ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ

Αντριου ΜακΝτόναλντ

Κεφάλαιο 1

16 Σεπτεμβρίου 1991

Σήμερα άρχισε επιτέλους! Μετά από όλα αυτά τα χρόνια που ήταν λόγια και μόνο λόγια, είχαμε επιτέλους την πρώτη μας δράση. Είμαστε σε πόλεμο με το Σύστημα και δεν είναι πια ένας πόλεμος στα λόγια. Δεν μπορώ να κοιμηθώ, έτσι θα προσπαθήσω να γράψω μερικές από τις σκέψεις που περνάνε μέσα από το κεφάλι μου. Δεν είναι ασφαλές να μιλάς εδώ. Οι τοίχοι είναι αρκετά λεπτοί και ίσως οι γείτονες να παραξενευτούν με κάποια συζήτηση αργά τη νύχτα. Εξάλλου, ο Τζόρτζ και η Κάθριν κοιμούνται ήδη. Μόνο ο Χένρυ και εγώ είμαστε ακόμα ξύπνιοι, και αυτός απλώς κοιτάζει την οροφή.

Βρίσκομαι πράγματι σε υπερένταση. Είμαι τόσο νευρικός που μετά βίας στέκομαι ακίνητος. Και είμαι εξουθενωμένος. Είμαι όρθιος από τις 05:30 το πρωί, όταν ο Τζόρτζ τηλεφώνησε για να μας ειδοποιήσει ότι άρχισαν οι συλλήψεις, και τώρα είναι περασμένα μεσάνυχτα. Όλη μέρα ήμουν στον δρόμο. Όμως συγχρόνως είμαι και χαρούμενος. Επιτέλους δράσαμε! Κανείς δεν ξέρει για πόσο ακόμα θα μπορούμε να περιφρονούμε το Σύστημα. Ίσως όλα να τελειώσουν αύριο, αλλά αυτό δεν πρέπει να το σκεφτόμαστε. Τώρα που αρχίσαμε, πρέπει να συνεχίσουμε με το σχέδιο που αναπτύξαμε τόσο προσεκτικά, από τις Εφόδους Όπλων, πριν δύο χρόνια.

Τι χτύπημα ήταν και αυτό για μας! Και πόσο μας ντρόπιασε! Όλα αυτά τα γενναία λόγια από τους πατριώτες, *"Η κυβέρνηση ποτέ δεν θα μου πάρει*

τα όπλα", και μετά, όταν αυτό συνέβη, τίποτα άλλο παρά ταπεινή υποταγή.

Από την άλλη, ίσως θα πρέπει να πάρουμε θάρρος από το γεγονός ότι υπήρχαν ακόμη πολλοί από εμάς που είχαν τότε όπλα, σχεδόν 18 μήνες μετά, αφού το Μέτρο Κοέν είχε θέσει εκτός νόμου κάθε προσωπική κατοχή όπλων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν μόνο επειδή τόσοι πολλοί από εμάς αψηφήσαμε τον νόμο και κρύψαμε τα όπλα μας αντί να τα παραδώσουμε που η κυβέρνηση δεν μπορούσε να ενεργήσει τόσο αυστηρά εναντίον μας μετά τις Εφόδους Όπλων.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνη την τρομερή μέρα: 9 Νοεμβρίου 1989. Χτύπησαν την πόρτα μου στις πέντε το πρωί. Ήμουν εντελώς ανυποψίαστος όταν σηκώθηκα για να δω ποιος ήταν.

Άνοιξα την πόρτα και τέσσερις νέγροι εισέβαλαν στο διαμέρισμά μου πριν προλάβω να τους σταματήσω. Ο ένας κράταγε ρόπαλο του μπέϊζμπολ και δύο από αυτούς είχαν περασμένα στις ζώνες τους μακριά κουζινομάχαιρα. Αυτός με το ρόπαλο με έσπρωξε σε μία γωνία και στάθηκε από πάνω μου με το ρόπαλο υψωμένο απειλητικά, ενώ οι άλλοι τρείς άρχισαν να λεηλατούν το διαμέρισμά μου. Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι επρόκειτο για κλέφτες. Ληστείες τέτοιου είδους ήταν πολύ συνηθισμένες μετά το Μέτρο Κοέν, όπου ομάδες μαύρων εισέβαλλαν σε σπίτια Λευκών για να ληστέψουν και να βιάσουν, γνωρίζοντας ότι ακόμα και αν τα θύματά τους είχαν όπλα, μάλλον δεν θα τολμούσαν να τα χρησιμοποιήσουν.

Ύστερα, αυτός που με φύλαγε μου έδειξε κάτι σαν κάρτα και με πληροφόρησε ότι αυτός και οι συνεργοί του ήταν "ειδικοί βοηθοί" του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Σχέσεων της Βόρειας Βιρτζίνια. Είπε ότι έψαχναν για όπλα. Δεν μπορούσα να το πιστέψω. Ήταν αδύνατον. Μετά είδα ότι φορούσαν λωρίδες πράσινου υφάσματος, δεμένες στο αριστερό χέρι τους. Ενώ άδειαζαν τα περιεχόμενα των συρταριών στο πάτωμα και έβγαλαν την βαλίτσα μου από την ντουλάπα, δεν έδιναν σημασία σε πράγματα που οι κλέφτες δεν θα τα προσπέρναγαν: την ολοκαίνουργια ξυριστική μηχανή μου, ένα πολύτιμο χρυσό ρολόι τσέπης, ένα μπουκάλι από γάλα γεμάτο κέρματα. Έψαχναν για όπλα!

Αμέσως μετά το πέρασμα του Μέτρου Κοέν, όλοι μας στην Οργάνωση σφραγίσαμε τα όπλα και τα πυρομαχικά μας κάπου όπου δεν θα ήταν δυ-

νατόν να τα βρουν. Αυτοί που ήταν στην μονάδα μου λάδωσαν προσεκτικά τα όπλα μας, τα σφράγισαν σε μια δεξαμενή βενζίνης και πέρασαν ένα επίπονο Σαββατοκύριακο θάβοντας την δεξαμενή σε ένα λάκκο βάθους οκτώ ποδιών, 200 μίλια μακριά, στα δάση της δυτικής Πενσυλβάνια.

Εγώ όμως είχα κρατήσει ένα όπλο έξω από το ντεπόζιτο. Είχα κρύψει το 357 Μάγκνουμ περίστροφό μου και πενήντα σφαίρες μέσα στο πλαίσιο της πόρτας μεταξύ της κουζίνας και του καθιστικού. Αφαιρώντας δύο χαλαρωμένα καρφιά και τραβώντας μια σανίδα από το πλαίσιο της πόρτας, μπορούσα να πάρω το περίστροφό μου το πολύ μέσα σε δύο λεπτά αν ποτέ το χρειαζόμουν. Είχα χρονομετρήσει τον εαυτό μου.

Αν η αστυνομία ερευνούσε, δεν θα μπορούσε ποτέ να το βρει. Αυτοί οι άπειροι μαύροι δεν θα μπορούσαν να το βρουν ούτε σε ένα εκατομμύριο χρόνια. Όταν αυτοί οι τρεις που έκαναν την έρευνα έψαξαν σε όλα τα φανερά σημεία, άρχισαν να σχίζουν το στρώμα μου και τα μαξιλάρια του καναπέ. Διαμαρτυρήθηκα έντονα για αυτό και αμέσως σκέφτηκα να αρχίσω καυγά. Εκείνη τη στιγμή περίπου άρχισε απέξω μια αναταραχή. Μια άλλη ομάδα ερευνητών είχε ανακαλύψει στο διαμέρισμα του νεαρού ζευγαριού στην άλλη άκρη του διαδρόμου ένα τουφέκι κρυμμένο κάτω από ένα κρεβάτι. Είχαν περάσει και στους δύο χειροπέδες και τους οδηγούσαν με την βία προς τις σκάλες. Και οι δύο φορούσαν μόνο τα εσώρουχά τους, ενώ η νεαρή γυναίκα διαμαρτύρονταν έντονα επειδή το μωρό της είχε μείνει μόνο του στο διαμέρισμα. Ένας άλλος άνδρας μπήκε στο διαμέρισμά μου. Ήταν καυκάσιος, αν και είχε ασυνήθιστα σκούρο χρώμα δέρματος. Φορούσε και αυτός πράσινο περιβραχιόνιο και μετέφερε μια κρεμαστή θήκη και ένα ντοσιέ. Οι μαύροι τον χαιρέτησαν με σεβασμό και ανάφεραν τα αρνητικά αποτελέσματα της έρευνάς τους: *"Δεν υπάρχουν όπλα εδώ, κύριε Τέππερ."*

Ο Τέππερ πέρασε το δάκτυλό του πάνω στη λίστα με τα ονόματα και τα νούμερα των διαμερισμάτων στο ντοσιέ του μέχρι που έφτασε στο δικό μου. Συνοφρυώθηκε. *"Αυτός είναι κακός"*, είπε. *"Έχει ρατσιστικό φάκελο. Το συμβούλιο τον είχε αναφέρει δύο φορές. Και είχε στην κατοχή του οκτώ όπλα τα οποία δεν παραδόθηκαν ποτέ."*

Ο Τέππερ άνοιξε την κρεμαστή θήκη του και έβγαλε ένα μικρό, μαύρο

αντικείμενο περίπου στο μέγεθος ενός πακέτου τσιγάρων, συνδεδεμένο με ένα μακρύ καλώδιο με μία ηλεκτρονική συσκευή μέσα στη θήκη. Άρχισε να κινεί το μαύρο αντικείμενο με μακριές σαρωτικές κινήσεις μπρος-πίσω πάνω από τους τοίχους, ενώ η κρεμαστή θήκη έβγαζε έναν χαμηλό, υπόκωφο ήχο. Η χροιά του βόμβου άλλαξε όταν η συσκευή πλησίασε τον διακόπτη του φωτός, όμως ο Τέππερ σιγουρεύτηκε ότι αυτή η αλλαγή προκλήθηκε από το μεταλλικό κουτί σύνδεσης και τον αγωγό που ήταν μέσα στον τοίχο.

Αυτός συνέχισε την μεθοδική, σαρωτική κίνησή του. Μόλις πέρασε πάνω από την αριστερή πλευρά του πλαισίου της πόρτας της κουζίνας, ο βόμβος μετατράπηκε σε ένα διαπεραστικό τσίριγμα. Ο Τέππερ γρύλισε ευχαριστημένος και ο ένας από τους νέγρους βγήκε έξω και επέστρεψε μερικά δευτερόλεπτα αργότερα με μία βαριά και έναν λοστό. Μετά από αυτό χρειάστηκαν λιγότερο από δύο λεπτά για να βρει ο νέγρος το όπλο μου. Χωρίς καθυστέρηση, μου πέρασαν χειροπέδες και με οδήγησαν έξω. Συνολικά, από το κτίριο που βρίσκονταν το διαμέρισμά μου, είχαν συλληφθεί τέσσερις από εμάς.

Μαζί με το ζευγάρι που έμενε στην άλλη άκρη του διαδρόμου, ήταν και ένας ηλικιωμένος άνδρας από τον τέταρτο όροφο. Δεν βρήκαν κάποιο όπλο στο διαμέρισμά του, βρήκαν όμως τέσσερα φυσίγγια καραμπίνας στο ράφι της ντουλάπας του. Τα πυρομαχικά ήταν επίσης παράνομα. Ο κύριος Τέππερ και μερικοί από τους "βοηθούς" του είχαν να κάνουν και άλλες έρευνες, όμως τρείς μεγαλόσωμοι μαύροι με ρόπαλα του μπέισμπολ και μαχαίρια έμειναν για να μας προσέχουν μπροστά από το κτίριο. Οι τέσσερίς μας αναγκαστήκαμε να κάτσουμε στο κρύο πεζοδρόμιο, άντυτοι, για περισσότερο από μία ώρα, μέχρι που ήρθε επιτέλους ένα φορτηγάκι της αστυνομίας για να μας πάρει.

Ενώ οι άλλοι ένοικοι του κτιρίου έφευγαν για τις δουλειές τους, μας κοίταζαν περίεργα. Όλοι μας τρέμαμε από το κρύο και η νεαρή γυναίκα που έμενε στο διαμέρισμα στην άλλη άκρη του διαδρόμου έκλαιγε αστα-μάτητα. Κάποιος σταμάτησε για να ρωτήσει τι συνέβη. Ένας από τους φρουρούς του εξήγησε απότομα ότι όλοι μας είχαμε συλληφθεί για κατοχή παράνομων όπλων. Ο άνδρας μας κοίταξε και κούνησε το κεφάλι

του αποδοκιμαστικά. Ύστερα ο μαύρος με έδειξε και είπε: *"Και αυτός εδώ είναι ρατσιστής"*. Ο άνδρας προχώρησε, συνεχίζοντας να κουνάει το κεφάλι του. Ο Χέρμπ Τζόουνς, που κάποτε ήταν μέλος της Οργάνωσης και ήταν ένας από τους πιο ένθερμους "Ποτέ-Δεν-Θα-Πάρουν-Το-Όπλο-Μου" ανθρώπους πριν το Μέτρο Κοέν, προχώρησε γρήγορα με τα μάτια του στραμμένα αλλού. Το διαμέρισμά του είχε επίσης ερευνηθεί, αλλά ο Χέρμπ ήταν καθαρός. Στην πραγματικότητα ήταν ο πρώτος στην πόλη που παρέδωσε τα όπλα του στην αστυνομία αφού με την επικύρωση του Μέτρου Κοέν θα τιμωρούνταν με δέκα χρόνια φυλάκισης σε ομοσπονδιακή φυλακή εάν τα κρατούσε.

Αυτή ήταν η τιμωρία που αντιμετωπίζαμε εμείς οι τέσσερις που βρισκόμασταν στο πεζοδρόμιο. Όμως, δεν έγινε έτσι. Ο λόγος δεν έγινε αυτό ήταν ότι οι έφοδοι που έγιναν εκείνη τη μέρα σε όλη τη χώρα έπιασαν περισσότερα ψάρια από αυτά που θα μπορούσε να μετρήσει το Σύστημα: είχαν συλληφθεί πάνω από 800.000 άτομα.

Στην αρχή τα μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν σκληρά να ξεσηκώσουν το κοινό αίσθημα εναντίον μας έτσι ώστε να "κολλήσουν" οι συλλήψεις μας. Το γεγονός ότι δεν υπήρχαν αρκετά κελιά στη χώρα για να μας κρατήσουν όλους μπορούσε να διορθωθεί με το να μας στοιβάξουν όλους σε εξωτερικούς χώρους περιφραγμένους με συρματόπλεγμα μέχρι να ετοιμαστούν καινούργιες εγκαταστάσεις φυλακών, όπως συμβούλεψαν οι εφημερίδες. Σε παγωμένο καιρό!

Ακόμα θυμάμαι την επικεφαλίδα της Ουάσιγκτον Πόστ την επόμενη μέρα: "ΔΙΑΛΥΘΗΚΕ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ - ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ, ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΟΠΛΑ". Αλλά ούτε ακόμα και το αμερικάνικο κοινό, με την πλύση εγκεφάλου που έχει δεχθεί, δεν μπορούσε να αποδεχθεί τελείως την ιδέα ότι σχεδόν ένα εκατομμύριο συμπολιτών του είχε εμπλακεί σε μία μυστική, ένοπλη συνομωσία.

Ενώ διέρρεαν όλο και περισσότερες λεπτομέρειες για τις εφόδους, η δημόσια ανησυχία μεγάλωνε. Μία από τις λεπτομέρειες που ενόχλησε τον κόσμο ήταν ότι οι έφοδοι στην πλειοψηφία τους είχαν εξαιρέσει από τις έρευνες τις γειτονιές των μαύρων. Η εξήγηση που δόθηκε στην αρχή για αυτό ήταν ότι αφού οι "ρατσιστές" ήταν οι βασικοί ύποπτοι για φύλαξη ό-

πλων, υπήρχε σχετικά μικρότερη ανάγκη να ερευνηθούν σπίτια μαύρων.

Η ιδιόρρυθμη λογική αυτής της εξήγησης έπεσε όταν έγινε γνωστό ότι κατά τις εφόδους είχε συλληφθεί ένας αριθμός ατόμων που δύσκολα θα μπορούσαν να θεωρηθούν "ρατσιστές" ή "φασίστες".Μεταξύ τους ήταν δύο γνωστοί φιλελεύθεροι αρθρογράφοι εφημερίδων που από πριν ήταν στην πρώτη γραμμή της σταυροφορίας κατά των όπλων, τέσσερις νέγροι μέλη του Κογκρέσου (ζούσαν σε γειτονιές Λευκών), και ένας ενοχλητικά μεγάλος αριθμός κυβερνητικών υπαλλήλων. Έγινε γνωστό ότι ο κατάλογος των ατόμων που επρόκειτο να τους γίνει έφοδος είχε συμπληρωθεί αρχικά από τα αρχεία πωλήσεων όπλων που είναι υποχρεωμένοι να κρατάνε όλοι οι έμποροι όπλων. Όταν κάποιος παρέδιδε το όπλο του στην αστυνομία μετά την επικύρωση του Μέτρου Κοέν, το όνομά του διαγράφονταν από τον κατάλογο. Αν όχι, παρέμενε και του γίνονταν έφοδος στις 9 Νοεμβρίου - εκτός και αν ζούσε σε μαύρη γειτονιά.

Επίσης, ορισμένες κατηγορίες ανθρώπων δέχθηκαν έφοδο είτε είχαν αγοράσει κάποιο όπλο είτε όχι. Όλα τα μέλη της Οργάνωσης δέχθηκαν έφοδο. Ο κατάλογος υπόπτων της κυβέρνησης ήταν τόσο μεγάλος που ένας αριθμός "υπεύθυνων" ομάδων πολιτών εξουσιοδοτήθηκαν για να βοηθήσουν στις εφόδους. Πιστεύω ότι οι σχεδιαστές του Συστήματος σκέφτηκαν ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που βρίσκονταν στον κατάλογό τους ή είχαν πουλήσει εμπιστευτικά τα όπλα τους πριν το Μέτρο Κοέν ή τα είχαν αποθηκεύσει με κάποιον άλλο τρόπο. Μάλλον περίμεναν να συλληφθεί μόνο το ένα τέταρτο από όλους αυτούς που πραγματικά συλλήφθηκαν. Όπως και να έχει, όλη αυτή η κατάσταση έγινε τόσο ενοχλητική που οι περισσότεροι από τους συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι μέσα σε μία εβδομάδα.

Η ομάδα με την οποία ήμουν - περίπου 600 άτομα - κρατήθηκε για τρεις μέρες στο γυμναστήριο ενός γυμνασίου στην Αλεξάντρια μέχρι να μας αφήσουν. Κατά την διάρκεια αυτών των τριών ημερών, φάγαμε μόνο τέσσερις φορές και σχεδόν δεν κοιμηθήκαμε καθόλου. Η αστυνομία όμως πήρε φωτογραφίες, δακτυλικά αποτυπώματα και προσωπικές πληροφορίες για τον κάθε ένα από εμάς. Όταν αφεθήκαμε ελεύθεροι μας είπαν ότι τεχνικά ήμασταν ακόμα υπό κράτηση και θα πρέπει να περιμένουμε να

μας μαζέψουν ξανά για ποινική δίωξη ανά πάσα στιγμή.

Τα μέσα ενημέρωσης συνέχιζαν να φωνάζουν για λίγο καιρό για ποινικές διώξεις, η υπόθεση όμως αφέθηκε τελικά να σβήσει. Στην πραγματικότητα, το Σύστημα είχε χειριστεί το θέμα πολύ άσχημα.

Για μερικές μέρες ήμασταν όλοι περισσότερο φοβισμένοι και χαρούμενοι που ήμασταν ελεύθεροι από οτιδήποτε άλλο. Πολλοί από την Οργάνωση τα παράτησαν. Δεν ήθελαν να διακινδυνεύσουν περισσότερο.

Άλλοι παρέμειναν αλλά χρησιμοποιούσαν τις Εφόδους Όπλων σαν πρόφαση για την αδράνειά τους. Υποστήριζαν ότι τώρα που το πατριωτικό στοιχείο του πληθυσμού είχε αφοπλιστεί, είμαστε όλοι στο έλεος του Συστήματος και έπρεπε να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί. Ήθελαν να σταματήσουμε κάθε ανοικτή δράση στρατολόγησης και να περάσουμε στην παρανομία.

Όπως φάνηκε, αυτό που είχαν πραγματικά στο μυαλό τους ήταν να περιοριστεί η Οργάνωση από εδώ και πέρα σε "ασφαλείς" πράξεις, τέτοιες που να αποτελούνται κυρίως από διαμαρτυρίες - ή ακόμη καλύτερα ψιθυρίζοντας ο ένας στον άλλο σχετικά με το πόσο άσχημα είναι τα πράγματα. Τα πιο μαχητικά μέλη, από την άλλη, ήθελαν να ξεθάψουμε τα κιβώτια με τα όπλα μας και να εξαπολύσουμε αμέσως ένα πρόγραμμα τρόμου εναντίον του Συστήματος, προχωρώντας σε εκτελέσεις ομοσπονδιακών δικαστών, εκδοτών εφημερίδων, νομοθετών και άλλων προσώπων του Συστήματος. Ένοιωθαν ότι ήταν ο σωστός καιρός για τέτοια δράση, γιατί λόγω των Εφόδων Όπλων θα μπορούσαμε να κερδίσουμε τη δημόσια συμπάθεια σε μία τέτοια εκστρατεία κατά της τυραννίας.

Είναι δύσκολο να πω τώρα αν οι μάχιμοι είχαν δίκιο. Προσωπικά πιστεύω ότι έκαναν λάθος - αν και εκείνη τη στιγμή υπολόγιζα τον εαυτό μου σαν έναν από αυτούς. Σίγουρα θα είχαμε σκοτώσει κάποιον αριθμό από τα πλάσματα που ήταν υπεύθυνα για τις δυστυχίες της Αμερικής, αλλά πιστεύω ότι στην πορεία θα αποτυγχάναμε.

Το σίγουρο ήταν ότι η Οργάνωση δεν ήταν αρκετά πειθαρχημένη για να διεξάγει τρομοκρατία εναντίον του Συστήματος. Υπήρχαν πολλοί δειλοί και φλύαροι ανάμεσά μας. Πληροφοριοδότες, ηλίθιοι, αδύναμοι και ανεύθυνοι βλάκες θα ήταν η καταστροφή μας.

Επίσης, τώρα είμαι σίγουρος ότι ήμασταν πάρα πολύ αισιόδοξοι σχετικά με την κρίση μας για την διάθεση του κοινού. Αυτό που πήραμε λάθος σαν γενική έχθρα εναντίον της κατάργησης των πολιτικών δικαιωμάτων από το Σύστημα κατά την διάρκεια των Εφόδων Όπλων, ήταν πιο πολύ ένα περαστικό κύμα ανησυχίας, αποτέλεσμα όλης αυτής της ταραχής που έγινε με τις μαζικές συλλήψεις. Όταν το κοινό βεβαιώθηκε από τα μέσα μαζική ενημέρωσης ότι δεν διέτρεχε κίνδυνο, ότι η κυβέρνηση χτυπούσε μόνο "τους ρατσιστές, τους φασίστες και άλλα αντικοινωνικά στοιχεία" που είχαν παράνομα όπλα, οι περισσότεροι χαλάρωσαν πάλι και επέστρεψαν στις τηλεοράσεις τους και τις αστείες εφημερίδες.

Όταν αρχίσαμε να το συνειδητοποιούμε αυτό, ήμασταν πιο αποθαρρημένοι από ποτέ. Είχαμε βασίσει όλα τα σχέδιά μας - στην πραγματικότητα όλη την λογική της Οργάνωσης - στην παραδοχή ότι οι αμερικάνοι ήταν εκ του φυσικού τους εναντίον της τυραννίας και ότι όταν το Σύστημα έγινε αρκετά καταπιεστικό θα μπορούσαν να οδηγηθούν στο να το ανατρέψουν. Είχαμε υποτιμήσει τον βαθμό στον οποίο ο υλισμός είχε διαφθείρει τους συμπολίτες μας, όπως και το πόσο μπορούσαν να μπερδευτούν τα συναισθήματά τους από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Όσο η κυβέρνηση μπορεί αν και μετά βίας να κρατάει κάπως την οικονομία, ο κόσμος μπορεί να συμβιβάζεται έτσι ώστε να δέχεται κάθε προσβολή. Παρά τον συνεχή πληθωρισμό και την βαθμιαία πτώση του ζωτικού επιπέδου, οι περισσότεροι αμερικάνοι σήμερα μπορούν να κρατήσουν ακόμα γεμάτες τις κοιλιές τους, και θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το γεγονός ότι αυτό είναι το μόνο πράγμα που μετράει στους περισσότερους από αυτούς. Αν και ήμασταν αποθαρρημένοι και αβέβαιοι, αρχίσαμε να κάνουμε καινούργια σχέδια για το μέλλον. Πρώτα, αποφασίσαμε να διατηρήσουμε το πρόγραμμα δημόσιας στρατολόγησης. Στην πραγματικότητα, το ενδυναμώσαμε και μετά από σκέψη κάναμε την προπαγάνδα μας όσο πιο προκλητική γίνονταν. Ο σκοπός μας ήταν όχι μόνο να προσελκύσουμε καινούργια μέλη με μαχητική διάθεση, αλλά συγχρόνως να ξεκαθαρίσουμε την Οργάνωση από τους δειλούς και τους χομπίστες - αυτούς που ήταν μόνο λόγια. Επίσης ενδυναμώσαμε την πειθαρχία. Όποιος έχανε μία προγραμματισμένη συγκέντρωση για δύο συνεχόμενες φορές,

διώχνονταν. Όποιος δεν κατάφερνε να ολοκληρώσει κάποια καθορισμένη αποστολή, διώχνονταν. Όποιος παρέβαινε τον κανονισμό εναντίον της ανοιχτής συζήτησης πάνω σε θέματα της Οργάνωσης, διώχνονταν.

Αποφασίσαμε να έχουμε μία Οργάνωση που θα ήταν έτοιμη να χτυπήσει την επόμενη φορά που το Σύστημα θα μας έδινε την ευκαιρία. Η ντροπή της αποτυχίας να δράσουμε, στην πραγματικότητα η ανικανότητά μας να δράσουμε, το 1989, μας βασάνιζε και μας παρακινούσε χωρίς έλεος. Ίσως ήταν ο μοναδικός σπουδαίος παράγοντας στην ατσάλωση της θέλησής μας να κάνουμε ξαφνικά την Οργάνωση ετοιμοπόλεμη, παρά τα εμπόδια. Ένα άλλο πράγμα που βοήθησε - τουλάχιστον σε εμένα - ήταν η συνεχής απειλή του να μας συλλάβουν ξανά και να διωχθούμε ποινικά. Ακόμα και να ήθελα να τα παρατήσω όλα και να ενωθώ με το πλήθος της τηλεόρασης και των αστείων, δεν μπορούσα.

Δεν μπορούσα να κάνω σχέδια για ένα "φυσιολογικό" μέλλον σαν πολίτης, μην ξέροντας πότε θα διωκόμουν ποινικά κάτω από το Μέτρο Κοέν (Η Συνταγματική εγγύηση μιας γρήγορης δίκης, βεβαίως, είχε "επαναθεωρηθεί" από τα δικαστήρια μέχρι που δεν σήμαινε τίποτα περισσότερο από την Συνταγματική εγγύηση του δικαιώματος να έχουμε στην κατοχή μας όπλα). Έτσι εγώ, και ξέρω ότι αυτό ισχύει και για τον Τζόρτζ, την Κάθριν και τον Χένρυ, στρώθηκα στην δουλειά για την Οργάνωση και έκανα σχέδια μόνο για το μέλλον της Οργάνωσης. Η ιδιωτική μου ζωή είχε παύσει πια να με ενδιαφέρει.

Για το αν η Οργάνωση είναι πραγματικά έτοιμη, πιστεύω θα το μάθουμε σύντομα. Μέχρι στιγμής όμως, όλα πάνε καλά. Το σχέδιό μας για την αποφυγή άλλης μίας ομαδικής σύλληψης όπως το 1989, φαίνεται ότι πέτυχε. Στις αρχές του προηγούμενου χρόνου αρχίσαμε να βάζουμε έναν αριθμό καινούργιων μελών, άγνωστοι στην πολιτική αστυνομία, σε πρακτορεία της αστυνομίας και διάφορους ημιεπίσημους οργανισμούς, όπως τα συμβούλια ανθρωπίνων σχέσεων. Χρησίμευαν σαν ένα δίκτυο έγκυρης προειδοποίησης και έτσι μας κρατούσαν γενικά ενήμερους για τα σχέδια του Συστήματος εναντίον μας. Εκπλαγήκαμε με την ευκολία που μπορούσαμε να στήσουμε και να θέσουμε σε λειτουργία αυτό το δίκτυο. Δεν θα τα καταφέρναμε ποτέ επί Τζ. Έντγκαρ Χούβερ.

Είναι ειρωνικό το ότι παρ' όλο που η Οργάνωση προειδοποιούσε πάντα το κοινό για τους κινδύνους της φυλετικής πρόσμιξης της αστυνομίας μας, αυτό έγινε τώρα κατά κάποιο τρόπο ευλογία για μας. Τα παιδιά των "όμοιων ευκαιριών" έκαναν μία θαυμάσια καταστρεπτική δουλειά στο FBI και σε άλλα πρακτορεία ερευνών, και το αποτέλεσμα είναι να πέσει πάρα πολύ η αποτελεσματικότητά τους. Καλύτερα όμως να μην είμαστε ακόμα πολύ αισιόδοξοι ή απρόσεκτοι.

Να πάρει! Είναι 4:00 π.μ. Πρέπει να κοιμηθώ και λίγο!

Κεφάλαιο 2

18 Σεπτεμβρίου 1991

Αυτές οι δύο τελευταίες μέρες ήταν πράγματι μία κωμωδία από λάθη και σήμερα αυτή η κωμωδία παραλίγο να γίνει τραγωδία. Όταν τελικά κατάφεραν εχτές να με ξυπνήσουν, καθίσαμε όλοι μαζί και σκεφτήκαμε για να δούμε τι θα κάνουμε. Το πρώτο πράγμα που συμφωνήσαμε όλοι, ήταν να οπλιστούμε και μετά να βρούμε ένα καλύτερο καταφύγιο. Η μονάδα μας - δηλαδή οι τέσσερίς μας - νοίκιασε αυτό το διαμέρισμα με ένα ψεύτικο όνομα πριν έξι μήνες περίπου, μόνο και μόνο για να το έχουμε διαθέσιμο όταν θα το χρειαζόμασταν (απλώς χρησιμοποιήσαμε τον καινούργιο νόμο που θέλει κάθε ιδιοκτήτη ακινήτων να δίνει στην αστυνομία τον αριθμό κοινωνικής ασφάλειας κάθε νέου ενοικιαστή, όπως γίνεται όταν κάποιος ανοίγει έναν λογαριασμό στην τράπεζα). Επειδή μέχρι τώρα μείναμε μακριά από το διαμέρισμα, είμαι σίγουρος ότι η πολιτική αστυνομία δεν μας έχει συνδέσει με αυτή τη διεύθυνση.

Είναι όμως πολύ μικρό ώστε να μείνουμε όλοι μας για μακρύ χρονικό διάστημα και δεν παρέχει αρκετή μυστικότητα από τους γείτονες. Θέλαμε οπωσδήποτε να φυλάξουμε χρήματα όταν διαλέξαμε αυτό το μέρος.

Τα χρήματα είναι τώρα το βασικό μας πρόβλημα. Σκεφτήκαμε να αποθηκεύσουμε σε αυτό το μέρος τρόφιμα, φάρμακα, εργαλεία, ρούχα, χάρτες - ακόμα και ένα ποδήλατο - αλλά δεν σκεφτήκαμε τα χρήματα. Πριν δύο μέρες, όταν μας ειδοποίησαν ότι άρχιζαν πάλι οι συλλήψεις, δεν εί-

χαμε την ευκαιρία να σηκώσουμε χρήματα από την τράπεζα, ήταν πολύ νωρίς το πρωί. Τώρα οι λογαριασμοί μας έχουν παγώσει σίγουρα.

Έτσι έχουμε μόνο τα χρήματα που υπήρχαν εκείνη τη στιγμή στις τσέπες μας: λίγο περισσότερο από 70 δολάρια όλα μαζί.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: το "δολάριο" ήταν η βασική νομισματική μονάδα στις Ηνωμένες Πολιτείες την Παλιά Εποχή. Το 1991, με δύο δολάρια μπορούσες να αγοράσεις μισό κιλό ψωμί ή περίπου ένα τέταρτο του κιλού ζάχαρη.) Δεν είχαμε και κανένα μεταφορικό μέσο εκτός από το ποδήλατο. Με βάση το σχέδιο, όλοι μας είχαμε εγκαταλείψει τα αυτοκίνητά μας, αφού η αστυνομία θα τα έψαχνε. Ακόμη και αν είχαμε κρατήσει ένα αυτοκίνητο, θα είχαμε πρόβλημα προσπαθώντας να βρούμε καύσιμα για αυτό. Αφού οι κάρτες που είχαμε για παροχή βενζίνης είχαν μαγνητικό κώδικα με τον αριθμό κοινωνικής ασφάλισής μας, όταν θα τις πέρναγαν από το κομπιούτερ σε κάποιο πρατήριο βενζίνης θα έδειχναν μπλοκαρισμένο λογαριασμό και αυτόματα θα έδειχναν πού ήμασταν στους Ομοσπονδιακούς που θα παρακολουθούσαν τον κεντρικό υπολογιστή.

Εκτός ο Τζόρτζ, που είναι ο σύνδεσμός μας με την Μονάδα 9, πήρε το ποδήλατο και πήγε σε αυτούς για να τους μιλήσει σχετικά με την κατάσταση. Αυτοί είναι κάπως καλύτερα από εμάς, αλλά όχι και πολύ. Σύμφωνα με τον Τζόρτζ, και οι έξι μαζί έχουν 400 δολάρια περίπου, είναι όμως στριμωγμένοι σε μια τρύπα που είναι πολύ λιγότερο ικανοποιητική από τη δική μας. Έχουν όμως τέσσερα οχήματα και μία πολύ μεγάλη ποσότητα αποθηκευμένων καυσίμων. Ο Κάρλ Σμίθ, που είναι μαζί τους, έφτιαξε μερικές πολύ πειστικές πλαστές άδειες οδήγησης για όποιον έχει αυτοκίνητο στη μονάδα του. Θα έπρεπε να κάνουμε και εμείς το ίδιο, αλλά τώρα είναι πολύ αργά. Έδωσαν στον Τζόρτζ ένα αυτοκίνητο και πενήντα δολάρια σε μετρητά, τα οποία τα δέχθηκε με ευγνωμοσύνη. Δεν ήθελαν όμως να σπαταλήσουν καθόλου από την βενζίνη τους, εκτός από όση χώραγε στο ντεπόζιτο του αυτοκινήτου που μας έδωσαν.

Πάλι όμως δεν είχαμε αρκετά χρήματα για να νοικιάσουμε άλλο μέρος, ούτε αρκετά καύσιμα για να ταξιδέψουμε μέχρι την κρυψώνα που είχαμε τα όπλα στην Πεννσυλβάνια και να γυρίσουμε πίσω. Δεν είχαμε καν αρκετά χρήματα για να αγοράσουμε τρόφιμα για μία εβδομάδα όταν θα μας

τελείωναν αυτά που έχουμε αποθηκεύσει, και αυτό θα γίνει σε τέσσερις μέρες περίπου. Το δίκτυο θα εγκατασταθεί σε δέκα μέρες, αλλά μέχρι τότε θα είμαστε μόνοι μας. Εκτός από αυτό, όταν η μονάδα μας ενωθεί με το δίκτυο θα πρέπει να έχει ήδη λύσει τα προβλήματα ανεφοδιασμού και να είναι έτοιμη να περάσει σε δράση σε συνεννόηση με τις άλλες μονάδες.

Αν είχαμε περισσότερα χρήματα θα είχαμε λύσει όλα τα προβλήματά μας, μαζί και του προβλήματος των καυσίμων. Υπάρχει πάντα διαθέσιμη βενζίνη στη μαύρη αγορά - με δέκα δολάρια το γαλόνι, το διπλάσιο σχεδόν από όσο κοστίζει σε ένα πρατήριο. Μελετούσαμε την κατάστασή μας μέχρι το απόγευμα. Μετά, απελπισμένοι μη θέλοντας να χάσουμε περισσότερο χρόνο, αποφασίσαμε τελικά να βγούμε και να πάρουμε μερικά χρήματα. Σε αυτή τη δουλειά θα παίρναμε μέρος ο Χένρυ και εγώ, αφού δεν είχαμε περιθώρια να συλληφθεί ο Τζόρτζ. Είναι ο μόνος που ξέρει τον κώδικα του δικτύου.

Η Κάθριν μας έκανε πρώτα μια πολύ καλή μεταμφίεση. Ασχολείται με το ερασιτεχνικό θέατρο και έχει τα μέσα και τις γνώσεις να αλλάζει την εμφάνιση κάποιου. Το δικό μου σχέδιο ήταν να μπούμε στην πρώτη κάβα που θα συναντούσαμε, να χτυπήσουμε τον διευθυντή στο κεφάλι με ένα τούβλο και να πάρουμε τα χρήματα από την ταμειακή μηχανή.

Ο Χένρυ όμως δεν συμφωνούσε με αυτό. Είπε ότι δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε μεθόδους που αντιλέγουν με τους σκοπούς μας. Αν αρχίζαμε να κάνουμε επιθέσεις στο κοινό για να συντηρήσουμε τους εαυτούς μας, θα μας έβλεπαν σαν μία συμμορία κοινών εγκληματιών, αδιαφορώντας για το πόσο υψηλοί είναι οι στόχοι μας. Και το χειρότερο, στο τέλος θα αρχίζαμε να πιστεύουμε το ίδιο για τους εαυτούς μας.

Ο Χένρυ τα βλέπει όλα σε σχέση με την ιδεολογία μας. Αν κάτι δεν ταιριάζει, δεν θέλει να έχει καμία σχέση με αυτό.

Κατά κάποιο τρόπο ίσως αυτό να μην φαίνεται πρακτικό, νομίζω όμως ότι έχει δίκιο. Μόνον κάνοντας τα πιστεύω μας μία ζωντανή πίστη που μας οδηγεί μέρα με την μέρα μπορούμε να διατηρήσουμε την ηθική δύναμη για να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και τις δυσκολίες που βρίσκονται μπροστά μας. Όπως και να έχει, με έπεισε ότι αν πρόκειται να αρχίσουμε να ληστεύουμε κάβες, πρέπει να το κάνουμε με έναν κοινωνικά συνειδητό

τρόπο. Αν πρόκειται να σπάσουμε κεφάλια με τούβλα, πρέπει να είναι ανθρώπων που τους αξίζει κάτι τέτοιο. Συγκρίνοντας τους καταλόγους από τις κάβες στον τηλεφωνικό κατάλογο με μία λίστα υποστηρικτών του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Σχέσεων της Βόρειας Βιρτζίνια που είχε κλέψει για μας μία κοπέλα που στείλαμε εκεί για να εργαστεί εθελοντικά για αυτούς, τελικά κατασταλάξαμε στα Ποτά και Κρασιά Μπέργκμαν, ιδιοκτησία του Σαούλ Ι. Μπέργκμαν. Δεν βρήκαμε εύχρηστα τούβλα και έτσι οπλιστήκαμε με ρόπαλα που αποτελούνταν από μεγάλα κομμάτια χοντρού σαπουνιού μέσα σε μακριές, γερές κάλτσες του σκι. Ο Χένρυ πέρασε επίσης ένα μαχαίρι με θήκη στη ζώνη του. Παρκάραμε ενάμισι τετράγωνο μακριά από την κάβα του Μπέργκμαν, πίσω από την γωνία. Όταν μπήκαμε δεν υπήρχαν πελάτες στο κατάστημα. Στο ταμείο ήταν ένας μαύρος, ο οποίος πρόσεχε το κατάστημα. Ο Χένρυ του ζήτησε ένα μπουκάλι βότκα από ένα ψηλό ράφι πίσω από το ταμείο. Όταν γύρισε τον χτύπησα στη βάση του κρανίου με το "σπέσιαλ σαπούνι" μου. Έπεσε σιωπηλά στο πάτωμα και έμεινε ακίνητος. Ο Χένρυ άδειασε ήρεμα την ταμειακή μηχανή και ένα κουτί πούρων κάτω από το ταμείο που περιείχε χαρτονομίσματα μεγάλης αξίας. Βγήκαμε και κατευθυνθήκαμε προς το αυτοκίνητο. Πήραμε πάνω από 800 δολλάρια. Ήταν εκπληκτικά εύκολο.

Ξαφνικά ο Χένρυ σταμάτησε τρία καταστήματα πιο κάτω και έδειξε μια επιγραφή σε μία πόρτα: "Μπέρμαν'ς Ντελί". Χωρίς να χάσει στιγμή άνοιξε την πόρτα και μπήκε μέσα. Κεντρισμένος από μία ξαφνική, απερίσκεπτη ορμή, τον ακολούθησα αντί να προσπαθήσω να τον σταματήσω.

Ο ίδιος ο Μπέρμαν ήταν πίσω από το ταμείο, στο βάθος. Ο Χένρυ τον παγίδευσε ρωτώντας την τιμή ενός προϊόντος κοντά στο μπροστινό μέρος του καταστήματος το οποίο ο Μπέρμαν δεν μπορούσε να δει καθαρά πίσω από το ταμείο. Όταν με προσπέρασε, τον χτύπησα στο πίσω μέρος του κεφαλιού του όσο πιο δυνατά μπορούσα. Ένοιωσα το σαπούνι να διαλύεται από την δύναμη του χτυπήματος. Ο Μπέρμαν έπεσε ουρλιάζοντας με όλη του την δύναμη. Μετά άρχισε να σέρνεται γρήγορα προς το πίσω μέρος του καταστήματος, φωνάζοντας τόσο δυνατά που θα μπορούσε να ξυπνήσει και πεθαμένο. Τα έχασε τελείως από τον θόρυβο και έμεινα παγωμένος.

Όχι όμως και ο Χένρυ. Πήδηξε στην πλάτη του Μπέρμαν, τον άρπαξε από

τα μαλλιά και έκοψε γρήγορα τον λαιμό του από το ένα αυτί μέχρι το άλλο. Για ένα δευτερόλεπτο επικράτησε ησυχία. Μετά μια χοντρή, τερατώδης γυναίκα γύρω στα εξήντα - μάλλον η γυναίκα του Μπέρμαν - όρμηξε από το πίσω μέρος του δωματίου κραδαίνοντας έναν μπαλτά και βγάζοντας μια στριγκλιά που σου τρύπαγε τα αυτιά.

Ο Χένρυ της πέταξε ένα μεγάλο βάζο με "κοσέρ" πίκλες, καταφέρνοντας ένα απευθείας χτύπημα. Αυτή έπεσε μέσα σε μία βροχή από πίκλες και σπασμένα γυαλιά. Μετά ο Χένρυ άδειασε την ταμειακή μηχανή, έψαξε και βρήκε ένα κουτί κάτω από το ταμείο και πήρε τα χαρτονομίσματα που περιείχε. Εγώ συνήλθα από την νάρκη μου και ακολούθησα τον Χένρυ έξω από την μπροστινή πόρτα ενώ η χοντρή γυναίκα άρχισε πάλι να φωνάζει. Ο Χένρυ έπρεπε να με κρατάει από το χέρι ώστε να μην τρέχω στο πεζοδρόμιο. Μας πήρε περίπου δεκαπέντε δευτερόλεπτα για να επιστρέψουμε στο αυτοκίνητο, εμένα μου φάνηκαν όμως δεκαπέντε λεπτά. Ήμουν τρομοκρατημένος. Έπρεπε να περάσει μία ώρα μέχρι να σταματήσω να τρέμω, να ξαναβρώ τον εαυτό μου και να μιλάω χωρίς να τραυλίζω. Σπουδαίος τρομοκράτης!

Συνολικά είχαμε 1.426 δολάρια - αρκετά για να αγοράσουμε τρόφιμα για τους τέσσερίς μας για πάνω από δύο μήνες. Εκείνη την στιγμή αποφασίσαμε ένα πράγμα: ο Χένρυ θα πρέπει να είναι αυτός που θα ληστέψει τις επόμενες κάβες αν χρειαστεί. Εγώ δεν έχω το θάρρος για κάτι τέτοιο - αν και νόμιζα ότι τα πήγαινα καλά μέχρι που ο Μπέρμαν άρχισε να φωνάζει.

18 Σεπτεμβρίου Κοιτάζοντας πίσω σε αυτά που έχω γράψει, είναι δύσκολο να πιστέψω ότι όλα αυτά πράγματι συνέβησαν. Μέχρι τις Εφόδους Όπλων πριν δύο χρόνια, η ζωή μου ήταν σχεδόν τόσο κανονική όσο μπορούσε να είναι κάποιου εκείνον τον καιρό.

Ακόμα και μετά την σύλληψή μου και όταν έχασα την θέση μου στο εργαστήριο, μπορούσα ακόμη να ζώ όπως όλοι οι άλλοι δουλεύοντας ως σύμβουλος και κάνοντας ειδικές δουλειές για μερικές από τις ηλεκτρονικές εταιρίες στην περιοχή. Το μόνο πράγμα που ήταν έξω από τα συνηθισμένα σχετικά με τον τρόπο ζωής μου ήταν η δουλειά μου για την Οργάνωση. Τώρα όλα βρίσκονται στο χάος και είναι αβέβαια. Όταν σκέφτομαι για το μέλλον με πιάνει κατάθλιψη. Είναι αδύνατον να ξέρω τι θα

γίνει, αλλά είναι σίγουρο ότι ποτέ δεν θα μπορέσω να ξαναγυρίσω στον ήσυχο, τακτικό τρόπο ζωής που είχα προηγουμένως.

Φαίνεται πως ότι γράφω είναι η αρχή ενός ημερολογίου. Ίσως με βοηθήσει να γράψω τι συνέβη και ποιες είναι οι σκέψεις μου κάθε μέρα. Ίσως να συγκεντρώσει κάπως τα πράγματα, να βάλει κάποια τάξη και να γίνει ευκολότερο για μένα να κρατήσω μία επαφή με τον εαυτό μου και να συμφιλιωθώ με αυτόν τον καινούργιο τρόπο ζωής.

Είναι περίεργο το πώς όλος αυτός ο ενθουσιασμός που ένοιωσα την πρώτη νύχτα εδώ έχει φύγει. Το μόνο που νοιώθω τώρα είναι υπόνοιες. Ίσως η αλλαγή του σκηνικού αύριο βελτιώσει το παρουσιαστικό μου. Ο Χένρυ και εγώ θα πάμε στην Πεννσυλβάνια για τα όπλα μας, ενώ ο Τζόρτζ και η Κάθριν θα ψάξουν να βρουν ένα πιο κατάλληλο μέρος για να μείνουμε. Σήμερα κάναμε τις προετοιμασίες για το ταξίδι μας. Αρχικά, το σχέδιό μας ήταν να χρησιμοποιήσουμε τις δημόσιες συγκοινωνίες μέχρι την μικρή πόλη Μπελλαφόντε και μετά να περπατήσουμε τα τελευταία έξι μίλια στα δάση μέχρι την κρυψώνα μας. Τώρα όμως που έχουμε αυτοκίνητο, θα χρησιμοποιήσουμε αυτό.

Υπολογίσαμε ότι χρειαζόμαστε μόνο πέντε γαλόνια βενζίνης περίπου, μαζί με αυτή που βρίσκεται στο ντεπόζιτο, για να πάμε και να έρθουμε. Για να είμαστε σίγουροι, αγοράσαμε δύο δοχεία βενζίνη των πέντε γαλονιών από το πρακτορείο των ταξί στην Αλεξάντρια που πάντα έχει λίγη λαθραία για διανομή. Όσο η επιβολή δελτίου αυξάνονταν κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων, τόσο μεγάλωνε και η διαφθορά κάθε είδους. Πιστεύω ότι ένα μεγάλο μέρος της μεγάλης σε έκταση δωροδοκίας της κυβέρνησης που αποκάλυψε το Γουότεργκεϊτ πρίν λίγα χρόνια πέρασε τελικά στον απλό άνθρωπο. Όταν ο κόσμος άρχισε να συνειδητοποιεί ότι οι μεγάλοι πολιτικοί ήταν απατεώνες, είχαν περισσότερο την τάση να προσπαθούν να κοροϊδέψουν το Σύστημα και αυτοί λίγο. Όλη η καινούργια κόκκινη ταινία επιβολής δελτίου είχε απλώς δυναμώσει αυτή την τάση - όπως και το αυξανόμενο ποσοστό εγχρώμων σε κάθε επίπεδο της γραφειοκρατίας. Η Οργάνωση ήταν ένας από τους βασικούς κριτές αυτής της διαφθοράς, αλλά τώρα βλέπω ότι μας δίνει ένα σπουδαίο πλεονέκτημα. Αν όλοι υπάκουγαν τον νόμο και πήγαιναν σύμφωνα με τις οδη-

γίες, θα σχεδόν αδύνατον να υπάρξει μια παράνομη ομάδα.

Όχι μόνο δεν θα μπορούσαμε να αγοράσουμε βενζίνη, αλλά χιλιάδες άλλα γραφειοκρατικά εμπόδια με τα οποία το Σύστημα περικυκλώνει αυξανόμενα τις ζωές των συμπολιτών μας θα ήταν αδιαπέραστα για εμάς. Έτσι όπως είναι, μια δωροδοκία σε κάποιον τοπικό δημόσιο υπάλληλο ή μερικά δολάρια κάτω από το γραφείο κάποιου γραφέα ή γραμματέα θα μας επιτρέψουν να περάσουμε πολλούς κυβερνητικούς κανόνες που σε άλλη περίπτωση θα μας συλλάμβαναν. Όσο περισσότερο η δημόσια ηθική στην Αμερική πλησιάζει αυτή μίας μπανανίας, τόσο πιο εύκολα θα είναι για μας να λειτουργήσουμε. Φυσικά, με όλους αυτούς που απλώνουν το χέρι τους για δωροδοκία, θα χρειαστούμε πολλά χρήματα. Κοιτάζοντάς το φιλοσοφικά, δεν μπορεί κάποιος να προσπεράσει το συμπέρασμα ότι είναι η διαφθορά και όχι η τυραννία που οδηγεί στην πτώση των κυβερνήσεων. Μία δυνατή και υγιής κυβέρνηση, χωρίς να έχει σημασία πόσο καταπιεστική είναι, συνήθως δεν φοβάται την επανάσταση. Αλλά μία διεφθαρμένη, ανίκανη, παρακμιακή κυβέρνηση - ακόμα και αν είναι καλοπροαίρετη - είναι πάντα έτοιμη για επανάσταση. Το Σύστημα που πολεμάμε είναι και διεφθαρμένο και καταπιεστικό, και θα πρέπει να ευχαριστούμε τον θεό για την διαφθορά.

Η ησυχία στις εφημερίδες σχετικά με εμάς είναι ανησυχητική. Την επόμενη μέρα υπόθεση Μπέρμαν δεν συνδέθηκε με εμάς φυσικά, και της δόθηκε μόνο μια παράγραφος στον σημερινό τύπο. Ληστείες τέτοιου είδους - ακόμα και όταν υπάρχει φόνος - είναι τόσο κοινές αυτές τις μέρες που τους δίνουν τόση σημασία όσο και σε ένα τροχαίο δυστύχημα.

Το γεγονός όμως ότι η κυβέρνηση διέταξε μία μαζική σύλληψη γνωστών μελών της Οργάνωσης την περασμένη Τετάρτη και σχεδόν όλοι μας, πάνω από 2.000 άτομα, καταφέραμε να ξεφύγουμε μέσα από τα χέρια τους και να εξαφανιστούμε, γιατί αυτό δεν είναι στις εφημερίδες; Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης συνεργάζονται στενά με την πολιτική αστυνομία φυσικά, αλλά ποια είναι η στρατηγική τους εναντίων μας;

Υπήρχε ένα μικρό άρθρο του Ασσοσιέϊτεντ Πρές στην τελευταία σελίδα της χθεσινής εφημερίδας που ανέφερε την σύλληψη εννέα "ρατσιστών" στο Σικάγο και τεσσάρων στο Λός Άντζελες την Τετάρτη. Το άρ-

θρο έλεγε ότι και οι δεκατρείς που συνελήφθησαν ήταν μέλη της ίδιας οργάνωσης - προφανώς της δικής μας - δεν έδιναν όμως άλλες λεπτομέρειες. Περίεργο! Μένουν σιωπηλοί σχετικά με την αποτυχία των συλλήψεων για να μην ντροπιάσουν την κυβέρνηση; Δεν το συνηθίζουν. Ίσως να έχουν νευριάσει λίγο με την ευκολία που διαφύγαμε την σύλληψη. Ίσως φοβούνται ότι ένα ουσιώδης μέρος του κοινού μας συμπαθεί και μας βοηθάει και δεν θέλουν να πουν τίποτα που θα τους ενθαρρύνει.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί ώστε αυτή η ψεύτικη εικόνα του "δουλειά όπως πάντα" δεν μας παραπλανήσει στο να χαλαρώσουμε την επιφυλακή μας. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι η πολιτική αστυνομία κάνει τι πάν για να μας βρει. Θα ανακουφιστούμε όταν εγκατασταθεί το δίκτυο και να μπορούμε και πάλι να παίρνουμε τις συνηθισμένες αναφορές από τους πληροφοριοδότες μας σχετικά με τι ετοιμάζουν αυτά τα καθάρματα. Εντωμεταξύ, η ασφάλειά μας βασίζεται πρώτα απ' όλα στις αλλαγμένες εμφανίσεις μας και ταυτότητες. Όλοι αλλάξαμε το χτένισμά μας και βάψαμε τα μαλλιά μας. Άρχισα να φοράω καινούργια γυαλιά με χοντρό σκελετό αντί τα παλιά μου που ήταν χωρίς σκελετό και η Κάθριν άλλαξε τους φακούς επαφής της με γυαλιά. Ο Χένρυ έκανε μια ολοκληρωτική μεταμόρφωση ξυρίζοντας το μούσι και το μουστάκι του. Επίσης όλοι μας έχουμε πειστικές πλαστές άδειες οδήγησης αν και δεν θα ισχύουν αν ποτέ τις ελέγξουν με τα κρατικά αρχεία.

Όταν κάποιος από εμάς θα πρέπει να κάτι όπως οι ληστείες της περασμένης εβδομάδας, η Κάθριν μπορεί να κάνει μια γρήγορη δουλειά μεταμφιέζοντάς μας και να μας δώσει προσωρινά μια τρίτη ταυτότητα. Για αυτόν τον σκοπό έχει περούκες και πλαστικά μικροαντικείμενα που χωράνε στα ρουθούνια και μέσα στο στόμα και αλλάζουν ολόκληρη την κατασκευή του προσώπου - ακόμα και την φωνή. Δεν είναι άνετα, αλλά μπορείς να τα ανεχθείς για μερικές ώρες, όπως μπορώ και εγώ να μείνω αν χρειασθεί χωρίς τα γυαλιά μου. Αύριο θα είναι μια μεγάλη, δύσκολη μέρα.

Κεφάλαιο 3

21 Σεπτεμβρίου 1991

Όλοι οι μυς του σώματός μου με πονούν. Εχτές περάσαμε δέκα ώρες ταξιδεύοντας, σκάβοντας και κουβαλώντας φορτία με όπλα μέσα στα δάση. Σήμερα το βράδυ μεταφέραμε όλες τις προμήθειές μας από το παλιό διαμέρισμα στην καινούργια κρυψώνα μας.

Ήταν λίγο πριν εχτές το μεσημέρι όταν φτάσαμε στην παράκαμψη κοντά στο Μπελλαφόντε και αφήσαμε την εθνική οδό. Πήγαμε με το αυτοκίνητο όσο πιο κοντά στην κρυψώνα μπορούσαμε, όμως ο παλιός δρόμος του ορυχείου που χρησιμοποιήσαμε πριν τρία χρόνια ήταν μπλοκαρισμένος και άβατος για περισσότερο από ένα μίλι από το σημείο που είχαμε σκοπό να παρκάρουμε. Το ύψωμα πάνω από τον δρόμο είχε καταρρεύσει και χρειάζονταν μπουλντόζα για να καθαριστεί ο δρόμος (Σημείωση για τον αναγνώστη: Σε όλο το ημερολόγιό του, ο Τέρνερ χρησιμοποιεί τις περίφημες "Αγγλικές μονάδες μέτρησης", που χρησιμοποιούνταν κοινά στη Βόρειο Αμερική κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων της Παλιάς Εποχής. Για τον αναγνώστη που δεν γνωρίζει αυτές τις μονάδες, ένα "μίλι" ήταν 1,6 χιλιόμετρα, ένα "γαλόνι" ήταν 3,8 λίτρα, ένα "πόδι" ήταν 0,30 μέτρα, μία "γυάρδα" ήταν 0,91 μέτρα, μία "ίντσα" ήταν 2,5 εκατοστά και μία "λίβρα" ζύγιζε σχεδόν 0,4 κιλά). Το αποτέλεσμα ήταν ότι είχαμε σχεδόν δύο μίλια δρόμο κάθε φορά αντί για λιγότερο από μισό μίλι. Χρειάστηκε να πάμε και να έρθουμε τρεις φορές μέχρι να τα μεταφέρουμε όλα στο

αυτοκίνητο. Πήραμε μαζί μας φτυάρια, ένα σκοινί και μερικούς ταχυδρομικούς σάκους (προσφορά της Ταχυδρομικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ), αλλά όπως φάνηκε, αυτά τα εργαλεία ήταν θλιβερά ανεπαρκή για αυτόν τον σκοπό. Περπατώντας από το αυτοκίνητο μέχρι την κρυψώνα με τα φτυάρια στους ώμους μας ήταν πραγματικά αναζωογονητικό, μετά τον μακρύ δρόμο από την Ουάσιγκτον. Η μέρα ήταν ευχάριστα δροσερή , τα φθινοπωρινά δάση ήταν όμορφα και ο παλιός χωματόδρομος, αν και είχε καλυφθεί, μπορούσες να τον διαβείς εύκολα το μεγαλύτερο μέρος του.

Ακόμα και το σκάψιμο μέχρι το πάνω μέρος του δοχείου (στην πραγματικότητα ήταν ένα χημικό δοχείο των 50 γαλονιών με αποσπώμενο καπάκι) στο οποίο είχαμε σφραγίσει τα όπλα μας, δεν ήταν και τόσο άσχημο. Το χώμα ήταν αρκετά μαλακό και μας πήρε λιγότερο από μία ώρα για να σκάψουμε ένα λάκκο πέντε πόδια βαθύ και να δέσουμε το σκοινί μας στα χερούλια που ήταν συγκολλημένα στο καπάκι του δοχείου.

Τότε άρχισαν τα προβλήματά μας. Και οι δύο μας τραβούσαμε το σκοινί όσο πιο δυνατά μπορούσαμε, όμως το δοχείο δεν μετακινούνταν ούτε ίντσα. Ήταν σαν να είχε μπει μέσα σε τσιμέντο. Αν και όλο το δοχείο ζύγιζε 400 σχεδόν λίμπρες, μπόρεσαν να το κατεβάσουν πρίν τρία χρόνια δύο άτομα μέσα στον λάκκο χωρίς υπερβολική δυσκολία. Φυσικά τότε υπήρχε και περιθώριο αρκετών ιντσών γύρω του. Τώρα το χώμα είχε κατακαθίσει σφιχτά γύρω από το μέταλλο. Σταματήσαμε τις προσπάθειες για να βγάλουμε το δοχείο έξω από τον λάκκο και αποφασίσαμε να το ανοίξουμε επιτόπου. Για να το κάνουμε αυτό έπρεπε να σκάψουμε για άλλη μία σχεδόν ώρα, να μεγαλώσουμε τον λάκκο και να καθαρίσουμε μερικές ίντσες γύρω από το πάνω μέρος του δοχείου ώστε να χωρέσουν τα χέρια μας μέχρι τις κλειδαριές που ασφάλιζαν το καπάκι. Ακόμα και έτσι όμως, έπρεπε να χωθώ στον λάκκο με το κεφάλι, ενώ ο Χένρυ θα κρατούσε τα πόδια μου.

Αν και το εξωτερικό του δοχείου είχε περαστεί με πίσσα για να εμποδίσουμε την σκουριά, ο μοχλός της κλειδαριάς ήταν τελείως σκουριασμένος και έσπασα το μοναδικό κατσαβίδι που είχαμε προσπαθώντας να την ανοίξω. Τελικά, μετά από πολλά χτυπήματα, κατάφερα να βγάλω τον μοχλό από το δοχείο με την άκρη ενός φτυαριού. Παρ' όλα αυτά όμως, με την κλειδαριά ανοιχτή, το καπάκι παρέμενε τόσο σφιχτά στη θέση του όσο πο-

τέ, μάλλον είχε κολλήσει στο δοχείο από την στρώση πίσσας που είχαμε περάσει. Το να δουλεύω ανάποδα μέσα στον στενό λάκκο ήταν δύσκολο και κουραστικό. Δεν είχαμε κατάλληλο εργαλείο ώστε να περάσει κάτω από το καπάκι και να το ανασηκώσουμε. Τελικά, σχεδόν απεγνωσμένος, ξανάδεσα το σκοινί σε ένα από τα χερούλια που είχε το καπάκι. Μαζί με τον Χένρυ δώσαμε ένα γερό τράβηγμα και το καπάκι άνοιξε!

Μετά έπρεπε να χωθώ πάλι με το κεφάλι μέσα στον λάκκο, στερεώνοντας το ένα χέρι μου στην άκρη του δοχείου και περνώντας τα όπλα που ήταν τυλιγμένα προσεκτικά σε πακέτα πάνω από το σώμα μου έτσι ώστε να μπορεί να τα φτάνει ο Χένρυ. Μερικά από τα μεγαλύτερα πακέτα - συμπεριλαμβάνοντας έξι σφραγισμένα κουτιά με πυρομαχικά - ήταν πολύ βαριά και ογκώδη για αυτή την μέθοδο και έπρεπε να τα τραβήξουμε με σκοινί. Δεν χρειάζεται να πω ότι όταν, το δοχείο είχε πια αδειάσει, ήμουν τελείως εξουθενωμένος. Με πονούσαν τα χέρια μου, τα πόδια μου δεν ήταν σταθερά και τα ρούχα μου ήταν βουτηγμένα στον ιδρώτα. Έπρεπε όμως ακόμα να μεταφέρουμε για μισό μίλι ανηφορικού δρόμου μέσα από πυκνά δάση πάνω από 300 λίμπρες πολεμοφοδίων και μετά πάνω από ένα μίλι μέχρι το αυτοκίνητο. Ίσως να τα είχαμε μεταφέρει όλα με μία μόνο διαδρομή αν είχαμε τις κατάλληλες θήκες μεταφοράς φορτίων ώστε να μοιράζαμε το φορτίο στις πλάτες μας. Με δύο διαδρομές θα είχαμε τελειώσει σίγουρα. Αλλά έχοντας μόνο τους ακατάλληλους ταχυδρομικούς σάκους, που έπρεπε να τους μεταφέρουμε με τα χέρια, μας πήρε τρεις επίπονες διαδρομές. Έπρεπε να σταματάμε κάθε εκατό γυάρδες περίπου και να αφήνουμε κάτω τα φορτία μας για ένα λεπτό, ενώ οι δύο τελευταίες διαδρομές έγιναν σε απόλυτο σκοτάδι. Νομίζοντας ότι η επιχείρηση θα γίνονταν κατά την διάρκεια της ημέρας, δεν είχαμε φέρει ούτε καν ένα φακό. Αν στο μέλλον δεν κάνουμε καλύτερη δουλειά στον σχεδιασμό των επιχειρήσεών μας, μας περιμένουν δύσκολοι καιροί!

Στον δρόμο της επιστροφής προς την Ουάσιγκτον, σταματήσαμε σε μια μικρή καφετέρια κοντά στο Χάγκερσταουν για σάντουιτς και καφέ. Όταν μπήκαμε εκεί υπήρχαν δώδεκα άτομα περίπου και στην τηλεόραση πίσω από τον πάγκο μόλις άρχιζαν οι ειδήσεις των έντεκα. Ήταν ένα δελτίο ειδήσεων που ποτέ δεν θα ξεχάσω. Το κυρίως θέμα της ημέρας ήταν τι σχε-

δίαζε η Οργάνωση στο Σικάγο. Φαίνεται ότι το Σύστημα σκότωσε έναν δικό μας, εμείς σε αντίποινα σκοτώσαμε τρεις δικούς τους και ύστερα συμπλακήκαμε σε μία θεαματική - και επιτυχής - οπλομαχία με τις αρχές. Ολόκληρο σχεδόν το δελτίο ασχολούνταν με την εξιστόρηση αυτών των γεγονότων.

Ξέραμε ήδη από τις εφημερίδες ότι την περασμένη εβδομάδα είχαν συλληφθεί στο Σικάγο εννέα από τα μέλη μας και φαίνεται ότι πέρασαν άσχημες στιγμές στην φυλακή της κομητείας του Κούκ, όπου ο ένας από αυτούς πέθανε. Ήταν αδύνατον να είμαστε απολύτως σίγουροι για το τι έγινε από αυτά που έλεγε ο παρουσιαστής στην τηλεόραση, αλλά αν πράγματι το Σύστημα συμπεριφέρθηκε με τον συνηθισμένο τρόπο, τότε οι αρχές έριξαν τους δικούς μας μεμονωμένα σε κελιά γεμάτα από μαύρους και μετά έκλεισαν τα μάτια και τα αυτιά τους σε ότι ακολούθησε. Αυτός ήταν από καιρό ο εξαιρετικά νόμιμος τρόπος του Συστήματος για να τιμωρεί τους δικούς μας όταν δεν μπορούσε να τους φορτώσει κάτι που να "κολλούσε" στα δικαστήρια. Είναι πιο φρικτή και τρομερή μέθοδος τιμωρίας από οτιδήποτε συνέβει στις μεσαιωνικές αίθουσες βασανιστηρίων ή στα κελιά της KGB. Μπορούν και ξεφεύγουν επειδή συνήθως τα μέσα ενημέρωσης δεν παραδέχονται ότι αυτό συμβαίνει. Εξ' άλλου, όταν προσπαθείς να πείσεις το κοινό ότι οι φυλές είναι ίσες, πώς μπορείς να παραδεχτείς ότι είναι χειρότερο να σε κλείσουν σε ένα κελί με μαύρους εγκληματίες παρά σε ένα κελί με Λευκούς; Όπως και να' χει, την επόμενη μέρα που ο δικός μας - ο παρουσιαστής είπε ότι το όνομά του ήταν Κάρλ Χότζες, τον οποίο δεν τον ήξερα πριν - σκοτώθηκε, η Οργάνωση του Σικάγο τήρησε μια υπόσχεσή που έδωσε πάνω από ένα χρόνο πριν, σε περίπτωση που κάποιος δικός μας τραυματίζονταν σοβαρά σε φυλακή του Σικάγο. Έστησαν ενέδρα στον σερίφη της κομητείας του Κούκ έξω από το σπίτι του και του διέλυσαν το κεφάλι με μία καραμπίνα. Άφησαν ένα σημείωμα πάνω στο πτώμα που έγραφε: "ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΛ ΧΟΤΖΕΣ".

Αυτό έγινε το βράδυ του προηγούμενου Σαββάτου. Την Κυριακή το Σύστημα είχε ξεσηκωθεί. Ο σερίφης της κομητείας του Κούκ ήταν μεγάλο πολιτικό πρόσωπο, ένας εβραιόδουλος της πρώτης γραμμής, και πράγματι θα ξεσήκωναν τον κόσμο. Αν και την Κυριακή μετέδωσαν τα νέα μόνο στην περιοχή του Σικάγο, εξαπέλυσαν διάφορα εξέχοντα πρόσωπα της τοπικής κοινότητας για να καταγγείλουν την δολοφονία και την Οργάνωση σε ει-

δικές εμφανίσεις στην τηλεόραση. Κάποιος από τους εκπροσώπους ήταν ένας "συνειδητοποιημένος συντηρητικός" και κάποιος άλλος ήταν ο επικεφαλής της εβραϊκής κοινότητας του Σικάγο. Όλοι αυτοί περιέγραψαν την Οργάνωση σαν μια "συμμορία φανατικών ρατσιστών" και κάλεσαν τους "σωστά σκεπτόμενους κατοίκους του Σικάγο" να συνεργαστούν με την πολιτική αστυνομία στην σύλληψη των "ρατσιστών" που σκότωσαν τον σερίφη. Λοιπόν, νωρίς εκείνο το πρωί, ο συνειδητοποιημένος συντηρητικός έχασε τα πόδια του και δέχθηκε σοβαρές εσωτερικές κακώσεις όταν εξερράγη μία βόμβα συνδεδεμένη με τον αναφλεκτήρα του αυτοκινήτου του. Ο εβραίος εκπρόσωπος ήταν λιγότερο τυχερός. Ενώ περίμενε το ασανσέρ στον προθάλαμο του κτιρίου που βρίσκονταν το γραφείο του, κάποιος τον πλησίασε, έβγαλε ένα τσεκούρι μέσα από το παλτό του, του άνοιξε το κεφάλι από την κορυφή μέχρι τους ώμους και μετά εξαφανίστηκε μέσα στο πλήθος. Η Οργάνωση ανέλαβε αμέσως την ευθύνη και για τα δύο περιστατικά. Τα πράγματα έγιναν πολύ σοβαρά μετά από αυτά. Ο δήμαρχος του Ιλλινόϊς διέταξε την εθνοφρουρά του Σικάγο να βοηθήσει την τοπική αστυνομία και τους πράκτορες του FBI να κυνηγήσουν τα μέλη της Οργάνωσης. Σήμερα σταμάτησαν χιλιάδες άτομα στους δρόμους του Σικάγο για εξακρίβωση στοιχείων. Τώρα φαίνεται πραγματικά η παράνοια του Συστήματος. Σήμερα το απόγευμα στρίμωξαν τρείς άντρες σε μία μικρή πολυκατοικία στο Σίσερο. Όλο το τετράγωνο το είχαν περικυκλώσει στρατιώτες, ενώ οι παγιδευμένοι άντρες αντάλλασσαν πυροβολισμούς με την αστυνομία. Τα συνεργεία της τηλεόρασης ήταν σκορπισμένα σε όλο το μέρος, ανησυχώντας μήπως χάσουν την στιγμή που θα τους σκοτώσουν.

Φαίνεται ότι ένας από τους άνδρες στο διαμέρισμα είχε τουφέκι ακροβολιστή, γιατί δύο μαύροι αστυνομικοί σε απόσταση μακρύτερη από ένα τετράγωνο είχαν χτυπηθεί πρίν καταλάβουν ότι ο στόχος τους ήταν οι μαύροι και ότι δεν πυροβολούσαν τους ένστολους Λευκούς αστυνομικούς. Αυτή η εξαίρεση Λευκών όμως φαίνεται ότι δεν επεκτείνονταν στην πολιτική αστυνομία που φορούσε πολιτικά ρούχα, γιατί ένας πράκτορας του FBI σκοτώθηκε από μία βολή ημιαυτόματου όπλου από το διαμέρισμα όταν για μια στιγμή εκτέθηκε για να ρίξει δακρυγόνο σε ένα παράθυρο.

Παρακολουθούσαμε με κομμένη ανάσα όσο προβάλλονταν η δράση στην

οθόνη της τηλεόρασης, αλλά το πραγματικό αποκορύφωμα για μας ήταν όταν έγινε έφοδος στο διαμέρισμα και βρέθηκε άδειο. Μία γρήγορη έρευνα από διαμέρισμα σε διαμέρισμα απέτυχε επίσης στο να βρουν τους οπλοφόρους. Η απογοήτευση με την έκβαση του περιστατικού ήταν φανερή στη φωνή του παρουσιαστή, όμως ένας άντρας που κάθονταν στην άλλη άκρη του πάγκου σφύριζε και χειροκροτούσε όταν αναγγέλθηκε ότι οι "ρατσιστές" μάλλον είχαν διαφύγει. Η σερβιτόρα χαμογέλασε με αυτό, και ήταν φανερό ότι αν και σίγουρα δεν υπήρχε ζωηρή αποδοχή των πράξεων της Οργάνωσης στο Σικάγο, δεν υπήρχε όμως και κάποια ζωηρή αποδοκιμασία.

Το Σύστημα, σαν να είχε σχεδόν προβλέψει τέτοια αντίδραση στα γεγονότα αυτού του απογεύματος, το πλάνο των ειδήσεων γύρισε στην Ουάσιγκτον, όπου ο γενικός νομικός σύμβουλος ανήγγειλε στο έθνος ότι η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση έβαζε όλους τους πράκτορές της στην προσπάθεια να ξεριζώσουν την Οργάνωση. Μας περιέγραψε ως "διεφθαρμένους, εγκληματίες ρατσιστές" που υποκινούνται μόνο από μίσος και που θέλουν να "καταστρέψουν όλη την πρόοδο προς την πραγματική ισότητα" που έχει γίνει από το Σύστημα τα τελευταία χρόνια.

Προειδοποίησε όλους οι πολίτες να είναι σε ετοιμότητα για να βοηθήσουν την κυβέρνηση στο να διαλύσουν την "ρατσιστική συνωμοσία". Όποιος έβλεπε κάποια ύποπτη κίνηση, ειδικά από άγνωστους, έπρεπε να το αναφέρει αμέσως στο πλησιέστερο γραφείο του FBI ή στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Σχέσεων. Μετά είπε κάτι πολύ αδιάκριτο, κάτι που πραγματικά πρόδιδε το πόσο ανήσυχο είναι το Σύστημα. Δήλωσε ότι όποιος πολίτης βρεθεί να αποκρύπτει πληροφορίες σχετικά με εμάς ή να μας προσφέρει οποιαδήποτε βοήθεια "θα αντιμετωπίζονταν αυστηρά". Αυτά ακριβώς ήταν τα λόγια του - τέτοιου είδους που κάποιος θα περίμενε να ακούσει στη Σοβιετική Ένωση, θα ηχούσαν σκληρά όμως στα περισσότερα αμερικάνικα αυτιά, παρά τις καλύτερες προπαγανδιστικές προσπάθειες των μέσων ενημέρωσης για να το δικαιολογήσουν.

Κάθε ριψοκίνδυνη απόφαση που πάρθηκε από τους δικούς μας στο Σικάγο ανταμοίφθηκε με το παραπάνω με το να προκαλέσουν τον γενικό νομικό σύμβουλο σε τέτοιο ψυχολογικό σφάλμα. Αυτό το περιστατικό αποδεικνύει επίσης την αξία του να κρατάμε το Σύστημα ασταθές με ξαφ-

νικές επιθέσεις. Αν το Σύστημα διατηρούσε την ψυχραιμία του και σκεφτόταν πιο προσεκτικά για κάποια απάντηση στην δράση μας στο Σικάγο, όχι μόνο θα απέφευγε κάποιο σφάλμα το οποίο θα μας απέφερε εκατοντάδες νεοσύλλεκτους, αλλά ίσως να έβρισκε κάποιο τρόπο να κερδίσει περισσότερη δημόσια υποστήριξη στον αγώνα του εναντίον μας.

Οι ειδήσεις κατέληξαν με μία κοινοποίηση ότι θα μεταδίδονταν μία ωριαία "ειδική εκπομπή" πάνω στην "ρατσιστική συνωμοσία" το βράδυ της Τρίτης (δηλαδή σήμερα). Μόλις είδαμε αυτή την "ειδική εκπομπή" και πιστεύουμε ότι ήταν πράγματι μια χοντροκομμένη δουλειά, γεμάτη λάθη και απερίφραστες επινοήσεις, όχι και τόσο πειστική. Ένα όμως πράγμα είναι σίγουρο: ο αποκλεισμός από τα μέσα ενημέρωσης έχει τελειώσει. Τα γεγονότα στο Σικάγο έκαναν αμέσως στην Οργάνωση διάσημη και σίγουρα θα είμαστε το πρώτο θέμα συζητήσεων σε όλη τη χώρα.

Όταν τελείωσαν οι ειδήσεις εχτές το βράδυ, ο Χένρυ και εγώ τελειώσαμε βιαστικά το δείπνο μας και βγήκαμε έξω. Ήμουν γεμάτος συναισθήματα: υπερδιέγερση, έπαρση με την επιτυχία των δικών μας στο Σικάγο, αγωνία επειδή ήμασταν ένας από τους στόχους ενός ανθρωποκυνηγητού σε όλη τη χώρα και λύπη επειδή καμία από τις μονάδες μας στην Ουάσιγκτον δεν έδειξε την πρωτοβουλία των μονάδων μας στο Σικάγο. Ήθελα να κάνω κάτι και το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν να προσπαθήσω να κάνω κάποια επαφή με τον τύπο στην καφετέρια που φαίνονταν ότι μας συμπαθούσε. Ήθελα να πάρω μερικά φυλλάδια από το αυτοκίνητό μας και να βάλω από ένα κάτω από τους υαλοκαθαριστήρες κάθε αυτοκινήτου που βρίσκονταν στο πάρκινγκ.

Ο Χένρυ, που πάντα σκέφτεται ψύχραιμα, απαγόρευσε με έμφαση αυτή την ιδέα. Μόλις μπήκαμε στο αυτοκίνητο μου εξήγησε ότι θα ήταν καθαρή τρέλα να διακινδυνεύσουμε να τραβήξουμε οποιαδήποτε προσοχή μέχρι να ολοκληρώσουμε την παρούσα αποστολή μας, την ασφαλή παράδοση του φορτίου όπλων στην μονάδα μας. Μου υπενθύμισε επίσης ότι θα ήταν παραβίαση της πειθαρχίας της Οργάνωσης αν κάποιο μέλος παράνομης ομάδας προχωρούσε σε άμεση δράση στρατολόγησης, όσο μικρή και αν ήταν. Αυτή η λειτουργία είχε δοθεί στις "νόμιμες" μονάδες.

Οι παράνομες μονάδες αποτελούνται από μέλη που είναι γνωστά στις

αρχές και έχουν επισημανθεί για σύλληψη. Η λειτουργία τους είναι να καταστρέψουν το Σύστημα μέσω απευθείας δράσης. Οι "νόμιμες" μονάδες αποτελούνται από μέλη που μέχρι στιγμής δεν είναι γνωστά στο Σύστημα (πράγματι, θα ήταν αδύνατον να αποδειχθεί ότι οι περισσότεροι από αυτούς είναι μέλη. Αυτό το πήραμε από τους κομμουνιστές). Ο ρόλος τους είναι να μας προμηθεύουν με πληροφορίες, χρήματα, νομική υπεράσπιση και άλλες βοήθειες. Όταν κάποιος "παράνομος" βρίσκει έναν πιθανό νεοσύλλεκτο, πρέπει να δίνει τις πληροφορίες σε κάποιον "νόμιμο", ο οποίος θα πλησιάσει τον υποψήφιο και θα τον αξιολογήσει. Επίσης οι "νόμιμοι" πρέπει να χειρίζονται όλη τη δράση χαμηλής σε κίνδυνο προπαγάνδας, 'όπως την διανομή φυλλαδίων. Κανονικά, δεν έπρεπε να έχουμε μαζί μας φυλλάδια της Οργάνωσης. Περιμέναμε μέχρι που άνδρας που χειροκρότησε την διαφυγή των μελών μας στο Σικάγο βγήκε έξω και μπήκε σε ένα φορτηγάκι. Οδηγούσαμε από πίσω του και είδαμε τον αριθμό κυκλοφορίας του όταν βγήκαμε από το πάρκινγκ. Όταν εγκατασταθεί το δίκτυο, η πληροφορία θα πάει στο κατάλληλο άτομο και αυτός θα συνεχίσει.

Όταν επιστρέψαμε στο διαμέρισμα, ο Τζόρτζ και η Κάθριν ήταν τόσο συνεπαρμένοι όσο ο Χένρυ και εγώ. Είχαν δει και αυτοί το δελτίο ειδήσεων στην τηλεόραση. Παρά την κούραση της ημέρας, δεν μπορούσα να κοιμηθώ περισσότερο από αυτούς και έτσι μπήκαμε όλοι στο αυτοκίνητο, ο Τζόρτζ και η Κάθριν μοιράστηκαν το πίσω κάθισμα με ένα μέρος του λαδωμένου φορτίου μας, και πήγαμε σε ένα, κινηματογράφο αυτοκινήτων. Εκεί θα μπορούσαμε να μείνουμε μέσα στο αυτοκίνητο και να συζητήσουμε με ασφάλεια χωρίς να δημιουργούμε υποψίες, και έτσι κάναμε - μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Ένα πράγμα που αποφασίσαμε ήταν το ότι θα μετακομίζαμε αμέσως στον καινούργιο χώρο που βρήκαν εχτές ο Τζόρτζ και η Κάθριν. Το παλιό διαμέρισμά μας δεν ήταν πια ικανοποιητικό. Οι τοίχοι ήταν τόσο λεπτοί που έπρεπε να ψιθυρίζουμε μεταξύ μας για να αποφύγουμε μήπως μας ακούσουν οι γείτονες. Είμαι σίγουρος πως οι περίεργες ώρες μας είχαν ήδη κάνει τους γείτονες να αναρωτιούνται τι κάνουμε για να ζήσουμε. Με το Σύστημα να προειδοποιεί τον κάθε ένα να αναφέρει ύποπτους ξένους, είχε γίνει υπερβολικά επικίνδυνο για μας να παραμείνουμε σε ένα μέρος με τόση λίγη μυστικότητα. Το καινούργιο μέ-

ρος είναι πολύ καλύτερο σε κάθε τομέα εκτός από το ενοίκιο. Έχουμε ένα ολόκληρο κτίριο δικό μας. Στην πραγματικότητα είναι ένα τσιμεντένιο εμπορικό κτίριο που κάποτε ήταν ένα μικρό μηχανουργείο σε ένα ενιαίο δωμάτιο σαν γκαράζ στο ισόγειο με γραφεία και μια αποθήκη στον πάνω όροφο. Το μέρος ήταν απαλλοτριωμένο γιατί βρίσκεται πάνω στο σημείο μιας νέας παράκαμψης για την εθνική οδό που βρίσκονταν στα επίπεδα του σχεδιασμού τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Όπως όλα τα σχέδια της κυβέρνησης αυτές τις μέρες, έχει βαλτώσει και αυτό - ίσως μόνιμα. Αν και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι πληρώνονται για να κατασκευάζουν καινούργιες εθνικές οδούς, στην πραγματικότητα καμία δεν έχει γίνει. Τα πέντε τελευταία χρόνια οι περισσότεροι από τους δρόμους της χώρας έχουν χαλάσει άσχημα και παρ' όλο που βλέπεις συνέχεια συνεργεία επιδιορθώσεων να βρίσκονται εκεί γύρω, τίποτα δεν φαίνεται να επιδιορθώνεται. Η κυβέρνηση δεν έχει αγοράσει καν τη γη που έχει απαλλοτριώσει για την καινούργια εθνική οδό, αφήνοντας τους ιδιοκτήτες να περιμένουν. Σύμφωνα με τον νόμο, υποτίθεται ότι ο ιδιοκτήτης του κτιρίου δεν το ενοικιάζει, αλλά φαίνεται ότι κάτι έχει κανονίσει με κάποιον από το δημαρχείο. Το όφελος για μας είναι ότι δεν υπάρχει επίσημο έγγραφο για την κατοχή του κτιρίου - ούτε αριθμός κοινωνικής ασφάλειας για την αστυνομία, ούτε επιθεωρητές κτιρίων της κομητείας ή πύραρχοι να έρχονται για έλεγχο. Απλώς ο Τζόρτζ πρέπει μια φορά τον μήνα να δίνει 600 δολάρια σε μετρητά στον ιδιοκτήτη. Ο Τζόρτζ πιστεύει ότι ο ιδιοκτήτης, ένας ρυτιδιασμένος γέρο-αρμένιος με βαριά προφορά, έχει πειστεί ότι έχουμε σκοπό να χρησιμοποιήσουμε το μέρος για την παρασκευή παράνομων ναρκωτικών ή για να αποθηκεύσουμε κλεμμένα πράγματα και δεν θέλει να γνωρίζει λεπτομέρειες. Νομίζω ότι αυτό είναι καλό γιατί σημαίνει ότι δεν θα μπλέκεται στα πόδια μας.

Το μέρος απ' έξω είναι χάλια. Περιβάλλεται σε τρεις μεριές από ένα μισοπεσμένο, σκουριασμένο αλυσιδωτό φράχτη. Ο χώρος είναι λερωμένος από άχρηστους βραστήρες νερού, διαλυμένα κομμάτια μηχανών και σκουριασμένα άχρηστα αντικείμενα κάθε είδους. Η τσιμεντένια περιοχή του γκαράζ στο μπροστινό μέρος είναι ραγισμένη και μαυρισμένη από παλιά λάδια μηχανής. Υπάρχει μια τεράστια επιγραφή στο μπροστινό μέρος

του κτιρίου που από τη μία πλευρά έχει ξεβιδωθεί. Γράφει "ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΑ, ΤΖ. Τ. ΣΜΙΘ ΚΑΙ ΥΙΟΙ". Τα μισά εξώφυλλα των παραθύρων στο ισόγειο λείπουν, όλα τα παράθυρα όμως στον πάνω όροφο είναι καλυμμένα από μέσα. Η γειτονιά είναι μια τελείως κακοφωτισμένη εργοστασιακή περιοχή. Δίπλα μας βρίσκεται το γκαράζ και η αποθήκη μιας μικρής εταιρίας φορτηγών. Κάθε ώρα της νύχτας έρχονται και φεύγουν φορτηγά, που σημαίνει ότι η αστυνομία δεν θα υποψιαστεί τίποτα αν μας δουν να οδηγάμε σε αυτή την περιοχή σε περίεργες ώρες.

Έτσι, αφού αποφασίσαμε να μετακομίσουμε, το κάναμε σήμερα. Αφού στο καινούργιο μέρος δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα, νερό ή αέριο, ήταν δική μου δουλειά να λύσω τα προβλήματα θέρμανσης, φωτισμού και υδραυλικών ενώ οι άλλοι θα μετέφεραν τα πράγματά μας. Η αποκατάσταση του νερού ήταν εύκολη μόλις εντόπισα τον μετρητή νερού και έβγαλα το καπάκι. Όταν άνοιξα το νερό έβαλα μερικά βαριά, άχρηστα αντικείμενα πάνω από το καπάκι του μετρητή ώστε να μην μπορεί να το βρει κάποιος από την εταιρία ύδρευσης, σε περίπτωση που ερχόταν κάποιος εδώ. Το πρόβλημα του ηλεκτρικού ήταν πολύ πιο δύσκολο. Υπήρχαν ακόμα γραμμές από το κτίριο σε έναν ηλεκτρικό στύλο, αλλά το ρεύμα ήταν κλειστό στον μετρητή, ο οποίος βρίσκονταν σε έναν εξωτερικό τοίχο. Έπρεπε να ανοίξω προσεκτικά μια τρύπα στον τοίχο πίσω από τον μετρητή από μέσα, και μετά να συνδέσω τις ασφάλειες στους πόλους. Αυτό μου πήρε το μεγαλύτερο μέρος της μέρας.

Η υπόλοιπη μέρα μου ήταν απασχολημένη με το προσεκτικό σκέπασμα όλων των ρωγμών στις σανίδες πάνω από τα παράθυρα του ισογείου με το να καρφώσω χοντρά χαρτόνια πάνω στα παράθυρα του πάνω ορόφου, έτσι ώστε να μην φαίνεται φως από το κτίριο τη νύχτα.

Δεν έχουμε ακόμα θέρμανση και εγκαταστάσεις για κουζίνα εκτός από ένα ηλεκτρικό μάτι που φέραμε από το προηγούμενο μέρος. Τουλάχιστον τα υδραυλικά λειτουργούν και τα δωμάτιά μας είναι αρκετά καθαρά αν και κάπως άδεια. Μπορούμε να συνεχίσουμε να κοιμόμαστε στους υπνόσακούς μας για λίγο ακόμα και θα αγοράσουμε μια ηλεκτρική θερμάστρα και μερικά διακοσμητικά τις επόμενες μέρες.

Κεφάλαιο 4

30 Σεπτεμβρίου 1991

Είχαμε τόσο πολύ δουλειά την τελευταία εβδομάδα που δεν είχα τον χρόνο να γράψω. Το σχέδιό μας για να στήσουμε το δίκτυο ήταν απλό και ευθύ, αλλά για να πραγματοποιηθεί χρειάστηκε μια τρομερή προσπάθεια, τουλάχιστον από την δική μου πλευρά. Οι δυσκολίες που είχα να αντιμετωπίσω μου έδωσαν και πάλι έμφαση στο γεγονός ότι ακόμη και τα πιο προσεγμένα σχέδια μπορεί να είναι επικίνδυνα παραπλανητικά εκτός και αν έχουν φτιαχτεί με ένα μεγάλο ποσοστό ελαστικότητας ώστε να επιτρέπουν απρόβλεπτα προβλήματα.

Βασικά, το δίκτυο που ενώνει όλες τις μονάδες της Οργάνωσης μαζί εξαρτάται από δύο μεθόδους επικοινωνίας: αγγελιοφόρους και ειδικές εκπομπές από ασύρματο. Δεν είμαι υπεύθυνος μόνο για τον δέκτη της μονάδας μας αλλά και για την γενική συντήρηση και επιθεώρηση των δεκτών των άλλων έντεκα μονάδων στην περιοχή της Ουάσιγκτον και τους πομπούς της Διοίκησης Πεδίου Μάχης της Ουάσιγκτον και της Μονάδας 9. Αυτό που πραγματικά αναστάτωσε την εβδομάδα μου ήταν η απόφαση της τελευταίας στιγμής από την ΔΠΜΟ να εξοπλίσουν και την Μονάδα 2 με ένα πομπό. Τον εξοπλισμό έπρεπε να τον φτιάξω εγώ.

Ο τρόπος με τον οποίο έχει στηθεί το δίκτυο, κάνει όλες τις επικοινωνίες που ζητούν συμβουλές ή εκτεταμένες ενημερώσεις ή αναφορές της κατάστασης να γίνονται προφορικά, πρόσωπο με πρόσωπο. Τώρα που η

τηλεφωνική εταιρία κρατάει αρχείο σε υπολογιστή όλων των τοπικών κλήσεων όπως και των υπεραστικών και με την πολιτική αστυνομία να παρακολουθεί τόσες συζητήσεις, τα τηλέφωνα έχουν αποκλειστεί από τη χρήση μας εκτός από ασυνήθιστα αναγκαίες περιπτώσεις.

Από την άλλη, μηνύματα απλής φύσεως, που μπορούν να κωδικοποιηθούν εύκολα και γρήγορα, εκπέμπονται συνήθως από ασύρματο. Η Οργάνωση εργάζεται εντατικά στην ανάπτυξη ενός "λεξικού" 800 σχεδόν διαφορετικών, απλών μηνυμάτων, που το κάθε ένα να μπορεί να προσδιορίζεται από ένα τριψήφιο αριθμό.

Έτσι, σε κάποια συγκεκριμένη στιγμή, το νούμερο "2006" μπορεί να σημαίνει: *"Η επιχείρηση που προγραμματίστηκε από την Μονάδα 6 πρόκειται να αναβληθεί μέχρι περαιτέρω πληροφοριών".* Ένα άτομο σε κάθε μονάδα αποστηθίζει ολόκληρο το λεξικό μηνυμάτων και είναι υπεύθυνος να γνωρίζει ποιος είναι ο τρέχων αριθμητικός κώδικας κάθε φορά. Στη δική μας μονάδα αυτό το άτομο είναι ο Τζόρτζ.

Στην πραγματικότητα, δεν είναι τόσο δύσκολο όσο φαίνεται. Το λεξικό μηνυμάτων είναι φτιαγμένο με έναν πολύ τακτικό τρόπο και όταν κάποιος έχει αποστηθίσει το κυρίως μέρος του δεν είναι δύσκολο να το αποστηθίσει και ολόκληρο. Ο αριθμητικός κώδικας των μηνυμάτων αλλάζει τυχαία μετά από μερικές μέρες, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο Τζόρτζ πρέπει να ξαναμάθει το λεξικό από την αρχή. Το μόνο που χρειάζεται είναι να ξέρει την καινούργια αριθμητική μορφή ενός μηνύματος και μετά μπορεί να βρει τις μορφές όλων των άλλων με το μυαλό του. Η χρήση αυτού του κωδικού συστήματος μας επιτρέπει να διατηρούμε επαφή με ασύρματο με ασφάλεια, χρησιμοποιώντας έναν πολύ απλό φορητό εξοπλισμό. Επειδή οι εκπομπές μας στον ασύρματο δεν ξεπερνούν το ένα δευτερόλεπτο σε διάρκεια και δεν γίνονται συνέχεια, η πολιτική αστυνομία δεν μπορεί να εντοπίσει κατευθείαν κάποιον πομπό ούτε μπορεί να αποκρυπτογραφήσει κάποιο υποκλεμμένο μήνυμα.

Οι δέκτες μας είναι ακόμα πιο απλοί από τους πομπούς μας και μοιάζουν σαν κάτι μεταξύ ενός τρανζίστορ και αριθμομηχανής τσέπης. Παραμένουν ανοικτοί όλη την ώρα και όταν εκπέμπεται ένας αριθμητικός παλμός με τον σωστό κωδικό τόνο από κάποιον από τους πομπούς μας σε εκείνη την

περιοχή θα το λάβουν εμφανίζοντάς τον στην οθόνη του, κρατώντας μια αριθμητική αναγραφή, είτε το παρακολουθούν εκείνη τη στιγμή είτε όχι.

Η βασική συνεισφορά μου στην Οργάνωση μέχρι τώρα ήταν η βελτίωση αυτών των επικοινωνιακών εξοπλισμών - και στην πραγματικότητα η ίδια η κατασκευή αρκετών από αυτών.

Οι πρώτες σειρές μηνυμάτων που μεταδόθηκαν από τη ΔΠΜΟ σε όλες τις μονάδες σε αυτήν την περιοχή ήταν την Κυριακή. Έδωσε οδηγίες σε κάθε μονάδα να στείλει τον αντιπρόσωπό της σε μια περιοχή που είχε καθοριστεί αριθμητικά ώστε να πάρει οδηγίες και να παραδώσει μια αναφορά της κατάστασης της μονάδας. Όταν ο Τζόρτζ επέστρεψε από την ενημέρωση της Κυριακής είπε τα νέα στους υπόλοιπους από εμάς. Το κύριο σημείο τους ήταν ότι αν και δεν υπήρχαν ακόμα προβλήματα στην περιοχή της Ουάσιγκτον, η ΔΠΜΟ ανησυχούσε με την πολιτική αστυνομία από τις αναφορές που πήρε από τους πληροφοριοδότες μας. Το Σύστημα γενικεύει τις προσπάθειές του για να μας πιάσει. Έχουν συλληφθεί και ανακρίνονται εκατοντάδες που υποπτεύονται ότι συμπαθούν την Οργάνωση ή είχαν κάποια σχέση με εμάς. Μεταξύ τους βρίσκονται και αρκετοί από τους "νόμιμούς" μας, αλλά φαίνεται ότι οι αρχές δεν μπορούν να τους αποδώσουν ακόμα τίποτα με σιγουριά και οι ανακρίσεις δεν έχουν επιφέρει πραγματικά στοιχεία. Επίσης, η αντίδραση του Συστήματος στα γεγονότα της περασμένης εβδομάδας στο Σικάγο ήταν πιο εκτεταμένη και περισσότερο ενεργητική από ότι περιμέναμε.

Ένα πράγμα πάνω στο οποίο δουλεύουν είναι ένα κοινό εσωτερικό διαβατήριο, περασμένο σε υπολογιστή. Σε κάθε άτομο άνω των δώδεκα ετών θα του εκδίδεται ένα διαβατήριο και θα πρέπει, κάτω από την απειλή αυστηρών κυρώσεων, να το έχει πάντα μαζί του. Εκτός του ότι πράκτορες της αστυνομίας μπορούν να σταματήσουν κάποιον στον δρόμο και να του ζητήσουν να τους δείξει το διαβατήριό του, έχουν κάνει και ένα σχέδιο που θα κάνει τα διαβατήρια αναγκαία για πολλές καθημερινές δουλειές, όπως να αγοράσεις εισιτήριο για το αεροπλάνο, το λεωφορείο ή το τραίνο, να νοικιάσεις δωμάτιο σε ξενοδοχείο και για την παροχή οποιασδήποτε ιατρικής φροντίδας σε νοσοκομείο ή κλινική.

Όλα τα ταμεία εισιτηρίων, τα ξενοδοχεία, τα ιατρικά γραφεία και τα λοι-

πά, θα είναι εξοπλισμένα με υπολογιστές συνδεδεμένους με τηλεφωνικές γραμμές σε μια τεράστια, εθνική τράπεζα πληροφοριών και σε ένα κέντρο υπολογιστών. Ο μαγνητικά κωδικοποιημένος αριθμός του διαβατηρίου κάποιου πελάτη θα περνάει εύκολα στον υπολογιστή όταν αγοράζει ένα εισιτήριο, όταν πληρώνει κάποιο λογαριασμό ή όταν κάνει αίτηση για κάποια υπηρεσία. Αν υπάρχει κάτι αντικανονικό, ένα προειδοποιητικό φως θα ανάβει στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα, δείχνοντας το μέρος του υπολογιστή και του άτυχου πελάτη.

Εδώ και χρόνια τώρα αναπτύσσουν αυτό το σύστημα εσωτερικού διαβατηρίου και τα έχουν σχεδιάσει όλα με λεπτομέρειες. Ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν έχει τεθεί ακόμα σε λειτουργία είναι οι διαμαρτυρίες από ομάδες υπέρ των πολιτικών ελευθεριών, που το βλέπουν σαν ένα ακόμα μεγάλο βήμα προς ένα αστυνομοκρατούμενο κράτος - έτσι όπως φυσικά και είναι. Τώρα όμως το Σύστημα είναι σίγουρο ότι μπορεί να ξεπεράσει την αντίσταση των φιλελεύθερων χρησιμοποιώντας εμάς ως δικαιολογία. Όλα επιτρέπονται στον αγώνα κατά του "ρατσισμού"!

Θα χρειαστεί τουλάχιστον τρεις μήνες για να εγκαταστήσουν τον αναγκαίο εξοπλισμό και να λειτουργήσει το σύστημα, το προχωρούν όμως όσο πιο γρήγορα μπορούν, υπολογίζοντας να το ανακοινώσουν όταν θα είναι σχεδόν έτοιμο με πλήρη κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης. Αργότερα, το σύστημα σταδιακά θα επεκταθεί, μέχρι που στο τέλος θα χρειάζονται τερματικά υπολογιστών σε κάθε εμπορικό κατάστημα. Κανείς δεν θα μπορεί να φαει σε εστιατόριο, να πλύνει τα ρούχα του ή να αγοράσει τρόφιμα χωρίς να περάσει τον μαγνητικό αριθμό του διαβατηρίου του στον υπολογιστή που θα βρίσκεται δίπλα από το ταμείο.

Όταν τα πράγματα φτάσουν σε αυτό το σημείο τότε το Σύστημα θα έχει αρπάξει σφιχτά τους πολίτες. Με τις δυνατότητες των μοντέρνων υπολογιστών στο οπλοστάσιό τους, η πολιτική αστυνομία θα μπορεί να εντοπίζει οποιονδήποτε κάθε στιγμή και θα γνωρίζουν που ήταν και τι έκανε. Θα πρέπει να σκεφτούμε πάρα πολύ τον τρόπο με τον οποίο θα ξεπεράσουμε αυτό το σύστημα διαβατηρίων.

Από ότι μας έχουν πει οι πληροφοριοδότες μας ως τώρα, δεν θα είναι και τόσο απλό να φτιάξουμε πλαστά διαβατήρια και αριθμούς. Αν ο κε-

ντρικός υπολογιστής εντοπίσει έναν πλαστό αριθμό, θα στείλει αυτόματα ένα σήμα στο κοντινότερο αστυνομικό τμήμα. Το ίδιο θα συμβεί και αν ο Τζόν Τζόουνς που κατοικεί στο Σποκέϊν και χρησιμοποιεί το διαβατήριό του για να αγοράζει τρόφιμα εκεί, εμφανιστεί ξαφνικά να αγοράζει τρόφιμα και στο Ντάλας. Ή ακόμα και όταν ο υπολογιστής έχει εντοπίσει με ασφάλεια τον Μπίλ Σμίθ σε μία αίθουσα μπόουλινγκ στην Μέιν Στρήτ, εμφανιστεί συγχρόνως και σε ένα καθαριστήριο στην άλλη πλευρά της πόλης. Όλα αυτά δείχνουν ένα τρομακτικό μέλλον για μας - κάτι που ήταν τεχνικά αδύνατον για πολύ καιρό αλλά που μέχρι πρόσφατα, ούτε καν είχαμε ονειρευτεί ότι το Σύστημα πραγματικά θα το επιχειρούσε.

Ένα μέρος των νέων που έφερε ο Τζόρτζ από την ενημέρωση ήταν μία πρόσκληση για μένα να επισκεφτώ αμέσως την Μονάδα 2 για να λύσω ένα τεχνικό πρόβλημα που είχαν. Κανονικά, ούτε ο Τζόρτζ, ούτε εγώ θα μπορούσαμε να ξέρουμε την τοποθεσία της βάσης της Μονάδας 2, και αν ήταν αναγκαίο να συναντήσουμε κάποιον από αυτή τη μονάδα θα γινόταν σε άλλο μέρος. Για αυτό όμως το πρόβλημα έπρεπε να πάω στο κρησφύγετό τους και ο Τζόρτζ που μετέφερε τις οδηγίες που του είχαν δώσει. Ήταν στο Μαίρυλαντ, πάνω από τριάντα μίλια μακριά μας και αφού έπρεπε να πάρω όλα τα εργαλεία μου μαζί, πήρα το αυτοκίνητο.

Είχαν ένα ωραίο μέρος, μια μεγάλη φάρμα και αρκετά μικρότερα κτίσματα μέσα σε μια περιοχή σαράντα περίπου στρεμμάτων λιβαδιού και δάσους. Στην μονάδα τους υπάρχουν οκτώ μέλη, περισσότεροι από ότι είναι στις πιο πολλές, αλλά φαίνεται ότι κανείς τους δεν μπορεί να ξεχωρίσει τα βολτ από τα αμπέρ ή ποια είναι η άκρη του κατσαβιδιού. Αυτό είναι περίεργο γιατί θα έπρεπε να υπήρχε κάποια μέριμνα όταν σχηματίζονταν οι μονάδες μας ώστε να μοιραστούν σωστά οι πολύτιμες ικανότητες.

Η Μονάδα 2 βρίσκεται λογικά κοντά σε άλλες δύο μονάδες, αλλά και οι τρεις είναι άβολα μακριά από τις υπόλοιπες εννέα μονάδες της περιοχής της Ουάσιγκτον και ειδικά από την Μονάδα 9, η οποία ήταν η μόνη μονάδα με πομπό για να έρχεται σε επαφή με τη ΔΠΜΟ. Λόγω αυτού, η ΔΠΜΟ αποφάσισε να δώσει στη Μονάδα 2 έναν πομπό, αλλά δεν μπορούσαν να τον θέσουν σε λειτουργία.

Ο λόγος της δυσκολίας τους φάνηκε όταν με πήγαν στην κουζίνα τους,

εκεί που ο πομπός τους, μια μπαταρία αυτοκινήτου και μερικά μπερδεμένα καλώδια ήταν σκορπισμένα πάνω σε ένα τραπέζι. Παρά τις σαφείς οδηγίες που είχα ετοιμάσει για να δίδονται με κάθε πομπό και παρά τα ευδιάκριτα σημάδια δίπλα από τους ακροδέκτες στη θήκη του πομπού, είχαν συνδέσει την μπαταρία με τον πομπό σε λάθος πόλους.

Αναστέναξα και πήρα δύο από αυτούς για να με βοηθήσουν να μεταφέρω τα εργαλεία μου από το αυτοκίνητο. Πρώτα έλεγξα την μπαταρία τους και βρήκα ότι ήταν σχεδόν αφόρτιστη. Τους είπα να βάλουν την μπαταρία στον φορτιστή ενώ θα έλεγχα τον πομπό. *"Φορτιστή; Ποιόν φορτιστή;"* ρώταγαν. Δεν είχαν! Λόγω της αβεβαιότητας της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος αυτές τις μέρες, όλος ο επικοινωνιακός εξοπλισμός μας λειτουργεί με μπαταρίες που φορτίζονται από τις ηλεκτρικές γραμμές. Με αυτόν τον τρόπο δεν εξαρτόμαστε από τις διακοπές και τις πτώσεις τάσης που έχουν γίνει ένα εβδομαδιαίο, αν όχι καθημερινό, φαινόμενο τα τελευταία χρόνια. Όπως και με τις περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες σε αυτή τη χώρα, όσο πιο ψηλά φτάνει η τιμή του ηλεκτρισμού, τόσο λιγότερο αναγκαίο γίνεται. Εφέτος τον Αύγουστο, για παράδειγμα, οι εγκαταστάσεις της ηλεκτρικής υπηρεσίας στην Ουάσιγκτον είχαν τεθεί εκτός λειτουργίας για τέσσερις μέρες περίπου και η τάση των βολτ είχε μειωθεί πάνω από το 15% για σχεδόν δεκατέσσερις μέρες.

Η κυβέρνηση εξακολουθεί να ενημερώνεται, να διενεργεί έρευνες και να δημοσιεύει αναφορές σχετικά με το πρόβλημα, αυτό όμως χειροτερεύει. Κανείς από τους πολιτικούς δεν θέλει να αντιμετωπίσει τους πραγματικούς λόγους που υπάρχουν εδώ, ένας από τους οποίους είναι η καταστροφική επιρροή της εξωτερικής πολιτικής της Ουάσιγκτον η οποία ελέγχεται από το Ισραήλ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών σχετικά με τον ανεφοδιασμό της Αμερικής με πετρέλαιο από το εξωτερικό.

Τους έδειξα πώς να συνδέουν την μπαταρία με το φορτηγό τους σε περίπτωση επείγουσας φόρτισης και μετά άρχισα να ελέγχω τον πομπό τους εσωτερικά ώστε να δω τι ζημιά είχε γίνει. Αργότερα θα έπρεπε να βρεθεί και ένας φορτιστής για την μπαταρία τους.

Το πιο σημαντικό μέρος του πομπού, η μονάδα κωδικοποίησης που παράγει το σήμα από τα πλήκτρα της αριθμομηχανής τσέπης, φαινόταν να εί-

ναι εντάξει. Προστατεύονταν από μία δίοδο ώστε να μην καταστραφεί σε περίπτωση που κάποιος πόλος συνδέονταν λάθος. Είχαν καεί όμως τρεις πολλαπλασιαστές. Ήμουν σίγουρος ότι η ΔΠΜΟ είχε φυλαγμένο τουλάχιστον έναν εφεδρικό πομπό, αλλά για να μπορέσω να μάθω θα έπρεπε να τους στείλω μήνυμα. Αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να στείλω κάποιον αγγελιοφόρο στη Μονάδα 9 να μεταφέρει την ερώτηση και μετά κάποιος από τη ΔΠΜΟ να κανονίσει να μας φέρει τον πομπό. Δίστασα να ενοχλήσω την ΔΠΜΟ λόγω της τακτικής μας να περιορίζουμε τις εκπομπές από τους ασυρμάτους των μονάδων μόνο για επείγοντα μηνύματα.

Αφού όμως η Μονάδα 2 χρειάζονταν έναν φορτιστή μπαταρίας, αποφάσισα να πάρω τους πολλαπλασιαστές που θα αντικαθιστούσα από ένα εμπορικό κατάστημα, όταν πήγα εκεί για να αγοράσω έναν φορτιστή, και να τους τοποθετήσω ο ίδιος. Το να βρω όμως τα ανταλλακτικά που χρειαζόμουν, ήταν πιο εύκολο να το λες παρά να γίνει, και ήταν περασμένες έξι το απόγευμα όταν γύρισα τελικά στη φάρμα.

Η ένδειξη καυσίμων στο αυτοκίνητο έδειχνε "άδειο" όταν μπήκα στο γκαράζ τους. Επειδή φοβόμουν να διακινδυνεύσω να χρησιμοποιήσω την κάρτα παροχής βενζίνης σε κάποιο βενζινάδικο και μην ξέροντας που να βρω μαύρη αγορά βενζίνης εκεί κοντά, αναγκάστηκα να ζητήσω από τα μέλη της Μονάδας 2 να μου δώσουν μερικά γαλόνια καυσίμων για να γυρίσω πίσω. Λοιπόν, εκτός του ότι είχαν συνολικά μόνο ένα γαλόνι στο φορτηγό τους, δεν ήξεραν και πού μπορούσαν να βρουν μαύρη αγορά καυσίμων.

Μου έκανε εντύπωση πώς μια τόσο ανόητη και χωρίς εφόδια ομάδα ανθρώπων θα επιβίωνε σαν παράνομη μονάδα. Φαίνεται ότι όλοι τους ήταν άτομα που η Οργάνωση αποφάσισε ότι δεν ήταν κατάλληλοι για ένοπλη δράση και τους συγκέντρωσε σε μία μονάδα. Οι τέσσερις από αυτούς δούλευαν στον εκδοτικό τομέα της Οργάνωσης και συνεχίζουν την δουλειά τους στη φάρμα, κάνοντας αντίγραφα προπαγανδιστικών φυλλαδίων. Οι άλλοι τέσσερις έχουν ένα βοηθητικό ρόλο κρατώντας το σπίτι εφοδιασμένο με τρόφιμα και άλλα αναγκαία.

Αφού κανείς από την Μονάδα 2 δεν χρειάζεται μεταφορικό μέσο, δεν ανησυχούσαν και τόσο για καύσιμα. Τελικά, ένας από αυτούς προσφέρθηκε να πάει αργά τη νύχτα και να τραβήξει λίγη βενζίνη από ένα όχημα σε έ-

να γειτονικό αγρόκτημα. Εκείνη τη στιγμή είχαμε ακόμα μία διακοπή ρεύματος στην περιοχή και έτσι δεν μπορούσα να χρησιμοποιήσω τον συγκολλητή μου. Σταμάτησα την δουλειά για εκείνη τη μέρα.

Μου πήρε όλη την επόμενη μέρα και πολύ από την τελευταία νύχτα μέχρι να κάνω τελικά τον πομπό τους να λειτουργεί σωστά, λόγω πολλών δυσκολιών που δεν είχα προβλέψει. Όταν τελικά τελείωσε η δουλειά, τα μεσάνυχτα περίπου, τους συμβούλεψα να βάλουν τον πομπό σε κάποιο μέρος πιο κατάλληλο από την κουζίνα, καλύτερα στη σοφίτα ή τουλάχιστον στον δεύτερο όροφο του σπιτιού. Βρήκαμε ένα καλό μέρος και τα μεταφέραμε όλα πάνω. Όταν γινόταν αυτό, κατάφερα να ρίξω την μπαταρία στο αριστερό πόδι μου. Στην αρχή ήμουν σίγουρος ότι το είχα σπάσει. Δεν μπορούσα να περπατήσω καθόλου. Το αποτέλεσμα ήταν να περάσω άλλη μια νύχτα στην φάρμα. Παρά τις ελλείψεις τους, όλοι στη Μονάδα 2 ήταν πραγματικά καλοί μαζί μου και εκτιμούσαν πολύ τις προσπάθειες που έκανα για αυτούς.

Όπως μου είχαν υποσχεθεί, με εφοδίασαν με κλεμμένα καύσιμα για το ταξίδι της επιστροφής. Επέμεναν επίσης να γεμίσουν το αυτοκίνητο με μια μεγάλη ποσότητα από κονσέρβες για να φέρω εδώ, που όπως φαινόταν είχαν ατελείωτες προμήθειες από αυτές. Τους ρώτησα πού τις βρήκαν όλες αυτές, αλλά η μόνη απάντηση που πήρα ήταν ένα χαμόγελο και μια επιβεβαίωση ότι μπορούσαν να πάρουν πολύ περισσότερες αν τις χρειάζονταν. Ίσως να είναι περισσότερο εφοδιασμένοι από ότι νόμιζα.

Ήταν δέκα η ώρα το πρωί όταν έφτασα στο μέρος μας. Ο Τζόρτζ και ο Χένρυ είχαν βγει έξω, η Κάθριν όμως με υποδέχθηκε όταν άνοιξε την πόρτα του γκαράζ για να μπω. Με ρώτησε αν είχα φαει πρωινό.

Της είπα ότι είχα φαει με τα μέλη της Μονάδας 2 και δεν πείναγα, ανησυχούσα όμως με την κατάσταση του ποδιού μου, το οποίο πόναγε και είχε γίνει διπλάσιο από το πρήξιμο. Με βοήθησε ενώ ανέβαινα κουτσαίνοντας την σκάλα για τα δωμάτια και μετά μου έφερε μια μεγάλη λεκάνη με κρύο νερό για να βάλω το πόδι μου.

Το παγωμένο νερό ανακούφισε τον πόνο σχεδόν αμέσως και ξάπλωσα ευχάριστα πάνω στα μαξιλάρια που είχε βάλει η Κάθριν για την πλάτη μου πάνω στον καναπέ. Της εξήγησα πώς χτύπησα το πόδι μου και ανταλλάξαμε διάφορα νέα πάνω στα γεγονότα των τελευταίων δύο ημε-

ρών. Οι τρείς τους, πέρασαν την χτεσινή μέρα τοποθετώντας ράφια, κάνοντας μικροδιορθώσεις και τελειώνοντας το καθάρισμα και το βάψιμο που μας είχε απασχολήσει όλους για περισσότερο από μία εβδομάδα. Με τα διάφορα έπιπλα που είχαμε πάρει από πρίν για αυτό το μέρος, είχε αρχίσει να δείχνει κατοικήσιμο. Έχει βελτιωθεί πάρα πολύ από αυτό το γυμνό, κρύο και βρώμικο μηχανολογικό κατάστημα που ήταν όταν μετακομίσαμε. Η Κάθριν με πληροφόρησε ότι το προηγούμενο βράδυ κάλεσαν από τον ασύρματο τον Τζόρτζ σε άλλη μια συνάντηση με κάποιον από τη ΔΠΜΟ. Έτσι αυτός και ο Χένρυ έφυγαν μαζί νωρίς σήμερα το πρωί, λέγοντάς της μόνο ότι θα έλειπαν όλη τη μέρα.

Θα πρέπει να αποκοιμήθηκα για μερικά λεπτά και όταν ξύπνησα ήμουν μόνος και το νερό δεν ήταν πια κρύο. Το πόδι μου όμως ήταν καλύτερα και το πρήξιμο είχε υποχωρήσει αισθητά. Αποφάσισα να κάνω ένα ντους.

Η ντουζιέρα μας είναι μια πρόχειρη κατασκευή με κρύο μόνο νερό, την οποία είχαμε εγκαταστήσει ο Χένρυ και εγώ μέσα σε μια μεγάλη ντουλάπα την περασμένη εβδομάδα. Φτιάξαμε τα υδραυλικά και βάλαμε ένα φως ενώ η Κάθριν κάλυψε τους τοίχους και το πάτωμα με αυτοκόλλητο βινύλιο ώστε να είναι αδιάβροχο. Η ντουλάπα ανοίγει από το δωμάτιο που χρησιμοποιούμε ο Τζόρτζ, ο Χένρυ και εγώ για να κοιμόμαστε. Από τα άλλα δύο δωμάτια που βρίσκονται πάνω από το κατάστημα, η Κάθριν χρησιμοποιεί το μικρότερο για υπνοδωμάτιο και το άλλο για καθιστικό, το οποίο το χρησιμοποιούμε επίσης ως κουζίνα και εκεί τρώμε.

Γδύθηκα, πήρα μια πετσέτα και άνοιξα την πόρτα του ντους. Εκεί ήταν και η Κάθριν, βρεγμένη, γυμνή και όμορφη, η οποία στεκόταν κάτω από το φώς και σκουπιζόταν. Με κοίταξε χωρίς έκπληξη και χωρίς να πεί τίποτα. Για μια στιγμή έμεινα εκεί και μετά, αντί να ζητήσω συγγνώμη και να κλείσω πάλι την πόρτα, σήκωσα αυθόρμητα τα χέρια μου προς την Κάθριν. Ήρθε προς εμένα διστακτικά. Η Φύση ακολούθησε την πορεία της.

Μείναμε στο κρεβάτι για πολύ ώρα αργότερα και συζητούσαμε. Ήταν η πρώτη φορά που μίλησα πραγματικά μόνος με την Κάθριν. Κάτω από το ψυχρό, επαγγελματικό παρουσιαστικό που διατηρεί συνεχώς με την δουλειά της στην Οργάνωση, είναι ένα ευαίσθητο, στοργικό και με πολύ θηλυκότητα κορίτσι. Πρίν τέσσερα χρόνια, πρίν τις Εφόδους Όπλων, ήταν

γραμματέας ενός μέλους του Κογκρέσου. Έμενε σε ένα διαμέρισμα στην Ουάσιγκτον μαζί με άλλο ένα κορίτσι που εργαζόταν επίσης στο Καπιτώλιο. Ένα βράδυ, όταν η Κάθριν γύρισε από την δουλειά της στο σπίτι, βρήκε την συγκάτοικό της πεσμένη στο πάτωμα μέσα σε μια λίμνη αίματος. Την είχε βιάσει και σκοτώσει ένας νέγρος διαρρήκτης.

Γι' αυτό η Κάθριν αγόρασε ένα πιστόλι και το κράτησε ακόμα και μετά αφού το Μέτρο Κοέν έκανε την κατοχή όπλων παράνομη. Μετά, μαζί με άλλο ένα εκατομμύριο ανθρώπους, είχε πιαστεί στις Εφόδους Όπλων το 1989. Αν και δεν είχε καμία επαφή πρίν με την Οργάνωση, συνάντησε τον Τζόρτζ στο κέντρο επίβλεψης που κρατούνταν και οι δύο μετά την σύλληψή τους. Η Κάθριν δεν ήταν πολιτικοποιημένη. Αν κάποιος τη ρώταγε όσο δούλευε για την κυβέρνηση ή και πιο πριν, όταν ήταν φοιτήτρια στο κολέγιο, μάλλον θα έλεγε ότι ήταν "φιλελεύθερη". Ήταν όμως φιλελεύθερη με τον επιπόλαιο, αυτοματοποιημένο τρόπο που είναι και οι περισσότεροι άνθρωποι. Χωρίς πραγματικά να το σκέφτεται ή να προσπαθεί να το αναλύσει, δέχονταν επιπόλαια την αφύσικη ιδεολογία που προωθείται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και την κυβέρνηση. Δεν ήταν φανατισμένη, δεν είχε την ενοχή και το μίσος για τον εαυτό της που χρειάζονται για να γίνει κάποιος αφοσιωμένος, ολοκληρωμένος φιλελεύθερος.

Όταν η αστυνομία τους άφησε ελεύθερους, ο Τζόρτζ της έδωσε να διαβάσει μερικά βιβλία για την Φυλή και την Ιστορία και μερικές εκδόσεις της Οργάνωσης. Για πρώτη φορά στη ζωή της άρχισε να σκέφτεται σοβαρά πάνω στα κύρια φυλετικά, κοινωνικά και πολιτικά θέματα που βρίσκονται στην ρίζα των σημερινών προβλημάτων.

Έμαθε την αλήθεια για την απάτη της "ισότητας" του Συστήματος. Κατάλαβε τον μοναδικό ιστορικό ρόλο των εβραίων ως το ένζυμο της αποσύνθεσης των φυλών και των πολιτισμών. Και το κυριότερο, άρχισε να αποκτά μια αίσθηση φυλετικής ταυτότητας, ξεπερνώντας την πλύση εγκεφάλου μιας ζωής, που είχε σαν στόχο να την καταντήσει ένα απομονωμένο άτομο μέσα σε ένα κοσμοπολίτικο χάος. Σαν αποτέλεσμα της σύλληψής της, έχασε την δουλειά της στο Κογκρέσο και σχεδόν δύο μήνες αργότερα πήγε να εργαστεί στην Οργάνωση ως δακτυλογράφος στο εκδοτικό τμήμα μας. Είναι έξυπνη και εργάζεται σκληρά και σύντομα προ-

άχθηκε σε διορθώτρια τυπογραφικών κειμένων και αργότερα σε αρχισυντάκτρια. Έγραψε και μερικά δικά της άρθρα για εκδώσεις της Οργάνωσης, ερευνώντας κυρίως τον ρόλο των γυναικών στο Κίνημα και στην ευρύτερη κοινωνία, και τον περασμένο μήνα έγινε συντάκτρια ενός περιοδικού της Οργάνωσης που απευθύνεται ειδικά προς τις γυναίκες. Φυσικά η καριέρα της ως συντάκτρια μπήκε στο ράφι τώρα, τουλάχιστον προσωρινά, και η χρησιμότερη συνεισφορά της στην παρούσα προσπάθειά μας είναι η αξιοσημείωτη ικανότητά της στο μακιγιάζ και τις μεταμφιέσεις, κάτι που ανέπτυξε όσο δούλευε σε ερασιτεχνικό θέατρο όταν ήταν φοιτήτρια. Αν και η αρχική επαφή της ήταν με τον Τζόρτζ, η Κάθριν ποτέ δεν είχε κάποια αισθηματική ή ρομαντική σχέση μαζί του. Όταν συναντήθηκαν για πρώτη φορά, ο Τζόρτζ ήταν ακόμα παντρεμένος. Αργότερα, αφού η γυναίκα του Τζόρτζ, η οποία ποτέ δεν συμφώνησε με τη δουλειά του Τζόρτζ για την Οργάνωση, τον άφησε, και η Κάθριν έγινε μέλος της Οργάνωσης, ήταν και οι δύο πολύ απασχολημένοι σε διαφορετικά τμήματα ώστε να έχουν πολλές επαφές. Στην πραγματικότητα, ο Τζόρτζ, που η δουλειά του να βρίσκει χρήματα και να οργανώνει εξορμήσεις τον κρατούσε στον δρόμο, δεν βρισκόταν και πολύ στην Ουάσιγκτον. Είναι σύμπτωση που ο Τζόρτζ και η Κάθριν μπήκαν μαζί σε αυτή τη μονάδα, είναι όμως φανερό ότι ο Τζόρτζ ενδιαφέρεται προσωπικά για αυτήν. Αν και η Κάθριν ποτέ δεν έκανε ή είπε κάτι που να ενισχύει αυτή την υπόθεσή μου, μέχρι σήμερα το πρωί το είχα για σίγουρο από την συμπεριφορά του Τζόρτζ προς αυτή ότι υπήρχε τουλάχιστον μια δοκιμαστική σχέση μεταξύ τους.

Αφού ο Τζόρτζ είναι ονομαστικώς ο αρχηγός της μονάδας μας, είχα κρατήσει την φυσική μου έλξη προς την Κάθριν υπό έλεγχο. Τώρα φοβάμαι ότι αυτή η κατάσταση έχει γίνει λίγο δύσκολη. Αν ο Τζόρτζ δεν μπορέσει να προσαρμοστεί καλώς με αυτή, τα πράγματα θα ενταθούν και θα μπορέσει να βρεθεί λύση μόνο με μερικές μεταφορές προσωπικού μεταξύ της μονάδας μας και άλλων σε αυτή την περιοχή.

Προς το παρόν όμως, υπάρχουν άλλα προβλήματα για να νοιαστούμε - μεγάλα! Όταν γύρισαν τελικά το βράδυ ο Τζόρτζ και ο Χένρυ, ανακαλύψαμε τι έκανα όλη μέρα: μελετούσαν το εθνικό αρχηγείο του FBI στην πό-

λη. Είχε ανατεθεί η ανατίναξή του στη μονάδα μας!

Η αρχική διαταγή ήρθε από την Επαναστατική Διοίκηση και κάποιος από το Ανατολικό Κέντρο Διοίκησης είχε σταλθεί στην συνάντηση του ΔΠΜΟ την οποία είχε παρακολουθήσει ο Τζόρτζ την Κυριακή ώστε να δεί τους τοπικούς αρχηγούς των μονάδων και να διαλέξει έναν για την αποστολή. Φαίνεται ότι η Επαναστατική Διοίκηση αποφάσισε να επιτεθεί εναντίον της πολιτικής αστυνομίας πρίν συλλάβουν περισσότερους από τους "νόμιμούς" μας ή τελειώσουν το στήσιμο του συστήματος των ηλεκτρονικών διαβατηρίων.

Η γνωστοποίηση έγινε στον Τζόρτζ όταν τον κάλεσε εχτές η ΔΠΜΟ για μια δεύτερη ενημέρωση. Κάποιος από την Μονάδα 8 ήταν επίσης παρόν στην χθεσινή ενημέρωση. Η Μονάδα 8 θα μας βοηθήσει.

Το σχέδιο, σε γενικές γραμμές, είναι το εξής: η Μονάδα 8 θα εξασφαλίσει μια μεγάλη ποσότητα εκρηκτικών - γύρω στους πέντε με δέκα τόνους. Η μονάδα μας θα κλέψει κάποιο φορτηγάκι το οποίο κάνει κάποια συνηθισμένη παράδοση στο αρχηγείο του FBI, θα συναντήσουμε την Μονάδα 8 σε κάποιο σημείο όπου θα μας περιμένουν με τα εκρηκτικά και θα αλλάξουμε φορτία. Μετά θα οδηγήσουμε μέσα στην περιοχή παραλαβής φορτίων του κτιρίου του FBI, θα ρυθμίσουμε τον πυροκροτητή και θα εγκαταλείψουμε το φορτηγάκι. Ενώ η Μονάδα 8 λύνει το πρόβλημα των εκρηκτικών, εμείς πρέπει να μελετήσουμε όλες τις υπόλοιπες λεπτομέρειες της αποστολής, μαζί και τον προσδιορισμό του προγράμματος και των διαδικασιών των παραδόσεων φορτίων στο FBI. Μας έχει δοθεί προθεσμία δέκα ημερών. Η δουλειά μου είναι ο σχεδιασμός και η κατασκευή του μηχανισμού της βόμβας.

Κεφάλαιο 5

3 Οκτωβρίου 1991

Έκανα διαλείμματα από την δουλειά μου πάνω στο σχέδιο για το F-BI κάνοντας μερικές λεπτοδουλειές γύρω από το κτίριό μας. Εχτές τη νύχτα τελείωσα το σύστημα συναγερμού της περιμέτρου μας και σήμερα έκανα μία δύσκολη και βρώμικη δουλειά στη σύραγγα έκτατης διαφυγής μας. Κατά μήκος των δύο πλευρών και του πίσω μέρους του κτιρίου έθαψα μία σειρά από αισθητήρες ευαίσθητους στην πίεση, τους οποίους συνέδεσα με ένα φώς και έναν βομβητή στο εσωτερικό του σπιτιού. Οι αισθητήρες είναι από αυτούς που τοποθετούν συχνά μπροστά στις πόρτες των καταστημάτων για να ειδοποιούν την είσοδο κάποιου πελάτη. Αποτελούνται από δύο μεταλλικές λωρίδες μήκους δύο ποδιών οι οποίες είναι σφραγισμένες μέσα σε μια πλαστική θήκη και είναι αδιάβροχες. Αν σκεπαστούν από μία ίντσα χώματος δεν μπορούν να εντοπιστούν, αλλά θα μας ειδοποιούν αν κάποιος πατήσει πάνω τους.

Αυτή η μέθοδος δεν μπορούσε να γίνει μπροστά στο κτίριό μας, γιατί όλο σχεδόν το έδαφος εκεί είναι καλυμμένο από τον τσιμεντένιο δρόμο προς την έξοδο και την περιοχή του πάρκινγκ. Αφού εξέτασα και απέρριψα έναν υπερηχητικό εντοπιστή για την είσοδο, κατέληξα σε μία φωτοηλεκτρική ακτίνα μεταξύ των δύο ατσάλινων στύλων του φράχτη που βρίσκονται στις δύο πλευρές της τσιμεντένιας περιοχής.

Για να μπορέσω να κρατήσω την πηγή του φωτός και το φωτοκύτταρο

αθέατα, έπρεπε να τα τοποθετήσω από την μία πλευρά μέσα στον στύλο του φράχτη και από την άλλη να στερεώσω έναν πολύ μικρό και διακριτικό ανακλαστήρα. Χρειάστηκε να ανοίξω αρκετές τρύπες στον ένα στύλο, και έπρεπε να γίνουν πολλά μπαλώματα ώστε να λειτουργήσουν όλα σωστά. Η Κάθριν με βοήθησε πολύ σε όλα αυτά, προσαρμόζοντας προσεκτικά τον ανακλαστήρα ενώ εγώ έφερνα σε ευθυγράμμιζα το φως και το φωτοκύτταρο. Ήταν επίσης μετά από δική της συμβουλή που άλλαξα το σύστημα συναγερμού στο εσωτερικό του κτιρίου, έτσι ώστε όχι μόνο να μας προειδοποιεί την στιγμή που κάποιος εισβολέας πατάει πάνω σε κάποιον από τους ευαίσθητους στην πίεση αισθητήρες ή όταν διακόπτει την ακτίνα φωτός, αλλά ανοίγει και ένα ηλεκτρικό ρολόι στο γκαράζ. Με αυτόν τον τρόπο θα ξέρουμε αν κάποιος ήταν εδώ γύρω όσο εμείς λείπαμε από το κτίριο - και θα ξέρουμε πότε.

Καθαρίζοντας μια βρώμικη συλλογή από άδεια δοχεία λαδιού, λιγδωμένα κουρέλια και διάφορα άλλα σκουπίδια από το κοίλωμα επισκευών μέσα στο γκαράζ το οποίο χρησίμευε στις αλλαγές λαδιών και στις εργασίες κάτω από τα αυτοκίνητα, ανακαλύψαμε ότι το κοίλωμα επισκευών οδηγεί απευθείας σε έναν υπόνομο μέσο μίας ατσάλινης σχάρας πάνω στο τσιμεντένιο δάπεδο. Παραβιάζοντας την σχάρα, είδαμε ότι μπορούμε να συρθούμε μέσα στον υπόνομο, ο οποίος είναι ένας τσιμεντένιος σωλήνας διαμέτρου τεσσάρων ποδιών. Ο σωλήνας έχει μάκρος 400 γυάρδες και καταλήγει σε ένα μεγάλη, ανοιχτή αποχετευτική τάφρο. Κατά μήκος του υπονόμου υπάρχει μια ντουζίνα περίπου από μικρότερες σωλήνες, μάλλον από τους υπονόμους που βρίσκονται στο δρόμο, οι οποίες καταλήγουν στον κυρίως αγωγό. Το ανοιχτό άκρο του υπονόμου προστατεύεται από μία σχάρα ενισχυμένη από ράβδους τεσσάρων ιντσών τοποθετημένες μέσα στο τσιμέντο. Σήμερα πήρα ένα πριόνι, έτρεξα στο τέλος του υπονόμου και πριόνισα όλες τις ατσάλινες ράβδους εκτός από δύο. Αυτό άφησε την σχάρα στερεωμένη στη θέση της αλλά ήταν δυνατόν, με αρκετή προσπάθεια, να την λυγίσουμε στο πλάι αρκετά ώστε να συρθούμε έξω.

Έτσι έκανα και έριξα μια γενική ματιά γύρω. Οι πλευρές της τάφρου έχουν πολλά χόρτα, προσφέροντας καλή κάλυψη από τον κοντινό δρόμο. Από τον δρόμο είναι αδύνατον να δείς το κτίριό μας ή κάποιο μέρος του

δρόμου στον οποίο βλέπει, λόγω των κτιρίων που παρεμβάλλονται. Όταν ξαναμπήκα στον υπόνομο, έφερα με μεγάλη δυσκολία την σχάρα πάλι στη θέση της. Δυστυχώς, αυτοί που είχαν το γκαράζ και το μηχανουργείο πριν μετακομίσουμε θα πρέπει να πέταγαν όλα τα άχρηστα λάδια μέσα στον υπόνομο για χρόνια, γιατί υπάρχει μία πηχτή, μαύρη λάσπη σχεδόν τέσσερις ίντσες βαθιά, στον πάτο του σωλήνα κοντά στο άνοιγμα από το κοίλωμα επισκευών. Όταν βγήκα και πάλι έξω στο κατάστημα ήμουν γεμάτος από αυτό το πράγμα. Ο Χένρυ και ο Τζόρτζ είχαν φύγει και η Κάθριν με ανάγκασε να γδυθώ και με ξέπλυνε με την μάνικα μέσα στο κοίλωμα επισκευών πριν με αφήσει να ανέβω απάνω να πλυθώ. Μου είπε ότι τα παπούτσια και τα ρούχα που φόραγα ήταν τελείως άχρηστα τώρα και τα πέταξε. Κάθε φορά που κάνω ένα παγωμένο μπάνιο μετανιώνω πικρά που ο Χένρυ και εγώ δεν ασχοληθήκαμε ώστε να βάλουμε και ζεστό νερό στην αυτοσχέδια ντουζιέρα μας.

6 Οκτωβρίου Σήμερα ολοκλήρωσα τον εκρηκτικό μηχανισμό της βόμβας που θα χρησιμοποιήσουμε εναντίον του κτιρίου του FBI. Ο μηχανισμός πυροδοτήσεως ήταν αρκετά εύκολος, όμως μέχρι εχτές είχα μείνει πίσω, επειδή δεν ήξερα τι είδους εκρηκτικά θα χρησιμοποιούσαμε.

Τα μέλη της Μονάδας 8 σχεδίασαν να κάνουν έφοδο σε μία αποθήκη προμηθειών σε μια από τις περιοχές που επεκτείνεται το σύστημα του υπόγειου σιδηρόδρομου της Ουάσιγκτον, δεν ήταν όμως τυχεροί μέχρι εχτές - όχι όμως και πολύ. Κατάφεραν μόνο να κλέψουν δύο κιβώτια εκρηκτικής ζελατίνης και το ένα κιβώτιο δεν ήταν καν γεμάτο. Λιγότερο από 100 λίμπρες. Τουλάχιστον αυτό έλυσε το πρόβλημά μου. Η εκρηκτική ζελατίνη είναι αρκετά ευαίσθητη ώστε να χρησιμοποιηθεί για έναν από τους αυτοσχέδιους εκπυρσοκροτητές μολύβδου και εκατό λίμπρες από αυτή θα είναι αρκετές για να πυροδοτήσουν την κυρίως γόμωση αν και εφόσον η Μονάδα 8 βρει περισσότερα εκρηκτικά, άσχετα του τι θα είναι ή πώς θα είναι πακεταρισμένα. Τοποθέτησα περίπου πέντε λίμπρες εκρηκτικής ζελατίνης μέσα σε μία άδεια κονσέρβα από χυμό μήλου, έβαλα την γόμωση, τις μπαταρίες και τον χρονομετρητή στο πάνω μέρος της κονσέρβας και τα συνέδεσα με έναν μικρό διακόπτη στην άκρη μίας ε-

πέκτασης καλωδίου είκοσι ποδιών. Όταν θα φορτώσουμε το φορτηγό με τα εκρηκτικά, η κονσέρβα θα μπει στο πίσω μέρος, πάνω από τα δύο κιβώτια εκρηκτικής ζελατίνης. Θα πρέπει να ανοίξουμε μικρές τρύπες στα τοιχώματα της καρότσας και της καμπίνας για να περάσουμε το καλώδιο και τον διακόπτη μέσα στην καμπίνα.

Το φορτηγό θα το οδηγήσει μέσα στην περιοχή παραλαβής φορτίων του κτιρίου του FBI ή ο Τζόρτζ ή ο Χένρυ - μάλλον ο Χένρυ. Πρίν βγει έξω από την καμπίνα θα γυρίσει τον διακόπτη, θέτοντας σε λειτουργία τον χρονομετρητή. Μετά από δέκα λεπτά θα πυροδοτηθούν τα εκρηκτικά. Αν είμαστε τυχεροί, αυτό θα είναι το τέλος του κτιρίου του FBI - μαζί με το καινούργιο δίκτυο υπολογιστών της κυβέρνησης αξίας τριών δισεκατομμυρίων δολαρίων για το σύστημα των εσωτερικών διαβατηρίων.

Πρίν έξι ή εφτά χρόνια, όταν άρχισαν να σφυγμομετρούν το κοινό για να δουν ποια θα ήταν η αντίδρασή του στο καινούργιο σύστημα διαβατηρίων, είχαν πει ότι ο κύριος σκοπός του θα ήταν να εντοπίζουν παράνομους ξένους ώστε να μπορούσαν να τους απελάσουν.

Αν και μερικοί πολίτες είχαν σωστές υποψίες για το όλο σχέδιο, οι περισσότεροι έχαψαν την εξήγηση της κυβέρνησης για τον λόγο που χρειάζονταν τα διαβατήρια. Έτσι, πολλά μέλη εργατικών ενώσεων που έβλεπαν τους παράνομους ξένους ως απειλή για τις δουλειές τους σε μια εποχή υψηλής ανεργίας, σκέφτηκαν ότι ήταν καλή ιδέα, ενώ οι φιλελεύθεροι ήταν γενικά εναντίον του επειδή τους φαινόταν "ρατσιστικό" - αφού οι παράνομοι ξένοι είναι στην πραγματικότητα έγχρωμοι. Αργότερα, όταν η κυβέρνηση παραχωρούσε αυτόματη υπηκοότητα σε οποιονδήποτε κατάφερνε να περάσει κρυφά τα μεξικάνικα σύνορα και να παραμείνει στη χώρα για δύο χρόνια, η εναντίωση των φιλελεύθερων εξαφανίστηκε - εκτός από μερικούς σκληροπυρηνικούς ελευθερίζοντες που ήταν ακόμα καχύποπτοι. Γενικά, ήταν θλιβερά εύκολο για το Σύστημα να ξεγελάσει και να χειριστεί τον Αμερικάνικο λαό - είτε αυτοί ήταν οι σχετικά αφελείς "συντηρητικοί" ή οι κακομαθημένοι και ψευτο-διανοούμενοι "φιλελεύθεροι". Ακόμα και οι ελευθερίζοντες, εμφύτως εχθρικοί σε κάθε κυβέρνηση, θα εκφοβιστούν να συνεχίσουν όταν ο Μεγάλος Αδελφός ανακοινώσει ότι το καινούργιο σύστημα διαβατηρίου είναι αναγκαίο για να βρεθούν και να

ξεριζωθούν οι "ρατσιστές" - δηλαδή, εμείς.

Αν κινδύνευε μόνο η ελευθερία του αμερικάνικου λαού, η ύπαρξη της Οργάνωσης θα δικαιολογούνταν με δυσκολία. Οι αμερικάνοι έχουν χάσει το δικαίωμα να είναι ελεύθεροι. Η υποδούλωση είναι η δίκαια και σωστή κατάσταση για έναν λαό που έχει γίνει τόσο μαλθακός, που έχει κυλήσει από μόνος του στον βούρκο, που είναι απρόσεκτος, εύπιστος και μπερδεμένος όπως εμείς. Πράγματι, είμαστε ήδη σκλάβοι. Επιτρέψαμε μία διαβολικά έξυπνη, ξένη μειονότητα να αλυσοδέσει τις ψυχές και το μυαλό μας. Αυτές οι πνευματικές αλυσίδες είναι το σωστότερο σύμβολο της δουλείας μας από τις σιδερένιες αλυσίδες που δεν έχουν έρθει ακόμα.

Γιατί δεν επαναστατήσαμε πριν 35 χρόνια, όταν πήραν τα σχολεία μας και άρχισαν να τα μετατρέπουν σε φυλετικά αναμεμιγμένες ζούγκλες; Γιατί δεν τους πετάξαμε όλους έξω από την χώρα μας πριν 50 χρόνια αντί να τους αφήσουμε να μας χρησιμοποιήσουν ως αναλώσιμους στον πόλεμό τους για να υποτάξουν την Ευρώπη;

Και ακόμα περισσότερο, γιατί δεν ξεσηκωθήκαμε πριν τρία χρόνια, όταν άρχισαν να μας παίρνουν τα όπλα; Γιατί δεν ξεσηκωθήκαμε με δίκαιη οργή και να σύρουμε αυτούς τους υπεροπτικούς ξένους στους δρόμους και μετά να τους κόψουμε τους λαιμούς; Γιατί δεν τους κάψαμε σε φωτιές στις γωνίες κάθε δρόμου της Αμερικής; Γιατί δεν δώσαμε ένα οριστικό τέλος σε αυτή την απαίσια αιώνια πιεστική φυλή, αυτή την πανούκλα από τους υπόνομους της Μέσης Ανατολής, αντί να επιτρέψουμε τους εαυτούς μας να αφοπλιστούν ταπεινά;

Η απάντηση είναι εύκολη. Θα είχαμε επαναστατήσει αν όλα αυτά που μας επιβλήθηκαν τα τελευταία πενήντα χρόνια είχαν προσπαθήσει να τα κάνουν αμέσως. Αλλά λόγω του ότι οι αλυσίδες που μας δένουν σφυρηλατήθηκαν ανεπαίσθητα, κρίκο με τον κρίκο, υποταχθήκαμε.

Η πρόσθεση κάθε ξεχωριστού, καινούργιου κρίκου στην αλυσίδα δεν ήταν ποτέ αρκετός για μας ώστε να κάνουμε φασαρίες. Φαινόταν πάντα ευκολότερο - και ασφαλέστερο - να συνεχίσουμε. Και όσο μακρύτερα πηγαίναμε, τόσο πιο εύκολα προχωρούσαν. Ένα πράγμα που οι ιστορικοί θα πρέπει να αποφασίσουν - αν επιβιώσει κάποιος άνθρωπος της Φυλής μας για να γράψει την ιστορία αυτής της εποχής - είναι η σχετική

σημαντικότητα της μελέτης και της αμέλειας στο να μας προσηλυτίσουν από μία κοινωνία ελεύθερων ανθρώπων σε ένα κοπάδι ανθρώπινων ζώων. Δηλαδή, μπορούμε δίκαια να κατηγορούμε μια εσκεμμένη ανατροπή για αυτό που μας συνέβη, πράγμα που έγινε μέσο της ύπουλης προπαγάνδας των υπό έλεγχο μέσων ενημέρωσης, σχολείων, εκκλησιών και κυβέρνησης; Ή πρέπει να αποδώσουμε ένα μεγάλος μέρος της αιτίας στην απρόσεκτη παρακμή - στον πνευματικά εξασθενημένο τρόπο ζωής στον οποίο ο Δυτικός άνθρωπος επέτρεψε τον εαυτό του να πέσει τον εικοστό αιώνα; Ίσως αυτά τα δύο πράγματα να είναι συνυφασμένα και θα είναι δύσκολο να κατηγορήσεις την κάθε αιτία ξεχωριστά. Η πλύση εγκεφάλου μας έκανε την παρακμή πιο αποδεκτή και η παρακμή μας έκανε να αντιστεκόμαστε λιγότερο στην πλύση εγκεφάλου. Σε κάθε περίπτωση, ήμαστε πολύ κοντά στα δέντρα για να δούμε το δάσος καθαρά.

Ένα πράγμα όμως που είναι ξεκάθαρο είναι ότι πολλά περισσότερα από την ελευθερία μας βρίσκονται σε κίνδυνο. Αν η Οργάνωση αποτύχει στον σκοπό της τώρα, όλα θα χαθούν - η ιστορία μας, η κληρονομιά μας, όλο το αίμα και οι θυσίες και οι ανοδικοί αγώνες αμέτρητων χιλιάδων χρόνων. Ο Εχθρός τον οποίο πολεμάμε έχει πλήρη σκοπό να καταστρέψει το φυλετικό υπόβαθρο της ύπαρξής μας.

Καμία δικαιολογία για την αποτυχία μας δεν θα έχει νόημα, γιατί θα υπάρχει μόνο μια συρρέουσα ορδή από ανομοιογενείς, άβουλους μιγάδες για να την ακούσουν. Δεν θα υπάρχουν Λευκοί για να μας θυμούνται - είτε να μας κατηγορήσουν για την αδυναμία μας είτε να μας συγχωρήσουν για την τρέλα μας. Αν αποτύχουμε, το μεγάλο Έργο του θεού θα φτάσει στο τέλος του και αυτός ο πλανήτης για μια ακόμη φορά, όπως πριν εκατομμύρια χρόνια, θα προχωρήσει στο διάστημα στερημένος του ανώτερου ανθρώπου.

11 Οκτωβρίου Αύριο είναι η μέρα! Παρά την αποτυχία της Μονάδας 8 να βρει τόσα εκρηκτικά όσα χρειαζόμαστε, προχωρούμε με την επιχείρηση του FBI. Η τελική απόφαση πάνω σε αυτό ήρθε αργά αυτό το απόγευμα σε μια συνάντηση στο αρχηγείο της Μονάδας 8. Ο Χένρυ και εγώ ήμασταν εκεί, όπως και ένας αξιωματικός του επιτελείου της

Επαναστατικής Διοίκησης - μία ένδειξη του πόσο επείγουσα έβλεπε το αρχηγείο της Οργάνωσης αυτή την επιχείρηση. Συνήθως το προσωπικό της Επαναστατικής Διοίκησης δεν αναμιγνύεται με την δράση των μονάδων σε επιχειρησιακό επίπεδο. Παίρνουμε επιχειρησιακές διαταγές και αναφέρουμε στη ΔΠΜΟ, με αντιπρόσωπους από το Ανατολικό Κέντρο Διοίκησης να παίρνουν μέρος στις συναντήσεις σποραδικά όταν πρέπει να παρθούν αποφάσεις πάνω σε πολύ σημαντικά θέματα. Μόνο δύο φορές στο παρελθόν είχα πάρει μέρος σε συνάντηση με κάποιον από την Επαναστατική Διοίκηση, και τις δύο φορές για να παρθούν βασικές αποφάσεις σχετικά με τον επικοινωνιακό εξοπλισμό της Οργάνωσης, τον οποίο σχεδίαζα εγώ. Και αυτό, φυσικά, ήταν πριν γίνουμε παράνομοι. Έτσι η παρουσία του Ταγματάρχη Γουίλλιαμς (ψευδώνυμο πιστεύω) στην συνάντησή μας σήμερα το απόγευμα έκανε σε όλους μας μεγάλη εντύπωση. Μου είπαν να πάρω μέρος επειδή είμαι υπεύθυνος για την σωστή λειτουργία της βόμβας. Ο Χένρυ ήταν εδώ επειδή θα την παρέδιδε.

Ο λόγος της συνάντησής μας ήταν η αποτυχία της Μονάδας 8 να βρουν αυτό που εγώ και ο Έντ Σάντερς υπολογίζουμε ότι θα είναι η κατώτερη ποσότητα εκρηκτικών που χρειάζονται για να γίνει μια τέλεια δουλειά. Ο Έντ είναι ο ειδικός σε θέματα πυροβολικού - και, αυτό που είναι αρκετά ενδιαφέρον, ήταν πρώην ειδικός πράκτορας του FBI ο οποίος είναι εξοικειωμένος με την δομή και τον σχεδιασμό του κτιρίου τού FBI.

Υπολογίσαμε όσο πιο προσεκτικά μπορούσαμε ότι θα πρέπει να έχουμε τουλάχιστον 10.000 λίμπρες TNT ή κάποιο παρόμοιο εκρηκτικό ώστε να συντριβεί ένα ουσιώδες μέρος του κτιρίου και να καταστραφεί το καινούργιο κέντρο υπολογιστών στο ημιυπόγειο. Για να είμαστε σίγουροι, ζητήσαμε 20.000 λίμπρες. Αντί για αυτό όμως, αυτό που έχουμε είναι λιγότερο από 5.000 λίμπρες και σχεδόν όλο από αυτό είναι λίπασμα νιτρικού αμμωνίου, το οποίο είναι πολύ λιγότερο αποτελεσματικό από το TNT για τον σκοπό μας.

Μετά τα δύο αρχικά κιβώτια εκρηκτικής ζελατίνης, η Μονάδα 8 κατάφερε να πάρει 400 λίμπρες δυναμίτη από κάποια άλλη αποθήκη των κατασκευών του υπόγειου σιδηρόδρομου. Εγκαταλείψαμε όμως κάθε ελπίδα να συναρμολογήσουμε την αναγκαία ποσότητα εκρηκτικών με αυτό

τον τρόπο. Αν και κάθε μέρα χρησιμοποιούνται τεράστιες ποσότητες εκρηκτικών στον υπόγειο σιδηρόδρομο, είναι αποθηκευμένα σε μικρές ποσότητες και η πρόσβαση είναι πολύ δύσκολη. Δύο άτομα της Μονάδας 8 διέφυγαν με δυσκολία όταν πήγαν για να κλέψουν τον δυναμίτη.

Την περασμένη Πέμπτη, με το χρονικό όριο της ολοκλήρωσης της δουλειάς να κρέμεται από πάνω μας, τρεις άνδρες της Μονάδας 8 έκαναν μια νυχτερινή έφοδο σε μια αποθήκη προμηθειών για φάρμες κοντά στο Φρέντερικσμπεργκ, περίπου 50 μίλια νότια από εδώ. Δεν βρήκαν όσα εκρηκτικά χρειαζόμασταν, βρήκαν όμως λίγο νιτρικό αμμώνιο, το οποίο και μάζεψαν: 44 σάκοι των 100 λιμπρών από αυτό.

Ευαισθητοποιημένο με πετρέλαιο και σφραγισμένο προσεκτικά, γίνεται ένας αποτελεσματικός εκρηκτικός παράγοντας, όταν ο σκοπός είναι απλώς να απομακρύνουν μια ποσότητα χώματος ή βράχων. Το αρχικό σχέδιό μας όμως για την βόμβα απαιτούσε να είναι κυρίως εκτεθειμένο και να μπορεί να διαπεράσει δύο ορόφους από ενισχυμένο τσιμέντο παράγοντας ένα ωστικό κύμα σε ανοιχτό χώρο αρκετά δυνατό ώστε να διαλύσει την πρόσοψη ενός τεράστιου και ισχυρά κατασκευασμένου κτιρίου.

Τελικά, πριν από δυο μέρες, η Μονάδα 8 επιχείρησε να κάνει αυτό που έπρεπε να κάνει από την αρχή. Τα ίδια τρία άτομα που είχαν πάρει το νιτρικό αμμώνιο κατευθύνθηκαν προς το Μαίρυλαντ με το φορτηγό τους για να ληστέψουν ένα οπλοστάσιο του στρατού. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Έντ Σάντερς έχουμε έναν νόμιμο εκεί μέσα ο οποίος θα μπορέσει να μας βοηθήσει.

Όμως, μέχρι σήμερα το απόγευμα, δεν είχαμε νέα τους και η Επαναστατική Διοίκηση δεν θέλει να περιμένει περισσότερο. Τα υπέρ και τα κατά του να προχωρήσουμε με αυτά που έχουμε είναι τα εξής:

Το Σύστημα μα κάνει άσχημη ζημιά με το να συνεχίζει να συλλαμβάνει τους νόμιμούς μας, πάνω στους οποίους βασίζεται αρκετά η Οργάνωση για την χρηματοδότησή της. Αν η παροχή χρημάτων από τους νόμιμούς μας κοπεί, οι παράνομες μονάδες μας θα είναι αναγκασμένες να κάνουν ληστείες σε ευρεία κλίμακα ώστε να μπορούν να συντηρηθούν.

Έτσι, η Επαναστατική Διοίκηση πιστεύει ότι είναι βασικό να επιτεθούμε αμέσως στο Σύστημα με ένα χτύπημα που όχι μόνο θα διακόψει τις συλ-

λήψεις των νόμιμών μας, προσωρινά τουλάχιστον, αλλά θα ανυψώσει και το ηθικό ολόκληρης της Οργάνωσης με το να ντροπιάσει το Σύστημα και να επιδείξει την ικανότητά μας για δράση. Από αυτά που είπε ο Γουίλιαμς, πιστεύω ότι αυτοί οι δύο σκοποί έχουν γίνει περισσότερο αναγκαίοι από τον αρχικό σκοπό μας να θέσουμε εκτός λειτουργίας την τράπεζα πληροφοριών τους. Από την άλλη, αν κάνουμε κάποιο χτύπημα που δεν θα κάνει μεγάλη ζημιά στην μυστική αστυνομία του Συστήματος ίσως όχι μόνο να αποτύχουμε σε αυτούς τους νέους σκοπούς, αλλά και να προειδοποιήσουμε τον εχθρό για τις προθέσεις και τις τακτικές μας, κάνοντας επίσης πιο δύσκολο να χτυπήσουμε τους υπολογιστές αργότερα. Αυτή ήταν η σκοπιά που έκφρασε ο Χένρυ, του οποίου το μεγάλο χάρισμα ήταν η ικανότητά του να παραμένει πάντα ψύχραιμος και να μην αποσπάται από τους μελλοντικούς σκοπούς μας με άμεσες δυσκολίες. Είναι όμως και καλός στρατιώτης και είναι αποφασισμένος να προχωρήσει με αυτό που του έχει ανατεθεί στην αυριανή δράση, παρά το προαίσθημά του να περιμένουμε μέχρι να είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε να κάνουμε μια τέλεια δουλειά. Πιστεύω ότι τα μέλη της Επαναστατικής Διοίκησης καταλαβαίνουν επίσης τον κίνδυνο κάποιας βιαστικής, πρόωρης δράσης. Αλλά θα πρέπει να θέσουν υπ' όψιν τους πολλούς παράγοντες τους οποίους εμείς δεν μπορούμε. Ο Γουίλλιαμς είναι καθαρά πεπεισμένος ότι είναι επιτακτικό να ρίξουμε έναν λοστό στην μηχανή του Συστήματος αμέσως, αλλιώς θα μας ισοπεδώσουν σαν οδοστρωτήρας. Έτσι, το μεγαλύτερο μέρος της συζήτησής μας αυτό το απόγευμα επικεντρώθηκε στο λεπτό ερώτημα του πόσο μεγάλη ζημιά μπορούμε να κάνουμε με την παρούσα ποσότητα εκρηκτικών.

Αν, σχετικά με το αρχικό μας σχέδιο, οδηγήσουμε ένα φορτηγό μέσα στην κυρίως είσοδο των μεταφορών φορτίων στο κτίριο του FBI και το ανατινάξουμε στην περιοχή παραλαβής φορτίων, η έκρηξη θα γίνει σε μια μεγάλη, κεντρική αυλή, περιτριγυρισμένη από βαριά κτίσματα και ανοιχτή από πάνω. Ο Έντ και εγώ συμφωνήσαμε ότι με την παρούσα ποσότητα εκρηκτικών δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε κάποια σοβαρή ζημιά στη δομή κάτω από αυτές τις συνθήκες. Μπορούμε να προξενήσουμε καταστροφές σε όλα τα γραφεία με παράθυρα προς την αυλή, όμως δεν μπο-

ρούμε να ελπίζουμε να ανατινάξουμε την εσωτερική πρόσοψη του κτιρίου ή να διαπεράσουμε το ημιυπόγειο όπου βρίσκονται οι υπολογιστές. Αρκετές εκατοντάδες ανθρώπων θα σκοτωθούν, μάλλον όμως ο μηχανισμός θα συνεχίσει να λειτουργεί.

Ο Σάντερς ζήτησε άλλη μια ή δύο μέρες για να βρει η μονάδα περισσότερα εκρηκτικά, αλλά το αίτημά του αποδυναμώθηκε από την αποτυχία τους να βρούν αυτά που χρειάζονταν τις δώδεκα τελευταίες μέρες. Με εκατοντάδες νόμιμούς μας να συλλαμβάνονται καθημερινά, δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε να περιμένουμε ακόμα και δύο μέρες, είπε ο Γουίλλιαμς, εκτός και αν μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι αυτές τις δύο μέρες θα μας φέρουν αυτά που χρειαζόμαστε.

Αυτό που αποφασίσαμε τελικά ήταν να προσπαθήσουμε να βάλουμε την βόμβα κατευθείαν στο πρώτο επίπεδο του υπογείου, το οποίο έχει και είσοδο φορτίων στην 10η Οδό, δίπλα από την κυρίως είσοδο φορτίων. Αν πυροδοτήσουμε την βόμβα μας στο υπόγειο κάτω από την αυλή, ο κλειστός χώρος θα την κάνει ουσιαστικά περισσότερο αποτελεσματική. Σχεδόν σίγουρα ο όροφος του υπογείου θα καταρρεύσει πάνω στο ημιυπόγειο, θάβοντας τους υπολογιστές. Επίσης θα καταστρέψει τον περισσότερο, αν όχι ολόκληρο, επικοινωνιακό και ενεργειακό εξοπλισμό του κτιρίου, αφού αυτά βρίσκονται στα επίπεδα του υπογείου. Το μεγάλο άγνωστο είναι αν θα κάνει μεγάλη δομική ζημιά στο κτίριο ώστε να το καταστήσει ακατοίκητο για μια μακρά περίοδο. Χωρίς κάποια λεπτομερή σχέδια του κτιρίου και μια ομάδα αρχιτεκτόνων και πολιτικών μηχανικών δεν μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα. Το μειονέκτημα του να πάμε στο υπόγειο είναι ότι γίνονται σχετικά λίγες παραλαβές φορτίων εκεί και η είσοδος είναι συνήθως κλειστή.

Ο Χένρυ διατίθεται να ρίξει το φορτηγό πάνω στην πόρτα αν χρειαστεί. Ας είναι. Αύριο βράδυ θα ξέρουμε περισσότερα από ότι σήμερα.

Κεφάλαιο 6

13 Οκτωβρίου 1991

Στις 9:15 εκτές το πρωί η βόμβα μας εξερράγη στο κτίριο του εθνικού αρχηγείου του FBI. Οι ανησυχίες μας πάνω στην σχετικά μικρή σε μέγεθος βόμβα διαψεύστηκαν: η καταστροφή ήταν τεράστια. Σίγουρα διακόψαμε ένα μεγάλο μέρος από τις επιχειρήσεις του αρχηγείου του FBI τουλάχιστον για πολλές εβδομάδες και φαίνεται ότι επιτύχαμε στον σκοπό μας να διαλύσουμε το καινούργιο δίκτυο υπολογιστών. Η δουλειά μου εκείνη τη μέρα άρχισε λίγο πριν τις πέντε η ώρα, όταν άρχισα να βοηθάω τον Έντ Σάντερς να αναμίξει το πετρέλαιο με το λίπασμα νιτρικού αμμωνίου στο γκαράζ της Μονάδας 8. Βάλαμε όρθιους τους σάκους των 500 λιβρών έναν-έναν και ανοίξαμε μια μικρή τρύπα στο πάνω μέρος με ένα κατσαβίδι, τόσο μεγάλη ώστε να χωρέσει η άκρη ενός χωνιού. Ενώ εγώ κρατούσα τον σάκο και το χωνί, ο Έντ έριχνε μέσα ένα γαλόνι πετρέλαιο.

Μετά κολλήσαμε ένα μεγάλο τετράγωνο κομμάτι κολλητικής ταινίας πάνω στην τρύπα και γύρισα τον σάκο ανάποδα ώστε να αναμιχθεί το περιεχόμενο ενώ ο Έντ ξαναγέμιζε το δοχείο πετρελαίου με μία σωλήνα από τον καυστήρα πετρελαίου τους. Μας πήρε σχεδόν τρεις ώρες μέχρι να τελειώσουμε και τους 44 σάκους και πράγματι η δουλειά αυτή με εξουθένωσε.

Εντωμεταξύ, ο Τζόρτζ και ο Χένρυ είχαν βγει έξω για να κλέψουν έ-

να φορτηγό. Με μόνο δυόμισι τόνους εκρηκτικών δεν χρειαζόμασταν καμιά νταλίκα, έτσι αποφασίσαμε να πάρουμε ένα φορτηγάκι παραδόσεων που άνηκε σε μία εταιρία που έδινε προμήθειες σε γραφεία. Απλώς ακολούθησαν το φορτηγάκι που ήθελαν με το αυτοκίνητό μας μέχρι που σταμάτησε για κάποια παράδοση. Όταν ο οδηγός - ένας νέγρος - άνοιξε την πίσω πόρτα από το φορτηγάκι και μπήκε μέσα, ο Χένρυ πήδηξε από πίσω του και τον εξουδετέρωσε γρήγορα και ήσυχα με το μαχαίρι του. Τότε ο Τζόρτζ ακολούθησε με το αυτοκίνητο ενώ ο Χένρυ οδηγούσε το φορτηγάκι στο γκαράζ. Έφτασαν μόλις ο Έντ και εγώ τελειώναμε τη δουλειά μας. Είναι σίγουροι ότι κανένας στον δρόμο δεν κατάλαβε τίποτα.

Χρειαστήκαμε άλλη μια ώρα για να ξεφορτώσουμε ένα τόνο περίπου από χαρτί καρμπόν και διάφορες προμήθειες γραφείου από το φορτηγάκι και μετά να τοποθετήσουμε προσεκτικά τα κιβώτια με τον δυναμίτη και τους σάκους ευαισθητοποιημένου λιπάσματος στη θέση τους. Τελικά, πέρασα το καλώδιο και τον διακόπτη του εκπυρσοκροτητή μέσα από μια χαραμάδα, από το σημείο του φορτίου στην καμπίνα του οδηγού. Αφήσαμε το πτώμα του οδηγού στο πίσω μέρος στο φορτηγάκι.

Ο Τζόρτζ και εγώ κατευθυνθήκαμε για το κτίριο του FBI με το αυτοκίνητο με τον Χένρυ να μας ακολουθεί με το φορτηγάκι. Είχαμε σκοπό να παρκάρουμε κοντά στην είσοδο φορτίων στη 10η Οδό και να προσέχουμε μέχρι η πόρτα της εισόδου φορτίων στο υπόγειο άνοιγε για κάποιο άλλο φορτηγό, ενώ ο Χένρυ περίμενε με το φορτηγάκι "μας" δύο τετράγωνα μακρύτερα. Τότε θα του κάναμε σήμα μέσο ενός γουόκυτόκυ. Όταν οδηγήσαμε κοντά στο κτίριο όμως, είδαμε ότι η είσοδος του υπογείου ήταν ανοιχτή και δεν φαινόταν κανείς. Δώσαμε σήμα στον Χένρυ και συνεχίσαμε να προχωράμε για άλλα εφτά - οκτώ τετράγωνα, μέχρι που βρήκαμε ένα καλό σημείο για να παρκάρουμε. Τότε αρχίσαμε να περπατάμε πίσω αργά, ρίχνοντας ματιές στα ρολόγια μας

Ήμασταν δυο τετράγωνα μακριά όταν το πεζοδρόμιο κάτω από τα πόδια μας άρχισε να δονείται βίαια. Μια στιγμή αργότερα μας χτύπησε το ωστικό κύμα - ένα εκκωφαντικό "κα-γούμπ", το οποίο ακολούθησε ένα τεράστιος, σαν βρυχηθμός ήχος σπασίματος, οξυμένος από τον διαπε-

ραστικό ήχο θόρυβο τζαμιών που σπάνε παντού γύρω μας.

Τα τζάμια στο κατάστημα πίσω μας και μια ντουζίνα άλλων που μπορούσαμε να δούμε σε όλο το μήκος του δρόμου διαλύθηκαν σε μικρά κομμάτια. Μια γυαλιστερή και θανατηφόρα βροχή από θρύψαλα γυαλιών συνέχιζε να πέφτει για μερικά δευτερόλεπτα στον δρόμο από τους πάνω ορόφους των κοντινών κτιρίων, ενώ μια κατάμαυρη στήλη καπνού ξεπήδησε προς τον ουρανό μπροστά μας.

Τρέξαμε τα δύο τελευταία τετράγωνα και μείναμε σαστισμένοι βλέποντας, με πρώτη ματιά, αυτό που φαινόταν ένα τελείως ανέπαφο κτίριο του αρχηγείου του FBI - εκτός φυσικά από το ότι τα περισσότερα τζάμια έλειπαν. Κατευθυνθήκαμε προς την είσοδο φορτίων στην 10η Οδό από όπου είχαμε περάσει οδηγώντας πριν μερικά λεπτά. Πυκνός, αποπνικτικός καπνός ξεχύνονταν από την ράμπα που οδηγούσε στο υπόγειο και δεν υπήρχε περίπτωση να προσπαθήσουμε να μπούμε εκεί μέσα.

Ντουζίνες ανθρώπων έτρεχαν γύρω από την είσοδο φορτίων προς την κεντρική αυλή, μερικοί έμπαιναν και μερικοί έβγαιναν. Πολλοί αιμορραγούσαν ακατάσχετα από κοψίματα και όλοι είχαν στα πρόσωπά τους μια έκφραση σοκαρίσματος ή ζαλισμένης δυσπιστίας. Ο Τζόρτζ και εγώ πήραμε βαθιές αναπνοές και τρέξαμε μέσα στην είσοδο. Κανείς δεν μας σταμάτησε ή μας έριξε δεύτερη ματιά.

Η σκηνή στην αυλή ήταν μίας ολοκληρωτικής καταστροφής. Ολόκληρη η πτέρυγα του κτιρίου προς την Οδό Πεννσυλβάνια, όπως μπορέσαμε εκείνη τη στιγμή να δούμε, είχε καταρρεύσει, ένα μέρος της στην αυλή στο κέντρο του κτιρίου και ένα μέρος της στην Οδό Πεννσυλβάνια. Μια τεράστια, ανοιχτή τρύπα έχασκε στο πεζοδρόμιο της αυλής ακριβώς πίσω από τους σωρούς των χτισμάτων που κατέρρευσαν και ήταν από αυτή την τρύπα που έβγαινε ο περισσότερος καπνός.

Αναποδογυρισμένα φορτηγά και αυτοκίνητα, σπασμένα έπιπλα γραφείου και συντρίμμια από το κτίριο ήταν απλωμένα άτακτα σε όλο το μέρος - όπως και τα πτώματα ενός σοκαριστικά μεγάλου αριθμού θυμάτων. Πάνω από όλα κρεμόταν το σάβανο του μαύρου καπνού, καίγοντας τα μάτια και τους πνεύμονές μας και κάνοντας το φωτεινό πρωινό μισοσκόταδο.

Κάναμε μερικά βήματα στην αυλή έτσι ώστε να μπορέσουμε να εκτιμήσουμε καλύτερα την ζημιά που προξενήσαμε. Έπρεπε να περάσουμε με δυσκολία μέσα από μία θάλασσα χαρτιών που έφτανε ως την μέση μας, τα οποία είχαν σκορπιστεί από έναν σωρό ντουλαπιών στα δεξιά μας, ίσως χίλια από αυτά. Φαίνεται ότι είχαν πέσει μαζικά στην αυλή από κάποιον από τους πάνω ορόφους της πτέρυγας που κατέρρευσε και τώρα υπήρχε μια ανακατεμένη σωρός από σπασμένα και διαλυμένα ντουλάπια ύψους 20 ποδιών και μάκρους 80 με 100 πόδια αναμεμιγμένη με τα πεταμένα περιεχόμενά τους, τα οποία είχαν απλωθεί πέρα από τον σωρό μέχρι που το μεγαλύτερο μέρος της αυλής είχε σκεπαστεί από χαρτιά. Ενώ κοιτάζαμε την καταστροφή κατάπληκτοι με αναμεμιγμένο τρόμο και έξαψη, φάνηκε ξαφνικά το κεφάλι του Χένρυ μερικά πόδια μακρύτερα. Σκαρφάλωνε έξω από μια ρωγμή πάνω στο βουνό των σπασμένων ντουλαπιών. Και οι δυο μας ξαφνιαστήκαμε όταν τον είδαμε, αφού υποτίθεται ότι θα είχε φύγει από την περιοχή μόλις θα παρκάριζε το φορτηγάκι και μετά θα μας περίμενε για να τον πάρουμε από το σημείο συνάντησης.

Μας εξήγησε γρήγορα ότι όλα πήγαν τόσο ομαλά στο υπόγειο που αποφάσισε να περιμένει στην περιοχή εκεί για την έκρηξη. Είχε γυρίσει τον διακόπτη του χρονόμετρου του πυροκροτητή όταν οδηγούσε το φορτηγάκι από την ράμπα μέσα στο κτίριο, έτσι ώστε να μην υπήρχε περίπτωση αν εμφανίζονταν κάποιες δυσκολίες τον έκαναν να αλλάξει γνώμη. Αλλά δεν φάνηκαν δυσκολίες. Δεν του έγινε καμία αναγνώριση, μόνο ένα τυπικό νόημα με το χέρι από κάποιον μαύρο φύλακα, όταν έμπαινε στο υπόγειο. Άλλα δύο φορτηγά ξεφόρτωναν στην πλατφόρμα φορτίων, όμως ο Χένρυ τα προσπέρασε, σταματώντας το φορτηγάκι όσο πιο κοντά θεώρησε ότι ήταν κάτω από το κέντρο της πτέρυγας του κτιρίου της Οδού Πεννσυλβάνια.

Είχε ετοιμάσει μια παρτίδα από έγγραφα για να τα δώσει σε όποιον τον ρώταγε, αλλά κανένας δεν το έκανε αυτό. Προσπέρασε περπατώντας τον απρόσεκτο μαύρο φύλακα, ανέβηκε την ράμπα και βγήκε έξω στον δρόμο. Περίμενε δίπλα από ένα δημόσιο τηλεφωνικό θάλαμο ένα τετράγωνο μακρύτερα μέχρι ένα λεπτό πριν γίνει η έκρηξη, τότε τηλε-

φώνησε στην αίθουσα ειδήσεων της Ουάσιγκτον Πόστ. Το σύντομο μήνυμά του ήταν το εξής: "Πριν τρεις εβδομάδες εσείς και οι δικοί σας σκοτώσατε τον Κάρλ Χότζες στο Σικάγο. Τώρα εμείς τα ανταποδίδουμε στους φίλους σας στην πολιτική αστυνομία. Σύντομα θα κανονίσουμε εσάς και όλους τους άλλους προδότες. Η Λευκή Αμερική θα ζήσει!"

Αυτό θα τους ταρακουνήσει αρκετά ώστε να προκαλέσει μερικές καλές επικεφαλίδες και άρθρα! Ο Χένρυ είχε προβάδισμα από εμάς στο κτίριο του FBI λιγότερο από ένα λεπτό, όμως χρησιμοποίησε άριστα αυτό το λεπτό. Μας έδειξε μερικές τούφες ελαφρύτερου, γκρίζου καπνού που άρχισαν να βγαίνουν από τη σωρό των σπασμένων ντουλαπιών που είχε μόλις βγει και μετά έριξε ένα γρήγορο χαμόγελο ενώ έβαζε τον αναπτήρα του πάλι στην τσέπη του. Ο Χένρυ είναι στρατός ενός ανθρώπου. Όταν γυρίσαμε να φύγουμε, άκουσα ένα βογκητό και είδα ένα κορίτσι, περίπου είκοσι ετών, μισοπλακωμένη από μία ατσάλινη πόρτα και άλλα συντρίμμια. Το όμορφο πρόσωπό της ήταν λερωμένο και γρατσουνισμένο και φαινόταν ότι ήταν μισολιπόθυμη. Σήκωσα την πόρτα από πάνω της και είδα ότι το ένα πόδι της ήταν στριμμένο από κάτω της, σπασμένο άσχημα, και έτρεχε αίμα από μια βαθιά πληγή στον μηρό της.

Αφαίρεσα γρήγορα την υφασμάτινη ζώνη από το φόρεμά της και την χρησιμοποίησα για να φτιάξω έναν αιμοστατικό επίδεσμο. Η αιμορραγία σταμάτησε κάπως, αλλά όχι αρκετά. Τότε έσκισα ένα μέρος από το φόρεμά της και το δίπλωσα σαν κομπρέσα, την οποία έβαλα πάνω στο κόψιμο στο πόδι της ενώ ο Τζόρτζ έβγαλε τα κορδόνια από τα παπούτσια του και τους χρησιμοποίησε για να δέσει την κομπρέσα. Την σηκώσαμε όσο πιο απαλά μπορούσαμε εγώ και ο Τζόρτζ και την βγάλαμε έξω στο πεζοδρόμιο. Βογκούσε δυνατά μόλις το σπασμένο πόδι της ερχόταν στη θέση του.

Το κορίτσι δεν φαινόταν να έχει άλλα σοβαρά τραύματα εκτός από το πόδι της και φαίνεται ότι θα γίνει σύντομα καλά. Όχι όμως πολλοί από τους υπόλοιπους. Όταν έσκυψα για να σταματήσω την αιμορραγία του κοριτσιού πρόσεξα για πρώτη φορά τα βογκητά και τις κραυγές από δεκάδες άλλους τραυματίες στην αυλή. Όχι περισσότερο από είκοσι πόδια μακρύτερα, μια άλλη γυναίκα κείτονταν ακίνητη, με το πρόσωπό της κα-

λυμμένο από αίματα και μία ανοιχτή πληγή στο κεφάλι της - μια φρικτή σκηνή που ακόμα την βλέπω ζωντανή κάθε φορά που κλείνω τα μάτια μου. Σύμφωνα με τις τελευταίες εκτιμήσεις που κυκλοφόρησαν, σχεδόν 700 άτομα σκοτώθηκαν από την έκρηξη ή πέθαναν αργότερα στα ερείπια. Αυτό μαζί με 150 άτομα περίπου που βρίσκονταν στο ημιυπόγειο την στιγμή της έκρηξης και των οποίων τα πτώματα δεν βρέθηκαν.

Ίσως πάρει πάνω από δύο εβδομάδες μέχρι να απομακρύνουν τα συντρίμμια ώστε να επιτραπεί η πλήρης πρόσβαση σε αυτόν τον όροφο του κτιρίου, σύμφωνα με τον δημοσιογράφο στην τηλεόραση. Αυτό το δελτίο ειδήσεων και τα άλλα που ακούσαμε εχτές και σήμερα μας κάνουν σχεδόν σίγουρο το ότι το καινούργιο σύστημα τράπεζας υπολογιστών στο ημιυπόγειο είτε καταστράφηκε ολοσχερώς είτε έπαθε τεράστιες ζημιές. Όλη την χθεσινή μέρα και την περισσότερη σήμερα παρακολουθούσαμε την τηλεοπτική κάλυψη των συνεργείων διάσωσης να βγάζουν έξω από το κτίριο νεκρούς και τραυματίες. Φέρουμε ένα μεγάλο βάρος ευθύνης, αφού τα περισσότερα θύματα της βόμβας ήταν απλώς πιόνια που δεν ήταν αφοσιωμένα σε αυτή την αρρωστημένη φιλοσοφία ή στους φυλετικά καταστρεπτικούς σκοπούς του Συστήματος περισσότερο από εμάς.

Αλλά δεν υπάρχει τρόπος να καταστρέψουμε το Σύστημα χωρίς να πειράξουμε πολλές χιλιάδες αθώων ανθρώπων - με κανένα τρόπο. Είναι ένας καρκίνος που έχει ριζώσει πολύ βαθιά στη σάρκα μας. Αν δεν καταστρέψουμε το Σύστημα πριν αυτό καταστρέψει εμάς - αν δεν αφαιρέσουμε αυτόν τον καρκίνο από την ζωντανή σάρκα μας - ολόκληρη η Φυλή μας θα πεθάνει. Τα έχουμε σκεφτεί αυτά από πριν και όλοι μας ήμαστε τελείως πεπεισμένοι ότι αυτό που κάνουμε είναι δικαιολογημένο, είναι όμως σκληρό να βλέπεις τον λαό σου να υποφέρει τόσο σκληρά λόγω των πράξεών μας. Είναι εξαιτίας του ότι οι αμερικάνοι για τόσα χρόνια δεν ήθελαν να πάρουν δυσάρεστες αποφάσεις που τώρα εμείς είμαστε αναγκασμένοι να παίρνουμε τώρα αποφάσεις οι οποίες είναι πράγματι σκληρές.

Αυτό όμως δεν είναι ένα κλειδί στο όλο πρόβλημα; Η διαφθορά του λαού μας από την εβραϊκή - φιλελεύθερη - δημοκρατική - υπέρ της ισό-

τητας πανούκλα η οποία μας μολύνει είναι ξεκάθαρα φανερή στον μαλθακό τρόπο σκέψης, την απροθυμία μας να αναγνωρίζουμε την σκληρή πραγματικότητα της ζωής από οτιδήποτε άλλο.

Ο φιλελευθερισμός είναι μια κυρίως θηλυπρεπής, υποτακτική κοσμοθεωρία. Ίσως ένα καλύτερο επίθετο από θηλυπρεπής είναι παιδαριώδης. Είναι η κοσμοθεωρία ανθρώπων που δεν έχουν την ηθική σκληρότητα, την πνευματική δύναμη να σηκωθούν και να μονομαχήσουν με την ζωή, οι οποίοι δεν μπορούν να προσαρμοστούν στην πραγματικότητα ότι ο κόσμος δεν είναι ένα τεράστιο, ρόδινο βρεφοκομείο στο οποίο τα λιοντάρια κάθονται μαζί με τα πρόβατα και όλοι ζουν για πάντα ευτυχισμένοι.

Ούτε θα πρέπει πνευματικά υγιείς άνθρωποι της Φυλής μας να θέλουν να γίνει ο κόσμος έτσι, αν μπορούσε να γίνει. Αυτή είναι μια ξένη, βασικά ανατολίτικη προσέγγιση της ζωής, η κοσμοθεωρία των σκλάβων αντί των ελεύθερων ανθρώπων της Δύσης.

Όμως αυτό εμπότισε ολόκληρη την κοινωνία μας. Ακόμα και αυτοί που δεν δέχονται συνειδητά τα φιλελεύθερα δόγματα έχουν διαφθαρεί από αυτά. Δεκαετία μετά την δεκαετία το φυλετικό πρόβλημα στην Αμερική έχει χειροτερέψει. Όμως η πλειοψηφία αυτών που ήθελαν κάποια λύση, που ήθελαν να διατηρήσουν μια Λευκή Αμερική, ποτέ δεν μπόρεσαν να πάρουν το θάρρος και να κοιτάξουν την φανερή λύση στο πρόσωπο. Το μόνο που έμενε να κάνουν οι φιλελεύθεροι και οι εβραίοι ήταν να αρχίσουν να κλαίγονται για "απανθρωπιά" ή "αδικία" ή "γενοκτονία" και οι περισσότεροι του λαού μας που έβρισκαν την άκρη κάποιας λύσης υποχώρησαν σαν τρομαγμένοι λαγοί. Διότι ποτέ δεν υπήρξε κάποιος τρόπος να λυθεί το φυλετικό πρόβλημα που να ήταν "δίκαιος" για όλους ή οποιοσδήποτε έδειχνε ενδιαφέρον να μπορούσε να πειστεί ευγενικά να δεχθεί χωρίς προβλήματα ή δυσαρέσκειες, συνέχισαν να προσπαθούν να το αποφύγουν, ελπίζοντας ότι θα περνούσε από μόνο του. Το ίδιο ίσχυε και για το εβραϊκό πρόβλημα, και για το μεταναστευτικό πρόβλημα, και για το πρόβλημα του υπερπληθυσμού, και για το πρόβλημα ευγονικής και χιλιάδες άλλα παρόμοια προβλήματα. Ναι, η ανικανότητα να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα και να πάρουν

δύσκολες αποφάσεις, αυτό είναι το εξέχον σύμπτωμα της φιλελεύθερης αρρώστιας. Πάντα προσπαθούν να αποφύγουν μια μικρή δυσαρέσκεια τώρα, ώστε μία μεγάλη δυσαρέσκεια γίνεται αργότερα αναπόφευκτη, πάντα αποφεύγοντας κάθε ευθύνη για το μέλλον - αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το μυαλό των φιλελεύθερων.

Παρ' όλα αυτά, κάθε φορά που οι τηλεοπτικές κάμερες εστίαζαν στο άθλιο, διαμελισμένο πτώμα κάποιου κακόμοιρου κοριτσιού - ή ακόμα και κάποιου πράκτορα του FBI - να ανασύρεται από τα συντρίμμια, το στομάχι μου δενόταν κόμπος και δεν μπορούσα να ανασάνω. Ένα τρομερό καθήκον βρίσκεται μπροστά μας.

Είναι ήδη φανερό ότι τα υπό έλεγχο μέσα ενημέρωσης έχουν σκοπό να πείσουν το κοινό ότι αυτό που κάνουμε είναι τρομερό. Δίνουν μελετημένα έμφαση στον πόνο που προκαλέσαμε δείχνοντας εναλλάξ αιματοβαμμένα κοντά πλάνα των θυμάτων και συνεντεύξεις των συγγενών τους. Οι δημοσιογράφοι κάνουν ερωτήσεις όπως "Τι είδους απάνθρωπα κτήνη πιστεύετε ότι θα μπορούσαν να κάνουν κάτι τέτοιο στην κόρη σας;". Είναι φανερό ότι αποφάσισαν να παρουσιάσουν την βομβιστική επίθεση στο κτίριο του FBI σαν την κτηνωδία του αιώνα. Πράγματι, είναι μια πράξη μεγέθους άνευ προηγουμένου. Όλες οι βομβιστικές επιθέσεις, οι εμπρησμοί και οι δολοφονίες που έγιναν από τους αριστερούς σε αυτή τη χώρα ήταν πολύ μικρές σε σύγκριση με αυτό.

Αλλά τι διαφορά στην συμπεριφορά των μέσων ενημέρωσης! Θυμάμαι μια σειρά από μαρξιστικές τρομοκρατικές πράξεις πριν είκοσι χρόνια, κατά την διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ. Ένας αριθμός από κυβερνητικά κτίρια κάηκαν ή δέχθηκαν επίθεση με δυναμίτη και αρκετοί αθώοι περαστικοί σκοτώθηκαν, αλλά πάντα ο τύπος παρουσίαζε τέτοιου είδους πράγματα σαν ιδεολογικές πράξεις "διαμαρτυρίας".

Υπήρχε μια συμμορία από ένοπλους, επαναστατημένους νέγρους που αυτοαποκαλούνταν "Μαύροι Πάνθηρες". Κάθε φορά που εμπλέκονταν σε πυροβολισμούς με την αστυνομία, ο άνθρωποι του τύπου και της τηλεόρασης παρουσίαζαν δακρύβρεχτες συνεντεύξεις με τις οικογένειες των μελών της μαύρης συμμορίας που σκοτώθηκαν - όχι με τις χήρες των αστυνομικών. Και όταν μια νέγρα που ήταν μέλος του κομμουνιστικού κόμ-

ματος βοήθησε στον σχεδιασμό μιας ένοπλης επίθεσης σε ένα δικαστήριο και προμήθευσε ακόμα και την καραμπίνα με την οποία δολοφονήθηκε ένας δικαστής, ο τύπος κατά την διάρκεια της δίκης της την επιδοκίμαζε και προσπάθησε να την αναγάγει σε λαϊκό ήρωα.

Λοιπόν, όπως ο Χένρυ προειδοποίησε εχτές την Ουάσιγκτον Πόστ, θα τους κανονίσουμε σύντομα. Κάποια μέρα θα έχουμε έναν πραγματικά Αμερικάνικο τύπο σε αυτή την χώρα, πρώτα όμως θα πρέπει να κοπούν οι λαιμοί πολλών εκδοτών.

16 Οκτωβρίου Επέστρεψα στους παλιούς μου φίλους της Μονάδας 2. Αυτές τις λέξεις τις γράφω κάτω από το φώς ενός φαναριού στο μέρος που ετοίμασαν για μένα και την Κάθριν στην σοφίτα του αχυρώνα τους. Είναι λίγο κρύο και πρωτόγονο, αλλά έχουμε τουλάχιστον ησυχία. Αυτή είναι η πρώτη φορά που περάσαμε μαζί μια ολόκληρη νύχτα τελείως μόνοι μας.

Στην πραγματικότητα δεν ήρθαμε εδώ για βόλτα αλλά για να πάρουμε ένα φορτίο πυρομαχικών. Τα παιδιά της Μονάδας 8 που στάλθηκαν εδώ την περασμένη εβδομάδα για να βρούν εκρηκτικά για την δουλειά στο FBI ήταν εν μέρει επιτύχει: δεν βρήκαν πολλά εκρηκτικά και άργησαν με αυτά που πήραν, και παραλίγο να σκοτωθούν - όμως κατάφεραν να πάρουν αρκετά μεγάλο αριθμό από διάφορα πυρομαχικά για την Οργάνωση.

Δεν μου είπαν όλες τις λεπτομέρειες, κατάφεραν όμως να περάσουν ένα φορτηγό δυόμισι τόνων μέσα στο Πεδίο Βολής του Άμπερντην, 25 μίλια περίπου από εδώ, να το γεμίσουν με πυρομαχικά και να το ξαναβγάλουν έξω - με την βοήθεια ενός δικού μας εκεί μέσα. Δυστυχώς, τους αιφνιδίασαν κατά την διάρκεια της εφόδου τους σε μία αποθήκη και έπρεπε να πυροβολήσουν για να μπορέσουν να ξεφύγουν. Όταν γινόταν αυτό, ένας από αυτούς τραυματίστηκε σοβαρά.

Κατάφεραν να ξεφύγουν αυτούς που τους κατεδίωκαν και να φτάσουν μέχρι την φάρμα της Μονάδας 2 έξω από την Βαλτιμόρη και από τότε κρύβονται εκεί. Αυτός που τραυματίστηκε παραλίγο να πεθάνει από το σοκ και την απώλεια αίματος, όμως δεν πειράχθηκαν κύρια εσω-

τερικά όργανα και τώρα φαίνεται ότι θα τα καταφέρει, αν και είναι ακόμα πολύ αδύναμος για να μετακινηθεί.

Οι άλλοι δυο ασχολούνταν με εργασίες στο φορτηγό τους, το οποίο είναι παρκαρισμένο ακριβώς από κάτω μας. Το ξαναέβαψαν και έκαναν μερικές αλλαγές, έτσι ώστε να μην μπορεί να αναγνωρισθεί όταν τελικά επιστρέψουν στην Ουάσιγκτον με αυτό.

Δεν θα πάρουν όμως όλα τα πυρομαχικά μαζί τους. Το μεγαλύτερο μέρος θα αποθηκευθεί εδώ και θα χρησιμοποιηθεί για να εφοδιασθούν οι μονάδες σε όλη την περιοχή. Η ΔΠΜΟ επιτρέπει στην μονάδα μας να πάρει πρώτη από αυτό το υλικό. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία. Ίσως το πολυτιμότερο είναι τριάντα κιβώτια από χειροβομβίδες θραυσμάτων - δηλαδή 750 χειροβομβίδες! Θα πάρουμε δυο κιβώτια μαζί μας. Μετά υπάρχουν εκατό περίπου νάρκες διάφορων τύπων και μεγεθών - ιδανικές για παγίδες. Θα πάρουμε δυο-τρεις από αυτές. Υπάρχουν επίσης διάφορες γομώσεις και προωθητήρες. Κιβώτια από γομώσεις για βόμβες, νάρκες, χειροβομβίδες, και τα λοιπά. Οκτώ καρούλια από καλώδιο εκπυρσοκρότησης, ένα κιβώτιο θερμικών χειροβομβίδων και διάφορα άλλα. Υπάρχει ακόμα μια βόμβα 500 λιβρών γενικής χρήσεως. Έκαναν μεγάλη φασαρία προσπαθώντας να την ανεβάσουν στο φορτηγό και έτσι τους άκουσε ένας φρουρός. Θα την πάρουμε όμως μαζί μας. Είναι γεμισμένη με 250 λίβρες περίπου τριτονίου, μία μίξη TNT και σκόνης αλουμινίου και μπορούμε να βγάλουμε από την βόμβα λιώνοντάς το ώστε να το χρησιμοποιήσουμε για μικρότερες βόμβες.

Η Κάθριν και εγώ ήμασταν ευτυχισμένοι που μπορέσαμε να κάνουμε αυτό το ταξίδι μαζί, όμως οι συνθήκες είναι δύσκολες. Ο Τζόρτζ είπε πρώτα στον Χένρυ και εμένα για να πάμε, η Κάθριν όμως διαμαρτυρήθηκε. Παραπονέθηκε ότι δεν της έχει δοθεί ακόμα η ευκαιρία να πάρει μέρος στις δραστηριότητες της μονάδας μας και ότι στη πραγματικότητα δεν είχε βγει έξω από την κρυψώνα μας τον τελευταίο μήνα. Δεν ήταν διατεθημένη, είπε, να μην κάνει τίποτα άλλο εκτός από το να μαγειρεύει και να προσέχει το σπίτι για μας.

Βρισκόμασταν όλοι μας σε ένταση μετά την μεγάλη βομβιστική επίθεση και η Κάθριν είχε γίνει λίγο στρίγγλα - σχεδόν σαν μια υπέρμα-

χος των γυναικών. (Σημείωση για τον αναγνώστη: Η "Γυναικεία Απελευθέρωση" ήταν μια μορφή μαζικής ψύχωσης που ξέσπασε τις τρείς τελευταίες δεκαετίες της Παλιάς Εποχής. Οι γυναίκες που επηρεάστηκαν από αυτό αρνούνταν την θηλυκότητά τους και επέμεναν ότι ήταν "άνθρωποι", όχι "γυναίκες". Αυτός ο παραλογισμός υποστηρίζονταν και ενθαρρύνονταν από το Σύστημα ως ένας τρόπος να διασπάσουν την Φυλή μας ενάντια στον εαυτό της.)

Ο Τζόρτζ διαμαρτυρήθηκε έντονα ότι δεν γινόταν κάποια διάκριση εναντίον της, ότι οι ικανότητές της στο μακιγιάζ και στις μεταμφιέσεις ήταν ιδιαίτερα πολύτιμες στην μονάδα μας και ότι ανάθετε καθήκοντα μόνο με βάση την εκτίμησή του στο πώς θα λειτουργούσαμε πιο αποτελεσματικά. Προσπάθησα να ηρεμήσω τα πράγματα προτείνοντας ότι ίσως να ήταν καλύτερα αν ένας άντρας και μια γυναίκα οδηγούσαν το αυτοκίνητο με το φορτίο παρά δυο άντρες. Η αστυνομία σταματάει αυτοκίνητα τυχαία στην περιοχή της Ουάσιγκτον για ψάξιμο τις τελευταίες μέρες.

Ο Χένρυ συμφώνησε με την πρότασή μου και ο Τζόρτζ συμβιβάστηκε απρόθυμα. Φοβάμαι όμως ότι υποπτεύεται πως τουλάχιστον μέρος του λόγου του ξεσπάσματος της Κάθριν είναι ότι προτιμούσε να είναι μαζί μου αντί να μείνει μόνη της μια ολόκληρη μέρα με αυτόν.

Δεν επιδείξαμε την σχέση μας, όμως είναι αδύνατον ούτε ο Χένρυ ούτε ο Τζόρτζ να μην έχουν υποψιαστεί μέχρι τώρα ότι εγώ και η Κάθριν είμαστε εραστές. Αυτό δημιουργεί μια αρκετά δυσάρεστη κατάσταση για όλους μας. Εκτός από το γεγονός ότι ο Τζόρτζ και ο Χένρυ είναι υγιείς άνδρες και η Κάθριν είναι η μοναδική γυναίκα μεταξύ μας υπάρχει το πρόβλημα της πειθαρχίας της Οργάνωσης. Η Οργάνωση επέτρεψε σε παντρεμένα ζευγάρια όπου και ο άνδρας και η γυναίκα είναι μέλη μιας μονάδας, οι άνδρες να μπορούν να φέρουν βέτο πάνω σε διαταγές που δίνονται στις γυναίκες τους. Όμως, με αυτή τη εξαίρεση, οι γυναίκες βρίσκονται κάτω από την ίδια πειθαρχία με τους άνδρες και, παρά την έλλειψη τυπικότητας που κυριαρχεί σχεδόν σε όλες τις μονάδες, κάθε παράβαση της πειθαρχίας της Οργάνωσης είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα. Η Κάθριν και εγώ συζητήσαμε σχετικά με αυτό και, όπως ακριβώς δεν θέλουμε να βλέπουμε την αναπτυσσόμενη σχέση μας

σαν καθαρά σεξουαλική, χωρίς υποχρεώσεις, έτσι δεν θέλουμε να την επισημοποιήσουμε ακόμα. Ένας λόγος είναι ότι έχουμε πολλά να μάθουμε ο ένας για τον άλλο. Ένας άλλος είναι ότι και οι δυο μας έχουμε μια πρωταρχική υποχρέωση στην Οργάνωση και στην μονάδα μας και δεν πρέπει να κάνουμε κάτι απερίσκεπτα το οποίο θα παραβίαζε αυτή την υποχρέωση.

Παρ' όλα αυτά, θα πρέπει να πάρουμε κάποια απόφαση πάνω σε αυτό πολύ γρήγορα.

Κεφάλαιο 7

23 Οκτωβρίου 1991

Σήμερα το πρωί ήταν η πρώτη ευκαιρία που είχα να γράψω από τότε που η Κάθριν και εγώ πήραμε τα πυρομαχικά από το Μαίρυλαντ την περασμένη εβδομάδα. Η μονάδα μας εξετέλεσε τρεις αποστολές μέσα στις έξι τελευταίες μέρες.

Συνολικά, η Οργάνωση έλαβε την ευθύνη για περισσότερα από 200 διαφορετικά περιστατικά σε διάφορα σημεία της χώρας, σχετικά με τα δελτία ειδήσεων. Τώρα είμαστε πράγματι στην μέση ενός ανταρτοπόλεμου. Την περασμένη Δευτέρα, ο Χένρυ, ο Τζόρτζ και εγώ κάναμε έφοδο στην Ουάσιγκτον Πόστ. Ήταν κάτι που θα γινόταν γρήγορα, και χρειάζονταν μικρή προετοιμασία, αν και διαφωνήσαμε μερικά λεπτά πριν την αποστολή σχετικά με τον τρόπο τον οποίο έπρεπε να γίνει.

Ο Χένρυ υποστήριζε ότι έπρεπε να χτυπήσουμε το προσωπικό, αλλά αντί για αυτό καταλήξαμε να καταστρέψουμε μία από τις πρέσες τους. Η ιδέα του Χένρυ ήταν ότι έπρεπε οι τρεις μας να μπούμε με την βία στην αίθουσα ειδήσεων και στα γραφεία σύνταξης στον έκτο όροφο του κτιρίου της Ουάσιγκτον Πόστ και να σκοτώσουμε όσο περισσότερους μπορούσαμε με χειροβομβίδες θραυσμάτων και πολυβόλα. Αν χτυπούσαμε λίγο πριν τις 7:30 μμ, θα τους πιάναμε σχεδόν όλους εκεί.

Ο Τζόρτζ απέκλεισε αυτή την κίνηση σαν πολύ ριψοκίνδυνη για να

γίνει χωρίς λεπτομερές σχεδιασμό. Εκατοντάδες άνθρωποι δουλεύουν στο κτίριο της Ουάσιγκτον Πόστ και ο θόρυβος από τις χειροβομβίδες και τους πυροβολισμούς στον έκτο όροφο ίσως να ανάγκαζε πολλούς από αυτούς να τρέξουν στις σκάλες και τον προθάλαμο. Αν προσπαθούσαμε να κατέβουμε με το ασανσέρ, θα μπορούσε κάποιος να κλείσει τον διακόπτη του γενικού και θα παγιδευόμασταν.

Από την άλλη, η αίθουσα τύπου της Πόστ ήταν ορατή στον προθάλαμο μέσο ενός μεγάλου τζαμιού. Έτσι έφτιαξα μια πρόχειρη βόμβα στερεώνοντας μια χειροβομβίδα σε μια μικρή αντιαρματική νάρκη. Όλο αυτό ζύγιζε περίπου έξι λίβρες και ήταν αρκετά άβολο, μπορούσε όμως να ριφθεί σχεδόν πενήντα πόδια σαν μια μεγάλη χειροβομβίδα.

Παρκάραμε σε ένα στενό 100 γυάρδες από την κυρίως είσοδο της Πόστ. Μόλις ο Τζόρτζ αφόπλισε τον φρουρό, ο Χένρυ άνοιξε μια τεράστια τρύπα στο τζάμι της αίθουσας τύπου με την πριονισμένη καραμπίνα του. Μετά εγώ τράβηξα την περόνη από την επινοημένη χειροβομβίδα-νάρκη που είχα φτιάξει και την έριξα στους κυλίνδρους της κοντινότερης πρέσας, η οποία μόλις είχε προετοιμαστεί για την νυχτερινή βάρδια. Σκύψαμε πίσω από ένα κτιστό παραπέτασμα ενώ έσκαγε η βόμβα και τότε ο Χένρυ και εγώ πετάξαμε γρήγορα μισή ντουζίνα από θερμικές χειροβομβίδες μέσα στην αίθουσα τύπου. Είχαμε γυρίσει στο στενό πριν βγει κάποιος στο πεζοδρόμιο και έτσι κανείς δεν είδε το αυτοκίνητό μας. Η Κάθριν φυσικά είχε κάνει τα συνηθισμένα μαγικά της στα πρόσωπά μας.

Το επόμενο πρωί η Πόστ εμφανίστηκε στους δρόμους μια ώρα αργότερα από το συνηθισμένο και οι συνδρομητές έχασαν τις εφημερίδες τους, αφού οι πρωινές εκδόσεις είχαν παραλειφθεί, κατά τα άλλα όμως η Πόστ δεν φαινόταν να ήταν σε χειρότερη κατάσταση από ότι ήταν. Ουσιαστικά είχαμε καταστρέψει μόνο μια πρέσα με την βόμβα μας και μαυρίσαμε κάπως τα πράγματα με τον καπνό από τις εμπρηστικές χειροβομβίδες μας, μια από τις οποίες έβαλε φωτιά σε ένα βαρέλι με μελάνι, σαν αποτέλεσμα όμως των προσπαθειών μας η Πόστ όμως φαινομενικά δεν έχασε την δυνατότητά της να σπέρνει τα ψέματα και το δηλητήριό της.

Ήμασταν αρκετά στενοχωρημένοι με αυτό το αποτέλεσμα. Ήταν ολοφάνερο ότι είχαμε πάρει ένα ρίσκο το οποίο ξεπερνούσε τα επιθυμητά αποτελέσματα που περιμέναμε λογικά να είχαμε.

Αποφασίσαμε ότι στο μέλλον δεν θα εκτελέσουμε κάποια αποστολή με δική μας πρωτοβουλία αν δεν έχουμε εκτιμήσει προσεκτικά τον στόχο της και να έχουμε πειστεί ότι αξίζει να ριψοκινδυνεύσουμε. Δεν μπορούμε να χτυπάμε το Σύστημα μόνο και μόνο για να κάνουμε κάποια επίθεση, αλλιώς θα γίνουμε σαν ένας στρατός από κουνούπια που προσπαθούν να σκοτώσουν έναν ελέφαντα με τσιμπήματα. Κάθε χτύπημά μας πρέπει να έχει υπολογιστεί προσεκτικά για το αποτέλεσμά του.

Η ιδέα του Χένρυ να επιτεθούμε στην αίθουσα τύπου και τα γραφεία σύνταξης φαινόταν πολύ καλύτερη τώρα που το ξαναβλέπω. Θα έπρεπε να περιμέναμε μερικές μέρες έτσι ώστε να φτιάξουμε ένα σωστό σχέδιο το οποίο θα τσάκιζε πράγματι την Πόστ, αντί να βιαστούμε με την ημιτελή έφοδό μας στις πρέσες της. Το μόνο που καταφέραμε ήταν να θέσουμε την Πόστ σε επιφυλακή και να κάνουμε οποιαδήποτε μελλοντική επίθεση πολύ πιο επικίνδυνη. Εξιλεωθήκαμε όμως κάπως το επόμενο πρωί μετά την επίθεση. Εικάζοντας ότι το προσωπικό σύνταξης πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της νύχτας στα γραφεία του γράφοντας καινούργια άρθρα σχετικά με τα νυχτερινά γεγονότα, άρα θα ήταν στα σπίτια τους και θα κοιμούνται μέχρι αργά, αποφασίσαμε να κάνουμε μια επίσκεψη σε έναν από αυτούς. Όταν ρίξαμε μια ματιά στην εφημερίδα, καταλήξαμε στον αρχισυντάκτη του κυρίως άρθρου, ο οποίος είχε γράψει ένα ιδιαιτέρως αχρείο άρθρο εναντίον μας. Οι λέξεις του έσταζαν από Ταλμουδικό μίσος. Ρατσιστές σαν εμάς, έλεγε, δεν αξίζουν εξέταση από την αστυνομία ή κάθε ευπρεπή πολίτη. Θα πρέπει να μας πυροβολούν επί τόπου σαν λυσσασμένα σκυλιά. Μεγάλη αντίθεση σε σχέση με την συνηθισμένη επιμέλειά του για μαύρους βιαστές και δολοφόνους και τις επιθέσεις του εναντίον της "αστυνομικής βίας" και του "υπερβάλλοντα ζήλου"! Αφού το άρθρο του υποκινούσε δολοφονίες, μας φάνηκε πολύ σωστό να του δοθεί μια γεύση από το δικό του φάρμακο.

Ο Χένρυ και εγώ πήραμε ένα λεωφορείο προς το κέντρο και μετά

πήραμε ένα ταξί με μαύρο οδηγό. Όταν σταματήσαμε μπροστά από την είσοδο του αρχισυντάκτη στο Σίλβερ Σπρίνγκ, ο μαύρος ήταν μέσα στο πόρτ μπαγκάζ - νεκρός. Εγώ περίμενα στο ταξί ενώ ο Χένρυ χτύπησε το κουδούνι και είπε στην γυναίκα που άνοιξε ότι έπρεπε να παραδώσει ένα δέμα από τη Πόστ και χρειαζόταν μια υπογεγραμμένη απόδειξη. Όταν μετά από λίγο εμφανίστηκε στην πόρτα ο νυσταγμένος αρχισυντάκτης φορώντας το μπουρνούζι του, ο Χένρυ κυριολεκτικά τον διαμέλισε με δύο βολές από την πριονισμένη καραμπίνα που είχε κάτω από το μπουφάν του. Την Τετάρτη και οι τέσσερίς μας (η Κάθριν οδηγούσε το αυτοκίνητο) καταστρέψαμε ολοσχερώς τον ισχυρότερο τηλεοπτικό μεταδότη της περιοχής της Ουάσιγκτον. Αυτό ήταν αρκετά δύσκολο και υπήρξαν στιγμές που πίστευα ότι δεν θα τα καταφέρναμε να ξεφύγουμε.

Ακόμα δεν είναι ξεκάθαρο τι αποτέλεσμα έχει η όλη δράση μας στο ευρύ κοινό. Το μεγαλύτερο μέρος απλώς συνεχίζει με τις υποθέσεις του όπως έκανε πάντα.

Υπήρχαν όμως και αποτελέσματα. Η Εθνοφρουρά σε μερικές πολιτείες κλήθηκε να ενισχύσει τις τοπικές αστυνομικές δυνάμεις και τώρα υπάρχουν πολυμελείς φρουρές τοποθετημένες όλη την μέρα έξω από κάθε κυβερνητικό κτίριο στην Ουάσιγκτον, στα κύρια γραφεία μέσων ενημέρωσης σε μερικές πόλεις και στα σπίτια εκατοντάδων κυβερνητικών υπαλλήλων.

Υποπτεύομαι ότι μέσα σε μια εβδομάδα, κάθε μέλος του Κογκρέσου, κάθε ομοσπονδιακός δικαστής και κάθε ομοσπονδιακός γραφειοκράτης από το επίπεδο βοηθού γραμματέα και πάνω θα του έχει παραχωρηθεί μία μόνιμη σωματοφυλακή. Όλοι αυτοί οι αμμόσακοι, τα πολυβόλα και οι χακί στολές που αρχίζεις να βλέπεις παντού στην Ουάσιγκτον δεν θα κάνουν τίποτα άλλο από το να ξεσηκώσουν την συνείδηση του κοινού - αν και είμαι σίγουρος ότι η κατάσταση είναι λιγότερο δραματική στην Αϊόβα από ότι είναι εδώ.

Η μεγαλύτερη δυσκολία μας είναι ότι το κοινό βλέπει εμάς και οτιδήποτε κάνουμε μόνο από τα μέσα ενημέρωσης. Καταφέραμε να γίνουμε μεγάλο πρόβλημα ώστε τα μέσα ενημέρωσης δεν μπορούν να μας αγνοήσουν ή να μας μειώσουν και έτσι χρησιμοποιούν την αντί-

θετη τακτική με το να πλημμυρίζουν το κοινό με διαστρεβλώσεις, μισές αλήθειες και ψέματα σχετικά με εμάς. Τις δύο τελευταίες εβδομάδες ασχολούνται με εμάς ασταμάτητα, προσπαθώντας να τους πείσουν όλους ότι είμαστε η ενσάρκωση του Κακού, μια απειλή σε οτιδήποτε ευπρεπές, ευγενές και άξιο. Έχουν εξαπολύσει πάνω μας όλη την δύναμη πυρός των μέσων ενημέρωσης, όχι μόνο την συνηθισμένη μεταχείριση με μεροληπτικές ειδήσεις, αλλά μακριά "βαθιά" άρθρα στις Κυριακάτικες εκδόσεις, μαζί με ψεύτικες φωτογραφίες από συναντήσεις και δράσεις της Οργάνωσης, συζητήσεις με "ειδικούς" σε τηλεοπτικές εκπομπές - τα πάντα! Μερικές από τις ιστορίες που έφτιαξαν σχετικά με εμάς είναι πράγματι απίστευτες, φοβάμαι όμως ότι το αμερικάνικο κοινό είναι αρκετά παραπλανημένο στο να τις πιστέψει.

Αυτό που γίνεται τώρα είναι παρόμοιο με την εκστρατεία των μέσων ενημέρωσης εναντίον του Χίτλερ και των Γερμανών πίσω στο 1940: ιστορίες για τον Χίτλερ να εξοργίζεται και να δαγκώνει τα χαλιά, ψεύτικα σχέδια των Γερμανών να εισβάλουν στην Αμερική, ότι γδέρνουν ζωντανά μωρά για να φτιάξουν καλύμματα για λάμπες και ότι μετά τα έβραζαν για να φτιάξουν σαπούνι, ότι απήγαγαν κορίτσια και τα έστελναν σε Ναζιστικές "φάρμες αναπαραγωγής". Ο Εβραίος έπεισε τον αμερικάνικο λαό ότι αυτές οι ιστορίες ήταν αληθινές και το αποτέλεσμα ήταν ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, με αποτέλεσμα εκατομμύρια από τους καλύτερους της Φυλής μας να σφαχθούν - από εμάς - και ολόκληρη η ανατολική και κεντρική Ευρώπη να έχει μετατραπεί σε ένα τεράστιο, κομμουνιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Τώρα είναι ολοφάνερο ότι το Σύστημα έχει πάρει και πάλι την σκόπιμη απόφαση να δημιουργήσει μια κατάσταση πολεμικής υστερίας στο κοινό με το να μας παρουσιάζει σαν μια μεγαλύτερη απειλή από ότι είμαστε στην πραγματικότητα. Είμαστε οι καινούργιοι Γερμανοί και η χώρα έχει τραυματιστεί ψυχολογικά για να μας μισήσει.

Έτσι, το Σύστημα συνεργάζεται στενότερα από ότι είχαμε φανταστεί στο να ξεσηκώσει την συνείδηση του κοινού για τον αγώνα μας. Αυτό που είναι αποκαρδιωτικό σχετικά με αυτό είναι η δυνατή υποψία μου ότι τα ανώτερα κλιμάκια του Συστήματος δεν ανησυχούν και τόσο για την

απειλή μας προς αυτούς και μας χρησιμοποιούν κυνικά σαν μια δικαιολογία για να προχωρήσουν μερικά δικά τους προγράμματα, όπως το πρόγραμμα εσωτερικού διαβατηρίου.

Η μονάδα μας ανέλαβε το γενικό καθήκον - ακριβώς μετά την βομβιστική επίθεση στο κτίριο του FBI - του να πολεμήσει τα μέσα ενημέρωσης σε αυτή την περιοχή με άμεση δράση, όπως ακριβώς άλλες μονάδες καθόρισαν άλλους βραχίονες του Συστήματος ως στόχους. Είναι όμως φανερό ότι δεν μπορούμε να νικήσουμε μόνο με άμεση δράση. Υπάρχουν πάρα πολλοί από αυτούς και πολλοί λίγοι από εμάς. Πρέπει να πείσουμε ένα ουσιώδες τμήμα του αμερικάνικου λαού ότι αυτό που κάνουμε είναι και αναγκαίο και σωστό. Αυτό το τελευταίο είναι καθήκον προπαγάνδας και μέχρι τώρα δεν ήμασταν και τόσο επιτυχείς. Οι Μονάδες 2 και 6 είναι κυρίως υπεύθυνες για προπαγάνδα στην περιοχή της Ουάσιγκτον και καταλαβαίνω ότι τα μέλη της Μονάδας 6 έχουν ρίξει τόνους από φυλλάδια της Οργάνωσης στους δρόμους. Ο Χένρυ πήρε ένα εχτές από το πεζοδρόμιο στο κέντρο. Φοβάμαι όμως ότι μόνο τα φυλλάδια δεν θα κάνουν και πολλά εναντίον των μέσων ενημέρωσης του Συστήματος.

Η πιο θεαματική προσπάθεια προπαγάνδας μας εδώ έγινε την περασμένη Τετάρτη και κατέληξε σε μια μεγάλη τραγωδία. Την ίδια μέρα που η μονάδα μας ανατίναξε τον τηλεοπτικό σταθμό, τρία μέλη της Μονάδας 6 κατέλαβαν έναν ραδιοφωνικό σταθμό και άρχισαν να μεταδίδουν ένα κάλεσμα προς το κοινό να πάρει μέρος στον αγώνα της Οργάνωσης για την καταστροφή του Συστήματος.

Είχαν ηχογραφήσει προηγουμένως το μήνυμα τους σε μια κασέτα και είχαν παγιδεύσει τις πόρτες του σταθμού, αφού είχαν κλειδώσει τους εργαζόμενους στον σταθμό μέσα σε μια αποθήκη υλικών. Σχεδίαζαν να φύγουν ενώ θα μεταδίδονταν η κασέτα, ελπίζοντας ότι η αστυνομία θα πίστευε πως ήταν ακόμα μέσα και θα πολιορκούσαν το μέρος με δακρυγόνα - δίνοντάς τους έτσι μισή ή και περισσότερη ώρα μετάδοσης. Η αστυνομία όμως έφτασε νωρίτερα από ότι περίμεναν και επιτέθηκαν στο σταθμό σχεδόν αμέσως, παγιδεύοντας τους δικούς μας μέσα. Δύο από αυτούς σκοτώθηκαν στην μάχη που ακολούθησε και

ο τρίτος δεν περιμένουμε να επιζήσει. Το μήνυμα της Οργάνωσης ήταν στον αέρα για λιγότερο από δέκα λεπτά.

Αυτές ήταν οι πρώτες απώλειες που είχαμε εδώ, όμως σχεδόν αποδεκάτισαν την Μονάδα 6. Οι επιζώντες τους, δύο γυναίκες και ένας άνδρας, μετακόμισαν προσωρινά στο μέρος μας. Με ένα από τα μέλη τους στα χέρια της αστυνομίας, έπρεπε φυσικά να εγκαταλείψουν το αρχηγείο τους αμέσως. Μαζί με αυτό χάσαμε μία από τις δυο εκτυπωτικές πρέσες της Οργάνωσης στην περιοχή της Ουάσιγκτον, αν και καταφέραμε να πάρουμε το μεγαλύτερο μέρος από τα υλικά εκτύπωσης και τον ελαφρύτερο εξοπλισμό. Επίσης είχαμε το φορτηγάκι τους, το οποίο θα μας είναι πραγματικά χρήσιμο αν μείνουν εδώ.

28 Οκτωβρίου Εχτές το βράδυ έπρεπε να κάνω το πιο δυσάρεστο πράγμα που μου έχει ποτέ ανατεθεί να κάνω από τότε που έγινα μέλος της Οργάνωσης πριν τέσσερα χρόνια. Πήρα μέρος στην εκτέλεση ενός στασιαστή. Ο Χάρυ Πάουελ ήταν ο αρχηγός της Μονάδας 5. Την περασμένη εβδομάδα, όταν η ΔΠΜΟ ανέθεσε στην μονάδα του την αποστολή να δολοφονήσει δύο από τους πιο απαίσιους και ένθερμους υποστηρικτές των φυλετικής επιμιξίας σε αυτή την περιοχή - έναν παπά και έναν ραβίνο, οι οποίοι συνεργάστηκαν στην συγγραφή μιας ευρέως δημοσιευμένης αίτησης προς το Κογκρέσο στην οποία ζητούσαν ειδικά φορολογικά προνόμια σε φυλετικά αναμεμιγμένα παντρεμένα ζευγάρια - ο Πάουελ αρνήθηκε αυτήν την αποστολή. Έστειλε ένα μήνυμα προς την ΔΠΜΟ λέγοντας ότι ήταν ενάντια στην περαιτέρω χρήση βίας και ότι η μονάδα του δεν θα έπαιρνε μέρος σε οποιαδήποτε τρομοκρατική πράξη. Συλλήφθηκε αμέσως και εχτές ένας αντιπρόσωπος κάθε μονάδας που βρισκόταν υπό την ΔΠΜΟ - συμπεριλαμβανομένης και της Μονάδας 5 - κλήθηκε για να τον δικάσουμε. Η Μονάδα 10 δεν μπορούσε να στείλει κάποιον και έτσι έντεκα μέλη - οκτώ άντρες και τρεις γυναίκες - συναντήθηκαν με έναν αξιωματικό της ΔΠΜΟ στην υπόγεια αποθήκη ενός καταστήματος ειδών δώρων που ανήκε σε έναν από τους "νόμιμούς" μας. Εγώ ήμουν ο αντιπρόσωπος της Μονάδας 1.

Ο αξιωματικός της ΔΠΜΟ παρουσίασε εν συντομία την κατηγορία ε-

ναντίον του Πάουελ. Μετά ο αντιπρόσωπος της Μονάδας 5 επιβεβαίωσε τα γεγονότα: ο Πάουελ όχι μόνο αρνήθηκε να υπακούσει στη διαταγή για την δολοφονία, αλλά είχε δώσει οδηγίες στα μέλη της μονάδας του να μην υπακούσουν ούτε αυτοί. Ευτυχώς, δεν επέτρεψαν στους εαυτούς τους να παρασυρθούν από αυτόν. Μετά δόθηκε στον Πάουελ η ευκαιρία να μιλήσει για τον εαυτό του. Έτσι και έκανε για περισσότερο από δυο ώρες, διακόπτοντάς τον σποραδικά κάποια ερώτηση από κάποιον από εμάς. Αυτά που είπε πραγματικά με συγκλόνισαν, είμαι όμως σίγουρος ότι μας έκαναν να πάρουμε την απόφασή μας ευκολότερα.

Ο Χάρυ Πάουελ, ουσιαστικά, ήταν ένας "συνειδητοποιημένος συντηρητικός". Το γεγονός ότι δεν ήταν απλώς μέλος της Οργάνωσης αλλά είχε γίνει αρχηγός μονάδας έχει επιπτώσεις περισσότερο στην Οργάνωση παρά σε αυτόν. Η βασική διαμαρτυρία του ήταν ότι όλες οι τρομοκρατικές πράξεις μας εναντίον του Συστήματος το μόνο που έκαναν ήταν να χειροτερεύουν τα πράγματα με το να "προκαλούμε" το Σύστημα στο να λαμβάνει όλο και περισσότερα κατασταλτικά μέτρα.

Φυσικά, όλοι μας το καταλαβαίναμε αυτό! Ή τουλάχιστον, πιστεύω ότι όλοι μας το καταλαβαίναμε. Φαίνεται όμως ότι ο Πάουελ δεν το καταλάβαινε. Δεν καταλάβαινε ότι ένας από τους βασικούς σκοπούς της πολιτικής τρομοκρατίας, παντού και πάντα, είναι να αναγκαστούν οι αρχές να περάσουν σε αντίποινα και να γίνουν πιο κατασταλτικές, αποξενώνοντας έτσι ένα μέρος του πληθυσμού και γενικεύοντας την συμπάθεια προς τους τρομοκράτες. Ο άλλος σκοπός είναι να δημιουργήσει ανησυχία καταστρέφοντας την αίσθηση ασφάλειας του πληθυσμού και την πίστη τους στην παντοδυναμία της κυβέρνησης.

Ενώ ο Πάουελ συνέχιζε να μιλάει, γινόταν όλο και πιο φανερό ότι ήταν συντηρητικός, όχι επαναστάτης. Μιλούσε σαν ο όλος σκοπός της Οργάνωσης ήταν να αναγκάσει το Σύστημα να περάσει ορισμένες μεταρρυθμίσεις, αντί να καταστρέψει ολοσχερώς το Σύστημα και να χτίσει κάτι ριζοσπαστικά και θεμελιωτικά διαφορετικό στην θέση του.

Ήταν εναντίον του Συστήματος επειδή φορολόγησε βαριά την επιχείρησή του (ήταν ιδιοκτήτης ενός καταστήματος εργαλείων πριν γίνουμε παράνομοι). Ήταν εναντίον της ανεκτικότητας των μαύρων από

το Σύστημα, επειδή η εγκληματικότητα και οι ταραχές είχαν άσχημη επίπτωση στις επιχειρήσεις. Ήταν εναντίον της κατάσχεσης όπλων από το Σύστημα, επειδή πίστευε ότι χρειαζόταν ένα όπλο για την προσωπική του ασφάλεια. Αυτά ήταν τα κίνητρα κάποιου ελευθερίζοντα, αυτό το είδος εγωκεντρικού ατόμου που βλέπει το κυρίως κακό στην κυβέρνηση ως τον περιορισμό των ελευθεριών.

Κάποιος τον ρώτησε μήπως είχε ξεχάσει αυτό που η Οργάνωση επαναλάμβανε συνεχώς, ότι ο αγώνας μας γίνεται για να εξασφαλίσουμε το μέλλον της Φυλής μας και ότι το θέμα της ατομικής ελευθερίας είναι εξαρτάται από αυτόν τον κυρίαρχο σκοπό. Η απάντησή του ήταν ότι οι βίαιες τακτικές της Οργάνωσης δεν ευεργετούν ούτε την Φυλή μας ούτε την ατομική ελευθερία. Αυτή η απάντηση απέδειξε και πάλι ότι δεν καταλάβαινε αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε. Η αρχική του επιδοκιμασία στην χρήση βίας ενάντια στο Σύστημα ήταν βασισμένη στην ανόητη υπόθεση ότι μα τον θεό, θα τους δείξουμε σε αυτά τα καθάρματα! Όταν όμως το Σύστημα αντί να υποχωρήσει άρχισε να γίνεται σκληρότερο, αποφάσισε ότι η πολιτική της τρομοκρατίας δεν απέδιδε.

Απλά δεν μπορούσε να δεχθεί το γεγονός ότι ο δρόμος του σκοπού μας δεν μπορεί να είναι η ανίχνευση μιας πορείας που έγινε σε κάποιο πρώιμο στάδιο της Ιστορίας μας, αλλά αντίθετα θα πρέπει να είναι η υπερπήδηση του παρόντος και η σφυρηλάτηση του μέλλοντος - όπου εμείς θα διαλέξουμε αυτή την κατεύθυνση αντί για το Σύστημα. Μέχρι να πάρουμε το πηδάλιο στα χέρια μας και να πετάξουμε το Σύστημα από το πλοίο, αυτό το κρατικό πλοίο θα κατευθύνεται προς έναν επικίνδυνο δρόμο. Δεν θα μπορεί να σταματήσει ούτε να γυρίσει πίσω. Αφού είμαστε ήδη ανάμεσα σε βράχια και ύφαλους, είναι σίγουρο ότι θα πάθουμε αρκετές ζημιές μέχρι να βρούμε τη σωστή ρότα.

Ίσως να είχε δίκιο στο ότι οι τακτικές μας είναι λάθος. Η αντίδραση του κόσμου θα απαντήσει στο τέλος αυτό το ερώτημα. Η όλη όμως συμπεριφορά του, ο δρόμος που είχε πάρει, ήταν λάθος. Ενώ άκουγα τον Πάουελ θυμήθηκα τον συγγραφέα του 19ου Αιώνα Μπρούκς Άνταμς και πως είχε διαχωρίσει τους ανθρώπους σε δύο κατηγορίες: τον πνευματικό άνθρωπο και τον οικονομικό άνθρωπο. Ο Πάουελ ήταν η ε-

πιτομή του οικονομικού ανθρώπου.

Οι ιδεολογίες, οι υπέρτατοι σκοποί, η θεμελιώδης αντίφαση μεταξύ της κοσμοθεωρίας του Συστήματος και της δικής μας - όλα αυτά τα πράγματα δεν είχαν κανένα νόημα για αυτόν. Θεωρούσε την φιλοσοφία της Οργάνωσης απλώς σαν ένα ιδεολογικό φυλλάδιο που σχεδιάστηκε για να μας βρίσκει νεοσύλλεκτους. Έβλεπε τον αγώνα μας εναντίον του Συστήματος σαν μία αναμέτρηση για την εξουσία και τίποτα περισσότερο. Αν δεν μπορούσαμε να τους αφανίσουμε, τότε θα πρέπει να προσπαθήσουμε να τους αναγκάσουμε να συμβιβαστούν μαζί μας. Αναρωτήθηκα πόσοι άλλοι μέσα στην Οργάνωση σκέφτονταν με τον τρόπο που σκεφτόταν και ο Πάουελ και ανατρίχιασα. Είχαμε αναγκαστεί να μεγαλώσουμε πολύ γρήγορα. Δεν υπήρχε επαρκής χρόνος για να αναπτύξουμε σε όλα τα μέλη μας την βασική θρησκευτική συμπεριφορά προς τον σκοπό μας και τις θεωρίες μας η οποία θα μπορούσε να είχε εμποδίσει αυτό που έγινε με τον Πάουελ με το να τον απομονώσουμε νωρίτερα.

Έτσι όπως ήταν τα πράγματα, δεν είχαμε πράγματι άλλη εκλογή στο να αποφασίσουμε τη μοίρα του Πάουελ. Δεν λαμβάνανε υπ' όψιν μόνο την ανυπακοή του, αλλά και το γεγονός ότι είχε αποκαλυφθεί από μόνος του ότι ήταν τελείως αναξιόπιστος. Έχοντας κάποιον από εμάς - και στην συγκεκριμένη περίπτωση έναν αρχηγό μονάδας - να μιλάει ανοιχτά σε άλλα μέλη ότι ψάχνει να βρει κάποιο τρόπο να συμβιβαστεί με το Σύστημα, όταν ο πόλεμος μόλις άρχιζε... Μόνο ένας τρόπος υπήρχε για να αντιμετωπίσουμε τέτοια περίπτωση.

Οι οκτώ άνδρες που ήταν παρόντες τράβηξαν από ένα άχυρο και τρεις από εμάς, μαζί και εγώ, κατέληξαν να είναι το εκτελεστικό απόσπασμα. Όταν ο Πάουελ συνειδητοποίησε ότι επρόκειτο να τον σκοτώσουμε, προσπάθησε να ξεφύγει. Δέσαμε τα χέρια και τα πόδια του και μετά έπρεπε να τον φιμώσουμε όταν άρχισε να ουρλιάζει. Τον οδηγήσαμε σε μια δασώδης περιοχή έξω από την εθνική οδό δέκα μίλια περίπου νότια της Ουάσιγκτον, τον πυροβολήσαμε και τον θάψαμε.

Γύρισα πίσω λίγο μετά τα μεσάνυχτα, ακόμα όμως δεν κατάφερα να κοιμηθώ. Είμαι πάρα πολύ στενοχωρημένος.

Κεφάλαιο 8

4 Νοεμβρίου 1991

Σήμερα φάγαμε πάλι ψωμί και σούπα αλλά όχι και πολύ. Τα λεφτά μας έχουν σχεδόν τελειώσει και ακόμα δεν έχουμε πάρει τίποτα από τη ΔΠΜΟ. Αν δεν μας δώσουν χρήματα τις επόμενες δυο μέρες, θα πρέπει να καταφύγουμε πάλι σε ένοπλη ληστεία - μια δυσάρεστη προοπτική.

Η Μονάδα 2 έχει ακόμα την φαινομενικά ατελείωτη προμήθεια τροφής και θα ήμασταν σε ακόμα χειρότερη κατάσταση αν δεν μας είχαν δώσει αυτό το φορτίο από κονσέρβες πριν ένα μήνα - ειδικά τώρα που έχουμε να ταίσουμε εφτά στόματα. Είναι όμως πολύ επικίνδυνο να πάμε μέχρι το Μαίρυλαντ για να προμηθευτούμε τρόφιμα. Υπάρχει μεγάλη περίπτωση να πέσουμε σε μπλόκο της αστυνομίας.

Αυτή είναι η πιο φανερή - και για το κοινό θα πρέπει να είναι κατά πολύ η πιο εκνευριστική - επίπτωση σήμερα της τρομοκρατικής μας εκστρατείας. Το ταξίδι με ιδιωτικά οχήματα έχει γίνει - τουλάχιστον στην περιοχή της Ουάσιγκτον - ένας εφιάλτης, με τεράστια μποτιλιαρίσματα που προκαλούνται από τους ελέγχους της αστυνομίας. Τις τελευταίες μέρες αυτή η αστυνομική δράση έχει αυξηθεί σημαντικά και φαίνεται ότι θα παραμείνει σαν ένα συνηθισμένο μέρος της ζωής στο κοντινό μέλλον. Μέχρι τώρα όμως, δεν έχουν σταματήσει πεζούς, μοτοσικλετιστές ή λεωφορεία. Μπορούμε ακόμα να μετακινούμαστε αν και λιγό-

τερο άνετα από ότι πριν. Τα φώτα έσβησαν και πάλι. Αυτή είναι η δεύτερη φορά σήμερα βράδυ που έπρεπε να ανάψουμε τα κεριά. Μέχρι φέτος, οι χειρότερες διακοπές ρεύματος γίνονταν το καλοκαίρι, τώρα όμως είναι Νοέμβριος και η "προσωρινή" μείωση κατά 15% των βολτ που είχε επιβληθεί τον Ιούλιο ισχύει ακόμα. Ακόμα και η διαρκής πτώση της τάσης του ρεύματος δεν μας σώζει από τον αυξανόμενο αριθμό των ακούσιων διακοπών ρεύματος.

Είναι όμως φανερό ότι κάποιος κερδοσκοπεί από την μείωση ρεύματος. Όταν η Κάθριν ήταν τυχερή και βρήκε μερικά κεριά σε ένα παντοπωλείο την περασμένη εβδομάδα, έπρεπε να πληρώσει 1,50 δολάρια για το κάθε ένα. Η τιμή των φαναριών κηροζίνης και βενζίνης ανέβηκε στα ύψη, όμως τα καταστήματα εργαλείων ποτέ δεν έχουν από αυτά στις αποθήκες τους. Όταν θα έχω πάλι ελεύθερο χρόνο, θα δω τι μπορώ να φτιάξω πάνω σε αυτό. Διατηρούσαμε την πίεσή μας εναντίον του Συστήματος κατά την διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας με πολλές δράσεις χαμηλού κινδύνου που μπορούσαν να γίνουν με ένα άτομο. Έγιναν σχεδόν σαράντα επιθέσεις με χειροβομβίδες εναντίον Ομοσπονδιακών κτιρίων και εγκαταστάσεων μέσων ενημέρωσης στην Ουάσιγκτον, για παράδειγμα, και η μονάδα μας είναι υπεύθυνη για έντεκα από αυτές. Αφού τώρα είναι πραγματικά αδύνατον να μπούμε σε Ομοσπονδιακά κτίρια χωρίς να γίνει πλήρης σωματικός έλεγχος εκτός από τα ταχυδρομεία, έπρεπε να είμαστε εφευρετικοί. Σε ένα περιστατικό, ο Χένρυ απλώς τράβηξε την περόνη μιας χειροβομβίδας θραυσμάτων και μετά την στερέωσε μεταξύ δυο κιβωτίων πάνω σε μια μεγάλη παλέτα μεταφορών που βρίσκονταν έξω από την είσοδο των μεταφορών φορτίων της Ουάσιγκτον Πόστ, σφηνώνοντάς την έτσι ώστε ο μοχλός ασφαλείας να στερεώνεται από τα κιβώτια. Δεν περίμενε εκεί κοντά, όμως τα δελτία ειδήσεων αργότερα επιβεβαίωσαν ότι έγινε μια έκρηξη μέσα στο κτίριο της Πόστ στην οποία σκοτώθηκε ένας υπάλληλος και τραυματίστηκαν σοβαρά άλλοι τρεις.

Τις περισσότερες φορές όμως, χρησιμοποιούσαμε εκτοξευτές χειροβομβίδων τους οποίους είχαμε φτιάξει από καραμπίνες. Μας δίνουν μέγιστη εμβέλεια πάνω από 150 γυάρδες, η χειροβομβίδα όμως εκρήγνυ-

ται πάντα νωρίτερα εκτός και αν τροποποιηθεί το στοιχείο καθυστέρησης. Το μόνο που χρειάζεται κάποιος για να τα χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά είναι ένα σημείο κάλυψης μέσα σε 100 γυάρδες από τον στόχο.

Έχουμε ρίξει από το πίσω κάθισμα κινούμενου αυτοκινήτου, από το παράθυρο κάποιου κοντινού κτιρίου και - την νύχτα - από μια συστάδα θάμνων ενός μικρού πάρκου στην άλλη πλευρά του δρόμου από το κτίριο που είχαμε ως στόχο. Με λίγη τύχη μπορεί να χτυπήσουμε ένα παράθυρο και να γίνει η έκρηξη μέσα σε κάποιο γραφείο ή διάδρομο. Αλλά ακόμα και αν η χειροβομβίδα χτυπήσει στον εξωτερικό τοίχο η έκρηξη θα σπάσει τα παράθυρα και τα θραύσματα θα τους αναγκάσουν να καλυφθούν. Αν καταφέρουμε να κρατήσουμε για πολύ ακόμα ίσως να μπορέσουμε να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να σφραγίσει όλα τα παράθυρα των Ομοσπονδιακών κτιρίων, κάτι που σίγουρα θα βοηθήσει στο να επιρρεάσουμε την συνείδηση των Ομοσπονδιακών εργατών. Είναι όμως φανερό ότι δεν μπορούμε να διατηρήσουμε αυτό το είδος δράσης επ' αόριστον. Εχτές χάσαμε έναν από τους καλύτερους εν δράση άνδρες μας - τον Ρότζερ Γκρήν, απ την Μονάδα 8 - και σίγουρα θα χάσουμε περισσότερους όσο περνάει ο καιρός. Το Σύστημα θα νικήσει σίγουρα οποιουδήποτε είδος πολέμου τριβής, αν θέσουμε υπ' όψιν μας την αριθμητική υπεροχή που έχουν εναντίον μας.

Συζητήσαμε πάνω σε αυτό το πρόβλημα μεταξύ μας πολλές φορές και πάντα φτάνουμε στο ίδιο εμπόδιο: η επαναστατική συμπεριφορά είναι πράγματι ανύπαρκτη στην Αμερική, εκτός από την Οργάνωση, και όλη η δράση μας μέχρι σήμερα δεν φαίνεται να έχει αλλάξει αυτό το γεγονός. Οι μάζες των ανθρώπων σίγουρα δεν συμπαθούν το Σύστημα - στην πραγματικότητα, η δυσφορία τους αυξήθηκε σταθερά μέσα στα έξι-εφτά τελευταία χρόνια αφού οι συνθήκες διαβίωσης έχουν χειροτερεύσει - ζουν όμως ακόμα άνετα και αυτάρεσκα για να σκεφτούν να επαναστατήσουν.

Πάνω από όλα όμως βρίσκεται το τεράστιο μειονέκτημα που έχουμε με το Σύστημα να ελέγχει την εικόνα μας που φτάνει στο κοινό. Λαμβάνουμε συνεχείς ανταποκρίσεις από τους "νόμιμούς" μας σχετικά με το τι πιστεύει το κοινό, και ο περισσότερος κόσμος έχει δεχθεί

χωρίς δισταγμό την εικόνα που δίνει το Σύστημα για μας ως "συμμορία" και "δολοφόνοι".

Χωρίς κάποια εμπάθεια μεταξύ εμάς και του κοινού δεν θα μπορέσουμε ποτέ να βρούμε αρκετούς νεοσύλλεκτους για να καλύψουμε τις απώλειές μας. Με το Σύστημα να ελέγχει κάθε κανάλι επικοινωνίας με το κοινό, είναι δύσκολο να δούμε πως θα αναπτύξουμε αυτή την εμπάθεια. Τα φυλλάδιά μας και η περιστασιακή κατάληψη κάποιου σταθμού μετάδοσης για μερικά λεπτά δεν μπορούν να μας προωθήσουν ενάντια στον ασταμάτητο καταιγισμό πλύσης εγκεφάλου που χρησιμοποιεί το Σύστημα για να κρατήσει τον κόσμο στην γραμμή.

Το φως μόλις ήρθε και πάλι - τώρα που είμαι έτοιμος να κοιμηθώ. Μερικές φορές νομίζω ότι οι αδυναμίες του Συστήματος θα φέρουν την καταστροφή του χωρίς την βοήθειά μας τόσο γρήγορα όσο και με αυτήν. Οι συνεχείς διακοπές ρεύματος είναι μόνο μια ρωγμή μεταξύ των χιλιάδων άλλων πάνω σε αυτό το ετοιμόρροπο κτίσμα που προσπαθούμε τόσο απεγνωσμένα να γκρεμίσουμε.

8 Νοεμβρίου Τις τελευταίες μέρες υπήρξαν βασικές αλλαγές στις εσωτερικές υποθέσεις μας. Τα άτομα μέσα στο κατάστημα είχαν αυξηθεί σε οκτώ την περασμένη Πέμπτη και τώρα μειώθηκαν πάλι σε τέσσερα: εγώ, η Κάθριν και ο Μπίλ με την Κάρολ Χάνραχαν, που πριν ήταν στην Μονάδα 6. Ο Χένρυ και ο Τζόρτζ ενώθηκαν με την Έντνα Κάρλσον, η οποία ήρθε και αυτή μετά την καταστροφή της Μονάδας 6, και τον Ντίκ Γουίλερ, τον μοναδικό επιζώντα μετά από μια έφοδο της αστυνομίας στο κρησφύγετο της Μονάδας 11 την Πέμπτη. Οι τέσσερίς τους μετακόμισαν σε μια καινούργια περιοχή, στο Ντίστρικτ.

Η καινούργια διευθέτηση μας χώρισε καλύτερα πάνω σε λειτουργικά θέματα από ότι πριν - και επίσης έλυσε το προσωπικό πρόβλημα που ανησυχούσε την Κάθριν και εμένα. Αυτοί που είμαστε τώρα στο κατάστημα αποτελούμε κυρίως μια μονάδα τεχνικών υπηρεσιών, ενώ οι τέσσερις που έφυγαν είναι μια μονάδα δολιοφθορών και δολοφονιών.

Ο Μπίλ Χάνραχαν είναι μηχανολόγος, μηχανικός και τυπογράφος. Μέχρι πριν δυο μήνες αυτός και η Κάρολ είχαν ένα τυπογραφείο στην

Αλεξάντρια. Η γυναίκα του δεν έχει την μηχανική ιδιοφυία του, όμως είναι μια αρκετά καλή τυπογράφος. Όταν ετοιμάσουμε εδώ καινούργιο τυπογραφείο, η δουλειά της θα είναι να παράγει πολλά από τα φυλλάδια και άλλα προπαγανδιστικά υλικά τα οποία διανέμει κρυφά η Οργάνωση σε αυτή την περιοχή.

Εγώ θα συνεχίσω να είμαι υπεύθυνος για τον επικοινωνιακό εξοπλισμό της Οργάνωσης και για τον ειδικό εξοπλισμό. Ο Μπίλ θα με βοηθήσει σε αυτό το τελευταίο και θα είναι επίσης ο οπλουργός και ο οπλονόμος μας. Η Κάθριν θα έχει την ευκαιρία να εξασκήσει τις αρθρογραφικές της ικανότητες, σε περιορισμένη έκταση, αφού θα είναι υπεύθυνη στο να μετατρέπει την δακτυλογραφημένη προπαγάνδα που θα λαμβάνουμε από την ΔΠΜΟ σε έτοιμα προς εκτύπωση άρθρα για την Κάρολ. Θα μπορεί να έχει την δική της κρίση ώστε να κάνει πυκνώσεις, διαγραφές και άλλες αλλαγές που θα χρειάζονται για τα αντίγραφα. Ο Μπίλ και εγώ τελειώσαμε την πρώτη μας δουλειά μαζί πάνω σε ειδικό εξοπλισμό εχτές. Μετατρέψαμε έναν όλμο των 4,2 ιντσών ώστε να μπορεί να παίρνει βλήματα των 81 χιλιοστών. Αυτή η μετατροπή ήταν αναγκαία γιατί μέχρι τώρα δεν μπορέσαμε να πάρουμε όλμο για βλήματα των 81 χιλιοστών τα οποία είχαμε κλέψει κατά την έφοδο στο Πεδίο Βολής του Άμπερντην τον περασμένο μήνα. Όμως ένα από τα μέλη μας που μάζευε όπλα, είχε έναν όλμο σε καλή κατάσταση τον οποίο είχε κρυμμένο από τα τέλη της δεκαετίας του '40.

Η Οργάνωση σχεδιάζει μια πολύ σημαντική αποστολή μέσα στις επόμενες δυο μέρες, στην οποία θα χρησιμοποιηθεί ο όλμος, και ο Μπίλ και εγώ ήμασταν υπό πίεση για να τελειώσουμε την δουλειά εγκαίρως. Η βασική δυσκολία μας ήταν να βρούμε μια ατσάλινη σωλήνα στο σωστό μέγεθος ώστε να την συγκολλήσουμε μέσα στη σωλήνα των 4,2 ιντσών, αφού δεν έχουμε τόρνο ή άλλα μηχανουργικά εργαλεία αυτή τη στιγμή. Μόλις βρήκαμε κάποιον προμηθευτή για την σωλήνα τα υπόλοιπα ήταν αρκετά εύκολα και είμαστε περήφανοι για το αποτέλεσμα - αν και ζυγίζει τρεις φορές περισσότερο από ότι θα έπρεπε να ζύγιζε ένας όλμος των 81 χιλιοστών.

Σήμερα κάναμε μια δουλειά η οποία ήταν απλή στη θεωρία αλλά μας

δυσκόλεψε στην πράξη περισσότερο από ότι περιμέναμε: να λιώσουμε την γέμιση εκρηκτικών από μία βόμβα των 500 λιβρών. Με αρκετή προσπάθεια και βρισιές - και με αρκετά καψίματα από το βραστό νερό που καταφέραμε να ρίξουμε πάνω μας - καταφέραμε να βγάλουμε το περισσότερο εκρηκτικό τριτονίου από την βόμβα και να το βάλουμε σε διάφορα κουτιά από κονσέρβες χυμών, σε βάζα από φυστικοβούτυρο και άλλα δοχεία. Αυτή η δουλειά μας πήρε όλη τη μέρα και εξάντλησε την υπομονή όλων μας, τώρα όμως έχουμε υλικά για αρκετές μεσαίου μεγέθους βόμβες που θα μας φτάσουν για μήνες.

Πιστεύω ότι θα βρω στον Μπίλ Χάνραχαν έναν κατάλληλο συμπολεμιστή για να εκπληρώσω τα καινούργια καθήκοντα της μονάδας μας για την Οργάνωση (Τώρα έχουμε ονομαστεί Μονάδα 6 και επικεφαλής είμαι εγώ). Σίγουρα ο καινούργιος μας βιοτικός διακανονισμός εδώ είναι πιο κατάλληλος για την Κάθριν και εμένα, τώρα που μοιραζόμαστε το δικό μας κτίριο με ένα άλλο παντρεμένο ζευγάρι αντί με δυο εργένηδες. Μόλις έγραψα "ένα άλλο παντρεμένο ζευγάρι", φυσικά αυτό ήταν εκφραστικό λάθος, αφού η Κάθριν και εγώ δεν είμαστε παντρεμένοι επίσημα. Τους δυο τελευταίους μήνες - και συγκεκριμένα τις δυο-τρεις τελευταίες εβδομάδες - όμως, περάσαμε τόσα πολλά μαζί και εξαρτόμαστε τόσο ο ένας από τον άλλο για συντροφιά που έχει αναπτυχθεί μεταξύ ένας δεσμός τουλάχιστον τόσο δυνατός όσο αυτός του γάμου. Στο παρελθόν, όταν κάποιος από εμάς είχε να εκτελέσει κάποια αποστολή για την Οργάνωση, συνήθως καταφέρναμε να δουλεύουμε μαζί πάνω σε αυτή. Τώρα μια τέτοια συνεργασία δεν θα χρειάζεται κάποιο τέχνασμα. Είναι ενδιαφέρον που η Οργάνωση, η οποία έχει επιβάλει σε όλους μας μια ζωή η οποία είναι αφύσικη σε πολλούς τομείς, έχει οδηγήσει σε μια φυσικότερη σχέση μεταξύ των φύλων μέσα στην Οργάνωση από ότι υπάρχει έξω. Αν και οι μη παντρεμένες γυναίκες μέλη είναι θεωρητικά "ίσα" με τους άνδρες μέλη, στο ότι υπόκεινται στην ίδια πειθαρχία, οι γυναίκες μας στην πραγματικότητα έχουν περισσότερη στοργή και προστασία σε μεγαλύτερο επίπεδο από τις γυναίκες που βρίσκονται στην έξω κοινωνία.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τους βιασμούς, οι οποίοι έχουν γίνει μια

πανταχού παρούσα αρρώστια αυτές τις μέρες. Ήδη αυξάνονται σε έναν βαθμό 20 με 25 τοις εκατό κάθε χρόνο από τις αρχές του 1970 μέχρι τον περασμένο χρόνο, όταν το Ανώτατο Δικαστήριο θεώρησε ότι όλοι οι νόμοι που καθιστούσαν τον βιασμό ως έγκλημα είναι αντισυνταγματικοί, επειδή προϋποθέτουν μια νόμιμη διαφορά μεταξύ των φύλων. Ο βιασμός, θεώρησαν οι δικαστές, μπορεί να διωχθεί μόνο κάτω από τις νομοθεσίες που καλύπτουν τις μη-σεξουαλικές επιθέσεις.

Με άλλα λόγια, ο βιασμός μειώθηκε στο επίπεδο μιας γροθιάς στη μύτη. Σε περιπτώσεις που δεν μπορεί να αποδειχθεί σωματικά τραύματα, τώρα είναι πραγματικά αδύνατον να διωχθούν ποινικά ή ακόμα και να γίνουν συλλήψεις. Το αποτέλεσμα αυτής της δικαστικής πονηριάς ήταν το ότι τα περιστατικά βιασμών εστιάστηκαν στο σημείο ότι οι νομικοί στατιστικοί υπολόγισαν πρόσφατα ότι μία στις δυο αμερικανίδες πρόκειται να βιαστούν τουλάχιστον μια φορά στην ζωή τους. Σε πολλές από τις μεγάλες πόλεις μας, φυσικά, οι στατιστικές είναι ακόμα χειρότερες.

Οι ομάδες Γυναικείας Απελευθέρωσης είδαν αυτή την εξέλιξη με κατάπληξη. Δεν ήταν αυτό ακριβώς που είχαν στο μυαλό τους όταν είχαν αρχίσει τις αναταραχές για "ισότητα" πριν δυο δεκαετίες. Τουλάχιστον, υπάρχει κατάπληξη σε όλα τα επίπεδα αυτών των ομάδων. Υποψιάζομαι ότι οι αρχηγοί τους, οι οποίες οι περισσότερες είναι εβραίες, είχαν αυτό το αποτέλεσμα στο μυαλό τους από την αρχή.

Οι αντιπρόσωποι των ομάδων κοινωνικών δικαιωμάτων των μαύρων, από την άλλη, εξυμνούσαν την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου. Οι νόμοι περί βιασμών, είπαν, είναι "ρατσιστικοί", επειδή ένας δυσανάλογα μεγάλος αριθμός μαύρων είχαν κατηγορηθεί με αυτούς.

Σήμερα συμμορίες μαύρων συχνάζουν στα πάρκινγκ και στις αυλές των σχολείων και περιφέρονται στους διαδρόμους κτιρίων με γραφεία και συγκροτημάτων πολυκατοικιών, ψάχνοντας για κάποιο συμπαθητικό, μόνο Λευκό κορίτσι και ξέροντας ότι η τιμωρία, είτα από τους αφοπλισμένους πολίτες είτε από την δεμένη αστυνομία, είναι άκρως απίθανη. Οι βιασμοί από συμμορίες μέσα σε σχολικές αίθουσες έχουν γίνει ένα αρκετά δημοφιλές καινούργιο σπορ.

Μερικές ειδικά φιλελεύθερες γυναίκες ίσως ανακαλύψουν ότι αυ-

τή η κατάσταση παρέχει ένα μεγάλο ποσοστό ικανοποίησης για τον μαζοχισμό τους, έναν τρόπο να εξιλεωθούν για τα αισθήματά φυλετικής "ενοχής" τους. Αλλά για τις φυσιολογικές Λευκές γυναίκες είναι ένας καθημερινός εφιάλτης.

Μια από τις πιο αρρωστημένες όψεις της όλης υπόθεσης είναι ότι πολλοί νεαροί Λευκοί, αντί να αντισταθούν σε αυτήν την καινούργια απειλή για την Φυλή τους, φαίνεται ότι αποφάσισαν να πάρουν μέρος σε αυτό. Οι Λευκοί βιαστές έχουν γίνει πιο κοινοί και υπήρχαν ακόμα πρόσφατες περιπτώσεις από φυλετικά αναμεμιγμένες συμμορίες.

Ούτε τα κορίτσια παρέμειναν τελείως παθητικά. Η σεξουαλική διαφθορά κάθε είδους από μέρους των Λευκών ανδρών και γυναικών - ακόμα και παιδιών πριν την εφηβεία τους - έχει φτάσει σε ένα επίπεδο που θα ήταν αδιανόητο πριν δυο ή τρία χρόνια. Οι ομοφυλόφιλοι, οι φετιχιστές, τα φυλετικά αναμεμιγμένα ζευγάρια, οι σαδιστές και οι επιδειξίες - παροτρυμένοι από τα μέσα ενημέρωσης - επιδηκνείουν τις διαστροφές τους δημοσίως και το κοινό παίρνει μέρος.

Μόλις την προηγούμενη εβδομάδα, όταν η Κάθριν και εγώ πήγαμε στο Ντίστρικτ για να παραλάβουμε τους μισθούς για την μονάδα μας - που επιτέλους έφτασαν, όταν φτάσαμε σχεδόν στην τελευταία κονσέρβα με σούπα - έγινε ένα δυσάρεστο μικρό περιστατικό. Ενώ περιμέναμε στην στάση για το λεωφορείο προς το σπίτι μας αποφάσισα να τρέξω σε ένα παντοπωλείο μερικά πόδια μακρύτερα να αγοράσω μια εφημερίδα. Δεν έλειψα περισσότερο από είκοσι δευτερόλεπτα, όταν όμως γύρισα πίσω ένας λιγδιάρης νεαρός - σχεδόν Λευκός, με την "Άφρο" κόμμωση που είναι δημοφιλής μεταξύ των νεαρών παρακμιακών - ενοχλούσε την Κάθριν με προστυχιές ενώ χόρευε και χειρονομούσε γύρω της σαν πυγμάχος.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Το "άφρο" απευθύνονταν στην νέγρικη ή αφρικάνικη φυλή, η οποία, μέχρι την ξαφνική της εξαφάνιση κατά την διάρκεια της Μεγάλης Επανάστασης, ασκούσε μια αυξανόμενη εκφυλιστική επιρροή στον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής των κατοίκων της Βόρειας Αμερικής.)

Τον άρπαξα από τον ώμο, τον στριφογύρισα και τον χτύπησα στο

πρόσωπο όσο πιο δυνατά μπορούσα. Μόλις έπεσε κάτω είχα την βαθιά, πρωτόγονη ικανοποίηση να βλέπω τέσσερα-πέντε από τα δόντια του να πέφτουν από το τσακισμένο στόμα του μέσα σε μια ακατάσχετη ροή σκούρου κόκκινου αίματος.

Έβαλα το χέρι μου στην τσέπη μου για το πιστόλι, έχοντας την πλήρη πρόθεση να τον σκοτώσω επί τόπου, η Κάθριν όμως μου έπιασε το χέρι και η προσοχή μου επέστρεψε. Αντί να τον πυροβολήσω, πέρασα από πάνω του και του έριξα τρεις κλοτσιές στα αχαμνά του με όλη μου την δύναμη. Ταρακουνήθηκε με σπασμούς και έβγαλε ένα σύντομο, πνιγμένο ουρλιαχτό με την πρώτη κλοτσιά και μετά έμεινε ακίνητος.

Οι περαστικοί έστρεψαν αλλού τα μάτια τους και προχώρησαν βιαστικά. Στην άλλη πλευρά του δρόμου δυο μαύροι φώναζαν και χειρονομούσαν. Η Κάθριν και εγώ περάσαμε βιαστικά την γωνία. Περπατήσαμε για έξι τετράγωνα περίπου, μετά τρέξαμε και πάλι και προλάβαμε το λεωφορείο σε μια άλλη στάση.

Η Κάθριν μου είπε αργότερα ότι ο νεαρός την πλησίασε μόλις είχα μπει στο παντοπωλείο. Πέρασε το χέρι του γύρω της, την γύρισε και άρχισε να πιάνει τα στήθια της. Η Κάθριν είναι αρκετά δυνατή και ευκίνητη και κατάφερε να του ξεφύγει, την εμπόδισε όμως να με ακολουθήσει μέσα στο παντοπωλείο. Αναγκαστικά η Κάθριν έχει μαζί της ένα πιστόλι, η μέρα όμως ήταν ζεστή για την εποχή της, ακατάλληλη για παλτό και φορούσε ρούχα που δεν υπήρχε χώρος για να κρύψει κάποιο όπλο. Αφού ήταν μαζί μου δεν σκέφτηκε να πάρει ένα από τα σπρέι με δακρυγόνο τα οποία έχουν γίνει βασικό στοιχείο του γυναικείου ντυσίματος αυτές τις μέρες. Πάνω σε αυτό είναι ενδιαφέρον να σημειώσω ότι οι ίδιοι που υποκινούσαν με τόση υστερία την κατάσχεση των όπλων πριν το Μέτρο Κοέν καλούν τώρα να τεθούν εκτός νόμου και τα δακρυγόνα επίσης. Υπήρχαν ακόμα και πρόσφατες περιπτώσεις όπου γυναίκες που χρησιμοποίησαν τα δακρυγόνα τους για να εμποδίσουν τους επίδοξους βιαστές τους κατηγορήθηκαν για ένοπλη επίθεση! Ο κόσμος έχει τρελαθεί τόσο που τίποτα δεν με ξαφνιάζει πια.

Σε αντίθεση με την κατάσταση εκεί έξω, ο βιασμός μέσα στην Οργάνωση είναι σχεδόν ακατανόητος. Δεν υπάρχει όμως καμία αμφιβολία ότι αν συνέβαινε κάποια απόπειρα βιασμού για πρώτη φορά, ο δράστης θα έπαιρνε σαν αμοιβή οκτώ κομμάτια μολυβιού μέσα σε λίγες ώρες. Όταν φτάσαμε στο κατάστημα, μας περίμενε ο Χένρυ και κάποιος άλλος άνδρας. Ο Χένρυ ήθελε να του δώσω μια τελική περίληψη πάνω στις ρυθμίσεις του σκόπευτρου για τον όλμο που είχαμε μετατρέψει. Όταν έφυγαν, πήραν μαζί τους τον όλμο. Ακόμα δεν ξέρω για τι πράγμα θα τον χρησιμοποιήσουν.

Η Κάθριν και εγώ συμπαθούμε πολύ τον Χένρυ και θα μας λείψει η παρουσία του στην καινούργια μας μονάδα. Είναι από τους ανθρώπους που θα βασιστεί τελικά η επιτυχία της Οργάνωσης.

Η Κάθριν έμαθε ήδη στον Χένρυ τις περισσότερες από τις τεχνικές της στο μακιγιάζ και τις μεταμφιέσεις και όταν έφυγε με τον όλμο του έδωσε το μεγαλύτερο μέρος των προμηθειών της από περούκες, γένια, πλαστικά αντικείμενα και καλλυντικά.

Κεφάλαιο 9

9 Νοεμβρίου 1991

Τι μέρα! Στις δυο η ώρα σήμερα το απόγευμα συγκεντρώθηκε μια έκτατη συνεδρίαση του Κογκρέσου για να ακούσει μια ομιλία του Προέδρου. Επρόκειτο να ζητήσει μια ειδική νομοθεσία η οποία θα επέτρεπε στην κυβέρνηση να πατάξει τον "ρατσισμό" και να καταπολεμήσει την τρομοκρατία πιο αποτελεσματικά.

Ένα πράγμα το οποίο είχε σκοπό να ζητήσει από το Κογκρέσο, σύμφωνα με τον τύπο, ήταν ο από καιρό αναμενόμενος νόμος για το εσωτερικό διαβατήριο. Παρά την καταστροφή των υπολογιστών που θα χρησιμοποιούνταν με αυτό το πρόγραμμα διαβατηρίου τον περασμένο μήνα, φαίνεται ότι η κυβέρνηση προχωράει με αυτό.

Το Καπιτώλιο ήταν περικυκλωμένο από μεταξύ 3.000 και 5.000 μυστικών αστυνομικών και ένοπλων, ένστολων στρατιωτών. Παντού υπήρχαν τζιπ με αναρτημένα πολυβόλα. Υπήρχαν ακόμα δυο άρματα και αρκετά οχήματα μεταφοράς προσωπικού. Τα μέλη του τύπου και οι υπάλληλοι του Κογκρέσου έπρεπε να περάσουν μέσα από τρεις διαφορετικές περιφράξεις οδοφραγμάτων και συρματοπλεγμάτων, όπου στην κάθε μια γινόταν εξονυχιστική έρευνα για όπλα ώστε να μπορέσουν να περάσουν στο Καπιτώλιο. Από πάνω βούιζαν τα ελικόπτερα. Καμία ομάδα ανταρτών ειδικευμένη στις δολιοφθορές ή τις δολοφονίες δεν θα μπορούσε να πλησιάσει δυο τετράγωνα από το μέρος, α-

κόμα και σε αποστολή αυτοκτονίας. Στην πραγματικότητα είναι φανερό ότι η κυβέρνηση το παράκανε με τα μέτρα ασφαλείας απλώς για να εξυψώσει την αίσθηση ότι η περίσταση είναι επείγουσα. Είμαι σίγουρος ότι το θέαμα όλων αυτών των στρατιωτών και των όπλων γύρω από το Καπιτώλιο δεν άφηνε περιθώρια για αμφιβολίες στο μυαλό των τηλεθεατών ότι στην χώρα υπάρχει μια κατάσταση έκτατης ανάγκης η οποία χρειάζεται όσο δυνατόν σκληρότερα μέτρα από την πλευρά της κυβέρνησης.

Τότε, μόλις οι κάμερες της τηλεόρασης ετοιμάζονταν να γυρίσουν από την πολυπληθής σκηνή έξω από το Καπιτώλιο στο βήμα μέσα στην αίθουσα του Λευκού Οίκου όπου θα μίλαγε ο Πρόεδρος, μια βολή όλμου - αν και κανείς δεν κατάλαβε τι ήταν - εκρήγνηκε 200 γυάρδες περίπου βορειοδυτικά του κτιρίου. Οι τηλεθεατές άκουσαν την έκρηξη αλλά δεν μπορούσαν να δουν τίποτα εκτός από μια ασαφή τούφα γκρίζου καπνού να πλανάται πάνω από το Καπιτώλιο. Για τα επόμενα δευτερόλεπτα επικράτησε γενική αναστάτωση. Στρατιώτες με αντιασφυξιογόνες μάσκες έτρεχαν προς μια κατεύθυνση, ενώ βλοσυροί μυστικοί αστυνομικοί με τραβηγμένα πιστόλια έτρεχαν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ο σχολιαστής της τηλεόρασης ανακοίνωση με κομμένη την ανάσα ότι κάποιος είχε τοποθετήσει μια βόμβα σε ένα από τα πάρκινγκ του Καπιτωλίου.

Φλυάρισε για λιγότερο από ένα λεπτό, εικάζοντας για το ποιοι το είχαν κάνει, πώς κατάφεραν να περάσουν την βόμβα από τις δυνάμεις ασφάλειας, πόσα άτομα τραυματίστηκαν από την έκρηξη, και τα λοιπά. Τότε έπεσε και η δεύτερη βολή.

Αυτή έσκασε με θόρυβο και λάμψη περίπου πενήντα γυάρδες από την κάμερα της τηλεόρασης. Χτύπησε σχεδόν απευθείας μια ομάδα στρατιωτών που είχαν επανδρώσει ένα πολυβόλο πίσω από έναν σωρό αμμόσακων στο ανατολικό πάρκινγκ του Καπιτωλίου.

"Είναι ο όλμος μας!" φώναξα. Εκείνη τη στιγμή θα πρέπει το κατάλαβε ο καθένας που παρακολουθούσε τηλεόραση με κάποια στρατιωτική εμπειρία πως κάποιος όλμος θα ήταν υπεύθυνος για τις δυο εκρήξεις. Οι όλμοι είναι θαυμάσια όπλα, ειδικά για ανταρτοπόλεμο. Ρίχνουν τις θανατηφόρες βολές τους ήσυχα και σχεδόν κάθετα πάνω στον στόχο τους. Μπορούν να ρίξουν υπό πλήρης κάλυψη και αυτοί που βρίσκονται στην περιοχή του στόχου δεν μπορούν να καταλάβουν από ποια κατεύθυνση έρχονται τα βλήματα. Σε αυτή την περίπτωση κατάλαβα α-

μέσως ότι οι δικοί μας έριχναν από κάποια απομονωμένη, πυκνά δασωμένη περιοχή στην δυτική όχθη του Πότομακ, μόλις δυο μίλια από το Καπιτώλιο. Ο Χένρυ και εγώ είχαμε ελέγξει την περιοχή πριν λίγο καιρό για αυτόν τον σκοπό, επειδή κάθε σημαντικό Ομοσπονδιακό κτίριο στην Ουάσιγκτον βρίσκεται μέσα στην ακτίνα βολής όλμου των 81 χιλιοστών από εκεί. Σχεδόν 45 δευτερόλεπτα μετά την δεύτερη βολή η Τρίτη προσγειώθηκε πάνω στην σκεπή της νότιας πτέρυγας του Καπιτωλίου και ανατινάχτηκε μέσα στο κτίριο. Είχαν βρει την απόσταση τώρα και τα βλήματα άρχισαν να πέφτουν σαν βροχή σε διαστήματα τεσσάρων με πέντε δευτερόλεπτα. Στην κυριολεξία όλοι , μαζί και τα περισσότερα τηλεοπτικά συνεργεία, είχαν πέσει κάτω για να καλυφθούν, όμως ένας γενναίος κάμεραμαν παρέμεινε στην θέση του.

Είδαμε όμορφα άνθη από φωτιά και ατσάλι να ξεπηδούν από παντού, χορεύοντας πάνω στην άσφαλτο, βροντώντας ανάμεσα σε διαλυμένα μπάζα και φλεγόμενα αυτοκίνητα, να εκρύγνηνται πότε μέσα και πότε έξω από το Καπιτώλιο, σπέρνοντας το αιματηρό τίμημά τους πάνω στις γραμμές της τυραννίας και της προδοσίας.

Όλα τελείωσαν μέσα σε τρία λεπτά περίπου, κατά την διάρκειά του όμως ήταν το πιο μεγαλειώδες θέαμα που είχα δει ποτέ μου. Τι εντύπωση θα έκανε στο κοινό που το παρακολουθούσε στην τηλεόραση!

Σήμερα όμως υπήρχε ακόμα περισσότερη αναστάτωση, και στην Καλιφόρνια και στην Νέα Υόρκη. Το Συμβούλιο του Λος Άντζελες είχε συγκεντρωθεί για να παρακολουθήσουν την μετάδοση της ομιλίας του Προέδρου στο Κογκρέσο πριν ψηφίσουν διάφορες δικές τους "αντιρατσιστικές" διατάξεις. Την στιγμή που άρχισαν εδώ τα πυροτεχνήματα, τέσσερις δικοί μας, χρησιμοποιώντας ψεύτικες αστυνομικές ταυτότητες, μπήκαν μέσα στην συγκέντρωση του συμβουλίου και άρχισαν να ρίχνουν χειροβομβίδες. Οκτώ μέλη του συμβουλίου σκοτώθηκαν επιτόπου και οι δικοί μας ξέφυγαν χωρίς δυσκολίες.

Μια ώρα νωρίτερα, στην Νέα Υόρκη, η Οργάνωση χρησιμοποίησε έναν μπαζούκα για να καταρρίψει ένα αεροσκάφος που μόλις είχε απογειωθεί για το Τελ Αβίβ γεμάτο από προσωπικότητες που έφευγαν για διακοπές, κυρίως εβραίους. Δεν υπήρχαν επιζώντες.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: "Μπαζούκα" λεγόταν ένας φορητός εκτοξευτής μικρών πυραύλων, που χρησιμοποιήθηκε κυρίως ως όπλο του

πεζικού εναντίον θωρακισμένων οχημάτων κατά την διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, από το 60 ως το 54 Προ Νέας Εποχής και ήταν ήδη ξεπερασμένο το 8 ΠΝΕ. Το Τελ Αβίβ ήταν η μεγαλύτερη πόλη της Παλαιστίνης κατά την διάρκεια της εβραϊκής κατοχής αυτής της δυστυχισμένης χώρας στην Παλιά Εποχή. Τα ερείπια της πόλης είναι ακόμα αρκετά ραδιενεργά για να κατοικήσουν άνθρωποι.)

Γενικά, ήταν μια δραστήρια μέρα για την Οργάνωση! Έχω τονωθεί πάρα πολύ από αυτές τις επιδείξεις των δυνατοτήτων μας να εξαπολύουμε πολλαπλά, συγχρονισμένα κτυπήματα εναντίον του Συστήματος και είμαι σίγουρος ότι το ίδιο ισχύει και για όλους τους συντρόφους μας. Παρά όλον αυτόν τον θόρυβο, τον καπνό και τα συντρίμμια που προκλήθηκαν από την επίθεσή μας στο Καπιτώλιο, σκοτώθηκαν μόνο 61 άτομα, όπως μάθαμε αργότερα από τα δελτία ειδήσεων. Ανάμεσά τους είναι δυο μέλη του Κογκρέσου, ένα μέλος του υπουργικού συμβουλίου και τέσσερα πέντε ανώτερα μέλη του Κογκρέσου. Η πραγματική αξία όμως όλων των επιθέσεών μας σήμερα βρίσκεται στον ψυχολογικό αντίκτυπο, όχι στις άμεσες απώλειες.

Σίγουρα, οι προσπάθειές μας εναντίον του Συστήματος αποκόμισαν πολλά στην αξιοπιστία τους. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι δώσαμε ένα μάθημα στους πολιτικούς και τους γραφειοκράτες. Σήμερα το απόγευμα έμαθαν ότι κανένας τους δεν μπορεί να μας ξεφύγει. Μπορούν να καλύπτονται μέσα στην πόλη πίσω από συρματοπλέγματα και τεθωρακισμένα, ή μπορούν να κρυφτούν πίσω από τους τσιμεντένιους τοίχους και τα συστήματα συναγερμού των εξοχικών τους, εμείς όμως μπορούμε να τους βρούμε και να τους σκοτώσουμε. Ούτε όλοι οι ένοπλοι φρουροί και οι αλεξίσφαιρες λιμουζίνες της Αμερικής δεν μπορούν να εγγυηθούν την ασφάλειά τους. Αυτό είναι ένα μάθημα που δεν θα ξεχάσουν ποτέ.

Τώρα όλοι τους μας επιτίθενται και υπόσχονται σοβαρά στο κοινό ότι θα μας πατάξουν, αλλά όταν βρουν την ευκαιρία να το σκεφτούν λίγο μερικοί από αυτούς θα σκεφτούν να "ασφαλιστούν". Η μεγάλη αδυναμία του Συστήματος είναι η απώτατη ηθική διαφθορά του. Υπερτερούν από εμάς σε άνδρες και εξοπλισμό, όμως κανένας από τους αρχηγούς τους δεν παρακινείται από τίποτα άλλο εκτός από το προσωπικό τους συμφέρον. Είναι έτοιμοι να προδώσουν το Σύστημα την στιγμή που θα δουν κά-

ποιο όφελος στο να το κάνουν. Προς το παρών δεν πρέπει να τους αφήσουμε να μάθουν ότι όλοι τους πηγαίνουν αναπόφευκτα προς τις αγχόνες. Θα τους αφήσουμε να νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν κάποια συμφωνία μαζί μας και να σώσουν τους λαιμούς τους όταν πέσει το Σύστημα. Μόνο οι εβραίοι δεν έχουν αυταπάτες πάνω σε αυτό.

Όσο για το κοινό, είναι λίγο νωρίς για να ξέρουμε ποιο θα είναι το φάσμα των αντιδράσεων τους στα σημερινά κατορθώματά μας. Οι περισσότεροι από αυτούς, φυσικά, θα πιστέψουν αυτό που τους έχουν πει να πιστεύουν. Βασικά θέλουν να τους αφήσουν ήσυχους με τις μπύρες τους και τις τηλεοράσεις τους. Ο τρόπος σκέψης τους είναι ένας αντικατροπτισμός των περιοδικών για τον κινηματογράφο και τα "sitcom" προγράμματα της τηλεόρασης με τα οποία τους εμποτίζει το Σύστημα. (Σημείωση για τον αναγνώστη: Η λέξη "sitcom" μάλλον αναφέρεται σε έναν τύπο τηλεοπτικών προγραμμάτων κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων της Παλιάς Εποχής.)

Παρ' όλα αυτά, πρέπει να παρατηρήσουμε προσεκτικά τα αισθήματα του κοινού προς το Σύστημα και προς εμάς. Αν και η πλειοψηφία τους θα συνεχίσει να υποστηρίζει το Σύστημα για όσο καιρό θα είναι γεμάτα τα ψυγεία τους, από το κοινό θα είναι που θα πρέπει να μαζέψουμε νεοσύλλεκτους έτσι ώστε να καλύψουμε τις απώλειές μας.

Η παρούσα δυσκολία στο να στρατολογήσουμε είναι μια πηγή μεγάλης ανησυχίας για όλους. Υπάρχουν φήμες ότι δεν είχαμε ούτε έναν νεοσύλλεκτο στην περιοχή της Ουάσιγκτον μέσα στους δυο τελευταίους μήνες. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου χάσαμε σχεδόν 15 τοις εκατό από την δύναμή μας. Ελπίζω ότι οι συνθήκες δεν είναι το ίδιο άσχημες και αλλού. Από όλα τα τμήματα του πληθυσμού που ελπίζαμε να βρούμε καινούργια μέλη, οι "συντηρητικοί" και οι "δεξιοί" ήταν η μεγαλύτερη απογοήτευση. Είναι οι χειρότεροι καπηλευτές συνωμοσιών του κόσμου - και επίσης οι μεγαλύτεροι δειλοί. Στην πραγματικότητα, την δειλία τους την υπερβαίνει μόνο η ηλιθιότητά τους. Η τωρινή θεωρία συνομωσίας που κυκλοφορεί μεταξύ των συντηρητικών είναι ότι στην πραγματικότητα η Οργάνωση πληρώνεται από το Σύστημα. Είμαστε μισθωμένοι ταραχοποιοί που η δουλειά μας είναι να δημιουργούμε αρκετά προβλήματα για να δικαιολογεί τα καταπιεστικά αντι-επαναστατικά και αντιρατσιστικά μέτρα που παίρνει το Σύστημα. Αν στα-

ματούσαμε να ταρακουνάμε το πλοίο, τα πράγματα θα ήταν ευκολότερα για όλους. Πιστεύουν αυτή την θεωρία ή όχι, τους δίνει μια δικαιολογία για να μην έρθουν μαζί μας.

Από την άλλη μεριά, οι φιλελεύθεροι ξέχασαν τα πάντα σχετικά με τον "ριζοσπαστικό" ενθουσιασμό που είχαν πριν μερικά χρόνια, αφού τώρα οι ριζοσπάστες είμαστε εμείς. Παίρνουν τα ιδεολογικά συνθήματά τους από "έξυπνα" περιοδικά και αρθρογράφους και αυτό που είναι τώρα της μόδας είναι να υποστηρίζουν στέρεα το Σύστημα. Οι φιλελεύθεροι, με τον τρόπο τους, παρά τις υποκρισίες τους περί διανόησης, είναι τόσο ηλίθιοι και ελέγχονται τόσο εύκολα όσο οι συντηρητικοί. Οι Χριστιανοί είναι διαφόρων ειδών. Μερικοί από αυτούς είναι μεταξύ των πιο αφοσιωμένων και γενναίων μελών μας. Το μίσος τους για το Σύστημα βασίζεται - μαζί με τους λόγους που έχουμε οι υπόλοιποι από εμάς - πάνω στο ότι αναγνωρίζουν ότι ο ρόλος του Συστήματος είναι να υποθάλψει και να διαστρεβλώσει τον χριστιανισμό.

Αλλά όλοι αυτοί που έχουν ακόμα δεσμούς με τις κύριες εκκλησίες είναι εναντίον μας. Η εβραϊκή κατάληψη των χριστιανικών εκκλησιών και η διαφθορά του κλήρου είναι τώρα πραγματικά ολοκληρωμένες. Οι πόρνες του άμβωνα κηρύσσουν στο ποίμνιό τους κάθε Κυριακή τις γραμμές του κόμματος του Συστήματος και μαζεύουν τα τριάκοντα αργύριά τους με την μορφή κυβερνητικών προσφορών για "σπουδές", ανταμοιβές "αδελφότητας", ποσά για διοργανώσεις ομιλιών και καλή κάλυψη από τον τύπο.

Οι ελευθερίζοντες είναι μια άλλη ομάδα η οποία είναι διαχωρισμένη. Σχεδόν οι μισοί από αυτούς υποστηρίζουν το Σύστημα και οι άλλοι μισοί είναι εναντίον του. Όλοι τους όμως είναι εναντίον μας. Αυτοί που είναι εναντίον του Συστήματος απλώς τυχαίνει να βλέπουν το Σύστημα σαν μια μεγαλύτερη απειλή από την Οργάνωση. Όσο μεγαλώνει η αξιοπιστία μας, όλο και περισσότεροι ελευθερίζοντες θα υποστηρίζουν το Σύστημα. Ίσως να μην υπάρχει τρόπος να χρησιμοποιήσουμε αυτή την ομάδα. Όχι, δεν υπάρχουν πολλές ελπίδες να κάνουμε επαφές με κάποια από αυτά τα διάφορα ιδεολογικά τμήματα του πληθυσμού. Αν υπάρχει τρόπος να βρούμε καινούργιους νεοσύλλεκτους, θα είναι μέσα από αυτούς που προς το παρόν Δεν έχουν πάρει θέση.

Η πλύση εγκεφάλου του Συστήματος δεν παραμόρφωσε το μυαλό όλων. Υπάρχουν ακόμα εκατομμύρια καλών ανθρώπων εκεί έξω που ού-

τε πιστεύουν την προπαγάνδα του Συστήματος ούτε επέτρεψαν στους εαυτούς τους να παρασυρθούν στο κτηνώδες επίπεδο ύπαρξης όλων αυτών που ζούν μόνο και μόνο για να ικανοποιούν τις αισθήσεις τους. Πώς μπορούμε να δώσουμε το έναυσμα σε αυτούς τους ανθρώπους να έρθουν μαζί μας;

Η ζωή είναι ασχημότερη αυτές τις μέρες, όλο και περισσότερο εβραϊκή. Είναι όμως ακόμα κάπως άνετη, και η άνεση είναι ο μεγαλύτερος διαφθορέας, ο μεγαλύτερος παραγωγός δειλών. Φαίνεται ότι, προς το παρών, έχουμε ήδη πιάσει όλους τους πραγματικούς επαναστάτες της Αμερικής στο δίχτυ μας. Τώρα πρέπει να μάθουμε πώς να φτιάξουμε περισσότερους και γρήγορα.

14 Νοεμβρίου Σήμερα μας επισκέφθηκε ο Χένρυ και έμαθα μερικές από τις λεπτομέρειες της επίθεσης με όλμο που έγινε την Δευτέρα στο Καπιτώλιο. Πήραν μέρος μόνο τρεις δικοί μας: ο Χένρυ μαζί με αυτόν που τον βοήθησε να μεταφέρει τα κομμάτια του όλμου και τα βλήματα στο προκαθορισμένο σημείο βολής μέσα στο δάσος και να τα στήσουν, και ένα κορίτσι με έναν μικρό πομπό σε ένα πάρκο μερικά τετράγωνα από το Καπιτώλιο η οποία βοηθούσε σαν παρατηρήτρια. Έστελνε με τον πομπό τις διορθώσεις του βεληνεκούς στον βοηθό του Χένρυ, ενώ ο Χένρυ έριχνε τα βλήματα μέσα στον σωλήνα. Οι ρυθμίσεις βεληνεκούς που είχα υπολογίσει ήταν σχεδόν τέλειες.

Χρησιμοποίησαν όλα τα πυρομαχικά των 81 χιλιοστών που είχαν κλέψει από το Άμπερντην τον περασμένο μήνα και ο Χένρυ ήθελε να μάθει αν μπορούσα να αυτοσχεδιάσω μερικά ακόμα. Του εξήγησα την δυσκολία αυτής της δουλειάς. Μπορούμε να φτιάξουμε βόμβες - και αρκετά περίπλοκες επίσης. Όμως τα βλήματα όλμου είναι κάτι το διαφορετικό. Είναι πολύ περίπλοκα για τις παρούσες δυνατότητές μας. Αυτό που ίσως να μπορούσα να αυτοσχεδιάσω θα ήταν κάτι που θα έμοιαζε ελάχιστα με το πραγματικό, χωρίς ακρίβεια. Απλά θα πρέπει να κάνουμε μια έφοδο σε κάποιο άλλο οπλοστάσιο, με όλους τους κινδύνους που συνεπάγονται, πριν χρησιμοποιήσουμε και πάλι τον όλμο μας.

Ένα άλλο πράγμα για το όποιο μίλησα σχετικά στον Χένρυ είναι η απερισκεψία των σχετικά μικρότερων βομβιστικών επιθέσεων που έγιναν τις τελευταίες δυο-τρεις μέρες. Έγιναν πάνω από εκατό σε ολό-

κληρη την χώρα, μαζί με τέσσερις που έγιναν στην Ουάσιγκτον, και με προβλημάτισαν σε αρκετά πράγματα, κυρίως στην εκλογή στόχων - τράπεζες, πολυκαταστήματα, γραφεία εταιριών - αλλά και στην φανερή ερασιτεχνία τους. Φαίνεται ότι η αστυνομία, για κάθε βόμβα που έσκαγε, ανακάλυπτε τουλάχιστον μια που είχε πάθει εμπλοκή.

Ο Χένρυ επιβεβαίωσε τις υποψίες μου: οι βομβιστικές επιθέσεις - τουλάχιστον αυτές που έγιναν σε αυτή την περιοχή - δεν είναι δουλειά της Οργάνωσης. Αυτό είναι ενδιαφέρον. Μάλλον γαλβανίσαμε άθελά μας μερικούς από τους υπό λανθάνουσα κατάσταση αναρχικούς - ή ο θεός ξέρει τι άλλο - που παραμόνευαν στο περιθώριο.

Τα μέσα ενημέρωσης, φυσικά, απέδιδαν τα πάντα σε εμάς - κάτι που είναι ντροπή, σχετικά με την ερασιτεχνία τους - ίσως όμως αυτό τα φαινόμενο να μην είναι μια άσχημη εξέλιξη. Τουλάχιστον η μυστική αστυνομία θα κρατάει περισσότερους απασχολημένους και αυτό θα πάρει μερική πίεση από πάνω μας. Η ανάπτυξη του εκμηδενισμού, τον οποίο το Σύστημα προωθούσε για πολύ καιρό, ίσως ανταποδώσει τώρα περισσότερα από εμάς στο Σύστημα. Σήμερα είχα μια αρκετά ενδιαφέρουσα εμπειρία πάνω σε αυτό.

Έπρεπε να πάω στο Τζόρτζταουν να τακτοποιήσω κάποια μικρά προβλήματα στις επικοινωνίες για την Μονάδα 4. Το Τζόρτζταουν, κάποτε η πιο εκλεπτυσμένη περιοχή της Ουάσιγκτον, υπέκυψε τα τελευταία πέντε χρόνια στην ίδια αρρώστια που μετέτρεψε την υπόλοιπη πρωτεύουσα της χώρας σε μια ζούγκλα από άσφαλτο. Τα περισσότερα από τα ακριβά καταστήματα έδωσαν την θέση τους σε μπαρ ομοφυλόφιλων, αίθουσες για μασάζ, πορνεία, κάβες και παρόμοιες καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Σκουπίδια βρωμίζουν τα πεζοδρόμια και μαύροι, οι οποίοι ήταν κάποτε ελάχιστοι εδώ, βρίθουν σε όλο το μέρος.

Υπάρχουν όμως ακόμα αρκετοί Λευκοί που ζουν στο Τζόρτζταουν - από μόδα. Τα κάποτε κομψά σπίτια έχουν τώρα τα παράθυρά τους σφραγισμένα, πολλά όμως κατοικούνται από ομάδες καταληψιών, κυρίως νεαρών απόκληρων και φυγάδων. Ακολουθούν έναν περιθωριακό, κτηνώδες τρόπο ζωής, ζητιανεύοντας για ελεημοσύνη στους δρόμους, ψάχνοντας σε κάδους απορριμάτων για αποφάγια, και μερικές φορές κλέβουν. Μερικά από τα κορίτσια ασχολούνται με περιστασιακή πορνεία. Πραγματικά όλοι αυτοί - ή έτσι νόμιζα μέχρι σήμερα - βρίσκονται μόνιμα υπό την επίρρεια ναρκωτικών. Αφού το Σύστημα σταμάτησε πέρσι να εν-

δυναμώνει τους νόμους κατά των ναρκωτικών, η ηρωίνη βρίσκεται γύρω μας τόσο φτηνά και εύκολα να την βρεις όσο και τα τσιγάρα.

Οι αστυνομικοί, γενικά, τους αφήνουν ήσυχους, αν και μερικές από τις ιστορίες σχετικά με το τι γίνεται μεταξύ αυτών των παιδιών είναι τρομακτικές. Φαίνεται ότι μέσα στα καταφύγιά τους, τα σφραγισμένα κτίρια μέσα στο οποία μαγειρεύουν, τρώνε, κοιμούνται, ερωτεύονται, γεννάνε, περνούν ναρκωτικά στις φλέβες τους και πεθαίνουν, έχουν επιστρέψει σε έναν προ-πολιτισμικό τρόπο ζωής. Ανατολίτικες θρησκευτικές λατρείες, που συμπεριλαμβάνουν αρκετά θυμιάματα και επικλήσεις, είναι διαδεδομένες μεταξύ τους. Διάφορα παρακλάδια σατανολατρείας, υπολείμματα των αρχαίων σημιτικών λατρειών, επικρατούν ιδιαιτέρως. Φημολογείται ότι γίνονται τελετουργικά βασανιστήρια και τελετουργικοί φόνοι, όπως και τελετουργικός κανιβαλισμός, τελετουργικά όργια και άλλες μη Δυτικές πρακτικές.

Είχα τελειώσει την μικροδουλειά μου για την Μονάδα 4 - η οποία, αφού έχει μερικούς από τα πιο κοσμικά μέλη μας, αναμιγνύεται πιο άνετα με την εικόνα του Τζόρτζταουν από ότι θα μπορούσαν οι υπόλοιπες μονάδες μας - και κατευθυνόμουν προς την στάση του λεωφορείου όταν έπεσα πάνω σε ένα πολύ οικείο περιστατικό. Δύο νεαροί συμμορίτες - φαίνονταν σαν Πορτορικάνοι ή Μεξικάνοι - πάλευαν στο πεζοδρόμιο με ένα κορίτσι με κόκκινα μαλλιά, οι οποίοι προσπαθούσαν να την τραβήξουν μέσα σε μια είσοδο.

Κάποιος συνετός πολίτης θα προσπέρναγε χωρίς να ανακατευτεί, εγώ όμως σταμάτησα, παρακολούθησα για μια στιγμή και μετά κατευθύνθηκα προς την τριάδα που πάλευε. Οι δυο μελαχρινοί νεαροί αποσπάστηκαν αρκετά από το πλησίασμά μου ώστε να δώσουν στο κορίτσι την ευκαιρία να ξεφύγει. Με κοίταξαν και φώναξαν μερικές βρισιές, όμως δεν προσπάθησαν να πιάσουν το κορίτσι, η οποία είχε απομακρυνθεί πάνω από διακόσια πόδια από τους επίδοξους απαγωγείς της.

Γύρισα και πήγα προς τον δρόμο μου. Το κορίτσι περπατούσε αργά, επιτρέποντάς μου να την προλάβω. "Ευχαριστώ", είπε, δίνοντάς μου ένα ζεστό χαμόγελο. Ήταν αρκετά όμορφη αλλά κακοντυμένη και δεν ήταν πάνω από 17 χρονών - σίγουρα κάποια από τους "ανθρώπους των δρόμων" του Τζόρτζταουν.

Συνομίλησα μαζί της ενώ περπατούσαμε. Μία από τις πληροφορίες

που πήρα από αυτή ήταν ότι δεν είχε φάει για δυο μέρες και ήταν πολύ πεινασμένη. Σταματήσαμε σε ένα μικρό εστιατόριο και της αγόρασα ένα χάμπουργκερ και ένα μίλκ-σεϊκ. Πεινούσε ακόμα, και έτσι της αγόρασα άλλο ένα χάμπουργκερ και μερικές τηγανητές πατάτες.

Συζητούσαμε ενώ έτρωγε και έμαθα αρκετά ενδιαφέροντα πράγματα. Ένα από αυτά ήταν ότι η ζωή ανάμεσα στους απόκληρους είναι πολύ πιο διαφορετική από ότι πίστευα. Υπάρχουν ομάδες που κάνουν χρήση ναρκωτικών και ομάδες που απέχουν αυστηρά από τα ναρκωτικά, ομάδες που είναι φυλετικά αναμεμιγμένες και ομάδες που είναι μόνο Λευκοί, ομάδες που είναι ισορροπημένες σχετικά με τα φύλα και "αγέλες" μόνο για αγόρια. Οι ομάδες είναι χωρισμένες επίσης σύμφωνα με γραμμές λατρείας. Η Έλσα - έτσι την έλεγαν - είπε ότι ποτέ δεν έκανε χρήση ναρκωτικών. Άφησε την ομάδα με την οποία ζούσε πριν δυο μέρες, μετά από έναν εσωτερικό διαπληκτισμό και επρόκειτο να την τραβήξουν στο κρησφύγετο μιας "αγέλης" ώσπου εμφανίστηκα εγώ.

Μου έδωσε επίσης μερικές καλές πληροφορίες σχετικά με το ποιος ευθύνεται για τις πρόσφατες βομβιστικές επιθέσεις που προβλημάτιζαν τον Χένρυ και εμένα. Φαίνεται ότι είναι γνωστό σε όλους τους φίλους της ότι αρκετές από τις ομάδες του Τζόρτζταουν "ασχολούνται με αυτά τα πράγματα - ξέρεις, να χτυπούν τα γουρούνια."

Η Έλσα φαίνεται να είναι τελείως απολίτικη και δεν ενδιαφέρεται με κανέναν τρόπο για τις βομβιστικές επιθέσεις. Δεν ήθελα να την ρωτήσω περισσότερα και να νομίζει ότι είμαι αστυνομικός, έτσι δεν την πίεσα για περισσότερες πληροφορίες πάνω σε αυτό το θέμα.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν μπορούσα να πάρω την Έλσα μαζί μου στο αρχηγείο μας - ακόμα όμως πολεμούσα αυτόν τον πειρασμό. Όταν χωρίσαμε της έδωσα ένα χαρτονόμισμα των πέντε δολαρίων και με βεβαίωσε ότι θα έβρισκε ένα μέρος σε κάποια από τις ομάδες χωρίς δυσκολία. Μάλλον θα γύριζε πίσω στην ομάδα από την οποία είχε φύγει. Μου έδωσε την διεύθυνσή τους, έτσι ώστε να μπορούσα να την βρω.

Ξανασκεφτώντας τα όλα αυτά σήμερα το βράδυ, μου φαίνεται ότι ίσως να μας ξεφεύγουν κάποιοι αρκετά χρήσιμοι σύμμαχοι μεταξύ αυτών των νεαρών απόκληρων. Μεμονωμένα δεν είναι και τόσο εντυπωσιακοί, σίγουρα, αλλά θα μπορούσαμε άνετα να τους χρησιμοποιήσουμε με κάποιον συλλεκτικό τρόπο. Αυτό θέλει περισσότερη σκέψη.

Κεφάλαιο 10

16 Νοεμβρίου 1991

Η αντίδραση του Συστήματος στην επίθεση με όλμο της περασμένης εβδομάδας αρχίζει να υλοποιείται. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι τώρα είναι πολύ δύσκολο να μετακινείσαι έξω. Αστυνομία και στρατιώτες έχουν αυξήσει κατά πολύ τους επί τόπου ελέγχους και σταματούν τον κάθε ένα, πεζούς όπως και αυτοκίνητα.

Στο ράδιο γίνονται ανακοινώσεις σχεδόν κάθε μια ώρα που προειδοποιούν τον κόσμο ότι θα συλλαμβάνονται με συνοπτικές διαδικασίες αν δεν μπορούν να αποδείξουν την ταυτότητά τους όταν τους σταματήσουν. Ήδη η Οργάνωση κατάφερε να προμηθεύσει μερικούς από εμάς με πλαστές άδειες οδήγησης άλλες ψεύτικες ταυτότητες, θα πρέπει όμως να περάσει λίγος καιρός μέχρι να τακτοποιηθούν όλοι στην περιοχή της Ουάσιγκτον. Εχτές η Κάρολ γλίτωσε τελευταία στιγμή. Είχε πάει στο σούπερ μάρκετ για να αγοράσει τρόφιμα για όλη την εβδομάδα για την μονάδα μας και έφτασε μια αστυνομική περίπολος ενώ περίμενε στην γραμμή για να πληρώσει. Τοποθέτησαν άνδρες σε κάθε έξοδο και ζητούσαν από όλους όσους έφευγαν από το κατάστημα να τους δείξουν κάποια ικανοποιητική ταυτότητα.

Μόλις η Κάρολ ήταν έτοιμη να φύγει, έγινε μια αναταραχή σε μια από τις εξόδους. Η αστυνομία ανέκρινε έναν άνδρα ο οποίος μάλλον δεν είχε μαζί του ταυτότητα, και αυτός είχε εξαγριωθεί. Όταν οι αστυ-

νομικοί προσπάθησαν να του περάσουν χειροπέδες, αυτός χτύπησε έναν από αυτούς και προσπάθησε να φύγει.

Τον έριξαν κάτω πριν προλάβει να απομακρυνθεί μερικά πόδια, οι αστυνομικοί όμως που είχαν σταθεί στις άλλες εξόδους έτρεξαν για να βοηθήσουν. Η Κάρολ κατάφερε να ξεγλιστρήσει από μια αφύλακτη εκείνη τη στιγμή έξοδο με τα τρόφιμα.

Όλοι αυτοί οι έλεγχοι ταυτοτήτων έχουν αποσπάσει την αστυνομία από τα συνηθισμένα καθήκοντά της και οι μαύροι και τα άλλα εγκληματικά στοιχεία το εκμεταλλεύονται αυτό. Κάποιο στρατιωτικό προσωπικό παίρνει επίσης μέρος στον έλεγχο ταυτοτήτων και σε άλλες αστυνομικές επιχειρήσεις, το κύριο καθήκον τους όμως παραμένει να είναι η φύλαξη κυβερνητικών κτιρίων και εγκαταστάσεις μέσων ενημέρωσης.

Η πιο ενδιαφέρουσα εξέλιξη είναι ότι έχουν δοθεί και στα Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων έκτακτες αστυνομικές δυνάμεις, και "εξουσιοδοτούν" μεγάλους αριθμούς μαύρων από τις ουρές τις λίστες του προγράμματος ευημερίας, όπως έκαναν και για τις Εφόδους Όπλων.

Στο Ντίστρικτ και την Αλεξάντρια ήδη μερικοί από αυτούς τους εξουσιοδοτημένους μαύρους έχουν αποθρασυνθεί και σταματάνε Λευκούς στους δρόμους. Υπάρχουν φήμες ότι απαιτούν χρήματα από αυτούς που σταματάνε, απειλώντας τους ότι θα τους συλλάβουν αν δεν τους πληρώσουν. Επίσης έχουν τραβήξει μερικές Λευκές γυναίκες στα "αρχηγεία επιχειρήσεών" τους για "ανάκριση". Εκεί τις γδύνουν, τις βιάζουν ομαδικά και τις χτυπάνε - όλα στο όνομα του νόμου!

Φυσικά τα μέσα ενημέρωσης δεν βγάζουν λέξη σχετικά με αυτά τα εξωφρενικά πράγματα, αυτά όμως μαθαίνονται. Ο κόσμος είναι θυμωμένος και φοβισμένος, δεν ξέρουν όμως τι να κάνουν. Χωρίς όπλα λίγα μπορούν να κάνουν. Είναι τελείως στο έλεος του Συστήματος.

Είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί το Σύστημα αναταράσσει σκόπιμα τα πράγματα με το να εξουσιοδοτεί και πάλι μαύρους, μετά το τεράστιο ποσό θυμού που προκάλεσαν πριν δυο χρόνια. Το συζητήσαμε αυτό μεταξύ μας μέσα στην μονάδα και οι γνώμες μας είναι διαφορετικές. Όλοι τους εκτός από εμένα φαίνεται πως πιστεύουν ότι τα γεγονότα της περασμένης Δευτέρας προκάλεσαν πανικό στο Σύστημα και τους ανάγκασαν να το παρακάνουν και πάλι.

Ίσως, αλλά δεν το νομίζω. Είχαν δυο μήνες τώρα για να συνηθίσουν την ιδέα ενός ανταρτοπόλεμου ανάμεσα σε αυτούς και εμάς. Και έχουν περάσει σχεδόν πέντε εβδομάδες από τότε που τους ματώσαμε πραγματικά τις μύτες για πρώτη φορά με την ανατίναξη του κτιρίου του FBI.

Ξέρουν ότι η παράνομη δύναμή μας σε όλη την χώρα δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 2.000 - και θα πρέπει επίσης να ξέρουν ότι μας μειώνουν. Πιστεύω ότι εξαπολύουν τους μαύρους πάνω στους Λευκούς μόνο και μόνο ως ένα προληπτικό μέσο. Με το να τρομοκρατούν τον Λευκό πληθυσμό θα κάνουν πιο δύσκολη την στρατολόγηση για μας, επιταχύνοντας έτσι την καταστροφή μας.

Ο Μπίλ διαφωνεί με το αντίθετο, ότι η αντίδραση των Λευκών στις ανανεωμένες δράσεις των Συμβουλίων Ανθρωπίνων Σχέσεων και στις συμμορίες των "βοηθών" τους θα κάνει την στρατολόγηση πιο εύκολη για μας. Μέχρις ενός σημείου αυτό ήταν αλήθεια το 1989, όμως οι Λευκοί Αμερικάνοι εγκλιματίστηκαν τόσο πολύ στην αυξανόμενη επίδειξη της τυραννίας του Συστήματος τα τελευταία δυο χρόνια που πιστεύω ότι η τελευταία κίνηση θα χρησιμεύσει περισσότερο στο να τους εκφοβίσει από το να τους ξεσηκώσει. Θα δούμε.

Εντωμεταξύ, με περιμένει ένα βουνό από δουλειές. Η Διοίκηση Πεδίου Μάχης της Ουάσιγκτον ζήτησε να τους ετοιμάσω τριάντα καινούργιους αναμεταδότες και εκατό καινούργιους δέκτες πριν το τέλος του χρόνου. Δεν ξέρω πως θα τα καταφέρω, αλλά καλύτερα να αρχίσω.

27 Νοεμβρίου Μέχρι σήμερα δούλευα ασταμάτητα, μέρα και νύχτα, προσπαθώντας να φτιάξω τον επικοινωνιακό εξοπλισμό που θέλει η ΔΠΜΟ. Πριν τρεις μέρες - την Τρίτη - συγκέντρωσα τα τελευταία από τα υλικά που χρειάζονταν και έστησα μια γραμμή συναρμολόγησης εδώ στο κατάστημα, βάζοντας την Κάρολ και την Κάθριν στην δουλειά. Έχοντάς τις να κάνουν κάποιες από τις πιο απλές δουλειές στην διαδικασία συναρμολόγησης, ίσως καταφέρω τελικά να τελειώσω εγκαίρως.

Εκτός όμως, έλαβα μια πρόσκληση από την ΔΠΜΟ που με κράτησε μακριά από το κατάστημα από νωρίς σήμερα το πρωί μέχρι τις δέκα η ώρα το βράδυ. Ένας από τους λόγους της πρόσκλησης ήταν ο "έλεγ-

χος αφοσίωσης". Δεν το ήξερα όμως αυτό πριν φτάσω στην διεύθυνση που μου έδωσαν. Ήταν το μικρό κατάστημα ειδών δώρου στο οποίο είχε γίνει η δίκη του Χάρρυ Πάουελ.

Ένας φρουρός με οδήγησε μέσα σε ένα μικρό γραφείο πέρα από την αποθήκη στο υπόγειο. Εκεί με περίμεναν δυο άνδρες. Ο ένας ήταν ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς από την Επαναστατική Διοίκηση τον οποίο είχα συναντήσει νωρίτερα. Ο άλλος ήταν κάποιος Δρ. Κλάρκ - ένας από τους νόμιμούς μας - και, όπως έμαθα σύντομα, ήταν ψυχολόγος.

Ο Γουίλιαμς μου εξήγησε ότι η Οργάνωση είχε αναπτύξει μια διαδικασία ελέγχου για τους καινούργιους παράνομους νεοσύλλεκτους, Η λειτουργία της είναι να προσδιορίζει τα πραγματικά κίνητρα και συμπεριφορά του νεοσύλλεκτου και να εμποδίζουμε αυτούς που μας έχουν σταλθεί για να διεισδύσουν από την μυστική αστυνομία, όπως επίσης και αυτούς που θεωρούνται ακατάλληλοι για άλλους λόγους.

Μαzί με τους νεοσύλλεκτους, όμως, ένας αριθμός από βετεράνους στην Οργάνωση θα δοκιμαστούν επίσης: δηλαδή αυτοί που τα καθήκοντά τους τους έχουν δώσει πρόσβαση σε πληροφορίες που θα ήταν ιδιαίτερα πολύτιμες στην μυστική αστυνομία.

Και μόνο η λεπτομερής γνώση μου του επικοινωνιακού συστήματός μας θα με έβαζε σε αυτή την κατηγορία και επίσης η δουλειά μου με έχει φέρει σε επαφή με έναν ασυνήθιστα μεγάλο αριθμό μελών μας από άλλες μονάδες.

Αρχικά σχεδιάζαμε ότι κανένα μέλος παράνομης μονάδας δεν θα ήξερε την ταυτότητα που χρησιμοποιούσε - ή την τοποθεσία της μονάδας του - οποιουδήποτε μέλους εκτός της δικής του μονάδας. Στην πράξη όμως συμβιβαστήκαμε άσχημα με αυτό το σχέδιο. Ο τρόπος με τον οποίο εξελίχθηκαν τα πράγματα τους δυο τελευταίους μήνες, υπάρχουν τώρα πολλοί από εμάς στην περιοχή της Ουάσιγκτον που θα μπορούσαν να προδώσουν - είτε με την θέλησή τους είτε με βασανιστήρια - έναν μεγάλο αριθμό άλλων μελών.

Δώσαμε μεγάλη βάση στην στρατολόγηση και την εκτίμηση των καινούργιων μελών μετά τις Εφόδους Όπλων φυσικά, όμως όχι κάτι τέτοιο όπως αυτό που έγινε σε εμένα σήμερα το πρωί. Μου έκαναν ενέσεις με κάποιο ναρκωτικό - τουλάχιστον δυο, εγώ όμως ήμουν μέσα

σε μια ομίχλη μετά την πρώτη και δεν μπορώ να είμαι σίγουρος πόσες άλλες έγιναν - και μισή ντουζίνα ηλεκτρόδια ήταν συνδεδεμένα σε διάφορα σημεία του σώματός μου. Ένα λαμπερό, παλλόμενο φως γέμισε τα μάτια μου και έχασα κάθε επαφή με το περιβάλλον, εκτός από τις φωνές αυτών που μου έκαναν ερωτήσεις.

Το επόμενο πράγμα που θυμάμαι είναι να χασμουριέμαι και να τεντώνομαι μόλις ξύπνησα πάνω σε ένα κρεβάτι στο υπόγειο σχεδόν τρεις ώρες αργότερα, αν και μου είπαν ότι η ίδια η διαδικασία ερωτήσεων κράτησε λιγότερο από μισή ώρα. Ένοιωθα αναζωογονημένος, χωρίς εμφανής παρενέργειες από αυτά τα ναρκωτικά που μου έδωσαν.

Ο φρουρός με πλησίασε μόλις σηκώθηκα. Άκουγα χαμηλές φωνές από το κλειστό γραφείο. Κάποιος άλλος εξετάζονταν. Είδα επίσης έναν άλλο άνδρα να κοιμάται σε ένα κρεβάτι μερικά πόδια μακρύτερα από το δικό μου. Υποπτεύθηκα ότι πέρασε πρόσφατα και αυτός από την ίδια διαδικασία που πέρασα και εγώ.

Με οδήγησαν σε ένα άλλο υπόγειο δωμάτιο, έναν μικρό θάλαμο που είχε μόνο μια καρέκλα και ένα μικρό, μεταλλικό τραπέζι - στην πραγματικότητα μια βάση γραφομηχανής. Πάνω στο τραπέζι ήταν ένα μαύρο, πλαστικό ντοσιέ, ίσως δυο ίντσες παχύ, από αυτά που βάζουν δακτυλογραφημένες αναφορές. Ο φρουρός μου είπε ότι έπρεπε να διαβάσω όλα όσα ήταν μέσα στο ντοσιέ πολύ προσεκτικά και ότι ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς θα μου μιλούσε μετά και πάλι. Έκλεισε την πόρτα μόλις έφυγε. Μόλις είχα κάτσει όταν ένα κορίτσι μου έφερε ένα δίσκο με σάντουιτς και μια κούπα ζεστό καφέ. Ευχαρίστησα το κορίτσι και, όπως ήμουν πεινασμένος, άρχισα να πίνω καφέ και να τρωω ένα σάντουιτς ενώ διάβαζα συγχρόνως την πρώτη σελίδα του υλικού που βρισκόταν μέσα στο ντοσιέ.

Όταν τελείωσα την τελευταία σελίδα περίπου τέσσερις ώρες αργότερα παρατήρησα ότι τα σάντουιτς - μαζί με ένα μισοφαγωμένο μέρος από αυτό που είχα αρχίσει να τρωω - ήταν ακόμα στον δίσκο. Η κούπα ήταν σχεδόν γεμάτη με κρύο καφέ. Ήταν σαν να είχα μόλις επιστρέψει στην γη - στο δωμάτιο - μετά από ένα ταξίδι χιλίων χρόνων μέσα στο διάστημα. Αυτό που είχα διαβάσει - αποτελούσε ένα βιβλίο 400 περίπου δακτυλογραφημένων σελίδων - με είχε παρασύρει μακριά από

αυτόν τον κόσμο, πέρα από την καθημερινή μου ύπαρξη ως παράνομος μαχητής για την Οργάνωση, και με είχε πάει στην κορυφή ενός ψηλού βουνού από το οποίο μπορούσα να δω ολόκληρο τον κόσμο, με όλα τα έθνη και τις φυλές του, απλωμένο μπροστά μου. Και μπορούσα να δω τις εποχές επίσης να ξεδιπλώνονται μπροστά μου, από τους γεμάτους ατμούς, πρωτόγονους βάλτους χιλιάδων εκατομμυρίων ετών πριν μέχρι τις δίχως όρια δυνατότητες που μας φυλάσσουν οι αιώνες και οι χιλιετηρίδες μπροστά μας.

Το βιβλίο τοποθετούσε τον σημερινό αγώνα μας - την Οργάνωση και τους σκοπούς της και αυτά τα οποία διακυυέβονται - σε μια μεγαλύτερη ερμηνεία από αυτή που είχα στο μυαλό μου πριν. Δηλαδή, είχα σκεφτεί πολλά από τα πράγματα που βρίσκονταν μέσα στο βιβλίο πριν, αλλά ποτέ δεν τα είχα τοποθετήσει όλα μαζί μέσα σε ένα μοναδικό, σαφές πλαίσιο. Ποτέ δεν είχα δει ολόκληρη την εικόνα τόσο καθαρά.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Είναι φανερό ότι ο Τέρνερ αναφέρεται στο Βιβλίο. Ξέρουμε από άλλα στοιχεία ότι είχε γραφτεί σχεδόν δέκα χρόνια πριν την Καταγραφή των Μαρτύρων, στην οποία αναφέρεται, ίσως γύρω στο 9 ΠΝΕ ή το 1990 με βάση την παλιά χρονολογία. Ο Τέρνερ αναφέρει "δακτυλογραφημένες σελίδες", όμως δεν είναι ξεκάθαρο αν εννοεί αντίγραφα των δακτυλογραφημένων σελίδων ή τις αυθεντικές. Αν ισχύει το τελευταίο, τότε εδώ έχουμε την μοναδική εκτεταμένη αναφορά στο αυθεντικό Βιβλίο!

Διασώθηκαν αρκετά αντίγραφα του αυθεντικού κειμένου μέσα σε ντοσιέ που να ταιριάζουν στην περιγραφή του Τέρνερ και φυλάσσονται στα Αρχεία, όμως οι αρχαιολόγοι δεν έχουν βρει ακόμα κανένα ίχνος του αυθεντικού.)

Για πρώτη φορά κατάλαβα το βαθύτερο νόημα αυτού που κάνουμε. Τώρα καταλαβαίνω γιατί δεν πρέπει να αποτύχουμε, άσχετα με το τι πρέπει να κάνουμε για να νικήσουμε και πόσοι από εμάς πρέπει να χαθούν κάνοντάς το. Όλα όσα υπήρξαν και όλα όσα πρόκειται να γίνουν εξαρτώνται από εμάς. Είμαστε πράγματι τα όργανα του θεού στην ολοκλήρωση του Μεγάλου του Σχεδίου. Ίσως αυτά να φαίνονται περίεργα λόγια για να προέρχονται από εμένα, που ποτέ δεν ήμουν θρήσκος, είναι όμως τελείως ειλικρινά λόγια.

Καθόμουν εκεί, σκέφτοντας αυτό που είχα διαβάσει, όταν ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς άνοιξε την πόρτα. Είχε αρχίσει να μου λεει να πάω μαζί του, όταν πρόσεξε ότι δεν είχα τελειώσει τα σάντουίτς μου. Έφερε άλλη μια καρέκλα μέσα στο μικρό δωμάτιο και μου είπε να τελειώσω το φαγητό μου ενώ θα μιλάγαμε.

Έμαθα αρκετά πολύ ενδιαφέροντα πράγματα κατά την διάρκεια της σύντομης συζήτησης. Ένα από αυτά ήταν ότι, αντίθετα από ότι πίστευα νωρίτερα, η Οργάνωση δέχεται μια σταθερή ροή νεοσύλλεκτων. Κανένας μας δεν το είχε καταλάβει, επειδή η ΔΠΜΟ τοποθετούσε τους καινούργιους σε ολοκαίνουργιες μονάδες. Γι' αυτό χρειάζονταν ο καινούργιος επικοινωνιακός εξοπλισμός.

Ένα άλλο πράγμα που ανακάλυψα είναι ότι ένα σημαντικό μέρος των νεοσύλλεκτων ήταν κατάσκοποι της μυστικής αστυνομίας. Ευτυχώς, οι αρχηγοί της Οργάνωση πρόβλεψαν αυτήν την απειλή και κατασκεύασε εγκαίρως ένα φάρμακο. Κατάλαβαν ότι, αφού περάσαμε στην παρανομία, ο μόνος τρόπος που μπορούσαμε να συνεχίσουμε με ασφάλεια την στρατολόγηση θα ήταν να ελέγχουμε τον καινούργιο κόσμο με έναν αδιάψευστο τρόπο. Αυτό λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο:

Όταν οι νόμιμοί μας έχουν κάποιον που λεει οι θέλει να μπει στην Οργάνωση, στέλνεται αμέσως στον Δρ. Κλάρκ. Η μέθοδος ανάκρισης του Δρ. Κλάρκ δεν αφήνει περιθώρια για υπεκφυγές ή απάτες. Όπως μου εξήγησε ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς, αν ο υποψήφιος αποτύχει στην δοκιμασία μετά δεν ξυπνάει ποτέ από τον ύπνο του.

Με αυτόν τον τρόπο, το Σύστημα δεν θα μπορέσει ποτέ να ανακαλύψει γιατί εξαφανίζονται οι κατάσκοποί του. Μέχρι τώρα, είπε, πιάσαμε περισσότερους από τριάντα επίδοξους κατασκόπους, μαζί και αρκετές γυναίκες. Ανατρίχιασα όταν σκέφτηκα τι θα είχε συμβεί αν η δική μου ανάκριση με αποκάλυπτε ως ασταθή ή με έλλειψη αφοσίωσης για να με εμπιστευτούν με όλα αυτά που γνωρίζω. Ένοιωσα μια στιγμιαία αναλαμπή μνησικακίας στο ότι ο Δρ. Κλάρκ, ο οποίος δεν είναι ούτε καν παράνομο μέλος, θα έπρεπε να πάρει την απόφαση ζωής ή θανάτου για μένα στα χέρια του.

Η μνησικακία πέρασε όμως γρήγορα, όταν σκέφτηκα ότι δεν υπάρχει κάποιος στιγματισμός για κάποιον να είναι νόμιμος. Ο μόνος λόγος

που ο Δρ. Κλάρκ δεν έχει περάσει στην παρανομία είναι ότι το όνομά του δεν υπήρχε στην λίστα συλληφθέντων του FBI τον Σεπτέμβριο. Οι νόμιμοί μας παίζουν τόσο ζωτικό ρόλο στον αγώνα μας όσο και αυτοί από εμάς που είμαστε παράνομοι. Είναι ζωτικής σημασίας στις προσπάθειες προπαγάνδα μας και στρατολόγησης - η μοναδική στενή επαφή μας με τον κόσμο πέρα από την Οργάνωση - και διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να ανακαλυφθούν και να συλληφθούν από ότι εμείς.

Ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς θα πρέπει να κατάλαβε τις σκέψεις μου, αφού έβαλε το χέρι του στον ώμο μου, χαμογέλασε και με βεβαίωσε ότι η δοκιμασία πήγε πολύ καλά. Τόσο καλά που επρόκειτο να μυηθώ σε μια επίλεκτη, εσωτερική δομή μέσα στην Οργάνωση.

Η ανάγνωση του βιβλίου που μόλις είχα τελειώσει ήταν το πρώτο βήμα σε αυτή την μύηση. Το επόμενο βήμα έγινε περίπου μια ώρα αργότερα. Έξι από εμάς συγκεντρωθήκαμε σε ένα ημικύκλιο στο κατάστημα από πάνω. Αυτό έγινε μετά το ωράριο των καταστημάτων και τα ρολά ήταν κατεβασμένα. Το μοναδικό φως ερχόταν από δυο μεγάλα κεριά που βρίσκονταν στο βάθος του καταστήματος.

Μπήκα στο δωμάτιο πριν τον τελευταίο. Στην κορυφή της σκάλας με σταμάτησε το ίδιο κορίτσι που είχε φέρει τα σάντουιτς και μου έδωσε έναν μανδύα από κάποιο τραχύ, γκρίζο υλικό με μια κουκούλα στερεωμένη πάνω του - κάτι σαν ράσο καλόγερου. Όταν φόρεσα τον μανδύα μου έδειξε που να σταθώ και μου είπε να είμαι σιωπηλός.

Τα χαρακτηριστικά τους ήταν σκιασμένα από τις κουκούλες τους, δεν μπορούσα να αναγνωρίσω το πρόσωπο κάποιου από τους συντρόφους μου σε αυτήν την παράξενη, μικρή συγκέντρωση. Όταν όμως το έκτο μέλος έφτασε στην είσοδο που βρισκόταν στην κορυφή της σκάλας, γύρισα και ξαφνιάστηκα όταν είδα έναν ψηλό, παχύ άνδρα με στολή αξιωματικού της Μητροπολιτικής Αστυνομίας της Περιοχής της Κολούμπια να φοράει έναν μανδύα.

Τέλος, από μια άλλη πόρτα στο πίσω μέρος, μπήκε ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς, Φορούσε και αυτός μια από τους γκρίζους μανδύες, όμως η κουκούλα του ήταν ριγμένη πίσω έτσι ώστε τα δυο κεριά, ένα από κάθε πλευρά, φώτιζαν το πρόσωπό του.

Μας μίλησε με ήρεμη φωνή, εξηγώντας ότι ο κάθε ένας από εμάς

που είχε επιλεγεί για να γίνει μέλος του Τάγματος είχε περάσει την δοκιμασία της Λέξης και την δοκιμασία της Πράξης.

Δηλαδή όλοι μας είχαμε αποδείξει τις ικανότητές μας, όχι μόνο μέσο της σωστής συμπεριφοράς προς την Οργάνωση, αλλά και μέσο των πράξεών μας στον αγώνα για την πραγματοποίηση του Σκοπού. Σαν μέλη του Τάγματος πρόκειται να είμαστε οι φορείς της Πίστης. Μόνο από τις τάξεις μας θα έρθουν οι μελλοντικοί αρχηγοί της Οργάνωσης. Μας είπε πολλά άλλα πράγματα επίσης, επαναλαμβάνοντας μερικές από τις ιδέες που μόλις είχα διαβάσει.

Το Τάγμα, εξήγησε, θα παραμείνει κρυφό, ακόμα και μέσα στην Οργάνωση, μέχρι την επιτυχής ολοκλήρωση της πρώτης φάσης του καθήκοντός μας: την καταστροφή του Συστήματος. Και μας έδειξε το Σύμβολο με το οποίο θα αναγνωρίζουμε ο ένας τον άλλο.

Και τότε πήραμε τον Όρκο - έναν ισχυρό Όρκο, έναν συγκινητικό Όρκο που με ταρακούνησε μέχρι τα κόκαλα και με έκανε να ανατριχιάσω. Όταν αποχωρούσαμε ένας-ένας, με διαστήματα του ενός λεπτού, το κορίτσι στην πόρτα πήρε τους μανδύες μας και ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς πέρασε μια χρυσή αλυσίδα με ένα μικρό κρεμαστό γύρο από τον λαιμό του καθενός. Μας είχε ήδη μιλήσει σχετικά με αυτά. Μέσα σε κάθε κρεμαστό υπάρχει μια μικρή, γυάλινη κάψουλα. Πρέπει να το φοράμε πάντα, μέρα και νύχτα.

Όταν ο κίνδυνος είναι άμεσος και μπορεί να πιαστούμε αιχμάλωτοι, θα πρέπει να αφαιρέσουμε την κάψουλα από τα περιδέραια και να την βάλουμε στο στόμα μας. Αν αιχμαλωτιστούμε και δεν υπάρχει ελπίδα άμεσης διαφυγής, θα πρέπει να σπάσουμε την κάψουλα με τα δόντια μας. Ο θάνατος θα είναι ανώδυνος σχεδόν ακαριαίος.

Τώρα οι ζωές μας ανήκουν πράγματι στην Οργάνωση. Σήμερα, κατά μια έννοια, ξαναγεννήθηκα. Τώρα ξέρω ότι ποτέ δεν θα μπορέσω να δω τον κόσμο ή τους ανθρώπους γύρω μου ή την ίδια μου την ζωή με τον ίδιο τρόπο που την έβλεπα και πριν.

Όταν γδύθηκα για να κοιμηθώ εχτές την νύχτα, η Κάθριν παρατήρησε αμέσως το καινούργιο μου κρεμαστό και φυσικά ρώτησε για αυτό. Ήθελε επίσης να μάθει τι έκανα όλη μέρα.

Ευτυχώς, η Κάθριν είναι από τα κορίτσια με τα οποία μπορεί κάποιος

να είναι εντελώς ειλικρινής - ένα σπάνιο πετράδι, πράγματι. Της εξήγησα την χρήση του περιδέραιου και της είπα ότι είναι αναγκαίο λόγο ενός καινούργιου καθήκοντος που είχα αναλάβει για την Οργάνωση - ένα καθήκον που δεσμεύτηκα να μην πω σε κανέναν τις λεπτομέρειές του, τουλάχιστον προς το παρόν. Ήταν φανερά περίεργη, όμως δεν με πίεσε περισσότερο.

Κεφάλαιο 11

28 Νοεμβρίου 1991

Σήμερα συνέβη κάτι θορυβώδες που θα μπορούσε να είχε μοιραία αποτελέσματα για όλους μας. Μια ομάδα νεαρών ναρκομανών προσπάθησε να διαρρήξει το κτίριό μας, πιστεύοντας μάλλον ότι ήταν εγκαταλειμένο, και έπρεπε να τους ξεφορτωθούμε όλους μαζί και το αυτοκίνητο. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που συνέβη κάτι τέτοιο, όμως η εμφάνιση εγκατάλειψης που έχει αυτό το μέρος ίσως να προσελκήσει περισσότερα προβλήματα αυτού του είδους στο μέλλον. Ήμασταν όλοι στον πάνω όροφο και τρώγαμε όταν το αυτοκίνητο σταμάτησε στην περιοχή του πάρκινγκ και έθεσε σε λειτουργία τον συναγερμό της περιμέτρου μας. Ο Μπίλ και εγώ πήγαμε στο σκοτεινό γκαράζ στο ισόγειο και ξεσκεπάσαμε μια τρύπα, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δούμε ποιος ήταν έξω.

Το αυτοκίνητο είχε σβηστά τα φώτα και ο ένας από τους επιβάτες είχε βγει έξω και δοκίμαζε την πόρτα μας. Μετά άρχισε να ξεκαρφώνει τις σανίδες που είχαμε καρφώσει πάνω από το τζάμι της πόρτας. Ένας άλλος νεαρός βγήκε έξω και ήρθε για να τον βοηθήσει. Δεν μπορούσαμε να δούμε τα χαρακτηριστικά τους μέσα στο σκοτάδι, μπορούσαμε όμως να τους ακούμε που μίλαγαν. Ήταν σίγουρα νέγροι και ήθελαν να μπουν εδώ μέσα, με οποιονδήποτε τρόπο.

Ο Μπίλ προσπάθησε να τους αποθαρρύνει. Μιλώντας όσο καλύτερα

μπορούσε με την προφορά των γκέτο τους φώναξε πίσω από την πόρτα:

"Έ, φίλε, αυτό το μέρος είναι πιασμένο. Ξεκουμπίσου από 'δω."

Οι δύο μαύροι απομακρύνθηκαν από την πόρτα ξαφνιασμένοι. Άρχισαν να ψιθυρίζουν ο ένας στον άλλο και άλλες δυο φιγούρες από το αυτοκίνητο τους πλησίασαν. Τότε άρχισε ένας διάλογος μεταξύ του Μπίλ και ενός από τους μαύρους. Ήταν κάπως έτσι:

"Δεν ξέραμε ότι ήταν κάποιος εδώ, αδελφέ.

Απλώς ψάχνουμε ένα μέρος για να χτυπήσουμε."

"Λοιπόν, τώρα ξέρετε. Γι' αυτό δίνε του!"

"Γιατί τέτοια εχθρότητα, αδελφέ; Άσε μας να μπούμε.

Έχουμε λίγο πράμα και μερικές γυναίκες. Είσαι μόνος;"

"Όχι δεν είμαι μόνος και δεν θέλω πράμα. Καλύτερα φύγε, άνθρωπε."

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Η διάλεκτος των νέγρων στην Αμερική περιείχε πολλούς όρους σχετικά με την χρήση ναρκωτικών, η οποία ήταν ενδημική ανάμεσά τους στο τέλος. "Πράμα" σήμαινε ηρωίνη, ένα παράγωγο του οπίου το οποίο ήταν ιδιαίτερα διαδομένο. Να "χτυπήσουν" σήμαινε να κάνουν ενδοφλέβια ένεση με ηρωίνη. Ο εθισμός των νέγρων στα ναρκωτικά και ένα μεγάλο μέρος της διαλέκτου του είχε εξαπλωθεί στον λευκό πληθυσμό της Αμερικής κατά την περίοδο της επιβαλλόμενης από την κυβέρνηση φυλετικής επιμιξίας τις τελευταίες πέντε δεκαετίες της Παλιάς Εποχής.)

Ο Μπίλ όμως απέτυχε στην προσπάθειά του να τους αποθαρρύνει. Ο δεύτερος μαύρος άρχισε να χτυπάει ρυθμικά την πόρτα του γκαράζ, τραγουδώντας συνεχώς, "Άνοιξε αδελφέ, άνοιξε." Κάποιος από το αυτοκίνητο άνοιξε το ράδιο και νέγρικη μουσική άρχισε να αντηχεί σε εκκωφαντική ένταση.

Αφού το τελευταίο πράγμα που θέλαμε ήταν να τραβήξουμε την προσοχή της αστυνομίας ή κάποιου από την εταιρία φορτηγών δίπλα συνεχίζοντας αυτή την θορυβώδη σκηνή, ο Μπίλ και εγώ κάναμε γρήγορα ένα σχέδιο. Οπλίσαμε και τα δυο κορίτσια με καραμπίνες και τις βάλαμε πίσω από κάτι κιβώτια σε μια μεριά του καταστήματος. Εγώ πήρα ένα πιστόλι, βγήκα από την πίσω πόρτα και πήγα σιωπηλά γύρω από το κτίριο, έτσι ώστε να βλέπω τους εισβολείς από έξω.

Μετά ο Μπίλ είπε:

"Εντάξει, εντάξει. Ανοίγω την πόρτα, άνθρωπε. Φέρε το αμάξι μέσα."

Όσο ο Μπίλ σήκωνε την πόρτα του γκαράζ, ο ένας από τους μαύρους γύρισε πίσω στο αυτοκίνητο και άναψε την μηχανή. Ο Μπίλ στεκόταν στο πλάι και κρατούσε το κεφάλι του σκυφτό, έτσι ώστε όταν τα φώτα του αυτοκινήτου θα έπεφταν πάνω του να μην κινούσε υποψίες το λευκό δέρμα του. Όταν μπήκαν όλοι μέσα, άρχισε να κατεβάζει πάλι την πόρτα. Το αυτοκίνητο των μαύρων όμως δεν είχε περάσει τελείως μέσα για να κλείσει εντελώς η πόρτα και ο οδηγός τον αγνόησε όταν του είπε να προχωρήσει μπροστά λίγο ακόμα.

Τότε ο ένας από τους μαύρους που ήταν πεζός είδε καλύτερα τον Μπίλ και προειδοποίησε αμέσως. "Αυτός δεν είναι αδελφός", φώναξε.

Ο Μπίλ άναψε τα φώτα του καταστήματος και τα κορίτσια βγήκαν από τις κρυψώνες τους ενώ εγώ πέρασα κάτω από την μισοκλεισμένη πόρτα.

"Όλοι έξω από το αυτοκίνητο και πέστε στο πάτωμα",

διέταξε ο Μπίλ, ανοίγοντας την πόρτα από την πλευρά του οδηγού.

"Εμπρός αράπηδες, κουνηθείτε!"

Κοίταξαν τα τέσσερα όπλα που ήταν στραμμένα πάνω τους και μετά υπάκουσαν, αν και διαμαρτύρονταν δυνατά. Δύο από αυτούς, όμως, δεν ήταν νέγροι. Όταν έπεσαν όλοι πάνω στο τσιμεντένιο πάτωμα, και οι έξι τους, είδαμε ότι είχαμε τρεις μαύρους άνδρες, μια μαύρη γυναίκα και δυο λευκές πόρνες. Κούνησα το κεφάλι μου με αηδία στο θέαμα αυτών των δυο Λευκών κοριτσιών, που καμία από αυτές δεν ήταν πάνω από 18 χρονών.

Δεν μας πήρε πολύ για να αποφασίσουμε τι να κάνουμε. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε θόρυβο με πυροβολισμούς, έτσι εγώ πήρα έναν βαρύ λοστό και ο Μπίλ πήρε ένα φτυάρι. Σταθήκαμε στην αντίθετη πλευρά της ομάδας που βρισκόταν πάνω στο πάτωμα, ενώ τα κορίτσια τους σημάδευαν με τα όπλα τους. Δουλέψαμε γρήγορα αλλά με ακρίβεια, ένα χτύπημα στο πίσω μέρος του κεφαλιού τους ήταν αρκετό.

Δηλαδή μέχρι τους δυο τελευταίους. Η λεπίδα του φτυαριού του Μπίλ αναπήδησε στο κρανίο ενός από τους μαύρους και χτύπησε τον ώμο του λευκού κοριτσιού δίπλα του, σκίζοντας την σάρκα της χωρίς το χτύπημα να είναι θανατηφόρο. Πριν προλάβω να χρησιμοποιήσω τον λοστό μου για να την αποτελειώσω, η πόρνη όμως είχε σηκωθεί σαν

σφαίρα. Είχα κλείσει την πόρτα του γκαράζ όσο περισσότερο μπορούσα όταν μπήκα, δεν είχε κλείσει όμως καλά και είχε ανασηκωθεί έξι ίντσες περίπου. Αυτή σύρθηκε κάτω από το στενό άνοιγμα και κατευθύνθηκε προς τον δρόμο, με εμένα δέκα γυάρδες από πίσω της.

Πάγωσα από τον τρόμο όταν είδα μια δέσμη φωτός να κινείται κατά μήκος του σκοτεινού πεζοδρομίου μπροστά από το κορίτσι που έτρεχε. Ένα μεγάλο φορτηγό έστριβε προς τον δρόμο από την περιοχή του πάρκινγκ δίπλα. Αν το κορίτσι έφτανε στον δρόμο θα φωτιζόταν από τους προβολείς του φορτηγού και ο οδηγός θα την έβλεπε σίγουρα.

Χωρίς να διστάσω σήκωσα το πιστόλι μου και πυροβόλησα, ρίχνοντας αμέσως κάτω το κορίτσι δίπλα από τον γεμάτο χόρτα φράχτη που χώριζε την περιοχή του πάρκινγκ μας από αυτή της εταιρίας φορτηγών. Ήταν μια πολύ τυχερή βολή, όχι μόνο στο αποτέλεσμά της, αλλά και στο ότι ο θόρυβος της μηχανής του φορτηγού που ανέπτυσε ταχύτητα κάλυψε αποτελεσματικά την βολή. Έπεσα πάνω στον δρόμο που οδηγούσε προς την έξοδο, βουτηγμένος σε κρύο ιδρώτα, μέχρι που το φορτηγό απομακρύνθηκε με θόρυβο.

Ο Μπίλ και εγώ φορτώσαμε τα έξι πτώματα στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου των μαύρων. Το οδήγησε αυτός, με την Κάρολ να τον ακολουθεί με το δικό μας αυτοκίνητο, και άφησε το μακάβριο φορτίο παρκαρισμένο έξω από ένα εστιατόριο μαύρων στο κέντρο της Αλεξάντρια. Ας βρει η αστυνομία τι έγινε!

Η δουλειά πάνω στον επικοινωνιακό εξοπλισμό προχωράει πολύ καλά. Τα κορίτσια σήμερα συναρμολόγησαν τόσα πολλά κομμάτια πριν το δείπνο - και τα ατυχή βραδινά γεγονότα - που δεν προλάβαινα να τα ρυθμίζω και να τα δοκιμάζω, που είναι η δική μου δουλειά. Αν είχα ένα καλύτερο παλμογράφο και μερικά άλλα εργαλεία, θα μπορούσα να κάνω περισσότερα.

30 Νοεμβρίου Ξανασκεφτόντας τα περιστατικά της Κυριακής, αυτό που μου κάνει έκπληξη είναι ότι δεν έχω τύψεις ούτε μετάνιωσα που σκότωσα αυτές τις δυο λευκές πόρνες. Πριν έξι μήνες δεν θα μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου να σφαγιάζω με ηρεμία ένα έφηβο Λευκό κορίτσι, ότι και να είχε κάνει. Έχω γίνει όμως περισσότερο

ρεαλιστής σχετικά με την ζωή τώρα τελευταία. Καταλαβαίνω ότι τα δυο κορίτσια ήταν μαζί με τους μαύρους μόνο και μόνο επειδή είχαν μολυνθεί από την αρρώστια του φιλελευθερισμού από τα σχολεία, τις εκκλησίες και την πλαστική ποπ κουλτούρα που ξερνάει αυτές τις μέρες το Σύστημα για τους νεαρούς. Υποθετικά, αν είχαν μεγαλώσει σε μια υγιής κοινωνία θα είχαν περισσότερη φυλετική υπερηφάνεια.

Τέτοιες σκέψεις όμως είναι άσχετες με την παρούσα φάση του αγώνα μας. Μέχρι να έχουμε στα χέρια μας τα μέσα για να βρούμε μια γενική θεραπεία για αυτή την αρρώστια, πρέπει να την αντιμετωπίσουμε με άλλους τρόπους, όπως ακριβώς κάποιος πρέπει να ξεχωρίσει και να ξεφορτωθεί δίχως έλεος τα άρρωστα ζώα σε οποιοδήποτε κοπάδι, εκτός αν θέλει να χάσει ολόκληρο το κοπάδι. Αυτοί δεν είναι καιροί για θηλυπρεπείς πράξεις.

Αυτό το μάθημα μας ήρθε δυναμικά από αυτό που είδαμε στις ειδήσεις στην τηλεόραση σήμερα το βράδυ. Το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Σχέσεων του Σικάγο οργάνωσε σήμερα μια τεράστια "αντιρατσιστική" πορεία. Ο αντικειμενικός σκοπός αυτής της πορείας ήταν η διαμαρτυρία για την εκτέλεση με πολυβόλο μερικών μαύρων "βοηθών" την ώρα που βρίσκονταν μέσα σε ένα αυτοκίνητο την Παρασκευή, στο κέντρο του Σικάγο το πρωί, πιθανώς από την Οργάνωση. Μόνο τρεις μαύροι σκοτώθηκαν σε αυτό το περιστατικό, το Σύστημα όμως το εκμεταλλεύτηκε για να σπάσει την έχθρα των Λευκών προς τα Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων και τις ομάδες των εξουσιοδοτημένων μαύρων συμμοριτών. Μάλλον αυτοί οι μαύροι "βοηθοί" έχουν διαπράξει ακόμα πιο εξωφρενικές ακρότητες εναντίον των αβοήθητων Λευκών στο Σικάγο από ότι έχουν κάνει εδώ.

Στην πορεία στο Σικάγο, η οποία είχε υποστηριχθεί με σθένος από όλα τα μέσα ενημέρωσης στην περιοχή του Σικάγο, πήραν μέρος σχεδόν 200.000 διαδηλωτές στο αρχικό της στάδιο - οι περισσότεροι από τους μισούς ήταν λευκοί. Εκατοντάδες έκτακτα λεωφορεία, προσφορά των αρχών μεταφορών μέσων της πόλης, έφερναν κόσμο από όλα τα προάστια για την περίσταση. Χιλιάδες νεαροί μαύροι συμμορίτες, που φορούσαν τα περιβραχιόνια του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Σχέσεων του Σικάγο, βάδιζαν υπεροπτικά μέσα στον τεράστιο όχλο -

"διατηρώντας την τάξη". Στην εκδήλωση μίλησαν όλες οι συνηθισμένες πόρνες της πολιτικής και του άμβωνα, όπου απεύθυναν ένα ευλαβικό κάλεσμα για "αδελφοσύνη" και "ισότητα". Μετά το Σύστημα έστειλε έναν από τους τοπικούς του "Τόμ", ο οποίος έβγαλε έναν προκλητικό λόγο σχετικά με την πάταξη του "Κακού του Λευκού ρατσισμού" μια για πάντα.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Ο "Τόμ" ήταν ένας νέγρος εκπρόσωπος των αρχών ή των εβραϊκών συμφερόντων. Ειδικοί στο να χειρίζονται τις μάζες της φυλής τους, πληρώνονταν καλά για τις υπηρεσίες τους. Μερικοί "Τόμ" είχαν χρησιμοποιηθεί ακόμα και από την Οργάνωση στα τελευταία στάδια της Επανάστασης, όταν ήθελαν να στείλουν εκατομμύρια νέγρους από ορισμένες αστικές περιοχές σε στρατόπεδα κράτησης με όσο το δυνατόν λιγότερες απώλειες Λευκών.)

Μετά από αυτό, οι επιδέξιοι υποκινητές του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Σχέσεων ξεσήκωσαν διάφορους τομείς του πλήθους σε μια πραγματική μανία αδελφοποίησης. Αυτοί οι μελαχρινοί, σγουρομάλληδες μικροί εβραίοι με τα μεγάφωνά τους ήξεραν πράγματι την δουλειά τους. Έκαναν τον όχλο να φωνάζει με πραγματική δίψα για το αίμα οποιουδήποτε "Λευκού ρατσιστή" που θα είχε την ατυχία να πέσει στα χέρια τους. Φωνάζοντας συνηθματικά "Σκοτώστε τους ρατσιστές" και άλλες εκφράσεις αδελφικής αγάπης, ο όχλος άρχισε την πορεία μέσα από το κέντρο του Σικάγο. Οι καταστηματάρχες, οι εργάτες και οι εργαζόμενοι στα πεζοδρόμια διατάχθηκαν από τους μαύρους "βοηθούς" να μπουν στην πορεία. Όποιος αρνούνταν τον έδερναν χωρίς έλεος.

Τότε συμμορίες μαύρων άρχισαν να μπαίνουν μέσα σε καταστήματα και κτίρια γραφείων που βρίσκονταν πάνω στον δρόμο της πορείας, χρησιμοποιώντας μεγάφωνα για να διατάξουν όλους να βγουν στους δρόμους. Συνήθως χρειαζόταν μόνο να χτυπήσουν μέχρι αναισθησίας έναν ή δυο πεισματάρηδες Λευκούς, αφήνοντάς τους μια ματωμένη μάζα, μέχρι οι υπόλοιποι που βρισκόταν μέσα σε κάποιο κατάστημα ή προθάλαμο κτιρίου να καταλάβουν και να πάρουν μέρος με ενθουσιασμό στην πορεία.

Όσο το πλήθος μεγάλωνε, φτάνοντας προς το τέλος το μισό εκα-

τομμύριο άτομα, οι μαύροι με τα περιβραχιόνια γίνονταν όλο και πιο θρασείς. Όποιος λευκός στο πλήθος φαινόταν ότι δεν φώναζε αρκετά δυνατά, του επιτίθονταν.

Υπήρξαν αρκετά ιδιαίτερα βίαια περιστατικά πάνω στα οποία οι τηλεοπτικές κάμερες εστίαζαν με απληστία. Κάποιος στο πλήθος έβγαλε μια φήμη ότι ένα βιβλιοπωλείο που πλησίαζαν πουλούσε "ρατσιστικά" βιβλία. Μέσα σε ένα λεπτό μια ομάδα αρκετών εκατοντάδων διαδηλωτών - κυρίως νεαροί λευκοί αυτή την φορά - ξεχώρισαν από το κυρίως πλήθος και κατευθύνθηκε προς το βιβλιοπωλείο. Έσπασαν τα τζάμια και ομάδες διαδηλωτών μέσα στο βιβλιοπωλείο άρχισαν να πετάνε στοίβες βιβλίων σε άλλους που βρίσκονταν απ' έξω.

Αφού πέρασε ο αρχικός παροξυσμός οργής με το να σχίζουν εξαγριωμένα σελίδες από τα βιβλία και να τις πετάνε στον αέρα, άναψαν μια φωτιά πάνω στο πεζοδρόμιο για τα υπόλοιπα βιβλία. Μετά τράβηξαν έξω έναν Λευκό υπάλληλο και άρχισαν να τον χτυπούν. Αυτός έπεσε στο πεζοδρόμιο και ο όχλος μαζεύτηκε από πάνω του, κλοτσώντας τον και πατώντας τον. Η οθόνη της τηλεόρασης έδειξε ένα κοντινό πλάνο της σκηνής. Τα πρόσωπα των λευκών διαδηλωτών είχαν παραμορφωθεί από μίσος - για την δική τους φυλή!

Ένα άλλο περιστατικό που οι τηλεθεατές είδαν σε κοντινό πλάνο ήταν η θανάτωση μιας γάτας. Μια μεγάλη γάτα των δρόμων εντοπίστηκε από κάποιον στο πλήθος, ο οποίος άρχισε να φωνάζει, "Πιάστε την ασπρουλιάρα γάτα!" Μια ντουζίνα περίπου διαδηλωτών έτρεξαν στο στενό πίσω από την άτυχη γάτα. Όταν φάνηκαν και πάλι λίγο αργότερα, κρατώντας το ματωμένο πτώμα της γάτας, μια επευφημία βγήκε από αυτούς που ήταν αρκετά κοντά για να δουν τι είχε συμβεί. Καθαρή τρέλα!

Είναι αδύνατον να περιγράψω με λόγια το πόσο θλιμμένοι ήμαστε από το θέαμα στο Σικάγο. Αυτός, φυσικά, ήταν ο στόχος των οργανωτών της διαδήλωσης. Είναι ειδικευμένοι ψυχολόγοι και καταλαβαίνουν λεπτομερώς την χρήση μαζικού τρόμου για εκφοβισμό. Ξέρουν ότι εκατομμύρια ανθρώπων που είναι ακόμα εναντίον τους από μέσα τους, τώρα θα είναι πολύ φοβισμένοι για να ανοίξουν τα στόματά τους.

Πώς μπορούσε όμως ο λαός μας - πως μπορούσαν οι Λευκοί Αμερικάνοι - να είναι τόσο δειλοί, τόσο δουλοπρεπείς, τόσο πρόθυμοι

να ευχαριστήσουν τους καταπιεστές τους; Πώς μπορούμε να φτιάξουμε έναν επαναστατικό στρατό από αυτή την μάζα;

Είναι πράγματι η ίδια Φυλή που περπάτησε στην Σελήνη και έφτασε στα άστρα πριν είκοσι χρόνια; Πόσο χαμηλά μας έχουν ρίξει!

Τώρα είναι τρομακτικά φανερό ότι δεν υπάρχει τρόπος να νικήσουμε τον αγώνα που δίνουμε χωρίς να χυθούν χείμαρροι - πραγματικά ποτάμια - αίματος.

Το αυτοκίνητο φορτωμένο με τα πτώματα που αφήσαμε στην Αλεξάντρια το Σάββατο αναφέρθηκε εν συντομία στα τοπικά νέα αλλά καθόλου στις εθνικές ειδήσεις. Ο λόγος της χαμηλής κάλυψης, υποπτεύομαι, δεν είναι το ότι οι εξαπλοί φόνοι έχουν γίνει τόσο συνηθισμένοι για να είναι σημαντικοί, αλλά το ότι οι αρχές αναγνώρισαν την φυλετική σημασία του γεγονότος και αποφάσισαν να μην ενθαρρύνουν κάποιες μιμήσεις.

Κεφάλαιο 12

4 Δεκεμβρίου 1991

Σήμερα πήγα στο Τζόρτζταουν για να μιλήσω στην Έλσα, την μικρή κοκκινομάλλα "απόκληρο" που γνώρισα πριν μερικές εβδομάδες. Ο λόγος της επίσκεψής μου ήταν να προσπαθήσω να κάνω μια καλύτερη εκτίμηση των δυνατοτήτων μερικών από τους φίλους της Έλσα ώστε να παίξουν κάποιο ρόλο στην μάχη εναντίον του Συστήματος. Στην πραγματικότητα, μερικοί από αυτούς - ή τουλάχιστον άτομα σε παρόμοια κατάσταση - βρίσκονται ήδη από μόνοι τους σε πόλεμο εναντίον του Συστήματος.

Τον τελευταίο μήνα έγιναν ανεξέλεγκτα πολλαπλά γεγονότα στο οποία δεν είχε ανάμιξη η Οργάνωση. Αυτά περιλάμβαναν βομβιστικές επιθέσεις, εμπρησμούς, απαγωγές, βίαιες διαδηλώσεις, δολιοφθορές, θανατικές απειλές εναντίον εξεχόντων προσωπικοτήτων, ακόμα και δυο δολοφονίες που πήραν εκτεταμένη δημοσιότητα. Την ευθύνη των διάφορων περιστατικών την αναλάμβαναν τόσες πολλές διαφορετικές ομάδες - αναρχικοί, επαναστάτες εναντίον των φόρων, κάθε είδους "απελευθερωτικά μέτωπα", μισή ντουζίνα ακραίων θρησκευτικών οργανώσεων - που κανείς δεν μπορεί να τις θυμάται όλες. Φαίνεται ότι κάθε τρελός που έχει κάποιον λόγο πέρασε σε δράση.

Οι περισσότεροι από αυτούς είναι τόσο απρόσεκτοι ερασιτέχνες που ακόμα και το φυλετικά αναμεμιγμένο FBI έκανε μια αρκετά καλή δου-

λειά στο να τους συλλαμβάνει, φαίνεται όμως ότι όλο και περισσότεροι ξεφυτρώνουν. Η γενική ατμόσφαιρα επαναστατικής βίας και κυβερνητικών αντιμέτρων που έφερε η δράση της Οργάνωσης είναι μάλλον υπεύθυνη που ενθαρρύνθηκαν οι περισσότεροι από αυτούς.

Το πιο ενδιαφέρον χαρακτηριστικό όλων αυτών είναι η απόδειξη που δείχνει ότι η λαβή του Συστήματος πάνω στο μυαλό των πολιτών δεν είναι τελείως ολοκληρωτική. Οι περισσότεροι αμερικάνοι, φυσικά, κινούνται κάτω από την πνευματική καθοδήγηση των αρχιερέων της θρησκείας της τηλεόρασης, όμως μια αυξανόμενη μειοψηφία έχει ξεφύγει και θεωρεί το Σύστημα ως εχθρό. Δυστυχώς η εχθρότητά τους βασίζεται συνήθως πάνω σε λάθος λόγους και θα ήταν σχεδόν αδύνατον να συντονιστεί η δράση τους.

Στην πραγματικότητα, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν υπάρχει καμία λογική βάση της δράσης τους. Είναι απλώς μια μαζική έξαρση ανατροπών με την μορφή του βανδαλισμού παρά πολιτική τρομοκρατία. Απλώς θέλουν να σπάσουν κάτι, να τραυματίσουν αυτούς που βλέπουν ως υπεύθυνους για τον μη-βιώσιμο κόσμο μέσα στον οποίο είναι αναγκασμένοι να ζουν.

Ο βανδαλισμός αυτής της μαζικής έκτασης που βλέπουμε τώρα είναι κάτι με το οποίο η πολιτική αστυνομία δεν μπορεί να συνεχίσει να ασχολείται για πολύ. Τους αποσυντονίζει.

Εκτός από τους πολιτικούς βάνδαλους και τους τρελούς, άλλα δυο τμήματα του πληθυσμού έπαιζαν σημαντικό ρόλο στα πρόσφατα γεγονότα: οι μαύροι διαχωριστές και το οργανωμένο έγκλημα. Μέχρι μερικές εβδομάδες πριν όλοι υπέθεταν ότι τελικά το Σύστημα εξαγόρασε και τους τελευταίους εθνικιστικά σκεπτόμενους μαύρους πίσω στην δεκαετία του '70. Φαίνεται ότι κρατούσαν χαμηλούς τόνους και ασχολούνταν με τις υποθέσεις τους και τώρα βρήκαν την ευκαιρία να πάρουν μέρος. Φαίνεται ότι ανατίναζαν κυρίως τα γραφεία ομάδων των "Τόμ" και πυροβολούσαν ο ένας τον άλλο, οργάνωσαν όμως μια αρκετά καλή εξέγερση την περασμένη εβδομάδα στην Νέα Ορλεάνη, στην οποία έσπασαν πολλά τζάμια και έγιναν πολλές λεηλασίες. Δώστε τους περισσότερη δύναμη!

Η Μαφία, δυο-τρεις μεγάλες εργατικές ενώσεις που τους ανήκουν και μερικές άλλες ομάδες οργανωμένου εγκλήματος εκμεταλλεύονταν την αταξία και τον δημόσιο φόβο επεκτείνοντας τις εισπρακτικές τους ασχολίες. Όταν λένε σε κάποιον επιχειρηματία ή έμπορο ότι θα ανατινάξουν την επιχείρησή του αν δεν πληρώσει για "προστασία", είναι περισσότερο πιθανόν να τους πιστέψουν από ότι πριν μερικούς μήνες. Επίσης οι απαγωγές έγιναν αυξηθεί. Οι αστυνομικοί είναι πολύ απασχολημένοι με το να ασχολούνται σε πράγματα που το Σύστημα ανησυχεί πραγματικά για αυτά (δηλαδή εμάς) για να ενοχλήσουν τους επαγγελματίες συμμορίτες και έτσι αυτοί βρίσκουν ελεύθερο πεδίο.

Ρίχνοντας μια αυστηρά ψύχραιμη ματιά, θα πρέπει να καλωσορίζουμε αυτή την αύξηση της εγκληματικότητας, αφού βοηθάει στο να υποθάλψουμε την εμπιστοσύνη του κοινού στο Σύστημα. Θα έρθει όμως η μέρα που θα πιάσουμε όλα αυτά τα στοιχεία που οι εξαγορασμένοι δικαστές του Συστήματος χάιδευαν τόσο καιρό και θα τους στήσουμε στον τοίχο χωρίς την ανάμιξη των δικαστών.

Χτύπησα την πόρτα στην διεύθυνση που μου είχε δώσει η Έλσα - είναι η είσοδος προς το υπόγειο ενός κάποτε κομψού κτιρίου - και όταν ζήτησα την Έλσα με οδήγησε μέσα μια έγγειος νεαρή γυναίκα με ένα μωρό που έκλαιγε στα χέρια της. Όταν τα μάτια μου προσαρμόστηκαν στο χαμηλό φως, είδα ότι ολόκληρο το υπόγειο το χρησιμοποιούσαν ως κοινόβιο. Κουβέρτες και σεντόνια ήταν δεμένα στις σωλήνες που περνούσαν κατά μήκος της χαμηλής οροφής που χρησίμευαν στο να διαχωρίζουν όπως-όπως μερικές γωνίες και εσοχές σε σχεδόν ιδιωτικές περιοχές για ύπνο. Επίσης, υπάρχουν αρκετά στρώματα πάνω στο πάτωμα στον κυρίως χώρο του υπογείου. Δεν υπήρχαν έπιπλα, ούτε μια καρέκλα, εκτός από ένα χαρτοπαικτικό τραπέζι δίπλα σε έναν νεροχύτη, όπου δυο νεαρές γυναίκες έπλεναν μερικά μαγειρικά σκεύη.

Στον ένα τοίχο υπήρχε μια πολύ παλιά θερμάστρα που έκαιγε ξύλα, η οποία παρείχε την μοναδική θέρμανση στο υπόγειο. Όπως έμαθα αργότερα, το νερό είναι η μοναδική δημόσια παροχή που είχε στην διάθεσή της η μικρή κοινότητα και έβρισκαν καύσιμα υλικά για την θερμάστρα τους ψάχνοντας στην γειτονιά ή στέλνοντας μια ομάδα στον πά-

νω όροφο για να σπάσουν πόρτες, κάγκελα, περβάζια, ακόμα και σανίδες από το πάτωμα. Μια άλλη, μεγαλύτερη κοινότητα καταλάμβανε το πάνω μέρος του σπιτιού, πέρα από την βαριά ασφαλισμένη ατσάλινη πόρτα στην κορυφή της σκάλας του υπογείου, συχνά όμως επιδίδονται σε άγρια πάρτυ με ναρκωτικά, οπού μετά δεν είναι σε θέση να αποθήσουν τους επιδρομείς καυσίμων από το υπόγειο.

Οι κάτοικοι του υπογείου αποφεύγουν τα σκληρά ναρκωτικά και θεωρούν τους εαυτούς τους ως πολύ ανώτερους από αυτούς που ζουν στον πάνω όροφο. Παρ' όλα αυτά προτιμούν το βρώμικο υπόγειο, επειδή θερμαίνεται και υπερασπίζεται ευκολότερα από ότι ο πάνω όροφος, αφού τα μοναδικά παράθυρα είναι μερικές στενές, βρωμισμένες χαραμάδες κοντά στην οροφή, πολύ μικρές για να χωρέσει οποιοσδήποτε εχθρικός εισβολέας. Επίσης, το καλοκαίρι είναι δροσερότερο.

Όταν μπήκα, εφτά-οκτώ από αυτούς ήταν ξαπλωμένοι πάνω στα στρώματα, παρακολουθώντας κάποιο ανόητο τηλεπαιχνίδι σε μια τηλεόραση που λειτουργούσε με μπαταρία και κάπνιζαν μαριχουάνα. Ολόκληρο το μέρος ήταν ποτισμένο από την βρώμα ξεθυμασμένης μπύρας, άπλυτων ρούχων και καπνού μαριχουάνας (δεν θεωρούσαν την μαριχουάνα ως ναρκωτικό). Δυο μικρά αγόρια, περίπου τεσσάρων χρονών, και τα δυο ολόγυμνα, κυλιόνταν στο πάτωμα και πάλευαν κοντά στην θερμάστρα. Μια γκρίζα γάτα, σκαρφαλωμένη άνετα σε μια από τις άχρηστες σωλήνες θέρμανσης κοντά στην οροφή, με κοιτούσε με περιέργεια.

Αυτοί που βρίσκονταν πάνω στα στρώματα, όμως, μετά από μια σύντομη ματιά, δεν μου έδωσαν περαιτέρω σημασία. Μπορούσα να δω ότι κανένα από τα πρόσωπα που φωτίζονταν από την τηλεόραση δεν ήταν της Έλσα. Όταν όμως το κορίτσι που μου είχε ανοίξει φώναξε το όνομά της, μια από τις κουβέρτες-χώρισμα σε μια μακρινή γωνία παραμερίστηκε ξαφνικά και φάνηκαν για μια στιγμή το κεφάλι και οι γυμνοί ώμοι της Έλσα. Όταν με είδε φώναξε από ευχαρίστηση, ξαναμπήκε πίσω από την κουβέρτα της και εμφανίστηκε ένα λεπτό αργότερα με το παλιό φόρεμά της. Ενοχλήθηκα κάπως όταν το βλέμμα μου έπεσε πάνω κάποια άλλη φιγούρα πάνω στο στρώμα μέσα στην σκοτεινή εσοχή όταν η Έλσα παραμέρισε την κουβέρτα και βγήκε έξω. Κάποια δόση ζήλιας;

Η Έλσα με αγκάλιασε γρήγορα με πραγματική στοργή και μετά μου πρόσφερε ένα κύπελλο αχνιστό καφέ, τον οποίο σερβίρισε από ένα σπασμένο δοχείο πάνω στην θερμάστρα. Δέχθηκα τον καφέ με ευχαρίστηση, αφού ο δρόμος που έκανα από την στάση του λεωφορείου με είχε παγώσει για τα καλά. Καθίσαμε πάνω σε ένα κενό στρώμα κοντά στην θερμάστρα. Ο ήχος από την τηλεόραση και ο θόρυβος που έκαναν ένα μωρό που έκλαιγε και τα δυο αγόρια που πάλευαν μας επέτρεψαν να μιλήσουμε σχετικά ιδιαιτέρως.

Συζητήσαμε για πολλά πράγματα, γιατί δεν ήθελα να της αποκαλύψω αμέσως τον πραγματικό σκοπό της επίσκεψής μου. Έμαθα πολλά σχετικά με την Έλσα και αυτούς με τους οποίους ζούσε μαζί. Μερικά από αυτά που έμαθα με στεναχώρησαν και άλλα με σοκάρισαν βαθύτατα.

Στενοχωρήθηκα με την προσωπική ιστορία της Έλσα. Είναι το μοναδικό παιδί μιας μεγαλο-μεσαίας τάξης οικογένειας.

Ο πατέρας της είναι (ή μάλλον ήταν - δεν έχει καμία επαφή με την οικογένειά της για περισσότερο από ένα χρόνο) γραφέας λόγων ενός από τους ισχυρότερους Γερουσιαστές στην Ουάσιγκτον. Η μητέρα της είναι δικηγόρος μιας αριστερής εταιρίας που η κύρια δραστηριότητά της είναι να αγοράζει σπίτια σε Λευκές γειτονιές των προαστίων και να μετακομίζει εκεί μαύρες οικογένειες από το πρόγραμμα ευημερίας.

Μέχρι τα δεκαπέντε της η Έλσα ήταν πολύ ευτυχισμένη. Η οικογένειά της ζούσε στο Κονέκτικατ μέχρι τότε και η Έλσα παρακολουθούσε μαθήματα σε ένα ιδιωτικό σχολείο, αποκλειστικά για κορίτσια (φυσικά τα σχολεία που δέχονται άτομα του ενός φύλου είναι παράνομα τώρα). Περνούσε τα καλοκαίρια με τους γονείς της στο εξοχικό τους κοντά στην παραλία. Το πρόσωπο της Έλσα φωτίστηκε όταν περιέγραφε τα δάση και τα μονοπάτια γύρω από το εξοχικό τους και τους μακρινούς περιπάτους που έκανε μόνη της. Είχε την δική της μικρή βάρκα και συχνά έπλεε μέχρι ένα μικρό νησί στα ανοιχτά για ιδιωτικά πικ-νικ και ατέλειωτες, ευτυχισμένες ώρες ξαπλωμένη στον ήλιο ονειρεύοντας.

Μετά η οικογένεια μετακόμισε στην Ουάσιγκτον και η μητέρα της επέμενε να πάρουν ένα διαμέρισμα σε μια γειτονιά κυρίως μαύρων κοντά στο Κάπιτολ Χίλ, αντί να μείνουν σε προάστιο Λευκών. Η Έλσα ήταν

το μια από τους τέσσερις μοναδικούς Λευκούς μαθητές του γυμνασίου στο οποίο την έστειλαν.

Η Έλσα μεγάλωσε γρήγορα. Η φυσική ζεστασιά της και η ανοιχτή, καθαρή φύση της σε συνδυασμό με τις εξαιρετικές φυσικές γοητείες της είχαν δημιουργήσει ένα κορίτσι που ήταν εξαιρετικά σεξουαλικά ελκυστικό ακόμα και στα δεκαπέντε του. Το αποτέλεσμα ήταν οι αρσενικοί μαύροι, που ενοχλούσαν επίσης συνέχεια και το άλλο Λευκό κορίτσι που βρισκόταν στο σχολείο, να μην αφήνουν ήσυχη την Έλσα. Τα μαύρα κορίτσια, βλέποντας αυτό, μισούσαν την Έλσα με ιδιαίτερο πάθος και την βασάνιζαν με οποιονδήποτε τρόπο μπορούσαν.

Η Έλσα δεν τολμούσε να βγει στο προαύλιο ή να φύγει από το βλέμμα κάποιου καθηγητή για μια στιγμή όταν βρισκόταν στο σχολείο. Ανακάλυψε σύντομα ότι οι καθηγητές δεν της παρείχαν καμιά πραγματική προστασία, όταν ένας μαύρος βοηθός διευθυντή την στρίμωξε μια μέρα στο γραφείο του και προσπάθησε να περάσει το χέρι του κάτω από το φόρεμά της.

Κάθε μέρα η Έλσα επέστρεφε από το σχολείο στο σπίτι κλαίγοντας και παρακαλούσε τους γονείς της να την στείλουν σε άλλο σχολείο. Η αντίδραση της μητέρας της ήταν να της φωνάζει, να την χαστουκίζει και να την αποκαλεί "ρατσίστρια". Αν την ενοχλούσαν τα μαύρα αγόρια, ήταν δικό της λάθος, όχι αυτών. Και θα έπρεπε να προσπαθήσει περισσότερο να γίνει φίλη με τα μαύρα κορίτσια.

Ούτε ο πατέρας της της πρόσφερε κάποια ανακούφιση, ακόμα και όταν του είπε σχετικά με το περιστατικό με τον βοηθό του διευθυντή. Η όλη υπόθεση τον έφερε σε δύσκολη θέση και δεν ήθελε να ακούσει άλλο για αυτό. Ο φιλελευθερισμός του ήταν περισσότερο αδρανής από ότι της μητέρας της, συνήθως όμως τρομοκρατούνταν από την τελείως "απελευθερωμένη" γυναίκα του ώστε να συμβιβάζεται σε οποιαδήποτε θέματα σχετικά με την Φυλή. Ακόμα και όταν τρεις νεαροί μαύροι συμμορίτες τον πλησίασαν έξω στην είσοδο του σπιτιού του, του πήραν το πορτοφόλι και το ρολόι και μετά τον χτύπησαν και του έσπασαν τα γυαλιά, η μητέρα της Έλσα δεν τον άφησε να καλέσει την αστυνομία και να αναφέρει την ληστεία. Θεώρησε την ιδέα να κάνει παράπονα στην α-

στυνομία εναντίον μαύρων σαν κάτι "φασιστικό".

Η Έλσα τα ανέχθηκε αυτά για τρεις μήνες και μετά το έσκασε από το σπίτι της. Την περιμάζεψε η μικρή κοινότητα στην οποία βρίσκεται τώρα και, έχοντας σε γενικές γραμμές μια χαρούμενη διάθεση, έμαθε να είναι σχετικά ευτυχισμένη στην καινούργια της κατάσταση.

Μετά, σχεδόν έναν μήνα αργότερα, υπήρξε το πρόβλημα που ήταν η αιτία να την γνωρίσω. Ένα καινούργιο κορίτσι, η Μαίρη Τζέην, μπήκε στην ομάδα τους, και υπήρχε προστριβή μεταξύ της Έλσα και της Μαίρη Τζέην. Το αγόρι που μοιραζόταν η Έλσα μαζί του το στρώμα της εκείνον τον καιρό φαίνεται ότι γνώριζε την Μαίρη Τζέην νωρίτερα, πριν ακόμα μπει στην ομάδα, και η Μαίρη Τζέην θεωρούσε την Έλσα ως σφετερίστρια. Η Έλσα με την σειρά της θίχτηκε με τις όχι και τόσο λεπτές προσπάθειες της Μαίρη Τζέην να απομακρύνει το αγόρι της. Το αποτέλεσμα ήταν μια πάλη γεμάτη στριγκλιές, γρατσουνιές και μαλλιοτραβήγματα μεταξύ των δυο τους μια μέρα στην οποία η Μαίρη Τζέην, που ήταν δυνατότερη, είχε νικήσει.

Η Έλσα περιπλανιόνταν στους δρόμους για δυο μέρες - τότε ήταν που την συνάντησα - και μετά επέστρεψε στην κοινότητα του υπογείου. Εν τω μεταξύ, η Μαίρη Τζέην είχε τσακωθεί και με ένα άλλο από τα κορίτσια της ομάδας και η Έλσα εκμεταλλεύτηκε αυτό το πλεονέκτημα δίνοντας ένα τελεσίγραφο: ή θα έδιωχναν την Μαίρη Τζέην ή αυτή θα έφευγε για πάντα. Η Μαίρη Τζέην απάντησε απειλώντας την Έλσα με ένα μαχαίρι.

"Λοιπόν, τι έγινε;" ρώτησα.

"Την πουλήσαμε", ήταν η μοναδική απάντηση της Έλσα.

"Την πουλήσατε; Τι εννοείς;" αναφώνησα.

Η Έλσα μου εξήγησε:

"Η Μαίρη Τζέην αρνήθηκε να φύγει όταν όλοι ήρθαν με το μέρος μου, έτσι την πουλήσαμε στον Κάππυ τον Εβραίο. Μας έδωσε την τηλεόραση και 200 δολάρια για αυτή."

Ο "Κάππυ ο Εβραίος", όπως έμαθα αργότερα, είναι ένας εβραίος που ονομάζεται Κάπλαν ο οποίος ζει από το εμπόριο Λευκής σαρκός. Ταξιδεύει συχνά στην Ουάσιγκτον από την Νέα Υόρκη για να αγοράσει

κορίτσια που το έχουν σκάσει. Οι συνηθισμένοι προμηθευτές του είναι οι "αγέλες", από μια από αυτές είχα σώσει την Έλσα. Αυτές οι κυνηγετικές ομάδες αρπάζουν κορίτσια από τους δρόμους, τις κρατάνε για μια εβδομάδα περίπου, και μετά, αν η εξαφάνισή τους δεν προκαλέσει κάποια σχόλια στις εφημερίδες, τις πουλάνε στον Κάπλαν.

Το τι συμβαίνει στα κορίτσια μετά από αυτό κανείς δεν ξέρει με σιγουριά, αλλά πιστεύεται ότι οι περισσότερες κρατούνται απομονωμένες σε ορισμένες αποκλειστικές λέσχες στην Νέα Υόρκη όπου πάνε οι υγιείς για να ικανοποιήσουν παράξενες και διεστραμμένες ορέξεις. Φημολογείται ότι μερικές από αυτές πωλούνται τελικά σε κάποια σατανιστική λέσχη και ακρωτηριάζονται βασανιστικά σε φρικτές τελετές. Κάποιος από την κοινότητα είχε ακούσει ότι ο Κάπλαν ήταν στην πόλη και "αγόραζε" έτσι όταν η Μαίρη Τζέην αρνήθηκε να φύγει, την έδεσαν, βρήκαν τον Κάπλαν και άκαναν την αγοραπωλησία.

Νόμιζα ότι δεν σοκαριζόμουν, ανατρίχιασα όμως με την ιστορία της Έλσα για την μοίρα της Μαίρη Τζέην.

"Πώς μπορέσατε να πουλήσετε ένα Λευκό κορίτσι σε έναν εβραίο;" ρώτησα σε εξοργισμένο τόνο. Η Έλσα ήρθε σε δύσκολη θέση από την φανερή δυσαρέσκειά μου. Παραδέχθηκε ότι ήταν τρομερό αυτό που έκαναν και ότι μερικές φορές νοιώθει ένοχη όταν σκέφτεται την Μαίρη Τζέην, φάνηκε όμως σαν μια ικανοποιητική λύση στο πρόβλημα της κοινότητας εκείνη την στιγμή. Έδωσε την χαζή δικαιολογία ότι αυτό συμβαίνει πάντα, ότι μάλλον οι αρχές ξέρουν τα πάντα σχετικά με αυτό και δεν ανακατεύονται και έτσι είναι περισσότερο λάθος της κοινωνίας από οποιουδήποτε άλλου.

Κούνησα το κεφάλι μου με αηδία, αλλά αυτή η τροπή της συζήτησής μας μου έδωσε ένα καλό άνοιγμα προς το θέμα που με ενδιέφερε περισσότερο.

"Ένας πολιτισμός που ανέχεται την ύπαρξη του Κάπλαν και της βρωμερής δουλειάς του πρέπει να καεί συθέμελα", είπα. *"Πρέπει να του βάλουμε φωτιά και μετά να αρχίσουμε και πάλι από την αρχή".*

Χωρίς να το θέλω είχα υψώσει την φωνή μου αρκετά πάνω στο τελευταίο σχόλιό μου που ακούστηκε από όλους στο υπόγειο. Ένας ατη-

μέλητος τύπος σηκώθηκε από το στρώμα του μπροστά στην τηλεόραση και ήρθε κοντά μας.

"Τι μπορεί κανείς να κάνει;"

ρώτησε, χωρίς να περιμένει πράγματι να του απαντήσω.

"Ο Κάππυ ο Εβραίος έχει συλληφθεί τουλάχιστον δώδεκα φορές, η αστυνομία τον αφήνει όμως πάντα ελεύθερο. Έχει πολιτικές διασυνδέσεις. Μερικοί από τους επιφανείς εβραίους της Νέας Υόρκης είναι πελάτες του.

Και έχω ακούσει ότι δυο-τρία μέλη του Κογκρέσου πάνε εκεί συχνά για να επισκεφθούν μερικές από τις λέσχες που εφοδιάζει."

"Τότε κάποιος πρέπει να τινάξει το Κογκρέσο στον αέρα",

"Νομίζω ότι το έχουν δοκιμάσει αυτό", είπε γελώντας, αναφερόμενος μάλλον στην επίθεση με όλμο της Οργάνωσης.

"Αν είχα τώρα μια βόμβα θα δοκίμαζα εγώ ο ίδιος", είπα.

"Πού μπορώ να βρω δυναμίτη;"

Ο τύπος ανασήκωσε τους ώμους του και γύρισε πίσω στην τηλεόραση. Τότε προσπάθησα να πάρω πληροφορίες από την Έλσα. Ποιες ομάδες στο Τζόρτζταουν κάνουν βομβιστικές επιθέσεις; Πώς μπορώ να έρθω σε επαφή με κάποιον από αυτούς;

Η Έλσα ήθελε να με βοηθήσει, όμως δεν ήξερε. Ήταν ένα θέμα στο οποίο δεν την ενδιέφερε και τόσο. Τελικά φώναξε τον τύπο που είχε έρθει νωρίτερα:

"Χάρρυ, αυτοί της 29ης Οδού, αυτοί που αυτοαποκαλούνται "Απελευθερωτικό Μέτωπο του Τέταρτου Κόσμου", δεν ασχολούνται με το να πολεμάνε τα γουρούνια;"

Ο Χάρρυ δυσαρεστήθηκε φανερά από την ερώτησή της. Σηκώθηκε όρθιος, κοίταξε και τους δυο μας άγρια και μετά βγήκε έξω από το υπόγειο χωρίς να απαντήσει, χτυπώντας την πόρτα πίσω του.

Μια από τις γυναίκες που βρίσκονταν στον νεροχύτη γύρισε και υπενθύμισε στην Έλσα ότι ήταν η σειρά της να ετοιμάσει το μεσημεριανό φαγητό και ότι δεν ακόμα δεν είχε βάλει τις πατάτες στην θερμάστρα για να βράσουν. Έσφιξα το χέρι της Έλσα, της ευχήθηκα καλή τύχη και έφυγα. Νομίζω ότι χειρίστηκα τα πράγματα άσχημα. Ήταν απί-

στευτα ανόητο εκ μέρους μου να φανταστώ ότι μπορούσα να μπω απλά στην κοινότητα των "απόκληρων" και να με κατευθύνουν ευγενικά σε κάποιον που παίρνει μέρος σε βίαιη και παράνομη δράση εναντίον του Συστήματος.

Σίγουρα κάθε μυστικός αστυνομικός της Ουάσιγκτον έχει δοκιμάσει το ίδιο πράγμα. Τώρα θα έχουν προειδοποιηθεί όλοι ότι και εγώ είμαι αστυνομικός. Αυτό καταστρέφει κάθε ευκαιρία που ίσως να είχα για να έρθω σε επαφή με μάχιμους που ήταν εναντίον του Συστήματος σε αυτόν τον συγκεκριμένο χώρο. Σίγουρα, θα μπορούσαμε να στείλουμε κάποιον άλλο να προσπαθήσει να βρει το "Απελευθερωτικό Μέτωπο του Τέταρτου Κόσμου", όπου στον διάβολο και αν είναι. Αναρωτιέμαι όμως τώρα αν υπάρχει λόγος για κάτι τέτοιο. Η επίσκεψή μου στην Έλσα με έπεισε για τα καλά ότι, στα άτομα που μοιράζονται τον ίδιο τρόπο ζωής με αυτή, δεν υπάρχουν πολλές δυνατότητες για εποικοδομητική συνεργασία με την Οργάνωση. Τους λείπει η αυτοπειθαρχία και κάθε πραγματική έννοια του σκοπού. Τα έχουν παρατήσει. Το μόνο που θέλουν είναι να ξαπλώνουν και να περνούν όλη την μέρα ερωτροπόντας και καπνίζοντας "χόρτο". Σχεδόν πιστεύω ότι αν η κυβέρνηση διπλασίαζε τα επιδόματα ευημερίας, ακόμα και αυτοί που βάζουν βόμβες θα έχαναν την μαχητικότητά τους.

Η Έλσα είναι ένα καλό παιδί και θα πρέπει να υπάρχουν και άλλοι που τα περισσότερα ένστικτά τους είναι σε καλή κατάσταση, δεν μπορούν όμως να αντιμετωπίσουν αυτόν τον εφιαλτικό κόσμο και έτσι ξεπέφτουν. Αν και οι δυο μας απορρίπτουμε τον κόσμο στην παρούσα κατάστασή του και οι δυο μας έχουμε περάσει στο περιθώριο κατά κάποια έννοια, η διαφορά μεταξύ των μελών της Οργάνωσης και των φίλων της Έλσα είναι ότι εμείς μπορούμε να αντιδράσουμε ενώ αυτοί όχι. Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου ή τον Χένρυ ή την Κάθριν ή οποιονδήποτε άλλον μέσα στην Οργάνωση απλώς να κάθεται και να παρακολουθεί τηλεόραση και να αφήνει τον κόσμο να φεύγει όταν πρέπει να γίνουν τόσα πολλά. Είναι μια διαφορά ανθρώπινης ποιότητας.

Υπάρχουν όμως περισσότερα από ένα είδος ποιότητας που είναι σημαντικά για εμάς. Οι περισσότεροι αμερικάνοι αντεπεξέρχονται ακόμα,

άλλοι ελάχιστα και άλλοι με μεγάλη επιτυχία. Δεν έχουν περιθωριοποιηθεί, επειδή τους λείπει μια ορισμένη αίσθηση - μια αίσθηση που πιστεύω ότι εμείς στην Οργάνωση μοιραζόμαστε με την Έλσα και τους καλύτερους από τους φίλους της - μια αίσθηση που μας επιτρέπει να μυρίζουμε την βρωμιά αυτής της αποσυντεθημένης κοινωνίας και που μας κάνει να παρεμβαίνουμε. Αυτοί που μπορούν και αντεπεξέρχονται εκεί έξω, όπως και πολλοί από αυτούς που δεν αντεπεξέρχονται, ή δεν μπορούν να μυρίσουν την βρωμιά ή δεν τους ενοχλεί. Οι εβραίοι θα μπορούσαν να τους οδηγήσουν σε οποιοδήποτε χοιροστάσιο και για όσο καιρό υπάρχει αρκετή τροφή θα προσαρμόζονταν σε αυτό. Η εξέλιξη τους έχει κάνει ικανούς στο να επιβιώνουν, τους έχει στερήσει όμως σε άλλους τομείς. Τι εύθραυστο πράγμα είναι ο πολιτισμός του ανθρώπου! Πόσο επιφανειακός είναι στην βασική του φύση! Και πάνω σε πόσα λίγα από τα ομαδοποιημένα πλήθη που δίνει στην ζωή τους κάποιο σχήμα εξαρτάται για να μπορέσει να διατηρηθεί!

Ίσως χωρίς την παρουσία του ενός ή δυο τοις εκατό από τα πιο ικανά άτομα - οι πιο επιθετικοί, έξυπνοι και σκληρά εργαζόμενοι από τους συμπολίτες μας - είμαι σίγουρος ότι ούτε αυτός ούτε κανένας πολιτισμός δεν μπορούσε να διατηρηθεί για πολύ. Θα διαλύονταν σταδιακά, μέσα στους αιώνες, ίσως, και ο κόσμος δεν θα είχε την θέληση ή την ενέργεια ή την ευφυία να κλείσει τις ρωγμές. Τελικά όλα θα επέστρεφαν στην φυσική, προ-πολιτισμική τους κατάσταση - μια κατάσταση που δεν διαφέρει από τους απόκληρους του Τζόρτζταουν.

Είναι φανερό όμως ότι και η ενέργεια, η θέληση και η ευφυία δεν είναι αρκετά. Η Αμερική έχει ακόμα αρκετούς πολύ ικανούς για να διατηρήσουν τους τροχούς να γυρίζουν. Αυτοί όμως οι πολύ ικανοί φαίνεται πως δεν έχουν καταλάβει ότι η μηχανή που οι προσπάθειές τους την κρατούσαν σε λειτουργία τόσο καιρό έχει ξεφύγει από τον δρόμο της και τώρα κατευθύνεται προς μια άβυσσο. Είναι αναίσθητοι στην ασχήμια και στην αφύσικη κατάσταση, όπως και στον τελικό κίνδυνο, της πορείας που έχουν πάρει.

Πραγματικά είναι μια μειονότητα της μειονότητας αυτοί που οδήγησαν την Φυλή μας έξω από την ζούγκλα και πάνω στα πρώτα βήματα προς

τον αληθινό πολιτισμό. Χρωστάμε τα πάντα σε αυτούς τους λίγους από τους προγόνους μας που είχαν και την αίσθηση να νοιώθουν τι έπρεπε να κάνουν και την ικανότητα να το κάνουν. Χωρίς την αίσθηση αυτή καμία ποσότητα ικανότητας δεν μπορεί να οδηγήσει σε πραγματικά μεγάλα κατορθώματα, και χωρίς την ικανότητα η αίσθηση οδηγεί μόνο σε όνειρα και διαψεύσεις. Η Οργάνωση διάλεξε από την μεγάλη μάζα της ανθρωπότητας αυτούς της σημερινής γενιάς μας που κατέχουν αυτόν τον σπάνιο συνδυασμό. Τώρα πρέπει να κάνουμε οτιδήποτε είναι αναγκαίο για να υπερισχύσουμε.

Κεφάλαιο 13

21 Μαρτίου 1993

Σήμερα είναι μια νέα αρχή. Μεγάλη σύμπτωση που είναι η πρώτη μέρα της Άνοιξης. Για μένα είναι σαν μια επιστροφή από τους νεκρούς - 470 μέρες ζωντανού θανάτου. Το να είμαι πίσω μαζί με την Κάθριν, μαζί με τους άλλους συντρόφους μου, ικανός να αναλάβω και πάλι τον αγώνα μετά από τόσο χαμένο χρόνο - η σκέψη αυτών των πραγμάτων με γεμίζει με απερίγραπτη χαρά.

Συνέβησαν τόσα πολλά από τότε που έγραψα για τελευταία φορά σε αυτό το ημερολόγιο (πόσο χαίρομαι που η Κάθριν κατάφερε να μου το φυλάξει!) που είναι δύσκολο να αποφασίσω πώς να τα συμπυκνώσω όλα εδώ. Λοιπόν, ας τα πάρουμε από την αρχή. Ήταν περίπου τέσσερις η ώρα το πρωί, κατασκότεινα, και ήταν Κυριακή. Όλοι μας κοιμόμασταν για τα καλά. Το πρώτο πράγμα που θυμάμαι είναι η Κάθριν να με ταρακουνάει από τον ώμο, προσπαθώντας να με ξυπνήσει. Άκουγα έναν επίμονο βόμβο στο βάθος, που, μέσα στην θολή από τον ύπνο κατάσταση που βρισκόμουν, υπέθεσα ότι ήταν το ξυπνητήρι του δωματίου μας.

"*Σίγουρα, δεν είναι ακόμα ώρα να σηκωθώ*", μουρμούρισα.

"Είναι ο συναγερμός από κάτω", ψιθύρισε η Κάθριν σε επείγον τόνο. *"Κάποιος είναι έξω από το κτίριο."*

Αυτό με ξύπνησε αμέσως, πριν όμως πατήσω στο πάτωμα, ακούστηκε ένας δυνατός ήχος σπασίματος, ενώ κάτι που άφηνε πίσω του σπίθες

πετάχτηκε μέσα από τα προσεκτικά καλυμμένο παράθυρο της κρεβατοκάμαρας. Το δωμάτιο γέμισε σχεδόν αμέσως με ένα αποπνικτικό σύννεφο αερίου και εγώ προσπαθούσα να ανασάνω με αγωνία.

Τα επόμενα λεπτά είναι λίγο μπερδεμένα στη μνήμη μου. Με κάποιο τρόπο όλοι μας φορέσαμε τις αντιασφυξιογόνες μάσκες μας χωρίς να ανάψουμε τα φώτα. Ο Μπίλ και εγώ τρέξαμε στο ισόγειο, αφήνοντας την Κάθριν και την Κάρολ να προφυλάσσουν τα παράθυρα του πάνω ορόφου. Ευτυχώς κανείς δεν προσπάθησε να μπει στο κτίριο, όμως όταν ο Μπίλ και εγώ φτάσαμε στην βάση της σκάλας ακούγαμε κάποιον απ' έξω με ένα μεγάφωνο να μας διατάζει να βγούμε έξω με τα χέρια σηκωμένα ψηλά. Έριξα μια γρήγορη ματιά μέσα από μια τρύπα. Το σκοτάδι έξω είχε μετατραπεί σε μέρα από τους προβολείς που ήταν στραμμένοι προς το κτίριό μας. Η λάμψη δεν μου επέτρεπε να δω πέρα από τα φώτα, αλλά ήταν φανερό ότι υπήρχαν εκατοντάδες στρατιώτες και αστυνομικοί, εξοπλισμένοι, εκεί έξω.

Ήταν πράγματι μάταιο να προσπαθήσουμε να ξεφύγουμε ρίχνοντας με τα όπλα μας, παρ' όλα αυτά ρίξαμε μια σύντομη ομοβροντία - από μερικούς γρήγορους πυροβολισμούς ο καθένας μας - από τα παράθυρα του πάνω ορόφου και του ισογείου, από το μπροστινό και από το πίσω μέρος, απλώς για να αποθαρρύνουμε αυτούς που ήταν εκεί έξω να προσπαθήσουν να μπουν γρήγορα με την βία μέσα στο κτίριο. Μετά από αυτό, όλοι μας απομακρυνθήκαμε από τα παράθυρα και τις πόρτες, που αμέσως κατατρυπήθηκαν από καταιγιστικά πυρά, και συγκεντρωθήκαμε στο να μαζέψουμε όσο περισσότερο από τον βασικό εξοπλισμό μας μπορούσαμε και να τον πάρουμε μαζί μας φεύγοντας από την στοά διαφυγής. Οι τσιμεντένιοι τοίχοι του γκαράζ μας παρείχαν προστασία από τα πυρά των μικρών όπλων που έρχονταν προς εμάς από κάθε κατεύθυνση. Ο Μπίλ, η Κάθριν και η Κάρολ ακουμπούσαν τον εξοπλισμό μας μέσα στην μακριά, σκοτεινή στοά, ενώ εγώ παρέμεινα στο κατάστημα και μάζευα για αυτούς τα πράγματα που πίστευα ότι έπρεπε να προσπαθήσουμε να σώσουμε. Μέσα σε τρία μανιώδη και εξουθενωτικά τέταρτα της ώρας, συγκέντρωσαν ένα μικρό βουνό από όπλα και επικοινωνιακό εξοπλισμό μέσα στην αποχετευτική τάφρο στην άλλη άκρη της σήραγγας.

Αν και οι τρεις τους κουβάλησαν τα περισσότερα, τουλάχιστον δεν κινδύνευαν να τους χτυπήσουν οι σφαίρες. Όλη την ώρα άκουγα τις σφαίρες να σφυρίζουν δίπλα από τα αυτιά μου και πολλές φορές με χτυπούσαν κομμάτια τσιμέντου που έσπαγαν από τους τοίχους από τις εξοστρακισμένες σφαίρες. Ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω πως κατάφερα και δεν σκοτώθηκα. Κατάφερα ακόμα και να πυροβολώ μερικές φορές κάθε πέντε λεπτά μέσα από την πόρτα προς αυτούς που μας επιτίθονταν, απλά για να τους αναγκάζω να καλύπτονται. Τελικά βγάλαμε έξω όλα τα μικρά όπλα μας και τα πυρομαχικά, σχεδόν τα μισά από τα ογκώδη εκρηκτικά και τα βαρύτερα όπλα μας και όλες τις έτοιμες επικοινωνιακές μονάδες. Σώσαμε και τα εργαλεία του Μπίλ, επειδή είχε την τακτική συνήθεια να τα έχει όλα μαζί μέσα σε μια εργαλειοθήκη, εγκαταλείψαμε όμως τον περισσότερο από τον εξοπλισμό δοκιμών μου, αφού ήταν σκορπισμένος σε όλο το κατάστημα. Μαζευτήκαμε όπως-όπως μέσα στον λάκκο αλλαγής λαδιών και αποφασίσαμε ότι ο Μπίλ και τα κορίτσια θα έκλεβαν ένα όχημα και θα φόρτωναν τα πράγματά μας ενώ εγώ παρέμεινα στο κατάστημα και ετοίμασα μια κατεδαφιστική γόμωση που θα έκλεινε την είσοδο της σήραγγας διαφυγής μας. Θα τους έδινα τριάντα λεπτά καιρό και μετά θα άναβα το φυτίλι και θα έφευγα και εγώ.

Η Κάθριν ξέφυγε και ανέβηκε γρήγορα απάνω, οπού πήρε μερικά από τα προσωπικά μας είδη - μαζί και το ημερολόγιό μου - και μετά την έσπρωξα πίσω στην σήραγγα μαζί με τους άλλους για τελευταία φορά.

Οι πόρτες του ισογείου και οι σανίδες πάνω στα παράθυρα ήταν μισοδιαλυμένες από τους πυροβολισμούς μέχρι εκείνη τη στιγμή και έμπαινε τόσο πολύ φως μέσα στο κατάστημα από τους προβολείς που κάθε κίνηση γινόταν εξαιρετικά επικίνδυνη. Δουλεύοντας με νευρική βιασύνη, έφτιαξα μια γόμωση των είκοσι λιβρών από τριτόνιο μέσα στον λάκκο αλλαγής λαδιών, ακριβώς πάνω από την είσοδο της σήραγγας και την όπλισα.

Μετά σύρθηκα πάνω στο πάτωμα προς τον τοίχο όπου ήταν συγκεντρωμένες άλλες εκατό λίβρες τριτονίου μέσα σε μικρά δοχεία. Είχα σκοπό να συνδέσω αυτή την σωρό με την γόμωση μέσα στον λάκκο αλλαγής λαδιών, έτσι ώστε να ανατιναζόταν ολόκληρο το κατάστημα με μία έκρηξη, καλύπτοντας τελείως τα πάντα με συντρίμμια. Η αστυνομία θα

χρειαζόταν μερικές μέρες για να ψάξει μέσα στα ερείπια και να ανακαλύψει ότι είχαμε διαφύγει. Ποτέ όμως δεν κατάφερα να φτάσω στον τοίχο. Με κάποιον τρόπο - ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω τι ακριβώς συνέβη - η γόμωση μέσα στον λάκκο αλλαγής λαδιών έσκασε πρόωρα. Ίσως κάποια εξοστρακισμένη σφαίρα χτύπησε τα εκρηκτικά. Ή ίσως σπίθες από κάποιο δακρυγόνο που ρίχνονταν ακόμα εκεί μέσα πυροδότησε το φυτίλι. Σε κάθε περίπτωση, το τράνταγμα με έριξε αναίσθητο - και σχεδόν με σκότωσε. Ανέκτησα τις αισθήσεις μου πάνω σε ένα χειρουργικό κρεβάτι στον θάλαμο της εντατικής μονάδας κάποιου νοσοκομείου.

Οι επόμενες μέρες ήταν εξαιρετικά οδυνηρές. Ριγώ και μόνο που τις σκέφτομαι. Από την εντατική μονάδα με πήγαν αμέσως σε ένα ανακριτικό κελί στο ημιυπόγειο του κτιρίου του FBI, που ακόμα ήταν εν μέρει καθαρισμένο από τα συντρίμμια της βομβιστικής επίθεσής μας πριν εφτά εβδομάδες. Αν και ήμουν ακόμα αποπροσανατολισμένος και πονούσα πάρα πολύ από τις πληγές μου, με μεταχειρίστηκαν άγρια. Οι καρποί μου ήταν σφιχτά δεμένοι με χειροπέδες πίσω στην πλάτη μου και με χτυπούσαν με γροθιές και κλοτσιές όποτε δίσταζα ή δεν απαντούσα γρήγορα σε κάποια διαταγή. Αναγκασμένος να στέκομαι στην μέση του κελιού ενώ μισή ντουζίνα πράκτορες του FBI μου έκαναν ερωτήσεις φωνάζοντας από όλες τις πλευρές, δεν μπορούσα να κάνω τίποτα περισσότερο από το να μουρμουρίζω ασυνάρτητα, ακόμα και να ήθελα να συνεργαστώ μαζί τους.

Όμως ακόμα και μέσα στους πόνους μου, ένοιωθα ένα κύμα έπαρσης όταν κατάλαβα από τις ερωτήσεις των ανακριτών μου ότι οι άλλοι θα πρέπει να ξέφυγαν με ασφάλεια. Αυτοί που βρίσκονταν γύρω μου φώναζαν συνεχώς τις ίδιες ερωτήσεις: "Πού είναι οι άλλοι; Πόσοι άλλοι ήταν μέσα στο κτίριο μαζί σου; Πώς βγήκαν έξω;" Μάλλον τα εκρηκτικά μέσα στον λάκκο αλλαγής λαδιών είχαν διαλύσει με επιτυχία την είσοδο της σήραγγας. Οι ερωτήσεις τονίζονταν με συνεχόμενα χαστούκια και κλοτσιές μέχρι που στο τέλος έπεσα στο δάπεδο, χάνοντας ευτυχώς και πάλι τις αισθήσεις μου. Όταν συνήλθα, ήμουν ακόμα ξαπλωμένος εκεί που είχα πέσει, πάνω στο γυμνό, τσιμεντένιο δάπεδο. Το φως ήταν αναμμένο, κανένας άλλος δεν ήταν στο δωμάτιο και μπορούσα να ακούσω το

κροτάλισμα των κομπρεσέρ και άλλους ήχους που γινόταν από τους εργάτες που δούλευαν στον διάδρομο πέρα από την πόρτα του κελιού μου. Πονούσα παντού, με τις χειροπέδες να με πονούν ιδιαίτερα, το κεφάλι μου όμως ήταν σχεδόν καθαρό.

Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι μετάνιωσα που δεν είχα πια την κάψουλα με το δηλητήριο. Φυσικά η μυστική αστυνομία είχε πάρει το μικρό περιδέραιό μου όταν με βρήκαν αναίσθητο μέσα στα συντρίμμια του γκαράζ. Καταράστηκα τον εαυτό μου που δεν είχα την προνοητικότητα να βάλω την κάψουλα στο στόμα μου πριν την έκρηξη. Ίσως να μην την είχαν βρει εκεί και θα μπορούσα να την δαγκώσω μόλις ξύπνησα στο νοσοκομείο. Τις επόμενες μέρες, αυτό το μετάνιωμα ερχόταν ξανά και ξανά. Η δεύτερη σκέψη μου ήταν και αυτή μετάνιωμα και ενοχή. Βασανιζόμουν από μια υποψία τόσο δυνατή που είχε γίνει σχεδόν βέβαιο ότι η ατυχής επίσκεψή μου στην Έλσα πριν δυο μέρες ήταν υπεύθυνη για την δύσκολη θέση στην οποία βρισκόμουν. Προφανώς κάποιος από την ομάδα της Έλσα με ακολούθησε μέχρι το σπίτι και μετά έδωσε πληροφορίες σχετικά με εμένα. Αυτή η υποψία επιβεβαιώθηκε αργότερα εμμέσως από αυτούς που με είχαν συλλάβει. Έμεινα μόνος με τους πόνους και τις θλιβερές σκέψεις μου μόνο για μερικά λεπτά πριν αρχίσει η δεύτερη περίοδος της ανάκρισής μου. Αυτή την φορά μπήκαν στο κελί μου δυο πράκτορες του FBI, μαζί με έναν γιατρό και άλλους τρεις άντρες, όπου από αυτούς οι δυο ήταν μεγαλόσωμοι, μυώδεις νέγροι. Ο τρίτος ήταν ένας σκυφτός, ασπρομάλλης τύπος γύρω στα εβδομήντα. Ένα πρόστυχο χαμόγελο τρεμούλιαζε στις γωνίες του χονδροκομμένου στόματός του, που κατά διαστήματα γινόταν ένας στραβός μορφασμός, αποκαλύπτοντας τα χρυσά σφραγίσματα στα κιτρινισμένα από τον καπνό δόντια του. Όταν ο γιατρός με εξέτασε στα γρήγορα, είπε ότι είμαι σε σχετική καλή κατάσταση και έφυγε, οι δυο πράκτορες του FBI με σήκωσαν με την βία όρθιο και μετά στάθηκαν κοντά στην πόρτα. Η διαδικασία είχα παραδοθεί στον απαίσιο τύπο με τα χρυσά δόντια.

Μιλώντας με μια βαριά εβραϊκή προφορά και με έναν αφοπλιστικά ήρεμο, επαγγελματικό τρόπο, συστήθηκε ως συνταγματάρχης Σαούλ Ρούμπιν, της Στρατιωτικής Αντικατασκοπίας του Ισραήλ. Πριν καν προλάβω να αναρωτηθώ τι δουλειά είχε ένας εκπρόσωπος μιας ξένης κυβέρ-

νησης στην ανάκρισή μου, ο Ρούμπιν εξήγησε:

"Αφού οι ρατσιστικές δραστηριότητές σας παραβιάζουν την Διεθνή Συνθήκη Γενοκτονιών, Κύριε Τέρνερ, θα δικαστείτε από ένα διεθνές δικαστήριο με αντιπροσώπους από την χώρα σας και την δική μου. Πρώτα όμως χρειαζόμαστε κάποιες πληροφορίες από εσάς, έτσι ώστε να μπορέσουμε να φέρουμε την ίδια στιγμή τους συνένοχούς σας ενώπιον της δικαιοσύνης."

"Καταλαβαίνω ότι δεν ήσασταν και τόσο συνεργάσιμος εχτές το βράδυ. Σας προειδοποιώ ότι θα σας μεταχειριστούμε άσχημα αν δεν απαντήσετε στις ερωτήσεις μου. Είχα πολλές εμπειρίες τα τελευταία 45 χρόνια στο να αποσπώ πληροφορίες από άτομα που δεν ήθελαν να συνεργαστούν μαζί μου. Στο τέλος όλοι τους μου είπαν όλα όσα ήθελα να μάθω, και οι άραβες και οι Γερμανοί, ήταν όμως μια δυσάρεστη εμπειρία για αυτούς που ήταν πεισματάρηδες."

Τότε, μετά από μια σύντομη διακοπή:

"Α, ναι, μερικοί από αυτούς τους Γερμανούς, πίσω στο 1945 και το 1946 - ειδικά αυτοί των SS - ήταν πολύ πεισματάρηδες."

Η φανερή ικανοποιητική ανάμνηση έφερε άλλο ένα απαίσιο χαμόγελο στο πρόσωπο του Ρούμπιν και δεν μπόρεσα να μην ανατριχιάσω. Θυμήθηκα τις φρικτές φωτογραφίες που μου είχε δείξει πριν χρόνια ένα από τα μέλη μας που ήταν πρώην αξιωματικός της Στρατιωτικής Αντικατασκοπίας, από Γερμανούς αιχμάλωτους που τους είχαν βγάλει τα μάτια, τους είχαν ξεριζώσει τα δόντια, τους είχαν κόψει τα δάκτυλα και τους είχαν τσακίσει τα γεννητικά όργανα σαδιστές ανακριτές, πολλοί από τους οποίους φορούσαν στολές του στρατού των Ηνωμένων Πολιτειών, πριν την καταδίκη τους και την εκτέλεσή τους ως "εγκληματίες πολέμου" από τα στρατοδικεία. Δεν ήθελα τίποτα άλλο από το να μπορούσα να σπάσω με τις γροθιές μου την πρόστυχη εβραϊκή μούρη πού ήταν μπροστά μου, οι χειροπέδες μου όμως δεν μου επέτρεπαν τέτοια πολυτέλεια. Έτσι έφτυσα τον Ρούμπιν στο πρόσωπο και την ίδια στιγμή προσπάθησα να τον κλοτσήσω στον καβάλο του. Δυστυχώς οι πιασμένοι μυς μου που πονούσαν χάλασαν την ευστοχία μου και η κλοτσιά πέτυχε τον Ρούμπιν στον μηρό, στέλνοντάς τον πίσω μερικά βήματα παραπατώντας.

Τότε με έπιασαν οι δυο νέγροι υποτακτικοί. Κάτω από τις οδηγίες του Ρούμπιν, άρχισαν να με χτυπούν άγρια, με ακρίβεια και επιστημονικά. Όταν σταμάτησαν όλο μου το σώμα ήταν μια πρησμένη μάζα που έκαιγε από τον πόνο και σφάδαζα στο πάτωμα βογγώντας. Η ανάκριση στη συνέχεια ήταν πολύ χειρότερη. Αφού σχεδίαζαν μια δημόσια "δίκη-παρωδία" για μένα, μάλλον όπως του Άντολφ Άιχμαν, ο Ρούμπιν απέφυγε να μου βγάλει τα μάτια και να μου κόψει τα δάκτυλα, πράγμα που θα με παραμόρφωνε, αυτά όμως που έκανε ήταν το ίδιο οδυνηρά.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Ο Άντολφ Άιχμαν ήταν ένας Γερμανός αξιωματικός μεσαίου επιπέδου κατά την διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Δεκαπέντε χρόνια μετά τον πόλεμο, το 39 ΠΝΕ, τον απήγαγαν οι εβραίοι από την Νότιο Αφρική, τον πήγαν αεροπορικώς στο Ισραήλ και τον έκαναν την κεντρική μορφή μιας επιμελώς στημένης, δίχρονης προπαγανδιστικής εκστρατείας για να προκαλέσουν την συμπάθεια του μη-εβραϊκού κόσμου για το Ισραήλ, το μοναδικό καταφύγιο των "καταδιωγμένων" εβραίων. Μετά από φρικτά βασανιστήρια, ο Άιχμαν παρουσιάστηκε μέσα σε ένα ηχομονωμένο γυάλινο κλουβί κατά την διάρκεια μιας τετράμηνης δίκης-παρωδίας στην οποία καταδικάσθηκε σε θάνατο για "εγκλήματα κατά του εβραϊκού λαού".)

Επί μέρες κάποια στιγμή βρισκόμουν τελείως εκτός εαυτού και, όπως είχε προβλέψει ο Ρούμπιν, του είπα τελικά όλα όσα ήθελε να μάθει. Κανέναν ανθρώπινο ων δεν θα μπορούσε να κάνει αλλιώς.

Κατά την διάρκεια της διαδικασίας των βασανιστηρίων μου οι δυο πράκτορες του FBI που ήταν πάντοτε παρόντες ως θεατές χλόμιασαν μερικές φορές - και όταν ο Ρούμπιν είχε βάλει τους δυο μαύρους βοηθούς του να περάσουν μια μακριά, στρογγυλεμένη στην άκρη ράβδο μέσα στον πρωκτό μου, ενώ εγώ ούρλιαζα και να σπαρταρούσα σαν σουβλισμένο γουρούνι, ο ένας από αυτούς φαινόταν ότι ήταν έτοιμος να ξεράσει - ποτέ όμως δεν έφεραν κάποια αντίρρηση. Πιστεύω ότι ήταν όπως ακριβώς μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν αμερικάνοι αξιωματικοί Γερμανικής καταγωγής παρατηρούσαν ήρεμα τους εβραίους βασανιστές να ασχολούνται με τους φυλετικούς αδελφούς τους που ήταν στον Γερμανικό στρατό και το ίδιο όταν δεν έβλεπαν τίποτα λά-

θος όταν νέγροι στρατιώτες βίαζαν και κακοποιούσαν Γερμανίδες. Είναι μήπως το ότι έχουν υποστεί τόση πλύση εγκεφάλου από τους εβραίους ώστε να μισούν την ίδια τους την Φυλή, ή μήπως είναι απλός αναίσθητοι μπάσταρδοι που θα έκαναν οτιδήποτε τους έλεγαν για όσο καιρό έπαιρναν τους μισθούς τους;

Παρά την εξαιρετικά επώδυνη ειδικότητα του Ρούμπιν, τώρα είμαι τελείως πεπεισμένος ότι οι τεχνικές ανάκρισης της Οργάνωσης είναι περισσότερο αποτελεσματικές από ότι του Συστήματος. Ήμαστε επιστημονικοί ενώ το Σύστημα είναι απλά κτηνώδες. Αν και ο Ρούμπιν έσπασε την αντίστασή μου και πήρε απαντήσεις στις ερωτήσεις του, δεν έκανε ευτυχώς τις σωστές ερωτήσεις. Όταν τέλειωσε επιτέλους μαζί μου, μετά από έναν εφιάλτη που κράτησε σχεδόν ένα μήνα, του είχα πει τα ονόματα από τα περισσότερα μέλη της Οργάνωσης που ήξερα, τις τοποθεσίες των κρυψώνων τους και ποιοι είχαν πάρει μέρος σε διάφορες επιχειρήσεις εναντίον του Συστήματος. Είχα περιγράψει λεπτομερώς την προετοιμασία της βομβιστικής επίθεσης στο κτίριο του FBI και το ρόλο που έπαιξα στην επίθεση με τον όλμο στο Καπιτώλιο. Και φυσικά εξήγησα πως ακριβώς τα άλλα μέλη της μονάδας μου είχαν διαφύγει την σύλληψη.

Όλες αυτές οι αποκαλύψεις σίγουρα δημιούργησαν προβλήματα στην Οργάνωση. Αφού όμως ήταν σε θέση να προβλέψουν ακριβώς αυτά που θα μάθαινε η πολιτική αστυνομία από μένα, μπορούσαν να αποτρέψουν κάθε δυνατή ζημιά. Αυτό κυρίως σήμαινε την βιαστική εγκατάλειψη αρκετών πολύ καλών κρυψώνων και την δημιουργία καινούργιων.

Η ανακριτική τεχνική του Ρούμπιν όμως απέσπασε πληροφορίες μόνο υπό την μορφή απαντήσεων σε απευθείας ερωτήσεις. Δεν με ρώτησε τίποτα σχετικά με το σύστημα επικοινωνιών μας και έτσι δεν ανακάλυψε τίποτα για αυτό (όπως έμαθα αργότερα, οι νόμιμοί μας μέσα στο FBI κράτησαν την Οργάνωση ενήμερη σχετικά με το τι πληροφορίες απέδωσε η ανάκρισή μου, έτσι διατηρήσαμε την εμπιστοσύνη μας στην ασφάλεια ασύρματων επικοινωνιών μας). Δεν έμαθε επίσης τίποτα σχετικά με το Τάγμα ή για την φιλοσοφία μας ή τα εκτεταμένα σχέδιά μας, των οποίων η γνώση ίσως να βοηθούσε το Σύστημα να καταλάβει την στρατηγική μας. Έτσι, αυτά όλα που έμαθε ο Ρούμπιν από μένα ήταν μόνο τακτι-

κής φύσεως. Πιστεύω ότι ο λόγος αυτού ήταν η υπεροπτική υπόθεση του Συστήματος ότι η δουλειά της εξουδετέρωσης της Οργάνωσης θα ήταν θέμα μερικών εβδομάδων. Μας θεωρούσαν ως μεγάλο πρόβλημα όχι όμως ως θανάσιμο κίνδυνο. Όταν τελείωσε η περίοδος της ανάκρισής μου, κρατήθηκα στο κτίριο του FBI για άλλες τρεις εβδομάδες, ίσως σαν πρόληψη για να με έχουν εύκαιρο ώστε να αναγνωρίσω άλλα μέλη της Οργάνωσης που ίσως να συλλαμβάνονταν με βάση τις πληροφορίες που είχα δώσει. Κανένας όμως δεν συλλήφθηκε κατά την διάρκεια αυτού του διαστήματος και τελικά μεταφέρθηκα στο ειδικό συγκρότημα φυλακών στο Φόρτ Μπέλβοϊρ όπου κρατούνταν σχεδόν 200 άλλα μέλη της Οργάνωσης και σχεδόν ο ίδιος αριθμός νομίμων μας.

Η κυβέρνηση φοβόταν να μας βάλει σε συνηθισμένες φυλακές λόγω του κινδύνου ότι ίσως η Οργάνωση μας ελευθέρωνε - και επειδή, υποπτεύομαι, φοβόταν ότι ίσως να προσηλυτίζαμε άλλους Λευκούς κρατούμενους. Έτσι κάθε μέλος της Οργάνωσης από κάθε μεριά της χώρας που είχε συλληφθεί τον έστελναν στο Φόρτ Μπέλβοϊρ και τον κρατούσαν σε απομονωμένα κελιά μέσα σε κτίρια που ήταν περικυκλωμένα με συρματόπλεγμα, άρματα, υπερυψωμένες σκοπιές με πολυβόλα και δυο λόχους στρατονομίας - όλα αυτά βρίσκονταν στο κέντρο μιας στρατιωτικής βάσης. Εκεί πέρασα τους επόμενους 14 μήνες. Δεν ξέρω τι έγινε με τα σχέδια της δίκης μου.

Πολλοί πιστεύουν ότι η απομόνωση είναι μια ιδιαίτερα σκληρή μεταχείριση, για μένα όμως ήταν ευλογία. Βρισκόμουν ακόμα σε μια ανώμαλη πνευματική κατάσταση κατάθλιψης - λίγο ως αποτέλεσμα των βασανιστηρίων του Ρούμπιν, λίγο από την αίσθηση ενοχής που λύγισα σε αυτά τα βασανιστήρια, και λίγο από το ότι με είχαν κλειδωμένο και ήμουν ανίκανος να πάρω μέρος στον αγώνα - ώστε χρειαζόμουν λίγο χρόνο για να συνέλθω. Φυσικά ήταν ευχάριστο που δεν είχα να ανησυχώ για μαύρους, οι οποίοι θα ήταν μια πραγματική κατάρα σε κάποια συνηθισμένη φυλακή. Κάποιος που δεν έχει νοιώσει τον τρόμο και τον πόνο που ένοιωσα δεν μπορεί να καταλάβει τα βαθιά και διαρκή αποτελέσματα μιας τέτοιας εμπειρίας. Το σώμα μου είχε θεραπευτεί τώρα εντελώς και ανάρρωσα από τον ιδιόρρυθμο συνδυασμό κατάθλιψης και νευρικών

διαταραχών με τα οποία με άφησε ο ανακριτής μου, δεν είμαι όμως ο ίδιος άνθρωπος που ήμουν πριν. Είμαι περισσότερο ανυπόμονος τώρα, σκέφτομαι πιο σοβαρά (ίσως ακόμα και νηφάλια), είμαι πιο αποφασισμένος από ότι ποτέ να προχωρήσω πάνω στον σκοπό μας.

Έχασα επίσης κάθε φόβο για τον θάνατο. Δεν έγινα πιο απερίσκεπτος - αυτό θα ήταν το τελευταίο πράγμα - τίποτα όμως δεν με φοβίζει τώρα. Μπορώ να είμαι πολύ σκληρότερος με τον εαυτό μου από ότι πριν και επίσης σκληρότερος με τους άλλους, όταν χρειάζεται. Αλίμονο σε κάθε κλαψιάρη συντηρητικό, "υπεύθυνο" ή οτιδήποτε άλλο, που θα μπει στον δρόμο της επανάστασής μας! Δεν θα ακούσω πια καμία δικαιολογία από αυτούς τους συνεργάτες που ενδιαφέρονται μόνο για τον εαυτό τους απλά θα αρπάξω το πιστόλι μου.

Υποτίθεται ότι εγώ και οι υπόλοιποι που βρίσκονταν στο Φόρτ Μπέλβοϊρ δεν είχαμε καμία επαφή με κάποιον από έξω και δεν μας επιτρεπόταν να έχουμε υλικό για διάβασμα, εφημερίδες και τα λοιπά. Παρ' όλα αυτά, μάθαμε σύντομα πώς να επικοινωνούμε περιορισμένα μεταξύ μας και φτιάξαμε μια γραμμή προφορικών νέων με τον έξω κόσμο μέσο των φυλάκων μας, οι οποίοι δεν ήταν από αυτούς που μας αντιπαθούσαν. Τα νέα που όλοι μας θέλαμε να ακούμε, φυσικά, ήταν σχετικά με τον πόλεμο μεταξύ της Οργάνωσης και του Συστήματος. Χαροποιούμασταν ιδιαίτερα όταν υπήρχαν νέα για κάποια επιτυχής δράση εναντίον του Συστήματος - κάποια "θηριωδία", στην γλώσσα των μέσων ενημέρωσης - και στενοχωριόμασταν όταν η περίοδος που μεσολαβούσε ανάμεσα στις βασικές δράσεις ήταν πάνω από μερικές μέρες.

Όσο περνούσε ο καιρός, τα νέα σχετικά με τις δράσεις γινόταν υπερβολικά μικρότερα σε συχνότητα και τα μέσα ενημέρωσης άρχισαν να μαντεύουν με όλο και μεγαλύτερη σιγουριά την άμεση εξουδετέρωση των υπολειμμάτων της Οργάνωσης και την επιστροφή της χώρας στον "κανονικό" της ρυθμό. Αυτό μας ανησύχησε, η ανησυχία μας όμως ελαττώθηκε όταν παρατηρήσαμε ότι στο Φόρτ Μπέλβοϊρ ερχόταν όλο και λιγότεροι καινούργιοι κρατούμενοι. Όταν ήρθα για πρώτη φορά εδώ υπήρχε ο μέσος όρος του ενός κάθε μέρα, αυτός ο αριθμός όμως μειώθηκε σε έναν κάθε εβδομάδα μέχρι τον Αύγουστο του περασμένου χρόνου. Τότε

έγινε η μεγάλη βομβιστική επίθεση στο Χιούστον στις 11 και 12 Σεπτεμβρίου του 1992. Μέσα σε δυο συνταρακτικές μέρες έγιναν 14 μεγάλες βομβιστικές επιθέσεις, οι οποίες άφησαν πίσω τους πάνω από 4.000 νεκρούς και πολλές από τις βιομηχανικές και ναυπηγικές εγκαταστάσεις καπνισμένα συντρίμμια. Η δράση άρχισε όταν ένα πλήρες εξοπλισμένο πλοίο, το οποίο μετέφερε βόμβες αέρος στο Ισραήλ, ανατινάχτηκε στο γεμάτο κόσμο κανάλι πλοίων του Χιούστον στις ώρες πριν το ξημέρωμα στις 11 Σεπτεμβρίου. Αυτό το πλοίο παρέσυρε μαζί του στον βυθό του καναλιού άλλα τέσσερα, μπλοκάροντάς το τελείως και βάζοντας επίσης φωτιά σε ένα τεράστιο διυλιστήριο εκεί κοντά. Μέσα σε μια ώρα έγιναν άλλες οκτώ μεγάλες εκρήξεις κατά μήκος του καναλιού, βγάζοντας εκτός λειτουργίας το δεύτερο σε λειτουργία λιμάνι της χώρας για περισσότερο από τέσσερις μήνες.

Πέντε εκρήξεις που έγιναν αργότερα έθεσαν εκτός λειτουργίας το αεροδρόμιο του Χιούστον, κατέστρεψαν τον κύριο σταθμό ενέργειας της πόλης και κατεδάφισαν δυο περάσματα και μια γέφυρα που βρίσκονταν σε στρατηγικά σημεία, κάνοντας δυο από τις πιο πολυσύχναστες εθνικές οδούς στην περιοχή αδιάβατες. Το Χιούστον μετατράπηκε μέσα σε μια στιγμή σε μια κατεστραμμένη περιοχή και η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση έστειλε βιαστικά χιλιάδες στρατιώτες - τόσο για να κρατήσουν υπό έλεγχο το εξαγριωμένο και πανικοβλημένο πλήθος όσο και για να αντιμετωπίσουν την Οργάνωση. Η δράση στο Χιούστον δεν μας επέφερε φίλους, ούτε όμως βοήθησε την περίπτωση της κυβέρνησης. Και επίσης διέψευσε την θεωρία που μεγάλωνε ότι η επανάστασή μας είχε καταπνιγεί.

Και μετά το Χιούστον ήρθε το Γουίλμινγκτον, μετά ήρθε το Πρόβιντενς, μετά το Ρεϊσίν. Οι δράσεις ήταν λιγότερες από πριν, ήταν όμως πάρα πολύ μεγαλύτερες. Έγινε πια φανερό σε εμάς το περασμένο Φθινόπωρο ότι η επανάσταση είχε περάσει σε μια καινούργια και πιο αποφασιστική φάση. Περισσότερα όμως για αυτό αργότερα.

Το προηγούμενο βράδυ έγινε η πιο σημαντική δράση για όλους εμάς που ήμασταν στο Φόρτ Μπέλβοϊρ. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα, όπως συνήθως, δυο φαιοπράσινα λεωφορεία σταμάτησαν μπροστά στην πύλη του συγκροτήματος των φυλακών. Συνήθως φέρνουν 60 στρατονόμους για

την μεταμεσονύχτια βάρδια της φρουράς και παίρνουν την νυχτερινή βάρδια. Αυτή την φορά ήταν διαφορετικά. Η πρώτη υποψία ότι ήταν σε εξέλιξη κάποια απόδραση μου ήρθε όταν ξύπνησα από τον ήχο κάποιου πολυβόλου που έριχνε από μια από τις υπερυψωμένες σκοπιές. Σώπασε γρήγορα από μια απευθείας βολή από το πυροβόλο των 105 χιλιοστών ενός από τα τέσσερα άρματα που βρίσκονταν στο συγκρότημα. Μετά από αυτό ακούστηκαν βολές από μικρά όπλα και πολλές φωνές και ήχος ποδιών που έτρεχαν. Τελικά, η ξύλινη πόρτα του κελιού μου έσπασε προς τα μέσα κάτω από το χτύπημα μιας σφύρας και ήμουν ελεύθερος. Ήμουν ένας από τους 150 περίπου τυχερούς που στριμώχτηκαν μέσα στα λεωφορεία της στρατονομίας και φύγαμε με αυτά. Πολλοί άλλοι είχαν γαντζωθεί πάνω στα τέσσερα αιχμαλωτισμένα άρματα, των οποίων τα απρόσεκτα πληρώματα ήταν ο πρώτος στόχος αυτών που μας διέσωσαν. Οι υπόλοιποι έπρεπε να φύγουν με τα πόδια, προχωρώντας με δυσκολία μέσα σε μια καταρρακτώδη βροχή που ευτυχώς κράτησε τα ελικόπτερα του στρατού καθηλωμένα.

Συνολικά χάσαμε 18 κρατούμενους και τέσσερα από τα μέλη της ομάδας διάσωσης σκοτώθηκαν και 61 κρατούμενοι πιάστηκαν και πάλι. Όμως 442 από εμάς - σύμφωνα με τα δελτία ειδήσεων στο ράδιο - κατάφεραν να φτάσουν στα φορτηγά που περίμεναν έξω από την βάση, ενώ τα άρματα κρατούσαν τους διώκτες μας σε απόσταση. Αυτό δεν ήταν το τέλος αυτού του συναρπαστικού γεγονότος, αρκεί όμως να πω ότι μέχρι τις τέσσερις η ώρα σήμερα το πρωί είχαμε διασκορπιστεί με επιτυχία σε περισσότερα από δυο ντουζίνες καταφύγια στην περιοχή της Ουάσιγκτον. Μετά από μερικές ώρες ξεκούρασης, φόρεσα πολιτικά ρούχα εργασίας, πήρα μια σειρά από πλαστές ταυτότητες που είχαν ετοιμαστεί με δεξιοτεχνία για μένα και παίρνοντας μια εφημερίδα και ένα βαλιτσάκι για κολατσιό, ξεκίνησα ανάμεσα σε αυτούς που πήγαιναν για την πρωινή εργασία τους προς το σημείο συνάντησης που μου είχε δοθεί. Μέσα σε δυο λεπτά ένα φορτηγάκι μεταφορών με επιβάτες έναν άνδρα και μια γυναίκα σταμάτησε στην στροφή δίπλα μου. Άνοιξε η πόρτα και στριμώχθηκα μέσα. Μόλις ο Μπίλ οδηγούσε μέσα στην κίνηση της ώρας αιχμής, είχα και πάλι την αγαπημένη μου Κάθριν στην αγκαλιά μου.

Κεφάλαιο 14

24 Μαρτίου 1993

Σήμερα δικάστηκα με την κατηγορία της Παράβασης Όρκου - το πιο σοβαρό αδίκημα με το οποίο μπορεί να κατηγορηθεί κάποιο μέλος του Τάγματος. Ήταν μια θλιβερή εμπειρία, ήξερα όμως ότι θα γίνει και ανακουφίστηκα τρομερά που την άφησα πίσω μου, παρά την απόφαση που βγήκε. Τους μήνες που βρισκόμουν στην φυλακή αναρωτιόμουν συνεχώς με αγωνία πάνω σε αυτή την ερώτηση: Μήπως έσπασα τον όρκο μου προς το Τάγμα που απέτυχα να αυτοκτονήσω; Θα πρέπει να εξέτασα εκατοντάδες φορές με το μυαλό μου τις συνθήκες της αιχμαλωσίας μου και τα γεγονότα που ακολούθησαν, προσπαθώντας να πείσω τον εαυτό μου ότι η συμπεριφορά μου ήταν δικαιολογημένη, ότι δεν είχα πέσει στα χέρια εκείνων που με συνέλαβαν από δικό μου λάθος. Σήμερα αφηγήθηκα όλη την σειρά των γεγονότων σε μια ένορκη επιτροπή αποτελούμενη από ομότιμούς μου. Οι προσκλήσεις έγιναν μέσο του ασυρμάτου σήμερα το πρωί και κατάλαβα αμέσως περί τίνος επρόκειτο, αν και ξαφνιάστηκα με την διεύθυνση στην οποία έπρεπε να παρουσιαστώ: ένα από τα καινούργια και μεγαλύτερα κτίρια γραφείων στο κέντρο της Ουάσιγκτον. Όταν μια ελκυστική υπάλληλος υποδοχής με οδήγησε στην αίθουσα συσκέψεων σε μια μεγάλη σουίτα από νομικά γραφεία, οι σκέψεις μου ήταν αναμεμιγμένες με ευγνωμοσύνη για την τριήμερη περίοδο ανάρρωσης που μου είχε επιτραπεί από τότε που έγινε η απόδρα-

ση. Μόλις είχα φορέσει τον μανδύα που ήταν για μένα, κρεμασμένος από μια κρεμάστρα παλτών, όταν άνοιξε μια άλλη πόρτα και οκτώ άλλες φιγούρες με μανδύες και φορώντας κουκούλες μπήκαν στο δωμάτιο και κάθισαν σιωπηλά γύρω από ένα μεγάλο τραπέζι. Ο τελευταίος από τους οκτώ είχε ριγμένη πίσω την κουκούλα του και αναγνώρισα τα οικεία χαρακτηριστικά του Ταγματάρχη Γουίλιαμς.

Οι διαδικασίες ήταν σύντομες και γεμάτες από έναν αέρα επισημότητας. Μετά από λιγότερο μιας ώρας ερωτήσεων, μου είπαν να περιμένω σε ένα μικρότερο δωμάτιο που βρισκόταν δίπλα. Περίμενα εκεί σχεδόν τρεις ώρες. Όταν οι υπόλοιποι τελείωσαν επιτέλους να συζητούν την υπόθεσή μου και είχαν βγάλει κάποια απόφαση, με κάλεσαν και πάλι μέσα στην αίθουσα συσκέψεων. Ενώ στεκόμουν στην άκρη του τραπεζιού, ο Ταγματάρχης Γουίλιαμς, που καθόταν στην άλλη άκρη, ανακοίνωσε την απόφαση. Τα λόγια του, ως το σημείο που θυμάμαι, ήταν έτσι:

"Έρλ Τέρνερ, ζυγίσαμε την δραστηριότητά σου ως μέλος αυτού του Τάγματος σε δυο τομείς και βρήκαμε ότι έσφαλες και στα δυο. Πρώτον, στην επαφή που έκανες αμέσως πριν την έφοδο της αστυνομίας στην οποία συλλήφθηκες και φυλακίστηκες, έδωσες στοιχεία που είχαν μια τρομερή έλλειψη ωριμότητας και σωστής κρίσης. Η αδιακρισία σου στο να επισκεφτείς εκείνο το κορίτσι στο Τζόρτζταουν - μια πράξη που, αν και δεν ήταν ακριβώς απαγορευμένη, δεν ήταν μέσα στην δικαιοδοσία των καθηκόντων που σου είχαν ανατεθεί - οδήγησε αμέσως σε μια κατάσταση που εσύ και τα μέλη της μονάδας σου βρεθήκατε σε μεγάλο κίνδυνο και μια πολύτιμη εγκατάσταση για την Οργάνωση χάθηκε. Λόγω αυτή της αποτυχίας στην κρίση σου, η περίοδος ως δόκιμο μέλος του Τάγματος επεκτείνεται για έξι μήνες. Επιπλέον, ο χρόνος που πέρασες ως κρατούμενος δεν θα μετρήσει σαν μέρος της δοκιμασίας σου. Έτσι, δεν θα σου επιτραπεί να πάρεις μέρος στην τελετή της Ένωσης πριν τον Μάρτιο του επόμενου χρόνου, τουλάχιστον. Είδαμε, όμως, ότι στην επαφή που έκανες πριν την έφοδο της αστυνομίας δεν υπάρχει κάποια παραβίαση του Όρκου σου."

Έβγαλα μια διακριτική ανάσα ανακούφισης όταν άκουσα αυτή την τελευταία δήλωση. Μετά όμως ο Γουίλιαμς συνέχισε, με φωνή βλοσυρότερη από πριν: Το γεγονός ότι πιάστηκες ζωντανός από την πολιτι-

κή αστυνομία και παρέμεινες ζωντανός σε όλη την διάρκεια της ανάκρισής σου που κράτησε σχεδόν ένα μήνα είναι ένα σοβαρότερο θέμα. Παίρνοντας τον Όρκο, αφιέρωσες την ζωή σου στην υπηρεσία του Τάγματος. Δεσμεύτηκες στο να βάλεις το καθήκον σου προς το Τάγμα πάνω από οτιδήποτε άλλο, συμπεριλαμβανομένης και την διατήρηση της ζωής σου, για πάντα. Δέχθηκες αυτήν την υποχρέωση με την θέλησή σου και γνωρίζοντας ότι, για όσο καιρό διαρκεί ο αγώνας μας, επιβάλλει μια μεγάλη πιθανότητα να πρέπει πραγματικά να δώσεις την ζωή σου ώστε να αποφύγεις να σπάσεις τον Όρκο σου.

"Είχες προειδοποιηθεί ειδικά στο να μην πέσεις ζωντανός στα χέρια της πολιτικής αστυνομίας και σου είχαν δοθεί τα μέσα για να το αποφύγεις αυτό. Όμως έπεσες στα χέρια τους και παρέμεινες ζωντανός. Οι πληροφορίες που σου απέσπασαν έβλαψαν σοβαρά την δουλειά της Οργάνωσης σε αυτή την περιοχή και έβαλαν πολλούς από τους συντρόφους σου σε μεγάλο κίνδυνο. Καταλαβαίνουμε φυσικά ότι δεν αποφάσισες συνειδητά να παραβιάσεις τον Όρκο σου. Παρατηρήσαμε προσεκτικά τις συνθήκες της αιχμαλωσίας σου και γνωρίζουμε τις τεχνικές ανάκρισης που χρησιμοποιεί τώρα η πολιτική αστυνομία στους δικούς μας. Αν ήσουν απλώς ένας στρατιώτης σε οποιονδήποτε άλλον στρατό του κόσμου, θα ήσουν δικαιολογημένος. "Όμως το Τάγμα δεν είναι σαν οποιονδήποτε στρατό. Διεκδικήσαμε το δικαίωμα να αποφασίσουμε για την μοίρα όλου του λαού μας και, στο τέλος, να διοικήσουμε τον κόσμο σύμφωνα με τις αρχές μας. Αν θέλουμε να είμαστε άξιοι αυτού του δικαιώματος, τότε θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε την ευθύνη που έρχεται μαζί με αυτό.

"Κάθε μέρα παίρνουμε αποφάσεις και προχωρούμε σε ενέργειες που έχουν ως αποτέλεσμα τον θάνατο Λευκών, πολλοί από τους οποίους είναι αθώοι οποιασδήποτε κατηγορίας που εμείς θεωρούμε άξια τιμωρίας. Είμαστε έτοιμοι να πάρουμε τις ζωές αυτών των αθώων ανθρώπων, επειδή στο τέλος θα πέσει ένα μεγαλύτερο κακό πάνω στον λαό μας αν αποτύχουμε να δράσουμε τώρα. Το κριτήριό μας είναι το τελικό καλό για την Φυλή μας. Δεν μπορούμε να βάλουμε κάποιο κατώτερο κριτήριο στους εαυτούς μας. Πράγματι, θα πρέπει να είμαστε αυστηρότεροι με τους εαυτούς μας από ότι με τους άλλους. Πρέπει να δια-

τηρήσουμε για μας ένα επίπεδο συμπεριφοράς υψηλότερο από αυτό που απαιτούμε από το κοινό ή ακόμα και από τα απλά μέλη της Οργάνωσης. Συγκεκριμένα, δεν πρέπει ποτέ να δεχθούμε την ιδέα, που έχει γεννηθεί από την αρρωστημένη εποχή μας, ότι μια καλή δικαιολογία για κάποια αποτυχία στην εκτέλεση ενός καθήκοντος είναι ένα ικανοποιητικό υποκατάστατο αυτής της εκτέλεσης. Για μας, δεν υπάρχουν δικαιολογίες. Ή εκτελούμε το καθήκον μας ή όχι. Αν δεν το εκτελέσουμε, δεν χρειαζόμαστε δικαιολογία, απλά παίρνουμε την ευθύνη της αποτυχίας. Και αν υπάρχει κάποια τιμωρία, την δεχόμαστε και αυτή επίσης. Η τιμωρία της παραβίασης του Όρκου είναι θάνατος."

Στην αίθουσα επικρατούσε τέλεια σιωπή, εγώ όμως άκουγα ένα βουητό στα αυτιά μου και μου φαινόταν ότι το πάτωμα έφευγε από τα πόδια μου. Στεκόμουν σιωπηλός από την ζάλη μέχρι που ο Γουίλιαμς άρχισε να μιλάει και πάλι, αυτή την φορά με κάπως πιο μαλακή φωνή:

"Το καθήκον αυτού του δικαστηρίου είναι ξεκάθαρο, Έρλ Τέρνερ. Πρέπει να ενεργήσουμε για την υπόθεσή σου με τέτοιον τρόπο ώστε κάθε μέλος αυτού του Τάγματος που ίσως, σε κάποια στιγμή στο μέλλον, βρεθεί σε παρόμοια κατάσταση με την δική σου όταν η αστυνομία έκανε έφοδο στο αρχηγείο σου, θα ξέρει ότι ο Θάνατος είναι αναπόφευκτος αν δεν μπορέσει να ξεφύγει από την αιχμαλωσία - ή ένας τιμημένος θάνατος από το ίδιο του το χέρι ή ένας καθόλου τιμημένος θάνατος αργότερα από τα χέρια των συντρόφων του. Δεν πρέπει να υπάρχει για αυτόν ο πειρασμός να αποφύγει το καθήκον του, ελπίζοντας ότι κάποια "καλή δικαιολογία" αργότερα θα του σώσει την ζωή. Μερικοί από εμάς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ είχαν την γνώμη ότι αυτή η θεωρία - θέτοντας ένας ισχυρό παράδειγμα διάφορων άλλων - θα πρέπει να είναι το μοναδικό κριτήριο της μοίρας σου. Άλλοι όμως από εμάς διαφώνησαν με αυτό, επειδή δεν είσαι ακόμα πλήρες μέλος αυτού του Τάγματος κατά την διάρκεια αυτής της δίκης - επειδή δεν πήρες ακόμα μέρος στην τελετή της Ένωσης - η συμπεριφορά σου μπορεί να κριθεί λογικά από ένα διαφορετικό επίπεδο από ότι θα ίσχυε για κάποιον που έχει ολοκληρώσει την περίοδο δοκιμής του και έχει επιτύχει την Ένωση. Η απόφασή μας δεν ήταν εύκολη, τώρα όμως πρέπει να την ακούσεις και πρέπει να την δεχθείς. Πρώτον, πρέπει να ολοκληρώσεις επιτυχώς

την περαιτέρω περίοδο δοκιμής σου. Τότε, κάποια στιγμή μετά το τέλος αυτής της περιόδου, θα σου επιτραπεί η Ένωση - μόνο όμως υπό ορισμένους όρους, κάτι που δεν έχουμε ποτέ επιτρέψει πριν. Ο όρος είναι ότι θα πρέπει να αναλάβεις μια αποστολή που η επιτυχημένη ολοκλήρωσή της ίσως να έχει ως λογικό αποτέλεσμα της τον θάνατό σου.
"Δυστυχώς, όλοι μας συναντούμε συχνά το επίπονο καθήκον να αναθέτουμε τέτοιες "αποστολές αυτοκτονίας" στα μέλη μας, όταν δεν μπορούμε να βρούμε άλλο τρόπο για να επιτύχουμε το αναγκαίο αποτέλεσμα. Στην περίπτωσή σου, μια τέτοια αποστολή θα εξυπηρετεί δυο πράγματα. Αν την ολοκληρώσεις με επιτυχία, η πράξη της ολοκλήρωσης θα απομακρύνει τον όρο από την Ένωσή σου. Μετά, ακόμα και αν πεθάνεις, θα συνεχίσεις να ζεις μέσα σε εμάς και σε αυτούς που θα μας διαδεχτούν για όσο καιρό υπάρχει το Τάγμα, όπως γίνεται και με κάθε άλλο μέλος που φτάνει στην Ένωση και μετά χάνει την ζωή του. Και αν, με κάποιο τρόπο, καταφέρεις να επιζήσεις από την αποστολή σου, τότε θα μπορέσεις να πάρεις την θέση σου στην τάξη μας χωρίς καμία κηλίδα στον φάκελό σου. Τα κατάλαβες όλα όσα είπα;"
Έγνεψα και απάντησα:
"Ναι, τα κατάλαβα και δέχομαι την κρίση σας χωρίς καμία επιφύλαξη. Είναι δίκαιη και σωστή. Ποτέ δεν περίμενα να επιβιώσω στον αγώνα που διεξάγουμε τώρα και είμαι ευγνώμων που μου επιτρέπεται να προσφέρω κάτι περισσότερο σε αυτόν. Είμαι επίσης ευγνώμων που η προοπτική της Ένωσης παραμένει μπροστά μου."

25 Μαρτίου Σήμερα ήρθε ο Χένρυ, και αυτός, ο Μπίλ και εγώ συζητήσαμε για αρκετή ώρα. Ο Χένρυ θα πάει στην Δυτική Ακτή αύριο, και ήθελε να βοηθήσει πριν φύγει τον Μπίλ στο να με κατατοπίσουν στις εξελίξεις που έγιναν τον περασμένο χρόνο. Μάλλον θα πάρει μέρος στην εκπαίδευση των νεοσύλλεκτων και στον χειρισμό άλλων εσωτερικών λειτουργιών της Οργάνωσης στην περιοχή του Λός Άντζελες, όπου είμαστε ιδιαίτερα δυνατοί. Όταν με χαιρέτησε μου έδειξε το Σύμβολο, και κατάλαβα ότι είχε γίνει και αυτός μέλος του Τάγματος. Ουσιαστικά, αυτά που έμαθα σήμερα ήταν αυτά που είχα ήδη συμπεράνει στο κελί μου στην φυλακή: η Οργάνωση άλλαξε τα κυρίως χτυπήματα των επιθέσε-

ών της από τακτικούς, προσωπικούς στόχους σε στρατηγικούς, οικονομικούς στόχους. Δεν προσπαθούμε πια να καταστρέψουμε το Σύστημα απευθείας, αλλά τώρα συγκεντρωνόμαστε στο να υποθάλψουμε την υποστήριξη του κοινού προς το Σύστημα.

Ένοιωθα από πολύ καιρό πριν ότι αυτή η αλλαγή ήταν αναγκαία. Φαίνεται ότι δυο πράγματα ανάγκασαν την Επαναστατική Διοίκηση να οδηγηθεί στο ίδιο συμπέρασμα: το γεγονός ότι δεν στρατολογούσαμε αρκετά καινούργια μέλη για να καλύψουμε τις απώλειές μας στον πόλεμο τριβής εναντίον του Συστήματος και το γεγονός ότι ούτε τα χτυπήματά μας εναντίον του Συστήματος ούτε οι αυξανόμενες κατασταλτικές αντιδράσεις του Συστήματος σε αυτά τα χτυπήματα είχαν κάποιο πραγματικά αποφασιστικό αποτέλεσμα στην συμπεριφορά του κοινού προς το Σύστημα. Ο πρώτος παράγοντας ήταν επιτακτικός. Απλά δεν μπορούσαμε να διατηρήσουμε ψηλά το επίπεδο δράσης μας εναντίον του Συστήματος όσο οι απώλειές μας αυξάνονταν σταθερά, ακόμα και αν το θέλαμε. Ο Χένρυ υπολόγισε ότι ο συνολικός αριθμός των μαχητών μας που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή σε ολόκληρη τη χώρα - αυτοί που είναι έτοιμοι και ικανοί να χρησιμοποιήσουν μαχαίρι, όπλο ή βόμβα εναντίον του Συστήματος - έχει μειωθεί σε ένα χαμηλό επίπεδο 400 ατόμων περίπου το προηγούμενο καλοκαίρι. Οι μαχητές μας που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αποτελούν μόνο το ένα τέταρτο των μελών της Οργάνωσης και έχουν ένα πάρα πολύ δυσανάλογο ποσοστό απωλειών.

Έτσι η Οργάνωση αναγκάστηκε να ρίξει το επίπεδο του πολέμου προσωρινά, όσο ακόμα διατηρούσαμε έναν αρκετά δυνατό πυρήνα ώστε να γίνει μια διαφορετική προσέγγιση. Ολόκληρη η στρατηγική μας εναντίον του Συστήματος αποτύχαινε. Αποτύχαινε γιατί το μεγαλύτερο μέρος των Λευκών αμερικάνων δεν ανταποκρινόταν στην κατάσταση με τον τρόπο που ελπίζαμε ότι θα έκανε. Δηλαδή υπολογίζαμε σε μια θετική, μιμητική ανταπόκριση στην "προπαγάνδα της πράξης" μας, όμως δεν απέδιδε. Ελπίζαμε ότι όταν θα δίναμε το παράδειγμα της αντίστασης προς την τυραννία του Συστήματος, θα αντιστέκονταν και άλλοι επίσης. Ελπίζαμε ότι κάνοντας δραματικά χτυπήματα εναντίον υψηλών προσώπων του Συστήματος και σημαντικών εγκαταστάσεων του Συστήματος,

θα εμπνέαμε τους αμερικάνους σε ολόκληρη τη χώρα να κάνουν μόνοι τους παρόμοιες ενέργειες. Ως προς το μεγαλύτερο μέρος τους όμως οι μπάσταρδοι απλώς κάθονταν άπρακτοι. Σίγουρα, κάηκαν πάνω από μια ντουζίνα συναγωγές, και υπήρξε και μια γενική αύξηση στο επίπεδο της πολιτικά παρακινούμενης βίας, όμως ήταν γενικά προς λάθος κατεύθυνση και μη αποτελεσματική. Χωρίς οργάνωση τέτοιες ενέργειες έχουν μικρή αξία, εκτός αν είναι αρκετά εκτεταμένες και μπορούν να διατηρηθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η αντίδραση του Συστήματος προς την Οργάνωση εκνεύρισε πολύ κόσμο και προκάλεσε αρκετή δυσφορία, όμως ήταν ακόμα μακριά από το να προκαλέσει μια επανάσταση. Η τυραννία, όπως ανακαλύψαμε, δεν είναι τόσο χαμηλή σε δημοτικότητα στον αμερικάνικο λαό. Αυτό που είναι πραγματικά πολύτιμο για τον μέσο αμερικάνο δεν είναι η ελευθερία του ή η τιμή του ή το μέλλον της Φυλής του αλλά ο μισθός του. Διαμαρτυρήθηκε όταν το Σύστημα άρχισε να βάζει τα παιδιά του σε σχολεία μαύρων πριν είκοσι χρόνια, όμως του είχε επιτρέψει να κρατήσει το Στέισον Βάγκον του και το ταχύπλοό του, έτσι δεν αγωνίστηκε. Διαμαρτυρήθηκε όταν του πήραν τα όπλα του πριν πέντε χρόνια, είχε όμως ακόμα την έγχρωμη τηλεόρασή του και την ψησταριά στην αυλή του, έτσι δεν αγωνίστηκε.

Και σήμερα διαμαρτύρεται όταν οι μαύροι βιάζουν τις γυναίκες του και το Σύστημα τον αναγκάζει να δείχνει κάποια ταυτότητα για να αγοράσει τρόφιμα ή να πάρει τα ρούχα του από το καθαριστήριο, έχει όμως ακόμα την κοιλιά του γεμάτη τον περισσότερο καιρό, έτσι δεν θα αγωνιστεί. Δεν έχει ούτε μια σκέψη μέσα στο μυαλό του που να μην έχει μπει από την τηλεόρασή του. Θέλει αγανακτισμένα να είναι "προσαρμοσμένος" και να κάνει, να σκέφτεται και να λεει αυτό που πιστεύει ότι περιμένουν από αυτόν να πει. Γενικά, έχει μετατραπεί σε αυτό που το Σύστημα προσπαθούσε να τον κάνει αυτά τα τελευταία πενήντα χρόνια: έναν μαζάνθρωπο, ένα μέρος του μεγάλου, υπό πλύση εγκεφάλου προλεταριάτου, ένα ζώο του κοπαδιού, έναν πραγματικό δημοκράτη.

Αυτός, δυστυχώς, είναι ο μέσος Λευκός Αμερικάνος. Θα θέλαμε να μην είναι έτσι, όμως είναι. Η απλή, τρομακτική αλήθεια είναι ότι προσπαθούσαμε να εγείρουμε το ηρωικό πνεύμα του ιδεαλισμού το οποίο

έχει πια χαθεί. Έχει ξεπλυθεί από το 99 τοις εκατό του λαού μας από την πλημμύρα της εβραϊκής υλιστικής προπαγάνδας στην οποία έχουν πραγματικά βυθιστεί ολόκληρες οι ζωές τους. Όσο για το τελευταίο ένα τοις εκατό, υπάρχουν διάφοροι λόγοι που δεν κάνουν τόσο καλό όσο χρειάζεται. Μερικοί, φυσικά, είναι πολύ ιδιότροποι για να λειτουργήσουν μέσα στην Οργάνωση - ή σε οποιαδήποτε οργανωμένη ομάδα. Μπορούν να κάνουν μόνο αυτό που θέλουν, που πράγματι, ένα μέρος από αυτούς κάνει. Οι υπόλοιποι ίσως έχουν ακόμα κάποιες δικές τους ιδέες, ή απλά να μην μπορούν να έρθουν σε επαφή μαζί μας από τότε που αναγκαστήκαμε να περάσουμε στην παρανομία. Στο τέλος θα καταφέρναμε να στρατολογήσουμε τους περισσότερους από αυτούς, όμως δεν έχουμε πια τον χρόνο. Αυτό που άρχισε η Οργάνωση να κάνει πριν έξι μήνες περίπου μεταχειρίζεται για πρώτη φορά τους αμερικάνους ρεαλιστικά - δηλαδή, σαν ένα κοπάδι ζώων. Αφού δεν μπορούν πια να ανταποκριθούν σε ένα ιδεαλιστικό κάλεσμα, αρχίσαμε να απευθυνόμαστε σε πράγματα που μπορούν να καταλάβουν: τον φόβο και την πείνα.

Θα πάρουμε το φαγητό πάνω από τα τραπέζια τους και θα αδειάσουμε τα ψυγεία τους. Θα ληστέψουμε από το Σύστημα την βασική επιρροή που έχει πάνω τους. Και όταν θα αρχίσουν να πεινάνε, θα τους κάνουμε να μας φοβούνται περισσότερο από ότι φοβούνται το Σύστημα. Θα τους μεταχειριστούμε ακριβώς με τον τρόπο που τους αξίζει να τους φέρονται. Δεν ξέρω γιατί αποφεύγαμε αυτή την κατεύθυνση για τόσο καιρό. Είχαμε το παράδειγμα δεκαετιών ανταρτοπολέμου στην Αφρική, στην Ασία και στην Λατινική Αμερική για να μας διδάξει. Σε κάθε περίπτωση οι αντάρτες νίκησαν με το να κάνουν τον λαό να τους φοβάται, όχι να τους αγαπάει. Με το να βασανίζουν μέχρι θανάτου δημοσίως τους αρχηγούς των χωριών που τους εναντιωνόταν και κάνοντας σφάζοντας με κτηνώδης τρόπο ολόκληροι τον πληθυσμό χωριών που αρνούνταν να τους δώσει τρόφιμα, έμπνευσαν τέτοιο τρόμο στα γειτονικά χωριά που όλοι τους φοβόταν να τους αρνηθούν αυτά που τους ζητούσαν. Εμείς οι αμερικάνοι τα παρατηρούσαμε όλα αυτά όμως δεν καταφέραμε να εφαρμόσουμε αυτό το μάθημα στους εαυτούς μας. Θεωρούσαμε - όπως και πολύ σωστά - όλους αυτούς τους έγχρωμους σαν κοινά κοπάδια ζώων και δεν μας έκα-

νε έκπληξη που συμπεριφέρονταν με αυτόν τον τρόπο. Θεωρούσαμε όμως τους εαυτούς μας - λανθασμένα - σαν κάτι καλύτερο.

Υπήρχε εποχή που ήμασταν καλύτεροι - και πολεμάμε για να εξασφαλίσουμε ότι θα υπάρξει και πάλι αυτή η εποχή - τώρα όμως είμαστε απλά ένα κοπάδι, που καθοδηγούμαστε μέσα από τα βασικότερα ένστικτά μας από ομάδα έξυπνων ξένων. Έχουμε βυθιστεί στο σημείο να μην μισούμε πια τους καταπιεστές μας ή να προσπαθούμε να τους πολεμήσουμε, απλώς τους φοβόμαστε και προσπαθούμε να έχουμε την εύνοιά τους. Ας είναι. Θα υποφέρουμε φρικτά που επιτρέψαμε στους εαυτούς μας να πέσουμε κάτω από τα ξόρκια των εβραίων. Σταματήσαμε να σπαταλάμε τις προμήθειές μας σε μικρές σε έκταση τρομοκρατικές επιθέσεις και περάσαμε σε επιθέσεις ευρείας κλίμακας πάνω σε προσεκτικά επιλεγμένους οικονομικούς στόχους: σταθμοί ενέργειας, αποθήκες καυσίμων, εγκαταστάσεις μέσων μεταφορών, πηγές τροφίμων, βιομηχανικές εγκαταστάσεις-κλειδιά. Δεν περιμένουμε να ρίξουμε αμέσως την ήδη ετοιμόρροπη αμερικάνικη οικονομική δομή, περιμένουμε όμως να προκαλέσουμε έναν αριθμό τοπικών και προσωρινών διακοπών, που σταδιακά θα έχουν ένα συσσωρευμένο αποτέλεσμα πάνω σε ολόκληρο το κοινό.

Ήδη ένα αρκετά μεγάλο μέρος του κοινού αναγκάστηκε να συνειδητοποιήσει ότι δεν θα του επιτραπεί να κάτσει και να παρακολουθήσει το πόλεμο από την τηλεόραση με ασφάλεια και άνεση. Στο Χιούστον, για παράδειγμα, εκατοντάδες χιλιάδες άτομα πέρασαν σχεδόν δυο εβδομάδες χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα τον περασμένο Σεπτέμβριο. Τα τρόφιμα μέσα στα ψυγεία και τους καταψύκτες τους χάλασαν γρήγορα, όπως και τα ευπαθή τρόφιμα στα σούπερ-μάρκετ τους. Έγιναν δυο μεγάλες εξεγέρσεις για τρόφιμα από τους πεινασμένους κατοίκους του Χιούστον μέχρι να καταφέρει ο στρατός να στήσει σταθμούς βοήθειας για να εξυπηρετηθούν όλοι. Σε ένα περιστατικό, Ομοσπονδιακοί στρατιώτες πυροβόλησαν 26 άτομα από έναν όχλο που προσπαθούσε να κάνει έφοδο σε μία κυβερνητική αποθήκη τροφίμων, και μετά η Οργάνωση προκάλεσε μια άλλη εξέγερση διαδίδοντας την φήμη ότι οι μερίδες έκτατης ανάγκης που μοίραζαν ήταν μολυσμένες με αλλαντίαση. Το Χιούστον δεν έχει επιστρέψει ακόμα στα κανονικά του επίπεδα, αφού

το μεγαλύτερο μέρος της πόλης βρίσκεται κάτω από μια διακεκομμένη εξάωρη διακοπή ρεύματος κάθε μέρα. Στο Γουίλμινγκτον αναγκάσαμε την μισή πόλη στη χρήση δελτίου όταν ανατινάξαμε δυο μεγάλα εργοστάσια ΝτυΠόντ. Επίσης σβήσαμε τα φώτα της μισής Νέας Αγγλίας όταν εξουδετερώσαμε τον σταθμό παροχής ενέργειας λίγο έξω από το Πρόβιντενς. Το εργοστάσιο ηλεκτρονικών που χτυπήσαμε στο Ρεϊσίν δεν ήταν πολύ μεγάλο, ήταν όμως ο μοναδικός προμηθευτής ορισμένων βασικών εξαρτημάτων όλων των υπόλοιπων βιομηχανιών σε όλη την χώρα. Καίγοντας αυτό το εργοστάσιο, προκαλέσαμε τελικά το κλείσιμο είκοσι άλλων. Τα αποτελέσματα αυτών των ενεργειών δεν είναι ακόμα αποφασιστικά, μπορούμε όμως να τις συνεχίσουμε, μέχρι που να γίνουν. Η αντίδραση του κοινού μας έχει ήδη πείσει για αυτό.

Στο σύνολό της, αντίδραση αυτή σίγουρα δεν μπορεί να θεωρηθεί φιλική προς εμάς. Στο Χιούστον ο όχλος έπιασε δυο κρατούμενους - ύποπτοι που είχαν συλληφθεί για ανάκριση για κάποια από τις βομβιστικές επιθέσεις - μέσα από τα χέρια της αστυνομίας και τους ξέσκισαν. Ευτυχώς, δεν ήταν δικοί μας - απλός δυο άτυχοι τύποι που βρέθηκαν στο λάθος μέρος την λάθος στιγμή. Και οι συντηρητικοί, φυσικά, διπλασίασαν τις φωνές και τις φλυαρίες τους ότι καταστρέφουμε κάθε ευκαιρία για βελτίωση της κατάστασης με το να "προκαλούμε" την κυβέρνηση με την βία μας. Αυτό που εννοούν οι συντηρητικοί όταν μιλάνε για "βελτίωση" είναι η σταθεροποίηση της οικονομίας και ένας άλλος γύρος παραχωρήσεων στους μαύρους, έτσι ώστε όλοι να επιστρέψουν στον καταναλωτισμό με μια πολυφυλετική άνεση. Μάθαμε όμως από παλιά να μην μετράμε τους εχθρούς μας, μόνο τους φίλους μας. Και ο αριθμός των τελευταίων μεγαλώνει τώρα. Ο Χένρυ δήλωσε ότι έχουμε αυξηθεί σε μέλη σχεδόν κατά 50% από το προηγούμενο καλοκαίρι. Φαίνεται ότι η καινούργια στρατηγική μας έβγαλε πολλούς από τους θεατές από την αδράνεια - μερικοί ήρθαν με το μέρος μας και μερικοί πήγαν με τους άλλους. Οι άνθρωποι με αντίληψη αρχίζουν να καταλαβαίνουν ότι δεν θα μπορέσουν να περάσουν αυτόν τον πόλεμο κάθοντας. Τους αναγκάζουμε να μπουν στις πρώτες γραμμές, όπου πρέπει να διαλέξουν με πια πλευρά θα είναι και να πάρουν μέρος, είτε τους αρέσει είτε όχι.

Κεφάλαιο 15

28 Μαρτίου 1993

Επέστρεψα τελικά στον ρυθμό των πραγμάτων. Όλο το σαββατοκύριακο η Κάθριν μου απαντούσε σε πολλές ερωτήσεις και μου έδωσε λεπτομέρειες, ειδικά πάνω στις τοπικές εξελίξεις, που δεν μπόρεσα να πάρω από τον Χένρυ την Παρασκευή.

Όσο ήμουν στην φυλακή η δουλειά για τον επικοινωνιακό εξοπλισμό έπρεπε να συνεχιστεί, φυσικά, και τώρα υπάρχουν άλλοι δυο με πολλά προσόντα στην περιοχή που έχουν αναλάβει αυτό το καθήκον. Υπάρχει όμως πολύ τεχνική δουλειά και για μένα.

Ο Μπίλ είναι καλός τεχνίτης μηχανών και οπλουργός, δεν μπορεί όμως να αναλάβει την δουλειά πάνω σε δουλειές για τα πυροβόλα που χρειάζονται χημικές ή ηλεκτρονικές τεχνικές. Μου έδωσε μια μακριά λίστα από παραγγελίες για ειδικές κατασκευές η οποία ήρθε στην μονάδα μας όσο εγώ ήμουν στην φυλακή και την οποία ήταν αναγκασμένος να βάλει στην άκρη. Μελετήσαμε την λίστα προσεκτικά εχτές την νύχτα και αποφασίσαμε ποια αντικείμενα είναι τα πιο σημαντικά για τις παρούσες ανάγκες της Οργάνωσης. Μετά έφτιαξα την δική μου λίστα προμηθειών και εργαλείων που χρειαζόμουν για να αρχίσω δουλειά.

Τα αντικείμενα στην λίστα του Μπίλ που είναι άμεσης προτεραιότητας

είναι πυροκροτητές που ελέγχονται με τηλεχειριστήριο, πυροκροτητές που ελέγχονται με χρονοδιακόπτη και αναφλεκτήρες. Η Οργάνωση αυτοσχεδίαζε πάνω στην τελευταία κατηγορία - και είχε ένα μεγάλο ποσοστό αφλογιστίας. Χρειαζόμαστε μια συσκευή με χρονοδιακόπτη που να μπορεί να ρυθμιστεί από μερικά λεπτά μέχρι μία ή περισσότερες μέρες και που να είναι εκατό τοις εκατό αξιόπιστη. Μια άλλη κατηγορία αντικειμένων που είχαν ζητηθεί ήταν παραλλαγμένες βόμβες και εμπρηστικοί μηχανισμοί. Τώρα είναι σχεδόν αδύνατον να μπεις σε κάποιο κυβερνητικό κτίριο ή εγκατάσταση των μέσων ενημέρωσης χωρίς να περάσεις από ανιχνευτή μετάλλων και όλα τα δέματα και τα γράμματα ελέγχονται από ακτίνες Χ.

Αυτό θα χρειαστεί κάποια εξυπνάδα, ήδη όμως έχω μερικές ιδέες. Επίσης είναι και η δουλειά του Μπίλ, στην οποία χρειάζεται κάποια τεχνική βοήθεια: πλαστογραφία χρημάτων! Ήδη η Οργάνωση στη Δυτική Ακτή τυπώνει με επιτυχία χρήματα σε αρκετά μεγάλη κλίμακα, είπε ο Μπίλ, και του είπαν να αρχίσει να κάνει το ίδιο και εδώ. Τώρα καταλαβαίνω γιατί το οικονομικό επίπεδο της Οργάνωσης φαίνεται να βελτιώνεται τόσο πολύ τον τελευταίο χρόνο! Στην πραγματικότητα, αφού περάσαμε σε ενέργειες ευρείας κλίμακας αρχίσαμε να αντλούμε από μερικές άλλες πηγές εισφορών - υποπτεύομαι ότι κυρίως μερικές χοντρές γάτες αγοράζουν "ασφάλεια" - φαίνεται όμως ότι είναι ακόμα χρήσιμο να τυπώνουμε μερικά δικά μας χρήματα.

Οποιαδήποτε ευφυία διευθύνει την επιχείρηση πλαστογραφίας στην Δυτική Ακτή έφτιαξε μια λεπτομερή σειρά από οδηγίες, τις οποίες μου έδειξε ο Μπίλ. Ο τύπος θα πρέπει να δούλευε στις Μυστικές Υπηρεσίες ή στην Υπηρεσία Χάραξης και Εκτύπωσης. Πράγματι φαίνεται ότι ξέρει την δουλειά του.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Η "Υπηρεσία Χάραξης και Εκτύπωσης" ήταν το κυβερνητικό κλιμάκιο που παρήγαγε το χαρτί των χρημάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες και οι "Μυστικές Υπηρεσίες" ήταν ένα αστυνομικό κλιμάκιο που καταπολεμούσε την πλαστογραφία, μεταξύ άλλων. Όπως γνωρίζουμε, η πλαστογραφία χρησιμοποιήθηκε αργότερα από την Οργάνωση όχι μόνο για να εφοδιάζει τις μονάδες της με πόρους αλλά

επίσης και για να διαλύσει την γενική οικονομία. Στις τελευταίες μέρες της Μεγάλης Επανάστασης, η Οργάνωση διοχέτευε τόσο μεγάλες ποσότητες πλαστογραφημένων χρημάτων που η κυβέρνηση, από την αγανάκτησή της, έθεσε εκτός νόμου τα χάρτινα χρήματα, απαιτώντας κάθε χρηματική συναλλαγή να γίνεται είτε σε κέρματα ή σε επιταγές. Αυτή η κίνηση ήταν ολέθρια για το ηθικό του κοινού και ήταν ένας από τους παράγοντες που οδήγησαν στην τελική επιτυχία της Επανάστασης.)

Ο Μπίλ είχε ήδη τελειώσει το στήσιμο σχεδόν όλων: έχει πράγματι ένα άριστο κατάστημα εκτύπωσης ακριβείας. Απλώς χρειάζεται βοήθεια με το πρόβλημα του φθορίου. Οι οδηγίες του λένε τι χημικά πρόσθετα να βάλει στο μελάνι, αλλά όχι πού να τα βρει. Και δεν είναι σίγουρος πάνω στο πώς να φτιάξει και να χρησιμοποιήσει την μονάδα υπεριώδους ανίχνευσης για να ελέγξει το τελικό προϊόν.]

Αυτό δεν θα είναι δύσκολο. Ο καινούργιος μας εργατικός και βιοτικός διακανονισμός είναι τελείως διαφορετικός από αυτόν που είχαμε πριν. Αντί να κινούμαστε "παράνομα", τώρα είμαστε τελείως ανοιχτοί. Υπάρχει μια φωτεινή επιγραφή στο παράθυρο του τυπογραφείου και υπάρχει ακόμα και μέσα στον τηλεφωνικό κατάλογο. Κατά την διάρκεια της μέρας το κατάστημα "ανοιχτό για εργασία", με την Κάρολ πίσω από το ταμείο, ο Μπίλ όμως κρατάει τις τιμές τόσο ψηλά που υπάρχει δουλειά ίσα-ίσα για να διατηρεί κάποιες παρουσίες. Η πραγματική δουλειά του γίνεται αργά, κυρίως στο υπόγειο, εκεί που βρίσκεται το οπλοστάσιο.

Οι τέσσερίς μας μένουμε πάνω από το κατάστημα, όπως κάναμε και στο παλιό μέρος μας, δεν χρειάζεται όμως να έχουμε τα παράθυρα καλυμμένα. Και το φορτηγάκι του Μπίλ βρίσκεται σταθμευμένο ακριβώς πάνω στον δρόμο που περνάει από μπροστά. Μέχρι τώρα αυτό που γνωρίζει ο κόσμος, είναι ότι είμαστε απλώς δυο νεαρά ζευγάρια που έχουμε μαζί το τυπογραφείο.

Το κόλπο φυσικά, ήταν να έχουμε ψεύτικες ταυτότητες που θα μπορούσαν να περάσουν από τους αυστηρούς ελέγχους του Συστήματος, η Οργάνωση όμως ανέπτυξε ένα θαυμάσιο επίπεδο ειδικότητας πάνω σε αυτόν τον τομέα. Όλοι μας έχουμε κάρτες Κοινωνικής Ασφάλειας και δυο από εμάς έχουν άδειες οδήγησης. Οι κάρτες και οι άδειες εί-

ναι αυθεντικές (άκουσα μερικές δυσάρεστες ιστορίες σχετικά με το πώς τις απέκτησε η Οργάνωση), έτσι μπορούμε να ανοίξουμε λογαριασμό στην τράπεζα, να πληρώσουμε φόρους και να κάνουμε διάφορα πράγματα όπως κάθε άλλος. Απλώς πρέπει να θυμάμαι ότι το καινούργιο όνομά μου είναι - άγκχ! - "Ντέιβιντ Τz. Μπλούμ". Έχω πράγματι αδικηθεί με αυτό. Ευτυχώς η φωτογραφία στην άδεια οδήγησης είναι αρκετά δυσδιάκριτη ώστε να μου μοιάζει, για όσο καιρό έχω τα μαλλιά μου βαμμένα. Η Οργάνωση δεν είχε άλλη εκλογή στο να εγκαθιδρύσει καινούργιες ταυτότητες για όλους εμάς που είμαστε παράνομοι. Κάποιος χωρίς μια τεκμηριωμένη ταυτότητα απλά δεν μπορεί να λειτουργήσει μέσα σε αυτή την κοινωνία πια. Δεν μπορείς να αγοράσεις τρόφιμα, ούτε καν να πάρεις το λεωφορείο χωρίς να δείξεις είτε την άδεια οδήγησης είτε κάποια από τις καινούργιες ταυτότητες που άρχισε να εκδίδει η κυβέρνηση. Είναι ακόμα δυνατόν να περάσεις με μια ψεύτικη στις περισσότερες περιπτώσεις, όμως το σύστημα μέσο υπολογιστή θα ολοκληρωθεί σε μερικούς μήνες και τότε οι ψεύτικες ταυτότητες θα εντοπίζονται αυτόματα. Έτσι η Οργάνωση αποφάσισε να το κάνει σωστά και να μας δώσει "αυθεντικά" διαπιστευτήρια, ακόμα και αν αυτή είναι μια αργή και δύσκολη δουλειά. Μερικές ειδικές μονάδες έχουν αναλάβει αυτό το καθήκον με ψύχραιμη στυγνότητα, όμως η ζήτηση καινούργιων διαπιστευτηρίων ακόμα ξεπερνάει τις προμήθειες.

Επίσης φαίνεται ότι το Σύστημα έχει γίνει ακόμα πιο αδίστακτο στην εκστρατεία του εναντίον μας. Ένας αριθμός δικών μας - ίσως γύρω στους πενήντα σε ολόκληρη την χώρα - έχουν δολοφονηθεί από επαγγελματίες δολοφόνους τους τέσσερις τελευταίους μήνες. Είναι δύσκολο να βρούμε το ακριβές σύνολο, γιατί μερικοί που υποπτευόμαστε ότι έχουν σκοτωθεί έχουν απλά εξαφανιστεί και δεν έχει βρεθεί το πτώμα τους. Όταν άρχισαν να εξαφανίζονται δικοί μας για πρώτη φορά ή τους βρίσκαμε να επιπλέουν στο ποτάμι με τα χέρια τους δεμένα πίσω στην πλάτη τους και με έξι-εφτά τρύπες από σφαίρες στα κεφάλια τους, υπήρχε μια εκτεταμένη πιθανότητα μεταξύ των τάξεων της Οργάνωσης ότι αυτοί οι φόνοι ήταν εσωτερικές πειθαρχικές ενέργειες από την ίδια την Οργάνωση. Στην πραγματικότητα, υπήρχε μια περίο-

δος το περασμένο Φθινόπωρο όπου χάναμε περισσότερα μέλη από πειθαρχικές εκτελέσεις παρά από οτιδήποτε άλλο. Τότε ήταν καιρός που το ηθικό ήταν πολύ πεσμένο και ήταν αναγκαίο να χρησιμοποιηθούν ακραίες μέθοδοι για να πείσουν τους διστακτικούς να παραμείνουν σταθεροί στις υποχρεώσεις τους προς την Οργάνωση.

Έγινε όμως αμέσως φανερό στην Επαναστατική Διοίκηση - και σύντομα ήταν φανερό σε όλους μας - ότι ένα νέο στοιχείο μπήκε στην εικόνα. Από τις επαφές μας μέσα σε ένα από τα Ομοσπονδιακά αστυνομικά κλιμάκια μάθαμε ότι οι δικοί μας σκοτώνονταν από δυο ομάδες: μια ειδική ισραηλινή ομάδα δολοφονιών και σειρά εκτελεστών της Μαφία που είχαν συμβόλαιο με την κυβέρνηση του Ισραήλ. Όπου ανακατεύονταν αυτές οι δυο ομάδες, η αστυνομία των Η.Π.Α. είχε διαταχθεί από το FBI να μην παρέμβει.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Η "Μαφία" ήταν μια εγκληματική συνομοσπονδία, που αποτελούνταν κυρίως από Ιταλούς και Σικελούς συνήθως όμως καθοδηγούνταν από εβραίους, η οποία άνθισε στις Ηνωμένες Πολιτείες στις οκτώ δεκαετίες πριν την Μεγάλη Επανάσταση. Έγιναν διάφορες δειλές προσπάθειες από την κυβέρνηση για να εξαλείψει την Μαφία κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου, όμως ο αχαλίνωτος καπιταλισμός που ευδοκιμούσε τότε παρείχε τις κατάλληλες συνθήκες για ευρείας κλίμακας, οργανωμένο έγκλημα και για την συνακόλουθη πολιτική διαφθορά. Η Μαφία συνέχισε να υπάρχει μέχρι που όλα τα μέλη της - πάνω από 8.000 άτομα - συλλήφθηκαν και εκτελέστηκαν μέσα σε μόνο μια, μαζική επιχείρηση της Οργάνωσης κατά την διάρκεια της εκκαθαριστικής περιόδου που ακολούθησε την Επανάσταση.)

Όλα τα θύματα μέχρι τώρα ήταν μεταξύ των "νομίμων" μας. Φαίνεται ότι κάποιος μέσα στο FBI δίνει τα ονόματα αυτών που είναι ύποπτοι ότι είναι μέλη της Οργάνωσης αλλά δεν έχουν συλληφθεί ακόμα σε κάποιον στην ισραηλινή πρεσβεία και αυτοί τα παίρνουν από εκεί.

Κάναμε μερικά αντίποινα - στην Νέα Ορλεάνη, για παράδειγμα. Όταν δυο από τους "νόμιμούς" μας εκεί, ο ένας κάποιος εξέχων δικηγόρος, δολοφονήθηκαν με τον τρόπο της Μαφίας πριν έξι εβδομάδες, παγι-

δεύσαμε το νυχτερινό κέντρο που εξυπηρετούσε ως μέρος συνάντησης της τοπικής Μαφίας. Όταν έσκασαν οι βόμβες και το μέρος τυλίχτηκε στις φλόγες κατά την διάρκεια του πάρτυ γενεθλίων ενός από τους υπαρχηγούς τους, οι υποστηρικτές τους που προσπάθησαν να ξεφύγουν συνάντησαν μια ανελέητη βροχή πυρός από το πολυβόλο των δικών μας, που είχαν πάρει θέσεις πάνω στις σκεπές που βρίσκονταν κατά μήκος των δυο μοναδικών εξόδων. Πάνω από 400 άτομα έχασαν εκεί την ζωή τους εκείνη τη νύχτα, συμπεριλαμβανομένων και 60 μελών της Μαφίας. Αυτή η καινούργια απειλή παραμένει όμως ακόμα και έχει κάνει σημαντική ζημιά στο ηθικό των μελών και των επαναστατών που είναι εκτεθειμένοι σε αυτή - δηλαδή αυτοί που, διατηρώντας την θέση τους ως νομοταγείς πολίτες και ενεργώντας κάτω από την δική τους ταυτότητα, δεν έχουν την ανωνυμία όπως εμείς που είμαστε παράνομοι. Είναι ξεκάθαρο ότι θα πρέπει να κινηθούμε σύντομα εναντίον της πηγής της απειλής.

2 Απριλίου Το πρόβλημα προμηθειών λύθηκε - τουλάχιστον προσωρινά. Χρειάστηκε άλλη μια από αυτές τις ματαιόδοξες επιχειρήσεις που πραγματικά σιχαίνομαι. Δεν ήμουν τόσο νευρικός αυτή τη φορά όπως τότε με τον Χένρυ που κάναμε την πρώτη μας - αυτό μου φαίνεται μισή ζωή πριν - ακόμα όμως δεν μου αρέσει. Ο Μπίλ και εγώ χωρίσαμε την λίστα των πραγμάτων που χρειαζόμασταν σε τρεις κατηγορίες, σύμφωνα με την πηγή τους. Σχεδόν τα δυο τρίτα των χημικών ουσιών που χρειαζόμασταν δεν ήταν διαθέσιμα σε έτοιμη μορφή στην γενική καταναλωτική αγορά και θα έπρεπε να πάμε σε κάποιο κατάστημα χημικών προμηθειών. Μετά, χρειαζόμουν τουλάχιστον εκατό ρολόγια χειρός για μηχανισμούς χρονομέτρησης και θα μας στοίχιζαν πάρα πολλά αν απλά τα αγοράζαμε. Τέλος, υπήρχε ένας αριθμός ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών υλικών, μερικά πράγματα που υπάρχουν στα γενικά καταστήματα εργαλείων και μερικά χημικά που διατίθενται έτοιμα, όπου όλα αυτά θα μπορούσαμε να τα αγοράσουμε χωρίς δυσκολία και μέσα στα πλαίσια του προϋπολογισμού μας. Πέρασα το μεγαλύτερο μέρος της Τρίτης και της Τετάρτης συγκεντρώνοντας τα υλικά της τελευταίας κα-

τηγορίας. Το πρόβλημα των χημικών λύθηκε επίσης την Τετάρτη. Αυτό με ανησυχούσε, επειδή οι προμηθευτές των εργαστηριακών και βιομηχανικών χημικών πρέπει τώρα να ελέγχουν όλους τους καινούργιους πελάτες μαζί με την πολιτική αστυνομία, όπως ακριβώς και οι προμηθευτές εκρηκτικών. Ήθελα να αποφύγω αμέσως τέτοιου είδους έλεγχο. Το έλεγξα όμως με τη ΔΠΜΟ και βρήκα ότι ένας από τους "νόμιμούς" μας στο Σίλβερ Σπρίνγκ έχει ένα μικρό κατάστημα όπου κάνει ηλεκτρονικές επιμεταλλώσεις και μπορούσε να παραγγείλει αυτά που χρειαζόμουν από τον συνηθισμένο προμηθευτή του. Θα πάρω τα πράγματα από αυτόν την Δευτέρα.

Τα ρολόγια όμως! Ήξερα τι ακριβώς χρειαζόμουν για τους χρονομετρητές μας και ήθελα αρκετά από το ίδιο είδος έτσι ώστε οι χρονομετρητές να μπορούσαν να τυποποιηθούν, και για την αποτελεσματική κατασκευή τους και για την ακριβής γνώση της λειτουργίας τους. Έτσι η Κάθριν και εγώ ληστέψαμε εχτές μια αποθήκη βορειοανατολικά της Ουάσιγκτον και πήραμε 200 από αυτά.

Μου πήρε δύο μέρες τηλεφωνημάτων μόνο για να βρω τα ρολόγια που έψαχνα. Μετά θα έπρεπε να τα στείλουν στην αποθήκη στην Ουάσιγκτον από την Φιλαδέλφεια. Είπα σε αυτόν που ήταν στην Ουάσιγκτον ότι τα βιαζόμουν πάρα πολύ και ότι θα έστελνα κάποιον αμέσως μαζί με μια επικυρωμένη επιταγή των 12.000 δολαρίων για να τα πάρει. Αυτός είπε ότι θα με περίμεναν στο μπροστινό γραφείο. Όπως ακριβώς και ήταν. Ήθελα να έρθει μαζί μου ο Μπίλ, ήταν όμως καθηλωμένος με την εργασία του στο κατάστημα όλη την εβδομάδα. Η Κάθριν ήθελε πραγματικά να έρθει. Αυτό το κορίτσι έχει μια άγρια φλέβα μέσα της που κάποιος που δεν την ξέρει δεν θα το περίμενε.

Πρώτα, έγινε μια από τις γνωστές δουλειές της Κάθριν πάνω στο μακιγιάζ, για να προστατέψουμε την ταυτότητά μου ως "Ντέιβιντ Μπλούμ" και την δικιά της. Η μια ταυτότητα κάτω από άλλη και από άλλη - σχεδόν έχω ξεχάσει ποιος είναι ο Έρλ Τέρνερ ή πώς μοιάζει στην πραγματικότητα! Μετά έπρεπε να κλέψουμε κάποιο όχημα. Αυτό μας πήρε μόνο μερικά λεπτά και ακολουθήσαμε την συνηθισμένη διαδικασία: σταθμεύσαμε το φορτηγάκι έξω από ένα μεγάλο πολυκατάστημα, περπατή-

σαμε μέχρι την άλλη πλευρά της περιοχής του πάρκινγκ, βρήκαμε ένα αυτοκίνητο το οποίο ήταν ξεκλείδωτο και μπήκαμε μέσα. Χρησιμοποίησα μια μικρή τανάλια για να κόψω το ενισχυμένο καλώδιο του διακόπτη της μίζας κάτω από το ταμπλό και μετά ήταν θέμα μερικών δευτερολέπτων να βρω τα σωστά καλώδια και να ενώσω τις άκρες τους.

Ήλπιζα ότι δεν θα υπήρξε βία στην αποθήκη, η ευχή μου όμως δεν έπιασε. Συστηθήκαμε στον διευθυντή και ζητήσαμε το δέμα μας. Αυτός ζήτησε την επικυρωμένη επιταγή. *"Την έχω"*, είπα, "και θα στην δώσω μόλις ελέγξω ότι τα ρολόγια είναι αυτά που έχω παραγγείλει."

Το σχέδιό μου ήταν να πάρω τα ρολόγια και απλά να βγούμε από την πόρτα, αφήνοντας τον διευθυντή να φωνάζει για την επιταγή. Όταν όμως ήρθε με το δέμα μας, μαζί του ήταν και δυο σωματώδεις εργάτες της αποθήκης, και ο ένας τους στάθηκε ανάμεσα σε εμάς και την πόρτα. Δεν το διακινδύνευαν.

Άνοιξα το δέμα, έλεγξα το περιεχόμενό του και τράβηξα το πιστόλι μου. Η Κάθριν τράβηξε και το δικό της πιστόλι, και έκανε νόημα σε αυτόν που ήταν κοντά στην πόρτα να φύγει. Τότε όμως η πόρτα δεν άνοιγε όταν προσπάθησε να την ανοίξει!

Έστρεψε το πιστόλι της προς τον εργάτη και αυτός εξήγησε αμέσως:
"Πρέπει να πατήσουν τον βομβητή στο γραφείο
για να ξεκλειδώσει η πόρτα."

Γύρισα προς τον διευθυντή και του γρύλισα:
"Άνοιξε αυτή την πόρτα τώρα, αλλιώς θα σε πληρώσω για αυτά τα ρολόγια με καυτό μολύβι!"

Αυτός όμως πετάχτηκε επιδέξια έξω από μια άλλη είσοδο, από το γραφείο στην περιοχή της αποθήκης, και έσπρωξε μια βαριά μεταλλική πόρτα πίσω του πριν προλάβω να αντιδράσω.

Τότε διέταξα την γραμματέα που καθόταν στο γραφείο να πατήσει τον βομβητή για την πόρτα. Αυτή, όμως, συνέχισε να στέκεται μαρμαρωμένη σαν άγαλμα, έχοντας το στόμα ανοιχτό με μια έκφραση τρόμου. Αρχίζοντας να νιώθω απελπισμένος, αποφάσισα να πυροβολήσω την κλειδαριά της πόρτας. Χρειάστηκαν τρεις βολές για να γίνει αυτό, εν μέρει επειδή η νευρική βιασύνη μου χάλασε το σημάδι μου.

Τρέξαμε στο αυτοκίνητο, όμως ο διευθυντής της αποθήκης ήταν ήδη εκεί. Το κάθαρμα ξεφούσκωνε τα λάστιχά μας!

Χτύπησα την κάνη του περιστρόφου μου πάνω στο κεφάλι του και αυτός έπεσε πάνω στα χαλίκια. Ευτυχώς, είχε ξεφουσκώσει λίγο το ένα λάστιχο και το αυτοκίνητο μπορούσε ακόμα να οδηγηθεί. Η Κάθριν και εγώ δεν χάσαμε χρόνο φεύγοντας από εκεί.

Τι ζωή!

Δεν ήταν ακόμα απόγευμα, όταν τελείωσα την συναρμολόγηση και την δοκιμή του πρώτου χρονοδιακόπτη, που πείστηκα ότι τα αστεία ρολόγια που ήθελα άξιζαν την φασαρία που έγινε για να τα πάρω. Ο καινούργιος χρονοδιακόπτης λειτουργεί περίφημα. Κάνει μια θετική, χαμηλής αντίστασης επαφή κάθε φορά και είμαι σίγουρος ότι θα μειώσει το ποσοστό αφλογιστίας σχεδόν στο μηδέν.

Έθεσα επίσης σε λειτουργία τον υπεριώδη ανιχνευτή του Μπίλ και θα είναι έτοιμος να τυπώσει τα πρώτα δολάριά του μόλις πάρω τα πρόσθετα για το μελάνι του την Δευτέρα. Τα προϊόντα του δεν θα είναι τέλεια, όμως θα είναι πολύ κοντά στο κανονικό. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να περάσει όλους τους συνηθισμένους ελέγχους που κάνει η τράπεζα για να εντοπίσει τα πλαστά χαρτονομίσματα. Θα πρέπει να το πάνε σε εργαστήριο για να δουν ότι είναι πλαστό.

Τελείωσα επίσης τον σχεδιασμό τριών διαφορετικών μηχανισμών για βόμβες οι οποίοι θα πρέπει να περνούν μια εξέταση με ακτίνες Χ χωρίς να κινούν υποψίες. Ο ένας από αυτούς χωράει στο χερούλι μιας ομπρέλας - μπαταρίες, χρονοδιακόπτης και τα λοιπά. Το κυρίως στέλεχος της ομπρέλας μπορεί να γεμιστεί με θερμίτη αν κάποιος θέλει μια εμπρηστική συσκευή, ή μπορεί να αποσπαστεί το χερούλι και να χρησιμοποιηθεί ως πυροκροτητής. Ένας άλλος συνδυασμός χρονοδιακόπτη-πυροκροτητή θα φτιαχτεί μέσα σε ένα ραδιοφωνάκι τσέπης (το οποίος θα μπορεί να πυροδοτηθεί και με κάποιο τονικά κωδικοποιημένο σήμα) και ο τρίτος θα είναι ένα ηλεκτρονικό ρολόι χειρός, με τον πυροκροτητή και τον ενισχυτή να είναι περασμένοι μέσα στο λουρί και να πυροδοτούνται από την ίδια την μπαταρία του ρολογιού. Σε κάθε περίπτωση, φυσικά, ο όγκος των εκρηκτικών θα πρέπει να τα φέρουν στην περιο-

χή ξεχωριστά, μπορούν όμως να μετατραπούν με διάφορους τρόπους - να μπουν σε καλούπι όπως ο γύψος, για παράδειγμα, δίνοντάς τους το σχήμα οποιουδήποτε γνωστού αντικειμένου, ακόμα και να βαφτούν με το κατάλληλο χρώμα.

Κεφάλαιο 16

10 Απριλίου 1993

Αυτή είναι η πρώτη φορά μετά από μια εβδομάδα που είχα λίγο ελεύθερο χρόνο και μπόρεσα να ξεκουραστώ. Είμαι σε ένα πανδοχείο του Σικάγο και δεν έχω να κάνω τίποτα μέχρι αύριο το πρωί, που θα πάρω μέρος στην ξενάγηση στο Ενεργειακό Σχέδιο του Έβανστον. Έφτασα εδώ αεροπορικώς το απόγευμα της Παρασκευής για δυο πράγματα: την ξενάγηση στο Έβανστον και την παράδοση ολοκαίνουργων χρημάτων σε μια από τις μονάδες του Σικάγο. Ο Μπίλ άρχισε την εκτύπωση το βράδυ της Δευτέρας, μόλις αναμίξαμε τα χημικά πρόσθετα στο μελάνι και δούλευε σχεδόν συνέχεια μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της Παρασκευής, με την Κάρολ να τον πιέζει δυο φορές για να κοιμηθεί μερικές ώρες. Δεν σταμάτησε μέχρι που χρησιμοποίησε και το τελευταίο χαρτί χρημάτων που χρειαζόταν για αυτόν τον σκοπό. Η Κάθριν και εγώ βοηθούσαμε κόβοντάς και αναλαμβάνοντας το χαρτί στις δυο άκρες της πρέσας. Η δουλειά αυτή σχεδόν μας σκότωσε όλους, η Οργάνωση όμως ήθελε τα χρήματα επειγόντως.

Τώρα έχουν ένα βουνό από αυτά! Ούτε στα όνειρά μου δεν είδα τόσα πολλά χρήματα. Ο Μπίλ τύπωσε πάνω από δέκα εκατομμύρια δολάρια σε χαρτονομίσματα των δέκα και είκοσι δολαρίων - πάνω από ένα τόνο κολλαριστών, ολοκαίνουργων χαρτονομισμάτων. Και φαίνονται εντάξει! Σύγκρινα ένα από τα καινούργια 10-δόλαρα του Μπίλ με ένα αυθεντικό και δεν μπορούσα να πω ποιο ήταν ποιο, εκτός από τους αριθμούς σει-

ράς τους. Ο Μπίλ έκανε πραγματικά μια επαγγελματική δουλειά σε όλους τους τομείς. Κάθε χαρτονόμισμα έχει ακόμα και διαφορετικό αριθμό σειράς. Αυτή η δουλειά δείχνει τι μπορεί να πετύχει κάποιος με προσεκτικό σχεδιασμό, αφοσίωση και σκληρή δουλειά. Φυσικά, ο Μπίλ είχε έξι μήνες για να στήσει τα πράγματα και να εξασκηθεί με στεγνές εκτυπώσεις, μέχρι να μπορέσω να τον βοηθήσω με τα πρόσθετα του μελανιού και την υπεριώδη μονάδα. Είχε διορθώσει όλα τα μικροπροβλήματα από την διαδικασία εκτύπωσης πριν αρχίσει την επί τριών και μισής ημερών εκτύπωση. Πήρα μαζί μου 50.000 από τα καινούργια 20-δόλαρα και τα παρέδωσα εχτές στον σύνδεσμό μας στο Σικάγο.

Η μονάδα του έχει αναλάβει το "ξέπλυμα" των χρημάτων, έτσι ώστε ένα ίδιο ποσό γνήσιων χρημάτων θα είναι διαθέσιμο για τα έξοδα της Οργάνωσης σε αυτή την περιοχή. Αυτή στην πραγματικότητα είναι μια δυσκολότερη και περισσότερο χρονοβόρα δουλειά από την εκτύπωση. Την ίδια στιγμή που έφευγα εγώ από εδώ, η Κάθριν επιβιβαζόταν στην πτήση για Βοστόνη με 800.000 δολάρια μέσα στις αποσκευές της. Αργότερα αυτή την εβδομάδα θα κάνουμε παραδόσεις στο Ντάλας και την Ατλάντα. Το να περάσεις από τους ελέγχους του αεροδρομίου με όλα αυτά τα πλαστογραφημένα χρήματα είναι λίγο επικίνδυνο, αλλά όσο δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να περνάνε τις αποσκευές μας από ακτίνες Χ όλα πάνε καλά. Για τα μόνα πράγματα που φαίνεται ότι κοιτάνε τώρα είναι βόμβες και όπλα. Περίμενε όμως μέχρι να αρχίσουν να βρίσκουν τα πλαστά χαρτονομίσματά μας σε όλη την χώρα! Είχα την ευκαιρία να σκεφτώ λίγο στο αεροπλάνο από την Ουάσιγκτον. Στα 35.000 πόδια κάποιος έχει μια διαφορετική όψη των πραγμάτων. Βλέποντας όλα αυτά τα εκτεταμένα προάστια, τις εθνικές οδούς και τα εργοστάσια να απλώνονται εκεί κάτω καταλαβαίνεις πόσο μεγάλη είναι η Αμερική και πόσο δύσκολο είναι το καθήκον που έχουμε αναλάβει. Ουσιαστικά, αυτό που κάνουμε με το πρόγραμμα στρατηγικής δολιοφθοράς είναι να επιταχύνουμε κάπως την φυσική αποσύνθεση της Αμερικής. Κομματιάζουμε τα σαρακοφαγωμένα ξύλα της οικονομίας, έτσι ώστε ολόκληρη η δομή να καταρρεύσει μερικά χρόνια νωρίτερα - και με μεγαλύτερες καταστροφές - από ότι χωρίς τις προσπάθειές μας. Είναι θλιβερό να συνειδητοποιείς το πόσο σχετικά μι-

κρή είναι η επιρροή όλων των θυσιών που έχουμε κάνει στην πορεία των γεγονότων. Πάρε για παράδειγμα τις πλαστογραφίες μας. Θα πρέπει να τυπώσουμε και να διοχετεύσουμε μέσα σε ένα χρόνο τουλάχιστον χίλιες φορές περισσότερα από αυτά τα χρήματα που είχε τυπώσει ο Μπίλ την περασμένη εβδομάδα - τουλάχιστον δέκα δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο - μέχρι να έχουμε κάποιο σημαντικό αποτέλεσμα πάνω στην εθνική οικονομία. Οι αμερικάνοι ξοδεύουν το τριπλάσιο μόνο για τσιγάρα. Φυσικά, έχουμε άλλες δυο πρέσες χρημάτων που λειτουργούν στην Δυτική Ακτή και θα κάνουμε και άλλες στο κοντινό μέλλον. Αν καταφέρω να βρω κάποιον τρόπο να εξουδετερώσω το Σχέδιο στο Έβανστον, αυτό θα επιφέρει μια γενική απώλεια σχεδόν δέκα δισεκατομμυρίων με ένα μόνο χτύπημα - χωρίς να αναφέρω την οικονομική ζημιά που θα έχει σαν αποτέλεσμα η απώλεια ηλεκτρικής ενέργειας στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις σε όλη την επικράτεια του Γκρέιτ Λέικς.

Κάνουμε όμως κάτι άλλο που είναι πράγματι σημαντικότερο από την εκστρατεία μας εναντίον του Συστήματος. Στο μέλλον, θα είναι απείρως σημαντικότερο. Σφυρηλατούμε τον πυρήνα μιας νέας κοινωνίας, έναν εντελώς καινούργιο πολιτισμό, που θα υψωθεί από τις στάχτες του παλιού. Και επειδή ο νέος πολιτισμός θα βασίζεται πάνω σε μια τελείως διαφορετική κοσμοθεωρία από την τωρινή γι' αυτό μπορεί να αντικαταστήσει τον άλλον μόνο με επαναστατικό τρόπο. Δεν υπάρχει τρόπος μια κοινωνία που θα βασίζεται πάνω σε Άρειες αξίες και με Άρεια προοπτική να εξελιχθεί ειρηνικά από μια κοινωνία που έχει υποταχτεί στην εβραϊκή πνευματική διαφθορά. Έτσι, ο παρών αγώνας μας είναι αναπόφευκτος, πέρα από το γεγονός ότι μας επιβλήθηκε από το Σύστημα και δεν ήταν δική μας εκλογή. Κοιτάζοντας τα γεγονότα των περασμένων 31 μηνών από αυτή την πλευρά - δηλαδή θεωρώντας το δημιουργικό καθήκον μας να χτίσουμε έναν νέο κοινωνικό πυρήνα αντί του αρκετά καταστρεπτικού πολέμου μας εναντίον του Συστήματος - μου φαίνεται ότι η αρχική στρατηγική μας να χτυπάμε αρχηγούς του Συστήματος αντί την γενική οικονομία δεν ήταν άσχημος τρόπος για να αρχίσουμε όπως νόμιζα. Σχημάτισα τον χαρακτήρα της μάχης από την αρχή σαν εμάς εναντίον του Συστήματος, αντί σαν εμάς εναντίον της οικονομίας. Το Σύστημα αντέ-

δρασε κατασταλτικά για να προστατευτεί από τις επιθέσεις μας και αυτό το ανάγκασε να απομονωθεί μέχρις ενός σημείου από το κοινό. Όταν δεν κάναμε τόσα πολλά εκτός από το να δολοφονούμε μέλη του Κογκρέσου, Ομοσπονδιακούς δικαστές, μυστικούς αστυνομικούς και κορυφαία άτομα των μέσων ενημέρωσης, ο κόσμος δεν ένοιωθε να απειλείται ιδιαίτερα, δυσφόρησε όμως με τις δυσκολίες που προκλήθηκαν από όλα τα καινούργια μέτρα ασφαλείας του Συστήματος.

Αν είχαμε χτυπήσει την οικονομία από την αρχή, το Σύστημα θα μπορούσε να παρουσιάσει ευκολότερα τον αγώνα μας σαν εμάς εναντίον του λαού και θα ήταν ευκολότερο από τα μέσα ενημέρωσης να πείσει το κοινό για την ανάγκη να συνεργαστεί μαζί με το Σύστημα εναντίον του κοινού κινδύνου - δηλαδή εμάς. Έτσι η αρχική στρατηγική μας μοιραία έκανε ευκολότερη για μας την στρατολόγηση τώρα, όταν εργαζόμαστε για να κάνουμε σκοπίμως τα πράγματα για όλους όσο δυσκολότερα μπορούμε. Και δεν είναι μόνη η Οργάνωση που έχει στρατολογήσει πολλούς τελευταία. Το Τάγμα επίσης μεγαλώνει με τον μεγαλύτερο ρυθμό των τελευταίων 46 από τα 68 χρόνια της ύπαρξής του. Έκανα κρυφά το Σύμβολο όταν συνάντησα αυτόν που θα συναντούσα εδώ εχτές - όπως κάνω πάντα τώρα όταν συναντάω καινούργια μέλη της Οργάνωσης - και είχα μια ευχάριστη έκπληξη όταν μου απάντησε και αυτός με τον ίδιο τρόπο. Το περασμένο βράδυ με προσκάλεσε σε μια τελετή μύησης νέων δόκιμων μελών της περιοχής του Σικάγο. Δέχτηκα ευχαρίστως και τα έχασα όταν μέτρησα σχεδόν εξήντα άτομα στην τελετή, σχεδόν το ένα τρίτο αυτών που είναι ήδη μέλη. Αυτό είναι πάνω από τον τριπλάσιο αριθμό των μελών που έχει το Τάγμα στην περιοχή της Ουάσιγκτον. Στην τελετή σχεδόν συγκινήθηκα όσο και στην δική μου μύηση πριν ενάμιση χρόνο.

14 Απριλίου Προβλήματα, προβλήματα, προβλήματα! Τίποτα δεν πήγε σωστά από τότε που επέστρεψα από το Σικάγο. Ο Μπίλ δεν μπορεί να βρει άλλο από το χαρτί που χρησιμοποίησε για την τελευταία παραγωγή χρημάτων και μου ζήτησε να τον βοηθήσω να αυτοσχεδιάσει. Προσπαθήσαμε να χρωματίσουμε κάποιο ελαφρά διαφορετικού χρώματος χαρτί της ίδιας βασικής σύνθεσης και υφής το αποτέλεσμα όμως δεν ήταν το επιθυμητό. Ο Μπίλ θα συνεχίσει να ψάχνει για άλλη προμή-

θεια του ίδιου γνήσιου χαρτιού, ενώ εγώ θα συνεχίσω να δοκιμάζω διάφορες διαδικασίες βαφής. Ύστερα ήταν η αντιπροσωπεία από το τοπικό Συμβούλιο Ανθρωπίνων Σχέσεων που επισκέφτηκε το κατάστημα εχτές. Τέσσερις μαύροι και ένας τελείως αρρωστημένος λευκός, φορώντας όλοι τους τα περιβραχιόνια του Συμβουλίου, μπήκαν στο τυπογραφείο. Ήθελαν να βάλουν μια μεγάλη αφίσα στο παράθυρο του καταστήματος - σαν αυτές που βλέπεις παντού τώρα, που παρακινούν τους πολίτες να "βοηθήσουν στην καταπολέμηση του ρατσισμού" με το να αναφέρουν ύποπτα άτομα στην πολιτική αστυνομία - και να αφήσουν ένα κουτί για προσφορές πάνω στο ταμείο. Εκείνη τη στιγμή πίσω από το ταμείο ήταν η Κάρολ και τους είπε, πράγματι, να πάνε στον διάβολο.

Αυτό, φυσικά, δεν ήταν το σωστό που έπρεπε να κάνει, κάτω από αυτές τις συνθήκες. Θα μας ανέφεραν στην πολιτική αστυνομία, αν δεν είχα ακούσει τον θόρυβο και δεν είχα παρέμβει. Ανέβηκα από τις σκάλες του υπογείου ελπίζοντας η έκφραση που είχα πάρει να είναι μία πειστική εβραϊκή έκφραση και άρχισα με το συνηθισμένο *"Λοιπόν, τι συμβαίνει εδώ;"*. Τους το έφερα χοντρά - ελπίζω όχι και τόσο πολύ - έτσι ώστε να καταλάβαιναν: ο διευθυντής του καταστήματος ήταν μέλος μιας μειονότητας, μια πολύ ειδική μειονότητα, και δύσκολα θα μπορούσαν να υποπτευθούν ότι έδινε καταφύγιο σε άτομα εχθρικά προς το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Σχέσεων ή τις αξιέπαινες προσπάθειές τους. Ο αράπης που ήταν επικεφαλής άρχισε να μου διαμαρτύρεται αγανακτισμένα για την άρνηση της Κάρολ. Τον σταμάτησα με μια κίνηση ανυπομονησίας του χεριού μου και κοίταξα την Κάρολ με μια έκφραση ψεύτικου σοκαρίσματος.

"Φυσικά, φυσικά," είπα, *"αφήστε το κουτί για τις προσφορές εδώ. Είναι για καλό σκοπό. Όκι όμως την αφίσα - ζεν υπάρχει αρκετός χώρος. Ούτε τον ξάδελφο Άμπε ζεν θα άφηνα να βάλει μια από τις αφίσες από την Ενωμένη Εβραϊκή Έκκληση εκεί. Ελάτε! Θα σας δείξω που."*

Ενώ οδηγούσα επίσημα τους αντιπρόσωπους προς την πόρτα, διέταξα την Κάρολ να γυρίσει στην δουλειά της με τον καλύτερο "Σιμόν Λεγκρή" τρόπο που μπορούσα να πάρω. *"Μάλιστα κύριε Μπλούμ,"* είπε αυτή ταπεινά. Έξω στο πεζοδρόμιο κατανίκησα την απέχθειά μου ενώ έβαζα φιλικά το χέρι μου πάνω στους ώμους του μαύρου αντιπροσώπου και έ-

στρεψα την προσοχή του στο κατάστημα που βρισκόταν ακριβώς απέναντι στον δρόμο. "Ζεν έχουμε πολλούς πελάτες εδώ," του εξήγησα. *"Όμως στον καλό φίλο Σόλλυ Φάινσταϊν μπαίνει πολύς κόσμος. Και έχει ένα μεγάλο παράτυρο. Θα χαρεί να μπει η αφίσα σας εκεί. Μπορείτε να την βάλετε κάτω από εκεί που λεει "Ενεχυροδανειστήριο του Σόλ" και όλοι θα την βλέπουν. Και αφήστε σίγουρα του κουτί προσφορών σας - δυο κουτιά, έχει μεγάλο κατάστημα."*

Όλοι τους φάνηκαν ευχαριστημένοι από την φιλική συμβουλή μου και πέρασαν απέναντι στον δρόμο. Ο λευκός όμως, ένα αξιοθρήνητο είδος γεμάτο σπυριά και μια "άφρο" απομίμηση, στάθηκε, γύρισε και μου είπε: *"Ίσως θα έπρεπε να πάρουμε το όνομα του κοριτσιού. Μερικά από αυτά που μας είπε ήταν σίγουρα ρατσιστικά."*

"Μην χάνεις τον χρόνο σου με αυτή," απάντησα απότομα, διώχνοντας την υποψία του με μια κίνηση του χεριού μου. *"Είναι απλά μια χαζή σίκσα. Έτσι μιλάει σε όλους. Θα την ξεφορτωθώ σύντομα."*

Όταν ξαναμπήκα στο κατάστημα, ο Μπίλ, που είχε ακούσει όλο το επεισόδιο από την σκάλα του υπογείου, και η Κάρολ τραντάζονταν από τα γέλια. *"Δεν είναι και τόσο αστείο,"* τους παρατήρησα προσπαθώντας να είμαι σοβαρός. *"Έπρεπε να κάνω κάτι αμέσως και αν το κόλπο και η ψεύτικη προφορά δεν ξεγελούσαν αυτή την ομάδα υπανθρώπων θα είχαμε προβλήματα τώρα."* Μετά απευθύνθηκα στην Κάρολ:

"Δεν μπορούμε να έχουμε την πολυτέλεια του να λέμε σε αυτά τα πλάσματα αυτό που πιστεύουμε για αυτούς. Έχουμε μια δουλειά να κάνουμε πρώτα και μετά θα τους τακτοποιήσουμε μια για πάντα. Γι' αυτό, ας καταπιούμε την υπερηφάνεια μας και ας υποκριθούμε για όσο καιρό χρειάζεται. Αυτοί που δεν έχουν τις ευθύνες που έχουμε εμείς μπορούν να ανακριθούν για ρατσισμό αν θέλουν - και περισσότερη δύναμη σε αυτούς."

Δεν μπορούσα όμως να συγκρατήσω ένα χαμόγελο όταν είδα να τοποθετείται η αφίσα πάνω στο παράθυρο του ενεχυροδανειστηρίου απέναντι, κρύβοντας το μεγαλύτερο μέρος της βιτρίνας του Σόλ όπου υπήρχαν μεταχειρισμένες φωτογραφικές μηχανές και κιάλια. Σίγουρα θα πρέπει να δάγκωνε την γλώσσα του! Και τώρα όλοι αυτοί που θα βλέπουν την συγκεκριμένη αφίσα θα κάνουν τον σωστό συνδυασμό στο μυαλό τους μεταξύ του προγράμματος ελέγχου σκέψης του Συμβουλίου και αυ-

τούς που βρίσκονται πίσω από αυτό. Το τελευταίο πράγμα που πήγε στραβά ήταν που η Κάθριν ήρθε εδώ με γρίπη. Είχε πρόγραμμα να μεταφέρει χρήματα στο Ντάλας σήμερα το πρωί, ήταν όμως πολύ άρρωστη για να πάει, και φαίνεται θα μείνει στο κρεβάτι για άλλες δυο-τρεις μέρες. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχω μόνο το ταξίδι στην Ατλάντα αύριο, αλλά θα πρέπει να κάνω και την παράδοση στο Ντάλας. Αυτό θα είναι μια ολόκληρη μέρα χαμένη σε αεροπλάνα και αεροδρόμια και χρειάζομαι χρόνο ώστε να ετοιμαστώ για την επιχείρηση στο Έβανστον. Θέλουμε να χτυπήσουμε το συγκρότημα πυρηνικής ενέργειας στο Έβανστον μέσα στις επόμενες έξι εβδομάδες, ενώ θα ξεναγούν ακόμα τουρίστες εκεί. Μετά την πρώτη Ιουνίου, όταν θα είναι κλείσει μόνιμα για το κοινό, θα είναι πολύ δυσκολότερο να το χτυπήσουμε. Το Ενεργειακό Έργο του Έβανστον είναι ένα τεράστιο πράγμα: τέσσερις μεγάλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες περιτριγυρισμένοι από τις μεγαλύτερες τουρμπίνες και γεννήτριες στον κόσμο. Όλο αυτό το πράγμα βρίσκεται πάνω σε τσιμεντένιες κολώνες ένα μίλι μακριά από την Λίμνη Μίτσιγκαν, η οποία προμηθεύει το νερό για την ψύξη των διανομέων θερμότητας του αντιδραστήρα. Το Έργο αποδίδει 18.000 μεγαβάτ ηλεκτρικής ενέργειας - σχεδόν 20 δισεκατομμύρια βατ! Απίστευτο!

Η ενέργεια διοχετεύεται στο δίκτυο ρεύματος όπου διανέμεται σε όλη την επικράτεια του Γκρέιτ Λέικ. Πριν αρχίσει να λειτουργεί το Έργο του Έβανστον πριν δυο μήνες, όλο το Μίντγουεστ είχε πρόβλημα από τις συνεχείς πτώσεις της τάσης - χειρότερες από αυτές που έχουμε εδώ, οι οποίες είναι αρκετά άσχημες. Σε μερικές περιοχές οι βιομηχανίες είχαν περιοριστεί στο να λειτουργούν μόνο δυο μέρες την εβδομάδα και υπήρχαν επίσης τόσες πολλές απροσδόκητες διακοπές ρεύματος που η επικράτεια βρισκόταν στα πρόθυρα οικονομικής κρίσης. Αν καταφέρουμε να εξουδετερώσουμε την καινούργια ενεργειακή εγκατάσταση, τα πράγματα θα γίνουν ακόμα χειρότερα από ότι ήταν πριν. Για να μπορέσουν να διατηρήσουν την παροχή ρεύματος στο Σικάγο και το Μιλγουόκι, οι αρχές θα πρέπει να κλέψουν ρεύμα από τόσο μακριά όσο το Ντιτρόιτ και η Μινεάπολις, όπου και εκεί δεν υπάρχει αρκετό. Όλο αυτό το μέρος της χώρας θα χτυπηθεί άσχημα. Και τους πήρε δέκα χρόνια για να σχεδιά-

σουν και να χτίσουν το Έργο στο Έβανστον, έτσι δεν θα μπορούν να διορθώσουν πολύ σύντομα την κατάσταση. Η κυβέρνηση όμως έχει σκεφτεί τις επιπτώσεις αν χάσει και το Έργο στο Έβανστον, και η ασφάλεια εκεί είναι πολύ μεγάλη. Κανείς δεν μπορεί να πλησιάσει το μέρος εκτός από πλοίο ή αεροπλάνο. Επίσης υπάρχουν προβολείς, περίπολοι ταχύπλοων και σειρές από σημαδούρες με συρμάτινα πλέγματα μεταξύ τους γύρω από αυτό, τα οποία κάνουν την προσέγγιση από το νερό σχεδόν απίθανη.

Η ακτή σε είναι περιφραγμένη επί μίλια προς κάθε κατεύθυνση, και υπάρχουν μερικά στρατιωτικά ραντάρ και αντιαεροπορικές εγκαταστάσεις πίσω από τον φράχτη, κάνοντας κάθε προσπάθεια να ρίξουμε κάποιο αεροπλάνο φορτωμένο με εκρηκτικά πάνω στο εργοστάσιο αδύνατον να πετύχει. Μου φαίνεται ότι ο μόνος τρόπος που θα μπορούσαμε να κάνουμε κάποια επίθεση με συμβατικά μέσα θα ήταν να περάσουμε κρυφά βαρείς όλμους μέσα σε ακτίνα βολής, κάπου κοντά στην ακτή οπού υπάρχει δυνατότητα κάλυψης. Όμως, όσο ξέρω, δεν έχουμε διαθέσιμα τέτοιου είδους όπλα αυτή τη στιγμή. Πέρα από αυτά, τα πραγματικά ζωτικά σημεία του σταθμού ενέργειας βρίσκονται μέσα σε τόσο ενισχυμένα κτίρια που αμφιβάλω αν μια επίθεση με όλμο θα μπορούσε να επιφέρει περισσότερα από κάποια επιφανειακή ζημιά. Έτσι, η Επαναστατική Διοίκηση μου ζήτησε να ξεναγηθώ στο μέρος και να βρω κάποιες συμβατικές ιδέες - τις οποίες και έχω κάνει, όμως υπάρχουν ακόμα αρκετά προβλήματα να λυθούν.

Η επίσκεψή μου εκεί την περασμένη Δευτέρα μου έδωσε μια πολύ καλή εικόνα πάνω στις δυνατότητες και τις αδυναμίες των μέτρων ασφαλείας. Μερικά από τα αδύναμα σημεία τους πραγματικά με ξάφνιασαν πολύ. Το πιο εκπληκτικό από όλα είναι η απόφαση της κυβέρνησης να αφήνει τουρίστες να μπαίνουν εκεί μέσα, ακόμα και προσωρινά. Ο λόγος αυτής της απόφασης, σίγουρα, είναι ο μεγάλος θόρυβος που έκαναν αυτοί που έχουν ψύχωση στο να εναντιώνονται στα πυρηνικά με αυτό το εργοστάσιο. Η κυβέρνηση θεωρεί υποχρέωσή της να δείξει στο κοινό όλα τα μέτρα ασφαλείας τα οποία έχουν εγκατασταθεί μέσα σε αυτό. Όταν υπέγραψα για την ξενάγηση, φορτώθηκα επίτηδες με κάθε είδους αντικείμενα, απλά για να δω τι μπορούσα να περάσω μέσα στο εργοστάσιο. Είχα μαζί μου έναν κρεμαστό σάκο, μια φωτογραφική μηχανή, μια ομπρέλα και

είχα γεμίσει τις τσέπες μου με κέρματα, κλειδιά και μηχανικά μολύβια.

Πάνω στο φέρυ-μπόουτ που πηγαίνει τους τουρίστες στο εργοστάσιο υπάρχει πολύ μικρή ασφάλεια. Απλώς μου είπαν να ανοίξω τον κρεμαστό σάκο μου για έναν βιαστικό έλεγχο. Όταν όμως μπήκα στον σταθμό επιφυλακής μέσα στο ίδιο το εργοστάσιο, μου αφαίρεσαν τον σάκο, την κάμερα και την ομπρέλα. Μετά έπρεπε να περάσω από έναν ανιχνευτή μετάλλων, ο οποίος εντόπισε κάθε μεταλλικό αντικείμενο μέσα στις τσέπες μου. Άδειασα τις τσέπες μου για να τα δουν οι φύλακες, ύστερα όμως μου τα έδωσαν πάλι πίσω. Δεν κοίταξαν με προσοχή κανένα από αυτά.

Έτσι κάποιος μπορεί να περάσει μέσα τουλάχιστον ένα εμπρηστικό μολύβι. Αυτό όμως που μου έκανε πραγματικά εντύπωση ήταν ότι ο ηλικιωμένος κύριος που ήταν στην ομάδα μου είχε μαζί του ένα μπαστούνι με μεταλλική κεφαλή και οι φύλακες τον άφησαν να το κρατήσει κατά την διάρκεια της ξενάγησης. Ουσιαστικά, η ιδέα μου είναι η εξής: Αφού δεν υπάρχει τρόπος ένας μόνο τουρίστας να περάσει κρυφά αρκετά εκρηκτικά υλικά ώστε να κάνει ζημιά στο μέρος - ούτε υπάρχει τρόπος να τοποθετήσει την μικρή ποσότητα που θα μπορούσε να περάσει με τέτοιο τρόπο ώστε να έχει αποτέλεσμα, για παράδειγμα να ανοίξει τρύπα σε κάποια από τις δεξαμενής πίεσης του αντιδραστήρα, θα πρέπει να ξεχάσουμε τα εκρηκτικά. Αντί για αυτό, θα προσπαθήσουμε να μολύνουμε το εργοστάσιο με ραδιενεργό υλικό, έτσι ώστε να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Αυτό που κάνει την ιδέα πραγματοποιήσιμη είναι ότι έχουμε μια πηγή, μέσα στην Οργάνωση, για ορισμένα ραδιενεργά υλικά. Αυτός είναι ένας καθηγητής χημείας σε κάποιο πανεπιστήμιο στην Φλόριντα και χρησιμοποιεί αυτά τα υλικά στις έρευνές του. Μπορούμε να τοποθετήσουμε εύκολα αρκετή ποσότητα από κάποιο ισχυρό και επικίνδυνο ραδιοπυρηνικό υλικό - κάτι με μέσο όρο ζωής ένα χρόνο ή και περισσότερο - μέσα σε κάποιο μπαστούνι ή πατερίτσα, μαζί με μια μικρή γόμωση εκρηκτικών για να το διασκορπίσει, ώστε να κάνουμε ολόκληρο το Έργο του Έβανστον ακατάλληλο να χρησιμοποιηθεί. Το εργοστάσιο δεν θα καταστραφεί υλικά, όμως θα πρέπει να το κλείσουν. Η απολύμανση θα μια τόσο μεγάλη εργασία που ίσως το εργοστάσιο να κλείσει μόνιμα. Δυστυχώς, αυτή θα είναι μια αποστολή αυτοκτονίας. Όποιος μεταφέρει το ραδιενεργό υλικό μέσα στο ερ-

γοστάσιο θα έχει εκτεθεί ήδη σε μια θανατηφόρα ποσότητα ραδιενέργειας μέχρι να φτάσει στην πύλη το εργοστασίου με αυτή. Δεν υπάρχει πρακτικός τρόπος που να παρέχει κάποια προστασία. Αυτό που μας ανησυχεί περισσότερο είναι οι μετρητές ραδιενέργειας που βρίσκονται σε όλο το εργοστάσιο. Αν κάποιος από αυτούς "μυριστεί" τον δικό μας πριν καταφέρει να κάνει αυτό που πρέπει, τα πράγματα θα γίνουν δύσκολα.

Παρατήρησα όμως ότι δεν υπάρχουν μετρητές στον σταθμό της εισόδου, εκεί που οι φύλακες ελέγχουν τους τουρίστες που μπαίνουν. Υπάρχουν αρκετοί μέσα στην μεγάλη αίθουσα που βρίσκεται η τουρμπίνα και η γεννήτρια, εκεί που πάνε τους τουρίστες και υπάρχει και ένας δίπλα από την πύλη της εξόδου που χρησημοποιήται για τους τουρίστες - μάλλον για να αποφύγουν το δυσάρεστο γεγονός αν κάποιος επισκέπτης κλέψει με κάποιο τρόπο ένα κομμάτι από πυρηνικό καύσιμο και προσπαθήσει να το μεταφέρει έξω. Φαίνεται όμως ότι δεν τους έχει συμβεί κάποιος να προσπαθήσει να περάσει ραδιενεργό υλικό μέσα στο εργοστάσιο. Θυμάμαι πολύ καλά που βρίσκονται όλοι οι μετρητές και θα πρέπει να συμβουλευτώ τον δικό μας στην Φλόριντα για την περίπτωση που κάποιοι από αυτούς εντοπίσουν κάτι σε μία καθορισμένη απόσταση από το υλικό που θα μας προμηθεύσει. Αν χτυπήσει συναγερμός μετά αφού ο μεταφορέας μας έχει μπει στο εργοστάσιο αλλά πριν φτάσει στην αίθουσα της γεννήτριας, απλά θα πρέπει να τρέξει για να φτάσει εκεί. Θα προσπαθήσουμε όμως να σχεδιάσουμε την κατασκευή μας με τέτοιο τρόπο ώστε να του δώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες ευκαιρίες.

Ολόκληρο το σχέδιο είναι πολύ τρομακτικό, έχει όμως ένα μεγάλο πλεονέκτημα: το ψυχολογικό χτύπημα πάνω στο κοινό. Ο κόσμος είναι σχεδόν προληπτικός με τον φόβο του πάνω στην πυρηνική ακτινοβολία. Οι κύκλοι αυτών που κατά των πυρηνικών θα έχουν την μεγαλύτερη ευκαιρία με αυτό. Θα εξάψει την φαντασία του κόσμου σε μεγαλύτερο ποσοστό από κάθε συνηθισμένη βομβιστική ενέργεια ή επίθεση με όλμο. Θα τρομοκρατήσει πολύ κόσμο - και θα ρίξει περισσότερους από την αδράνεια. Πρέπει να ομολογήσω ότι σε αυτό το σημείο χαίρομαι που η δοκιμαστική περίοδός μου έχει ακόμα έντεκα μήνες για να λήξει και που δεν θα μου ζητήσουν να πάρω μέρος στην συγκεκριμένη αποστολή.

Κεφάλαιο 17

20 Απριλίου 1993

Μια ωραία μέρα, μια μέρα ξεκούρασης και ηρεμίας, μετά από μια ανήσυχη εβδομάδα. Η Κάθριν και εγώ πήγαμε στα βουνά νωρίς σήμερα το πρωί και περάσαμε την μέρα περπατώντας στα δάση. Είχε δροσιά και η μέρα ήταν φωτεινή και καθαρή.

Συζητήσαμε για πολλά πράγματα και ήμασταν και οι δυο ευτυχισμένοι και ανέμελοι. Η μόνη σκιά που έπεφτε πάνω στην ευτυχία μας ήταν η διαμαρτυρία της Κάθριν για τον αριθμό των εκτός πόλης ταξιδιών που με έστειλε πρόσφατα η Οργάνωση, αν και είχα βγει από την φυλακή λιγότερο από έναν μήνα πριν. Δεν είχα τη δύναμη να της πω ότι στο μέλλον θα έχουμε ακόμα λιγότερο χρόνο μαζί.

Αυτό το έμαθα και εγώ μόλις εχτές. Όταν ανέφερα στον Ταγματάρχη Γουίλιαμς εχτές το βράδυ όταν γύρισα από την Φλόριντα, μου είπε ότι θα ταξιδέψω αρκετές φορές τους επόμενους μήνες. Δεν μου έδωσε όλες τις λεπτομέρειες, μου είπε σε γενικές γραμμές ότι η Οργάνωση προετοιμάζεται για μια γενική, σε όλη τη χώρα επίθεση αυτό το καλοκαίρι και εγώ θα είμαι ένα είδος περιπλανώμενου στρατιωτικού μηχανικού. Σήμερα όμως έβγαλα όλα αυτά από το μυαλό μου και απλά απόλαυσα το ότι ήμουν ζωντανός, ελεύθερος και μόνος με ένα χαριτωμένο κορίτσι ανάμεσα στην ομορφιά της Φύσης. Όταν επιστρέφαμε στο σπίτι αυτό το βράδυ, ακούσαμε στις ειδήσεις στο ραδιόφωνο κάτι που

σφράγισε μια τέλεια μέρα: η Οργάνωση χτύπησε την ισραηλινή πρεσβεία στην Ουάσιγκτον σήμερα το απόγευμα. Δεν μπορούσε να υπάρξει καλύτερη ημερομηνία του χρόνου για να γίνει τέτοια ενέργεια.

Για μήνες μια ισραηλινή ομάδα δολοφονιών, η οποία ενεργούσε μέσα από την πρεσβεία τους, χτυπούσε δικούς μας σε όλη την χώρα. Σήμερα τους το ανταποδώσαμε - για την ώρα.

Χτυπήσαμε με βαρείς όλμους την ώρα που οι ισραηλίτες είχαν κάποιο κοκτέιλ πάρτυ για τους υπάκουους υπηρέτες τους της Γερουσίας των Η-ΠΑ. Ένας αριθμός ισραηλινών επισήμων είχαν έρθει αεροπορικώς για την περίσταση και θα πρέπει να υπήρχαν πάνω από 300 άτομα μέσα στην πρεσβεία όταν οι όλμοι μας των 4,2 ιντσών άρχισαν να σπέρνουν TNT και φώσφορο από την σκεπή πάνω στα κεφάλια τους. Η επίθεση κράτησε μόνο δυο-τρία λεπτά, σύμφωνα με το δελτίο ειδήσεων, όμως πάνω από 40 βλήματα χτύπησαν την πρεσβεία, αφήνοντας τίποτα εκτός από μια καμένη σωρό συντριμμιών - και μόνο μια χούφτα επιζώντες! Άρα θα πρέπει να είχαμε τουλάχιστον δυο όλμους που έριχναν. Αυτό επιβεβαιώνει αυτό που μου είπαν την περασμένη εβδομάδα σχετικά με τα καινούργια οπλικά αποκτήματα. Ένα συγαρπαστικό περιστατικό της ιστορίας που ακούγαμε από τις ειδήσεις, το οποίο η λογοκρισία για κάποιο τρόπο δεν κατάφερε να κόψει πριν μεταδοθεί, ήταν η δολοφονία μιας ομάδας τουριστών από έναν φύλακα της πρεσβείας. Κατά την διάρκεια της επίθεσης ένας ισραηλίτης βγήκε τρέχοντας έξω από το κτίριο που κατέρεε με ένα υποπολυβόλο, με τα ρούχα του να φλέγονται. Εντόπισε μια ομάδα δώδεκα περίπου τουριστών, όλοι τους γυναίκες και παιδιά, που κοιτούσαν άναυδοι αυτή την σκηνή καταστροφής από την άλλη άκρη του δρόμου. Ουρλιάζοντας το μίσος του με λαρυγγικά εβραϊκά, ο εβραίος άνοιξε πυρ πάνω τους, σκοτώνοντας εννέα επί τόπου και τραυματίζοντας σοβαρά άλλους τρεις. Φυσικά η αστυνομία δεν του άσκησε δίωξη. Έρχεται η μέρα σας εβραίοι, έρχεται!

Θα έπρεπε να κοιμηθώ νωρίς σήμερα ώστε να είμαι έτοιμος για μακρύ αυριανό ταξίδι, όμως η έξαψή μου με το κατόρθωμά μας που έγινε σήμερα το απόγευμα κάνει αδύνατον να μπορέσω να κοιμηθώ ακόμα. Η Οργάνωση επέδειξε και πάλι το πόσο ασύγκριτο όπλο είναι ο όλμος για

ανταρτοπόλεμο. Είμαι περισσότερο ενθουσιασμένος τώρα με το καινούργιο σχέδιό μας για το Έβανστον και θα είμαι καλύτερα προετοιμασμένος να ξεπεράσω οποιοδήποτε άλλο εμπόδιο από την μεριά του καθηγητή μας στην Φλόριντα. Το περασμένο Σάββατο, όταν συζητούσα το σχέδιό μου για να περάσουμε ραδιενεργά υλικά μέσα στο εργοστάσιο του Έβανστον μαζί με τον Χένρυ και τον Έντ Σάντερς, με έπεισαν ότι ένας όλμος θα έκανε καλύτερη δουλειά και ότι τώρα ήμαστε καλύτερα προμηθευμένοι σε αυτόν τον τομέα. Έτσι ξανασχεδίασα το δέμα προς παραλαβή, αλλάζοντάς το από μπαστούνι σε ένα βλήμα όλμου των 4,2 ιντσών.

Θα αντικαταστήσουμε σε τρία βλήματα λευκού φωσφόρου τον φώσφορο με ραδιενεργούς μολυσματικούς παράγοντες. Αφού εντοπίσουμε τον στόχο με συμβατικά βλήματα, μετά θα ρίξουμε τα τρία τροποποιημένα βλήματα, που φυσικά θα είναι ρυθμισμένα ακριβώς στο ίδιο βάρος. Κάνοντάς το με αυτόν τον τρόπο, έχουμε τρία πλεονεκτήματα από ότι με το αρχικό μου σχέδιο. Πρώτον, είναι πιο σίγουρο. Υπάρχουν λιγότερες πιθανότητες να πάει κάτι λάθος. Δεύτερον, θα ρίξουμε σχεδόν δέκα φορές περισσότερους μολυσματικούς παράγοντες και οι εκρηκτικές χομώσεις των βλημάτων θα τους διασκορπίσουν καλύτερα από οτιδήποτε άλλο μπορούσαμε να ελπίζουμε με το χεμισμένο με εκρηκτικά μπαστούνι. Και τρίτον, δεν χρειάζεται να είναι αποστολή αυτοκτονίας. Μπορούμε να έχουμε τα επικίνδυνα βλήματα σφραγισμένα μέχρι την στιγμή που θα τα ρίξουμε, έτσι η ομάδα που θα χειρίζεται τον όλμο δεν θα εκτεθεί σε θανατηφόρα δόση ραδιενέργειας.

Αυτό που με ανησυχούσε περισσότερο ήταν αν θα καταφέρναμε να περάσουμε τα βλήματα μέσα στον σταθμό ενέργειας αντί να πέσουν απλά πάνω στην οροφή. Το κτίριο έχει τόσο βαριά δόμηση που αμφιβάλω αν θα το διατρήσουν, ακόμα και με βραδύκαυστα εκρηκτικά. Ο Έντ Σάντερς με έπεισε όμως ότι όταν ένας όλμος των 4,2 ιντσών έχει ρυθμιστεί πάνω στον στόχο του και έχει τοποθετηθεί σταθερά, θα ρίχνει τις βολές του με μεγάλη ευστοχία και σε αρκετά χαμηλή τροχιά έτσι ώστε να έχουμε μια άριστη πιθανότητα στο να χτυπήσουμε την πλευρά του κτιρίου της γεννήτριας που βλέπει προς την ακτή, που στην πραγματικότητα είναι ένα τεράστιο παράθυρο, ύψους δέκα ορόφων και πάνω από 200 γυάρδες πλα-

τύ. Οπλισμένος με αυτό το καινούργιο σχέδιο, πήγα να μιλήσω με τον Χάρισον, τον χημικό μας στην Φλόριντα. Του εξήγησα ότι ο ρόλος του στην δουλειά είναι να προμηθεύσει το κατάλληλο ραδιενεργό υλικό και μετά, χρησιμοποιώντας τις ειδικές εγκαταστάσεις του, να το τοποθετήσει με ασφάλεια μέσα στα βλήματα όλμου που θα του έφερνα.

Ο Χάρισον ξέσπασε. Διαμαρτυρήθηκε ότι είχε προσφερθεί μόνο να προμηθεύει την Οργάνωση με μικρές ποσότητες ραδιοπυρηνιδίων και άλλα υλικά που είναι δύσκολο να βρεθούν. Δεν ήθελε να αναμιχθεί στην κατασκευή οπλισμού και αρνήθηκε κυρίως στην ποσότητα του υλικού που χρειαζόταν για το σχέδιό μας. Δεν είναι πολλοί σε όλοι την χώρα αυτοί που έχουν πρόσβαση σε τόσο ραδιενεργά υλικά και φοβάται ότι θα τον εντοπίσουν. Προσπάθησα να τον λογικέψω. Του εξήγησα ότι αν προσπαθήσουμε να γεμίσουμε τα βλήματα μόνοι μας, χωρίς τις προφυλαγμένες εγκαταστάσεις που έχει αυτός, σίγουρα ένας ή και περισσότεροι από τους δικούς μας θα εκτεθούν σε θανατηφόρα δόση ραδιενέργειας. Του είπα επίσης ότι είναι ελεύθερος να διαλέξει κάποιο ραδιοπυρηνίδιο ή κάποιο μίγμα ραδιοπυρηνιδίων, το οποίο θα του ρίξει τις λιγότερες υποψίες - αρκεί να είναι κατάλληλα για τον σκοπό μας.

Αυτός όμως αρνήθηκε κατηγορηματικά.

"Δεν υπάρχει περίπτωση", είπε. "Θα έθετε σε κίνδυνο ολόκληρη την καριέρα μου." "Δρ. Χάρισο", του απάντησα, *"φοβάμαι ότι δεν καταλαβαίνετε την κατάσταση. Είμαστε σε πόλεμο. Το μέλλον της Φυλής μας εξαρτάται από το αποτέλεσμα αυτού του πολέμου. Σαν μέλος της Οργάνωσης είστε υποχρεωμένος να βάλετε την ευθύνη της κοινής προσπάθειάς μας πάνω από κάθε προσωπικούς στόχους. Βρίσκεστε κάτω από την πειθαρχία της Οργάνωσης."*

Ο Χάρισον χλόμιασε και άρχισε να τραυλίζει, συνέχισα όμως δίχως έλεος: *"Αν συνεχίσετε να αρνείστε αυτό που ζητάω, είμαι έτοιμος να σας σκοτώσω επί τόπου."* Στην πραγματικότητα, ήμουν άοπλος, επειδή είχα πετάξει με μια εμπορική αεροπορική εταιρία, ο Χάρισον όμως δεν το ήξερε. Ξεροκατάπιε μερικές φορές, βρήκε την φωνή του και είπε ότι θα κάνει ότι μπορεί. Ελέγξαμε και πάλι τους υπολογισμούς και αυτά που χρειαζόμασταν και καταλήξαμε σε ένα κατά προσέγγιση χρονοδιά-

γραμμα. Πριν φύγω βεβαίωσα τον Χάρισον ότι αν πιστεύει ότι αυτή η επιχείρηση θα τον βάλει σε μεγάλο κίνδυνο ώστε να συνεχίσει να είναι "νόμιμος" μπορούμε να τον περάσουμε στους "παράνομους" όταν ολοκληρωθεί. Είναι φανερά ακόμα νευρικός και δυστυχισμένος, δεν νομίζω όμως να προσπαθήσει να μας προδώσει. Η Οργάνωση έχει καθιερώσει ένα μεγάλο επίπεδο αξιοπιστίας στις απειλές της. Για να είμαστε σίγουροι, όμως, θα βάλουμε άλλον μεταφορέα όταν έρθει η ώρα να πάμε τα τροποποιημένα βλήματα στην Φλόριντα για να γεμιστούν και να τα φέρει πάλι πίσω. Δεν χρειάζεται κάποια τεχνική γνώση για αυτό.

Δεν μου αρέσει να συμπεριφέρομαι σαν "σκληρός τύπος" και να απειλώ κόσμο. Αυτός είναι ένας αφύσικος ρόλος για μένα. Έχω όμως πολύ λίγη συμπάθεια για άτομα σαν τον Χάρισον και είμαι σίγουρος ότι αν δεν συμφωνούσε να συνεργαστεί, θα του όρμαγα και θα τον έπνιγα με τα ίδια μου τα χέρια. Πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί άλλοι που νομίζουν ότι κάνουν εξυπνάδα φροντίζοντας τους εαυτούς τους και αφήνοντας εμάς να διακινδυνεύουμε και να κάνουμε όλες τις δύσκολες δουλειές. Υπολογίζουν ότι θα απολαύσουν τα πλεονεκτήματα μαζί μας αν νικήσουμε και ότι δεν θα χάσουν τίποτα αν χάσουμε. Έτσι είχε γίνει και στους περισσότερους πολέμους και επαναστάσεις, δεν νομίζω όμως να γίνει έτσι αυτή την φορά. Η γνώμη μας είναι ότι αυτοί που το μόνο ενδιαφέρον τους είναι να χαίρονται την ζωή σε αυτούς τους καιρούς των δοκιμασιών για την Φυλή μας δεν τους αξίζει να ζουν. Άσ' τους να πεθάνουν. Στην διεξαγωγή αυτού του πολέμου σίγουρα δεν θα ασχοληθούμε με το να προσέξουμε την ευημερία τους. Όλο και περισσότερο θα δημιουργείται ένα θέμα είτε θα είναι με εμάς, συνέχεια, είτε εναντίον μας.

25 Απριλίου Αύριο πάω στην Νέα Υόρκη τουλάχιστον για μια εβδομάδα. Εκεί σχεδιάζονται αρκετά πράγματα που χρειάζονται την προσοχή μου. Η δουλειά στην Φλόριντα θα πρέπει να έχει τακτοποιηθεί μέχρι να επιστρέψω και, αν έχει γίνει έτσι, τότε θα υπάρχει άλλο ένα ταξίδι για μένα στο Σικάγο, αυτή τη φορά με αυτοκίνητο. Οι εβραίοι ουρλιάζουν για την επίθεση στην πρεσβεία τους. Δίνουν περισσότερη έμφαση από τα μέσα ενημέρωσης για αυτή την επίθεση από ότι στην επίθε-

ση στο Καπιτώλιο ή την βομβιστική επίθεση στο κτίριο του FBI. Κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο χειρότερο από την τηλεόραση, με όλο και περισσότερη από την παλιά προπαγάνδα των "θαλάμων αερίων" η οποία είχε λειτουργήσει τόσο καλά για αυτούς στο παρελθόν. Τραβούν στην κυριολεξία τα μαλλιά τους και σκίζουν τα ρούχα τους:

"Οϋ, βέ, πόσο υποφέρουμε! Πόσο πολύ μας κυνηγούν! Γιατί αφήνετε να μας συμβαίνει αυτό! Δεν ήταν έξι εκατομμύρια αρκετοί;"

Τι υποκρισία προσβλητικής αθωότητας! Είναι τόσο καλοί σε αυτό που σχεδόν με έκαναν να κλάψω μαζί τους. Περίεργο όμως, δεν έγινε άλλη αναφορά στην δολοφονία αυτών των εννέα τουριστών από τον ισραηλίτη φρουρό. Ά, ήταν απλώς Λευκοί! Ένα απροσδόκητο όφελος από την ενέργειά μας στην πρεσβεία ήταν μια μεγάλη διαμάχη που ξέσπασε μεταξύ των μαύρων και των εβραίων υποστηρικτών τους. Από καθαρή σύμπτωση η επίθεση έγινε τρεις μέρες πριν την ημερομηνία που είχε καθοριστεί για μια "απεργία για την ισότητα" που θα γινόταν σε όλη την χώρα - άλλο ένα στήσιμο μιας τεράστιας επιχείρησης των μέσων ενημέρωσης - που θα την οργάνωναν τα Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων, στην οποία θα γίνονταν συγχρόνως "αυθόρμητες" διαδηλώσεις σε μερικές μεγάλες πόλεις, με μαύρους και λευκούς πολίτες να ενώνονται σε ένα κάλεσμα προς την κυβέρνηση να σπάσει τα τελευταία εμπόδια μεταξύ των φυλών και να εξασφαλίσει "πλήρης ισότητα" για τους μαύρους. Όμως την περασμένη Πέμπτη, την μέρα μετά το χτύπημά μας στους ισραηλίτες, οι επικεφαλείς των Συμβουλίων - εβραίοι, φυσικά - τα ανέβαλαν όλα. Αποφάσισαν ότι δεν μπορούν να μοιραστούν τα φώτα της δημοσιότητας με τους μαύρους μέχρι να τελειώσουν να αρμέγουν όλη την αξία από το δικό τους "μαρτύριο" της επιδρομή στην πρεσβείας.

Μερικοί από τους πιο μαχητικούς μαύρους αρχηγούς, οι οποίοι σπατάλησαν πολύ χρόνο δουλεύοντας πάνω στις προετοιμασίες για την απεργία ισότητας, δεν το έβλεπαν έτσι. Δυσφορούσαν εδώ και πολύ καιρό με τον υπεροπτικό τρόπο που οι εβραίοι χειρίζονταν και εκμεταλλεύονταν ολόκληρο το κίνημα της "ισότητας" για το δικό τους συμφέρον και αυτή ήταν η τελευταία σταγόνα για μερικούς από αυτούς. Υπήρξαν θυμωμένες κατηγορίες και τους απαντούσαν με κατηγορίες,

οι οποίες κορυφώθηκαν το Σάββατο από τον νούμερο ένα πιστό αράπη των εβραίων, τον υποψήφιο "πρόεδρο" της Εθνικής Ένωσης των Συμβουλίων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όταν έδωσε μια συνέντευξη τύπου στην οποία απέρριψε του εβραίους αφέντες του. Από εδώ και εμπρός, είπε, τα Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων δεν θα αναγνωρίζουν την εβραϊκή αξίωση ότι βρίσκονται σε μειονοτικό επίπεδο. Θα τους συμπεριφέρονται όπως ακριβώς και στην Λευκή πλειοψηφία και δεν θα εξαιρούνται από τις έρευνες και τιμωρίες για "ρατσισμό". Φυσικά τον καθαίρεσαν πριν προλάβει να καταλάβει τι έγινε και την θέση του την πήρε ένας περισσότερο πιστός μαύρος, όμως τα λάδι είχε ήδη πέσει στη φωτιά. Στους δρόμους οι περιπλανώμενες ομάδες μαύρων "βοηθών" είχε πιάσει το μήνυμα και αλίμονο σε όποιο μέλος της αυτοανακηρυγμένης εκλεκτής φυλής πέσει στα χέρια τους. Αρκετοί έχουν ήδη πεθάνει ενώ "ανακρίνονταν", μόνο τις δυο τελευταίες μέρες.

Στο τέλος οι "Τόμ" θα επαναφέρουν στην τάξη τους πιο μαχητικούς και θυμωμένους αδελφούς τους, εντωμεταξύ όμως ο Ίzzu και ο Σάμπο έχει πιάσει ο ένας τον άλλο από τον λαιμό με νύχια και με δόντια και είναι μεγάλη ευχαρίστηση να τους βλέπεις.

6 Μαΐου Είναι ωραίο που είμαι πάλι σπίτι, έστω και για μία μόνο μέρα. Η Νέα Υόρκη όμως είχε ενδιαφέρον! Είδα περισσότερα όπλα εκεί από ότι μπορούσα να φανταστώ ότι είχαμε στην διάθεσή μας.

Μία από τις ειδικευμένες μονάδες μας στην Νέα Υόρκη αποκτούσε στρατιωτικά υλικά κάθε είδους και τα αποθήκευε. Ο σκοπός της επίσκεψής μου ήταν να επιθεωρήσω τους τύπους στρατιωτικών υλικών που ήταν διαθέσιμα τα οποία ίσως μου ήταν χρήσιμα στο να σχεδιάσω και να κατασκευάσω ειδικά όπλα και συσκευές δολιοφθοράς, έτσι ώστε να μπορέσω να κάνω προτάσεις για μελλοντικές προτεραιότητες σε προμήθειες. Στο αεροδρόμιο με συνάντησε ένα κορίτσι, η οποία με οδήγησε σε ένα κατάστημα χονδρικής πώλησης υδραυλικών ειδών σε μια απίστευτα βρώμικη περιοχή βιομηχανιών και αποθηκών στο Κουίνς, κοντά στο Ήστ Ρίβερ. Σκουπίδια, παλιές εφημερίδες και άδεια μπουκάλια ποτών ήταν σκορπισμένα παντού. Έπρεπε να προχωρήσουμε γύρω από τα ξηλωμένα και σκουριασμένα κουφάρια αρκετών εγκαταλελειμ-

μένων αυτοκινήτων τα οποία έφραζαν σχεδόν τον στενό δρόμο μέχρι που τελικά το κορίτσι σταμάτησε σε ένα μικρό, λασπωμένο πάρκινγκ πίσω από έναν ψηλό, αλυσιδωτό φράχτη.

Χτύπησε μια ατσάλινη πόρτα με την επιγραφή "μόνο για τους υπαλλήλους" και περάσαμε γρήγορα μέσα σε μια σκοτεινή, σκονισμένη αποθήκη γεμάτη από κιβώτια με αρμούς σωλήνων. Εκεί με παρέδωσε σε έναν ευδιάθετο νεαρό περίπου 25 χρονών, ντυμένος με μια λερωμένη φόρμα και κρατώντας ένα ντοσιέ. Συστήθηκε μόνο ως "Ρίτσαρντ" και μου πρόσφερε μια κούπα καφέ από ένα παλιό ηλεκτρικό μάτι κουζίνας το οποίο βρισκόταν στην μια άκρη ενός μακρύ πάγκου κοντά στην πόρτα. Μετά μπήκαμε σε έναν παλιό ανελκυστήρα φορτίων που έτριζε και ανεβήκαμε στον δεύτερο όροφο του κτιρίου. Όταν βγήκαμε από τον ανελκυστήρα, μου κόπηκε η αναπνοή από την έκπληξη. Μέσα σε ένα τεράστιο, χαμηλοτάβανο δωμάτιο, πάνω από εκατό πόδια πλάτος, υπήρχαν μεγάλοι σωροί από κάθε είδους στρατιωτικού όπλου που μπορούσα να φανταστώ: αυτόματα τυφέκια, πολυβόλα, φλογοβόλα, όλμοι και στην κυριολεξία χιλιάδες κιβώτια πυρομαχικών, χειροβομβίδων, εκρηκτικών, πυροκροτητών, προωθητήρων και ανταλλακτικών. Δεν ξέρω πως τα άντεχε όλα αυτά το πάτωμα. Σε μια γωνία του δωματίου τέσσερις άντρες και μια γυναίκα δούλευαν σε δυο μακριούς πάγκους κάτω από λάμπες φθορίου. Ο ένας από τους άνδρες αφαιρούσε ξύνοντας τους αριθμούς σειράς από κάτι αυτόματα τυφέκια, τα οποία έπαιρνε ένα κάθε φορά από μια σωρό που βρισκόταν πενήντα περίπου από αυτά, ενώ οι άλλοι λάδωναν και συναρμολογούσαν τα τυφέκια και μετά τα τοποθετούσαν με προσοχή μέσα σε ένα μεγάλο βραστήρα νερού που είχαν αφαιρέσει το πάνω μέρος. Είδα μια ντουζίνα από μεγάλες κούτες εκεί κοντά όπου περιείχαν και άλλους βραστήρες νερού.

"Με αυτόν τον τρόπο αποθηκεύουμε και στέλνουμε τα όπλα",
μου εξήγησε ο Ρίτσαρντ. *"Αφαιρούμε τους αριθμούς σειράς για να είναι δυσκολότερο για τις αρχές να βρουν από πού τα παίρνουμε, σε περίπτωση που βρουν κάποιο από αυτά. Μόλις οι βραστήρες φύγουν από εδώ, δεν υπάρχει τρόπος να βρουν ότι έφυγαν από εδώ. Οι ψεύτικες ετικέτες αποστολής που βάζουμε στις κούτες είναι κωδικοποιημένες*

έτσι ώστε να μας λένε τι περιέχουν. Θα δεις ότι οι ειδικοί βραστήρες νερού μας έχουν τοποθετηθεί στα αρχηγεία μερικών από τις μάχιμες μονάδες μας σε όλη την ανατολική ακτή, τους στέλνουμε όμως και σε όλη τη χώρα."

Σχεδόν ζαλισμένος, περιπλανήθηκα ανάμεσα στις σωρούς των όπλων. Στάθηκα δίπλα σε μια σωρό που έφτανε μέχρι την οροφή, από μεγάλα φαιοπράσινα κιβώτια. Τυπωμένες πάνω σε κάθε κιβώτιο ήταν οι λέξεις: "Όλμος, 4,2 ιντσών, Μ 30, Ολοκληρωμένος", και κάτω από αυτό, "Μέγιστο Βάρος 700 λίβρες".

"Από πού τους πήρατε αυτούς;", ρώτησα. Θυμήθηκα όλη τη δουλειά που είχαμε κάνει πριν ενάμισι χρόνο για να μετατρέψουμε μόνο έναν παμπάλαιο όλμο.

"Αυτοί ήρθαν την περασμένη εβδομάδα από το Φόρτ Ντίξ", απάντησε ο Ρίτσαρντ. "*Τα μέλη μιας από τις μονάδες μας λίγο έξω από το Τρέντον πλήρωσαν 10.000 δολάρια σε ένα μαύρο λοχία προμηθειών στη βάση για να κλέψει ένα φορτηγό φορτωμένο με αυτά τα πράγματα και να τους το παραδώσει. Μετά τα έφεραν εδώ δυο κάθε φορά στο πίσω μέρος από ένα φορτηγάκι. Εδώ παραλαμβάνουμε υλικό από περισσότερες από μια ντουζίνα βάσεις και οπλοστάσια της Νέας Υόρκης, του Νιού Τζέρσεϋ και της Πενσυλβάνια. Κοίτα τι πήραμε τον τελευταίο μήνα από το Οπλοστάσιο του Πικατίνυ", είπε, ρίχνοντας πίσω έναν μουσαμά που κάλυπτε μια κοντινή σωρό κυλινδρικών αντικειμένων."*

Έσκυψα από πάνω τους για να τα εξετάσω. Ήταν χαρτονένιοι σωλήνες μάκρους δυο ποδιών περίπου και διαμέτρου πέντε ιντσών. Ο κάθε ένας περιείχε ένα βλήμα όλμου Μ329 υψηλής εκρηκτικότητας. Θα πρέπει να υπήρχαν τουλάχιστον 300 από αυτά μόνο σε εκείνη τη σωρό.

Ο Ρίτσαρντ συνέχισε να μου εξηγεί:

"Συνήθως τα περισσότερα από τα καινούργια όπλα μας τα βγάζαμε κρυφά από στρατιωτικές βάσεις ένα κάθε φορά, από ανθρώπους μας που ήταν τοποθετημένοι εκεί. Τελευταία όμως αλλάξαμε στο να πληρώνουμε μαύρο προσωπικό για να αρπάζουν τα υλικά για μας με φορτηγά. Δεν παίρνουμε πάντα αυτό που θέλουμε με αυτόν τον τρόπο, παίρνουμε όμως περισσότερα. Έχουμε βάλει μερικούς ψεύτικους εκπρο-

σώπους να παρουσιάζονται ως αγοραστές της Μαφία για την παράνομη εξαγωγή όπλων. Οι δικοί μας μέσα στην βάση φέρνουν τους αγοραστές σε επαφή με τους μαύρους που είναι υπεύθυνοι στις αποθήκες όπλων. Για αρκετά λεφτά θα βγάλουν έξω ολόκληρη τη βάση για μας. Απλός πρέπει να μοιραστούν μερικά από τα χρήματα που τους δίνουμε με μερικούς από τους "ψυχικούς αδελφούς" τους που έχουν υπηρεσία στην φρουρά. "Υπάρχουν πολλά πλεονεκτήματα για μας. Πρώτον, είναι ευκολότερο για τους μαύρους να βουτήξουν τα υλικά χωρίς να τους πιάσουν. Η πολιτική αστυνομία δεν τους παρακολουθεί τόσο στενά όσο τους Λευκούς που υπηρετούν στο προσωπικό και οι μαύροι έχουν ήδη οργανωμένα δίκτυα σε όλες τις βάσεις για να διοχετεύουν και να πουλάνε λάστιχα, βενζίνη και για άλλα πράγματα που έχουν ζήτηση από τους πολίτες. Αυτό επιτρέπει επίσης στους δικούς μας που υπηρετούν να συγκεντρώνονται στο κυρίως καθήκον τους, που είναι να στρατολογούν άλλους εν υπηρεσία Λευκούς και να χτίζουν την δύναμή μας μέσα στον στρατό."

Πέρασα την υπόλοιπη μέρα παρατηρώντας τα πάντα μέσα στο δωμάτιο και καταγράφοντας μέσα στο μυαλό μου. Όταν έφυγα πήρα δείγματα από μερικές ντουζίνες διάφορετικών τύπων γομώσεων υψηλής εκρηκτικότητας, αναφλεκτήρες και διάφορα άλλα πράγματα πάνω στα οποία ήθελα να πειραματιστώ. Αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να γυρίσω με το τρένο. Η κατάσταση στον στρατό έχει δυο πλευρές. Με περισσότερο από το σαράντα τοις εκατό του προσωπικού στον στρατό να είναι μαύροι και σχεδόν ένας ίδιος αριθμός σε άλλες υπηρεσίες, το ηθικό, η πειθαρχία και η αποτελεσματικότητα είναι εκπληκτικά χαμηλά. Αυτό κάνει πολύ ευκολότερο για μας να κλέψουμε όπλα και επίσης να στρατολογήσουμε, ειδικά μέσα από το επαγγελματικό προσωπικό, οι οποίοι δυσφορούν με αυτό που έχει γίνει στην υπηρεσία τους.

Όμως υπάρχει και ένας μεγάλος κίνδυνος επίσης στην πορεία, επειδή θα έρθει η μέρα που θα πρέπει να κινηθούμε μέσα στον στρατό. Με τόσους πολλούς ένοπλους μαύρους, είναι σίγουρο ότι θα γίνουν αιματηρές σφαγές. Ενώ θα ξεκαθαρίζουμε τον στρατό από τους μαύρους και θα αναδιοργανώνουμε την υπηρεσία, η χώρα θα είναι πραγματικά χωρίς άμυνα. Λοιπόν, νομίζω ότι έτσι το σχεδίασαν.

Κεφάλαιο 18

23 Μαΐου 1993

Σήμερα είναι το τελευταίο βράδυ μου στο Ντάλας. Έμεινα εδώ για δυο εβδομάδες και έλπιζα να γυρίσω πίσω στην Ουάσιγκτον αύριο, όμως σήμερα το απόγευμα ήρθε η διαταγή να πάω στο Ντένβερ αντί για εκεί. Φαίνεται ότι εκεί θα κάνω σχεδόν το ίδιο πράγμα που έκανα και εδώ, δηλαδή να διδάσκω.

Μόλις τελείωσα την διεξαγωγή εντατικών μαθημάτων πάνω στην τεχνολογία του σαμποτάζ σε οκτώ επίλεκτα ενεργά μέλη και ήταν πράγματι εξουθενωτικό. Αυτή είναι η πρώτη φορά που έχω από τότε που έφτασα εδώ που δεν είμαι τόσο κουρασμένος για να σκεφτώ. Αρχίζαμε από τις οκτώ το πρωί μέχρι τις οκτώ το βράδυ κάθε μέρα, μόνο με μερικά ολιγόλεπτα διαλείμματα για φαγητό.

Τους έμαθα ότι ήξερα. Αρχίσαμε τα μαθήματα με την κατασκευή με ό-τι υπάρχει πρόχειρο αυτοσχέδιων πυροκροτητών, χρονομέτρων, αναφλεκτήρες και άλλα αντικείμενα. Μετά μελετήσαμε την κατασκευή, τις ιδιότητες και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά των σύγχρονων στρατιωτικών μηχανισμών οι οποίοι μπορούν να προσαρμοστούν για διάφορους σκοπούς. Όλοι οι μαθητές μου μπορούν τώρα να λύσουν και να συναρμολογήσουν κάθε είδους γόμωση και χρονοδιακόπτη που μελετήσαμε, με κλειστά μάτια. Μετά από αυτό εξετάσαμε έναν μεγάλο αριθμό υπο-

θετικών στόχων και καταστρώσαμε λεπτομερή σχέδια για να τους επιτεθούμε. Ασχοληθήκαμε με δεξαμενές, δίκτυα σωλήνων, αποθήκες καυσίμων, σιδηροδρομικές γραμμές, αεροδρόμια και αεροσκάφη, τηλεφωνικές γραμμές, διυλιστήρια, γραμμές παροχής ρεύματος, σταθμούς γεννητριών, κόμβους εθνικών οδών, ανελκυστήρες σιτηρών, αποθήκες και με διάφορους τύπους μηχανημάτων και διαφόρων τύπων εργοστασιακών εξοπλισμών. Τέλος, διαλέξαμε έναν πραγματικό στόχο και τον καταστρέψαμε: το κυρίως τηλεφωνικό κέντρο του Ντάλας. Αυτό έγινε εχτές. Σήμερα κάναμε μια αυτοψία και σχολιάσαμε την επιχείρηση με λεπτομέρειες. Πραγματικά, όλα πήγαν εκπληκτικά καλά. Οι μαθητές μου πέρασαν όλοι τους το τελευταίο διαγώνισμά τους με άριστα. Έκανα όμως οτιδήποτε δυνατόν για να εξασφαλίσω ότι δεν θα υπήρχαν απροσεξίες. Περάσαμε τρεις ολόκληρες μέρες προετοιμασίας ειδικά για το τηλεφωνικό κέντρο.

Πρώτα αντλήσαμε κάθε πληροφορία από ένα από τα τοπικά μέλη μας που δούλευε πριν μέσα σε αυτό το κτίριο σαν τηλεφωνήτρια. Μας περιέγραψε τον χώρο, δίνοντάς μας κατά προσέγγιση την θέση των αιθουσών σε κάθε όροφο οι οποίες περιείχαν τον εξοπλισμό διακοπτών μεταφοράς. Με την βοήθειά της φτιάξαμε έναν πρόχειρο χάρτη, που έδειχνε τις σκάλες, τις εισόδους του προσωπικού, την αίθουσα των φρουρών και άλλες χρήσιμες λεπτομέρειες.

Μετά ετοιμάσαμε τον εξοπλισμό μας. Αποφάσισα να χρησιμοποιήσουμε χειρουργική ακρίβεια για αυτή τη δουλειά αντί για κτηνώδη βία, εξάλλου, δεν είχαμε αρκετή ποσότητα εκρηκτικών για μια δουλειά βίαιης καταστροφής. Αυτά που είχαμε ήταν τρία καρούλια των 500 ποδιών καλωδίου ενισχυμένο με PETN και λίγο περισσότερο από 20 λίβρες δυναμίτη. Χώρισα τα οκτώ μέλη μας σε τέσσερις ομάδες των δυο ατόμων. Ο ένας άνδρας κάθε ομάδας είχε μαζί του μια πριονισμένη αυτόματη καραμπίνα και ο άλλος μετέφερε τα εκρηκτικά. Οι τρεις από τις ομάδες είχαν αναλάβει τους τρεις ορόφους που βρισκόταν οι διακόπτες μεταφοράς, μια σε κάθε όροφο. Κάθε μια από αυτές τις ομάδες είχε από ένα καρούλι με καλώδιο, ένα κάνιστρο των πέντε γαλονιών από ένα αυτοσχέδιο μίγμα σαν ναπάλμ που αποτελούνταν από βενζίνη και υ-

γρό σαπούνι και έναν πυροκροτητή με χρονοδιακόπτη. Η τέταρτη ομάδα είχα πάρει έναν σάκο βάρους είκοσι λιβρών με εκρηκτικά και μια αυτοσχέδια θερμική χειροβομβίδα και είχαν αναλάβει την αίθουσα των μετασχηματιστών που βρισκόταν στο υπόγειο. Ο δυναμίτης θα κατάστρεφε τους μετασχηματιστές και η θερμική χειροβομβίδα θα έβαζε φωτιά στο πετρέλαιο των μετασχηματιστών.

Γύρω στις δέκα η ώρα εχτές το βράδυ είχαμε σταθμεύσει τα δυο οχήματά μας σε ένα σκοτεινό στενό δυο τετράγωνα από το τηλεφωνικό κέντρο. Κάθε λίγο ένα υπηρεσιακό φορτηγάκι της εταιρίας περνούσε από την διασταύρωση που βρισκόταν ακριβώς μπροστά μας.

Τελικά η ευκαιρία που περιμέναμε ήρθε: ένα υπηρεσιακό φορτηγάκι σταμάτησε στο κόκκινο φανάρι της διασταύρωσης ενώ δεν υπήρχαν άλλα οχήματα ή πεζοί εκεί κοντά. Φύγαμε με ταχύτητα από το στενό, στριμώχνοντας το φορτηγάκι από μπροστά και πίσω ενώ δυο από τους δικούς μας άνοιξαν γρήγορα τις πόρτες του και διέταξαν τον οδηγό να πάει στο πίσω μέρος σημαδεύοντάς τον με ένα πιστόλι. Μετά οδηγήσαμε και τα τρία φορτηγάκια πίσω στο στενό και μεταφερθήκαμε όλοι μας μαζί με τα σύνεργά μας στο υπηρεσιακό φορτηγό.

Αυτό μας πήρε μόνο μερικά δευτερόλεπτα, όμως περάσαμε μισή ώρα ακόμα μιλώντας στον υπάλληλο της τηλεφωνικής εταιρίας που είχαμε απαγάγει. Απάντησε χωρίς πίεση σε μερικές ερωτήσεις που είχαμε ακόμα για την θέση και τα σχέδια των διακοπτών μεταφοράς μέσα στο κτίριο και για το προσωπικό ασφαλείας και τις διαδικασίες του.

Είχαμε την ευχάριστη έκπληξη να μάθουμε ότι υπήρχε μόνο ένας οπλισμένος φρουρός μέσα στο κτίριο τη νύχτα ο οποίος είχε επαφή με μια απευθείας γραμμή με το αστυνομικό τμήμα που βρισκόταν πέντε τετράγωνα μακρύτερα για ενισχύσεις σε περίπτωση κινδύνου. Αφαιρέσαμε την στολή και την μαγνητικά κωδικοποιημένο σήμα του υπαλλήλου, το οποίο το χρειαζόμασταν για να ξεκλειδώσουμε την νυχτερινή πίσω είσοδο των υπαλλήλων. Μετά τον δέσαμε γερά με ένα σύρμα, τον φιμώσαμε και οδηγήσαμε το φορτηγάκι στην πίσω είσοδο του κτιρίου της τηλεφωνικής εταιρίας.

Εγώ φορούσα την στολή. Ακολουθώντας τις οδηγίες του υπαλλήλου,

μπήκα στο κτίριο ενώ οι υπόλοιποι παρέμειναν κρυμμένοι μέσα στο φορτηγάκι. Μετά ήταν θέμα ορισμένων δευτερολέπτων να αφοπλίσω τον ξαφνιασμένο φρουρό και να κάνω νόημα στους άλλους για να μπουν. Ενώ οι τέσσερις ομάδες μας σκορπίζονταν στο κτίριο, εγώ βρήκα μια μικρή αποθήκη για τα πράγματα του επιστάτη και χρησιμοποίησα το ίδιο το κλειδί του φρουρού για να τον κλειδώσω εκεί μέσα.

Από εκείνο το σημείο ολόκληρη η επιχείρηση κράτησε λιγότερο από πέντε λεπτά. Οι τρεις ομάδες που είχαν αναλάβει τους διακόπτες δούλεψαν γρήγορα και αποτελεσματικά. Ενώ αυτός που είχε την καραμπίνα σε κάθε ομάδα κρατούσε μαζεμένους και πρόσεχε τους υπαλλήλους που βρήκαν μέσα σε ένα γραφείο, ο άλλος ασχολούνταν με τα όργανα. Το καλώδιο ξετυλίχτηκε και περάστηκε μέσα από δυο-τρεις ηλεκτρονικές κονσόλες σε κάθε όροφο. Μετά ο υπεύθυνος για τα εκρηκτικά πήρε το κάνιστρο με το ναπάλμ και το άδειασε πάνω σε ένα μεγάλο τμήμα των οργάνων, και σε αυτά που είχαν συνδεθεί με το φιτίλι και σε αυτά που δεν είχαν. Τέλος, ένας πυροκροτητής με χρονοδιακόπτη στερεώθηκε με ταινία στην μια άκρη του καλωδίου.

Ενώ οι άνδρες μας κατέβαιναν τρέχοντας τις σκάλες για να με βρουν στο ισόγειο, τρεις εκκωφαντικές εκρήξεις ταρακούνησαν το δίχως παράθυρα κτίριο. Λίγο αργότερα ήρθε τρέχοντας από τις σκάλες του υπογείου και η τέταρτη ομάδα μας. Δεν χάσαμε χρόνο και ανεβήκαμε πάλι στο φορτηγάκι. Μόλις βγαίναμε από το πάρκινγκ, τα εκρηκτικά στην αίθουσα των μετασχηματιστών στο υπόγειο ανατινάχτηκαν με έναν βρυχηθμό που έκανε ένα τεράστιο τμήμα της τούβλινης πρόσοψης στην μια πλευρά του κτιρίου να αποκοπεί και να πέσει πάνω στον δρόμο, αποκαλύπτοντας το εσωτερικό του, το οποίο ήταν τώρα γεμάτο φλόγες και καπνό από το ναπάλμ και τα όργανα που καίγονταν.

Οι αναφορές για την επιχείρηση στις τοπικές εφημερίδες σήμερα το απόγευμα μαρτυρούσαν ότι οι δυο ντουζίνες των υπαλλήλων που βρίσκονταν στο κτίριο κατάφεραν να βγουν έξω σώοι - όλοι εκτός από τον φρουρό που κλείδωσα στην αποθήκη, ο οποίος πέθανε από εισπνοή καπνού. Νοιώθω ένοχος για αυτό, όμως δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς. Βιαζόμασταν πάρα πολύ. Αν και η καταστροφή που προκαλέσαμε στα

όργανα του κτιρίου της τηλεφωνικής εταιρίας ήταν ολοκληρωτική, η τηλεφωνική εταιρία ανακοίνωσε ότι πρόκειται να επαναφέρει τις περισσότερες βασικές τηλεφωνικές γραμμές μέσα σε 48 ώρες και να ολοκληρώσει την αποκατάσταση της υπηρεσίας μέσα σε δυο εβδομάδες.

Αυτή η ανακοίνωση δεν μας ξάφνιασε. Ξέραμε ότι η τηλεφωνική εταιρία μπορεί να βρει αμέσως καινούργιο εξοπλισμό και ομάδες ειδικών στις επιδιορθώσεις ώστε να καλύψουν την ζημιά που τους κάναμε. Η επίθεσή μας στο τηλεφωνικό κέντρο θα έκανε πραγματικά αίσθηση σαν χτύπημα εναντίον του Συστήματος μόνο αν συνδυάζονταν με μια γενική επίθεση σε μερικά άλλα μέτωπα.

Το Σύστημα το έχει καταλάβει αυτό από μόνο του φυσικά και, αφού δεν είναι σε θέση να γνωρίζει ότι η χθεσινή επιχείρηση ήταν μόνο μια εκπαιδευτική άσκηση, προετοιμάζεται για το χειρότερο. Σχεδόν σε κάθε διασταύρωση στο κέντρο υπάρχουν τεθωρακισμένα άρματα και ο στρατός μαζί με την αστυνομία έχουν στήσει τόσα πολλά σημεία ελέγχου για τα αυτοκίνητα σε όλους τους κεντρικούς δρόμους και εθνικές οδούς που η κίνηση των οχημάτων έχει πραγματικά καθηλωθεί σε όλη την πόλη. Αν δεν γινόταν αυτό, θα έφευγα για το Ντένβερ σήμερα αντί για αύριο.

8 Ιουνίου Σήμερα έλαβα ένα σημείωμα από την Κάθριν! Έφτασε εδώ μέσα σε ένα κουτί με εργαλεία που είχα ζητήσει από την Οργάνωση να μου στείλει από το κατάστημα πίσω στο σπίτι. Δεν είχα βρει το σημείωμα μέχρι που άδειασα το κουτί και έτσι δεν είχα την ευκαιρία να στείλω κάποια απάντηση με αυτόν που έκανε την παράδοση.

Μου αναφέρει ότι αυτή και οι άλλοι δουλεύουν 70 με 80 ώρες την εβδομάδα στο κατάστημα, τυπώνοντας κυρίως χαρτονομίσματα αλλά και μεγάλες ποσότητες προπαγανδιστικών φυλλαδίων. Υποπτεύεται από όλον αυτό τον επείγον τόνο με τον οποίο ζήτησαν τα φυλλάδια ότι σχεδιάζεται μια μεγάλη επιχείρηση στην περιοχή της Ουάσιγκτον (θα ανακαλύψει τι σχεδιάζεται πολύ σύντομα!).

Νομίζει ότι είμαι ακόμα στο Ντάλας και λεει ότι ελπίζει να την διατάξουν να κάνει και άλλη παράδοση χρημάτων στο Ντάλας σύντομα έτσι

Είναι φρικτό να σκοτώνεις γυναίκες της Φυλής μας, όμως διεξάγουμε έναν πόλεμο όπου όλοι οι παλιοί κανόνες έχουν διαγραφεί. Βρισκόμαστε σε έναν πόλεμο μέχρι θανάτου με τον Εβραίο, ο οποίος τώρα νοιώθει τόσο κοντά στην τελική νίκη που μπορεί να πετάξει με ασφάλεια την μάσκα του και να μεταχειρίζεται τους εχθρούς του όπως το "κοπάδι" που τους περιγράφει η θρησκεία του. Τα αντίποινά μας εναντίον του σερίφη εδώ θα πρέπει να γίνουν τουλάχιστον μια προειδοποίηση στους λευκούς υποτακτικούς του Εβραίου, ότι αν υιοθετήσουν την συμπεριφορά του Εβραίου απέναντι στις γυναίκες και τα παιδιά μας, τότε δεν πρέπει να περιμένουν ότι οι δικές τους οικογένειες θα είναι ασφαλείς.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Αρκετές σειρές βιβλίων που περιέχουν το εβραϊκό θρησκευτικό δόγμα, το οποίο λεγόταν "ιουδαϊσμός" υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Αυτά τα βιβλία, το Ταλμούδ και το Τόρα, πράγματι αναφέρουν τους μη-εβραίους ως "κοπάδι". Αυτό που είναι ιδιαίτερα τρομακτικό για εμάς είναι η συμπεριφορά που είχαν οι εβραίοι προς τις μη-εβραίες γυναίκες. Η λέξη που χρησιμοποιούσαν για να προσδιορίσουν ένα κορίτσι της Φυλής μας ήταν "σίκσα", η οποία προερχόταν από την εβραϊκή λέξη που σημαίνει "βδέλυγμα" και "κρέας το οποίο δεν είναι κοσέρ" ή "ακάθαρτο κρέας".)

21 Ιουνίου Σήμερα με σταμάτησαν σε ένα μπλόκο της αστυνομίας όταν επέστρεφα από το Μπόουλντερ. Δεν υπήρξε κάποιο πρόβλημα στο να περάσω, απλώς έλεγξαν την άδεια οδήγησής μου (δηλαδή την άδεια του μακαρίτη Ντέϊβιντ Σ. Μπλούμ), με ρώτησαν που πήγαινα και έριξαν μια γρήγορη ματιά στο αυτοκίνητό μου. Όμως το μπλόκο είχε σταματήσει την κυκλοφορία για μίλια, και άλλοι οδηγοί έβραζαν από τον θυμό τους. Ένας από αυτούς μου είπε ότι ήταν η πρώτη φορά που έκαναν μπλόκο σε αυτή την περιοχή.

Το μπλόκο και μερικές πληροφορίες που πήρα από τα δελτία ειδήσεων τις τελευταίες μέρες με έκαναν να πιστέψω ότι το Σύστημα ξέρει ότι κάτι μεγάλο μαγειρεύεται . Ελπίζω ότι δεν θα αυξήσουν τα μέτρα ασφαλείας εδώ όπως είχαν κάνει στην Ανατολική Ακτή, κάτι τέτοιο θα

μπέρδευε τα σχέδιά μας. Από την άλλη, θα είναι καλό αυτοί οι ανόητοι εδώ να πάρουν μια μεγάλη δόση από την στοργική αγάπη του Μεγάλου αδελφού. Οι περισσότεροι από αυτούς δύσκολα βλέπουν κάποιον μαύρο ή εβραίο, και συμπεριφέρονται σαν να μην γίνεται πόλεμος.

Φαίνεται ότι νομίζουν ότι είναι αρκετά μακριά από όλα αυτά που μαστίζουν άλλα σημεία της χώρας, ότι μπορούν να συνεχίσουν τον παλιό τρόπο ζωής τους. Δυσφορούν με οποιαδήποτε ένδειξη ότι θα πρέπει να σταματήσουν το κυνήγι των απολαύσεων και του πλούτου για όσο καιρό χρειαστεί μέχρι να αφαιρέσουμε τον καρκίνο από την Αμερική ο οποίος σίγουρα θα μας καταστρέψει όλους αν δεν τον εξουδετερώσουμε γρήγορα. Πάντα όμως έτσι γινόταν με τον Ανόητο Αμερικάνο.

Ανησυχώ αρκετά που δεν έχω ακούσει νέα για το Έβανστοουν. Περιμένω να γίνει η επιδρομή εκεί κάθε μέρα τώρα από την τελευταία μέρα του προηγούμενου μήνα. Μήπως υπήρξε κάποιο πρόβλημα με τον Χάρισον; Ή μήπως η Επαναστατική Διοίκηση αποφάσισε να αναβάλει την επιδρομή στο Έβανστον, ίσως μέχρι την μεγάλη επίθεσή μας τον επόμενο μήνα; Δεν υπήρχαν ενδείξεις τέτοιας αναβολής στην τελευταία ενημερωτική συνάντηση. Μάλλον θα πρέπει να υπάρχει πρόβλημα με τον Χάρισον, να τον πάρει! Όταν υπολόγισα και πάλι την πιθανότητα ευστοχίας πάνω στον στόχο με το βελησεκές που μου έδωσε η ομάδα χειρισμού όλμου του Σικάγο λίγο πριν φύγω από την Ουάσιγκτον για το Ντάλας, αποφάσισα ότι θα έπρεπε να ρίξουμε τον ραδιενεργό παράγοντά μας με πέντε βολές αντί για τρεις μόνο. Αυτό μας δίνει μια πιθανότητα σχεδόν 90 τοις εκατό να ρίξουμε ένα ή περισσότερα βλήματα μέσα στο κτίριο της γεννήτριας. Ίσως ο Χάρισον όμως να έκανε πίσω στο να ετοιμάσει τόσα πολλά βλήματα. Αν συμβαίνει αυτό, τότε γιατί δεν μου το είπε κάποιος;

Έχω αρχίσει επίσης να ανησυχώ που δεν παίρνω καμία διαταγή σχετικά με το τι να κάνω όταν τελειώσω την δουλειά μου εδώ την επόμενη εβδομάδα. Αν δεν επιστρέψω στην Ουάσιγκτον μέχρι τότε, φοβάμαι ότι δεν θα καταφέρω να το κάνω αυτό πριν αρχίσει η μεγάλη κινητοποίηση. Θέλω να είμαι πίσω εκεί με την Κάθριν και τους άλλους όταν έρθει εκείνη η ώρα. Και δεν βλέπω κάποιο λόγο γιατί να μην είμαι, αφού

δύσκολα θα υπάρξει χρόνος για να με στείλουν οπουδήποτε αλλού για να ετοιμάσω κάποιο άλλο εκπαιδευτικό τμήμα πάνω σε θέματα ειδικών πυροβόλων.

Κεφάλαιο 19

27 Ιουνίου 1993

Λοιπόν, επιτέλους πήρα τις διαταγές μου! Πρόκειται να πάω στην Καλιφόρνια κατά την διάρκεια της μεγάλης καλοκαιρινής μας επίθεσης. Στην αρχή ήμουν πολύ απογοητευμένος που δεν θα μπορούσα να γυρίσω πίσω στην Ουάσιγκτον, όμως όσο αναλογίζομαι τους υπαινιγμούς ορισμένων πραγμάτων που μου είπαν σήμερα το απόγευμα, τόσο πιο πολύ είμαι πεπεισμένος ότι η πραγματική εστίαση της δράσης μας για τις επόμενες εβδομάδες θα είναι στην Δυτική Ακτή. Φαίνεται ότι θα είμαι μέσα στα πράγματα εκεί, και αυτό θα είναι τουλάχιστον μια ευχάριστη αλλαγή από όλη αυτή την διδακτική δουλειά. Η Διοίκηση Πεδίου Μάχης του Ντένβερ κάλεσε εμένα και έξι από τους μαθητές μου σε μια συνάντηση σήμερα που κράτησε δυο ώρες. Σχεδόν δεν μας είπαν τίποτα, εκτός από το ότι εγώ και τέσσερις από τους άλλους θα πρέπει να είμαστε στο Λός Άντζελες το αργότερο μέχρι την Τετάρτη το βράδυ. Στους άλλους δύο δόθηκε προορισμός για το Σαν Ματέο, λίγο έξω από το Σαν Φρανσίσκο.

Διαμαρτυρήθηκα αμέσως και έντονα:

"Όλοι αυτοί εκπαιδεύτηκαν ειδικά για να κάνουν επιθέσεις σε συγκεκριμένους στόχους σε αυτή την περιοχή. Και εκπαιδεύτηκαν σαν ομάδες. Δεν είναι λογικό να τους διασπάσετε τώρα και να στείλετε μερικούς από αυτούς στην Καλιφόρνια, όταν μπορούν να είναι πολύ πιο α-

ποτελεσματικοί εδώ. Αν τους στείλετε αλλού, ολόκληρο το πρόγραμμά μας για την περιοχή του Ρόκυ Μάουντεν θα τεθεί σε κίνδυνο."

Οι δυο αξιωματικοί της ΔΠΜΝ που βρίσκονταν στην συνάντηση με διαβεβαίωσαν ότι η απόφασή τους δεν πάρθηκε από πείσμα και ότι αναγνωρίζουν πλήρως το κύρος της διαφωνίας μου, όμως πρέπει να υπερισχύσουν λόγοι που πιέζουν. Τελικά τους ανάγκασα να μου αποκαλύψουν ότι είχαν λάβει μια επείγουσα διαταγή από την Επαναστατική Διοίκηση να μεταθέσουν αμέσως κάθε ενεργό μέλος που μπορούσαν να δώσουν στην Δυτική Ακτή. Φαίνεται ότι άλλες διοικήσεις πεδίων μάχης σε όλη τη χώρα έλαβαν παρόμοιες διαταγές.

Δεν ήταν πρόθυμοι να πουν περισσότερα, όμως από την έμφαση με την οποία έδωσαν στο χρονικό μας όριο για να αναφερθούμε στους προορισμούς μας στην Καλιφόρνια, έχω την υποψία ότι έχουν τα πράγματα είναι κανονισμένα να χτυπήσουμε κάποια στιγμή την επόμενη εβδομάδα. Σήμερα το απόγευμα κατάφερα ένα πράγμα: κανόνισα να πάρω μαζί μου τον Άλμπερτ Μέισον, ο οποίος επρόκειτο να πάει στο Σαν Ματέο, όμως η παρουσία του εδώ είναι βασική για την επιτυχία των επιχειρήσεων που έχουν σχεδιαστεί για αυτή την περιοχή, έτσι τον άλλαξαν με κάποιον άλλο. Είχα όμως πρόβλημα στο να έχω αυτή την παραχώρηση. Επέμενα να μάθω τα κριτήρια που χρησιμοποίησαν για να μεταθέσουν τους άνδρες. Έμαθα ότι, εκτός από την δική μου περίπτωση, υπήρχαν δυο: εμπειρία σε τακτικές του πεζικού και άριστη χρήση τυφεκίου - κάτι που δείχνει ότι θέλουν ακροβολιστές και μαχητές οδοφραγμάτων στην Ακτή, αντί για δολιοφθορείς και ειδικούς στις καταστροφές. Ο Άλ, πράγματι, είχε χαρακτηριστεί ως "ειδικός" με το τυφέκιο όταν υπηρετούσε και επί τρία χρόνια ήταν ομαδάρχης στην Νοτιοανατολική Ασία. (Σημείωση για τον αναγνώστη: Ο Τέρνερ αναφέρεται στον περίφημο "Πόλεμο του Βιετνάμ", ο οποίος είχε τελειώσει πριν δυο δεκαετίες από εκείνη την εποχή, όμως έπαιξε σημαντικό ρόλο στην θεμελίωση της μετέπειτα επιτυχίας της Οργάνωσης στο να αντιμετωπίσει τις ένοπλες δυνάμεις του Συστήματος.)

Ήταν όμως επίσης και ο καλύτερος μαθητής μου εδώ. Είναι αυτός που πέρασα αρκετό χρόνο εξηγώντας του μερικές από τις καινούργιες

στρατιωτικές συσκευές που πιστεύουμε ότι θα αποκτήσουμε με τις επιδρομές μας στα οπλοστάσια που βρίσκονται εδώ. Είναι ο μόνος που είμαι σίγουρος ότι θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τους καινούργιους ανιχνευτές λέιζερ M-58, για παράδειγμα, και να διδάξει τις ομάδες χειριστών όλμων πώς να τους χειρίζονται επίσης. Και είναι ο μόνος που τον δίδαξα αρκετά πάνω στα βασικά ηλεκτρονικά συστήματα έτσι ώστε να μπορεί να μοντάρει τους τηλεχειριζόμενους πυροκροτητές οι οποίοι είναι ένα βασικό μέρος του σχεδίου μας να εξουδετερώσουμε το δίκτυο των εθνικών οδών σε αυτή την περιοχή και να το κρατήσουμε εξουδετερωμένο. Μόνο όταν τόνισα αυτά τα πράγματα στη ΔΠΜΝ συμφώνησαν να αφήσουν τον Άλ να μείνει εδώ. Μετά περάσαμε μισή ώρα κοιτάζοντας μια λίστα με όλα τα άλλα ενεργά μέλη εδώ μέχρι να βρούμε κάποιον που πίστευα ότι θα μπορούσε να πάει στην Καλιφόρνια στην θέση του Άλ χωρίς να υπάρχει κίνδυνος για τα πράγματα εδώ και ο οποίος να ικανοποιεί επίσης και τα κριτήριά τους.

Έχω την εντύπωση ότι οτιδήποτε σχεδιάσαμε για αυτή την περιοχή ισχύει ακόμα και το θεωρούμε επίσης σημαντικό να επιτύχουμε τους στόχους που έχουμε εδώ, όμως το πραγματικά σοβαρό θέατρο των επιχειρήσεών μας θα είναι στην Δυτική Ακτή. Σχεδόν έχουμε διπλασιάσει την δύναμή μας σε προσωπικό εκεί με αυτές τις μεταθέσεις της τελευταίας στιγμής, όμως το κάνουμε αυτό με τέτοιο τρόπο που τουλάχιστον οι περισσότερες από τις αποστολές που έχουν σχεδιαστεί για τις άλλες περιοχές μπορούν να προχωρήσουν, όμως με λιγότερο προσωπικό.

Λοιπόν, έχουμε μόνο 48 ώρες για να οδηγήσουμε πάνω από 1.000 μίλια, και κανείς δεν ξέρει σε πόσα σημεία ελέγχου θα σταματήσουμε. Οι άλλοι θα έρθουν να με πάρουν σε δυο ώρες περίπου, και τότε θα μου πάρει σχεδόν τέσσερις ώρες για να τοποθετήσω τα πράγματά μου στο αυτοκίνητο έτσι ώστε να μην μπορέσουν να τα βρουν αν μας ψάξουν. Νομίζω ότι θα πάρω έναν υπνάκο τώρα.

1 Ιουλίου Τα πράγματα βρίσκονται σε μεγάλη ένταση εδώ! Φτάσαμε εχτές, γύρω στις μία το πρωί, μετά από ένα ταξίδι που θέλω να το ξεχάσω όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Οι άλλοι σκορπίστηκαν στις μονά-

δες που τους είχαν αναθέσει, εγώ όμως μένω προσωρινά με την Διοίκηση Πεδίου Μάχης του Βορειοδυτικού Λος Άντζελες, σε ένα μέρος που λέγεται Κανόγκα Πάρκ, περίπου είκοσι μίλια βορειοδυτικά από το κυρίως Λος Άντζελες.

Είναι φανερό ότι η Οργάνωση είναι οχυρωμένη εδώ πολύ πιο σταθερά από αλλού, απλά από το γεγονός ότι υπάρχουν οκτώ διαφορετικές διοικήσεις πεδίου μάχης στην μητροπολιτική περιοχή του Λος Άντζελες, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η μια επαρκεί για τις περισσότερες άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας. Αυτό δείχνει ότι ο αριθμός των παράνομων μελών εδώ κυμαίνεται στα 500 με 700.

Από την στιγμή που έφτασα εδώ προσπαθώ κυρίως να αναπληρώσω τον ύπνο που έχασα, οι άλλοι όμως εδώ φαίνεται ότι δεν κοιμούνται σχεδόν καθόλου. Συνεχώς έρχονται και φεύγουν αγγελιοφόροι και όλη την ώρα πραγματοποιούνται συσκέψεις. Σήμερα το βράδυ πίεσα τελικά κάποιον και είχα τουλάχιστον μια ενημέρωση σε γενικές γραμμές πάνω στην κατάσταση. Έχει προγραμματιστεί για την επόμενη Δευτέρα, στις 4 Ιουλίου, μια ταυτόχρονη επίθεση σε περισσότερους από 600 στρατιωτικούς και πολιτικούς στόχους σε όλη τη χώρα. Δυστυχώς όμως ένα από τα μέλη μας εδώ συλλήφθηκε από την αστυνομία την Τετάρτη, λίγες ώρες πριν την άφιξή μας. Φαίνεται ότι αυτό έγινε κατά τύχη. Τον σταμάτησαν στον δρόμο για έναν συνηθισμένο έλεγχο ταυτότητας και οι αστυνομικοί τον υποπτεύθηκαν για κάτι. Αφού αυτός δεν ήταν μέλος του Τάγματος, δεν ήταν προετοιμασμένος ούτε βρισκόταν κάτω από την απόλυτη υποχρέωση να αυτοκτονήσει αν πιαστεί. Η μεγάλη ανησυχία μας για αυτές τις δυο τελευταίες μέρες ήταν ότι, κάτω από βασανιστήρια, θα αποκαλύψει αρκετά από αυτά που ξέρει ώστε να οδηγήσει το Σύστημα στο γεγονός ότι έχει προγραμματιστεί μια μεγάλη επίθεση για την Δευτέρα. Τότε, αν και αρχές δεν θα ξέρουν ποιους στόχους σχεδιάζουμε να χτυπήσουμε, θα αυξήσουν παντού τα μέτρα ασφαλείας και έτσι οι απώλειές μας θα είναι αφόρητα μεγάλες.

Η Επαναστατική Διοίκηση έχει δυο επιλογές: να σιωπήσει τον δικό μας πριν μπορέσουν να τον ανακρίνουν ή να προγραμματίσει από την αρχή ολόκληρη την επίθεσή μας. Η τελευταία επιλογή είναι σχεδόν αδιανόη-

τη: έχουν κανονιστεί και συγχρονιστεί σε κάθε λεπτομέρεια πάρα πολλά πράγματα για την επόμενη Δευτέρα για να επιτρέψουν την μεταφορά της ημερομηνίας, και κάποια ακύρωση ίσως να διαρκούσε για μήνες - διακινδυνεύοντας πάρα πολλά με το να υπάρχουν τόσα άτομα, προετοιμασμένοι ήδη για την Δευτέρα, που να γνωρίζουν πολλά για ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα.

Έτσι εχτές αποφάσισαν να δράσουν πάνω στην πρώτη επιλογή. Αλλά ακόμα και αυτό παρουσιάζει ένα μεγάλο πρόβλημα: δεν μπορούμε να χτυπήσουμε τον δικό μας εδώ στο Λος Άντζελες χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να χαλάσουμε την κάλυψη ενός από τους πιο πολύτιμους νόμιμούς μας, έναν ειδικό πράκτορα μέσα στο γραφείο του FBI στο Λος Άντζελες. Και αυτό γιατί ο κρατούμενος βρίσκεται σε μια τοποθεσία η οποία υποτίθεται ότι είναι ένα μεγάλο μυστικό. Αν κάνουμε έφοδο σε αυτό το μέρος, τότε θα έχουν μόνο μισή ντουζίνα ύποπτους για το ποιος άφησε να διαρρεύσει αυτή η πληροφορία σε εμάς.

Η συνηθισμένη διαδικασία του Συστήματος όταν πιάνουν κάποιον από τους δικούς μας είναι να διεξάγουν μόνο μια πολύ βιαστική ανάκριση πάνω σε αυτόν τον τομέα - μόνο για να προσδιορίσουν αν υπάρχει ένδειξη ότι ο κρατούμενος είναι συνδεδεμένος με κάποιον τρόπο με την Οργάνωση. Αν υπάρχει, τότε τον στέλνουν αεροπορικώς στην Ουάσιγκτον για μια λεπτομερής εξέταση από τους ειδικευμένους στα βασανιστήρια ισραηλινούς τους. Και αυτό είναι που δεν μπορούμε να αφήσουμε να γίνει. Αυτό που έχει ενδιαφέρον στην συγκεκριμένη περίπτωση - και αυτό που έχει κρατήσει την Επαναστατική Διοίκηση σε μια κατάσταση αγωνιώδους αναποφασιστικότητας επί δύο μέρες - είναι ότι το FBI κρατούσε τον αιχμάλωτο εκεί, αντί να τον στείλει στο αρχηγείο τους στην Ουάσιγκτον την Πέμπτη το πρωί, μόλις υποπτεύθηκαν ότι κρατούσαν ένα μέλος της Οργάνωσης. Κανείς δεν φαίνεται να γνωρίζει ακριβώς γιατί, ούτε και ο νόμιμός μας μέσα στο FBI. Ίσως να είναι μια περίπτωση ελλειπής οργάνωσης από το μέρος τους. Ίσως και να στέλνουν κάποια ανακριτική ομάδα εδώ από την Ουάσιγκτον, σε αντίθεση με την προηγούμενη διαδικασία τους.

Όπως και να' χει, η Επαναστατική Διοίκηση αποφάσισε να αναστείλει

το χτύπημα και να δει τι θα συμβεί. Αν δεν γίνει κάποια κίνηση να βάλουν τον κρατούμενο στο αεροπλάνο για την Ουάσιγκτον ή να τον ανακρίνουν περαιτέρω εδώ μέσα σε 36 ώρες, το πρόβλημα θα λυθεί. Οποιαδήποτε πληροφορία του αποσπάσει το Σύστημα θα έρθει πολύ αργά για να παρέμβουν στο πρόγραμμά μας για την Δευτέρα. Αν όμως κάποια μεταφορά ή ανάκριση φανεί αναπόφευκτη πριν το απόγευμα της Κυριακής, είμαστε έτοιμοι να εξαπολύσουμε μια αστραπιαία έφοδο στην μυστική φυλακή του FBI εδώ, διακινδυνεύοντας ακόμα και το να χάσουμε τον δικό μας μέσα στα τοπικά γραφεία του FBI, του οποίου οι πληροφορίες τους επόμενους μήνες θα μπορούσαν να μας είναι ανεκτίμητες. Όσο για μένα, ακόμα δεν ξέρω γιατί είμαι εδώ ή τι υποτίθεται ότι θα κάνω και δεν είμαι σίγουρος αν κάποιος άλλος ξέρει. Απλώς μου είπαν να περιμένω.

Λοιπόν, νομίζω ότι αντιμετωπίζουμε και πάλι μια μεγάλη δοκιμασία, όπως είχε γίνει τον Σεπτέμβριο του 1991. Μου φαίνεται απίστευτο το ότι σε δυο μέρες η Οργάνωση εξαπολύει πράγματι μια γενική επίθεση εναντίον του Συστήματος. Ο συνολικός αριθμός των ανδρών που μπορούμε να βάλουμε στην γραμμή του πυρός, σε ολόκληρη τη χώρα, δεν υπερβαίνει τους 1.500, παρά την ταχύτατη αύξηση που είχαμε στην στρατολόγηση τους τελευταίους μήνες. Συνολικά - μαζί με το βοηθητικό προσωπικό μας, τις γυναίκες που είναι μέλη και τους νόμιμούς μας - η δύναμή μας δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 5.000 άτομα και υπολογίζω ότι σχεδόν το ένα τρίτο από αυτούς είναι συγκεντρωμένο τώρα εδώ στην Καλιφόρνια. Μου φαίνεται απίστευτο - σαν ένα κουνούπι να σχεδιάζει να δολοφονήσει έναν ελέφαντα.

Δεν περιμένουμε φυσικά να καταρρεύσει το Σύστημα την Δευτέρα. Αν γινόταν αυτό δεν θα ξέραμε πώς να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση, επειδή η Οργάνωση είναι ακόμα πάρα πολύ μικρή για να αναλάβει την διοίκηση της χώρας και την αναδόμηση της αμερικάνικης κοινωνίας. Θα χρειαστούμε μια εσωτερική δομή εκατό φορές μεγαλύτερη από αυτή που έχουμε τώρα μόνο για να αρχίσουμε να πραγματοποιούμε αυτή τη δουλειά. Αυτό που θα κάνουμε την Δευτέρα θα είναι να ανεβάσουμε την σύγκρουση σε καινούργιο επίπεδο και να εμποδίσουμε την τελευταία

στρατηγική που έχει το Σύστημα για να μας αντιμετωπίσει. Δεν έχουμε πράγματι καμία επιλογή πάνω σε αυτό το θέμα. Αν η Οργάνωση θέλει να επιβιώσει και να συνεχίσει να μεγαλώνει κάτω από τις πολύ δύσκολες συνθήκες που μας έχουν επιβληθεί, πρέπει να διατηρήσουμε την ορμή μας - ειδικά την ψυχολογική ορμή μας.

Ο κίνδυνος του να μην αναβαθμίζουμε συχνά τον πόλεμο είναι ότι το Σύστημα θα βρει ένα καινούργιο σταθερό σημείο και το κοινό θα αρχίσει να το συνηθίζει. Ο μόνος τρόπος για να διατηρήσουμε την παρούσα εισροή νεοσύλλεκτων είναι να κρατήσουμε ένα ουσιώδες μέρος του κοινού χωρίς ψυχολογική ισορροπία - να τους κρατήσουμε τουλάχιστον κατά το ήμισυ πεπεισμένους ότι το Σύστημα δεν είναι αρκετά δυνατό και αποτελεσματικό για να μας αφανίσει, ότι είμαστε μια δύναμη που δεν μπορεί να μας αντισταθεί, ότι αργά ή γρήγορα ο πόλεμος θα τους σαρώσει και αυτούς στο πέρασμά του.

Αν δεν γίνει αυτό, τα άχρηστα καθάρματα θα διαλέξουν τον εύκολο δρόμο με το να κάθονται απλώς για να δουν τι θα συμβεί. Ο αμερικάνικος λαός έχει ήδη αποδείξει ότι μπορεί να συνεχίσει το δίχως ντροπή ασταμάτητο κυνήγι των απολαύσεων κάτω από τις πιο προκλητικές συνθήκες που μπορεί κάποιος να φανταστεί - μέχρι να τους παρουσιάσουν καινούργιες προκλήσεις τόσο ομαλά ώστε να τις συνηθίσουν. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος που υπάρχει αν παραμείνουμε άπραγοι.

Εκτός από αυτό όμως, η πολιτική αστυνομία συνεχώς σφίγγει τα πράγματα. Παρά τις εξαιρετικές διαδικασίες ασφάλειάς μας, τελικά θα καταφέρουν να εισχωρήσουν στην Οργάνωση και να μας κάνουν ζημιά - αν τους δώσουμε χρόνο. Και γίνεται όλο και πιο δύσκολο για μας όσο περνάει ο καιρός να κινούμαστε χωρίς να μας συλλαμβάνουν. Πολύ σύντομα τώρα, το καινούργιο σύστημα εσωτερικού διαβατηρίου στο οποίο κάναμε ζημιά πάνω από ένα χρόνο πριν θα επιστρέψει στην πορεία του, δυο φορές σκληρότερο από πριν. Δεν ξέρω πως θα επιβιώσουμε όταν τεθεί αυτό σε λειτουργία.

Κοιτάζοντας πίσω στα δυο τελευταία χρόνια όμως, είναι καταπληκτικό που επιβιώσαμε μέχρι τώρα. Υπήρξαν εκατοντάδες στιγμές που δεν ήξερα πως θα καταφέρναμε να κρατήσουμε ακόμα ένα μήνα.

Ένα μέρος του λόγου που τα καταφέραμε ως εδώ είναι κάτι που για το οποίο δεν μπορούμε να το αποδώσουμε σε εμάς - και αυτό είναι η έλλειψη αποτελεσματικότητας του Συστήματος. Έκαναν μερικά άσχημα λάθη και απέτυχαν να συνεχίσουν αρκετά πράγματα τα οποία θα μπορούσαν να μας χτυπήσουν άσχημα.

Έχεις την εντύπωση ότι εκτός από τους εβραίους, οι οποίοι κάνουν το πάν στις προσπάθειές τους εναντίον μας, το υπόλοιπο του Συστήματος είναι ένα μάτσο ανθρώπων που κοιτάζουν τα ρολόγια τους. Ευχαριστούμε τις "ίσες ευκαιρίες" - και όλους αυτούς τους αράπηδες μέσα στο FBI και τον στρατό - για αυτό! Το Σύστημα έχει διαβρωθεί και μπασταρδευτεί τόσο που μόνο οι εβραίοι νιώθουν άνετα μαζί του, και κανένας δεν είναι πιστός σε αυτό.

Όμως ένα μεγαλύτερο μέρος αυτού του λόγου είναι ο τρόπος που προσαρμοστήκαμε στις ιδιόρρυθμες περιστάσεις μας. Μέσα σε δυο μόνο χρόνια η Οργάνωση έμαθε έναν τελείως καινούργιο τρόπο ζωής. Τώρα κάνουμε πράγματα τα οποία είναι απολύτως ζωτικά για την επιβίωσή μας όμως πριν δυο χρόνια ούτε καν τα είχαμε σκεφτεί.

Η τεχνική ανακρίσεών μας για τον έλεγχο των νεοσύλλεκτων, για παράδειγμα. Δεν υπήρχε τρόπος να κρατήσουμε τόσο πολύ χωρίς αυτή και δεν την αναπτύσσαμε μέχρι που έπρεπε οπωσδήποτε να την χρησιμοποιήσουμε. Δεν ξέρω τι θα κάναμε χωρίς τον Δρ. Κλάρκ να δουλέψει πάνω σε αυτή την τεχνική. Επίσης υπάρχει και το πρόβλημα των ψεύτικων ταυτοτήτων. Είχαμε μόνο αμυδρές ιδέες για να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα όταν περάσαμε στην παρανομία. Τώρα έχουμε έναν αριθμό εξειδικευμένων μονάδων που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να προμηθεύουν με σχεδόν τέλειες πλαστές ταυτότητες τα ενεργά μέλη μας. Είναι πραγματικοί επαγγελματίες, έπρεπε όμως να μάθουν το αρκετά μακάβριο επάγγελμά τους πολύ γρήγορα.

Και τα χρήματα - τι πρόβλημα που ήταν στην αρχή! Έχοντας να μετράμε κάθε δεκάρα, επηρέαζε ολόκληρη την ψυχολογία μας, μας έκανε να σκεφτόμαστε λίγο. Όσο ξέρω, κανείς στην Οργάνωση δεν είχε σκεφτεί σοβαρά το πρόβλημα της χρηματοδότησης ενός παράνομου κινήματος πριν το πρόβλημα αυτό γίνει κρίσιμο. Τότε μάθαμε την τεχνική της

παραχάραξης. Ήταν βοήθεια της θείας πρόνοιας που είχαμε κάποιον μέσα στην Οργάνωση με τις απαιτούμενες τεχνικές γνώσεις, φυσικά, έπρεπε όμως να στήσουμε το δίκτυο διανομής για να κυκλοφορήσουμε τα πλαστά χαρτονομίσματα όταν θα τα τυπώναμε.

Μόλις τους τελευταίους μήνες αυτή η εκπλήρωση έκανε σε όλους μας μια τεράστια αλλαγή. Έχοντας μια έτοιμη προμήθεια χρημάτων - μπορώντας να αγοράσουμε οτιδήποτε χρειαζόμαστε αντί να το ληστεύουμε, όπως παλιά - έκανε ευκολότερα τα πράγματα. Μας έδωσε μεγαλύτερη κινητικότητα και μεγαλύτερη ασφάλεια.

Υπήρξε ένα ορισμένο στοιχείο τύχης στην επιτυχία μας μέχρι τώρα, και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Επαναστατική Διοίκηση έκανε πολύ καλή δουλειά πάνω στην στρατηγική. Είχαμε έναν καλό σχεδιασμό, μια καλή στρατηγική - όμως πάνω απ' όλα, δείξαμε την ικανότητα να αντιμετωπίζουμε καινούργιες προκλήσεις και να λύνουμε καινούργια προβλήματα. Παραμείναμε εύστροφοι.

Νομίζω ότι η ιστορία της Οργάνωσης αποδεικνύει ότι κανείς δεν μπορεί να κάνει ένα σταθερό σχέδιο για μια επανάσταση και μετά να το ακολουθεί πιστά. Το μέλλον είναι πάντα αβέβαιο. Κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος πως θα εξελιχθεί κάποια δεδομένη κατάσταση. Και τα πράγματα που είναι τελείως απροσδόκητα συμβαίνουν πάντα - πράγματα που κανένας σχεδιαστής, όσο και τέλειος να είναι, δεν μπορεί να προβλέψει. Έτσι κάποιος επαναστάτης, για να έχει επιτυχία, πρέπει να είναι πάντα έτοιμος να προσαρμοστεί σε καινούργιες συνθήκες και να εκμεταλλευτεί τις καινούργιες ευκαιρίες. Οι καταγραφές που έχουμε πάνω σε αυτό είναι καθησυχαστικές, δεν μπορώ όμως να μην έχω τις επιφυλάξεις μου σχετικά με την επόμενη εβδομάδα. Είμαι σίγουρος ότι θα χτυπήσουμε πολύ άγρια τα καθάρματα την Δευτέρα. Θα ρίξουμε έναν τεράστιο λοστό μέσα στα γρανάζια της οικονομικής μηχανής και μόνο τα μισά από αυτά που έχουμε σχεδιάσει να πραγματοποιηθούν με επιτυχία. Θα αναγκάσουμε το Σύστημα να πέσει σε μια κατάσταση ολικής κινητοποίησης, με τις επιπτώσεις του ψυχολογικού σοκ πάνω στο κοινό.

Μετά όμως τι θα γίνει; Τι θα γίνει τον επόμενο μήνα και τους μήνες που ακολουθούν; Στην επίθεση της επόμενης εβδομάδας θα ρίξουμε ο-

τιδήποτε έχουμε στην διάθεσή μας και δεν υπάρχει τρόπος να καταφέρουμε να κρατήσουμε ψηλά αυτό το επίπεδο δράσης για πάνω από μερικές μέρες. Έχουμε αραιώσει σε όλα τα σημεία.

Παρ' όλα αυτά το ένστικτό μου μου λεει ότι η Οργάνωση δεν ενεργεί τώρα μόνο από απελπισία. Δεν κάνουμε κάποια τελευταία, απεγνωσμένη προσπάθεια να καταστρέψουμε το Σύστημα την Δευτέρα. Τουλάχιστον έτσι ελπίζω. Αν κάνουμε μια γενική προσπάθεια και μετά να πρέπει να καλυφθούμε και πάλι αν αποτύχει - που σχεδόν σίγουρα θα αποτύχει - το ψυχολογικό αντίκτυπο θα είναι τόσο καταστροφικό για μας που θα βοηθήσει το Σύστημα.

Έτσι η Επαναστατική Διοίκηση θα πρέπει να έχει κάτι κρυμμένο στο μανίκι της που εγώ δεν το γνωρίζω. Είμαι σίγουρος ότι μεγάλη συγκέντρωση των ανθρώπων μας στην Καλιφόρνια είναι ένα στοιχείο, όμως δεν μπορώ να το ανακαλύψω.

Κεφάλαιο 20

7 Ιουλίου 1993

Φαίνεται ότι θα είμαι εδώ μέχρι το πρωί, έτσι μπορώ να αφιερώσω μια ώρα ώστε να καταγράψω τα γεγονότα που έγιναν τις τελευταίες μέρες. Εδώ πέρα είναι ένα πραγματικά πολυτελές μέρος. Είναι ένα ρετιρέ από όπου μπορώ να δω το μεγαλύτερο μέρος του Λος Άντζελες - για αυτόν τον λόγο το χρησιμοποιούμε σαν διοικητήριο. Η πολυτέλειά του όμως είναι απίστευτη: σατέν σεντόνια, τα καλύμματα του κρεβατιού είναι από γνήσια γούνα, επίχρυσα είδη λουτρού, εντοιχισμένες βρύσες σε κάθε δωμάτιο που παρέχουν μπέρμπον, ουίσκι και βότκα, τεράστιες, κορνιζαρισμένες πορνογραφικές φωτογραφίες στους τοίχους.

Το διαμέρισμα ανήκε σε κάποιον Τζέρυ Σίγκελμπαουμ, έναν πράκτορα εργασιών της τοπικής Δημοτικής Ένωσης Εργατών - και ο πρωταγωνιστής των βρώμικων φωτογραφιών πάνω στους τοίχους. Φαίνεται ότι προτιμούσε τα ξανθά, Λευκά κορίτσια, αν και η σύντροφός του σε μια φωτογραφία είναι μια νέγρα και σε μια άλλη είναι ένα νεαρό αγόρι. Σπουδαίος εκπρόσωπος των εργατών! Ελπίζω να τον μαζέψει κάποιος από τον διάδρομο εκεί έξω σύντομα. Δεν υπάρχει κλιματισμός από την Δευτέρα και έχει αρχίσει να μυρίζει άσχημα.

Αυτή η τεράστια πόλη παρουσιάζει τώρα μια πολύ διαφορετική εικό-

να από την τελευταία φορά που είχα μια πανοραμική θέα την νύχτα. Η λάμψη των φώτων που διέγραφε όλους τους κεντρικούς δρόμους έχει χαθεί. Αντί για αυτή, το σκοτάδι διαλύεται από εκατοντάδες φωτιές που είναι διάσπαρτες σε όλη την πόλη. Ξέρω ότι υπάρχουν χιλιάδες οχήματα που κινούνται εκεί, κινούνται όμως χωρίς φώτα, έτσι ώστε να μην τα πυροβολούν. Τις τέσσερις τελευταίες μέρες μπορούσες να ακούς την συνεχή κραυγή των σειρήνων από τα οχήματα της αστυνομίας και των πρώτων βοηθειών ανακατεμένη με τον ήχο των πυροβολισμών και των εκρήξεων και το βουητό των ελικοπτέρων. Σήμερα ακούγονται μόνο πυροβολισμοί και όχι πάρα πολλοί.

Φαίνεται ότι η μάχη εδώ έφτασε σε ένα αποφασιστικό στάδιο. Στις δύο η ώρα το πρωί της Δευτέρας πάνω από εξήντα μάχιμες μονάδες μας χτύπησαν ταυτόχρονα σε όλη την περιοχή του Λος Άντζελες, ενώ εκατοντάδες άλλες μονάδες χτύπησαν στόχους σε ολόκληρη τη χώρα, από τον Καναδά μέχρι το Μεξικό και από την μία ακτή μέχρι την άλλη. Δεν έχω μάθει ακόμα τι καταφέραμε να κάνουμε αλλού, επειδή το Σύστημα έχει επιβάλει ολοκληρωτική λογοκρισία σε όλα τα μέσα ενημέρωσης - αυτά που δεν έχουμε θέσει υπό τον έλεγχό μας δηλαδή - και δεν είχα την ευκαιρία να μιλήσω με κάποιον από τους δικούς μας που να είναι σε επαφή με την Επαναστατική Διοίκηση. Εδώ όμως στο Λος Άντζελες τα πήγαμε εκπληκτικά καλά. Η αρχική μας επίθεση έκοψε την ύδρευση και το ηλεκτρικό ρεύμα σε ολόκληρη την μητροπολιτική περιοχή, εξουδετέρωσε τα κυρίως αεροδρόμια και έκανε όλες τις μεγάλες εθνικές οδούς απροσπέλαστες. Θέσαμε εκτός λειτουργίας τις τηλεφωνικές γραμμές και ανατινάξαμε κάθε δεξαμενή αποθήκευσης βενζίνης. Η περιοχή του λιμανιού είναι επί τέσσερις μέρες τώρα σχεδόν μια συμπαγής μάζα από φλόγες. Καταλάβαμε τουλάχιστον 15 αστυνομικά τμήματα. Πήραμε κυρίως τα όπλα τους, καταστρέψαμε τον επικοινωνιακό εξοπλισμό τους και όποιο όχημα δεν βρισκόταν σε περιπολία εκείνη τη στιγμή, και μετά φύγαμε. Φαίνεται όμως ότι οι δικοί μας έχουν παραμείνει σε αρκετά αστυνομικά τμήματα και τα χρησιμοποιούν ως τοπικά διοικητήρια.

Στην αρχή οι αστυνομικοί και οι πυροσβέστες έτρεχαν σαν αποκε-

φαλισμένα κοτόπουλα - παντού ακούγονταν σειρήνες και αναβόσβηναν φώτα. Μέχρι το απόγευμα της Δευτέρας όμως, οι επικοινωνίες είχαν πάθει τόση μεγάλη ζημιά και υπήρχαν τόσες πολλές φωτιές και άλλα έκτακτα περιστατικά που η αστυνομία και τα πυροσβεστικά τμήματα ήταν περισσότερο εκλεκτικά στις ανταποκρίσεις τους. Σε πολλές περιοχές οι ομάδες μας μπορούσαν να κάνουν την δουλειά τους χωρίς πραγματικά να τους ενοχλήσουν. Τώρα φυσικά τα περισσότερα οχήματα εκτάκτου ανάγκης και της αστυνομίας έχουν μείνει χωρίς καύσιμα και δεν μπορούν να κινηθούν. Και αυτά που έχουν ακόμα καύσιμα φαίνεται ότι αδρανούν. Το κλειδί της εξουδετέρωσης της αστυνομίας - και οποιουδήποτε άλλου σχετικά - ήταν η δουλειά μας μέσα στον στρατό.

Ήταν φανερό σε όλους από το απόγευμα της Δευτέρας ότι γινόταν κάτι μεγάλο μέσα στον στρατό. Ένας λόγος ήταν ότι εκτός από τους στρατιώτες και τα τεθωρακισμένα που φρουρούσαν τους σταθμούς ενέργειας, τους αναμεταδότες της τηλεόρασης και τα λοιπά - όπως πάντα - δεν είχαν αναπτυχθεί στρατιωτικά τμήματα εναντίον μας. Ένας άλλος λόγος ήταν ότι υπήρχαν φανερά σημάδια ένοπλων συγκρούσεων μέσα σε όλες τις στρατιωτικές βάσεις της περιοχής. Μπορούσαμε να δούμε και να ακούσουμε αεροθούμενα βομβαρδιστικά να εφορμούν πάνω από την πόλη, χωρίς όμως να μας επιτίθενται - τουλάχιστον όχι άμεσα. Πυροβολούσαν και βομβάρδιζαν τα πάνω από μια ντουζίνα οπλοστάσια της Εθνοφρουράς της Καλιφόρνια μέσα στην μητροπολιτική περιοχή.

Αυτά τα αεροσκάφη πρέπει να ήταν από το Αεροδρόμιο Πεζοναυτών του Ελ Τόρο νότια από εδώ. Αργότερα είδαμε αρκετές αερομαχίες στον ουρανό πάνω από το Λος Άντζελες και μάθαμε ότι το Στρατόπεδο του Πέντλτον, η μεγάλη βάση των Πεζοναυτών 70 μίλια νοτιοδυτικά από εδώ, είχε χτυπηθεί από βαρέα βομβαρδιστικά από την Αεροπορική Βάση του Έντουαρντς. Γενικά, ήταν μια μπερδεμένη υπόθεση για όλους μας. Όμως το βράδυ της Δευτέρας, κατά τύχη, μέσα σε όλον αυτό τον κόσμο, έπεσα πάνω στον Χένρυ και μου εξήγησε αρκετά πράγματα πάνω στην κατάσταση του στρατού. Ο παλιόφιλος ο Χένρυ - πόσο χάρη-

κα που τον είδα και πάλι! Συναντηθήκαμε στο κτίριο μεταδόσεων του KNX, όπου βοηθούσα την ομάδα εκπομπών μας να βγάλει τον σταθμό και πάλι στον αέρα μετά την κατάληψή του. Επ' ευκαιρίας, αυτό το πράγμα έκανα επί τέσσερις μέρες: διόρθωνα τους κατεστραμμένους πομπούς, ρύθμιζα την συχνότητα των πομπών και αυτοσχεδίαζα τον εξοπλισμό. Τώρα έχουμε έναν σταθμό των FM και δυο των AM στον αέρα, και όλοι τους λειτουργούν από τις γεννήτριες εκτάκτου ανάγκης. Και στις τρεις περιπτώσεις κόψαμε τα καλώδια από τα στούντιο και εγκαταστήσαμε τις δικές μας ομάδες μεταδόσεων απευθείας στα σημεία εκπομπών. Ο Χένρυ έφτασε στο KNX βιαστικά με ένα τζιπ, φορώντας μια στολή του αμερικάνικου στρατού με διακριτικά συνταγματάρχη και με την συνοδεία τριών στρατιωτών που ήταν οπλισμένοι με πολυβόλα και αντιαρματικούς πυραύλους. Είχε φέρει το κείμενο που θα μεταδίδονταν - ένα κείμενο που απευθυνόταν κυρίως στο στρατιωτικό προσωπικό.

Μόλις τέλειωσα με την σύνδεση των μικροφώνων και του ηχητικού εξοπλισμού στην είσοδο του αναμεταδότη, ο Χένρυ και εγώ αποτραβηχτήκαμε σε μια γωνία για να μιλήσουμε ενώ το μήνυμά του διαβάζονταν στον αέρα από τον εκφωνητή μας. Αποτελούνταν από μια απεύθηνση σε όλο το Λευκό προσωπικό του στρατού που δεν είχε πάρει ακόμα μέρος στην επανάστασή μας, μαζί με μια προειδοποίηση σε αυτούς που δεν θα πρόσεχαν αυτό το κάλεσμα. Το μήνυμα ήταν πολύ καλά δομημένο και είμαι σίγουρος ότι το αποτέλεσμά του πάνω στους στρατιώτες και πολίτες που άκουγαν ήταν δυνατό.

Έμαθα ότι ο Χένρυ ήταν υπεύθυνος για ολόκληρη την προσπάθεια της Οργάνωσης για στρατολόγηση μέσα στις ένοπλες δυνάμεις για πάνω από ένα χρόνο και επικέντρωνε τις προσπάθειές του στην Δυτική Ακτή αφού είχε μετατεθεί εδώ τον περασμένο Μάρτιο. Η ιστορία που μου είπε ήταν μεγάλη, όμως μαζί με αυτά που είχα μάθει μέχρι εκείνη τη στιγμή η ουσία της ήταν η εξής: Στρατολογούσαμε μέσα στον στρατό πάνω σε δυο επίπεδα από τότε που σχηματίστηκε η Οργάνωση. Στο χαμηλότερο επίπεδο ενεργούσαμε σχεδόν ανοιχτά πριν από τον Σεπτέμβριο του 1991 και μετά κρυφά. Αυτό συμπεριλάμβανε μοίρασμα της προπαγάνδας μας μεταξύ αυτών που είχαν καταταγεί και των μη-α-

ξιωματικών κυρίως με μια άτομο - προς - άτομο βάση. Ο Χένρυ όμως μου είπε ότι στρατολογούσαμε επίσης και σε ανώτερα κλιμάκια, με την μεγαλύτερη μυστικότητα. Η στρατηγική της Επαναστατικής Διοίκησης κρεμόταν από την επιτυχία μας στο να κερδίσουμε έναν αριθμό από υψηλόβαθμους στρατιωτικούς διοικητές, και την Δευτέρα αρχίσαμε να παίζουμε με την κρυμμένη μας τρομπέτα. Γι' αυτό οι ένοπλες δυνάμεις δεν χρησιμοποιήθηκαν εναντίον μας και γιατί διάφορες στρατιωτικές μονάδες πυροβολούσαν και βομβάρδιζαν η μια την άλλη τις τέσσερις τελευταίες μέρες. Η εσωτερική σύγκρουση στον στρατό άρχισε από την μια πλευρά με μονάδες που διοικούνταν από τους συμπαθούντες μας και από την άλλη με αυτές που ήταν πιστές στο Σύστημα (που ήταν και η πλειοψηφία). Σύντομα όμως αναπτύχθηκε μια άλλη όψη σε αυτή τη σύγκρουση η οποία επισκίασε την πρώτη: Μαύρος εναντίον Λευκού.

Τα στρατιωτικά τμήματα που διοικούνταν από αξιωματικούς που ήταν υπέρ της Οργάνωσης άρχισαν να αφοπλίζουν το μαύρο προσωπικό μόλις εξαπολύσαμε την επίθεσή μας το πρωί της Δευτέρας. Η δικαιολογία που χρησιμοποίησαν ήταν ότι μαύροι παραστρατιωτικοί είχαν εξαπολύσει ανταρσία σε άλλες μονάδες και ότι οι διαταγές τους από πάνω ήταν να αφοπλίσουν όλους τους μαύρους για να αποφευχθεί η εξάπλωση της ανταρσίας. Γενικά οι εν υπηρεσία Λευκοί ήταν έτοιμοι και πρόθυμοι να πιστέψουν αυτή την ιστορία και δεν χρειάστηκε να τους το πουν για δεύτερη φορά να στρέψουν τα όπλα τους προς τους μαύρους που βρισκόταν στις μονάδες τους. Αυτοί οι λίγοι που οι φιλελεύθερες προδιαθέσεις τους τους έκαναν να διστάσουν εκτελέστηκαν επιτόπου. Σε άλλες μονάδες το ένστολο προσωπικό μας απλά άρχισε να πυροβολεί κάθε μαύρο με στολή που έβλεπαν και μετά αυτομολούσαν σε μονάδες που διοικούνταν από αυτούς που ήταν με το μέρος μας. Οι μαύροι, όπως ήταν φυσικό, αντέδρασαν με τέτοιο τρόπο ώστε να κάνουν την ιστορία περί ανταρσίας να βγει αληθινή. Ακόμα και στις μονάδες που διοικούνταν από αξιωματικούς που υποστήριζαν το Σύστημα ξέσπασαν βαριές μάχες μεταξύ μαύρων και Λευκών.

Και αφού μερικές από αυτές τις μονάδες αποτελούνται σχεδόν μόνο από μαύρους, οι μάχες ήταν αιματηρές και μεγάλης διάρκειας. Το

αποτέλεσμα ήταν, αν και οι μονάδες που διοικούνταν από αυτούς που ήταν με το μέρος μας είχαν αρχικά μόνο το πέντε τοις εκατό της δύναμης των μονάδων που ήταν υπέρ του Συστήματος, να παραλύσουν οι περισσότερες από τις τελευταίες από την εσωτερική διαμάχη μεταξύ μαύρων και Λευκών. Τώρα οι Λευκοί έρχονται με αυξανόμενο αριθμό στις μονάδες μας λόγω αυτού. Οι μεταδόσεις μας βοήθησαν πάρα πολύ σε αυτή την διαδικασία. Ξεπεράσαμε την δύναμή μας φυσικά, και είπαμε στους εν υπηρεσία Λευκούς που θέλουν να μπουν στις μονάδες μας που να πάνε. Και για να βοηθήσουμε στο να τους πείσουμε - όπως και για να κρατήσουμε τους αράπηδες τρομοκρατημένους ώστε να κάνουν τα δικά τους - μετατρέψαμε έναν από τους μεταδότες μας σε ψεύτικο "σόουλ" σταθμό και μεταδίδει ένα κάλεσμα για μαύρη επανάσταση, λέγοντας στους μαύρους να πυροβολούν τους Λευκούς αξιωματικούς τους και μη-αξιωματικούς πριν προλάβουν οι Λευκοί να τους αφοπλίσουν.

Από τις στρατιωτικές μονάδες μέσα στην περιοχή του Λος Άντζελες που μπορούσαν να μας προβάλουν αποτελεσματική αντίσταση ήταν μερικές αεροπορικές μονάδες μαχητικών και βομβαρδιστικών - και η αεροπορική μονάδα των Πεζοναυτών στο Ελ Τόρο. Επιτίθονταν σε στρατιωτικές μονάδες που πίστευαν ότι είχαν έρθει με το μέρος μας. Όμως σύμφωνα με τον Χένρυ, κάνουν τόση ζημιά και στις δυνάμεις που είναι υπέρ του Συστήματος όσο και στις δικές μας.

Ο Χένρυ χαμογέλασε όταν μου εξήγησε ότι η Οργάνωση δεν μπορούσε να προχωρήσει αρκετά στην στρατολόγηση μέσα στην Εθνοφρουρά της Καλιφόρνια για να μπορεί να βασίζεται πάνω στο οτι κάποια μονάδα της Εθνοφρουράς να έρθει με το μέρος μας. Έτσι η Οργάνωση απήγαγε τον τοπικό διοικητή της Εθνοφρουράς, τον Στρατηγό Χάουελ, λίγο πριν την επίθεση του πρωινού της Δευτέρας, σαν αποτρεπτικό μέτρο. Όταν το Σύστημα δεν μπόρεσε να εντοπίσει τον Χάουελ, φαίνεται ότι φοβήθηκαν πως ήρθε με το μέρος μας. Οι φόβοι τους επιβεβαιώθηκαν χωρίς αμφιβολία όταν άκουσαν ότι έφυγε βιαστικά από το σπίτι του μαζί με τρεις ξένους μετά τα μεσάνυχτα την Δευτέρα, λιγότερο από μια ώρα πριν αρχίσουν όλα. Οι υποψίες τους

λοιπόν μεγάλωσαν και διέταξαν τον βομβαρδισμό κάθε οπλοστασίου και αποθήκης της Εθνοφρουράς από πιστές αερρπορικές μονάδες το απόγευμα της Δευτέρας. Επίσης ούτε στο Στρατόπεδο Πέντλτον είχαμε το πάνω χέρι πριν πανικοβληθεί το Σύστημα και διατάξει τα βομβαρδιστικά του. Είμαι σίγουρος ότι αυτή η κίνηση έγειρε τα πράγματα προς όφελός μας. Γίνονται ακόμα βαριές μάχες στην περιοχή του Πέντλτον, φαίνεται όμως πως τώρα υπερισχύουμε εκεί.

Δεν ξέρω από πια βάση ήρθε η φάλαγγα των αρμάτων που εξουδετέρωσε το κεντρικά αρχηγεία της αστυνομίας του Λος Άντζελες για μας σήμερα, σίγουρα όμως ήταν θεόσταλτοι. Ποτέ δεν θα το καταφέρναμε χωρίς αυτούς. Από την αρχή οι αστυνομικοί του Λος Άντζελες ήταν η μοναδική πραγματικά οργανωμένη αντίστασή εναντίον μας. Οι μικρότερες αστυνομικές δυνάμεις στις γύρω περιοχές δεν ήταν κάποιο σημαντικό πρόβλημα. Μερικές τις βγάλαμε τελείως εκτός δράσης, άλλες αποφάσισαν να μείνουν άπραγες και να κοιτάξουν την δουλειά τους μετά από μερικές αψιμαχίες που έγιναν νωρίτερα.

Όμως οι 10.000 περίπου άνδρες του αστυνομικού τμήματος του Λος Άντζελες είχαν περάσει σε πλήρη δράση εναντίον μας μέχρι πριν λίγες ώρες και τα πράγματα ήταν αρκετά δύσκολα. Είχαμε τουλάχιστον εκατό νεκρούς εδώ τις τέσσερις τελευταίες μέρες - μεταξύ του 15 με 20 τοις εκατό από την τοπική δύναμη μάχης μας. Δεν ξέρω γιατί αποτύχαμε να κάνουμε το ίδιο πράγμα στην αστυνομία με αυτό που κάναμε στον στρατό. Ίσως να ήταν κάποια έλλειψη στελεχών που να ήταν με το μέρος μας και είχε δοθεί μεγαλύτερη προτεραιότητα στη στρατολόγηση μέσα στον στρατό από ότι μέσα στην αστυνομία. Σε κάθε περίπτωση, το κυρίως αρχηγείο της αστυνομίας εδώ έγινε σχεδόν αμέσως το κέντρο της αντεπαναστατικής αντίστασης.

Μερικές μονάδες σεριφηδων από την κομητεία, ακόμη και μερικές μονάδες περιπολίας των εθνικών οδών ενώθηκαν με τους αστυνομικούς του Λος Άντζελες και μετέτρεψαν το κτίριο του κεντρικού αρχηγείου σε ένα φρούριο απόρθητο σε οτιδήποτε μπορούσαμε να κάνουμε εναντίον του. Στην πραγματικότητα, ήταν σίγουρος θάνατος για οποιονδήποτε δικό μας τολμούσε να φτάσει μερικά τετράγωνα από ε-

κείνο το μέρος. Είχαν μεγάλο απόθεμα καυσίμων, πάνω από χίλια οχήματα, ρεύμα εκτάκτου ανάγκης για τον επικοινωνιακό εξοπλισμό τους και υπερτερούσαν σε άνδρες από εμάς σε μεγάλο βαθμό. Χρησιμοποιώντας ελικόπτερα για αναγνώριση, εντόπιζαν τα διάφορα σημεία όπου είχαμε δυνάμεις και τα κτίρια που είχαμε καταλάβει και έστελναν ομάδες εφόδου τόσο μεγάλες που περιλάμβαναν πενήντα οχήματα και 200 με 300 άνδρες. Η καταστροφή σχεδόν κάθε περάσματος της εθνικής οδού από εμάς είχε μειώσει την κινητικότητά τους κατά πολύ, όμως οι εναέριοι παρατηρητές μπορούσαν να τους οδηγήσουν πέρα από πολλά εμπόδια. Καταφέραμε να προστατεύσουμε αρκετά σημεία μεγάλης ζωτικής σημασίας - συμπεριλαμβανομένων των ραδιοφωνικών σταθμών που είχαμε καταλάβει - έχοντας μόνο καλά καλυμμένες ομάδες χειρισμού πολυβόλων οι οποίες κάλυπταν τις οδούς απ' όπου μπορούσαν να πλησιάσουν. Ευτυχώς, οι αστυνομικοί είχαν λίγα θωρακισμένα οχήματα, αφού οι περισσότεροι από τους δικούς μας δεν είχαν όπλα για να τα αντιμετωπίζουν τις θωρακίσεις τους. Μόλις σήμερα έγιναν τα αντιαρματικά όπλα ευρέως διαθέσιμα στις μάχιμες μονάδες μας. Αν οι αστυνομικοί του Λος Άντζελες κατάφερναν να ενωθούν με κάποια στρατιωτική μονάδα που παρέμενε πιστή στο Σύστημα, αυτό θα ήταν το τέλος μας. Ευτυχώς τους πρόλαβε μια ντουζίνα από παλιά M60 που έφτασαν από μία μονάδα η οποία είχε έρθει με το μέρος μας. Πέρασαν πάνω από τα οδοφράγματα που είχε στήσει η αστυνομία γύρω από το αρχηγείο τους, χτύπησαν το κτίριο με υψηλής εκρηκτικότητας και εμπρηστικά βλήματα και γάζωσαν τα εκατοντάδες αστυνομικά οχήματα που βρίσκονταν στην περιοχή με τα πολυβόλα τους. Οι επικοινωνίες και το ηλεκτρικό ρεύμα των αστυνομικών εξουδετερώθηκαν και το κτίριό τους φλέγονταν σε διάφορα σημεία. Έπρεπε να το εγκαταλείψουν και εμείς ρίχναμε με όλμους των 81 χιλιοστών πάνω στους παραπλήσιους χώρους στάθμευσης και δρόμους μέχρι που δεν μπορούσαν πια να κρατήσουν την περιοχή. Τώρα αυτό το μέρος είναι άδειο και ακόμα καίγεται. Οι περισσότεροι από τους αστυνομικούς γύρισαν στα σπίτια τους και ντύθηκαν με πολιτικά ρούχα.

Τώρα που το μεγαλύτερο μέρος της οργανωμένης αντίστασης ενα-

ντίον μας έχει εξουδετερωθεί, όλα κρέμονται πάνω στο πότε θα μπορέσουμε να φέρουμε αυτή την περιοχή αποτελεσματικά κάτω από τον έλεγχό μας πριν στείλουν στρατιωτικά τμήματα από άλλα σημεία της χώρας. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν έχει συμβεί αυτό ακόμα. Πριν μερικές ώρες μου είπαν να παρουσιαστώ το πρωί σε μια ομάδα τεχνικών που τους έχει ανατεθεί ο σχεδιασμός των λεπτομερειών της αποκατάστασης ενός μέρους του ηλεκτρικού ρεύματος και της ύδρευσης στην περιοχή, την επαναλειτουργία οδών για την κίνηση των οχημάτων και για τον εντοπισμό και την εξασφάλιση όλων των προμηθειών βενζίνης και καυσίμων που έχει μείνει. Αυτό μου φαίνεται περισσότερο σαν δουλειά πολιτικού μηχανικού παρά δική μου. Μου φαίνεται επίσης και κάπως πρόωρη, είναι όμως ενθαρρυντικό να ξέρεις ότι η Επαναστατική Διοίκηση φαίνεται να έχει εμπιστοσύνη στο μέλλον. Ίσως να ανακαλύψω περισσότερα για την όλη κατάσταση αύριο.

10 Ιουλίου Λοιπόν, λοιπόν, λοιπόν! Έγιναν πάρα πολλά πράγματα - μερικά καλά και μερικά άσχημα, κυρίως όμως καλά, μέχρι στιγμής.

Η κατάσταση σχετικά με την αστυνομία και τον στρατό φαίνεται να είναι ουσιαστικά υπό έλεγχο εδώ - και στην πραγματικότητα, στο μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Ακτής, αν και φαίνεται ότι γίνονται ακόμα μερικές μάχες γύρω από το Σαν Φρανσίσκο και σε μερικές άλλες περιοχές. Εδώ υπάρχουν ακόμα μερικές ένοπλες ομάδες - μερικοί αστυνομικοί και στρατιωτικό προσωπικό - που περιφέρονται και προκαλούν μικροπροβλήματα. Έχουμε όμως ασφαλίσει όλες τις βάσεις και τα στρατιωτικά αεροδρόμια που υπάρχουν εδώ και θα συγκεντρώσουμε το διασκορπισμένο προσωπικό μέσα σε μια-δυο ημέρες. Έχει βγει η διαταγή να πυροβολούμε επί τόπου οποιονδήποτε οπλοφορεί εκτός και αν φοράει κάποιο από τα περιβραχιόνιά μας.

Αυτή είναι μια ευχάριστη αλλαγή από τις προηγούμενες μέρες, όταν ήμασταν εμείς αυτοί που επρόκειτο να εκτελεστούν επί τόπου. Μετά από όλα αυτά τα χρόνια που ήμασταν κρυμμένοι, γλιστρώντας μεταμφιεσμένοι και αρρωσταίνοντας από τον φόβο κάθε φορά που βλέπαμε έναν αστυνομικό, είναι ένα θαυμάσιο συναίσθημα να είσαι έξω α-

νοιχτά - και να είμαστε οι νικητές με τα όπλα. Το μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει εδώ έχει γίνει αυτό των πολιτών. Οι πολίτες έχουν εξαγριωθεί τελείως. Στην πραγματικότητα δεν μπορείς να τους κατηγορήσεις και ξαφνιάστηκα που μπόρεσαν και συγκρατήθηκαν - λίγο ή πολύ - για τόσο καιρό. Εξ' άλλου, έχουν μείνει χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα και ύδρευση για μια εβδομάδα. Ένα μεγάλο μέρος από αυτούς είναι και χωρίς τρόφιμα για αρκετές μέρες. Τις πρώτες μέρες - την Δευτέρα και την Τρίτη - οι πολίτες έκαναν αυτό που περιμέναμε ότι θα κάνουν. Εκατοντάδες χιλιάδες από αυτούς στριμώχθηκαν στα αυτοκίνητά τους και ξεχύθηκαν στις εθνικές οδούς. Δεν μπορούσαν να πάνε μακριά φυσικά, επειδή είχαμε ανατινάξει μερικούς κόμβους-κλειδιά, κατάφεραν όμως να δημιουργήσουν μερικά από τα πιο μνημειώδη μποτιλιαρίσματα που μπορεί κάποιος να φανταστεί, ολοκληρώνοντας έτσι την δουλειά μας στο να κάνουμε την κίνηση από την ξηρά σχεδόν αδύνατη για την αστυνομία. Μέχρι το απόγευμα της Τρίτης το μεγαλύτερο μέρος του Λευκού πληθυσμού είχε επιστρέψει στα σπίτια του - ή τουλάχιστον στις γειτονιές τους - αφήνοντας οι περισσότεροι τα μπλοκαρισμένα αυτοκίνητά τους στους δρόμους και επιστρέφοντας με ότο-στόπ.

Πρώτον, ανακάλυψαν ότι δεν υπήρχε τρόπος να φύγουν από την περιοχή του Λος Άντζελες με αυτοκίνητο, δεύτερον, ότι δεν μπορούσαν να αγοράσουν βενζίνη, αφού οι ηλεκτρικές αντλίες στα βενζινάδικα δεν λειτουργούσαν, τρίτον, ότι τα περισσότερα καταστήματα και επιχειρήσεις είχαν κλείσει για τα καλά και τέταρτον, ότι συνέβαινε κάτι το πολύ μεγάλο. Έμειναν σπίτια τους, έχοντας τα τρανζίστορ τους ανοιχτά και ανησυχούσαν. Υπήρξε αξιοσημείωτα χαμηλή εγκληματικότητα ή βία, εκτός από τις περιοχές των μαύρων, όπου οι εξεγέρσεις, οι λεηλασίες και οι εμπρησμοί άρχισαν νωρίς το απόγευμα της Δευτέρας και άρχισαν να γίνονται σταθερά πιο έντονα και πιο εκτεταμένα. Νωρίς την Τρίτη όμως, άρχισαν να γίνονται αρκετές λεηλασίες και στις περιοχές των Λευκών, κυρίως σε καταστήματα τροφίμων. Μερικοί δεν είχαν φαει για πάνω από 48 ώρες και συμπεριφέρονταν έτσι από απόγνωση παρά από έλλειψη νομιμότητας. Αφού μόλις το βράδυ της Τρίτης ήταν που αρχίσαμε να νοιώθουμε σίγουροι ότι είχαμε καταβά-

λει την αστυνομία, δεν κάναμε τίποτα για να αποτρέψουμε την αναταραχή των πολιτών.

Όσο περισσότεροι από αυτούς ήταν στους δρόμους, πεινασμένοι και απεγνωσμένοι, σπάζοντας τα τζάμια των καταστημάτων και κλέβοντας τρόφιμα, ψάχνοντας για πόσιμο νερό και καινούργιες μπαταρίες για τα ράδιά τους, παλεύοντας με άλλους που έψαχναν για τα ίδια πράγματα, τόσο λιγότερο χρόνο είχε η αστυνομία για μας. Αυτή ήταν φυσικά η βασική ιδέα πίσω από την εξουδετέρωση του ηλεκτρικού ρεύματος, της ύδρευσης και των συγκοινωνιών από την αρχή. Αν η αστυνομία είχε να αντιμετωπίσει μόνο εμάς, δεν θα νικούσαμε. Δεν μπορούσαν όμως να αντιμετωπίσουν εμάς και μια γενική κατάρρευση της δημόσιας τάξης συγχρόνως. Τώρα όμως εμείς ήμαστε αυτοί που πρέπει να αποκαταστήσουμε την τάξη κάτι που θα γίνει με δυσκολία.

Ο κόσμος είναι τελείως έξω φρενών από τον φόβο και τον πανικό. Συμπεριφέρονται με έναν εντελώς παράλογο τρόπο και πρόκειται να θυσιαστούν πολλές ζωές μέχρι να φέρουμε τα πράγματα υπό έλεγχο. Εν μέρει, φοβάμαι, ότι η πείνα και η κούραση θα πρέπει να το κάνουν αυτό για μας, αφού η δύναμή μας σε άνδρες και σε άλλες υλικές πηγές είναι τελείως ακατάλληλη για αυτή τη δουλειά. Σήμερα πήγα μαζί με μία ομάδα ανάκτησης καυσίμων και έριξα μια κοντινότερη ματιά πάνω στο πρόβλημα των πολιτών. Πραγματικά με τρακούνησε. Οδηγούσαμε ένα μεγάλο φορτηγό μεταφοράς βενζίνης, με την συνοδεία ενός οπλισμένου τζιπ, από τον ένα σταθμό παροχής καυσίμων στον άλλο στην περιοχή της Πασαντένα, αντλώντας βενζίνη από τις δεξαμενές των πρατηρίων στο φορτηγό μας. Υπάρχουν αρκετά καύσιμα στην περιοχή για να αντεπεξέλθουμε στις ανάγκες μας για λίγο καιρό, οι πολίτες όμως θα πρέπει να μείνουν χωρίς τα αυτοκίνητά τους σε αυτό το διάστημα.

Η Πασαντένα ήταν κυρίως Λευκή πριν μερικά χρόνια, τώρα όμως έχει γίνει ουσιαστικά μαύρη. Στις περιοχές των μαύρων, όποτε συναντούσαμε μαύρους κοντά σε κάποιο πρατήριο, απλά ανοίγαμε πυρ πάνω τους για να τους κρατήσουμε σε απόσταση. Στις περιοχές των Λευκών, μας περικύκλωναν πεινασμένοι Λευκοί παρακαλώντας μας για

τρόφιμα - τα οποία φυσικά δεν είχαμε να τους δώσουμε. Είναι πάρα πολύ καλό το ότι δεν έχουν όπλα, αλλιώς θα είχαμε πολλά προβλήματα τώρα. Ευχαριστούμε Γερουσιαστή Κοέν!

Ώπ! Δεν έχω χρόνο για γράψιμο τώρα - πρέπει να πάω σε μια συνάντηση. Εκεί θα πρέπει να μας ενημερώσουν πάνω στην εθνική κατάσταση.

Κεφάλαιο 21

11 Ιουλίου 1993

Δραστήρια μέρα! Έχουμε αρχίσει να έχουμε ηλεκτρικό ρεύμα στην περιοχή το οποίο έρχεται από ένα από τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια που βρίσκονται βόρεια, δεν είναι όμως αρκετό. Ο ηλεκτρισμός πρέπει να διανέμεται αυστηρά και πέρασα όλη την μέρα επισημαίνοντας στον χάρτη τους τομείς της μητροπολιτικής περιοχής οι οποίοι επρόκειτο να τους δοθεί ενέργεια και μετά να στείλω ομάδες για να διακόψουν ή να γυρίσουν μερικές από τις γραμμές του ηλεκτρικού ρεύματος και να επανασυνδέσουν άλλες.

Αργότερα, αν η διανομή γίνει με επιτυχία, ίσως να δώσουμε ρεύμα και σε μερικούς άλλους τομείς. Το περασμένο βράδυ ανακάλυψα γιατί η Ουάσιγκτον δεν προσπάθησε να στείλει στρατό εδώ από άλλα σημεία της χώρας: επειδή εδώ έχουμε την πυρηνική βάση του Βάντενμπεργκ και τα σιλό των πυραύλων! Τις πρώτες 48 ώρες μετά την επίθεση του πρωινού της Δευτέρας την περασμένη εβδομάδα, το Σύστημα είχε πανικοβληθεί τόσο πολύ και η κατάσταση στον στρατό ήταν τόσο αβέβαιη που καμία μεγάλη στρατιωτική κίνηση δεν ήταν δυνατή.

Αν και ήμασταν τόσο αραιά εξαπλωμένοι που δεν υπήρχε ελπίδα να καταλάβουμε και να κρατήσουμε πουθενά κάποια περιοχή εκτός από την Δυτική Ακτή, δημιουργήσαμε παντού ένα τεράστιο ποσοστό κατα-

στροφών, αταξίας και ταραχών. Οι δικοί μας μέσα στον στρατό σε άλλα σημεία της χώρας είχαν λάβει οδηγίες να δράσουν με υπολογισμένες ενέργειες ώστε να παραλύσουν προσωρινά τις μονάδες τους. Αυτό συμπεριλάμβανε δολιοφθορές, εμπρησμούς και καταστροφές, εκτελέσεις όμως συγκεκριμένων ατόμων έγιναν σε μεγαλύτερη κλίμακα. Μέσα σε μονάδες με μεγάλο ποσοστό εγχρώμων, οι δικοί μας πυροβολούσαν μαύρους στην τύχη, φωνάζοντας συνθήματα όπως "Λευκή Δύναμη!", με την προμελετημένη πρόθεση να προκαλέσουν την αντίδραση των μαύρων. Επακολούθησε η ίδια τακτική που χρησιμοποιήσαμε εδώ με μεγάλη επιτυχία: την κατάληψη ραδιοφωνικών σταθμών και την μετάδοση ψεύτικων εκκλήσεων προς τους μαύρους να στρέψουν τα όπλα τους εναντίον των Λευκών αξιωματικών τους.

Σε άλλες μονάδες καταλήφθηκαν τα κέντρα επικοινωνίας και στάλθηκαν μηνύματα τα οποία δημιούργησαν την ψεύτικη εντύπωση ότι οι μονάδες αυτές είχαν έρθει με το μέρος μας. Πάνω απ' όλα αυτά, σπείραμε τον όλεθρο πάνω στους πολίτες. Εργοστάσια παροχής ενέργειας, επικοινωνιακές εγκαταστάσεις, φράγματα, κόμβοι-κλειδιά των εθνικών οδών, δεξαμενές, σωλήνες αερίου και οτιδήποτε άλλο μπορούσε να ανατιναχτεί ή να καεί χτυπήθηκαν το πρωί της Δευτέρας στην γενική προσπάθειά μας, σε ολόκληρη την χώρα, ώστε να προκαλέσουμε πανικό στους πολίτες και να κρατήσουμε το Σύστημα προσωρινά απασχολημένο με τα σχετικά προβλήματα.

Έμαθα επίσης ότι το πρωί της Δευτέρας, μαζί με όλα αυτά, έγινε και η έφοδος στο Ενεργειακό Έργο του Έβανστον. Ευχαριστήθηκα πάρα πολύ όταν άκουσα ότι ήταν μια ολοκληρωτική επιτυχία.

Έτσι η αλυσιδωτή αντίδραση ήταν, την ώρα που το Σύστημα είχε υπολογίσει την κατάσταση και είχε επανακτήσει την αυτοπεποίθησή του πάνω στην πίστη όλων των στρατιωτικών μονάδων του ώστε να προσπαθήσει να κινηθεί εναντίον μας, εμείς να έχουμε ολοκληρώσει την δουλειά στο Βάντενμπεργκ και να έχουμε δώσει το τελεσίγραφό μας: οποιαδήποτε στρατιωτική κίνηση εναντίον μας θα έχει σαν αποτέλεσμα να εκτοξεύσουμε πυρηνικούς πυραύλους με στόχο την Νέα Υόρκη και το Τελ Αβίβ. Γι' αυτό τα πράγματα ήταν τόσο ήσυχα τις τελευταίες μέρες! Τώρα καταλαβαίνω ολόκληρη την στρατηγική της Επαναστατικής

Διοίκησης, η οποία μου είχε διαφύγει σε όλο αυτό το διάστημα και μου είχε προκαλέσει τόσες πολλές παρερμηνείες. Η Επαναστατική Διοίκηση είχε συνειδητοποιήσει από καιρό ότι δεν υπήρχε τρόπος, με τον παρόν αριθμό μας, να μπορέσουμε να στηρίξουμε κάποια στρατιωτική επίθεση εναντίον του Συστήματος σε αρκετά μεγάλη κλίμακα για τόσο πολύ καιρό ώστε να το ανατρέψουμε. Θα μπορούσαμε φυσικά να συνεχίσουμε τον ανταρτοπόλεμό μας πάνω στις οικονομικές δολιοφθορές και στον ψυχολογικό πόλεμο για λίγο, όμως ο χρόνος ήταν τελικά με το μέρος του Συστήματος. Αν δεν μπορούσαμε να κάνουμε ένα δραματικό ξάνοιγμα το οποίο θα αύξανε ουσιαστικά τον αριθμό μας, οι αστυνομικές δυνάμεις του Συστήματος οι οποίες ενισχύονταν τελικά θα μας παρέλυαν.

Λοιπόν, κάναμε αυτό το ξάνοιγμα τώρα. Και έχουμε τουλάχιστον την δυνατότητα για μια ουσιαστική ενίσχυση. Υπάρχουν περίπου δώδεκα εκατομμύρια άνθρωποι κάτω από τον έλεγχό μας μόνο στην μητροπολιτική περιοχή του Λος Άντζελες. Ακόμα δεν είναι ξεκάθαρη η ολική βάση του πληθυσμού απ' όπου θα μπορέσουμε να τραβήξουμε κόσμο, λόγο της μη ομαλής κατάστασης που επικρατεί στην βόρεια Καλιφόρνια. Αυτή τη στιγμή κάτω από τον απ' ευθείας έλεγχο της Οργάνωσης βρίσκεται μία λωρίδα της Καλιφόρνια η οποία εκτείνεται από τα μεξικάνικα σύνορα μέχρι 150 μίλια βορειοδυτικά του Λος Άντζελες και από την ακτή μέχρι μια απόσταση που κυμαίνεται στα πενήντα με εκατό μίλια. Μέσα σε αυτή τη λωρίδα βρίσκεται το Σαν Ντιέγκο, το Λος Άντζελες και η πολύ σημαντική πυρηνική βάση του Βάντενμπεργκ. Η Σιέρα και η Έρημος του Μοχάβε σχηματίζουν ένα φυσικό ανατολικό σύνορο της περιοχής μας.

Σε μια περαιτέρω λωρίδα πάνω στην ακτή η οποία εκτείνεται σχεδόν μέχρι τα σύνορα του Όρεγκον και περιλαμβάνει το Σαν Φρανσίσκο και το Σακραμέντο, φαίνεται ότι ελέγχεται από μια στρατιωτική λειτουργία που είναι εναντίον του Συστήματος, νομίζω όμως ότι ακόμα δεν έχει εγκαθιδρυθεί εκεί η δική μας αρχή. Φαίνεται ότι οι πολιτείες του Όρεγκον και της Ουάσιγκτον είναι ακόμα κάτω από τον σταθερό έλεγχο του Συστήματος, σε αντίθεση με κάποιες φήμες που υπήρχαν νωρίτερα. Σε άλλα σημεία της χώρας, τα πράγματα βρίσκονται σε μια

γενική αναταραχή και οι καταδρομικές επιθέσεις μας συνεχίζονται, όμως το Σύστημα δεν βρίσκεται στον άμεσο κίνδυνο να καταρρεύσει. Το κυρίως πρόβλημα που ανησυχεί την κυβέρνηση φαίνεται ότι είναι αν μπορεί ή όχι να εμπιστευτεί τις ένοπλες δυνάμεις της. Σαν αποτέλεσμα αυτής της ανησυχίας, οι στρατιώτες σε διάφορες περιοχές είναι αποκλεισμένοι μέσα στις βάσεις τους, αν και τους χρειάζονται πάρα πολύ για να αποκαταστήσουν την τάξη πάνω στους πολίτες.

Σε μερικές από τις περιοχές που γίνονται οι χειρότερες εξεγέρσεις των πολιτών - κυρίως λόγω της διακοπής παροχής τροφίμων - η κυβέρνηση χρησιμοποιεί ειδικές στρατιωτικές μονάδες που απαρτίζονται μόνο από έγχρωμους. Έχουν στείλει βιαστικά μερικές από αυτές τις μονάδες που αποτελούνται μόνο από αράπηδες στην περιοχή των συνόρων γύρω από την περιοχή μας στην Καλιφόρνια.

Η πιο κοντινή από αυτές τις μονάδες φαίνεται ότι βρίσκεται στο Μπάρστοου, εκατό μίλια περίπου βορειοδυτικά από εδώ. Φαίνεται ότι μερικοί Λευκοί πρόσφυγες από εκεί συρρέουν μέσα στην περιοχή μας και οι αναφορές τους είναι πολύ αηδιαστικές: μαζικοί βιασμοί και τρομοκρατία από τους μαύρους στρατιώτες, οι οποίοι προσπαθούν να επιβληθούν πάνω τους ντόπιους Λευκούς. Μισώ να ακούω ότι γίνονται τέτοια πράγματα πάνω στους Λευκούς, η αντίδραση όμως θα είναι όφελός μας.

Είναι καλό που αναγκάσαμε το Σύστημα να δείξει την έλλειψη εμπιστοσύνης που έχει πάνω στην πίστη του Λευκού πληθυσμού και ότι εξαρτάται από τα έγχρωμα στοιχεία.

Αυτό που είναι τώρα πολύ σημαντικό για μας όμως, είναι ότι η κυβέρνηση δεν προσπαθεί να μπει με την βία στην περιοχή μας. Η απειλή μας με το Βάντενμπεργκ τους κρατάει σε απόσταση για την ώρα, αν και σίγουρα αυτή η κατάσταση δεν θα κρατήσει για πάντα. Τουλάχιστον μας δίνει την ευκαιρία να προσπαθήσουμε να φέρουμε υπό έλεγχο τον πληθυσμό εδώ.Σε τι χάος βρίσκονται τα πράγματα εδώ! Υπάρχουν περισσότερες φωτιές από ποτέ και οι εξεγέρσεις έχουν εξαπλωθεί. Δεν έχουμε πολλούς άνδρες, ακόμα και που το στρατιωτικό προσωπικό είναι τώρα με το μέρος, για να διατηρήσουμε την τάξη ενώ την ίδια ώρα αποκαθιστούμε τις βασικές λειτουργίες και στήνουμε ένα σύστημα έκτακτης ανάγκης για την διανομή τροφής.

Συνολικά στην διάθεσή μας έχουμε 40.000 περίπου προσωπικό από τις ένοπλες δυνάμεις, οπού σχεδόν τα δυο τρίτα από αυτούς βρίσκονται στην περιοχή του μετρό εδώ και το ένα τρίτο είναι σκορπισμένο από το Σαν Φρανσίσκο μέχρι το Βάντενμπεργκ. Αυτή όμως είναι μια εύθικτη κατάσταση επειδή υπερτερούν από τα μέλη της Οργάνωσης σε αυτή την περιοχή σε είκοσι προς ένας - κάτι που δεν είναι και τόσο άσχημο στατιστικά όπως νόμιζα πριν, και πάλι όμως είναι άσχημα! Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των στρατιωτών δεν έχει ορκιστεί πίστη στην Οργάνωση και στην πραγματικότητα, δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι οι διαταγές που έχουν προέρχονται από εμάς.

Μέχρι τώρα τους κρατάμε απασχολημένους μέρα και νύχτα και δεν είχαν τον χρόνο να κάνουν πολλές ερωτήσεις. Σε κάθε στρατιωτική μονάδα έχουν τοποθετηθεί μέλη της Οργάνωσης, από το επίπεδο του λόχου και πάνω, και ο Χένρυ - τον οποίο είδα και πάλι για λίγο το περασμένο βράδυ - φαίνεται ότι πιστεύει πως τους ελέγχουμε για τα καλά. Το ελπίζω! Είχα την ευκαιρία να συζητήσω με μερικούς από τους στρατιώτες που είχαμε στις ομάδες επανάκτησης καυσίμων και διορθώσεων των λειτουργιών.

Φαίνεται ότι είναι εντυπωσιασμένοι από τρία πράγματα: ότι η κυβέρνηση στην Ουάσιγκτον έχει χάσει τελείως τον έλεγχο εδώ, ότι οι μαύροι , και μέσα στον στρατό και έξω, είναι ένα επικίνδυνο και αναξιόπιστο στοιχείο και ότι αυτοί, έχοντας όπλα και τρόφιμα, είναι σε καλύτερη θέση αυτή τη στιγμή από ότι οι πολίτες.

Ιδεολογικά όμως είναι σε άσχημη κατάσταση! Μερικοί από αυτούς είναι αμυδρά με το μέρος μας, άλλοι είναι ακόμα γεμάτοι από την πλύση εγκεφάλου του Συστήματος και οι περισσότεροι βρίσκονται κάπου ενδιάμεσα. Αυτό που τους κρατάει στην τάξη τώρα είναι η ολική απουσία κάποιας εναλλακτικής πηγής αρχής.

Το Σύστημα δεν έχει καν καταφέρει να μεταδώσει εκκλήσεις για πίστη προς τους στρατιώτες μας - ίσως επειδή αυτό θα δημιουργούσε μια εικόνα στην υπόλοιπη χώρα για το πόσο μεγάλη ήταν η νίκη μας εδώ. Η επίσημη γραμμή του Συστήματος αυτή τη στιγμή είναι ότι η κατάσταση βρίσκεται υπό έλεγχο και ότι οι "ρατσιστές συμμορίτες" στην Καλιφόρνια (εμείς ήμαστε αυτοί) σύντομα θα συλληφθούν ή θα εξου-

δετερωθούν. Αφού μεταδίδαμε εκκλήσεις για εξέγερση προς τους στρατιώτες μέρα και νύχτα και δίναμε επίσης μια εικόνα της κατάστασης εδώ πολύ πιο ρόδινη από ότι είναι στην πραγματικότητα, η ιστορία του Συστήματος ακούγεται πολύ κενή. Αντί το Σύστημα να αρνηθεί τους ισχυρισμούς μας άρχισε απλώς να εμποδίζει τις μεταδόσεις μας, που είναι ίσως η πιο έξυπνη κίνησή του.

14 Ιουλίου Σήμερα πέρασε στην περιοχή του μετρό το πρώτο ουσιώδες φορτίο τροφίμων - μια φάλαγγα από 60 νταλίκες διάφορων τύπων γεμάτες με φρέσκα προϊόντα από την κοιλάδα του Σαν Χοακίν. Ξεφόρτωσαν σε τριάντα σημεία έκτακτης διανομής που έχουμε επανδρώσει τώρα στους Λευκούς τομείς, ήταν όμως σαν να προσπαθούσαμε να αδειάσουμε τον ωκεανό με μια δακτυλήθρα. Χρειαζόμαστε τουλάχιστον την πενταπλάσια ποσότητα τροφίμων κάθε μέρα, μόνο για να διατηρήσουμε τον Λευκό πληθυσμό στο επίπεδο των βασικών αναγκών.

Υπάρχουν ακόμα πολλές προμήθειες σε τρόφιμα που μπορούν να διατηρηθούν για πολύ καιρό σε αποθήκες που βρίσκονται εδώ, ακόμα και αν λεηλατούσαν εντελώς όλα τα καταστήματα τροφίμων. Μόλις οργανωθούμε λίγο καλύτερα και καταφέρουμε να εντοπίσουμε και να καταγράψουμε τα πάντα θα μπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα αποθηκευμένα τρόφιμα ως συμπλήρωμα στα φρέσκα τρόφιμα που καταφθάνουν. Εντωμεταξύ, υπήρξαν άσχημα περιστατικά σε αρκετές αποθήκες, όπου αναγκαστήκαμε να πυροβολήσουμε μερικούς που δεν δέχονταν το "όχι" ως απάντηση.

Τα πραγματικά άσχημα πράγματα όμως τα συναντάμε στις μαύρες και στις φυλετικά αναμεμιγμένες περιοχές. Πέρασα τις δυο τελευταίες μέρες δίνοντας οδηγίες σε συνεργεία βοήθειας στις περιοχές που οι στρατιώτες μόλις τελείωσαν το ξεκαθάρισμα. Η δουλειά των στρατιωτών είναι να διαχωρίζουν τους μαύρους από τον υπόλοιπο πληθυσμό και να τους απομονώνουν σε περιοχές που ελέγχεται η πρόσβαση μέχρι που να μπορέσουμε να τους στείλουμε έξω από την περιοχή μας. Αυτό έγινε με έναν πολύ απλό και ευθύ τρόπο. Σχεδιάστηκε μια περιοχή όπου θα κρατούνται οι μαύροι, έχοντας την διαλέξει για την απόστασή της από κάποια εθνική οδό που να κατευθύνεται ανατολικά και για την ευκολία με την ο-

ποία μπορούν να μπλοκαριστούν οι έξοδοί της. Σε αυτές τις εξόδους έχουν τοποθετηθεί τεθωρακισμένα και ομάδες χειρισμού πολυβόλων.

Μετά αρχίζει ένα σάρωμα σε όλες τις γύρω γειτονιές, οι οποίες συγκλίνουν πάνω στην καθορισμένη περιοχή κράτησης. Μπροστά από ομάδες του πεζικού προχωρούν φορτηγά με ηχητικό εξοπλισμό που μεταδίδουν συνεχώς αναγγελίες όπως: *"Όλοι οι μαύροι να συγκεντρωθούν αμέσως για προμήθειες τροφίμων και νερού στο Δημοτικό σχολείο "Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ στην 47η Οδό. Όποιος μαύρος βρεθεί βόρεια της 43ης Οδού μετά τις 1:00 μμ θα εκτελείται επί τόπου. Όλοι οι μαύροι να συγκεντρωθούν..."*

Στην αρχή, ομάδες μαύρων προσπάθησαν να αντισταθούν και να αψηφήσουν τους στρατιώτες, ίσως έχοντας την εντύπωση ότι οι ασπρουλιάρηδες δεν θα τους πυροβολούσαν.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: "Ασπρουλιάρης" ήταν ένας από τους διάφορους υποτιμητικούς αργκό όρους που απευθύνονταν για κάποιον Λευκό τους οποίους χρησιμοποιούσαν οι νέγροι τις τρεις δεκαετίες πριν την Μεγάλη Επανάσταση. Η προέλευσή τους είναι αβέβαιη.)

Ανακάλυψαν όμως πολύ γρήγορα το λάθος τους και το μήνυμα εξαπλώθηκε γρήγορα. Οι περισσότεροι μαύροι κινήθηκαν πάνω στους δρόμους προς τις συγκεκριμένες περιοχές ένα ή δυο τετράγωνα μπροστά από τους πεζικάριους που προχωρούσαν αργά, οι οποίοι έκαναν γρήγορες έρευνες σε κάθε κτίριο που περνούσαν από μπροστά του. Οι μαύροι που δεν είχαν εγκαταλείψει ακόμα τα οικήματά τους οδηγούνταν με την βία στον δρόμο σπρώχνοντάς τους με τις ξιφολόγχες. Αν έφερναν κάποια αντίσταση τους πυροβολούσαν επί τόπου και ο ήχος αυτών των σποραδικών πυροβολισμών βοηθούσε στο να συνεχίζουν οι μαύροι να κινούνται. Μέχρι στιγμής υπήρξαν λίγες μόνο περιπτώσεις μαύρων με λαθραία όπλα που είχαν οχυρωθεί μέσα σε κτίρια και έριχναν στους στρατιώτες μας. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο οι στρατιώτες προσπερνούν το υπό κατάληψη κτίριο και καλούν κάποιο τεθωρακισμένο, το οποίο έκανε το κτίριο κόσκινο με πυρά από το πυροβόλο και τα πολυβόλα.

Για άλλη μια φορά, είναι πολύ καλό που οι πολίτες είχαν αφοπλιστεί από το Σύστημα πριν χρόνια. Αν περισσότεροι μαύροι είχαν όπλα δεν

θα υπήρχε τρόπος να τους αντιμετωπίσουμε, λαμβάνοντας υπ' όψιν την δυσαναλογία των αριθμών. Τα δικά μου συνεργία βοήθειας κινούνται ακριβώς πίσω από τους πεζικάριους. Η δουλειά μας είναι να κάνουμε απογραφή και να ασφαλίσουμε κάθε βασική παροχή και εγκατάσταση: βενζίνη και μεγάλες ποσότητες από άλλα καύσιμα, τρόφιμα που μπορούν να διατηρηθούν, προμήθειες φαρμάκων, βαριά οχήματα μεταφορών, συγκεκριμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, κ.τ.λ.

Οι μαύροι εξαφάνισαν τα τρόφιμα για τα καλά στις περιοχές τους και κατάστρεψαν αλόγιστα πολλά από τα άλλα πράγματα που ψάχνουμε - αν και βρίσκουμε πολλά πράγματα που τους ξέφυγαν, συμπεριλαμβανομένων πάνω από 40 τόνους αποξηραμένων ψαριών σε ένα εργοστάσιο παραγωγής σκυλοτροφών μόλις σήμερα το πρωί. Αυτό το πράγμα δεν έχει και τόσο καλή γεύση, όμως όλη αυτή η ποσότητα θα προμηθεύσει τις χαμηλότερες πρωτείνες που χρειάζονται 100.000 άνθρωποι για μια εβδομάδα.

Εκτές βρήκαμε 30.000 γαλόνια υγρής χλωρίνης, την οποία χρειαζόμαστε για την απολύμανση του νερού. Επίσης ανακτήσαμε το μεγαλύτερο μέρος από τις προμήθειες φαρμάκων από ένα νοσοκομείο και δυο κλινικές των οποίων οι αποθήκες φαρμάκων ήταν ακόμα άθικτες αν και εξεγερμένοι μαύροι είχαν λεηλατήσει τα κτίρια.

Βρήκαμε και τα φρικτά δείγματα ενός τρόπου με τον οποίο οι μαύροι είχαν λύσει την έλλειψη τροφίμων: κανιβαλισμός. Άρχισαν με το να στήνουν εμπόδια σε κάποιον κεντρικό δρόμο για να σταματούν αυτοκίνητα που τα οδηγούσαν Λευκοί, ίσως άρχισαν από την Τρίτη της περασμένης εβδομάδας. Οι άτυχοι Λευκοί τραβιόντουσαν έξω από τα αυτοκίνητά τους και τους πήγαιναν σε ένα κοντινό εστιατόριο μαύρων, τους έσφαζαν, τους μαγείρευαν και τους έτρωγαν.

Αργότερα οι μαύροι οργάνωσαν κυνηγετικές ομάδες και έκαναν εφόδους σε Λευκές περιοχές. Στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας μαύρων βρήκαμε μια σκηνή απερίγραπτου τρόμου η οποία ήταν μια κατάθεση πάνω στην επιτυχία αυτών των εφόδων.

Εγώ και ένα συνεργείο από τους άνδρες μου αντιληφθήκαμε κάποια αναταραχή μπροστά από το κτίριο μόλις είχαμε τελειώσει τον έλεγχο των λεηλατημένων σφαγείων σε μια διπλανή αποθήκη και βγήκαμε

στον δρόμο. Μια ομάδα από στρατιώτες που είχε συγκεντρωθεί γύρω από την είσοδο ήταν φανερά ταραγμένοι με κάτι. Ένας από αυτούς βγήκε τρέχοντας έξω από την πολυκατοικία και άρχισε να ξερνάει στο πεζοδρόμιο. Μετά ένας άλλος, με μια βλοσυρή έκφραση στο πρόσωπό του, οδηγούσε ένα νεαρό κορίτσι έξω από το κτίριο. Ήταν περίπου δέκα χρονών, γυμνό, βρώμικο και φανερά σε μια κατάσταση σοκ.

Μόλις μπήκα σπρώχνοντας μέσα στο κτίριο με έπιασε αποστροφή από την φρικτή βρώμα που είχε ποτίσει το μέρος. Το να βάλω ένα μαντίλι πάνω στην μύτη και το στόμα μου δεν βοήθησε και πολύ, με την βοήθεια όμως του φακού μου κατέβηκα τα σκαλιά του υπογείου προσπερνώντας άλλους δυο στρατιώτες οι οποίοι ανέβαιναν. Στα χέρια του ενός βρισκόταν ένα Λευκό παιδί περίπου τεσσάρων ετών το οποίο κοιτούσε σιωπηλά, ήταν ζωντανό αλλά πολύ αδύναμο για να περπατήσει.

Το υπόγειο, το οποίο φωτιζόταν από δυο λάμπες κηροζίνης που κρέμονταν από τις σωλήνες ατμού, είχε μετατραπεί σε ανθρώπινο σφαγείο από τους μαύρους της πολυκατοικίας. Το πάτωμα γλιστρούσε από το μισοπηγμένο αίμα. Υπήρχαν λεκάνες γεμάτες από έντερα που βρωμούσαν και άλλες γεμάτες με κομμένα κεφάλια. Τέσσερις μικροσκοπικοί, ανθρώπινοι γοφοί κρεμόντουσαν ψηλά από σύρματα.

Πάνω σε ένα ξύλινο πάγκο ο οποίος βρισκόταν κάτω από μια από τις λάμπες είδα το πιο τρομερό πράγμα που είχα δει ποτέ. Ήταν το σφαγμένο και εν μέρει διαμελισμένο σώμα ενός έφηβου κοριτσιού. Τα γαλάζια μάτια της κοιτούσαν άδεια προς την οροφή και τα μακριά, χρυσαφένια μαλλιά της ήταν ανακατεμένα με το αίμα που είχε τρέξει από την ανοιχτή πληγή στον λαιμό της.

Ξέρασα και ανέβηκα τα σκαλιά παραπατώντας βγαίνοντας και πάλι στο φως. Δεν θα πήγαινα και πάλι σε εκείνο το απαίσιο υπόγειο, έστειλα όμως δυο άτομα από το συνεργείο μου με φωτογραφικές μηχανές και προβολείς εκεί κάτω για να κάνουν μια λεπτομερή φωτογραφική καταγραφή. Οι φωτογραφίες θα ήταν χρήσιμες για την κατήχηση των στρατιωτών. Έμαθα από έναν από τους στρατιώτες έξω από το κτίριο ότι μέσα στο υπόγειο βρέθηκαν μέλη από τριάντα τουλάχιστον παιδιά, όλα Λευκά, μαζί με εκείνα τα δυο που ήταν ακόμα ζωντανά. Τα είχαν δέσει σε κάποια σωλήνα σε μια γωνία. Στην πίσω αυλή του κτι-

ρίου υπήρχε μια αυτοσχέδια ψησταριά και ένας μεγάλος σωρός από μικρά, ανθρώπινα κόκαλα - ροκανισμένα προσεκτικά. Πήραμε φωτογραφίες και της αυλής επίσης. Δούλευα κυρίως σε περιοχές μαύρων, άκουσα όμως και μερικές πολύ άσχημες ιστορίες από τους δικούς μας που ήταν σε περιοχές Λευκών και λατινοαμερικάνων. Δεν υπήρχαν αναφορές για περιπτώσεις κανιβαλισμού από Λευκούς ή λατινοαμερικάνους - οι μαύροι είναι μια ξεχωριστή φυλή πάνω σε αυτό - υπήρχαν όμως πολλοί φόνοι πάνω σε τσακωμούς για τρόφιμα. Υπήρχαν επίσης και μερικές τρομερές κτηνωδίες όπου συμμορίες μαύρων είχαν εισβάλει σε περιοχές Λευκών και είχαν καταλάβει σπίτια Λευκών, ειδικά σε πλουσιότερες συνοικίες, όπου τα σπίτια είναι περισσότερο απομονωμένα το ένα από το άλλο.

Το θετικό μέρος, σε μερικές γειτονιές κυρίως μέσων Λευκών και της εργατικής τάξης, οι Λευκοί είχαν ενωθεί για να προστατευτούν από τις εξορμήσεις των μαύρων και των λατινοαμερικάνων. Αυτή είναι μια ανανεωτική εξέλιξη, προκαλεί όμως έκπληξη, σχετικά με τον τρόπο που αυτοί οι ανόητοι ψήφιζαν τα τελευταία χρόνια. Υπάρχει περίπτωση όλα αυτά τα χρόνια εβραϊκής πλύσης εγκεφάλου να απέτυχαν να θέσουν υπό τον έλεγχό της τις Λευκές μάζες;

Στην πραγματικότητα, φοβάμαι ότι σε πάρα πολλές περιπτώσεις το έχει καταφέρει. Στις φυλετικά αναμεμιγμένες γειτονιές, για παράδειγμα, οι Λευκοί έχουν υποφέρει αρκετά τις τελευταίες δέκα ημέρες και δεν έχουν κάνει καμία πραγματική προσπάθεια για προστατευτούν. Χωρίς όπλα, φυσικά, η αυτοάμυνα είναι θέμα αριθμών - και στην θέληση για επιβίωση. Αν και οι Λευκοί υστερούσαν άσχημα σε αριθμό σε λίγες μόνο αναμεμιγμένες γειτονιές, φαίνεται ότι έχουν χάσει τα αισθήματα της ταυτότητας και την ενότητας τα οποία οι μαύροι και οι λατινοαμερικάνοι έχουν ακόμα.

Πάνω απ' όλα όμως, πολλοί από αυτούς φαίνεται ότι έχουν πειστεί πως οποιαδήποτε προσπάθεια για αυτοάμυνα θα ήταν "ρατσιστική" και φοβούνται να τους θεωρήσουν ρατσιστές - ή να πιστεύουν αυτό για τον εαυτό τους - περισσότερο από ότι φοβούνται τον θάνατο. Ακόμα και όταν συμμορίες μαύρων τους έπαιρναν τα παιδιά ή βίαζαν τις γυναίκες τους μπροστά στα μάτια τους, δεν έφεραν σημαντική αντίστα-

ση. Πραγματικά αρρωστημένο!

Είναι δύσκολο για μένα να λυπηθώ τους Λευκούς που ούτε καν προσπαθούν να προστατευθούν και είναι ακόμα πιο δύσκολο να καταλάβω γιατί θα πρέπει να διακινδυνεύσουμε και να εξαντληθούμε για να σώσουμε τέτοιου είδους καθάρματα με πλύση εγκεφάλου από την μοίρα που πραγματικά τους αξίζει. Και είναι στις αναμεμιγμένες περιοχές είναι που έχουμε τα περισσότερα προβλήματα και διακινδυνεύουμε τις περισσότερες φορές!

Είμαστε απρόθυμοι να πυροβολήσουμε πάνω σε ένα πλήθος όπου ίσως να σκοτώσουμε Λευκούς μαζί με τους έγχρωμους και φαίνεται ότι τα καθάρματα το έχουν καταλάβει αυτό και το εκμεταλλεύονται. Σε μερικές γειτονιές συναντάμε τέτοια αντίσταση που είναι σχεδόν αδύνατον να καταφέρουμε τον σκοπό μας να διαχωρίσουμε τις διάφορες φυλετικές ομάδες σε περιοχές. Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα στην προσπάθειά μας να πετύχουμε φυλετικό διαχωρισμό είναι ότι πολλοί άνθρωποι μέσα σε αυτή την περιοχή δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν εύκολα ως Λευκοί ή έγχρωμοι. Η διαδικασία της φυλετικής διασταύρωσης έχει προχωρήσει τόσο πολύ σε αυτή τη χώρα και περιφέρονται τόσοι πολλοί σκούροι, κατσαρομάλληδες χαρακτήρες κάθε είδους που κανείς δεν ξέρει που να τραβήξει την διαχωριστική γραμμή.

Παρ' όλα αυτά, πρέπει να τραβήξουμε κάπου αυτή τη γραμμή και σύντομα! Δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσουμε να ταίσουμε τους πάντες σε αυτή την περιοχή και αν θέλουμε να αποφύγουμε τον λιμό μεταξύ των Λευκών πρέπει να τους διαχωρίσουμε σύντομα σε καθορισμένες περιοχές, όπου το ηλεκτρικό, το νερό, η τροφή και άλλα αναγκαία είναι διαθέσιμα. Πρέπει να απομακρύνουμε οποιονδήποτε άλλο από αυτή την περιοχή με οποιονδήποτε τρόπο. Όσο πιο πολύ καθυστερούμε, τόσο πιο άτακτο θα γίνεται το κοινό.

Στην πραγματικότητα τα έχουμε πάει πολύ καλά στην συγκέντρωση των μαύρων. Περίπου το 80 τοις εκατό από αυτούς έχει αποκλειστεί τώρα σε τέσσερις μικρές περιοχές και νομίζω ότι η πρώτη μαζική φάλαγγα μεταφοράς με αυτούς κατευθύνεται ανατολικά σήμερα. Για τους υπόλοιπους όμως, αυτό που έχουμε κάνει είναι να τους ακινητοποιήσουμε, έτσι ώστε να μην μπορούν να μετακινηθούν από την μια γειτο-

νιά στην άλλη. Δεν τους έχουμε υπό τον έλεγχό μας, σίγουρα, και όσο ξέρω, ούτε έχουμε αρχίσει μαζικές συλλήψεις ούτε έχουμε αναλάβει ακόμα κάποια δράση εναντίον των εβραίων και άλλων εχθρικών στοιχείων. Ας τελειώνουμε και με αυτό τώρα!

Κεφάλαιο 22

Σ

19 Ιουλίου 1993

Τις τελευταίες πέντε μέρες ήμουν μάρτυρας αυτού που σίγουρα είναι μια από τις μεγαλύτερες μαζικές μεταναστεύσεις στην Ιστορία: η εκκένωση της νότιας Καλιφόρνια από τους μαύρους, τους μιγάδες και τους "ανθρώπους των πλοίων". Τους μεταφέρουμε στα ανατολικά με έναν ρυθμό πάνω από ένα εκατομμύριο την ημέρα και ακόμα φαίνονται σαν να μην τελειώνουν ποτέ.

Σήμερα το βράδυ όμως, στην συγκέντρωση της μονάδας μας, έμαθα ότι αύριο περιμένουμε να είναι η τελευταία πλήρης μέρα της εκκένωσης. Μετά από αυτό, τα μόνο που μένει είναι να τους στείλουμε πέρα από τα σύνορα, σε ομάδες μερικών χιλιάδων κάθε φορά, ενώ μαζεύουμε τους διασκορπισμένους και ολοκληρώνουμε τον διαχωρισμό σε μερικές περιοχές οι οποίες είναι ακόμα φυλετικά αναμεμιγμένες.

Οι άνδρες μου και εγώ ήμασταν υπεύθυνοι για να βρούμε μεταφορικά μέσα για αυτούς που δεν μπορούσαν να ταξιδέψουν με τα πόδια. Αρχίσαμε με φορτηγά μεταφορών και μεγάλα αμάξια με καρότσες ικανά να πάρουν εκατό άτομα κάθε φορά και καταλήξαμε να χρησιμοποιούμε όποιο φορτηγάκι διανομών και κάθε κλειστό φορτηγό που μπορούσαμε να βρούμε μέσα ή κοντά στις γειτονίες των μαύρων και των λατινοαμερικάνων που εκκενώνονταν: συνολικά 6.000 φορτηγά περίπου.

Στην αρχή προσπαθήσαμε να κάνουμε προσεκτική δουλειά με το να σιγουρευόμαστε ότι κάθε φορτηγό είχε αρκετά καύσιμα στο ντεπόζιτό του για να κάνει το ταξίδι μέχρι την εχθρική περιοχή, αυτό όμως μας έπαιρνε πολύ χρόνο και έτσι καταλήξαμε στο να σιγουρευόμαστε σε γενικές γραμμές ότι κάθε όχημα είχε αρκετά καύσιμα για το ταξίδι.

Αργά εκτές τα φορτηγά άρχισαν να τελειώνουν και έτσι όλη μέρα σήμερα χρησιμοποιούσαμε επιβατικά αυτοκίνητα. Χώρισα τους μετά βίας 300 άνδρες που είχα στην διάθεσή μου σε ομάδες των δέκα. Κάθε ομάδα μάζεψε σχεδόν πενήντα νεαρούς μαύρους εθελοντές - με την υπόσχεση ότι θα τους δώσουν τρόφιμα - οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι ήταν έμπειροι στο να παραβιάζουν τις μίζες των αυτοκινήτων.

Μετά οι ομάδες μας άρχισαν να μεταφέρουν κάθε παρκαρισμένο αυτοκίνητο, από Φόλκσβάγκεν μέχρι Κάντιλακ, τα οποία μπορούσαν να πάρουν εμπρός και των οποίων οι δείκτες των ντεπόζιτων έδειχναν ότι ήταν γεμάτα τουλάχιστον κατά το ένα τέταρτο, μέσα στις κατάμεστες περιοχές των αφετηριών. Εκεί οι μαύροι εθελοντές κλέφτες αυτοκινήτων έσπρωχναν κάποια έγκυο νέγρα ή κάποιον κουτσό γέρο πίσω από το τιμόνι, γέμιζαν το όχημα με όσο το δυνατόν περισσότερους αράπηδες και διάφορους ανάπηρους, άρρωστους και ανήμπορους έγχρωμους που μπορούσε να χωρέσει - φορτώνοντάς τους μερικές φορές πάνω στις οροφές και τους προφυλακτήρες - και τους έστελναν στο ταξίδι τους. Μετά έρχονταν και για άλλα αυτοκίνητα.

Μου έκανε έκπληξη όταν είδα πόσο αναίσθητοι ήταν οι μαύροι εθελοντές προς τους ανθρώπους της φυλής τους. Μερικοί από τους ηλικιωμένους μαύρους, οι οποίοι δεν μπορούσαν να φροντίσουν τον εαυτό τους, είναι φανερά στο μεταίχμιο του θανάτου από την πείνα και την αφυδάτωση, παρ' όλα αυτά οι εθελοντές μας τους μεταχειρίζονται τόσο άγρια και τους στριμώχνουν τόσο ασφυκτικά μέσα στα αυτοκίνητα που ανατριχιάζω όταν τους βλέπω. Όταν μια παραφορτωμένη Κάντιλακ ξεκίνησε σήμερα το πρωί με δυσκολία για την εθνική οδό με κατεύθυνση προς τα ανατολικά, ένας γέρος νέγρος γλίστρησε και έπεσε από την σκεπή, χτυπώντας με το κεφάλι πάνω στο πεζοδρόμιο και σπάζοντας το κρανίο του σαν αυγό. Οι μαύροι που μόλις είχαν φορτώσει το αυτοκίνη-

το ξέσπασαν σε τρανταχτά γέλια. Φαίνεται ότι ήταν το πιο αστείο πράγμα που είχαν δει εδώ και πολύ καιρό. Η λογιστική μας ήταν πολύ άσχημη. Παραβιάσαμε κάθε κανόνα ασφαλείας που υπήρχε και διακινδυνεύσαμε εξαιρετικά πολύ. Υπήρξαν εκατοντάδες φορές που οι μαύροι θα μπορούσαν να μας επιτεθούν, επειδή ήμασταν τόσο αραιά απλωμένοι και πολλές φορές αναγκαζόμασταν να δουλεύουμε βαθιά μέσα στις ασφυκτικά γεμάτες περιοχές τους χωρίς να υπάρχει προσωπικό κάλυψης για να μας διασώσει σε περίπτωση που υπήρχε κάποιο πρόβλημα.

Πράγματι δεν έχω αρκετούς άνδρες για να χειριστώ σωστά την δουλειά και όλοι μας δουλεύουμε τουλάχιστον 18 ώρες κάθε μέρα, πολλές φορές χωρίς διακοπή για ξεκούραση μέχρι που κουραζόμαστε τόσο πολύ που παραπατάμε. Ευτυχώς που αύριο είναι η τελευταία μέρα, γιατί δεν νομίζω ότι οι άνδρες μου θα κρατήσουν για πολύ ακόμα - ούτε και η τύχη μας. Αυτό που κατορθώσαμε όμως μέχρι στιγμής είναι πραγματικά αξιοσημείωτο. Διώξαμε σχεδόν μισό εκατομμύριο έγχρωμους οι οποίοι δεν θα τα κατάφερναν να πάνε με τα πόδια. Ο κάθε ένας από αυτούς βρίσκεται τώρα κάτω από την ευθύνη του Συστήματος - για να τους ταΐσει, να τους βάλει σε σπίτια, να τους ντύσει και να τους κρατήσει ήσυχους. Μαζί με τα εφτά εκατομμύρια περίπου ικανών μαύρων και λατινοαμερικάνων που τους στέλνουμε, είναι πραγματικά μεγάλη ευθύνη. Αυτή η καινούργια εκκένωση συντελεί σε ένα νέο είδος πολέμου: τον δημογραφικό πόλεμο. Εκτός από το ότι διώχνουμε τους έγχρωμους από την περιοχή μας, κάνουμε μαζί και άλλα δυο πράγματα τα οποία θα μας βοηθήσουν αργότερα με το να τους στέλνουμε στην εχθρική περιοχή: υπερφορτώνουμε την ήδη καταπονημένη οικονομία του Συστήματος και κάνουμε σχεδόν ανυπόφορη την ζωή των Λευκών που ζουν στις περιοχές των συνόρων. Ακόμα και όταν οι πρόσφυγες θα διασκορπιστούν σε όλη την χώρα, θα αποτελούν μια αύξηση του 25 τοις εκατό στον μέσο όρο της πυκνότητας του έγχρωμου πληθυσμού έξω από την Καλιφόρνια. Ακόμα και στους πιο φιλελεύθερους λευκούς υπό πλύση εγκεφάλου θα τους φανεί δυσάρεστη αυτή η αυξανόμενη δόση "αδελφότητας".

Όταν πήγαινα στην συνάντηση που είχε η μονάδα μου πριν μια ώρα, σταμάτησα σε ένα σημείο που είχε πανοραμική θέα προς την πορεία της

εκκένωσης που έβγαινε από το Λος Άντζελες. Ήταν λίγο μετά την δύση του ήλιου, υπήρχε όμως αρκετό φως ώστε να βλέπω καθαρά, και έμεινα άναυδος από την θέα του τεράστιου χείμαρρου των έγχρωμων όντων που κινούνταν αργά προς τα ανατολικά. Όσο μακριά μπορούσα να προσε κάθε κατεύθυνση, σερνόταν αυτή η ανθυγιεινή πλημμύρα. Αργότερα θα ανάψουμε τις λάμπες κατά μήκος της εθνικής οδού και η πορεία θα συνεχιστεί όλη τη νύχτα. Μετά, με την πρωινή ζέστη, η εκκένωση των αρτιμελών θα βρίσκεται υπό τέτοιον έλεγχο έτσι ώστε να υπάρχει χώρος στην εθνική οδό για να μπορούν να περνάνε και πάλι τα οχήματά μας. Ανακαλύψαμε από την αρχή πως όταν τους βάζαμε να περπατήσουν κατά την διάρκεια της ημέρας έπεφταν σαν μύγες.

Η θέα αυτού του τεράστιου, κινούμενου σμήνους εγχρώμων μου έδωσε μια αίσθηση ανακούφισης που κινούνταν μακριά από εμάς, έξω από την περιοχή μας. Αναρίγησα με αποστροφή στην σκέψη του να ήμουν στην άλλη άκρη του δρόμου αυτής της εκκένωσης και να έβλεπα αυτό το σμήνος να κινείται προς εμένα, μέσα στην περιοχή μου.

Αν οι κεφαλές του Συστήματος είχαν την επιλογή, θα γύριζαν τους αράπηδες πίσω στα σύνορα με τα πολυβόλα. Αφού όμως τα σύνορα είναι επανδρωμένα κυρίως με έγχρωμους στρατιώτες, είναι αρκετά δύσκολο να διατάξουν να ανοίξουν πυρ πάνω σε αυτή την έγχρωμη πλημμύρα. Από τότε που άρχισε αυτός ο κατακλυσμός, δεν κατάφεραν να βρουν κάποιο τρόπο για να τον σταματήσουν. Έχουν παγιδευτεί από την δική τους γραμμή προπαγάνδας, η οποία υποστηρίζει ότι κάθε ένα από αυτά τα πλάσματα είναι "ίσος" τους, με "ανθρώπινη αξιοπρέπεια" και τα λοιπά, και πρέπει να του συμπεριφέρονται ανάλογα. Μάλιστα, τα πράγματα έχουν αρχίσει να ξεκαθαρίζουν, και σε διάφορα σημεία φαίνονται όλο και πιο μαύρα! Η απόδειξη αυτού είναι η εισροή Λευκών προσφύγων μέσα στην περιοχή μας από τα ανατολικά. Από εκατό περίπου την μέρα πριν δέκα μέρες, ο αριθμός τους έχει αυξηθεί σε αρκετές χιλιάδες την μέρα. Μέχρι σήμερα το απόγευμα, οι συνοροφύλακές μας έχουν αφήσει πάνω από 25.000 Λευκούς να περάσουν τα σύνορά μας.

Φαίνεται ότι οι περισσότεροι από αυτούς απλώς τρέχουν για να ξεφύγουν από τους μαύρους στρατιώτες και τους μαύρους και λατινοαμε-

ρικάνους πρόσφυγες που ξεχύθηκαν στις περιοχές των εχθρικών συνόρων. Αν είναι ευκολότερο για αυτούς να τρέξουν προς τα δυτικά αντί για τα ανατολικά, τότε έρχονται προς τα δυτικά. Περίπου το δέκα τοις εκατό όμως από αυτούς δεν είναι από τις περιοχές κοντά στα σύνορα. Είναι Λευκοί εθελοντές που πέρασαν επίτηδες τα σύνορα για να πάρουν μέρος στον αγώνα μας. Μερικοί έχουν έρθει από τόσο μακριά όσο την Ανατολική Ακτή, ολόκληρες οικογένειες όπως και νεαροί, οι οποίοι πήραν αυτή την απόφαση μόλις κατάλαβαν σε όλη τη χώρα ότι η επανάστασή μας έχει πράγματι υπό τον έλεγχό της την περιοχή εδώ.

24 Ιουλίου Έχω γίνει πραγματικά ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές. Μόλις επέστρεψα στο αρχηγείο από ένα ταξίδι για επιδιορθώσεις στον μεγάλο ηλεκτρικό σταθμό έξω από την Σάντα Μπάρμπαρα. Προκαλούσε διακοπές ρεύματος εδώ σχεδόν κάθε μέρα και έπρεπε να βρω τι συμβαίνει και τι δεν πήγαινε καλά και να πάρω ένα συνεργείο επιδιορθώσεων για να το φτιάξω. Θα είμαι σίγουρα ευχαριστημένος όταν θα οργανώσουμε τους πολίτες εδώ, έτσι ώστε ο κόσμος που θα κρατάει τις δημόσιες υπηρεσίες σε λειτουργία να γυρίσει πίσω στις δουλειές του.

Το κάθε πράγμα πρέπει όμως να γίνει με την σειρά του, και αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αποκαταστήσουμε την δημόσια τάξη και να εξασφαλίσουμε επαρκή παροχή τροφίμων. Ακόμα δεν έχουμε τάξη, φέρνουμε όμως αρκετά τρόφιμα μέσα στην μητροπολιτική περιοχή για να κρατήσουμε τον κόσμο μακριά από τον λιμό. Είχα μια εικόνα του πώς το καταφέρνουμε αυτό κατά την διάρκεια του ταξιδιού μου στην Σάντα Μπάρμπαρα. Στην εξοχή συνάντησα εκατοντάδες οργανωμένες ομάδες Λευκών νέων, μερικοί από αυτούς δούλευαν σε περιβόλια και σε κήπους με φρουτόδεντρα, άλλοι περπατούσαν κατά μήκος του δρόμου τραγουδώντας, με καλάθια γεμάτα φρούτα κρεμασμένα από τους ώμους τους. Όλοι τους ήταν ηλιοκαμένοι και φαίνονταν χαρούμενοι και γεμάτοι υγεία. Μεγάλη διαφορά από την πείνα και τις εξεγέρσεις στις πόλεις!

Είπα στον οδηγό να σταματήσει όταν πλησιάσαμε μια ομάδα από 20 νεαρά κορίτσια, όλα τους φορώντας χοντρά γάντια εργασίας και ντυμένα με κοντά παντελόνια και ποδιές διαφόρων ειδών. Η επικεφαλής τους ήταν μια δεκαπεντάχρονη με φακίδες και κοτσίδες η οποία παρουσίασε

χαρούμενα την ομάδα της ως την 128η Ταξιαρχία Τροφίμων του Λος Άντζελες. Μόλις είχαν τελειώσει το επί πέντε ώρες μάζεμα φρούτων και πήγαιναν για πρόγευμα στην κατασκήνωσή τους που βρισκόταν λίγο πιο κάτω στο δρόμο. Λοιπόν, είπα στον εαυτό μου, αυτό δύσκολα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ταξιαρχία, σίγουρα όμως υπάρχει περισσότερη οργανωμένη στους πολίτες από ότι γνώριζα. Ήξερα ότι το κορίτσι είναι πολύ μικρό για να είναι μέλος της Οργάνωσης και, όπως φάνηκε γρήγορα, δεν είχε εντελώς καμία πολιτική κατάρτιση. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι τα πράγματα πίσω στην πόλη ήταν τρομακτικά και δυσάρεστα και έτσι όταν η συμπαθητική κυρία με το περιβραχιόνιο στο κέντρο έκτακτης διανομής τροφίμων μίλησε σε αυτή και τους γονείς της και τους είπε ότι τους νέους που θα πήγαιναν εθελοντικά να δουλέψουν στα αγροκτήματα θα τους περιποιούνταν και θα τους έδιναν αρκετά τρόφιμα, συμφώνησαν ότι θα έπρεπε να πάει. Αυτό έγινε πριν μια εβδομάδα και εκτές ανακηρύχθηκε αρχηγός της ομάδας των κοριτσιών που ήταν.

Την ρώτησα τι πιστεύει για την δουλειά της. Αυτή είπε ότι είναι δύσκολη, ξέρει όμως ότι είναι σημαντικό αυτή και τα κορίτσια της να μαζέψουν όσο το δυνατόν περισσότερα φρούτα, έτσι ώστε οι γονείς και οι φίλοι τους πίσω στην πόλη να μπορέσουν να φάνε. Οι ενήλικες στην κατασκήνωση τους εξήγησαν πόσο σημαντική ευθύνη είχαν. Τους είχαν μιλήσει για την σημασία της επανάστασης; Όχι, δεν γνωρίζει τίποτα πάνω σε αυτό, απλώς ότι έφυγαν οι λατινοαμερικάνοι εργάτες των αγροκτημάτων και τώρα οι Λευκοί θα πρέπει να κάνουν αυτή τη δουλειά. Πιστεύει ότι αυτό ίσως είναι καλή ιδέα. Εκτός από αυτό, το μόνο πράγμα που είχαν μάθει όλα τα κορίτσια ήταν πώς να κάνουν την συγκεκριμένη δουλειά - και τα τραγούδια της δουλειάς και τις διαλέξεις υγιεινής τα βράδια, γύρω από την φωτιά. Λοιπόν, αυτή δεν είναι άσχημη αρχή για τα παιδιά ηλικίας 12 με 15 ετών. Θα υπάρξει χρόνος αργότερα για την περαιτέρω διδασκαλία τους. Ας ήταν και οι ενήλικες τόσο συνεργάσιμοι όσο τα παιδιά! Τα κορίτσια είχαν ένα παράπονο: το φαγητό τους. Υπήρχε άφθονο, ήταν όμως μόνο φρούτα και λαχανικά, χωρίς κρέας, χωρίς γάλα, ούτε καν ψωμί. Σίγουρα, αυτοί που οργανώνουν τις ταξιαρχίες τροφίμων έχουν και αυτοί μερικά λογιστικά προβλήματα για να λύσουν.

Ανταλλάξαμε με τα κορίτσια μισή κούτα κονσέρβες σαρδέλας και μερικά κουτιά κράκερ που είχαμε στο αυτοκίνητο με ένα καλάθι μήλα, και έτσι και οι δυο πλευρές είχαν κάνει μια καλή συμφωνία. Όταν περάσαμε τα βουνά βόρεια του Λος Άντζελες συναντήσαμε μια μακριά φάλαγγα από οδοιπόρους, οι οποίοι φρουρούνταν στενά από στρατιώτες και προσωπικό της Οργάνωσης. Ενώ τους προσπερνούσαμε οδηγώντας αργά, παρατήρησα τους κρατούμενους από κοντά, προσπαθώντας να καταλάβω τι ήταν. Δεν μου φαίνονταν μαύροι ή λατινοαμερικάνοι, και όμως ελάχιστοι μόνο από αυτούς φαινόταν σαν λευκοί. Πολλά από τα πρόσωπα ήταν φανερά εβραίοι, ενώ άλλοι είχαν χαρακτηριστικά ή μαλλιά που υποδήλωναν νεγροειδή κληρονομικότητα. Το μπροστινό μέρος της φάλαγγας έστριψε έξω από τον κυρίως δρόμο σε ένα ελάχιστα χρησιμοποιημένο μονοπάτι το οποίο χανόταν μέσα σε ένα φαράγγι στρωμένο από βράχια, ενώ το πίσω μέρος εκτείνονταν για πολλά μίλια πίσω προς την πόλη. Το κομμάτι μόνο που συναντήσαμε ίσως να ήταν γύρω στα 50.000 άτομα, εκπρόσωποι κάθε ηλικίας και φύλου. Πίσω στο αρχηγείο ρώτησα σχετικά με την παράξενη φάλαγγα. Κανείς δεν ήταν σίγουρος, αν και η κοινή γνώμη έλεγε ότι ήταν οι εβραίοι και οι μιγάδες με αρκετά ανοιχτό χρώμα για να συμπεριληφθούν με τους πρόσφυγες που έφυγαν για τα ανατολικά. Θυμάμαι τώρα κάτι που με παραξένεψε πριν λίγες μέρες: ο διαχωρισμός των ανοιχτόχρωμων μαύρων - αυτών που ήταν σχεδόν λευκοί, κατά το ένα όγδοο και το ένα τέταρτο, οι αταξινόμητοι μιγάδες διαφόρων ασιατικών και νότιων κλιμάτων - από τους άλλους κατά τις επιχειρήσεις συγκέντρωσης και εκκένωσης.

Τώρα νομίζω ότι καταλαβαίνω. Με αυτούς που ξεχωρίζουν φανερά ότι είναι έγχρωμοι είναι αυτοί με τους οποίους θέλουμε να αυξήσουμε την φυλετική πίεση πάνω στους Λευκούς εκτός της Καλιφόρνια. Η παρουσία περισσοτέρων σχεδόν-λευκών μιγάδων απλά θα μπέρδευε αυτό το θέμα - και υπάρχει πάντα ο κίνδυνος ότι αργότερα ίσως τους "περάσουν" για Λευκούς. Καλύτερα να ασχοληθούμε με αυτούς τώρα, μόλις τους πιάσουμε. Υποπτεύομαι ότι το ταξίδι τους μέσα σε αυτό το φαράγγι βόρεια από εδώ θα είναι χωρίς επιστροφή! Σίγουρα όμως υπάρχουν ακόμα πολλές λεπτομερείς εξετάσεις που πρέπει να γίνουν. Ξεκαθαρίσαμε τις πε-

ριοχές που ήταν μόνο μαύροι και λατινοαμερικάνοι και ορισμένες εβραϊκές γειτονιές, υπάρχουν όμως ακόμα περιοχές, οι οποίες αποτελούν σχεδόν την μισή αστική περιοχή που βρίσκεται υπό τον έλεγχό μας, όπου κυριαρχεί πλήρες χάος και όπου οι εβραίοι, σε συνεργασία με ανατρεπτικά στοιχεία μεταξύ των Λευκών, γίνονται όλο και πιο δυνατοί μέρα με τη μέρα. Οι διαδηλώσεις και οι εξεγέρσεις στους χειρότερους τομείς είναι σχεδόν συνεχείς και οι εβραίοι χρησιμοποιούν φυλλάδια και άλλα μέσα για να διατηρήσουν την γενική αναταραχή και σε άλλους τομείς. Από την Παρασκευή έχουν σκοτωθεί τέσσερις δικοί μας από ακροβολιστές. Κάτι πρέπει να γίνει σύντομα!

25 Ιουνίου Σήμερα ήταν μια ευχάριστη αλλαγή από την συνηθισμένη δουλειά μου: πέρασα την ημέρα παίρνοντας συνεντεύξεις από μερικούς εθελοντές που είχαν περάσει μέσα στην περιοχή μας από τις 4 Ιουλίου, προσπαθώντας να διαλέξω εκατό περίπου άτομα για μια ομάδα επίλυσης ειδικών προβλημάτων η οποία θα αρχίσει να κάνει με συστηματικό και τακτικό τρόπο αυτού του είδους τις μηχανολογικές και λογιστικές εργασίες με τις οποίες είχα κολλήσει μέχρι τώρα εγώ και το συνεργείο μου. Οι άνθρωποι με τους οποίους μίλησα είχαν ελεγχθεί πριν έρθουν σε εμένα και όλοι τους έχουν κάποια γνώση πάνω σε μηχανολογικά θέματα ή σε διοίκηση βιομηχανιών. Είναι γύρω στα 300 άτομα, μαζί με εκατό περίπου γυναίκες και παιδιά, οι οποίοι είναι μια ένδειξη της ουσιώδης ροής καινούργιου αίματος μέσα στην περιοχή μας. Δεν ξέρω πόσοι είναι συνολικά μέχρι τώρα, ξέρω όμως ότι η Οργάνωση έχει αυξήσει την δύναμή της στην Καλιφόρνια αρκετά μέσα στις τρεις τελευταίες εβδομάδες - και δεχόμαστε ως μέλη μόνο ένα μικρό μέρος από τους καινούργιους εθελοντές.

Η πλειοψηφία είτε έχει οργανωθεί σε τάγματα εργασίας, κυρίως για αγροτικές εργασίες ή, στην περίπτωση αρκετών από τους άνδρες που βρίσκονται σε ηλικία στράτευσης, έχουν φορέσει στρατιωτικές στολές και τους έχουν δοθεί τυφέκια που πήραμε από ένα από τα βομβαρδισμένα οπλοστάσια της Εθνοφρουράς. Με αυτόν τον τρόπο αυξάνουμε σταδιακά την γενική αξιοπιστία, αν όχι την επαγγελματικότητα, της στρατιωτικής δύναμης που βρίσκεται υπό τον έλεγχό μας. Πολλοί από αυτούς τους "στιγμιαίους στρατιώτες" έχουν μικρή ή και καθόλου στρατιωτική

εκπαίδευση και δεν είχαμε την ευκαιρία να τους δώσουμε κάποια από την ιδεολογική προετοιμασία την οποία δέχονται τα νέα μέλη της Οργάνωσης, παρ' όλα αυτά συμπαθούν φανερά περισσότερο τον σκοπό μας από ότι οι απλοί στρατιώτες. Τους σκορπίζουμε μέσα στις συνηθισμένες μονάδες όσο πιο γρήγορα μπορούμε. Εξέτασα αυτούς τους ανθρώπους που είδα σήμερα σχετικά με τον παρόν τρόπο ζωής τους και την οικογενειακή τους κατάσταση όπως επίσης και σχετικά με την εκπαίδευσή τους και την εργασιακή εμπειρία τους. Σχεδόν όλοι τους στάλθηκαν σε ένα τετράγωνο πρόσφατα εγκαταλημένων οικιακών συγκροτημάτων σε μια πρώην μαύρη περιοχή, λίγο νοτιότερα από το κέντρο του Λος Άντζελες. Η Οργάνωση έχει στήσει ένα καινούργιο αρχηγείο μονάδων σε μια ψηλή πολυκατοικία εκεί, και εκεί ήταν που έγιναν οι συνεντεύξεις.

Υπήρξαν ελάχιστα παράπονα από αυτούς με τους οποίους μίλησα, αν και όλοι ανέφεραν την εξαιρετικά βρώμικη κατάσταση των κτιρίων στα οποία μετακόμισαν. Μερικά από τα διαμερίσματα είναι τόσο εμποτισμένα με βρωμιά που είναι αδύνατον να κατοικηθούν. Όλοι τους όμως έπιασαν χαρούμενοι δουλειά και οι προσπάθειες απολύμανσης, τριψίματος και βαψίματος έχουν κάνει μια αξιοσημείωτη μεταμόρφωση μέσα σε λίγες μόνο μέρες. Έκανα μια σύντομη περιοδεία επιθεώρησης και ήταν ευχάριστο να βλέπεις όμορφα, Λευκά παιδιά να παίζουν ήσυχα εκεί που πριν ήταν συγκεντρωμένες ορδές από παιδιά μαύρων που τσίριζαν. Μια ομάδα είκοσι περίπου γονιών δούλευε ακόμα γύρω από τα σπίτια. Είχαν φτιάξει ένα μικρό βουνό από σκουπίδια: κουτάκια από μπύρες, πακέτα τσιγάρων, άδεια κουτιά έτοιμου φαγητού, κατεστραμμένα έπιπλα και σκουριασμένα αντικείμενα. Δυο γυναίκες είχαν οριοθετήσει μια μεγάλη, έρημη περιοχή από πατημένο γρασίδι με στύλους και σπάγκο και έσκαβαν την γη για να κάνουν έναν κοινό κήπο λαχανικών. Στα παράθυρα που πριν υπήρχαν μόνο σκισμένα χάρτινα σκιάδια, τώρα είχαν τοποθετηθεί ανοιχτόχρωμες κουρτίνες - αυτοσχεδιασμένες από σεντόνια που τα είχαν βάψει, φαντάζομαι. Στις ζαρντινιέρες που πριν ήταν γεμάτες από άδεια μπουκάλια ποτών, τώρα υπάρχουν φρέσκα λουλούδια. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους ήρθαν εδώ με τίποτα άλλο παρά τα ρούχα τους, έχοντας αφήσει τα πάντα πίσω και διακινδυνεύο-

ντας τις ζωές τους για να μπορέσουν να έρθουν μαζί μας. Είναι ντροπή που δεν μπορούμε να κάνουμε περισσότερα για αυτούς τώρα, είναι όμως από τους τύπους που μπορούν πολύ καλά να φροντίσουν τον εαυτό τους. Ένας από τους πρώτους εθελοντές που διάλεξα σήμερα το πρωί ήταν ένας άνδρας που έπρεπε να βρει ένα κατάλληλο φορτηγό και να το χρησιμοποιεί για να μεταφέρει σε τακτά χρονικά διαστήματα τα απορρίμματα μακριά από τις καινούργιες εγκαταστάσεις και να μεταφέρει τρόφιμα κάθε μέρα από το κοντινότερο σημείο διανομής, που βρίσκεται περίπου έξι μίλια μακρύτερα. Θα είναι υπεύθυνος για την συντήρηση των μηχανών του και για να βρίσκει βενζίνη απ' οπουδήποτε μπορεί, μέχρι να βρούμε χρόνο να στήσουμε ένα καινούργιο σύστημα διανομής καυσίμων. Είναι ένας άνδρας εξήντα ετών ο οποίος είχε μια βιομηχανία πλαστικών στην Ιντιάνα, είναι όμως ευτυχισμένος που είναι σκουπιδιάρης εδώ!

Μόλις τακτοποιήσουμε την γενική κατάσταση των πολιτών, η μέση πληθυσμιακή πυκνότητα στο δικό μας μέρος της Καλιφόρνια θα είναι λίγο μικρότερη του μισού από αυτή που ήταν ένα μήνα πριν. Θα υπάρχουν αρκετά σπίτια για τον καινούργιο κόσμο που έρχεται εδώ και ίσως να ισοπεδώσουμε τις μισές σχεδόν από τις οικιακές και εμπορικές περιοχές της κομητείας του Λος Άντζελες, θα φυτέψουμε δέντρα και θα τους φτιάξουμε ένα άλσος. Αυτό όμως θα γίνει στο μέλλον, και για τώρα ο στόχος μας είναι απλώς να εγκαταστήσουμε προσωρινά τον καινούργιο κόσμο σε περιοχές που είναι καλά απομονωμένες από αυτές που δεν έχουν ακόμα ηρεμήσει και ξεκαθαριστεί. Ακόμα όμως και η μικρότερη αρχή που έχουμε ήδη κάνει με γεμίζει με χαρά και υπερηφάνεια. Πόσο θαυμάσιο είναι να περπατάς σε δρόμους που μόλις πριν μερικές εβδομάδες ήταν γεμάτοι με έγχρωμους που στέκονταν σε κάθε γωνία και είσοδο και να βλέπεις μόνο Λευκά πρόσωπα - καθαρά, ευτυχισμένα, ενθουσιασμένα Λευκά πρόσωπα, αποφασισμένα και γεμάτα ελπίδα για το μέλλον! Καμία θυσία δεν είναι αρκετή για να ολοκληρώσουμε με επιτυχία την επανάστασή μας και να εξασφαλίσουμε το μέλλον για αυτούς - και για τα κορίτσια της 128ης Ταξιαρχίας Τροφίμων του Λος Άντζελες και για εκατομμύρια άλλους σαν αυτούς σε όλη τη χώρα!

Κεφάλαιο 23

1 Αυγούστου 1993

Σήμερα ήταν η Ημέρα του Σχοινιού - μια βλοσυρή και αιματοβαμμένη μέρα, όμως και αδύνατον να αποφευχθεί. Σήμερα, για πρώτη φορά μετά από εβδομάδες, ολόκληρη η νότια Καλιφόρνια είναι τελείως ήσυχη και ειρηνική. Η νύχτα όμως είναι γεμάτη με σιωπηλούς τρόμους. Από δεκάδες χιλιάδες λάμπες, στύλους ηλεκτρικού ρεύματος και δέντρα σε ολόκληρη την τεράστια μητροπολιτική περιοχή κρέμονται φρικτές μορφές.

Στις φωτισμένες περιοχές μπορείς να τις δεις παντού. Ακόμα και οι οδικές πινακίδες στις διασταυρώσεις πήραν μέρος σε αυτή τη δουλειά και σχεδόν σε κάθε γωνία του δρόμου που πέρασα σήμερα το βράδυ πηγαίνοντας προς το αρχηγείο υπήρχε και ένα πτώμα που αιωρούνταν, τέσσερα σε κάθε διασταύρωση. Σε μια μόνο ανυψωμένη διάβαση ένα μίλι από εδώ κρέμονται τριάντα περίπου άτομα, έχοντας το κάθε ένα μια χαρακτηριστική επιγραφή γύρω από τον λαιμό του η οποία φέρει την τυπωμένη φράση: "Πρόδωσα την Φυλή μου." Δυο ή τρεις από αυτή την ομάδα είχαν τυλιχτεί με τους μανδύες της ακαδημίας πριν τους κρεμάσουν, και όλοι τους φαίνεται ότι είναι μέλη του κοντινού πανεπιστημίου του UCLA. Στις περιοχές που δεν έχουμε αποκαταστήσει ακόμα το ηλεκτρικό ρεύμα τα πτώματα είναι λιγότερο ορατά, όμως το αίσθημα τρόμου που πλανάται στον αέρα είναι χειρότερο εκεί παρά στις φωτισμένες πε-

ριοχές. Όταν τελείωσε σήμερα η συγκέντρωση της μονάδας μου έπρεπε να περάσω από έναν δίχως φως τομέα κατοικιών μάκρους δυο τετραγώνων που βρισκόταν μεταξύ του αρχηγείου και του μέρους που έμενα. Στην μέση ενός από τα αφώτιστα τετράγωνα είδα κάτι που φαινόταν σαν να στέκεται κάποιος πάνω στο πεζοδρόμιο ακριβώς μπροστά μου. Ενώ πλησίαζα την σιωπηλή φιγούρα, της οποίας τα χαρακτηριστικά ήταν κρυμμένα από την σκιά ενός δέντρου που υψωνόταν πάνω από το πεζοδρόμιο, αυτή παρέμενε ακίνητη, φράζοντας τον δρόμο μου.

Έχοντας κάποια υποψία, έβγαλα το πιστόλι μου από τη θήκη του. Τότε, ενώ ήμουν μερικά πόδια μακρύτερα από την φιγούρα, η οποία ήταν στραμμένη από την αντίθετη πλευρά από μένα, άρχισε να γυρίζει αργά προς το μέρος μου. Υπήρχε κάτι το απερίγραπτα απόκοσμο σε αυτή την κίνηση και σταμάτησα εκεί που βρισκόμουν ενώ η φιγούρα συνέχισε να γυρίζει. Ένα ελαφρό αεράκι τάραξε το φύλλωμα από πάνω και ξαφνικά μια δέσμη σεληνόφωτος πέρασε μέσα από τα φύλλα και έπεσε κατευθείαν πάνω στην σιωπηλή φιγούρα που γύριζε μπροστά μου.

Το πρώτο πράγμα που είδα στο σεληνόφως ήταν η επιγραφή με την φράση γραμμένη με μεγάλα, απλά γράμματα : "Βεβήλωσα την Φυλή μου". Πάνω από την επιγραφή κοιτούσε με απλανές βλέμμα το φρικτά πρησμένο, μελανιασμένο πρόσωπο μιας νεαρής γυναίκας, τα μάτια της ήταν ορθάνοιχτα και έτοιμα να πεταχτούν από τις κόγχες τους, το στόμα της έχασκε ορθάνοιχτο. Τελικά διέκρινα την λεπτή, κάθετη γραμμή του σχοινιού που χανόταν μέσα στα κλαδιά που βρισκόταν από πάνω. Φαίνεται ότι το σχοινί είχε γλιστρήσει κάπως ή το κλαδί από το οποίο ήταν δεμένο είχε λυγίσει, ώσπου τα πόδια της γυναίκας ακουμπούσαν πάνω στο πεζοδρόμιο, δίνοντας την παράξενη εικόνα ενός πτώματος να στέκεται όρθιο με την θέλησή του. Αναρίγησα και συνέχισα γρήγορα τον δρόμο μου. Υπάρχουν αρκετά χιλιάδες κρεμασμένα πτώματα γυναικών σαν αυτό σε αυτή την πόλη σήμερα, όλα φορώντας την χαρακτηριστική επιγραφή γύρω από τον λαιμό τους. Είναι οι λευκές γυναίκες που είχαν παντρευτεί ή συζούσαν με μαύρους, με εβραίους ή με οποιονδήποτε μη Λευκό άνδρα.

Υπάρχει και ένας αριθμός ανδρών που φοράει την επιγραφή "Βεβήλωσα την Φυλή μου", οι γυναίκες όμως υπερτερούν από αυτούς κα-

τά εφτά-οκτώ προς ένα. Από την άλλη, το ενενήντα τοις εκατό των πτωμάτων που φοράνε την επιγραφή "Πρόδωσα την Φυλή μου" είναι άνδρες, και έτσι φαίνεται ότι τα φύλα είναι κάπως εξισορροπημένα.

Αυτοί που φέρουν τις τελευταίες επιγραφές είναι οι πολιτικοί, οι δικηγόροι, οι επιχειρηματίες, οι παρουσιαστές της τηλεόρασης, οι δημοσιογράφοι και οι συντάκτες των εφημερίδων, οι δικαστές, οι δάσκαλοι, οι σχολικοί αξιωματούχοι, οι "πολιτικοί αρχηγοί", οι γραφειοκράτες, οι ιεροκήρυκες και όλοι όσοι, που για λόγους καριέρας ή θέσεως ή ψήφων ή για οτιδήποτε άλλο, βοήθησαν στην προώθηση ή στην εφαρμογή του φυλετικού προγράμματος του Συστήματος. Το Σύστημα τους είχε πληρώσει ήδη τα τριάκοντα αργύρια. Σήμερα τους πληρώσαμε εμείς.

Αυτό άρχισε στις τρεις η ώρα σήμερα το πρωί. Εχτές ήταν μια ειδικά άσχημη ημέρα εξεγέρσεων, όπου οι εβραίοι με την χρήση μεγαφώνων ξεσήκωναν τα πλήθη και τα παρακινούσαν να πετάνε πέτρες και μπουκάλια στους στρατιώτες μας. Φώναζαν ρυθμικά "κάτω ο ρατσισμός" και "ισότητα για πάντα" και άλλα συνθήματα που τους είχαν μάθει οι εβραίοι. Μου θύμισε τις μαζικές διαδηλώσεις της εποχής του Βιετνάμ. Οι εβραίοι έχουν ταλέντο σε κάτι τέτοια. Μέχρι τις τρεις σήμερα το πρωί όμως τα πλήθη είχαν ήδη τελειώσει το όργιο βίας τους και τα συνθήματα και είχαν πέσει στα κρεβάτια τους - όλοι εκτός από μερικές ομάδες σκληροπυρηνικών οι οποίοι είχαν αναρτήσει μεγάφωνα και μετέδιδαν δυνατά ραδιοφωνικές εκπομπές του Συστήματος σε όλες τις γύρω γειτονιές, εκπομπές που άλλαζαν από τσιριχτή ροκ "μουσική" σε εκκλήσεις για "αδελφότητα".

Ξαφνικά σε χιλιάδες τετράγωνα εμφανίστηκαν ταυτόχρονα ομάδες στρατιωτών μας με συγχρονισμένα ρολόγια, σε πενήντα διαφορετικές συνοικίες και κάθε ομαδάρχης είχε μια μακριά λίστα με ονόματα και διευθύνσεις. Η εκκωφαντική μουσική ξαφνικά σταμάτησε και αντικαταστήθηκε με τον ήχο από χιλιάδες πόρτες που σπάνε, ενώ αρβυλοφορεμένα πόδια τις άνοιγαν με κλοτσιές. Ήταν όπως στις Εφόδους Όπλων πριν τέσσερα χρόνια, μόνο που τα πράγματα ήταν τώρα αντεστραμμένα - και το αποτέλεσμα ήταν περισσότερο δραστικό και μόνιμο σε αυτούς που τους γινόταν οι έφοδοι. Σε αυτούς που οι στρατιώτες τράβαγαν έξω στον δρόμο, συνέβαινε ένα από αυτά τα δυο πράγματα. Αν ήταν έγχρωμοι - και αυ-

τό συμπεριλάμβανε όλους τους εβραίους και οποιονδήποτε έμοιαζε να έχει κάποιον έγχρωμο πρόγονο - τους έσπρωχναν σε βιαστικά σχηματισμένες φάλαγγες και άρχιζαν την δίχως επιστροφή πορεία τους προς το φαράγγι που βρισκόταν στους πρόποδες των λόφων βόρεια της πόλης. Η παραμικρή αντίσταση, οποιαδήποτε προσπάθεια να αντιμιλήσουν ή να καθυστερήσουν είχε σαν αποτέλεσμα μια γρήγορη σφαίρα.

Οι Λευκοί, από την άλλη, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, απαγχονίζονταν επί τόπου. Η μια από τις δυο τυπωμένες επιγραφές κρεμιόνταν πάνω στο στήθος του θύματος, έδεναν γρήγορα τα χέρια του πίσω από την πλάτη του, πέρναγαν ένα σχοινί σε ένα γερό κλαδί ή οδική επιγραφή με την άλλη άκρη δεμένη γύρω από τον λαιμό του και μετά τον τραβούσαν από το έδαφος χωρίς άλλη καθυστέρηση και τον άφηναν να χορεύει στον αέρα ενώ οι στρατιώτες πήγαιναν στο επόμενο όνομα της λίστας τους. Οι απαγχονισμοί και η δημιουργία των φαλαγγών του θανάτου διάρκεσαν για δέκα περίπου ώρες χωρίς διακοπή. Όταν οι στρατιώτες τελείωσαν το σκληρό έργο τους νωρίς σήμερα το απόγευμα και άρχισαν να επιστρέφουν στους στρατώνες τους, η περιοχή του Λος Άντζελες ήταν εντελώς ήσυχη. Οι κάτοικοι των γειτονιών στις οποίες μπορούσαμε να προχωρήσουμε με ασφάλεια μόνο μέσα σε τεθωρακισμένα μέχρι εχτές έτρεμαν πίσω από κλειστές πόρτες σήμερα, με φόβο μήπως και τους δουν ακόμα να παρακολουθούν πίσω από το άνοιγμα των τραβηγμένων κουρτινών τους. Ολόκληρο το πρωί δεν υπήρξε κάποια οργανωμένη αντίσταση μεγάλης έκτασης στους στρατιώτες μας και μέχρι σήμερα το απόγευμα ακόμα και η επιθυμία για αντίσταση είχε χαθεί.

Εγώ και οι άνδρες μου βρισκόμασταν στην μέση των πραγμάτων όλη την μέρα, αναλαμβάνοντας κυρίως τα λογιστικά. Όταν τα εκτελεστικά αποσπάσματα άρχισαν να έχουν έλλειψη σχοινιού, ξηλώσαμε αρκετά μίλια καλωδίων από τους ηλεκτρικούς στύλους για να το χρησιμοποιήσουμε στη θέση του. Επίσης συγκεντρώσαμε και εκατοντάδες σκάλες.

Επίσης εμείς ήμασταν εκείνοι που τοιχοκολλήσαμε τις προκηρύξεις της Επαναστατικής Διοίκησης σε κάθε τετράγωνο, προειδοποιώντας τους κατοίκους ότι από εδώ και πέρα οποιαδήποτε πράξη λεηλασίας, εξέγερσης ή δολιοφθοράς ή οποιαδήποτε άρνηση υπακοής σε διαταγή κάποιου στρα-

τιώτη, θα έχει σαν αποτέλεσμα στην συνοπτική εκτέλεση του παραβάτη. Οι προκηρύξεις περιλαμβάνουν επίσης μια παρόμοια προειδοποίηση για οποιονδήποτε παρέχει εν γνώσει του καταφύγιο σε εβραίους ή άλλους έγχρωμους ή παρέχει με την θέλησή του ψεύτικες πληροφορίες ή αποκρύπτει πληροφορίες από τις μονάδες της αστυνομία μας. Τέλος, δίνουν το σημείο αναφορών σε κάθε γειτονιά όπου ο κάθε ένας, σύμφωνα με την ώρα και την ημερομηνία ανάλογα με την θέση του ονόματός του στο αλφάβητο, πρέπει να παρουσιαστεί για να εγγραφεί και να τοποθετηθεί σε κάποια μονάδα εργασίας. Σχεδόν μπλέχτηκα σε ένοπλη μάχη με κάποιον διοικητή λόχου κοντά στο Δημαρχείο σήμερα το πρωί γύρω στις εννέα η ώρα. Εκεί μεταφέρουμε όλες τις προσωπικότητες για να απαγχονιστούν: τους διάσημους πολιτικούς, έναν αριθμό γνωστών ηθοποιών του Χόλλυγουντ και αρκετές προσωπικότητες της τηλεόρασης. Αν τους κρεμάγαμε μπροστά από τα σπίτια τους όπως οποιονδήποτε άλλον, θα τους βλέπανε λίγοι μόνο και θέλαμε το παράδειγμά τους να είναι διδακτικό στο ευρύτερο κοινό. Για τον ίδιο λόγο πολλούς ιερείς που βρίσκονταν στην λίστα μας τους πήγαιναν σε μια από τις τρεις μεγάλες εκκλησίες όπου είχαμε στήσει τηλεοπτικά συνεργεία για να μεταδώσουμε τις εκτελέσεις τους.

Το πρόβλημα ήταν ότι πολλοί από αυτά τα μεγάλα ονόματα έφταναν στο Δημαρχείο πιο πολύ νεκροί παρά ζωντανοί. Οι στρατιώτες μέσα στα φορτηγά που τους μετέφεραν τους είχαν ήδη αναλάβει. Μια διάσημη ηθοποιός, γνωστή για τις φυλετικές επιμιξίες της, η οποία είχε πρωταγωνιστήσει σε αρκετές ακριβές παραγωγές διαφυλετικών "ερωτικών" επών, είχε χάσει τα περισσότερα από τα μαλλιά της, το ένα μάτι της και αρκετά δόντια - χωρίς να αναφέρω και τα ρούχα της - μέχρι να περαστεί η θηλιά γύρω από τον λαιμό της. Ήταν μια μελανιασμένη και ματωμένη μάζα. Δεν θα μπορούσα να καταλάβω ποια είναι αν δεν ρώταγα. Αναρωτήθηκα, ποιος ήταν ο λόγος του δημόσιου απαγχονισμού της όταν το κοινό δεν θα μπορούσε να την αναγνωρίσει και να βγάλει τα σωστά συμπεράσματα μέσα από την προηγούμενη συμπεριφορά της και την τιμωρία της;

Μια αναταραχή κοντά σε ένα από τα φορτηγά που μόλις είχαν φτάσει μου τράβηξε την προσοχή. Ένας πολύ χοντρός ηλικιωμένος άνδρας, στον οποίο αναγνώρισα αμέσως τον Ομοσπονδιακό δικαστή που είχε παρα-

δώσει μερικούς από τους πιο εξωφρενικούς κανονισμούς του Συστήματος τα τελευταία χρόνια - συμπεριλαμβανομένου και αυτού που επικύρωνε την δυνατότητα για συλλήψεις που είχε δοθεί από τα Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων στους μαύρους βοηθούς τους - αντιστεκόταν στις προσπάθειες των στρατιωτών να του βγάλουν τις πυτζάμες του και να τον ντύσουν με τον δικαστικό του μανδύα.

Ένας από τους στρατιώτες τον έριξε κάτω και τότε άλλοι τέσσερις άρχισαν να τον κλοτσάνε και να τον χτυπούν συνεχώς στο πρόσωπο, το στομάχι και την βουβωνική χώρα με τους υποκόπανους των όπλων τους. Αυτός είχε λιποθυμήσει και ήταν σχεδόν νεκρός όταν πέρασαν την θηλιά γύρω από τον λαιμό του και η παράλυτη φιγούρα του υψώθηκε μέχρι την μέση του στύλου της λάμπας. Ένας κάμεραμαν της τηλεόρασης κατέγραφε την όλη σκηνή και την μετέδιδε ζωντανά.

Ήμουν τελείως αηδιασμένος με αυτό το περιστατικό και με πολλά άλλα της ίδιας φύσεως και έψαξα να βρω τον αξιωματικό που ήταν υπεύθυνος για εκείνους τους στρατιώτες ώστε να εκφράσω τα παράπονά μου. Τον ρώτησα γιατί δεν διατηρούσε την πειθαρχία μεταξύ των ανδρών του και του είπα με σκληρά λόγια ότι ο ξυλοδαρμός των κρατουμένων δεν ήταν προς όφελός μας. Πρέπει να διατηρήσουμε την δημόσια εικόνα δύναμης και ασυμβίβαστης σκληρότητας αντιμετωπίζοντας τους εχθρούς της Φυλής μας, όμως το να συμπεριφερόμαστε σαν μια συμμορία από την Ουγκάντα ή σαν πορτορικάνοι δύσκολα θα το πετύχουμε αυτό.

(Σημείωση για τον αναγνώστη: Η Ουγκάντα ήταν μια πολιτική υποδιαίρεση της Αφρικάνικης ηπείρου κατά την διάρκεια της Παλιάς Εποχής, όταν η ήπειρος αυτή κατοικούνταν από την νέγρικη φυλή. Το Πόρτο Ρίκο ήταν το όνομα κατά την Παλιά Εποχή της νήσου της Νέας Καρολίνας. Τώρα κατοικείται από τους απόγονους των Λευκών προσφύγων από τις ραδιενεργές περιοχές των νοτιοανατολικών Ηνωμένων Πολιτειών, πριν όμως τους φυλετικούς εκκαθαρισμούς των τελευταίων ημερών της Μεγάλης Επανάστασης κατοικούνταν από μια φυλή μιγάδων ενός ιδιαίτερα αηδή χαρακτήρα.) Πάνω απ' όλα πρέπει να παρουσιάσουμε τους ε αυτούς μας πειθαρχημένους, αφού θα απαιτούμε αυστηρή πειθαρχία ει μέρους των πολιτών. Δεν πρέπει ποτέ να εκδηλώσουμε τα ανατρεπτικ

συναισθήματά μας ή τα προσωπικά μίση μας αλλά πρέπει να δείξουμε με την συμπεριφορά μας κάθε στιγμή ότι αυτό που κάνουμε εξυπηρετεί έναν υψηλό σκοπό. Ο λοχαγός ξέσπασε. Μου είπε φωνάζοντας να κοιτάω την δουλειά μου. Όταν επέμεινα ότι κοιτούσα την δουλειά μου, κοκκίνισε από τον θυμό του και είπε ότι αυτός, όχι εγώ, ήταν υπεύθυνος και ότι έκανε ότι καλύτερο μπορούσε κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες.

Είπε πολύ σωστά ότι η Οργάνωση είχε αντικαταστήσει σχεδόν τον τελευταίο μήνα τους μισούς άνδρες του λόχου του με ανεκπαίδευτους νεοφερμένους και δεν θα έπρεπε να μου κάνει εντύπωση που η πειθαρχία δεν ήταν αυτή που έπρεπε να είναι. Μου είπε επίσης ότι ήξερε αρκετά σχετικά με την ψυχολογία των ανδρών του ΄για να καταλάβει την αξία του να τους αφήνει να χτυπούν τους κρατούμενους σαν ένα τρόπο απόδειξης στους εαυτούς τους ότι οι κρατούμενοι ήταν οι εχθροί τους και τους άξιζε να κρεμαστούν.

Πραγματικά δεν μπορούσα να αντικρούσω κάποια από τις διαφωνίες του λοχαγού, πρόσεξα όμως με κάποια ικανοποίηση πως όταν απομακρύνθηκε από εμένα πλησίασε θυμωμένα μια ομάδα στρατιωτών που χτυπούσαν άγρια με τις λαβές των πιστολιών τους έναν μακρυμάλλη θηλυπρεπή νεαρό που φορούσε μια ρόμπα εξωτικού στυλ - ένας δημοφιλής καλλιτέχνης της "ροκ" - και τους διέταξε να σταματήσουν.

Κάνοντας ορισμένες σκέψεις πάνω σε αυτό, κατάφερα να δω τα πράγματα περισσότερο από την πλευρά του λοχαγού. Φυσικά και πρέπει να ενδυναμώσουμε την πειθαρχία αρκετά όσο πιο σύντομα μπορούμε, προς το παρόν όμως είναι καλύτερα για μας να έχουμε περισσότερη πολιτική αξιοπιστία και λιγότερη πειθαρχία μεταξύ των στρατιωτών. Καθυστερήσαμε τις επιπλήξεις πάνω στους πολίτες για όσο χρειάστηκε μέχρι να ξεριζώσουμε και να αφοπλίσουμε τους αμφίβολους στρατιώτες και να τους αντικαταστήσουμε με τον καινούργιο κόσμο που περνούσε μέσα από τις γραμμές του εχθρού σε εμάς.

Επίσης, χρειαζόμασταν χρόνο για να συνηθίσουν οι στρατιώτες στην νέα τάξη πραγμάτων εδώ και να τους κάνουμε τουλάχιστον κάποια ιδεολογική προετοιμασία για την σημερινή δουλειά. Αφήσαμε επίτηδες τους πολίτες να βγουν εκτός ελέγχου περισσότερο από εμάς, μόνο και μόνο για να έ-

χουμε μια φανερή δικαιολογία στο να πάρουμε τελείως ριζοσπαστικά μέτρα αντί για ημίμετρα, τα οποία δεν θα μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα των πολιτών με την πάροδο του χρόνου. Σήμερα έμαθα ότι ένας άλλος λόγος αυτής της καθυστέρησης ήταν ότι χρειαζόμασταν χρόνο για να ολοκληρώσουμε την σύσταση των λιστών συλλήψεών μας. Για αρκετά χρόνια τα μέλη της Οργάνωσης εδώ, όπως και σε άλλη μέρη της χώρας, ετοίμαζαν φακέλους με τους σιχαμερούς ακόλουθους του Συστήματος, με δούλους των εβραίων, με θεωρητικούς της ισότητας και άλλους λευκούς εγκληματίες της Φυλής, μαζί με τις διευθύνσεις όλων των εγχρώμων που κατοικούσαν σε Λευκές κυρίως περιοχές.

Μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε αυτούς τους τελευταίους, οι οποίοι είχαν κρατηθεί μυστικοί μέχρι σήμερα ακόμα και τον τελευταίο μήνα, χωρίς τροποποιήσεις. Οι φάκελοι όμως χρειάζονταν ένα μεγάλο ποσοστό εκτίμησης και ξεκαθαρίσματος. Κατ' αρχάς υπήρχαν πάρα πολλοί από αυτούς. Για παράδειγμα, μια Λευκή οικογένεια ίσως να είχε φάκελο ως φυλετικοί εγκληματίες επειδή κάποιος γείτονας είχε παρατηρήσει κάποιον μαύρο να παρευρίσκεται σε ένα κοκτέιλ πάρτυ στο σπίτι τους ή επειδή είχαν βάλει ένα από τα αυτοκόλλητα που έγραφαν "Ισότητα Τώρα", τα οποία διανέμονταν ευρέως από τά Συμβούλια Ανθρωπίνων Σχέσεων. Γενικά, αν δεν υπήρχαν και άλλα στοιχεία σε κάποιον συγκεκριμένο φάκελο, αυτοί οι άνθρωποι δεν έμπαιναν στην λίστα συλλήψεων. Αλλιώς θα έπρεπε να κρεμάσουμε πάνω από το δέκα τοις εκατό του Λευκού πληθυσμού - μια καθόλου πρακτική δουλειά. Ακόμα και αν μπορούσαμε να κρεμάσουμε όλους αυτούς, δεν θα υπήρχε κάποιος καλός λόγος για αυτό. Οι περισσότεροι από αυτό το δέκα τοις εκατό δεν είναι χειρότεροι από το υπόλοιπο ενενήντα τοις εκατό. Έχουν υποστεί πλύση εγκεφάλου, είναι αδύναμοι και εγωιστές, δεν έχουν καμία αίσθηση φυλετικής πίστης - τα ίδια όμως ισχύουν για τον περισσότερο κόσμο αυτές τις μέρες. Έτσι έχει γίνει ο κόσμος και θα πρέπει να το δεχτούμε αυτό - ως αφετηρία.

Στην πραγματικότητα σε όλη την ιστορία ήταν αλήθεια ότι μόνο ένα μικρό μέρος του πληθυσμού είναι είτε καλό ή κακό. Το μεγαλύτερο μέρος είναι ηθικά ουδέτερο - ανίκανο να ξεχωρίσει το απόλυτο σωστό από το απόλυτο λάθος - και καθοδηγούνται από οποιονδήποτε βρίσκεται στην κορυφή ε-

κείνη τη στιγμή. Όταν κυβερνούν και σχεδιάζουν το κοινωνικό πρόγραμμα καλοί άνθρωποι, ο πληθυσμός στο σύνολό του θα το αντικατοπτρίζει αυτό και αυτοί που δεν έχουν αρχή ή την ηθική αίσθηση της δικής τους κατεύθυνσης θα υποστηρίξουν παρ' όλα αυτά θερμά τους υψηλότερους στόχους της κοινωνίας τους. Όταν όμως κυβερνούν κακοί άνθρωποι, όπως στην περίπτωση της Αμερικής για πολλά χρόνια τώρα, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού θα κυλήσει ευτυχισμένο προς τον εκφυλισμό του χειρότερου είδους θα παπαγαλίζει σωστά κατά την γνώμη του κάθε βρώμικη και καταστρεπτική ιδέα που θα του διδάξουν.

Οι περισσότεροι δικαστές σήμερα, οι περισσότεροι δάσκαλοι, ηθοποιοί, πολιτικές φιγούρες, κ.τ.λ, δεν είναι συνειδητά και εσκεμμένα κακοί, ούτε καν κυνικοί, επειδή ακολουθούν την αρχή των εβραίων. Νομίζουν για τους εαυτούς τους ότι είναι "καλοί πολίτες", όπως ακριβώς θα πίστευαν για τον εαυτό τους αν λειτουργούσαν με τον διαμετρικά αντίθετο τρόπο κάτω από την επιρροή καλών αρχηγών. Έτσι είναι άσκοπο να τους σκοτώσουμε όλους. Αυτή η ηθική αδυναμία θα πρέπει να εξαφανισθεί γενετικά από την Φυλή μας μετά από εκατοντάδες γενιές. Για τώρα είναι αρκετό για μας να εξουδετερώσουμε το συνειδητά κακό τμήμα του πληθυσμού - μαζί με μερικές εκατοντάδες χιλιάδες από τους ηθικά ανάπηρους "καλούς πολίτες" μας σε όλη τη χώρα, ως παραδειγματισμό για τους υπόλοιπους.

Ο απαγχονισμός μερικών από τους χειρότερους φυλετικούς εγκληματίες σε κάθε γειτονιά της Αμερικής θα βοηθήσει πάρα πολύ στο να φέρουμε στον σωστό δρόμο την πλειοψηφία του πληθυσμού και προσανατολίσουμε και πάλι τον τρόπο σκέψης τους. Στην πραγματικότητα, εκτός του ότι θα βοηθήσουν, είναι και εντελώς αναγκαίοι. Οι κόσμος χρειάζεται ένα δυνατό ψυχολογικό σοκ για να σπάσουν οι παλιές συνήθειες της σκέψης τους. Τα καταλαβαίνω όλα αυτά, πρέπει όμως να παραδεχτώ ότι είχα προβληματιστεί με μερικά πράγματα που είδα σήμερα.

Όταν άρχισαν να γίνονται οι συλλήψεις το κοινό δεν είχε συνειδητοποιήσει τι θα γινόταν και πολλοί πολίτες ήταν αναιδείς και προκλητικοί. Ήμουν παρόν λίγο πριν το ξημέρωμα όταν οι στρατιώτες τράβηξαν μια ντουζίνα περίπου νεαρών έξω από ένα μεγάλο σπίτι κοντά σε μια από τις φοιτητικές εστίες του πανεπιστημίου, και αυτοί, όπως και οι συγκά-

τοικοί τους που δεν συλλήφθηκαν, έβριζαν φωνάζοντας στους άνδρες μας και τους έφτυναν. Κανείς από όλους όσους εδώ εκτός από έναν δεν ήταν εβραίοι, μαύροι ή μιγάδες κάποιου είδους και δυο από τους πιο φωνακλάδες εκτελέστηκαν επί τόπου, ενώ οι άλλοι σχημάτισαν μια φάλαγγα. Τελευταία ήταν μια λευκή, γύρω στα 19, κάπως παχουλή αλλά παρ' όλα αυτά αρκετά συμπαθητική. Οι πυροβολισμοί την είχαν ηρεμήσει αρκετά και έτσι δεν φώναζε πια "Ρατσιστικά γουρούνια!" στους στρατιώτες, όταν όμως μετά από λίγο οι προετοιμασίες για τον απαγχονισμό της της έδειξαν πια θα είναι η μοίρα της, την έπιασε υστερία. Όταν την πληροφόρησαν ότι θα πλήρωνε το τίμημα που βεβήλωσε την Φυλή της συζώντας με έναν μαύρο εραστή, το κορίτσι φώναζε *"Γιατί όμως εγώ;"* Ενώ η θηλιά πέρναγε γύρω από τον λαιμό της, έλεγε κλαίγοντας, *"Έκανα μόνο αυτό που έκαναν όλοι. Γιατί διαλέξατε εμένα; Δεν είναι δίκαιο! Γιατί όχι και η Έλεν; Και αυτή κοιμόνταν μαζί του."* Σε αυτό το τελευταίο ξέσπασμα πριν η αναπνοή του κοριτσιού κοπεί για πάντα, ένα από τα άλλα κορίτσια (ίσως η Έλεν) που βρίσκονταν στην ομάδα των σιωπηλών τώρα θεατών που στεκόταν στο γρασίδι μαζεύτηκε πίσω με τρόμο.

Φυσικά κανείς δεν απάντησε στην ερώτηση του κοριτσιού, "Γιατί εγώ;". Η απάντηση είναι απλά ότι έτυχε το όνομά της να βρίσκεται στην λίστα και όχι της Έλεν. Δεν υπάρχει κάτι το "δίκαιο" σε αυτό - ούτε άδικο. Το κορίτσι που κρεμάστηκε έπαθε ότι της άξιζε. Ίσως στην Έλεν αξίζει η ίδια μοίρα - και χωρίς αμφιβολία υποφέρει τώρα, έχοντας τον φόβο ότι τελικά θα την βρούμε και θα την αναγκάσουμε να πληρώσει το τίμημα που πλήρωσε και η φίλη της.

Το μικρό αυτό επεισόδιο μου δίδαξε κάποια πράγματα σχετικά με τον πολιτικό τρόμο. Η αυθαιρεσία του και η μη προβλεπτικότητά του είναι σημαντικά στοιχεία της αποτελεσματικότητάς του. Υπάρχουν πάρα πολλοί που βρίσκονται στην θέση της Έλεν, των οποίων ο φόβος ότι ίσως κάποια στιγμή τους χτυπήσει ο κεραυνός θα τους κάνει να ζουν με αγωνία. Το μελαγχολικό στοιχείο αυτού του επεισοδίου συνοψίζεται στον θρήνο του κοριτσιού "Έκανα ότι έκαναν όλοι". Αυτό είναι κάπως υπερβολικό, όμως είναι αλήθεια ότι αν άλλοι δεν της είχαν δώσει το κακό παράδειγμα ίσως αυτό το κορίτσι να μην γινόταν φυλετικός εγκληματίας.

Πλήρωσε τόσο για τις αμαρτίες άλλων όσο και για τις δικές της. Τώρα καταλαβαίνω περισσότερο από ποτέ πόσο σημαντικό είναι που μεταδίδουμε σε ολόκληρο τον λαό μας με ένα καινούργιο ηθικό υπόβαθρο, μια νέα σειρά θεμελιωδών αξιών, έτσι ώστε να μην είναι πια ηθικά έρμαια όπως ήταν εκείνο το άτυχο κορίτσι - και όπως είναι η μεγάλη πλειοψηφία των αμερικάνων σήμερα.

Αυτή η ολική έλλειψη οποιασδήποτε υγιής ή φυσιολογικής ηθικής μου επισημάνθηκε και πάλι λίγο πριν το μεσημέρι. Κρεμάγαμε μια ομάδα από 40 περίπου αξιοποιητών γης και χρηματομεσιτών ακινήτων έξω από τα γραφεία της Ένωσης Αγοράς Οικιών της Κομητείας του Λος Άντζελες. Όλοι τους είχαν μέρος σε ένα ειδικό πρόγραμμα που πρόσφερε χαμηλότερη αξία υποθήκευσης σε φυλετικά αναμεμιγμένες οικογένειες αγοράζοντας σπίτια σε γειτονιές με Λευκή πλειοψηφία. Ένας από τους κτηματομεσίτες ήταν ένας ρωμαλέος συμπαθητικός τύπος γύρω στα 35 με ξανθά μαλλιά. Υπερασπιζόταν σθεναρά τον εαυτό του:

"Να πάρει, ποτέ δεν συμφώνησα με αυτές τις φυλετικά αναμεμιγμένα σκουπίδια. Αηδιάζω όταν βλέπω αυτές τις αναμεμιγμένες οικογένειες με τα μπάσταρδά τους. Πρέπει όμως να κερδίσω τα ως προς το ζην. Ο επικεφαλής της επιθεώρησης κτιρίων της κομητείας μου είχε πει ότι θα ήταν ευκολότερο οι κτηματομεσίτες να αποφύγουν τις παραβάσεις του οικοδομικού κώδικα με το ειδικό πρόγραμμα υποθήκευσης."

Χωρίς να το καταλάβει, μας έλεγε ότι ένα μεγαλύτερο κέρδος ήταν σημαντικότερο από την φυλετική πίστη στη σειρά αξιών του - κάτι που είναι δυστυχώς αληθινό για πολλούς που δεν κρεμάστηκαν σήμερα. Λοιπόν, έκανε ελεύθερα την εκλογή του και δεν αξίζει καμία συμπάθεια.

Οι στρατιώτες φυσικά δεν του έδιναν σημασία. Όταν έφτασε η σειρά του, τον σήκωσαν ψηλά με την ίδια αμεροληψία που έδειξαν σε αυτούς που δέχτηκαν σιωπηλά την μοίρα τους. Είχαν διαταγές να μην συζητούν με κανέναν ούτε να τους εξηγούν τίποτα, εκτός από μια σύντομη δήλωση της κατηγορίας για την οποία κάποιος απαγχονίζονταν. Ούτε καν οι πιο πειστικές διαμαρτυρίες για την αθωότητά τους ή οι δηλώσεις τύπου "θα πρέπει να έχει γίνει κάποιο λάθος" δεν τους έκαναν να διστάσουν ούτε για μια στιγμή. Σίγουρα, θα πρέπει να κάναμε ορισμένα λάθη σή-

μερα - λανθασμένες ταυτότητες, ψεύτικες κατηγορίες - αλλά αφού άρχισαν οι εκτελέσεις δεν υπήρχε περίπτωση να δεχτούμε την πιθανότητα λαθών. Δημιουργήσαμε σκόπιμα μια αδυσώπητη εικόνα στο μυαλό του κοινού. Φαίνεται ότι σε αυτό ήμασταν αρκετά πειστικοί. Τα εκτελεστικά αποσπάσματά μας μόλις είχαν γυρίσει στους στρατώνες τους σήμερα το απόγευμα όταν αρχίσαμε να παίρνουμε αναφορές από ολόκληρη την πόλη για κάτι που φαινόταν ότι ήταν ένα ξαφνικό κύμα δολοφονιών και ξυλοδαρμών. Στα πεζοδρόμια, στα στενά και στους διαδρόμους των πολυκατοικιών έβρισκαν πτώματα που έφεραν τραύματα από αιχμηρά αντικείμενα. Επίσης ένας αριθμός τραυματιών - αρκετές εκατοντάδες συνολικά - μαζεύτηκε από τους δρόμους από τα περίπολά μας.

Αν και υπήρχαν μερικοί μαύροι μεταξύ αυτών των θυμάτων ξυλοδαρμών και μαχαιρωμάτων, γρήγορα ανακαλύψαμε ότι στην πλειοψηφία τους ήταν εβραίοι. Φαίνεται ότι όλοι τους ήταν άτομα που ξέφυγαν από τα εκτελεστικά αποσπάσματά μας αλλά όχι και από τους πολίτες.

Ανακρίνοντας αρκετούς εβραίους που είχαν δαρθεί ανακαλύψαμε σύντομα ότι μερικοί από αυτούς κρύβονταν μέσα σε Λευκές οικογένειες. Όταν αναρτήσαμε όμως τις προκηρύξεις μας οι προστάτες τους στράφηκαν εναντίον τους και τους πέταξαν στον δρόμο. Τοπικές ομάδες επαγρύπνησης οπλισμένες με μαχαίρια και ρόπαλα ανακάλυψαν πολλούς που δεν βρισκόταν στην λίστα μας. Είμαι σίγουρος ότι χωρίς το βίαιο μάθημα της Μέρας του Σχοινιού, δεν θα είχαμε τόσο γρήγορα τέτοιου είδους συνεργασία από τους πολίτες. Οι απαγχονισμοί βοήθησαν στο να βγουν γρήγορα όλοι από την αδράνεια. Αύριο το απόγευμα μερικοί από τους άνδρες μου θα αρχίσουν να οργανώνουν τάγματα εργασίας από πολίτες για να κατεβάσουν τα πτώματα και να τα ρίξουν σε μια απομονωμένη περιοχή που έχω ήδη διαλέξει. Ίσως να πάρει τρεις ή τέσσερις μέρες μέχρι να απομακρύνουμε όλα τα πτώματα - είναι περίπου 55 με 60 χιλιάδες από αυτά - και με αυτόν τον ζεστό καιρό στο τέλος θα είναι πολύ δυσάρεστα.

Πόσα ανακουφισμένοι νοιώθουμε που επιτέλους τελείωσε το αρνητικό μέρος της δουλειάς μας! Από εδώ και πέρα όλα θα έχουν ανοδική πορεία - με την καλή έννοια: αναδιοργάνωση, απανεκπαίδευση και χτίσιμο από την αρχή ολόκληρης της κοινωνίας.

Κεφάλαιο 24

8 Αυγούστου 1993

Τις τέσσερις τελευταίες μέρες ήμουν επικεφαλής του μόλις οργανωμένου Υπουργείου Δημοσίων Πόρων, Υπηρεσιών και Μεταφορών (ΔΠΥΜ) της νότιας Καλιφόρνια. Είναι μια εντελώς προσωρινή θέση και μέσα στις επόμενες δέκα μέρες θα παραδώσω την θέση σε κάποιον άλλο μηχανικό, έναν από την ομάδα των εθελοντών με την οποία δούλευα τις δυο τελευταίες εβδομάδες. Θα έχει την ικανή βοήθεια ενός αριθμού ντόπιων ανθρώπων που πριν ήταν υπάλληλοι είτε σε κάποια κρατική, πολιτειακή ή δημόσια υπηρεσία εδώ ή σε κάποια από τις εταιρίες ιδιωτικών υπηρεσιών, και του έχω εμπιστοσύνη ότι θα καταφέρει να καθαρίσει το υπουργείο από τα εναπομείναντα παράσιτα. Με πάνω από τους μισούς ανθρώπους μας κλειδιά να έχουν ήδη κάποια εργασία εδώ, τα πράγματα αρχίζουν να λειτουργούν σχεδόν κανονικά. Έχουμε αποκαταστήσει τώρα το ηλεκτρικό, την ύδρευση, τις αποχετεύσεις, την συλλογή απορριμάτων και την τηλεφωνική υπηρεσία σε όλες τις περιοχές μας - αν και ο ηλεκτρισμός διανέμεται αυστηρά. Έχουμε επίσης ανοίξει και πάλι πενήντα πρατήρια βενζίνης και σε όσους πολίτες οι εργασίες που τους έχουν ανατεθεί τους δίνουν προτεραιότητα μπορούν να πάρουν καύσιμα για το οχήματά τους.

Το ΔΠΥΜ καλύπτει ολόκληρη την περιοχή μας, από το Βάντενμπεργκ μέχρι τα μεξικάνικα σύνορα, και έχω ταξιδέψει πολλές φορές για να κα-

ταμετρήσω τις ανάγκες και τους πόρους των διάφορων περιοχών και για να συντονιστούν πρόχειρα τα πράγματα. Είμαι πραγματικά ευχαριστημένος με αυτά που καταφέραμε να πετύχουμε σε τόσο λίγο χρόνο. Μετά από τον στρατό και το Υπουργείο Τροφίμων, το ΔΠΥΜ έχει την πιο βασική λειτουργία και απασχολεί τους περισσότερους εργάτες από όλες τις υπηρεσίες που έχουμε στήσει εδώ.

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία της δουλειάς μου ήταν το στήσιμο της σύνδεσης με το Υπουργείο Τροφίμων. Αυτοί παράγουν τα τρόφιμα, εμείς τα μεταφέρουμε, τα αποθηκεύουμε και τα διανέμουμε. Υπήρξαν αρκετά προβλήματα που έπρεπε να λυθούν, κυρίως επειδή μια ορισμένη ποσότητα τροφίμων που παρασκευάζονται δεν πάνε απ' ευθείας από τα χωράφια στα σημεία διανομής αλλά επεξεργάζονται πρώτα. Αυτό σημαίνει ότι το Υπουργείο Τροφίμων πρέπει να ασχοληθεί αρκετά με την αποθήκευση και την μεταφορά από τα χωράφια στο εργοστάσιο επεξεργασίας, πριν το ΔΠΥΜ αναβάλει την ευθύνη. Επίσης το Υπουργείο Τροφίμων έχει μια ανάγκη μιας ειδικών μεταφορικών μέσων για να μετακινεί τους εργάτες του από τις κατοικίες τους στα χωράφια και πάλι πίσω. Έπρεπε να εξοικειωθώ με την όλη λειτουργία του Υπουργείου Τροφίμων έτσι ώστε να αποφασίσω τον καλύτερο τρόπο για να καθορίσω τις αντίστοιχες ευθύνες μας. Μου έχουν κάνει μεγάλη εντύπωση αυτά που είδα. Έχουν κινητοποιήσει πάνω από 600.000 εργάτες - σχεδόν το ένα τέταρτο από ολόκληρο το παραγωγικό τμήμα του πληθυσμού που βρίσκεται υπό τον έλεγχό μας - για την παραγωγή τροφίμων. Μεταξύ του 10 και του 15 τοις εκατό από αυτούς τους εργάτες είναι αυτοί οι Λευκοί που απασχολούνταν από πριν σε αγροκτήματα και χωράφια σε αυτή την περιοχή. Το ένα τρίτο σχεδόν είναι νεαροί εθελοντές που η ηλικία τους κυμαίνεται από 12 εώς 18 ετών. Οι υπόλοιποι είναι άνθρωποι από αστικές περιοχές που πριν ασχολούνταν με μη βασικές δουλειές και τώρα έχουν μπει στις ομάδες εργασίας που βρίσκονται κάτω από την επίβλεψη του Υπουργείου Τροφίμων.

Πολλοί από αυτή την τελευταία ομάδα κάνουν τώρα για πρώτη φορά μια πραγματικά παραγωγική εργασία στην ζωή τους. Αυτό σημαίνει ότι το Υπουργείο Τροφίμων εκτελεί μια σημαντική λειτουργία κοινωνικής

αναμόρφωσης όσο και παραγωγής τροφίμων και το Υπουργείο Εκπαίδευσης συνεργάζεται στενά με το Υπουργείο Τροφίμων πάνω σε αυτό. Κάθε εργάτης παρακολουθεί δέκα ώρες την εβδομάδα διαλέξεων και βαθμολογείται όχι μόνο πάνω στην γενική συμπεριφορά του προς την εργασία του και την παραγωγικότητά του αλλά και στην ανταπόκρισή του σε αυτές τις διαλέξεις.

Υπάρχει μια συνεχής διαδικασία λεπτομερής εξέτασης, μεταφέροντας τους εργάτες σε νέες ομάδες εργασίας σύμφωνα με την συμπεριφορά και την απόδοσή τους στις προηγούμενες ομάδες τους. Με αυτόν τον τρόπο έχουν αρχίσει ήδη να ξεχωρίζουν από την γενική μάζα οι πρώτες ομάδες εκπαίδευσης αρχηγών. Από αυτή θα επιλέξουμε υποψήφια μέλη για την Οργάνωση. Σε αρκετές περιπτώσεις κατά την διάρκεια της περιοδείας μου για την λειτουργία του Υπουργείου Τροφίμων σταμάτησα για να μιλήσω με εργάτες στα χωράφια. Το ηθικό διέφερε σημαντικά από τις ομάδες με μεγάλο ποσοστό πρώην κοινωνικών παράσιτων μέχρι τις ομάδες εκπαίδευσης αρχηγών, πουθενά όμως δεν υστερούσε. Όλοι τους είχαν αναγκαστεί να καταλάβουν ότι, παρά τα εμπόδια και τις δυσκολίες που δημιουργήθηκαν από την επανάσταση, τώρα είμαστε σίγουροι ότι θα υπάρχουν αρκετά τρόφιμα για να μοιράσουμε - αυτοί όμως που δεν δουλεύουν δεν θα τρωνε.

Αυτό που μου έκανε την βαθύτερη εντύπωση ήταν το γεγονός ότι κάθε πρόσωπο που έβλεπα στα χωράφια ήταν Λευκό: ούτε λατινοαμερικάνοι, ούτε ανατολίτες, ούτε μαύροι, ούτε μιγάδες. Ο αέρας φαινόταν καθαρότερος, ο ήλιος πιο φωτεινός, η ζωή πιο χαρούμενη. Πόσο θαυμαστή διαφορά έκανε αυτό μόνο το επίτευγμα της επανάστασής μας.

Και οι εργάτες νιώθουν αυτή τη διαφορά επίσης, είτε είναι ιδεολογικά με το μέρος μας είτε όχι. Υπάρχει ένα καινούργιο αίσθημα ενότητας μεταξύ τους, συναίσθημα συγγένειας, μη εγωιστικής συνεργασίας για την ολοκλήρωση ενός κοινού σκοπού.

Τα περισσότερα δελτία ειδήσεων σε άλλες περιοχές της χώρας είναι ενθαρρυντικά για μας. Αν και το Σύστημα έχει ακόμα τον έλεγχο, είναι επειδή το κάνει μέσο της αυξανόμενα ανοιχτής και κτηνώδους καταπίεσης. Ολόκληρη η χώρα βρίσκεται κάτω από στρατιωτικό νόμο και η κυ-

βέρνηση βασίζεται πάρα πολύ πάνω στις βιαστικά οπλισμένες και εξουσιοδοτημένες μαύρες συμμορίες να κρατήσουν τον Λευκό πληθυσμό τρομοκρατημένο. Οι μισές μονάδες του τακτικού στρατού του Συστήματος είναι ακόμα περιορισμένες μέσα στους στρατώνες τους επειδή θεωρούνται αναξιόπιστες. Οι συνθήκες χειροτερεύουν σχεδόν παντού. Διακοπές ρεύματος, συγκοινωνιών και επικοινωνιών, τρομοκρατικές βομβιστικές επιθέσεις, ελλείψεις τροφίμων, δολοφονίες και μαζικές βιομηχανικές δολιοφθορές χτυπούν το Σύστημα και βοηθούν στην διατήρηση της γενικής ανησυχίας. Οι ενεργές μονάδες της Οργάνωσης κάνουν ηρωική δουλειά, οι απώλειές τους όμως είναι βαριές. Ο μοναδικός στόχος τους τώρα είναι να διατηρήσουν την πίεση πάνω στο Σύστημα και τον πληθυσμό με το να χτυπούν συνεχώς κάθε διαθέσιμο στόχο, χωρίς διακοπή.

Από τους καινούργιους εθελοντές που περνούν στην περιοχή μας μέσα από τις γραμμές του εχθρού με αυξανόμενο ρυθμό, έχουμε μια λογική εικόνα σχετικά με το αποτέλεσμα που έχουν οι χαοτικές συνθήκες πάνω στον κόσμο. Οι φιλελεύθεροι Λευκοί και οι μειονότητες ουρλιάζουν υστερικά στην κυβέρνηση να "κάνει κάτι", οι συντηρητικοί βογκούν, σφίγγουν τα χέρια τους και κλαψουρίζουν για την "ανευθυνότητα" όλων αυτών και ο απλός κόσμος εξοργίζεται όλο και πιο πολύ με όλους: εμάς, το Σύστημα, τους μαύρους και τους διάφορους φιλελεύθερους και συντηρητικούς εκπρόσωπους. Απλά θέλουν να επιστρέψουν στην "κανονική ζωή τους" - και στις συνηθισμένες ανέσεις τους - όσο το δυνατόν συντομότερο.

Οι προπαγανδιστές του Συστήματος εκμεταλλεύονται όσο μπορούν την αναγκαστική εκκένωση των εγχρώμων και την συνοπτική εξουδετέρωση των φυλετικών εγκληματιών και των άλλων εχθρικών και εκφυλισμένων στοιχείων εδώ. Δεν έχουν όμως το επιθυμητό αποτέλεσμα, εκτός μεταξύ των φιλελεύθερων και των μειονοτήτων. Ο κύριος όγκος του πληθυσμού είναι πολύ απασχολημένος με τα δικά του προβλήματα αυτή τη στιγμή για να κλάψει για τα "θύματα του ρατσισμού".

Αυτό που μας ενοχλεί περισσότερο είναι η βόρεια Καλιφόρνια. Τα πράγματα εκεί είναι τελείως εκτός ελέγχου. Ο Στρατηγός Χάρντινγκ τα πάει πολύ άσχημα. Μας συμφέρει που δεν έχουμε καμία σχέση με κάποιον συντηρητικό. Αυτός, όπως και όλοι οι άλλοι, είχε κλείσει την πόρ-

τα όταν μοίραζαν μυαλά, και έτσι έχει διπλή δόση ηλιθιότητας. (Σημείωση για τον αναγνώστη: Ο Τέρνερ αναφέρεται στον Υποστράτηγο Άρνολντ Χάρντινγκ, διοικητή του στρατιωτικού αεροδρομίου του Τράβις, το οποίο βρισκόταν μεταξύ του Σαν Φρανσίσκο και του Σακραμέντο. Ο ρόλος του Χάρντινγκ στην Μεγάλη Επανάσταση, αν και σημαντικός, διάρκεσε μόνο έντεκα εβδομάδες. Δολοφονήθηκε τελικά από μια ομάδα της Οργάνωσης στις 16 Σεπτεμβρίου 1993, μετά από πολλές αποτυχημένες προσπάθειες που είχαν γίνει νωρίτερα.)

Αν η κατάσταση στην περιοχή του Σαν Φρανσίσκο - Σακραμέντο δεν βελτιωθεί σύντομα, μάλλον θα ξεσπάσει εμφύλιος πόλεμος εναντίον των στρατιωτών του Χάρντινγκ. Αυτό θα άρεσε πάρα πολύ στο Σύστημα. Το μόνο πράγμα που έκανε σωστά ο Χάρντινγκ μέχρι τώρα ήταν που διέκοψε κάθε επαφή με την Ουάσιγκτον κατά την πρώτη εβδομάδα της επίθεσής μας στις 4 Ιουλίου, μόλις ήταν φανερό ότι το Σύστημα έχασε τον έλεγχο στην Καλιφόρνια. Με δική του πρωτοβουλία κήρυξε μια ανεξάρτητη κυβέρνηση στην βόρεια Καλιφόρνια και πήρε με το μέρος του σχεδόν όλους τους αξιωματικούς άλλων στρατιωτικών μονάδων που βρίσκονταν εκεί (εκτός φυσικά από τους δικούς μας στρατιωτικούς οι οποίοι ήταν μυστικοί).

Η Επαναστατική Διοίκηση πήρε την αυστηρή πρακτική απόφαση να αφήσει τον Στρατηγό Χάρντινγκ να πάρει την κατάσταση στα χέρια του και οι δικοί μας έλαβαν οδηγίες να μην του αντισταθούν. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθούν σημαντικά οι απώλειές μας, αν και ο στρατός είχε περισσότερες απώλειες στην βόρεια Καλιφόρνια απ' ότι στη νότια. Αυτό έγινε γιατί ο Χάρντινγκ απέτυχε να πάρει αρκετά ριζοσπαστικά μέτρα για να σταθεροποιήσει την εξουσία του και να αντιμετωπίσει το μαύρο στρατιωτικό προσωπικό. Απέτυχε επίσης εντελώς στο να ελέγξει τους πολίτες - και πάλι επειδή φαίνεται ότι είναι ανίκανος να καταλάβει την αναγκαιότητα των ριζοσπαστικών μέτρων. Οι εβραίοι και τα άλλα μπολσεβίκικα στοιχεία του Σαν Φρανσίσκο τον έχουν περικυκλώσει και οι λατινοαμερικάνοι της περιοχής του Σακραμέντο κάνουν συνεχείς εξεγέρσεις τουλάχιστον επί ένα μήνα. Όταν μια αντιπροσωπεία ανθρώπων της Οργάνωσης πήγε στον Χάρντινγκ τον περασμένο μήνα και του

πρότεινε μια σύμπραξη της Οργάνωσης και του στρατού στην εξουσία της Καλιφόρνια, με τις δυνάμεις του Χάρντινγκ να αναλάβουν τα αμυντικά θέματα και η Οργάνωση να αναλάβει τα πολιτικά θέματα - μαζί και τις αστυνομικές δυνάμεις - ο Χάρντινγκ τους συνέλαβε και αρνήθηκε να τους απελευθερώσει. Από τότε βγάζει ηλίθιες προκηρύξεις σχετικά με την "αποκατάσταση του Συντάγματος", την πάταξη του "κομμουνισμού και της πορνογραφίας" και στην διεξαγωγή νέων εκλογών ώστε να "εγκαθιδρυθεί και πάλι η κυβέρνηση δημοκρατικής μορφής όπως είχε σχεδιαστεί από τους Ιδρυτικούς Πατέρες", ότι και αν σημαίνουν αυτά.

Επίσης αποκήρυξε τα ριζοσπαστικά μέτρα μας στο νότο ως "κομμουνιστικά". Δυσφορεί που δεν κάναμε κάποιου είδους δημοψηφίσματος πριν απελάσουμε τους έγχρωμους και που δεν δικάσαμε ξεχωριστά τους εβραίους και τους φυλετικούς εγκληματίες τους οποίους τιμωρήσαμε συνοπτικά. Δεν καταλαβαίνει ο γερο-ηλίθιος ότι ο αμερικάνικος λαός ψήφισε από μόνος του τον χαμό στον οποίο βρισκόμαστε τώρα; Δεν καταλαβαίνει ότι οι εβραίοι έχουν καταλάβει την χώρα δίκαια, σύμφωνα με το Σύνταγμα; Δεν καταλαβαίνει ότι είχε δοθεί στον απλό κόσμο η ευκαιρία για αυτοδιοίκηση και την κατέστρεψαν; Που νομίζει ότι θα οδηγήσουν κάποιες νέες εκλογές τώρα, με αυτή τη γενιά ψηφοφόρων που εξαρτάται από την τηλεόραση, εκτός από το να επιστρέψουμε στο ίδιο εβραϊκό χοιροστάσιο; Και πώς νομίζει ότι θα λύναμε τα προβλήματά μας εδώ πέρα χωρίς τα ριζοσπαστικά μέτρα που πήραμε; Δεν καταλαβαίνει ο Χάρντινγκ ότι το χάος στην περιοχή του θα συνεχίσει να χειροτερεύει μέχρι να αναγνωρίσει τις κατηγορίες των ανθρώπων που είναι υπεύθυνοι για αυτό το χάος και να τους αντιμετωπίσει σύμφωνα με τις κατηγορίες τους - αυτό είναι φυσικά αδύνατον, αν λάβουμε υπ' όψιν τον σχετικό αριθμό που έχει αναμιχθεί, για αυτόν να αντιμετωπίσει τους εβραίους, τους μαύρους, τους λατινοαμερικάνους και τα υπόλοιπα ταραχοποιά στοιχεία σε ατομική βάση;

Μάλλον όχι, επειδή αυτός ο ηλίθιος ακόμα κάνει εκκλήσεις σε "υπεύθυνους" μαύρους αρχηγούς και σε εβραίους "πατριώτες" να τον βοηθήσουν να αποκαταστήσει την τάξη. Ο Χάρντινγκ, όπως όλοι οι συντηρητικοί γενικά, δεν μπορεί να πείσει τον εαυτό του να κάνει αυτό που πρέ-

πει να γίνει, γιατί θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να τιμωρήσει τους "αθώους" μαζί με τους "ένοχους", τους "καλούς" νέγρους και τους "πιστούς" εβραίους μαζί με τους υπόλοιπους - λες και αυτοί οι όροι είχαν κάποια σημασία στην παρούσα κατάσταση. Και έτσι, με τον φόβο μήπως μεταχειριστεί κάποιους "άδικα", παραδέρνει εδώ και εκεί αβοήθητος ενώ όλα πάνε προς το χειρότερο και οι πολίτες στην περιοχή του πεθαίνουν σαν τις μύγες από την πείνα. Οι στρατηγοί πρέπει να είναι φτιαγμένοι από σκληρότερο υλικό. Το μοναδικό θετικό στοιχείο για μας από την κατάσταση στον βορά είναι η πλημμύρα Λευκών προσφύγων που μας έφερε. Περισσότερος κόσμος από όλο το Σαν Φρανσίσκο έρχεται μέσα στην περιοχή μας τις δυο τελευταίες εβδομάδες για να ξεφύγουν από την αναρχία από αυτούς που γλιστρούν από τις γραμμές του Συστήματος από όλη τη χώρα. Και, για όσο καιρό κρατήσουν, είναι ενδιαφέρον να έχουμε συγχρόνως γύρω μας ζωντανά παραδείγματα των τριών τύπων κοινωνικής τάξης: στον βορά, ένα συντηρητικό καθεστώς, στην ανατολή φιλελεύθερη-εβραϊκή δημοκρατία, και εδώ, την αρχή ενός εντελώς καινούργιου κόσμου που αναδύεται από τα ερείπια του παλιού.

23 Αυγούστου Σήμερα φεύγω και πάλι για την Ουάσιγκτον. Ήμουν στο Βάντενμπεργκ για τέσσερις μέρες μαθαίνοντας πώς λειτουργούν οι πυρηνικές κεφαλές. Είμαι επικεφαλής μιας ομάδας που θα μεταφέρει τέσσερις κεφαλές των 60 κιλοτόνων στην Ουάσιγκτον για απόκρυψη σε θέσεις-κλειδιά γύρω από την πρωτεύουσα.

Μαζί μου εκπαιδεύτηκαν πενήντα περίπου άλλοι άνδρες - όλοι μέλη του Τάγματος - και ο καθένας τους έχει μια παρόμοια αποστολή ως ομαδάρχης. Αυτό σημαίνει ότι 200 συνολικά κεφαλές θα διασκορπιστούν για αρχή σε όλη τη χώρα και αργότερα θα ακολουθήσουν περισσότερες. Όλες οι κεφαλές είναι παρόμοιες. Αφαιρέθηκαν από αποθηκευμένα βλήματα πυροβόλου των 240 χιλιοστών που βρήκαν οι δικοί μας εδώ. Έγινε μια ελάχιστη μετατροπή, έτσι ώστε να μπορούν να πυροδοτηθούν με κωδικοποιημένα ραδιοσήματα. Θα είναι η ασφάλειά μας, σε περίπτωση που χάσουμε την εγκατάσταση εκτοξευτών πυραύλων που έχουμε εδώ. Η παρούσα αποστολή είναι η πιο επικίνδυνη που έχω αναλάβει. Θα είναι πολύ πιο δύσκολη από την ανατίναξη του αρχηγείου του FBI πριν δυο χρό-

νια. Πέντε από εμάς πρέπει να περάσουμε μέσα από 3.500 μίλια εχθρικής περιοχής, μεταφέροντας τέσσερις πυρηνικές βόμβες που ζυγίζουν συνολικά πάνω από 250 λίβρες, χωρίς να μας πιάσουν. Μετά θα πρέπει να τις περάσουμε κρυφά μέσα σε περιοχές που θα φρουρούνται στενά και να τις κρύψουμε, έτσι ώστε να υπάρχουν ελάχιστες πιθανότητες να βρεθούν. Πέρα από τους κινδύνους που υπάρχουν, οι οποίοι όποτε τους σκέφτομαι μου δένεται το στομάχι κόμπος, έχω ανακατεμένα συναισθήματα για αυτή την αποστολή. Από την μια, μισώ που θα φύγω από την Καλιφόρνια. Έχοντας πάρει μέρος στην γέννηση της νέας κοινωνίας μας εδώ ήταν για μένα το κάτι φοβερά ενθουσιώδες και με ανταμοιβή, και η δουλειά μας μόλις έχει αρχίσει. Κάθε μέρα θέτονται σε εφαρμογή καινούργια σχέδια και θέλω να είμαι μέρος τους. Χτίζουμε τα θεμέλια μιας νέας κοινωνικής τάξης η οποία θα υπηρετήσει την Φυλή μας για τα επόμενα χίλια χρόνια. Το να μπορείς να ζεις και να εργάζεσαι σε έναν λογικό, υγιή κόσμο για τον Λευκό άνθρωπο - αυτό είναι κάτι το ανεκτίμητο για μένα. Αυτές τις τελευταίες εβδομάδες ήταν θαυμάσιες. Είναι φοβερά καταθλιπτικό να σκέφτομαι ότι θα αφήσω αυτή την Λευκή όαση και ότι θα χωθώ και πάλι μέσα σε αυτόν τον βόθρο από μιγάδες, μαύρους και εβραίους και αρρωστημένους, διεστραμμένους φιλελεύθερους λευκούς που βρίσκεται εκεί πέρα.

Από την άλλη, είναι πάνω από τρεις μήνες από τότε που είδα την Κάθριν για τελευταία φορά και μου φαίνεται ότι έχει περάσει ένας χρόνος. Το μόνο πράγμα που μείωνε τον ενθουσιασμό μου σχετικά με αυτό που καταφέραμε εδώ είναι ότι δεν μπορούσε και αυτή να τον μοιραστεί μαζί μου. Και τώρα, με την αλλαγή της κατάστασης, αυτή και οι υπόλοιποι στην Ουάσιγκτον ζουν κάτω από πολύ πιο δύσκολες συνθήκες και σε μεγαλύτερο κίνδυνο από ότι εμείς εδώ στην Καλιφόρνια. Συνειδητοποιώντας το αυτό με κάνει να νοιώθω ένοχος κάθε μέρα που παραμένω εδώ. Το δυνατότερο συναίσθημα που έχω τώρα όμως είναι αυτό της υπευθυνότητας. Είμαι περήφανος και γεμάτος δέος που σε εμένα, ένα υπό δοκιμή μέλος του Τάγματος, μου έχουν εμπιστευθεί μια τόσο σημαντική και δύσκολη δουλειά. Πρέπει να προσπαθήσω σκληρά να βάλω στην άκρη οποιαδήποτε άλλη σκέψη και συναίσθημα μέχρι να

την ολοκληρώσω με επιτυχία. Κατά την διάρκεια των τεσσάρων τελευταίων ημερών όχι μόνο έμαθα για την δομή και την λειτουργία των πυρηνικών κεφαλών για τις οποίες θα είμαι υπεύθυνος, αλλά επίσης και τον λόγο που αυτή η αποστολή είναι ζωτικής σημασίας. Αυτό περιλάμβανε και ένα μάθημα στρατηγικής το οποίο ήταν πολύ σοβαρό.

Οι άνθρωποι της Επαναστατικής Διοίκησης, με τα μάτια τους στραμμένα σταθερά πάνω στον μακροπρόθεσμο σκοπό μας για ολοκληρωτική νίκη πάνω στο Σύστημα, δεν έχουν επιτρέψει στους εαυτούς τους να παραπλανηθούν από αυτά που κερδίσαμε στην Καλιφόρνια και τις παρούσες δυσκολίες που αντιμετωπίζει το Σύστημα αλλού. Η σκληρή πραγματικότητα είναι αυτή:

Πρώτον, έξω από την Καλιφόρνια το Σύστημα παραμένει ουσιαστικά ανέπαφο και δυσαναλογία μεταξύ των αριθμών των δυνάμεων του Συστήματος και των δικών μας είναι ακόμα χειρότερη από ότι ήταν πριν τις 4 Ιουλίου. Και αυτό γιατί εξαντλούμε απερίσκεπτα την δύναμή μας παντού σε όλη την χώρα για να κρατήσουμε το Σύστημα χωρίς ισορροπία αρκετά ώστε να σταθεροποιήσουμε αυτά που κερδίσαμε εδώ.

Δεύτερον, παρά τις στρατιωτικές δυνάμεις που βρίσκονται κάτω από τον έλεγχό μας εδώ, το Σύστημα - μόλις θα ξεδιαλύνει μερικά από τα παρόντα προβλήματα του στρατιωτικού ηθικού - θα μπορέσει να μας συντρίψει με συμβατά μέσα με ελάχιστα προβλήματα. Το μόνο πράγμα που τους κρατάει μακριά μας μέχρι τώρα ήταν η απειλή μας για πυρηνικά αντίποινα πάνω στη Νέα Υόρκη και το Τελ Αβίβ.

Τρίτον, η πυρηνική απειλή μας βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο να εξουδετερωθεί. Το Σύστημα έχει την δυνατότητα να εξαπολύσει πρώτο μια ξαφνική επίθεση εναντίον μας με μεγάλες πιθανότητες να εξουδετερώσει όλα τα "σκληρυμένα" σιλό εκτόξευσης πυραύλων πριν προλάβουμε να πυροδοτήσουμε τους πυραύλους μας. Κατασκοπευτικές πηγές της Επαναστατικής Διοίκησης δηλώνουν ότι μια τέτοια ξαφνική επίθεση είναι ακριβώς αυτό το οποίο σχεδιάζεται. Το Σύστημα κρατιέται πίσω μόνο μέχρι να ολοκληρώσει κάποια έκτακτη στρατιωτική αναδιοργάνωση η οποία θα του δώσει εμπιστοσύνη πάνω στην πολιτική αξιοπιστία του στρατού των ΗΠΑ. Θέλει να ακολουθήσει αμέσως την καταστροφή της

πυρηνικής δυνατότητάς μας μια μαζική εισβολή η οποία θα μας αποτελειώσει μέσα σε μια - δυο ημέρες. Ακόμα χειρότερα, το Σύστημα έχει ένα εναλλακτικό σχέδιο το οποίο προβλέπει την πυρηνική εξόντωση ολόκληρης της νότιας Καλιφόρνια. Αν αποτύχει να επανακτήσει την εμπιστοσύνη του πάνω στην αξιοπιστία των δυνάμεων του στρατού ξηράς του μέσα στις επόμενες εβδομάδες, τότε θα προχωρήσει με αυτό το σχέδιο. Ακόμα δεν ξέρουμε το ακριβές χρονοδιάγραμμα του Συστήματος, έχουμε όμως αναφορές ότι πάνω από 25.000 από τους πλουσιότερους και με μεγαλύτερη επιρροή εβραίους μάζεψαν ήσυχα τα πράγματά τους και εγκατέλειψαν την Νέα Υόρκη μαζί με τις οικογένειές τους μέσα στις δέκα τελευταίες μέρες, παίρνοντας οι περισσότεροι από αυτούς πήραν μαζί τους μόνο μια μικρή ποσότητα αποσκευών - αρκετά ίσως για διακοπές δυο-τριών εβδομάδων. Έτσι, ολόκληρη η στρατηγική μας εναντίον του Συστήματος έχει υποθαλφθεί. Αν μπορούσαμε να κρατήσουμε μακριά τον εχθρό επ' αόριστον - ή και για ένα-δυο χρόνια ακόμα - με την απειλή πυρηνικών αντιποίνων, τότε ίσως να μπορούσαμε να το λυγίσουμε. Με την Καλιφόρνια σαν βάση εκπαίδευσης και προμηθειών και με πληθυσμό πάνω από πέντε εκατομμύρια Λευκούς από όπου θα μπορούμε να στρατολογούμε, θα μπορούσαμε να κλιμακώσουμε σταθερά τον ανταρτοπόλεμό μας σε ολόκληρη την υπόλοιπη χώρα. Χωρίς την Καλιφόρνια όμως δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό - και το Σύστημα το ξέρει.

Έτσι αυτό που πρέπει να κάνουμε - αμέσως - είναι να σκορπίσουμε έναν μεγάλο αριθμό πυρηνικών όπλων έξω από την Καλιφόρνια. Μετά θα πυροδοτήσουμε τουλάχιστον ένα από αυτά τα όπλα για να πείσουμε το σύστημα ότι υπάρχει μια καινούργια κατάσταση. Αν το Σύστημα επιτεθεί στην Καλιφόρνια μετά από αυτό, θα είμαστε αναγκασμένοι να πυροδοτήσουμε όλα ή τα περισσότερα από τα σκορπισμένα όπλα, σε μια προσπάθεια να καταστρέψουμε την δυνατότητα του Συστήματος για οργανωμένη αντίσταση.

Δυστυχώς, ένα μεγάλο μέρος του Λευκού πληθυσμού πρόκειται να χαθεί αν αναγκαστούμε να περάσουμε σε αυτή την ακρότητα. Η χώρα επίσης θα είναι ανοιχτή στον κίνδυνο εισβολής κάποιου άλλου έθνους. Πραγματικά, μια βλοσυρή προοπτική.

Κεφάλαιο 25

4 Σεπτεμβρίου 1993

Αν και βρίσκομαι στην Ουάσιγκτον σχεδόν μια εβδομάδα τώρα, αυτή είναι η πρώτη ευκαιρία που είχα για να γράψω. Μετά από το ανήσυχο ταξίδι μας κατά μήκος της χώρας περάσαμε αρκετές δύσκολες μέρες ώστε να τοποθετήσουμε δυο από τις βόμβες μας. Μετά, η χτεσινή νύχτα ήταν η πρώτη νύχτα που πέρασα μόνος με την Κάθριν χωρίς διακοπή από τότε που γύρισα εδώ. Και αύριο έχουμε άλλη μια αποστολή τοποθέτησης βόμβας. Σήμερα όμως θα γράψω.

Το ταξίδι μας για εδώ από την Καλιφόρνια ήταν σαν να είχα βγει από κάποια ηλίθια ταινία. Αν και όλα τα γεγονότα είναι ακόμα φρέσκα μέσα στο μυαλό μου, δύσκολα μπορώ να πιστέψω ότι πράγματι συνέβησαν. Οι συνθήκες σε αυτή τη χώρα έχουν αλλάξει τόσο πολύ τις τελευταίες εννέα εβδομάδες που είναι σαν χρησιμοποιήσαμε κάποια χρονομηχανή για να περάσουμε σε μια τελείως διαφορετική εποχή - μια εποχή στην οποία όλοι οι παλιοί κανόνες αντιμετώπισης των πραγμάτων που ξοδέψαμε μια ολόκληρη ζωή μαθαίνοντάς τους έχουν αλλάξει. Ευτυχώς για εμάς, όλοι οι υπόλοιποι δείχνουν το ίδιο μπερδεμένοι με τις αλλαγές όπως και εμείς.

Μου έκανε εντύπωση η ευκολία με την οποία καταφέραμε να βγούμε από την περιοχή μας. Οι στρατιώτες του Συστήματος είναι μαζεμέ-

νοι σε ελάχιστες περιοχές των συνόρων κατά μήκος των μεγάλων ε
θνικών οδών, με επιπλέον ομάδες σε μέγεθος λόχου τοποθετημένες
σε μπλόκα πάνω στους μικρότερους δρόμους. Αυτοί οι στρατιώτες των
μικρότερων δρόμων δεν κάνουν καμία περιπολία και είναι ένα απλό
και εύκολο θέμα να τους προσπεράσουμε - κάτι το οποίο εξηγεί το γε-
γονός γιατί τόσοι πολλοί Λευκοί εθελοντές κατάφεραν να εισχωρήσουν
μέσα στην δική μας περιοχή στην Καλιφόρνια από τις 4 Ιουλίου.

Πήραμε ένα φορτηγό του στρατού βόρεια από το Μπέικερφηλντ και μετά οδηγήσαμε βορειοανατολικά για άλλα είκοσι μίλια, μέσα από μισό μίλι μπλόκων επανδρωμένων με μαύρους στρατιώτες. Μπορούσαμε να τους βλέπουμε και αυτοί να βλέπουν εμάς, δεν προσπάθησαν όμως να μας δημιουργήσουν κάποιο πρόβλημα όταν βγήκαμε από τον κυρίως δρόμο σε ένα τραχύ μονοπάτι της Δασικής Υπηρεσίας. Είχαμε φτάσει ήδη στους πρόποδες της οροσειράς της Σιέρα. Μετά από μια ώρα τρακουνήματος πάνω στον απότομο, μετά βίας προσπελάσιμο ορεινό δρόμο, βγήκαμε και πάλι στην εθνική οδό - ασφαλείς πέρα από τα μπλόκα, πολύ βαθιά όμως στην περιοχή που ελέγχεται από το Σύστημα. Δεν ανησυχούσαμε ιδιαίτερα για το αν θα συναντούσαμε κάποια αντίσταση στα βουνά. Ξέραμε ότι η μεγαλύτερη συγκέντρωση στρατιωτών του Συστήματος ήταν στην Τσάινα Λέικ, στην άλλη πλευρά της Σιέρα και σκοπεύαμε να στρίψουμε βόρεια κατά μήκος της εθνικής οδού 39S πιο πριν. Το σχέδιό μας, αν συναντούσαμε κάποιο φορτηγό προμηθειών που να κατευθυνόταν προς τα μπλόκα πίσω σι Μπέικερφηλντ, ήταν απλά να το ανατινάξουμε πάνω στον στενό ορεινό δρόμο πριν οι επιβάτες του καταλάβαιναν ότι ήμασταν "ο εχθρός". Και οι πέντε μας είχαμε τα αυτόματα τυφέκιά μας οπλισμένα και σε ετοιμότητα και εκτός από αυτά είχαμε και δυο εκτοξευτήρες πυραύλων, δεν συναντήσαμε όμως άλλα οχήματα.

Ξέραμε ότι, παρά την αφύσικη έλλειψη κίνησης στα βουνά, σίγουρα θα συναντούσαμε μεγάλη κίνηση όταν θα φτάναμε στην 39S, την κυρίως εθνική οδό από βορά προς τον νότο ανατολικά από τα βουνά. Οι αναγνωριστικές περιπολίες μας δεν μπόρεσαν να μας δώσουν κάτι εκτός από μια γενικευμένη εικόνα των θέσεων των στρατιωτών τόσο πολύ ανατολικά, και δεν είχαμε ιδέα τι να περιμένουμε σχετικά με τα μπλόκα ή άλ-

λους ελέγχους πάνω στην κυκλοφορία των οχημάτων. Ξέραμε όμως ότι λιγότερο από το δέκα τοις εκατό των στρατιωτών του Συστήματος πάνω στην περιοχή των συνόρων εκείνη τη στιγμή ήταν Λευκοί. Το Σύστημα ανακτούσε σταδιακά την εμπιστοσύνη του πάνω σε μερικούς από τους Λευκούς στρατιώτες του, ακόμα όμως απέφευγε να τους χρησιμοποιήσει κοντά στα σύνορα, όπου ίσως να έμπαιναν στον πειρασμό να έρθουν με το μέρος μας. Το ελάχιστο Λευκό στρατιωτικό προσωπικό στην περιοχή, αν και ήταν επιβεβαιωμένα υπέρ της φυλετικής ανάμιξης, τους συμπεριφέρονταν καχύποπτα και οι μαύροι τους αντιμετώπιζαν με την περιφρόνηση που τους άξιζε. Οι κατάσκοποί μας είχαν αναφέρει πολλά περιστατικά στα οποία αυτοί οι λευκοί αποστάτες είχαν ταπεινωθεί και κακοποιηθεί από τους μαύρους φίλους στρατιώτες τους.

Γι' αυτό τον λόγο, αποφασίσαμε ότι θα είχαμε περισσότερες ευκαιρίες να περάσουμε οποιοδήποτε εμπόδιο μπλοφάροντας ως έγχρωμοι. Έτσι, όλοι μας είχαμε περάσει τα πρόσωπα και τα χέρια μας με μια σκούρα χρωματική ουσία και είχαμε βάλει ετικέτες με ονόματα λατινοαμερικάνικης προέλευσης πάνω στις φόρμες αγγαρείας μας. Υπολογίσαμε ότι θα περνούσαμε σαν μιγάδες - αρκει να μην συναντούσαμε πραγματικούς λατινοαμερικάνους. Για τέσσερις μέρες ήμουν ο "Χεσούς Γκαρσία".

Ο οδηγός μας, ο "Δεκανέας Ροντρίγκεζ", έπαιζε τον ρόλο του τέλεια, χαιρετώντας με την αριστερή γροθιά του και ρίχνοντας πλατειά χαμόγελα όποτε περνούσαμε μπροστά από ομάδες μαύρων στρατιωτών που τεμπέλιαζαν κατά μήκος της εθνικής οδού και στις δυο περιπτώσεις που μας σταμάτησαν σε σημεία ελέγχου. Είχαμε επίσης ένα τρανζίστορ συντονισμένο σε έναν μεξικάνικο σταθμό που έπαιζε λατινοαμερικάνικη μουσική όταν φτάναμε σε απόσταση ακοής από στρατιώτες του Συστήματος.

Κάποια στιγμή, όταν έπρεπε να βάλουμε καύσιμα, μπήκαμε στον πειρασμό να σταματήσουμε σε ένα στρατιωτικό πρατήριο βενζίνης, όμως η μακριά ουρά των φορτηγών που περίμεναν και οι ομάδες μαύρων που περιφέρονταν εκεί γύρω μας ανάγκασαν να αποφύγουμε αυτό το ρίσκο. Έτσι σταματήσαμε σε έναν σταθμό καυσίμων δίπλα στο δρόμο το οποίο είχε επίσης και εστιατόριο, στην σκιά του όρους Γουίτνευ. Το μέρος φαινόταν έρημο, έτσι δύο από τους άνδρες μας άρχισαν να γε-

μίζουν το ντεπόζιτο των καυσίμων με την αντλία βενζίνης, ενώ εγώ και οι υπόλοιποι κατευθυνθήκαμε προς το εστιατόριο για να δούμε αν μπορούσαμε να βρούμε τρόφιμα για τον δρόμο.

Εκεί μέσα βρήκαμε τέσσερις στρατιώτες, αρκετά μεθυσμένους, οι οποίοι καθόντουσαν γύρω από ένα τραπέζι γεμάτο από άδεια μπουκάλια και ποτήρια. Οι τρεις ήταν μαύροι και ο τέταρτος λευκός.

"Υπάρχει κανείς εδώ γύρω για να πληρώσουμε την βενζίνη και να αγοράσουμε τρόφιμα;" τους ρώτησα.

"Όχι ρε άνθρωπε, πάρε ότι θες. Διώξαμε από 'δώ τους ασπρουλιάρηδες που το είχαν πριν τρεις μέρες",

απάντησε ο ένας από τους μαύρους.

"Όχι όμως πριν να διασκεδάσουμε πραγματικά με την κόρη τους, έ;" είπε ο λευκός, γελώντας και σκουντώντας με το χέρι του έναν από τους συντρόφους του.

Ίσως να ήταν το βλοσυρό βλέμμα που του έριξα, ή ίσως να πρόσεξε τα γαλάζια μάτια του "Δεκανέα Ροντρίγκεζ", ή ίσως η βαφή στα πρόσωπά μας είχε ξεθωριάσει αρκετά από τον ιδρώτα. Σε κάθε περίπτωση, ο λευκός στρατιώτης σταμάτησε ξαφνικά να γελάει και ψιθύρισε κάτι στους μαύρους. Την ίδια στιγμή έγειρε πίσω και πήγε να πιάσει το τυφέκιό του, το οποίο ήταν ακουμπισμένο πάνω σε ένα διπλανό τραπέζι.

Πριν προλάβει να ακουμπήσει το όπλο του, τράβηξα το M16 από τον ώμο μου και γάζωσα την ομάδα που καθόταν στον τραπέζι με μια ριπή η οποία τους έριξε όλους ανάσκελα στο πάτωμα, φτύνοντας αίμα. Οι τρεις μαύροι ήταν φανερά νεκροί, ο λευκός αποστάτης σύντροφός τους όμως, αν και είχε χτυπηθεί στο στήθος, ανακάθισε και είπε με γοερή φωνή, *"Τι έγινε ρε άνθρωπε;"*

Ο "Δεκανέας Ροντρίγκεζ" τον αποτελείωσε. Τράβηξε την ξιφολόγχη του από την θήκη στη ζώνη του, έπιασε τον ετοιμοθάνατο λευκό από τα μαλλιά και τον σήκωσε από το πάτωμα, με την αιχμή της ξιφολόγχης στερεωμένη κάτω από το σαγόνι του. *"Σκουπίδι φυλετικής ανάμιξης! Πήγαινε να βρεις τα μαύρα "αδέλφια" σου!"* Και με ένα βίαιο χτύπημα ο "Ροντρίγκεζ" κυριολεκτικά τον αποκεφάλισε.

Πέντε μίλια πιο κάτω στην εθνική οδό, στη διασταύρωση που θέλα-

με να στρίψουμε ανατολικά, ένα τζιπ της Στρατονομίας με δυο μαύρους μέσα έφραζε τον διπλανό δρόμο. Ένας τρίτος μαύρος διεύθυνε την κυκλοφορία, κάνοντας νόημα σε όλα τα στρατιωτικά οχήματα με κατεύθυνση προς τον βορά να περάσουν στην κυρίως εθνική οδό. Αγνοήσαμε τα σήματά του και στρίψαμε δεξιά, περνώντας πέρα από τα κιγκλιδώματα ώστε να πάμε γύρω από το τζιπ. Ο μαύρος που έλεγχε την κυκλοφορία φύσηξε την σφυρίχτρα του θυμωμένα και οι τρεις στρατονόμοι μαζί μας κουνούσαν τα χέρια τους άγρια, όμως ο "Δεκανέας Ροντρίγκεζ" απλώς χαμογέλασε και τους έδωσε τον χαιρετισμό της Μαύρης Δύναμης, φώναξε "*Σιέστα φρίχο - έ! Χάστα λα βίστα!*" και μερικές άλλες ισπανικές λέξεις που του ήρθαν στο μυαλό, έδειξε με νόημα στον δρόμο μπροστά και πάτησε το γκάζι. Αφήσαμε πίσω τους μαύρους μέσα σε ένα σύννεφο σκόνης και χαλικιών.

Ο μαύρος με την σφυρίχτρα συνέχιζε να σφυρίζει και να κουνάει τα χέρια του ενώ εμείς παίρναμε την στροφή και αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδαμε. Φαίνεται ότι αυτός και η παρέα του δεν το θεώρησαν άξιο λόγου να μας ακολουθήσουν, οι τρεις δικοί μας που ήταν κρυμμένοι στο πίσω μέρος του φορτηγού είχαν τα δάχτυλά τους πάνω στην σκανδάλη των όπλων τους για κάθε περίπτωση.

Από εκεί μέχρι να φτάσουμε στα προάστια του Σαιν Λούις δεν συναντήσαμε άλλους συγκεντρωμένους στρατιώτες του Συστήματος. Αυτό όμως το καταφέραμε με το να αποφεύγουμε τις κύριες εθνικές οδούς και πόλεις και με το να παίρνουμε δευτερεύοντες δρόμους. Διασχίσαμε με πολλά ταρακουνήματα τα βουνά και τις ερήμους της Καλιφόρνια, της Νεβάδα, της Γιούτα και του Κολοράντο, και μετά τα λιβάδια του Κάνσας και τους συνεχόμενους λόφους του Μισούρι για 75 συνεχείς ώρες, σταματώντας μόνο για να βάλουμε καύσιμα και για τις ανάγκες μας. Ενώ δυο από εμάς οδηγούσαν και ένας τρίτος παρατηρούσε από το πίσω μέρος του φορτηγού, δυο από εμάς κάθε φορά προσπαθούσαν να κοιμηθούν, χωρίς όμως μεγάλη επιτυχία.

Όταν φτάσαμε στο ανατολικό Μισούρι αλλάξαμε την τακτική μας, για δυο λόγους. Πρώτον, ακούσαμε την μετάδοση από το ράδιο σχετικά με την βομβιστική επίθεση στο Μαϊάμι και στο Τσάρλεστον και το τελεσί-

γραφο της Οργάνωσης προς το Σύστημα. Αυτό έκανε τον χρονικό παράγοντα ακόμα πιο σημαντικό από πριν. Δεν είχαμε περιθώρια για άλλες καθυστερήσεις από περιστροφικές πορείες πάνω σε μικρούς δρόμους. Δεύτερον, ο κίνδυνος του να μας σταματήσουν οι αρχές μεταξύ του Σαιν Λούις και της Ουάσιγκτον μειώθηκαν κατακόρυφα αφού σε όλη την χώρα επικρατούσε μια κόλαση, δίνοντάς μας την ευκαιρία να υιοθετήσουμε ένα καινούργιο σχέδιο.

Παρακολουθούσαμε και τον πολιτικό σταθμό εκπομπών και τον σταθμό στρατιωτικών επικοινωνιών κατά την διάρκεια του ταξιδιού και βρισκόμασταν 80 μίλια περίπου δυτικά του Σαιν Λούις όταν ένα έκτακτο δελτίο διέκοψε το απογευματινό δελτίο καιρού. Την περασμένη μέρα, το μεσημέρι, είχε πυροδοτηθεί χωρίς προειδοποίηση μια πυρηνική βόμβα στην ακτή του Μαϊάμι, είπε ο εκφωνητής, σκοτώνοντας περίπου 60.000 ανθρώπους και προκαλώντας τεράστιες ζημιές. Μια δεύτερη πυρηνική βόμβα πυροδοτήθηκε έξω από το Τσάρλεστον της Νότιας Καρολίνας, μόλις τέσσερις ώρες πριν, δεν υπάρχουν όμως ακόμα αναφορές πάνω στον αριθμό των θυμάτων και τις καταστροφές.

Και οι δυο βομβιστικές επιθέσεις ήταν έργο της Οργάνωσης, είπε ο εκφωνητής, και θα διάβαζε τώρα το κείμενο του τελεσιγράφου της Οργάνωσης. Σημείωσα το τελεσίγραφο σχεδόν κατά λέξη πάνω σε ένα κομμάτι χαρτί ενώ μεταδίδονταν από το ράδιο του φορτηγού και ήταν κάπως έτσι:

"Προς τον Πρόεδρο και την Γερουσία των Ηνωμένων Πολιτειών και τους διοικητές όλων των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ, εμείς, η Επαναστατική Διοίκηση της Οργάνωσης, δίνουμε τα παρακάτω αιτήματα και προειδοποίηση:

Πρώτον, διακόψτε αμέσως κάθε συγκέντρωση στρατιωτικών δυνάμεων στην ανατολική Καλιφόρνια και τις γύρω περιοχές και εγκαταλείψτε κάθε σχέδιο εισβολής μέσα στην απελευθερωμένη ζώνη της Καλιφόρνια.

Δεύτερον, εγκαταλείψτε κάθε σχέδιο πυρηνικού χτυπήματος εναντίον της απελευθερωμένης ζώνης της Καλιφόρνια ή κάποιου σημείου αυτής.

Τρίτον, γνωστοποιήστε στον λαό των Ηνωμένων Πολιτειών, μέσο ό-

λων των καναλιών επικοινωνίας που έχετε στην διάθεσή σας, αυτά τα αιτήματα και προειδοποίηση.
Αν δεν συμμορφωθείτε με κάποιο από τα τρία αιτήματά μας μέχρι αύριο το μεσημέρι, 27 Αυγούστου, θα πυροδοτήσουμε μια δεύτερη πυρηνική συσκευή σε κάποιο κατοικημένο κέντρο των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως αυτή που πυροδοτήσαμε στην περιοχή του Μαϊάμι της Φλόριντα πριν μερικά λεπτά. Θα συνεχίσουμε να πυροδοτούμε μια πυρηνική συσκευή κάθε δώδεκα ώρες μέχρι να συμμορφωθείτε.
Επιπλέον σας προειδοποιούμε ότι εάν κάνετε κάποια ξαφνική, εχθρική κίνηση εναντίον της απελευθερωμένης ζώνης της Καλιφόρνια, θα πυροδοτήσουμε αμέσως πάνω από 500 πυρηνικές συσκευές οι οποίες έχουν ήδη κρυφτεί σε στόχους περιοχών-κλειδιά παντού στις Ηνωμένες Πολιτείες, Πάνω από σαράντα από αυτές τις συσκευές είναι τοποθετημένες τώρα στην περιοχή της πόλης της Νέας Υόρκης. Επίσης, θα κάνουμε άμεση χρήση όλων των πυρηνικών πυραύλων οι οποίοι είναι ακόμα στην διάθεσή μας για να καταστρέψουμε την εβραϊκή παρουσία στην Παλαιστίνη.
Τέλος, σας προειδοποιούμε ότι, σε κάθε περίπτωση, έχουμε πρόθεση να απελευθερώσουμε, πρώτα, ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες και μετά τον υπόλοιπο πλανήτη. Όταν θα γίνει αυτό θα εξουδετερώσουμε όλους τους εχθρούς του λαού μας, συμπεριλαμβανομένων κάθε λευκών που βοήθησαν συνειδητά αυτούς τους εχθρούς.
Είμαστε ενήμεροι τώρα και θα συνεχίσουμε να είμαστε ενήμεροι, πάνω στα πιο απόρρητα σχέδιά σας και για κάθε διαταγή που λαμβάνετε από τους εβραίους αφέντες σας. Εγκαταλείψτε την φυλετική προδοσία σας τώρα ή εγκαταλείψτε κάθε ελπίδα για τον εαυτό σας όταν θα πέσετε στα χέρια του λαού που προδώσατε."
(Σημείωση για τον αναγνώστη: Η εκδοχή του Τέρνερ του τελεσιγράφου της Οργάνωσης είναι σε γενικές γραμμές σωστό, εκτός από μερικά μικρά λάθη στις φράσεις και την παράληψη μιας πρότασης από την προτελευταία παράγραφο. Το πλήρες και ακριβές κείμενο του τελεσιγράφου βρίσκεται στο ένατο κεφάλαιο της οριστικής Ιστορίας της Μεγάλης Επανάστασης του Καθηγητή Άντερσον.)

Είχαμε σταματήσει στην άκρη του δρόμου όταν άρχισε η έκτακτη εκπομπή και μας πήρε μερικά λεπτά μέχρι να συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας και να αποφασίσουμε τι να κάνουμε. Πραγματικά δεν περιμέναμε να εξελιχθούν τόσο γρήγορα τα πράγματα. Αυτοί οι τύποι που μετέφεραν τις κεφαλές στο Μαϊάμι και στο Τσάρλεστον θα πρέπει είτε να έφυγαν μια ή δυο μέρες πριν από εμάς είτε να έβαλαν φωτιά στις εθνικές οδούς για να φτάσουν εκεί τόσο σύντομα. Παρά το ασταμάτητο οδήγημά μας, νοιώθαμε σαν μια χούφτα λουφαδόρων.

Ξέραμε ότι το λάδι είχε πέσει στην φωτιά, ήμασταν στην μέση ενός πυρηνικού εμφύλιου πολέμου και μέσα στις επόμενες μέρες η μοίρα του πλανήτη θα αποφασιστεί για πάντα. Τώρα είναι ή οι εβραίοι ή η Λευκή Φυλή και όλοι γνώριζαν ότι όλα γίνονταν για την επικράτηση.

Ακόμα δεν έχω καταλάβει όλες τις λεπτομέρειες της στρατηγικής που οδήγησε σε αυτό το τελεσίγραφο. Δεν ξέρω γιατί, για παράδειγμα, διαλέχτηκαν το Μαϊάμι και το Τσάρλεστον ως αρχικοί στόχοι - αν και άκουσα μια φήμη ότι οι πλούσιοι εβραίοι που είχαν εγκαταλείψει την Νέα Υόρκη είχαν εγκατασταθεί προσωρινά στην περιοχή του Τσάρλεστον και του Μαϊάμι, που φυσικά είχαν άφθονους εβραίους. Γιατί όμως να μην χτυπήσουν αντί για αυτά την Νέα Υόρκη, με όλους αυτούς τους μεγαλοεβραίους; Ίσως οι βόμβες μας να μην είχαν τοποθετηθεί πράγματι στην Νέα Υόρκη, πέρα από το τι έλεγε το τελεσίγραφό μας.

Δεν είμαι σίγουρος για ποιο λόγο το τελεσίγραφό μας είχε αυτή την μορφή: μόνο ξύλο και καθόλου καρότο. Ίσως είχε εσκεμμένα την πρόθεση να πανικοβάλει το κοπάδι - που όπως και έκανε. Ή ίσως να έγιναν μερικές μυστικές επικοινωνίες μεταξύ της Επαναστατικής Διοίκησης και τους στρατιωτικούς αρχηγούς του Συστήματος οι οποίες έδωσαν αυτή την μορφή στο τελεσίγραφο. Σε κάθε περίπτωση, είχε σαν αποτέλεσμα να χωρίσει το Σύστημα στα δυο. Οι εβραίοι και σχεδόν όλοι οι πολιτικοί βρίσκονται από την μια πλευρά και σχεδόν όλοι οι στρατιωτικοί αρχηγοί από την άλλη.

Η εβραϊκή πλευρά απαιτεί τον άμεσο πυρηνικό αφανισμό της Καλιφόρνια, παρά τις συνέπειες. Οι καταραμένοι γκοϋμ σήκωσαν τα

χέρια τους πάνω στον Εκλεκτό Λαό και πρέπει να καταστραφούν με κάθε τίμημα. Η στρατιωτική πλευρά, από την άλλη, θέλει μια προσωρινή ανακωχή, ενώ γίνεται μια προσπάθεια να βρεθούν οι "500 (μια δικαιολογημένη υπερβολή) πυρηνικές συσκευές" και να τις αφοπλίσουν.

Όταν ακούσαμε αυτή την μετάδοση η μοναδική σκέψη μας ήταν να πάμε το θανατηφόρο φορτίο μας στην Ουάσιγκτον όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Ξέραμε ότι όλοι θα ήταν αποπροσανατολισμένοι για λίγο σαν αποτέλεσμα αυτού που μόλις είχε γίνει και αποφασίσαμε να εκμεταλλευτούμε την γενική αναταραχή με το να μετατρέψουμε το φορτηγό μας σε όχημα έκτακτης ανάγκης και να ξεχυθούμε στην εθνική οδό προς τον προορισμό μας. Δεν είχαμε σειρήνα, είχαμε όμως κόκκινα φώτα που αναβόσβηναν μπροστά και πίσω, και ολοκληρώσαμε την μετατροπή λίγα λεπτά αργότερα σταματώντας σε ένα επαρχιακό κατάστημα εργαλείων και αγοράζοντας μερικά μπουκάλια μπογιάς σε σπρέι με τα οποία, αφού φτιάξαμε μερικά βιαστικά αυτοσχέδια καλούπια από σκισμένες εφημερίδες, ζωγραφίσαμε σύμβολα του Ερυθρού Σταυρού πάνω στα κατάλληλα σημεία του φορτηγού μας.

Μετά από αυτό, φτάσαμε στην Ουάσιγκτον σε λιγότερο από είκοσι ώρες, παρά τις χαοτικές συνθήκες που επικρατούσαν στις εθνικές οδούς. Τρέχαμε κατά μήκος των κιγκλιδωμάτων για να προσπεράσουμε τα ακινητοποιημένα αυτοκίνητα, οδηγούσαμε στο αντίθετο ρεύμα με την κόρνα να αντηχεί και τα κόκκινα φώτα να αναβοσβήνουν, ταρακουνηθήκαμε πάνω σε κανάλια και χωράφια για να περάσουμε γύρω από τις διασταυρώσεις και γενικά αψηφήσαμε κάθε ελεγκτή κυκλοφορίας, προσπερνώντας πάνω από μια ντουζίνα σημεία ελέγχου με αυτόν τον τρόπο.

Η πρώτη βόμβα μας πήγε στο Φόρτ Μπέλβοϊρ, την μεγάλη στρατιωτική βάση νότια της Ουάσιγκτον όπου ήμουν κρατούμενος για πάνω από ένα χρόνο. Έπρεπε να περιμένουμε δυο μέρες που μας τρέλαιναν μέχρι να έρθουμε σε επαφή με τον άνθρωπό μας που βρισκόταν εκεί μέσα έτσι ώστε να κανονίσουμε να περάσουμε την βόμβα μέσα στην βάση και να την κρύψουμε στην σωστή περιοχή.

Ο "Ροντρίγκεζ" πέρασε πάνω από τον φράχτη με την βόμβα στερε-

ωμένη στην πλάτη του. Έλαβα από αυτόν ένα ραδιοσήμα την επόμενη μέρα, το οποίο επιβεβαίωνε την επιτυχής ολοκλήρωση της αποστολής. Εν τω μεταξύ, οι υπόλοιποί μας τοποθετήσαμε μια δεύτερη βόμβα στο Ντίστρικτ της Κολούμπια, όπου όταν θα πυροδοτηθεί θα μπορέσει να εξοντώσει μερικές εκατοντάδες χιλιάδες μαύρους, χωρίς να αναφέρω τα κυβερνητικά πρακτορεία και ένα σημαντικό μέρος του δικτύου μεταφορών της πρωτεύουσας.

Δεν είχα λάβει την τελική διαταγή για την Τρίτη βόμβα μας μέχρι σήμερα το απόγευμα. Αυτή θα πάει στην περιοχή του Σίλβερ Σπρίνγκ βόρεια από εδώ - το κέντρο της εβραϊκής κοινότητας του Μαίρυλαντ. Η τέταρτη προορίζεται για το Πεντάγωνο, όμως τα μέτρα ασφαλείας εκεί είναι τόσο στενά που ακόμα δεν έχω βρει τρόπο να την πάω κάπου εκεί κοντά. Πρέπει να ομολογήσω ότι το μυαλό μου δεν ήταν τελείως πάνω στη δουλειά μου από τότε που γύρισα εδώ. Η Κάθριν και εγώ κλέψαμε λίγο χρόνο από τις υποχρεώσεις μας για την Οργάνωση έτσι ώστε να είμαστε μαζί. Κανείς από τους δυο μας δεν έχει καταλάβει πόσα πολλά σημαίνει ο ένας για τον άλλο μέχρι που χωριστήκαμε και πάλι αυτό το καλοκαίρι, αμέσως μετά την απόδρασή μου από την φυλακή. Τον μήνα που ήμασταν μαζί αυτή την άνοιξη, πριν με στείλουν στο Τέξας, μετά στο Κολοράντο και τέλος στην Καλιφόρνια, ήρθαμε τόσο κοντά όσο περισσότερο μπορούν δυο άτομα.

Τα πράγματα εδώ ήταν δύσκολα για την Κάθριν και τους άλλους όσο έλειπα, ειδικά από τις 4 Ιουλίου. Βρίσκονταν κάτω από μεγάλη πίεση από δυο πλευρές. Η Οργάνωση τους πίεζε χωρίς έλεος να αυξάνουν συνεχώς το επίπεδο δράσης τους, ενώ ο κίνδυνος να συλληφθούν από την πολιτική αστυνομία μεγαλώνει κάθε εβδομάδα.

Το Σύστημα καταφεύγει σε νέες μεθόδους στην μάχη που δίνει εναντίον μας: μαζικές έρευνες από σπίτι σε σπίτι σε πολλά τετράγωνα, αστρονομικές αμοιβές για τους πληροφοριοδότες, πολύ πιο στενοί έλεγχοι κάθε κίνησης των πολιτών. Σε πολλά σημεία της χώρας αυτά τα καταπιεστικά μέτρα ήταν πιο σποραδικά, και στις περιοχές που το Σύστημα δεν έχει καταφέρει να διατηρήσει την τάξη έχουν σπάσει εντελώς - ειδικά από τότε που δημιουργήθηκε πανικός από τις βομβι-

στικές επιθέσεις στο Μαϊάμι και στο Τσάρλεστον. Γύρω όμως από την Ουάσιγκτον το Σύστημα κρατάει σφιχτά τα πράγματα και είναι σκληρό.

Αργά σήμερα το απόγευμα η Κάθριν και εγώ βγήκαμε έξω από το κατάστημα για λίγες ώρες και πήγαμε μια βόλτα. Περάσαμε από πολλές ομάδες στρατιωτών πίσω από πολυβόλα, προφυλαγμένοι με αμμόσακους τοποθετημένοι έξω από κτίρια γραφείων, δίπλα από τα μαυρισμένα από τον καπνό ερείπια ενός σταθμού του προαστιακού μετρό στο οποίο η ίδια η Κάθριν είχε τοποθετήσει μια βόμβα με δυναμίτη δυο μόλις εβδομάδες πριν, κατά μήκος της περιοχής ενός πάρκου όπου είχε τοποθετηθεί ψηλά πάνω σε έναν στύλο λάμπας ένα μεγάφωνο που μετέδιδε προτροπές προς "όλους τους σωστά σκεπτόμενους πολίτες" να αναφέρουν αμέσως στην πολιτική αστυνομία την παραμικρή εκδήλωση ρατσισμού από μέρους των γειτόνων τους ή των συναδέλφων τους, και έξω από μια από τις βασικές γέφυρες που οδηγούν πάνω από τον ποταμό Πότομακ από την Βιρτζίνια στο Ντίστρικτ της Κολούμπια. Δεν υπήρχε κίνηση πάνω στη γέφυρα γιατί τελείωνε απότομα πενήντα γιάρδες από την ακτή της Βιρτζίνια, σε μια μάζα από σπασμένο τσιμέντο και λυγισμένες ενισχυτικές ράβδους. Την είχε ανατινάξει η Οργάνωση τον Ιούλιο, και δεν είχε γίνει καμία προσπάθεια για να την επιδιορθώσουν. Ήταν αρκετά ήσυχα στην άκρη της γέφυρας, ακούγοντας μόνο το ουρλιαχτό των σειρήνων της αστυνομίας στο βάθος και το σποραδικό βουητό κάποιου αστυνομικού ελικοπτέρου που περνούσε από πάνω. Μιλήσαμε, αγκαλιαστήκαμε, και κοιτούσαμε σιωπηλά την σκηνή γύρω μας ενώ ο ήλιος έδυε. Εμείς και οι σύντροφοί μας σίγουρα είχαμε επηρεάσει τον κόσμο τους τελευταίους μήνες - και τον προαστιακό κόσμο του απλού Λευκού από την πλευρά της γέφυρας προς την Βιρτζίνια και τον κόσμο των πολυάσχολων κυβερνητικών γραφείων του Συστήματος από την άλλη άκρη. Παρ' όλα αυτά το Σύστημα δείχνει ότι είναι ακόμα ζωντανό γύρω μας. Τι αντίθεση με την κατάσταση στην Καλιφόρνια!

Η Κάθριν είχε πολλές ερωτήσεις σχετικά με το πώς είναι η ζωή στην απελευθερωμένη ζώνη και προσπάθησα να της την περιγράψω όσο καλύτερα μπορούσα, φοβάμαι όμως ότι οι απλές λέξεις είναι ακατάλληλες

για να εκφράσουν την διαφορά μεταξύ του πώς ένοιωθα στην Καλιφόρνια και του πώς νοιώθω εδώ. Είναι περισσότερο κάτι το πνευματικό παρά μια απλή διαφορά στο πολιτικό και στο κοινωνικό περιβάλλον.

Ενώ στεκόμασταν εκεί συζητώντας πάνω από τα στριμμένα κομμάτια στην άκρη της γέφυρας, τα σώματά μας πιέστηκαν το ένα πάνω στο άλλο, ο κόσμος γύρω μας σκοτείνιασε, μια ομάδα νέγρων ήρθε από την άλλη πλευρά της γέφυρας, από την πλευρά της Ουάσιγκτον. Άρχισαν να συμπεριφέρονται με τον τυπικό νέγρικο τρόπο, ενώ δυο από αυτούς κατουρούσαν στο ποτάμι. Τέλος, ένας από αυτούς μας είδε και όλοι τους άρχισαν να φωνάζουν και να κάνουν πρόστυχες χειρονομίες. Για μένα τουλάχιστον, αυτό τόνισε την διαφορά την οποία δεν μπορούσα να περιγράψω με λόγια.

Κεφάλαιο 26

8 Σεπτεμβρίου 1993

Συνέβησαν τόσα πολλά, χάθηκαν τόσα πολλά αυτές τις δυο τελευταίες εβδομάδες, που μετά βίας πιέζω τον εαυτό μου να αρχίσει να γράφει σχετικά με αυτά. Είμαι ζωντανός και σε καλή υγεία, αν και υπάρχουν στιγμές που ζηλεύω τα δεκάδες εκατομμύρια αυτών που πέθαναν τις τελευταίες μέρες. Η ψυχή μου έχει στεγνώσει μέσα μου, είμαι σαν ένας ζωντανός νεκρός.

Το μόνο πράγμα το οποίο μπορούσα να σκεφτώ - αυτό που γύριζε στο μυαλό μου πάλι και πάλι - ήταν ένα μοναδικό, συντριπτικό γεγονός: η Κάθριν είχε χαθεί! Μέχρι σήμερα, όταν δεν ήμουν απολύτως σίγουρος για την μοίρα της, αυτό το γεγονός με βασάνιζε και δεν με άφηνε να ησυχάσω. Τώρα όμως που ξέρω ότι είναι νεκρή, αυτό το βασανιστήριο έφυγε και νοιώθω μόνο ένα κενό, μια αναντικατάστατη απώλεια.

Υπάρχουν σημαντικές δουλειές που πρέπει να κάνω και ξέρω ότι τώρα πρέπει να βγάλω το παρελθόν από το μυαλό μου και να συνεχίσω. Σήμερα όμως πρέπει να καταγράψω τις αναμνήσεις μου, τις σκέψεις μου. Μέσα στο χάος αυτών των ημερών, χάθηκαν εκατομμύρια χωρίς να αφήσουν ίχνος πίσω τους - δεν θα τους θυμηθεί ποτέ κανένας, θα μείνουν για πάντα ανώνυμοι - μπορώ όμως τουλάχιστον να αφιερώσω αυτές τις σελίδες στην μνήμη της Κάθριν και στα γεγονότα τα οποία

αυτή και οι υπόλοιποι σύντροφοί μας βοήθησαν να γίνουν και ελπίζοντας ότι το ημερολόγιό μου θα συνεχίσει να υπάρχει και μετά από εμένα. Αυτό, τουλάχιστον, χρωστάμε στους νεκρούς μας, στους μάρτυρές μας: ότι δεν θα ξεχάσουμε αυτούς ή τις πράξεις τους.

Ήταν 7 Σεπτεμβρίου, Τετάρτη, όταν ολοκλήρωσα την τοποθέτηση της τρίτης βόμβας μας. Εγώ και άλλα δυο μέλη της βομβιστικής ομάδας μας την πήραμε την Δευτέρα από την κρυψώνα που είχαμε αποθηκεύσει την τελευταία κεφαλή και την πήγαμε στο Μαίρυλαντ. Είχα ήδη εντοπίσει την τοποθεσία που ήθελα να την βάλω, όμως η κινητοποίηση των στρατιωτών ήταν τόσο μεγάλη αυτή την εβδομάδα σε όλη την περιοχή της Ουάσιγκτον που έπρεπε να περιμένουμε στο Μαίρυλαντ σχεδόν τρεις μέρες μέχρι να βρούμε την ευκαιρία να πλησιάσουμε την περιοχή του στόχου. Η κίνηση των πολιτικών οχημάτων στην περιοχή της Ουάσιγκτον είχε επιβαρυνθεί εδώ και καιρό από τα μπλόκα στους δρόμους, τα απαγορευμένα τμήματα πολλών δρόμων, από τα σημεία επιθεωρήσεων και τα λοιπά, εκείνη όμως την εβδομάδα είχε γίνει σχεδόν αδύνατη. Γυρίζοντας πίσω στο αρχηγείο μας στο τυπογραφείο, οι δρόμοι ήταν φραγμένοι από ατελείωτες ουρές πολιτικών οχημάτων, όλα τους πηγαίνοντας προς την αντίθετη κατεύθυνση και φορτωμένα με οικιακά είδη που ήταν δεμένα πάνω στις πόρτες, στα καπό και στις οροφές. Τότε, μισό μίλι περίπου από το κατάστημα, έπεσα πάνω σε ένα καινούργιο στρατιωτικό μπλόκο, το οποίο δεν ήταν εκεί όταν έφυγα. Σειρές από συρματόπλεγμα είχαν ξετυλιχτεί πάνω στον δρόμο και πίσω από το συρματόπλεγμα ήταν σταθμευμένο ένα άρμα.

Έστριψα και δοκίμασα να πάω από έναν άλλο δρόμο. Ήταν και αυτός μπλοκαρισμένος. Φώναξα πάνω από το οδόφραγμα σε έναν στρατιώτη, λέγοντάς του που κατευθυνόμουν και ρωτώντας τον ποιόν ανοιχτό δρόμο θα έπρεπε να πάρω για να πάω εκεί.

"Δεν μπορείς να πας εκεί καθόλου", μου απάντησε. *"Αυτή είναι περιοχή ασφαλείας. Εκκενώθηκε σήμερα το πρωί. Οποιοσδήποτε πολίτης βρεθεί μέσα στην περίμετρο θα πυροβολείται."*

Τα έχασα. Τι συνέβη στην Κάθριν και στους άλλους;

Φαίνεται ότι οι στρατιωτικές αρχές επέκτειναν ξαφνικά την ακτίνα

της περιοχής ασφαλείας γύρω από το Πεντάγωνο από τα προηγούμενα δυο μίλια σε τρία χωρίς προειδοποίηση. Το κατάστημά μας βρισκόταν σε μια απόσταση ασφαλείας μισού μιλίου έξω από την προηγούμενη περίμετρο και ποτέ δεν είχαμε σκεφτεί ότι θα επεκτεινόταν. Όμως έγινε, μάλλον για να εμποδίσουν την Οργάνωση να τοποθετήσει κάποια πυρηνική βόμβα τόσο κοντά ώστε να χτυπήσει το Πεντάγωνο. Στην πραγματικότητα, θεωρούσα την προηγούμενη περίμετρο αποτελεσματική προστασία από τις κεφαλές των 60 κιλοτόνων, αφού το Πεντάγωνο ήταν από καιρό εξοπλισμένο με αντι-εκρηκτικά καλύμματα σε όλα τα παράθυρα και ήταν περιτριγυρισμένο με ενισχυμένους τσιμεντένιους ανακλαστήρες εκρήξεων. Προσπαθούσα χωρίς επιτυχία να υπολογίσω πως θα περνούσα την βόμβα μέσα στην περίμετρο από τότε που ήρθα στην Ουάσιγκτον από την Καλιφόρνια.

Πήγα στο έκτακτο σημείο συνάντησης της μονάδας μας μερικά μίλια νότια της Αλεξάντρια, όμως δεν ήταν κανείς εκεί ούτε υπήρχε κάποιο μήνυμα για μένα. Δεν υπήρχε τρόπος να επικοινωνήσω με το Διοικητήριο Πεδίου Μάχης της Ουάσιγκτον για να βρω που ήταν η Κάθριν, ο Μπίλ και η Κάρολ, γιατί όλος ο επικοινωνιακός εξοπλισμός μας ήταν στο κατάστημα. Το γεγονός όμως ότι δεν ήταν στο σημείο συνάντησης με έκανε σχεδόν σίγουρο ότι είχαν συλληφθεί.

Ήταν ήδη περασμένα μεσάνυχτα, κατευθύνθηκα όμως αμέσως και πάλι βόρεια, προς την περιοχή που κατευθύνονταν οι πρόσφυγες τους οποίους είχα προσπεράσει νωρίτερα. Πίστευα ότι ίσως μάθαινα από κάποιον που έμενε στην περιοχή του καταστήματός μας τι συνέβη στους συντρόφους μου. Ήταν μια ανόητα επικίνδυνη σκέψη, γεννημένη από την αίσθηση απόγνωσης που είχα, και ίσως ήμουν τυχερός που μια φάλαγγα από στρατιωτικά φορτηγά είχαν μπλοκάρει τελείως την εθνική οδό που τελικά αναγκάστηκα να βγω από τον δρόμο και να κοιμηθώ μέχρι το πρωί. Όταν έφτασα τελικά στην περιοχή των προσφύγων αργότερα εκείνη τη μέρα, συνειδητοποίησα ότι η πιθανότητα να πάρω την πληροφορία που ήθελα ήταν πολύ μικρή. Μια θάλασσα από στρατιωτικές σκηνές είχε στηθεί σε μια τεράστια περιοχή στάθμευσης ενός σούπερ-μάρκετ των προαστίων και σε ένα διπλανό χωράφι. Γύρω

από την άκρη της κατασκήνωσης ήταν μια στριμωγμένη μάζα από χημικές τουαλέτες, πολιτικά αυτοκίνητα ακόμα φορτωμένα με οικιακά είδη, πρόσφυγες και στρατιώτες. Περιπλανήθηκα ανάμεσα στο ανακατωμένο πλήθος για τρεις ώρες περίπου και δεν είδα κανένα γνωστό πρόσωπο. Προσπάθησα να ρωτήσω τυχαία μερικούς ανθρώπους, δεν έβγαλα όμως τίποτα. Ο κόσμος ήταν φοβισμένος και μου έδιναν μόνο ασαφείς απαντήσεις ή και καθόλου. Ήταν άθλιοι και μπερδεμένοι, δεν ήθελαν όμως περισσότερα προβλήματα από αυτά που είχαν ήδη και οι ερωτήσεις σχετικά με συλλήψεις που ίσως να είχαν δει σήμαιναν προβλήματα για αυτούς.

Ενώ περνούσα έξω από μια σκηνή διπλάσια σε μέγεθος από τις άλλες, άκουσα να έρχονται από μέσα πνιγμένες κραυγές και υστερικά κλάματα, αναμεμιγμένα με δυνατά, πρόστυχα ανδρικά γέλια και πειράγματα. Μια ντουζίνα μαύροι στρατιώτες είχαν σχηματίσει μια γραμμή έξω από την είσοδο. Σταμάτησα να δω τι συνέβαινε, την ίδια ώρα που δυο χαμογελαστοί μαύροι στρατιώτες περνούσαν βιαστικά μέσα από το πλήθος μπροστά από την σκηνή και έμπαιναν μέσα, τραβώντας μαζί τους ένα τρομοκρατημένο Λευκό κορίτσι που έκλεγε, περίπου 14 ετών. Η ουρά των βιαστών προχώρησε μπροστά ακόμα λίγο.

Έπεσα απάνω σε έναν Λευκό αξιωματικό ο οποίος φορούσε διακριτικά ταγματάρχη ο οποίος στεκόταν μόλις πενήντα γυάρδες από εκεί. Άρχισα να διαμαρτύρομαι θυμωμένα σχετικά με αυτό που γινόταν, πριν όμως τελειώσω την πρώτη πρότασή μου ο αξιωματικός γύρισε ντροπιασμένος και απομακρύνθηκε από κοντά μου προς την αντίθετη κατεύθυνση. Δυο Λευκοί στρατιώτες που ήταν εκεί κοντά χαμήλωσαν τα βλέμματα και χάθηκαν ανάμεσα από δυο σκηνές. Κανείς δεν ήθελε να τον υποπτευθούν για "ρατσιστή". Κατέπνιξα μια ακαταμάχητη σχεδόν ορμή να τραβήξω το πιστόλι μου και να αρχίσω να πυροβολώ όποιον έβλεπα μπροστά μου και έφυγα.

Οδήγησα μέχρι το μέρος που ήμουν λογικά σίγουρος ότι ήταν ακόμα επανδρωμένο με προσωπικό της Οργάνωσης: το παλιό κατάστημα δώρων στο Τζόρτζταουν. Ήταν λίγο έξω από την καινούργια περίμετρο ασφαλείας του Πενταγώνου. Έφτασα εκεί κατά το ηλιοβασίλεμα

και σταμάτησα το φορτηγάκι στην πίσω είσοδο υπηρεσίας.

Μόλις είχα βγει από το φορτηγάκι και είχα μπει μέσα στις σκιές στο πίσω μέρος του κτιρίου όταν ξαφνικά όλος ο κόσμος γύρω μου φωτίστηκε για μια στιγμή λες και ήταν μέρα. Πρώτα φάνηκε μια πολύ δυνατή αναλαμπή φωτός, μετά μια πιο αδύναμη λάμψη η οποία έριχνε σκιές που κινούνταν και άλλαξε από λευκή σε κίτρινη και μετά σε κόκκινη μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

Έτρεξα στο στενό, έτσι ώστε να έχω μια πιο ανοιχτή θέα προς τον ουρανό. Αυτό που είδα πάγωσε το αίμα μου και με έκανε να ανατριχιάσω. Ένα τεράστιο, βολβώδες, λαμπερό πράγμα, που το χρώμα του στο μεγαλύτερο μέρος του ήταν ένα λεκιασμένο κόκκινο σαν ρουμπίνι διάστικτο όμως από σκούρες ραβδώσεις και με φωτεινότερα πορτοκαλί και κίτρινα σημεία τα οποία άλλαζαν σχήματα, υψωνόταν προς τον βορινό ουρανό και έριχνε το τρομερό, κόκκινο σαν αίμα φως του πάνω στη γη που βρισκόταν από κάτω του. Ήταν πράγματι μια εικόνα από την κόλαση. Ενώ κοιτούσα, η γιγάντια μπάλα φωτιάς συνέχιζε να απλώνεται και να υψώνεται, και μια σκοτεινή στήλη, σαν το κοτσάνι ενός τεράστιου μανιταριού, έγινε ορατή από κάτω του. Μπορούσες να δεις φωτεινές, γαλάζιες σαν ηλεκτρικές εκκενώσεις γλώσσες φωτιάς να τρεμοπαίζουν και να χορεύουν πάνω στην επιφάνεια της στήλης. Ήταν τεράστιες αστραπές, όμως στην απόσταση που βρίσκονταν δεν μπορούσαν να ακουστούν βροντές. Όταν έφτασε τελικά και ο θόρυβος, ήταν ένας υπόκωφος, χαμηλός ήχος, παρ' όλα αυτά κατέκλυζε τα πάντα: ήταν σαν τον ήχο που μπορείς να ακούσεις αν ένας ασύλληπτα δυνατός σεισμός ταρακουνούσε μια μεγάλη πόλη και προκαλούσε την ταυτόχρονη κατάρρευση ουρανοξυστών με εκατοντάδες πατώματα.

Κατάλαβα ότι ήμουν μάρτυρας της εκμηδένισης της πόλης της Βαλτιμόρης, 35 μίλια μακριά, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω το τεράστιο μέγεθος της έκρηξης. Μπορούσε κάποια από τις βόμβες μας των 60 κιλοτόνων να το κάνει αυτό; Φαινόταν περισσότερο σαν αυτό που περίμενε κάποιος να προκληθεί από βόμβα μεγατόνων.

Τα δελτία ειδήσεων της κυβέρνησης εκείνη τη νύχτα και την επόμενη μέρα ισχυρίζονταν ότι η κεφαλή που κατέστρεψε την Βαλτιμόρη,

σκοτώνοντας πάνω από ένα εκατομμύριο ανθρώπους, όπως και οι ε κρήξεις που κατέστρεψαν δυο ντουζίνες άλλων μεγάλων αμερικανι κών πόλεων την ίδια μέρα, είχαν τοποθετηθεί από εμάς. Ισχυρίζονται επίσης ότι η κυβέρνηση είχε αντεπιτεθεί και είχε καταστρέψει την "φωλιά των ρατσιστικών οχιών" στην Καλιφόρνια. Όπως φάνηκε αρ γότερα, και οι δυο οι ισχυρισμοί ήταν ψεύτικοι, χρειάστηκε όμως να πε ράσουν δυο μέρες μέχρι να μάθω ολόκληρη την ιστορία του τι είχε πραγ ματικά συμβεί. Εν τω μεταξύ, εγώ και μισή ντουζίνα άλλοι που είχαμε μα ζευτεί γύρω από την τηλεόραση στο σκοτεινό υπόγειο του καταστήμα τος δώρων αργά εκείνη τη νύχτα ακούγαμε με ένα συναίσθημα βαθύτα της απόγνωσης τον παρουσιαστή ειδήσεων να ανακοινώνει χαιρέκακ την καταστροφή της απελευθερωμένης ζώνης μας στην Καλιφόρνια Ήταν ένας εβραίος, και πραγματικά άφησε τα συναισθήματά του να τον παρασύρουν. Ποτέ μου δεν είχα ακούσει ή δει κάτι παρόμοιο.

Μετά από μια σοβαρή καταμέτρηση των περισσοτέρων από τις πό λεις που χτυπήθηκαν εκείνη τη μέρα, με προκαταρκτικούς υπολογι σμούς των νεκρών (για παράδειγμα: "...και στο Ντιτρόιτ, το οποίο χτύ πησαν οι δαιμονικοί ρατσιστές με δυο από τους πυραύλους τους, δο λοφόνησαν πάνω από 1,4 εκατομμύρια αθώων αμερικανών, άνδρες, γυναίκες και παιδιά κάθε φυλής..."), έφτασε στην Νέα Υόρκη. Σε αυτό το σημείο στα μάτια του φάνηκαν δάκρυα και η φωνή του έσπασε.

Μέσα σε λυγμούς είπε βογγόντας τα νέα ότι 18 διαφορετικές πυ ρηνικές εκρήξεις είχαν ισοπεδώσει το Μανχάταν και τις γύρω συνοι κίες και προάστια σε μια ακτίνα 20 σχεδόν μιλίων, υπολογίζοντας ότι 14 εκατομμύρια σκοτώθηκαν επί τόπου και ίσως άλλα πέντε εκατομ μύρια πρόκειται να πεθάνουν από τα εγκαύματα ή την ραδιενέργεια μέ σα στις επόμενες μέρες. Μετά η ομιλία του γύρισε στα εβραϊκά και άρ χισε έναν παράξενο, θρηνώδη ψαλμό ενώ δάκρυα κυλούσαν από τα μάτια του και με τις σφιγμένες γροθιές του χτυπούσε το στήθος του.

Μερικά δευτερόλεπτα μετά από αυτό συνήλθε, και η συμπεριφορά του άλλαξε εντελώς. Ο σπαραγμός αντικαταστήθηκε πρώτα από ένα πυρωμένο μίσος για αυτούς που είχαν καταστρέψει την αγαπημένη Νέα Υόρκη του και μετά από μια έκφραση βλοσυρής ικανοποίησης που

σταδιακά μετατράπηκε σε ένα θριαμβευτικό γρύλισμα: "Πήραμε όμως την εκδίκησή μας ενάντια στους εχθρούς μας, και δεν υπάρχουν πια. Όπως πάντα, σε διαμέσου της Ιστορίας, τα έθνη ξεσηκώθηκαν εναντίον μας και προσπάθησαν να μας διώξουν ή να μας σκοτώσουν, εμείς όμως πάντα θριαμβεύαμε στο τέλος. Κανείς δεν μπορεί να μας αντισταθεί. Όλοι αυτοί που προσπάθησαν - η Αίγυπτος, η Περσία, η Ρώμη, η Ισπανία, η Ρωσία, η Γερμανία - καταστράφηκαν, και εμείς πάντα βγαίναμε θριαμβευτές μέσα από τα ερείπια. Πάντα επιβιώναμε και ευημερούσαμε. Και τώρα τσακίσαμε ολοκληρωτικά αυτούς που τώρα τελευταία σήκωσαν τα χέρια τους εναντίον μας. Όπως ο Μωησής σύντριψε τους Αιγύπτιους, έτσι συντρίψαμε και εμείς την Οργάνωση."

Η γλώσσα του πέρασε υγρή πάνω από τα χείλια του και τα σκούρα μάτια του γυάλιζαν απαίσια ενώ περιέγραφε το χαλάζι πυρηνικής καταστροφής το οποίο είπε ότι εξαπολύθηκε πάνω στην Καλιφόρνια αυτό το απόγευμα:

"Η πολύτιμη φυλετική ανωτερότητά τους δεν τους βοήθησε καθόλου όταν εξαπολύσαμε εκατοντάδες πυρηνικούς πυραύλους πάνω στο ρατσιστικό φρούριό τους", έλεγε χαιρέκακα ο παρουσιαστής. "Τα Λευκά παράσιτα πέθαναν σαν μύγες. Ελπίζουμε μόνο να κατάλαβαν στις τελευταίες στιγμές τους ότι πολλοί από τους πιστούς στρατιώτες που πάτησαν τα κουμπιά που πυροδότησαν τους πυραύλους που τους σκότωσαν ήταν μαύροι ή λατινοαμερικάνοι ή εβραίοι. Ναι, οι Λευκοί και η εγκληματική φυλετική υπερηφάνεια τους αφανίστηκαν στην Καλιφόρνια, τώρα όμως πρέπει να σκοτώσουμε τους ρατσιστές οπουδήποτε αλλού, έτσι ώστε να αποκατασταθεί η φυλετική αρμονία και η αδελφοσύνη στην Αμερική. Πρέπει να τους σκοτώσουμε! Να τους σκοτώσουμε! Σκοτώστε τους! Σκοτώστε τους!..."

Μετά άρχισε να μιλάει και πάλι εβραϊκά και η φωνή του έγινε πιο δυνατή και πιο τραχιά. Σηκώθηκε όρθιος και έγειρε προς την κάμερα, μια ενσάρκωση καθαρού μίσους, ενώ τσίριζε και κραύγαζε στην ξένη γλώσσα του, ενώ σάλια έβγαιναν από το στόμα του και έτρεχαν πάνω στο σαγόνι του. Αυτή η ακραία παράσταση θα πρέπει να έφερε σε δύσκολη θέση πολλούς από τους λιγότερο συναισθηματικούς αδελφούς

του, γιατί τον έκοψαν ξαφνικά στη μέση των ουρλιαχτών του και τον αντικατάστησαν με έναν Λευκό, ο οποίος συνέχισε να δίνει διορθωμένες εκτιμήσεις μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Σταδιακά, μέσα στις επόμενες 48 ώρες, μάθαμε την πραγματική ιστορία αυτής της εφιαλτικής Πέμπτης, και από περισσότερο ακριβή κυβερνητικά δελτία ειδήσεων που έγιναν αργότερα και από τις δικές μας πηγές. Τα πρώτα και πιο σημαντικά νέα που λάβαμε ήρθαν νωρίς το πρωί της Παρασκευής, με ένα κωδικοποιημένο μήνυμα από την Επαναστατική Διοίκηση προς όλες τις μονάδες της Οργάνωσης σε όλη τη χώρα: η Καλιφόρνια δεν είχε καταστραφεί! Το Βάντενμπεργκ είχε αφανιστεί, και δυο μεγάλοι πύραυλοι είχαν χτυπήσει την πόλη του Λος Άντζελες, προκαλώντας εκτεταμένους θανάτους και καταστροφή, όμως τουλάχιστον το 90 τοις εκατό του κόσμου μέσα στην απελευθερωμένη ζώνη είχε επιβιώσει, εν μέρει λόγω του ότι τους είχε δοθεί μερικά λεπτά νωρίτερα μια προειδοποίηση και κατάφεραν να μπουν στα καταφύγια. Για τον υπόλοιπο κόσμο σε άλλα σημεία της χώρας δεν υπήρξε δυστυχώς έγκαιρη προειδοποίηση, και ο συνολικός αριθμός των νεκρών - συμπεριλαμβανομένων αυτών που πέθαναν από τα εγκαύματα, από άλλα τραύματα και από την ραδιενέργεια τις δέκα τελευταίες μέρες - είναι γύρω στα 60 εκατομμύρια. Οι πύραυλοι που προκάλεσαν αυτούς τους θανάτους όμως, δεν ήταν δικοί μας - εκτός από την περίπτωση στην Νέα Υόρκη, η οποία δέχτηκε έναν καταιγισμό πρώτα από το Βάντενμπεργκ και μετά από την Σοβιετική Ένωση.

Η Βαλτιμόρη, το Ντιτρόιτ και οι άλλες αμερικάνικες πόλεις που χτυπήθηκαν - ακόμα και το Λος Άντζελες - ήταν όλες θύματα των Σοβιετικών πυραύλων. Οι εγκαταστάσεις στο Βάντενμπεργκ ήταν ο μόνος εσωτερικός στόχος που χτύπησε η κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Η κατακλυσμική αλυσίδα των γεγονότων άρχισε με μια εξαιρετικά επώδυνη απόφαση της Επαναστατικής Διοίκησης. Οι αναφορές που έλαβε η Επαναστατική Διοίκηση την πρώτη εβδομάδα αυτού του μήνα έδειχναν μια σταδιακή αλλά σταθερή τροπή της ισορροπίας των δυνάμεων από το στρατιωτικό τμήμα της κυβέρνησης, οι οποίοι ήθελαν να αποφύγουν μια πυρηνική αναμέτρηση μαζί μας, προς το εβραϊκό τμή-

μα, το οποίο απαιτούσε την άμεση καταστροφή της Καλιφόρνια. Οι εβραίοι φοβόταν ότι αν δεν γινόταν αυτό, το παρών αδιέξοδο μεταξύ της απελευθερωμένης ζώνης και της υπόλοιπης χώρας ίσως να γινόταν μόνιμο, κάτι που θα σήμαινε τελικά σχεδόν σίγουρη νίκη για εμάς.

Για να το αποφύγουν αυτό εργάστηκαν στα παρασκήνια με τον συνηθισμένο τρόπο τους, διαφωνώντας, απειλώντας, δωροδοκώντας, πιέζοντας έναν από τους αντιπάλους τους κάθε φορά. Είχαν ήδη πετύχει στο να κανονίσουν την αντικατάσταση αρκετών κορυφαίων στρατηγών με δικά τους πλάσματα, και η Επαναστατική Διοίκηση είδε την τελευταία ευκαιρία αποφύγει μια πλήρης κλίμακας ανταλλαγής πυρηνικών πυραύλων με τις κυβερνητικές δυνάμεις να εξαφανίζεται.

Έτσι αποφασίσαμε να κινηθούμε πρώτοι. Χτυπήσαμε πρώτοι, όχι όμως τις κυβερνητικές δυνάμεις. Ρίξαμε όλους τους πυραύλους που υπήρχαν στο Βάντενμπεργκ (εκτός από μισή ντουζίνα που είχαν στόχο την Νέα Υόρκη) πάνω σε δυο στόχους: στο Ισραήλ και στην Σοβιετική Ένωση. Μόλις οι πύραυλοί μας εκτοξεύτηκαν, η Επαναστατική Διοίκηση ανακοίνωσε τα νέα στο Πεντάγωνο μέσο μιας απευθείας τηλεφωνικής γραμμής. Φυσικά το Πεντάγωνο είχε μια άμεση επιβεβαίωση από τις οθόνες των ραντάρ του και δεν είχε άλλη εκλογή από το να απαντήσει στην ομοβροντία μας με δική του άμεση και γενική πυρηνική επίθεση εναντίον της Σοβιετικής Ένωσης, σε μια προσπάθεια να εξουδετερώσει όσο το δυνατόν περισσότερο την Σοβιετική δυνατότητα για αντίποινα.

Η απάντηση των Σοβιετικών ήταν τρομακτική αλλά ασύνδετη. Μας έριξαν ότι τους είχε απομείνει, δεν ήταν όμως αρκετά. Αρκετές από τις μεγαλύτερες αμερικάνικες πόλεις, συμπεριλαμβανομένης την Ουάσιγκτον και το Σικάγο, σώθηκαν.

Αυτό που κατάφερε η Οργάνωση με το να επιταχύνει αυτή τη μοιραία αλυσίδα γεγονότων έχει τέσσερις πλευρές: Πρώτον, χτυπώντας την Νέα Υόρκη και το Ισραήλ, εξουδετερώσαμε εντελώς δυο βασικά παγκόσμια κεντρικά νεύρα του Εβραϊσμού, και θα χρειαστούν πολύ χρόνο μέχρι να εγκαταστήσουν μια καινούργια αλυσίδα διοίκησης και να συγκεντρώσουν και πάλι τις ενέργειές τους.

Δεύτερον, αναγκάζοντάς τους να περάσουν σε αποφασιστική δρά-

ση, γείραμε την ισορροπία των δυνάμεων μέσα στην κυβέρνηση των ΗΠΑ σταθερά πίσω προς το μέρος των στρατιωτικών αρχηγών. Για όλους τους πρακτικούς σκοπούς, η χώρα τώρα βρίσκεται κάτω από στρατιωτική κυβέρνηση. Τρίτον, προκαλώντας μια αντεπίθεση από τους Σοβιετικούς, καταφέραμε περισσότερα πάνω στο να συντρίψουμε το Σύστημα σε αυτή τη χώρα και να τσακίσουμε τον τακτικό τρόπο ζωής των μαζών από ότι θα καταφέρναμε με το να χρησιμοποιήσουμε τα δικά μας όπλα εναντίον εσωτερικών στόχων - και μας έχει μείνει και το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλών των 60 κιλοτόνων! Αυτό θα είναι ένα τεράστιο προτέρημα για εμάς στις μέρες που έρχονται.

Τέταρτον, εξουδετερώσαμε ένα μεγάλο φάσμα το οποίο πλανιόνταν πριν πάνω από τα σχέδιά μας: το φάσμα της Σοβιετικής παρέμβασης όταν εμείς και το Σύστημα θα είχαμε αναλωθεί πολεμώντας μεταξύ μας.

Διακινδυνέψαμε φυσικά πάρα πολλά: πρώτον, το ότι η Καλιφόρνια θα μπορούσε να καταστραφεί με την Σοβιετική αντεπίθεση και δεύτερον ότι ο στρατός των ΗΠΑ μπορούσε να χάσει την ψυχραιμία του και να χρησιμοποιήσει το πυρηνικό οπλοστάσιό του πάνω στην Καλιφόρνια αν και, εκτός από το Βάντενμπεργκ, δεν υπήρχε κάποια πυρηνική απειλή εκεί για να χτυπήσουν. Και στις δυο περιπτώσεις οι τύχες του πολέμου ήταν τουλάχιστον με το μέρος μας - αν και η απειλή από τον στρατό των ΗΠΑ δεν έχει τελειώσει σε καμία περίπτωση.

Αυτά που χάσαμε όμως είναι ουσιαστικά: σχεδόν το ένα όγδοο των μελών της Οργάνωσης και σχεδόν το ένα πέμπτο του Λευκού πληθυσμού της χώρας - χωρίς να αναφέρω έναν άγνωστο αριθμό εκατομμυρίων φυλετικών συγγενών μας στην Σοβιετική Ένωση. Ευτυχώς, το βαρύτερο τίμημα σε θανάτους το είχαν οι μεγάλες πόλεις, οι οποίες είναι ουσιαστικά έγχρωμες. Γενικά, η στρατηγική κατάσταση της Οργάνωσης σε σχέση με το Σύστημα είναι τρομερά βελτιωμένη και αυτό είναι που πραγματικά μετράει. Είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε όσες απώλειες χρειάζεται - αρκεί το Σύστημα να έχει ποσοτικά μεγαλύτερες. Αυτό που μετράει, στην μετέπειτα πορεία, είναι ότι όταν τελικά καθαρίσει ο καπνός, το τελευταίο τάγμα πάνω στο πεδίο της μάχης να είναι δικό μας.

Επιτέλους σήμερα εντόπισα τον Μπίλ και βρήκα τι συνέβη πίσω στο

τυπογραφείο κατά την διάρκεια της εκκένωσης. Και αυτός είχε μια θλιβερή προσωπική απώλεια, και η ιστορία του ήταν σύντομη μα δυνατή.

Η εκκένωση της επεκταμένης περιοχής ασφαλείας του Πενταγώνου έγινε χωρίς προειδοποίηση. Γύρω στις έντεκα το πρωί της 7ης Σεπτεμβρίου εμφανίστηκαν ξαφνικά στους δρόμους άρματα και στρατιώτες άρχισαν να χτυπάνε όλες τις πόρτες, δίνοντας στους ενοίκους μόνο δέκα λεπτά για να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Ήταν πολύ σκληροί με όποιον δεν κινούνταν αρκετά γρήγορα.

Όταν έφτασαν τα άρματα, ο Μπίλ, η Κάρολ και η Κάθριν τύπωναν προπαγανδιστικά φυλλάδια στην πρέσα, και μόλις πρόλαβαν να κρύψουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία κάτω από έναν μουσαμά πριν μπουν βιαστικά τέσσερις μαύροι στρατιώτες μέσα στο κατάστημα. Αφού οι στρατιώτες δεν είχαν τον χρόνο να ψάξουν τα κτίρια, υποτίθεται ότι όλα θα πήγαιναν ομαλά στο κατάστημα αν ένας από τους μαύρους δεν έκανε υπαινεκτικά σχόλια στην Κάθριν ενώ αυτή μάζευε βιαστικά μερικά από τα ρούχα της και άλλα προσωπικά αντικείμενα.

Η Κάθριν δεν είπε τίποτα στον μαύρο, φαίνεται όμως πως η ψυχρή ματιά που του έριξε πλήγωσε την αίσθηση *"ανθρώπινης αξιοπρέπειάς"* του. Άρχισε την κλαψιάρικη τακτική του, *"τι συμβαίνει μωρό μου, δεν σου αρέσουν οι μαύροι;"* που οι μαύροι έχουν βρει ότι κάνει θαύματα με τα γεμάτα ενοχές φιλελεύθερα κορίτσια που φοβούνται απεγνωσμένα μήπως θεωρηθούν "ρατσίστριες" αν απορρίψουν τις δυσάρεστες προτάσεις των ερεθισμένων μαύρων. Όταν η Κάθριν προσπάθησε να βγει έξω από την πόρτα του καταστήματος κρατώντας δυο βαριές βαλίτσες, ο ερωτοχτυπημένος μαύρος της έφραξε τον δρόμο και προσπάθησε να περάσει το χέρι του κάτω από το φόρεμά της.

Αυτή πήδηξε πίσω και έριξε στον μαύρο μια καλοζυγισμένη κλοτσιά στον καβάλο του, η οποία έσβησε αμέσως την φλόγα του, όμως ήταν πολύ αργά: είχε πιάσει την θήκη του πιστολιού στην μηρό της Κάθριν. Προειδοποίησε φωνάζοντας τους συντρόφους του και οι δυο πλευρές άρχισαν να πυροβολούν συγχρόνως. Ενώ η Κάθριν και η Κάρολ πυροβολούσαν με τα πιστόλια τους, ο Μπίλ άνοιξε πυρ πάνω στους μαύρους με μια πριονισμένη αυτόματη καραμπίνα.

Και οι τέσσερις μαύροι είχαν τραυματιστεί θανάσιμα, όχι όμως πριν τραυματίσουν με την σειρά τους και τους τρεις Λευκούς. Ο ένας από τους μαύρους βγήκε έξω από το κατάστημα παραπατώντας πριν σωριαστεί κάτω και ο Μπίλ, ο οποίος ήταν ο ελαφρότερα τραυματισμένος είχε μόνο μια στιγμή για να βεβαιωθεί ότι η Κάθριν ήταν πέρα κάθε βοήθειας πριν αυτός και η Κάρολ αναγκαστούν να διαφύγουν από το πίσω μέρος του καταστήματος.

Κρύφτηκαν στην σοφίτα ενός διπλανού κτιρίου και αυτοί που τους έψαχναν δεν κατάφεραν να τους βρουν. Η Κάρολ σύντομα έγινε τόσο αδύναμη από τα τραύματά της που δεν μπορούσε να κινηθεί και ο Μπίλ δεν ήταν και σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Το βράδυ της επόμενης μέρας σύρθηκε επώδυνα έξω από την κρυψώνα τους και μάζεψε κρυφά πόσιμο νερό, τρόφιμα και μερικές προμήθειες φαρμάκων από τα άδεια κτίρια της γειτονιάς πριν επιστρέψει στην γυναίκα του. Η Κάρολ πέθανε την τέταρτη μέρα και πέρασαν άλλες πέντε μέρες μέχρι ο Μπίλ να βρει αρκετές δυνάμεις για να φύγει από την σοφίτα και πάλι και να κατευθυνθεί έξω από την περιοχή ασφαλείας.

Ξέρω ότι ο Μπίλ ποτέ δεν θα μου έλεγε ψέματα και έτσι έχω τουλάχιστον την παρηγοριά να ξέρω πως η Κάθριν δεν έπεσε στα χέρια του εχθρού ζωντανή.

Αυτό που πρέπει να κάνω τώρα είναι να αφιερώσω όσο χρόνο μου έχει μείνει στο καθήκον να εξασφαλίσω ότι δεν πέθανε άδικα.

Κεφάλαιο 27

28 Οκτωβρίου 1993

Μόλις γύρισα μετά από περισσότερο από ένα μήνα στη Βαλτιμόρη - ότι έχει μείνει από αυτή. Εγώ και τέσσερις άλλοι από εδώ μεταφέραμε μερικά φορητά όργανα μέτρησης ραδιενέργειας στο Σίλβερ Σπρινγκ, όπου ήρθαμε σε επαφή με μία από τις μονάδες μας στο Μαίρυλαντ και συνεχίσαμε βόρεια μέχρι την περιοχή της Βαλτιμόρης. Αφού οι κυρίως δρόμοι ήταν τελείως απροσπέλαστοι, έπρεπε να περπατήσουμε στην εξοχή για περισσότερο από τον μισό δρόμο, επιστρατεύοντας ένα φορτηγό μόνο για τα τελευταία δώδεκα μίλια. Αν και έχουν περάσει πάνω από δυο εβδομάδες από τον βομβαρδισμό, η κατάσταση των πραγμάτων γύρω από την Βαλτιμόρη ήταν σχεδόν απερίγραπτα χαοτική όταν φτάσαμε. Ούτε καν προσπαθήσαμε να πάμε στο τελείως καμένο κέντρο της πόλης, αλλά ακόμα και στα προάστια και στην εξοχή δέκα μίλια δυτικά του σημείου που έπεσε ο πύραυλος, τα μισά κτίρια ήταν καμένα. Ακόμα και δευτερεύοντες δρόμοι μέσα και γύρω από τα προάστια ήταν γεμάτοι από καμένα κουφάρια οχημάτων και σχεδόν όλοι όσοι συναντήσαμε ήταν πεζοί.

Παντού βρισκόταν ομάδες από ρακοσυλλέκτες, που έψαχναν μέσα στα κατεστραμμένα καταστήματα, μάζευαν χόρτα από τα λιβάδια έχοντας σάκους στην πλάτη τους, κουβαλούσαν δέματα με λεηλατημένα ή διασωθέντα πράγματα - κυρίως τρόφιμα, αλλά επίσης και ρούχα, δομικά υλικά και οτιδήποτε άλλο μπορείς να φανταστείς - πηγαίνοντας

πέρα-δώθε σαν ένας στρατός από μερμήγκια. Και τα πτώματα! Ήταν άλλος ένας καλός λόγος που μείναμε μακριά από τους δρόμους όσο το δυνατόν περισσότερο. Ακόμα και στις περιοχές όπου σκοτώθηκαν σχετικά λίγοι άνθρωποι από την αρχική έκρηξη ή από την μετέπειτα αρρώστια που προκλήθηκε από την ραδιενέργεια, τα πτώματα ήταν σκορπισμένα πάνω στους δρόμους κατά χιλιάδες. Ήταν σχεδόν όλοι τους πρόσφυγες από την περιοχή της έκρηξης. Κοντά στην πόλη μπορούσες να δεις τα πτώματα αυτών που είχαν καεί άσχημα από την φλεγόμενη μπάλα, οι περισσότεροι από αυτούς δεν κατάφεραν να περπατήσουν πάνω από ένα μίλι πριν καταρρεύσουν. Πιο πέρα ήταν αυτοί που είχαν λιγότερο σοβαρά εγκαύματα. Και έξω στην εξοχή ήταν τα πτώματα αυτών που υπέκυψαν στην ραδιενέργεια μερικές μέρες ή εβδομάδες αργότερα. Όλοι τους σάπιζαν εκεί που είχαν πέσει, εκτός από εκείνες τις περιοχές που ο στρατός είχε αποκαταστήσει κάποια μορφή τάξης. Εκείνη τη στιγμή είχαμε 40 περίπου μέλη της Οργάνωσης μεταξύ αυτών που επιβίωσαν στην περιοχή της Βαλτιμόρης. Διενεργούσαν δολιοφθορές, ακροβολισμούς και άλλες τακτικές ανταρτοπόλεμου εναντίον της αστυνομίας και του στρατιωτικού προσωπικού εκεί κατά την πρώτη εβδομάδα μετά την έκρηξη. Μετά ανακάλυψαν σιγά-σιγά ότι οι κανόνες του παιχνιδιού είχαν αλλάξει.

Είδαν ότι δεν ήταν πια ανάγκη να ενεργούν τόσο κρυφά όπως έκαναν πριν. Οι στρατιώτες του Συστήματος άνοιγαν πυρ όταν τους επιτίθονταν, όμως δεν τους κατεδίωκαν. Εκτός από μερικές περιοχές, η αστυνομία δεν έκανε πια προσπάθειες να διενεργήσουν συστηματικούς ελέγχους ατόμων και οχημάτων και δεν γίνονταν έφοδοι στα σπίτια. Η συμπεριφορά τους είχε γίνει σχεδόν κάτι σαν "Μην μας ενοχλείτε και εμείς δεν θα σας ενοχλήσουμε."

Οι πολίτες που επέζησαν φρόντισαν επίσης να έχουν μια πιο ουδέτερη στάση από ότι προηγουμένως. Φοβόταν την Οργάνωση, υπήρχαν μικρές ενδείξεις εχθρότητας. Ο κόσμος δεν ήξερε αν ήμασταν εμείς αυτοί που πυροδότησαν τους πυραύλους που κατέστρεψαν την πόλη τους, όπως ισχυρίζονταν οι εκπομπές του Συστήματος, φαινόταν όμως ότι ήταν έτοιμοι να κατηγορήσουν το Σύστημα που επέτρεψε να γίνει

αυτό όσο και εμάς που το κάναμε. Το ολοκαύτωμα μέσα από το οποίο πέρασε ο κόσμος εκεί ήταν φανερό ότι τους είχε πείσει αρκετά πάνω σε ένα πράγμα: το Σύστημα δεν μπορούσε πια να εγγυηθεί την ασφάλειά τους. Δεν είχαν πια ούτε ίχνος εμπιστοσύνης στην παλιά τάξη, τώρα ήθελαν μόνο να επιβιώσουν, και θα στρεφόντουσαν σε οποιονδήποτε μπορούσε να τους βοηθήσει να παραμείνουν ζωντανοί για περισσότερο καιρό.

Νοιώθοντας αυτή την αλλαγμένη στάση, τα μέλη μας άρχισαν να στρατολογούν και να οργανώνουν μέσα από τους επιζώντες γύρω από την Βαλτιμόρη με έναν σχεδόν δημόσιο τρόπο και είχαν τόσο μεγάλη επιτυχία που η Επαναστατική Διοίκηση εξουσιοδότησε την απόπειρα να ιδρύσει μια μικρή απελευθερωμένη ζώνη δυτικά της πόλης.

Οι έντεκα από εμάς που είχαμε φτάσει εκεί από τα προάστια της Ουάσιγκτον για να βοηθήσουμε μας υποδέχθηκαν με ενθουσιασμό και μέσα σε λίγες μέρες είχαμε δημιουργήσει μια λογικά εύκολη να αμυνθεί περίμετρο η οποία περιλάμβανε 2.000 περίπου σπίτια και άλλα κτίρια με 12.000 συνολικά κατοίκους. Η βασική δουλειά μου ήταν να διεξάγω ραδιολογικές καταμετρήσεις του χώματος, των κτιρίων, της τοπικής βλάστησης και των πηγών νερού της περιοχής, έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν υπάρχουν επικίνδυνα επίπεδα πυρηνικής ραδιενέργειας που να έχουν προκληθεί από την κατακάθιση.

Οργανώσαμε 300 περίπου ντόπιους σε μια αρκετά αποτελεσματική εθνοφυλακή και τους εφοδιάσαμε με όπλα. Θα ήταν ριψοκίνδυνο να προσπαθήσουμε να εξοπλίσουμε περισσότερους σε αυτό το στάδιο, επειδή δεν είχαμε την ευκαιρία να καταρτίσουμε ιδεολογικά τον ντόπιο πληθυσμό στο επίπεδο που θα θέλαμε και ακόμα χρειάζονται στενή παρακολούθηση. Διαλέξαμε όμως τους καλύτερους υποψήφιους από τους ικανούς άνδρες μέσα στην περιοχή και έχουμε αρκετά μεγάλη εμπειρία στο να διαλέγουμε κόσμο. Δεν θα εκπλαγώ αν οι μισοί από τους εθνοφύλακές μας φτάσουν τελικά να γίνουν μέλη της Οργάνωσης και ίσως μερικοί να γίνουν δεκτοί ακόμα και στο Τάγμα.

Ναι, νομίζω ότι μπορούμε να βασιζόμαστε κατά πολύ πάνω στους νεοσύλλεκτούς μας. Έχει μείνει ακόμα αρκετή ποσότητα από βασικά υ-

γιές ανθρώπινο υλικό σε αυτή τη χώρα, παρά την εκτεταμένη ηθική διαφθορά. Εξ' άλλου, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της διαφθοράς έχει δημιουργηθεί από την ενστάλαξη μιας ξένης ιδεολογίας και μιας ξένης σειράς αξιών σε έναν λαό αποπροσανατολισμένο από έναν αφύσικο και πνευματικά ανθυγιεινό τρόπο ζωής. Τουλάχιστον η κόλαση από την οποία περνάνε τώρα διαλύει ένα μεγάλο μέρος της ανοησίας τους και τους αφήνει πολύ πιο δεκτικούς σε μια κοσμοθεωρία από ότι ήταν πριν.

Η πρώτη μας δουλειά ήταν να ξεριζώσουμε και να εξουδετερώσουμε τα ξένα στοιχεία και τους φυλετικούς εγκληματίες από την καινούργια περιοχή μας. Είναι απίστευτο πόσο πολλοί σκούροι, σγουρομάλληδες μεσο-ανατολίτες είχαν εισβάλει σε αυτή τη χώρα την τελευταία δεκαετία. Πιστεύω ότι είχαν αναλάβει κάθε εστιατόριο και υπαίθριο σημείο πώλησης χοτ-ντόγκ στο Μαίρυλαντ. Θα πρέπει να εκτελέσαμε τουλάχιστον μια ντουζίνα Ιρανούς, μόνο μέσα στην μικρή προαστιακή περιοχή μας και ένας διπλάσιος αριθμός από αυτούς διέφυγε όταν κατάλαβαν τι γινόταν. Μετά χωρίσαμε τον κόσμο σε τάγματα εργασίας για να αναλάβουν έναν αριθμό αναγκαίων υπηρεσιών, μια από τις οποίες ήταν η υγειονομική ταφή των εκατοντάδων πτωμάτων των προσφύγων. Η πλειοψηφία αυτών των φτωχών πλασμάτων ήταν Λευκοί και άκουσα από ένα από τα μέλη μας να αναφέρει αυτό που τους είχε συμβεί σαν "σφαγή αθώων".

Δεν είμαι σίγουρος ότι αυτός είναι σωστός χαρακτηρισμός του πρόσφατου ολοκαυτώματος. Λυπάμαι φυσικά τα εκατομμύρια των Λευκών, και εδώ και στην Ρωσία, που πέθαναν - και αυτών που πρόκειται να πεθάνουν μέχρι να τελειώσουμε - σε αυτόν τον πόλεμο που γίνεται για να αποτινάξουμε τον εβραϊκό ζυγό. Όμως αθώοι; Δεν νομίζω. Σίγουρα, αυτός ο όρος δεν μπορεί να χαρακτηρίσει την πλειοψηφία των ενηλίκων.

Εξ' άλλου, ο άνθρωπος δεν είναι υπεύθυνος για την κατάστασή του - τουλάχιστον με μια συλλογική έννοια; Αν τα Λευκά έθνη του κόσμου δεν είχαν επιτρέψει στους εαυτούς τους να γίνουν υποχείρια των εβραίων, του εβραϊκού πνεύματος, αυτός ο πόλεμος δεν θα ήταν αναγκαίος. Δύσκολα μπορούμε να θεωρήσουμε τους εαυτούς μας δικαιολογημένους. Δύσκολα μπορούμε να πούμε ότι δεν είχαμε καμία εκλο-

γή, καμία ευκαιρία να αποφύγουμε την παγίδα των εβραίων. Δύσκολα μπορούμε να πούμε ότι δεν είχαμε προειδοποιηθεί.

Άνθρωποι της σοφίας, της τιμιότητας και της γενναιότητας μας προειδοποιούσαν συνεχώς για τα αποτελέσματα της ανοησίας μας. Και όταν ήμασταν για τα καλά πάνω στον ρόδινο εβραϊκό δρόμο, είχαμε την μια ευκαιρία μετά την άλλη να σωθούμε - η πιο πρόσφατη πριν 52 χρόνια, όταν οι Γερμανοί και οι εβραίοι είχαν εμπλακεί σε πόλεμο για την κυριαρχία της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης.

Σε αυτόν τον αγώνα καταλήξαμε με το μέρος των εβραίων, κυρίως λόγω του ότι είχαμε εκλέξει διεφθαρμένους άνδρες για αρχηγούς μας. Και εκλέξαμε διεφθαρμένους αρχηγούς γιατί δώσαμε αξία σε λάθος πράγματα στην ζωή. Εκλέξαμε αρχηγούς που μας υποσχέθηκαν κάτι για το τίποτα, οι οποίοι εκμεταλλεύονταν τις αδυναμίες και τα ελαττώματά μας, οι οποίοι είχαν καλές σκηνικές προσωπικότητες και ευχάριστα χαμόγελα, οι οποίοι όμως ήταν δίχως χαρακτήρα ή βάρος. Αγνοήσαμε τα πραγματικά σημαντικά θέματα της εθνικής ζωής μας και δώσαμε ελεύθερα τα ηνία σε ένα εγκληματικό Σύστημα να διευθύνει τις υποθέσεις του έθνους μας όπως το βόλευε, για όσο μας προμήθευαν καλά με άρτο και θέαμα.

Και δεν είναι η ανοησία, η εθελημένη άγνοια, η τεμπελιά, η απληστία, η ανευθυνότητα και η ηθική δειλία τόσο κατακριτέα όσο και η πιο εσκεμμένη κακία; Δεν πιάνονται όλες οι αμαρτίες της αμέλειάς μας εναντίον εμάς τόσο πολύ όσο οι αμαρτίες της εξουσίας του Εβραίου εναντίον αυτού; Έτσι υπολογίζονται τα πράγματα στο βιβλίο των ευθυνών του Δημιουργού. Η Φύση δεν δέχεται "καλές" δικαιολογίες στην θέση της εκτέλεσης. Καμία φυλή η οποία αμελεί να εξασφαλίσει την επιβίωσή της, όταν τα μέσα για αυτή την επιβίωση είναι διαθέσιμα, δεν μπορεί να κριθεί "αθώα", ούτε η τιμωρία που απαιτείται για αυτή μπορεί να θεωρηθεί άδικη, άσχετα με το πόσο σκληρή είναι.

Αμέσως μετά την επιτυχία μας στην Καλιφόρνια αυτό το καλοκαίρι, με τις επαφές που έκανα με τους πολίτες εκεί είχα αποτυπώσει τελείως μέσα μου γιατί ο αμερικάνικος λαός δεν αξίζει να θεωρείται "αθώος". Η αντίδρασή τους πάνω στον πολιτικό αγώνα που γινόταν εκεί

ήταν βασισμένη σχεδόν εξολοκλήρου πάνω στον τρόπο ο οποίος επηρέαζε τις προσωπικές τους συνθήκες. Από τις πρώτες δυο ημέρες - πριν ο περισσότερος κόσμος καταλάβει ότι ίσως πράγματι νικήσουμε - οι Λευκοί πολίτες, ακόμα και αυτοί που είχαν φυλετική συνείδηση, ήταν γενικά εχθρικοί. Αναστατώναμε τον τρόπο ζωής τους και κάναμε το συνηθισμένο κυνήγι των απολαύσεών τους τρομερά άβολο.

Μετά, όταν έμαθαν να μας φοβούνται, όλοι τους ήταν τόσο πρόθυμοι να μας ικανοποιήσουν. Δεν τους ενδιέφερε όμως πραγματικά τα σωστά και τα λάθη του αγώνα, δεν μπορούσαν να προβληματιστούν με πνευματικές αναζητήσεις και μακροπρόθεσμες θεωρίες. Η συμπεριφορά τους ήταν: "Πείτε μας απλώς τι υποτίθεται ότι πρέπει να πιστεύουμε και θα το πιστεύουμε." Απλώς ήθελαν να είναι ασφαλείς και άνετα πάλι όσο το δυνατόν συντομότερα. Και δεν ήταν κυνικοί, δεν ήταν ξεπεσμένοι θεωρητικοί, αλλά απλοί άνθρωποι. Το γεγονός είναι ότι οι απλοί άνθρωποι δεν είναι λιγότερο ένοχοι από τους όχι-και-τόσο-απλούς ανθρώπους, από τις στήλες του Συστήματος. Για παράδειγμα η πολιτική αστυνομία. Οι περισσότεροι από αυτούς - οι Λευκοί - δεν είναι ιδιαίτερα κακοί άνθρωποι. Υπηρετούν κακούς αφέντες, καθιστούν ορθολογικό όμως αυτό που κάνουν. Το δικαιολογούν στον εαυτό τους, μερικοί με πατριωτικούς όρους ("προστατεύοντας τον ελεύθερο και δημοκρατικό τρόπο ζωής") και μερικοί με θρησκευτικούς ή ιδεολογικούς όρους ("στηρίζοντας τα χριστιανικά ιδεώδη της ισότητας και της δικαιοσύνης").

Μπορείς να τους πεις υποκριτές - μπορείς να πεις ότι αποφεύγουν προσεκτικά να σκέφτονται σχετικά με οτιδήποτε θα μπορούσε να αμφισβητήσει την εγκυρότητα των ρηχών φράσεών τους με τις οποίες δικαιολογούν τους εαυτούς τους - δεν είναι όμως και ο καθένας που έχει ανεχτεί το Σύστημα υποκριτής, είτε το υποστήριζε ενεργά είτε όχι; Δεν είναι επίσης ένοχος οποιοσδήποτε άλλος που παπαγαλίζει τις ίδιες φράσεις και που αρνείται να εξετάσει τις συνέπειες και τις αντιφάσεις τους, είτε τις χρησιμοποιεί ως δικαιολογία των πράξεών του είτε όχι;

Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιο τμήμα της Λευκής κοινωνίας, από τους χωριάτες του Μαίρυλαντ και τις οικογένειές τους των οποίων τα ραδιενεργά πτώματα ρίξαμε με μπουλντόζες μέσα σε τεράστιες τάφρους

πριν μερικές μέρες μέχρι τους καθηγητές πανεπιστημίων που κρεμάσαμε στο Λος Άντζελες τον περασμένο Ιούλιο, το οποίο να μπορεί να πραγματικά να ισχυρισθεί ότι δεν του άξιζε αυτό που του συνέβη. Δεν ήταν πολλούς μήνες πριν που όλοι σχεδόν αυτοί που σήμερα πλανούνται άστεγοι και θρηνούν την μοίρα τους μιλούσαν από την άλλη άκρη του στόματός τους. Δεν ήταν λίγοι οι δικοί μας που είχαν κακοποιηθεί άσχημα στο παρελθόν - και δυο που ξέρω είχαν σκοτωθεί - όταν έπεσαν στα χέρια των χωριατών - τα "παλιά καλά παιδιά" που αν και δεν ήταν με κανένα τρόπο φιλελεύθεροι ή λευκοί υπηρέτες των εβραίων, δεν ήθελαν τους "ριζοσπάστες" που ήθελαν να "ανατρέψουν την κυβέρνηση". Στην περίπτωσή τους ήταν καθαρή άγνοια.

Η άγνοια όμως αυτού του είδους δεν είναι περισσότερο δικαιολογημένη από τον κλαψιάρικο, ταπεινό φιλελευθερισμό των ψευτο-διανοούμενων οι οποίοι προωθούσαν υπεροπτικά επί πολλά χρόνια την εβραϊκή ιδεολογία, ή από τον εγωισμό και την δειλία της μεγάλης αμερικάνικης μέσης τάξης η οποία ακολούθησε και αυτή τους υπόλοιπους, διαμαρτυρώντας μόνο όταν τα βιβλιάριά τους υπέφεραν.

Όχι, το να μιλάμε για αθώους δεν έχει νόημα. Πρέπει να ασχοληθούμε με την κατάσταση μας συλλογικά, με μια φυλετική έννοια. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η φυλή μας είναι σαν ασθενής με καρκίνο ο οποίος υποβάλλεται σε μια δραστική εγχείρηση για να σώσει την ζωή του. Δεν έχει νόημα να αναρωτιόμαστε για το αν ο ιστός που αφαιρέθηκε είναι "αθώος" ή όχι. Αυτό δεν έχει περισσότερη λογική από το να προσπαθούμε να διαχωρίσουμε τους "καλούς" εβραίους από τους κακούς - ή, όπως επιμένουν ακόμα μερικά από τα χοντροκέφαλα "παλιά καλά παιδιά" στο να προσπαθούν να διαχωρίσουν τους "καλούς αράπηδες" από τους υπόλοιπους της φυλής τους.

Το γεγονός είναι ότι όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι, σαν μεμονωμένα άτομα, για την ηθική και την συμπεριφορά της φυλής μας σαν σύνολο. Δεν πρόκειται πια να αποφύγουν περισσότερο αυτή την ευθύνη τα μέλη της φυλής μας από τα μέλη των άλλων φυλών, και ο κάθε ένας μας ξεχωριστά πρέπει να προετοιμαστεί να κληθεί να απολογηθεί για αυτή την ευθύνη ανά πάσα στιγμή. Αυτές τις μέρες κλήθηκαν πάρα πολλοί.

Και ο εχθρός όμως πληρώνει κάποιο τίμημα. Λίγο ή πολύ, κρατάει σφιχτά ακόμα τα πράγματα εδώ, σχεδόν όμως έχει τελειώσει έξω από την Βόρεια Αμερική. Αν και η κυβέρνηση εμποδίζει τα περισσότερα από τα ξένα δελτία ειδήσεων εδώ, λαμβάνουμε κρυφά αναφορές από τις μονάδες μας σε άλλες χώρες και παρακολουθούμε επίσης τα Ευρωπαϊκά δελτία ειδήσεων. Μέσα σε 24 ώρες μετά το χτύπημά μας στο Τελ Αβίβ και μισή ντουζίνα άλλων στόχων στο Ισραήλ τον περασμένο μήνα, εκατοντάδες χιλιάδες άραβες ξεχύνονταν από τα σύνορα της κατεχόμενης Παλαιστίνης. Οι περισσότεροι από αυτούς ήταν πολίτες, οπλισμένοι μόνο με μαχαίρια ή ρόπαλα και οι εβραίοι συνοριοφύλακες θέρισαν χιλιάδες από αυτούς, μέχρι που εξαντλήθηκαν τα πυρομαχικά τους. Το μίσος των αράβων, που περιοριζόταν επί 45 χρόνια, τους οδήγησε πάνω από ναρκοπέδια, μέσα από τα πυρά των εβραϊκών πολυβόλων και μέσα στο ραδιενεργό χάος των φλεγόμενων πόλεων, με μοναδική σκέψη να σφάξουν τον λαό που είχε κλέψει την γη τους, που είχε σκοτώσει τους πατέρες τους και που τους ταπείνωνε επί δυο γενιές. Μέσα σε μια εβδομάδα ο λαιμός του τελευταίου εβραίου επιζώντα στο τελευταίο κιμπούτζ και στα τελευταία ερείπια του Τελ Αβίβ που ακόμα έβγαζαν καπνούς, είχε κοπεί. Οι ειδήσεις από την Σοβιετική Ένωση είναι ανεπαρκείς, όμως οι αναφορές λένε ότι οι Ρώσοι επιζώντες αντιμετώπισαν τους εβραίους εκεί σχεδόν με τον ίδιο τρόπο. Μέσα στα ερείπια της Μόσχας και του Λένινγκραντ κατά την διάρκεια των πρώτων ημερών ο κόσμος συγκέντρωσε όλους τους εβραίους που μπορούσαν να πιάσουν και τους πέταξαν μέσα στα φλεγόμενα κτίρια ή πάνω στις φλεγόμενες σωρούς των ερειπίων.

Αντι-εβραϊκές εξεγέρσεις ξέσπασαν επίσης και στο Λονδίνο, στο Παρίσι, στις Βρυξέλες, στο Ρότερνταμ, στο Βουκουρέστι, στο Μπουένος Άιρες, στο Γιοχάνεσμπουργκ και στο Σύδνεϋ. Οι κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Ολλανδίας, και οι δυο σάπιες μέχρι το κόκαλο από την εβραϊκή διαφθορά, έπεσαν, και ο κόσμος στις πόλεις και τα χωριά ολόκληρων αυτών των χωρών παίρνει το αίμα του πίσω.

Είναι φυσικά το ίδιο πράγμα που γινόταν κατά καιρούς τον Μεσαίωνα - όταν ο λαός αγανακτούσε με τους εβραίους και τα κόλπα τους. Δυστυχώς, ποτέ δεν ολοκλήρωσαν αυτή τη δουλειά και ούτε πρόκειται

και αυτή τη φορά. Είμαι σίγουρος ότι οι εβραίοι ήδη καταστρώνουν σχέδια για την επιστροφή τους, μόλις ο κόσμος ηρεμήσει και ξεχάσει. Οι άνθρωποι έχουν πολύ μικρή μνήμη.

Εμείς όμως δεν θα ξεχάσουμε! Αυτό μόνο είναι αρκετό για να εξασφαλίσει ότι η ιστορία δεν θα επαναληφθεί. Δεν έχει σημασία πόσο θα μας πάρει μέχρι και σε τι άκρα πρέπει να φτάσουμε, θα απαιτήσουμε μια τελική τακτοποίηση του λογαριασμού μεταξύ των δυο φυλών μας. Αν η Οργάνωση επιβιώσει από αυτή την αναμέτρηση, τότε δεν θα σωθεί κανένας εβραίος - σε όλο τον κόσμο. Θα φτάσουμε στην άκρη της γης για να κυνηγήσουμε τον τελευταίο από το σπέρμα του διαβόλου.

Οι οργανωτικές αρχές που χρησιμοποιούμε στο Μαίρυλαντ είναι λίγο διαφορετικές από αυτές που χρησιμοποιήσαμε στην Καλιφόρνια, επειδή η κατάσταση είναι διαφορετική. Εδώ, σε διαφορά με την νότια Καλιφόρνια, δεν υπάρχουν ούτε φυσικά γεωγραφικά σύνορα ούτε κλοιός από στρατιώτες της κυβέρνησης για να διαχωρίζουν την περιοχή μας από το περιβάλλον. Φυσικά κάναμε ότι μπορούσαμε για να καλύψουμε αυτό το κενό. Στην αρχή διαλέξαμε μια περίμετρο, η οποία ακολουθεί τα φυσικά κενά που υπάρχουν στα σχέδια των ανθρώπινων κατασκευών - αν και για ένα μίλι σχεδόν το κενό είναι μόνο η πλάτους 100 γιάρδες εθνική οδός στην δεξιά πλευρά, με τους στρατιώτες του Συστήματος να ελέγχουν την άλλη πλευρά. Σφραγίσαμε κάποιους ανοιχτούς χώρους με συρματόπλεγμα και νάρκες, και πυρπολήσαμε κτίρια και θάμνους έξω από την περιοχή μας τα οποία θα μπορούσαν να προσφέρουν απόκρυψη ή κάλυψη σε ακροβολιστές ή σε συγκεντρώσεις από στρατιώτες του εχθρού.

Αν όμως ο κόσμος μας μέσα στην περιοχή μας θελήσει να φύγει, πραγματικά δεν υπάρχει τρόπος η εθνοφρουρά μας να μπορέσει να σταματήσει παρά μερικούς μόνο από αυτούς. Εξαρτόμαστε από τρία πράγματα, περισσότερο από τον φόβο να τους πυροβολήσουν, για να τους κρατήσουμε. Πρώτον, τους φέραμε την τάξη και ουσιαστικά κάνουμε καλύτερη δουλειά πάνω στη διατήρηση της τάξης μέσα στην περιοχή μας από ότι κάνει η κυβέρνηση έξω από αυτή. Μετά από τη δόση χάους που κατάπιε αυτός ο κόσμος, όλοι διψούν για αρχή και πειθαρχία εκτός από αυτούς που έχουν υποστεί την μεγαλύτερη πλύση εγκε-

φάλου τύποι του είδους "κάνε το δικό σου".

Δεύτερον, είμαστε για τα καλά πάνω στον δρόμο του να εγκαθιδρύσουμε μια υπαρκτή οικονομία μέσα στην περιοχή μας. Έχουμε μια τεράστια δεξαμενή νερού, την οποία μπορούμε να την κρατάμε γεμάτη απλά με το να αντλούμε νερό από τη γη από ήδη υπάρχοντα πηγάδια, υπάρχουν δυο ουσιαστικά ακέραιες αποθήκες τροφίμων και ένα σχεδόν γεμάτο σιλό με σιτάρι, και υπάρχουν και τέσσερα χωράφια - μαζί με μια γαλακτοκομική εταιρία - με αρκετή παραγωγική δυνατότητα για να ταίσουν τον μισό κόσμο μας. Τις παρούσες ελλείψεις τροφίμων τις συμπληρώνουμε με επιδρομές που κάνουμε έξω από την περιοχή μας, όμως με το που θα πιάσουν όλοι δουλειά μετατρέποντας κάθε καλλιεργήσιμο κομμάτι του εδάφους σε κήπους λαχανικών, αυτό δεν θα είναι πια αναγκαίο. Τελευταίο αλλά όχι και ασήμαντο, είναι ότι όλοι μέσα στην περιοχή μας είναι αναμφισβήτητα Λευκοί - αντιμετωπίσαμε συνοπτικά κάθε αμφισβητήσιμη περίπτωση - ενώ έξω επικρατεί η συνηθισμένη φρικτή ποικιλία από Λευκούς, σχεδόν Λευκούς, μιγάδες, τσιγγάνους, λατινοαμερικάνους, πορτορικανούς, εβραίους, μαύρους, ασιάτες, άραβες, πέρσες και οτιδήποτε άλλο υπάρχει κάτω από τον ήλιο: το τυπικό, κοσμοπολίτικο φυλετικό μίγμα που μπορεί να βρει κάποιος σε κάθε αμερικάνικη μητροπολιτική περιοχή αυτές τις μέρες. Όποιος νοιώθει την ανάγκη για λίγη "αδελφοσύνη" εβραϊκού τύπου, μπορεί να φύγει από την περιοχή μας. Αμφιβάλω αν κάποιος νοιώθει αυτή την ανάγκη.

2 Νοεμβρίου Σήμερα το απόγευμα είχαμε μια πολύωρη συνάντηση στην οποία ενημερωθήκαμε πάνω στις τελευταίες εθνικές εξελίξεις και δόθηκαν καινούργιες προτεραιότητες για την τοπική ομάδα δράσης μας.

Υπήρξε σημαντικά μικρή αλλαγή σχετικά με την εθνική κατάσταση κατά την διάρκεια των περασμένων έξι εβδομάδων: η κυβέρνηση κατάφερε να κάνει πολλά λίγα για να αποκαταστήσει την τάξη στην κατεστραμμένες περιοχές ή για να αποζημιώσει τις ζημιές που έγιναν στο εθνικό δίκτυο συγκοινωνιών, τις γεννήτριες ηλεκτρικού ρεύματος και τις εγκαταστάσεις διανομής, και τα υπόλοιπα βασικά στοιχεία την εθνικής οικονομίας. Ο κόσμος έχει αφεθεί μόνος του σε μεγάλη έ-

κταση, ενώ το Σύστημα παλεύει με τα δικά του προβλήματα, που το πιο σημαντικό είναι η ανανεωμένη αβεβαιότητα πάνω στην αξιοπιστία των στρατιωτικών δυνάμεών του. Αυτή η έλλειψη αλλαγής είναι από μόνη της πολύ ενθαρρυντική, γιατί σημαίνει ότι το Σύστημα δεν επανακτεί το επίπεδο ελέγχου που ασκούσε πάνω στη χώρα πριν τις 8 Σεπτεμβρίου. Απλά η κυβέρνηση δεν είναι πια ικανή να αντιμετωπίσει τις χαοτικές καταστάσεις που επικρατούν πάνω σε τεράστιες περιοχές.

Οι μονάδες μας κάνουν φυσικά ότι μπορούν πάνω στις δολιοφθορές με σκοπό να κρατήσουν τα πράγματα χωρίς σταθερότητα. Η Επαναστατική Διοίκηση όμως φαίνεται ότι περιμένει να δει τι είδους κατάσταση μεσολαβητικών όρων θα μπορούσε να συγκεντρώσει πριν αποφασίσει την επόμενη φάση της στρατηγικής της Οργάνωσης.

Η απόφαση πάρθηκε, και είναι ότι πρέπει εμείς να αρχίσουμε να κάνουμε σε πολλά άλλα μέρη αυτό που κάναμε και στο Μαίρυλαντ τον περασμένο μήνα. Θα αναβαθμίσουμε ένα μεγάλο μέρος της έμφασης του αγώνα από ενέργειες ανταρτοπολέμου σε δημόσια και σχεδόν δημόσια οργάνωση. Αυτά είναι θαυμάσια νέα: σημαίνουν μια καινούργια κλιμάκωση της επίθεσής μας - μια κλιμάκωση που διενεργείται λόγω της αυτοπεποίθησης που έχουμε ότι η παλίρροια της μάχης έχει γυρίσει τώρα προς όφελός μας! Η παλιά μορφή του αγώνα μας όμως δεν έχει τελειώσει ακόμα και ένας από τους πιο ανησυχητικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουμε είναι μια στρατιωτική επίθεση μεγάλης κλίμακας στην Καλιφόρνια. Οι δυνάμεις της κυβέρνησης διεξάγουν τώρα μια ταχύτατη ανασυγκρότηση στα νότια της περιοχής της Καλιφόρνια και μια εισβολή στην απελευθερωμένη ζώνη φαίνεται αναπόφευκτη. Αν το Σύστημα έχει επιτυχία στην Καλιφόρνια, τότε σίγουρα θα κινηθεί παρόμοια εναντίον της Βαλτιμόρης και οποιασδήποτε άλλης περιοχής που ίσως ιδρύσουμε στο μέλλον, παρά τις απειλές μας για πυρηνικά αντίποινα.

Το πρόβλημα φαίνεται ότι είναι μια ομάδα από συντηρητικούς στρατηγούς μέσα στο Πεντάγωνο οι οποίοι μας βλέπουν περισσότερο σαν μια απειλή της δικής τους αρχής παρά του ίδιου του Συστήματος. Δεν συμπαθούν καθόλου τους εβραίους και δεν είναι και τόσο λυπημένοι με την παρούσα κατάσταση των πραγμάτων, στα οποία είναι οι απόλυτοι αρχη-

γοί της χώρας. Αυτό που θα τους άρεσε θα ήταν να εγκαταστήσουν μόνιμα την παρούσα κατάσταση στρατιωτικού νόμου και μετά να αποκαταστήσουν σταδιακά την τάξη, φέρνοντας μια νέα κατάσταση πραγμάτων βασισμένη πάνω στις αρκετά αντιδραστικές και κοντόφθαλμες ιδέες τους. Εμείς φυσικά είμαστε το εμπόδιο και κινούνται για να μας εξαλείψουν. Αυτό που τους κάνει ιδιαίτερα επικίνδυνους σε εμάς είναι ότι δεν φοβούνται τόσο την δυνατότητά μας για πυρηνικά αντίποινα όσο οι προκάτοχοί τους. Ξέρουν ότι μπορούμε να καταστρέψουμε περισσότερες πόλεις και να σκοτώσουμε περισσότερους πολίτες, όμως δεν πιστεύουν ότι μπορούμε να σκοτώσουμε αυτούς.

Συζήτησα ιδιαιτέρως με τον Ταγματάρχη Γουίλιαμς από την Διοίκηση Πεδίου Μάχης της Ουάσιγκτον για πάνω από μια ώρα σχετικά με το πρόβλημα της επίθεσης στο Πεντάγωνο. Τα άλλα κύρια διοικητικά κέντρα του στρατού είτε εξουδετερώθηκαν στις 8 Σεπτεμβρίου ή ενώθηκαν αργότερα με το Πεντάγωνο, το οποίο φαίνεται ότι τα κορυφαία στελέχη το θεωρούν απόρθητο. Και σχεδόν είναι! Μελετήσαμε κάθε πιθανότητα που μπορούσαμε να σκεφτούμε και δεν καταλήξαμε με κάποιο πειστικό σχέδιο - εκτός ίσως από ένα. Αυτό είναι να ρίξουμε βόμβα από τον αέρα.

Στον συμπαγή κλοιό άμυνας γύρω από το Πεντάγωνο υπάρχουν πολύ μεγάλη αντιαεροπορική δύναμη πυρός, αποφασίσαμε όμως ότι ένα μικρό αεροσκάφος, πετώντας λίγο πιο πάνω από το έδαφος, ίσως να κατάφερνε να περάσει μέσα από την ασπίδα των τριών μιλίων μεταφέροντας μία από τις κεφαλές των 60 κιλοτόνων. Ένας παράγοντας που ευνοεί μια τέτοια επιχείρηση είναι ότι ποτέ πριν δεν έχουμε χρησιμοποιήσει αεροσκάφος με τέτοιο τρόπο και ίσως μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα αιφνιδιάσουμε τις αντιαεροπορικές ομάδες.

Αν και ο στρατός φρουρεί όλα τα πολιτικά αεροδρόμια, τυχαίνει να έχουμε ένα παλιό ψεκαστικό αεροπλάνο παρατημένο μέσα σε έναν αχυρώνα μόλις μερικά μίλια από εδώ. Η άμεση αποστολή μου είναι να ετοιμάσω ένα λεπτομερές σχέδιο για μια αεροπορική επίθεση πάνω στο Πεντάγωνο μέχρι την επόμενη Δευτέρα. Πρέπει να πάρουμε μια τελική απόφαση μέχρι τότε και μετά να ενεργήσουμε χωρίς άλλες καθυστερήσεις.

Επίλογος

Ετσι τελειώνουν τα ημερολόγια του Τέρνερ, τόσο απλά όπως άρχισαν.Η τελευταία αποστολή του ήταν φυσικά επιτυχημένη, όπως θυμούμαστε όλοι κάθε χρόνο στις 9 Νοεμβρίου - η παραδοσιακή μας Ημέρα των Μαρτύρων.

Με το κυρίως στρατιωτικό νεύρο του Συστήματος κατεστραμμένο, οι δυνάμεις του Συστήματος που είχαν τοποθετηθεί έξω από την περιοχή της Οργάνωσης στην Καλιφόρνια συνέχισαν να περιμένουν για διαταγές οι οποίες ποτέ δεν ήρθαν. Το πεσμένο ηθικό, οι αυξανόμενες λιποταξίες, η απειθαρχία των μαύρων που μεγάλωνε και τελικά η ανικανότητα του Συστήματος να διατηρήσει την ακεραιότητα της γραμμής προμηθειών προς τους στρατιώτες του στην Καλιφόρνια είχαν σαν αποτέλεσμα στην σταδιακή διάβρωση της απειλής για εισβολή. Τελικά το Σύστημα άρχισε να ανασυγκροτεί τις δυνάμεις του αλλού, για να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις σε άλλα σημεία της χώρας.

Και τότε, όπως φοβόταν οι εβραίοι, η ροή των ενεργών μελών της Οργάνωσης έκανε στροφή 180 μοιρών από αυτή που ήταν τις εβδομάδες και τους μήνες ακριβώς πριν τις 4 Ιουλίου του 1993. Από δεκάδες στρατόπεδα εκπαίδευσης μέσα στην απελευθερωμένη ζώνη, πρώτα εκατοντάδες και μετά χιλιάδες αντάρτες με υψηλό φρόνημα άρχισαν να περνούν μέσα από τον κλοιό των στρατιωτών του Συστήματος που μειωνόταν και κινούνταν ανατολικά. Με αυτές τις δυνάμεις των α-

νταρτών η Οργάνωση ακολούθησε το παράδειγμα των μελών της στη Βαλτιμόρη και ίδρυσε ραγδαία δεκάδες καινούργιες περιοχές, αρχικά στις περιοχές που είχαν καταστραφεί από τα πυρηνικά, όπου η αρχή του Συστήματος ήταν αδύναμη. Στην αρχή η περιοχή του Ντιτρόιτ ήταν η πιο σημαντική από αυτές. Μεταξύ των επιζώντων της περιοχής του Ντιτρόιτ κυριαρχούσε αιματοβαμμένη αναρχία για αρκετές εβδομάδες μετά τις πυρηνικές εκρήξεις της 8ης Σεπτεμβρίου. Τελικά, αποκαταστήθηκε μια μορφή τάξης, με τους στρατιώτες του Συστήματος να μοιράζονται χαλαρά την εξουσία με τους αρχηγούς μερικών συμμοριών μαύρων στην περιοχή. Αν και υπήρχαν μερικοί απομονωμένα οχυρά Λευκών τα οποία κρατούσαν μακριά τους περιπλανώμενους μαύρους πλιατσικολόγους και βιαστές, οι περισσότεροι ανοργάνωτοι και με σπασμένο το ηθικό Λευκοί επιζώντες μέσα και γύρω από το Ντιτρόιτ δεν έφεραν κάποια αποτελεσματική αντίσταση στους μαύρους και, όπως σε άλλες περιοχές της χώρας που υπερτερούσαν οι μαύροι, υπέφεραν τρομερά.

Τότε, στα μέσα του Δεκεμβρίου, η Οργάνωση πήρε την πρωτοβουλία. Ένας αριθμός συγχρονισμένων ξαφνικών επιθέσεων πάνω στα στρατιωτικά οχυρά του Συστήματος στην περιοχή του Ντιτρόιτ είχε σαν αποτέλεσμα μια εύκολη νίκη.

Μετά η Οργάνωση ίδρυσε ορισμένα πρότυπα στο Ντιτρόιτ τα οποία σύντομα τα ακολούθησαν και αλλού. Σε όλους τους αιχμάλωτοι Λευκούς στρατιώτες, μόλις παρέδωσαν τα όπλα τους, τους δόθηκε μια ευκαιρία να πολεμήσουν μαζί με την Οργάνωση εναντίον του Συστήματος. Αυτοί που ήρθαν αμέσως εθελοντικά ξεχωρίστηκαν για προκαταρκτικό έλεγχο και μετά τους έστειλαν σε στρατόπεδα για κατήχηση και ειδική εκπαίδευση. Οι άλλοι εκτελέστηκαν επιτόπου, χωρίς περισσότερες διαδικασίες.

Το ίδιο ανελέητο επίπεδο διατηρήθηκε και όταν είχαμε να κάνουμε με Λευκούς πολίτες. Όταν τα στελέχη της Οργάνωσης μπήκαν μέσα στα Λευκά οχυρά των προαστίων του Ντιτρόιτ, το πρώτο πράγμα που θεώρησαν αναγκαίο ήταν να εξουδετερώσουν τους περισσότερους Λευκούς αρχηγούς, έτσι ώστε να θεμελιώσουν την αναμφισβήτητη αρχή της Οργάνωσης. Δεν υπήρχε χρόνος ή υπομονή για να λογικεύσουν

τους κοντόφθαλμους Λευκούς που επέμεναν ότι δεν ήταν "ρατσιστές" ή "επαναστάτες" και ότι δεν χρειάζονταν την βοήθεια οποιουδήποτε "εξωτερικού υποκινητή" για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους ή που είχαν κάποια άλλη συντηρητική ή ενοριακή προσήλωση.

Οι Λευκοί στο Ντιτρόιτ και στις υπόλοιπες περιοχές είχαν οργανωθεί περισσότερο πάνω στις γραμμές που περιέγραψε ο Έρλ Τέρνερ για την Βαλτιμόρη παρά για την Καλιφόρνια, όμως πιο γρήγορα και σκληρά. Στις περισσότερες περιοχές της χώρας δεν υπήρχε η ευκαιρία για έναν τακτικό, μεγάλης έκτασης διαχωρισμό των εγχρώμων, όπως στην Καλιφόρνια, και συνεπώς ξέσπασε ένας αιματηρός φυλετικός πόλεμος που κράτησε μήνες, έχοντας ένα τρομερό αντίτιμο για όσους Λευκούς δεν ήταν μέσα σε κάποια από τις υπό στενό έλεγχο περιοχές της Οργάνωσης που αποτελούνταν μόνο από Λευκούς.

Τα τρόφιμα ελαττώθηκαν σοβαρά παντού κατά την διάρκεια του χειμώνα του 1993 - 1994. Οι μαύροι γύρισαν στον κανιβαλισμό, όπως είχαν κάνει στην Καλιφόρνια, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες πεινασμένοι Λευκοί, οι οποίοι νωρίτερα είχαν αψηφήσει το κάλεσμα της Οργάνωσης να ξεσηκωθούν εναντίον του Συστήματος, άρχισαν να εμφανίζονται στα σύνορα των διάφορων απελευθερωμένων ζωνών παρακαλώντας για τρόφιμα. Η Οργάνωση μπορούσε να ταίσει μόνο τον Λευκό πληθυσμό ο οποίος βρισκόταν κάτω από τον έλεγχό της με τον καθορισμό αυστηρών μερίδων και ήταν αναγκαίο να διώξει πολλούς από τους αργοπορημένους.

Αυτούς που δέχτηκαν - και αυτό σήμαινε μόνο παιδιά, γυναίκες που βρίσκονταν σε ηλικία που μπορούσαν να κάνουν παιδιά και δυνατούς άντρες οι οποίοι ήταν πρόθυμοι να πολεμήσουν μέσα στις τάξεις της Οργάνωσης - τους πέρασαν από έναν ακόμη πιο αυστηρό φυλετικό έλεγχο από αυτόν που είχαν χρησιμοποιήσει για να διαχωρίσουν τους Λευκούς από τους έγχρωμους στην Καλιφόρνια. Δεν ήταν πια αρκετό να είναι απλά Λευκοί. Για να μπορέσει κάποιος να φαει έπρεπε να κριθεί ότι έφερε ειδικά πολύτιμα γονίδια.

Στο Ντιτρόιτ αυτή η πρακτική έγινε για πρώτη φορά (και αργότερα υιοθετήθηκε και αλλού) με το να παρέχουν σε κάθε ικανό για εργασία

άντρα που ζητούσε άδεια εισόδου στην περιοχή της Οργάνωσης με ένα ζεστό γεύμα και μια ξιφολόγχη ή άλλο αιχμηρό όπλο. Μετά σημάδευαν το μέτωπό του με ένα ανεξίτηλο χρώμα και τον έδιωχναν και τον δέχονταν μόνιμα μόνο όταν έφερνε το κεφάλι ενός πρόσφατα σκοτωμένου μαύρου ή άλλου έγχρωμου. Αυτή η πρακτική εξασφάλιζε ότι δεν θα σπαταλούσαν πολύτιμα τρόφιμα σε αυτούς που δεν ήθελαν ή που δεν μπορούσαν να προσφέρουν στην μαχητική δύναμη της Οργάνωσης, είχε όμως μεγάλο αντίτιμο πάνω στους αδύναμα και πιο παρακμιακά Λευκά στοιχεία.

Το πρώτο μισό του 1994 χάθηκαν δεκάδες εκατομμύρια, και ο συνολικός Λευκός πληθυσμός της χώρας έφτασε σε ένα χαμηλό επίπεδο γύρω στα 50 εκατομμύρια μέχρι τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου. Μέχρι τότε όμως, σχεδόν οι μισοί από τους εναπομείναντες Λευκούς ήταν μέσα στις περιοχές της Οργάνωσης και η παραγωγή τροφίμων και η διανομή τους μέσα στις περιοχές είχε αυξηθεί μέχρι που ήταν επαρκής για να αποτρέψει περαιτέρω απώλειες από την πείνα.

Αν και υπήρχε ακόμα μια είδους κεντρικής κυβέρνησης, οι στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις του Συστήματος είχαν, για κάθε πρακτικό σκοπό, μειωθεί σε έναν αριθμό από κυρίως αυτόνομες τοπικές διοικήσεις, των οποίων πρωταρχική ενέργεια ήταν να λεηλατούν για τρόφιμα, ποτά, βενζίνη και γυναίκες. Και η Οργάνωση και το Σύστημα απέφευγαν εκτεταμένες συγκρούσεις μεταξύ τους, η Οργάνωση είχε περιοριστεί μόνο σε μικρές, δυναμικές εφόδους πάνω σε συγκεντρώσεις στρατιωτών του Συστήματος και άλλες εγκαταστάσεις και οι δυνάμεις του Συστήματος είχαν περιοριστεί στην φύλαξη των πηγών προμηθειών τους και, σε μερικές περιοχές, σε προσπάθειες να μειώσουν την περαιτέρω επέκταση των περιοχών της Οργάνωσης.

Παρ' όλα αυτά όμως οι περιοχές της Οργάνωσης συνέχισαν να επεκτείνονται, και σε μέγεθος και σε αριθμός, σε όλο το χρονικό διάστημα των πέντε Σκοτεινών Χρόνων που προηγήθηκαν της Νέας Εποχής. Σε κάποια στιγμή υπήρχαν 2.000 ξεχωριστές περιοχές της Οργάνωσης στην Βόρεια Αμερική. Έξω από αυτές τις ζώνες τάξης και ασφάλειας, η αναρχία και η αγριότητα γινόταν σταθερά χειρότερες, με την μονα-

δική αρχή να εξασκείται από ληστρικές ομάδες οι οποίες ορμούσαν η μια στην άλλη και πάνω στις ανοργάνωτες και ανυπεράσπιστες μάζες.

Πολλές από αυτές τις ομάδες αποτελούνταν από μαύρους, πορτορικάνους, λατινοαμερικάνους και μιγάδες. Σε αυξανόμενους αριθμούς όμως, και οι Λευκοί σχημάτιζαν ομάδες βασισμένες πάνω σε φυλετικές γραμμές, ακόμα και χωρίς την καθοδήγηση της Οργάνωσης. Ενώ ο πόλεμος της εξολόθρευσης μαίνονταν, εκατομμύρια από μαλθακούς, αστικοποιημένους, με πλύση εγκεφάλου Λευκοί άρχισαν σταδιακά να επανακτούν τον ανδρισμό τους. Οι υπόλοιποι πέθαναν.

Η αυξανόμενη επιτυχία της Οργάνωσης δεν ήταν φυσικά και χωρίς υποχωρήσεις. Μια από τις πιο σημαντικές ήταν η τρομερή Σφαγή του Πίτσμπουργκ τον Ιούνιο του 1994. Η Οργάνωση είχε ιδρύσει εκεί μια περιοχή τον Μάιο του ίδιου χρόνου, αναγκάζοντας την υποχώρηση των τοπικών δυνάμεων του Συστήματος, δεν ενήργησε όμως γρήγορα στο να αναγνωρίσει και να εξολοθρεύσει το τοπικό εβραϊκό στοιχείο.

Ένας αριθμός εβραίων, σε συνεργασία με Λευκούς συντηρητικούς και φιλελεύθερους, είχε τον χρόνο να καταστρώσει ένα σχέδιο ανατροπής. Το αποτέλεσμα ήταν στρατιώτες του Συστήματος, ενισχυμένοι από την πέμπτη φάλαγγά τους μέσα στην περιοχή, να ξαναπάρουν το Πίτσμπουργκ. Τότε οι εβραίοι και οι μαύροι άρχισαν βιαιοπραγίες και μαζικές δολοφονίες, παρόμοιες με τις χειρότερες ακρότητες της υποκινημένης από τους εβραίους Μπολσεβίκικη Επανάσταση στην Ρωσία πριν 75 χρόνια. Όταν τελείωσε αυτό το όργιο αίματος, κάθε Λευκός σε εκείνη την περιοχή είτε είχε σφαχτεί είτε είχε αναγκαστεί να φύγει. Τα στελέχη της Διοίκησης Πεδίου Μάχης του Πίτσμπουργκ της Οργάνωσης που επέζησαν, των οποίων η καθυστέρηση να αντιμετωπίσουν τους εβραίους είχε φέρει αυτή την καταστροφή, συνελήφθησαν και εκτελέστηκαν από μια ειδική ομάδα πειθαρχίας η οποία ενεργούσε με διαταγές από την Επαναστατική Διοίκηση.

Η μοναδική φορά μετά τις 9 Νοεμβρίου του1993 που η Οργάνωση αναγκάστηκε να πυροδοτήσει πυρηνικό όπλο πάνω στην αμερικάνικη ήπειρο ήταν ένα χρόνο αργότερα, στο Τορόντο. Εκατοντάδες χιλιάδες εβραίοι είχαν εγκαταλείψει τις Ηνωμένες Πολιτείες και είχαν πάει σε

αυτή την Καναδέζικη πόλη κατά την διάρκεια του 1993 και του 1994, κάνοντάς την σχεδόν μια δεύτερη Νέα Υόρκη και χρησιμοποιώντας την ως το διοικητικό κέντρο τους για τον πόλεμο που μαινόταν στα νότια. Όλο αυτό τον καιρό, και οι εβραίοι και η Οργάνωση γνώριζαν ότι τα σύνορα ΗΠΑ-Καναδά δεν είχαν κάποια υπόσταση κατά τη διάρκεια των τελευταίων σταδίων της Μεγάλης Επανάστασης και μέχρι τα μέσα του 1994 οι συνθήκες ήταν ελάχιστα λιγότερο χαοτικές βόρεια από τα σύνορα από ότι στα νότια. Καθ' όλη την διάρκεια των Σκοτεινών Χρόνων ούτε η Οργάνωση ούτε το Σύστημα δεν μπορούσε να ελπίζει για μια αποφασιστική υπεροχή του ενός πάνω στον άλλο, όσο και οι δυο τους διατηρούσαν την δυνατότητα πυρηνικού πολέμου. Κατά την διάρκεια του πρώτου μέρους αυτής της περιόδου, όταν η συμβατική στρατιωτική δύναμη του Συστήματος υπερτερούσε κατά πολύ αυτή τη Οργάνωσης, μόνο η απειλή αντιποίνων της Οργάνωσης με τις πάνω από 100 πυρηνικές κεφαλές που ήταν κρυμμένες σε κύρια πληθυσμιακά κέντρα που βρίσκονταν κάτω από τον έλεγχο του Συστήματος εμπόδιζε το Σύστημα, στις περισσότερες περιπτώσεις, να κινηθεί εναντίων των απελευθερωμένων ζωνών της Οργάνωσης.

Αργότερα, όταν οι κτήσεις της Οργάνωσης, μαζί με την αυξανόμενη τριβή των δυνάμεων του Συστήματος λόγω των λιποταξιών, έγειραν την ισορροπία της συμβατικής δύναμης προς το μέρος της Οργάνωσης, το Σύστημα είχε διατηρήσει τον έλεγχο πάνω σε έναν αριθμό στρατιωτικών μονάδων οπλισμένες με πυρηνικά όπλα και, με την απειλή ότι θα τα χρησιμοποιήσει, ανάγκασε την Οργάνωση να αφήσει ορισμένα οχυρά του Συστήματος άθικτα.

Παρ' όλα αυτά, ακόμα και οι επίλεκτοι, παραχαϊδεμένοι στρατιώτες του Συστήματος που ήταν εξειδικευμένοι στον πυρηνικό πόλεμο δεν ήταν απρόσβλητοι από την πορεία της τριβής η οποία διέβρωνε την συμβατική δύναμη του Συστήματος και έτσι ματαίωναν το αναπόφευκτο προσωρινά μόνο. Στις 30 Ιανουαρίου του 1999, κατά την μνημειώδη Ανακωχή της Ομάχα, η τελευταία ομάδα των στρατηγών του Συστήματος παρέδωσαν τις δυνάμεις που διοικούσαν στην Οργάνωση, με αντάλλαγμα να δεσμευθούμε ότι θα επιτρέπαμε σε αυτούς και το ά-

μεσο οικογενειακό τους περιβάλλον να ζήσουν το υπόλοιπο της ζωής τους ανενόχλητοι. Η Οργάνωση κράτησε τον λόγο της και έστησε για τους στρατηγούς έναν ειδικό καταυλισμό σε ένα νησί έξω από την ακτή της Καλιφόρνια.

Τότε φυσικά, έφτασε και η περίοδος του ξεκαθαρίσματος, όταν κυνηγήθηκαν και εξολοθρεύτηκαν οι τελευταίες ομάδες εγχρώμων, την οποία ακολούθησε η τελική κάθαρση των ανεπιθύμητων φυλετικών στοιχείων μεταξύ του Λευκού πληθυσμού που είχε απομείνει.

Από την απελευθέρωση της Βόρειας Αμερικής μέχρι την αρχή της Νέας Εποχής ολόκληρου του πλανήτη, πέρασε ο αξιοσημείωτα μικρός χρόνος των μόλις έντεκα μηνών. Ο Καθηγητής Άντερσον κατέγραψε και ανέλυσε τα γεγονότα αυτής της μεταβατικής περιόδου με λεπτομέρειες στο βιβλίο του η Ιστορία της Μεγάλης Επανάστασης. Εδώ είναι σημαντικό να πούμε ότι, με τα κύρια κέντρα της παγκόσμιας εβραϊκής δύναμης εξολοθρευμένα και την πυρηνική απειλή της Σοβιετικής Ένωσης εξουδετερωμένη, τα σημαντικότερα εμπόδια για τον παγκόσμιο θρίαμβο της Οργάνωσης είχαν χαθεί.

Από το 1993 κιόλας η Οργάνωση είχε ενεργές ομάδες στην Δυτική Ευρώπη και αυξήθηκαν με εξαιρετική ταχύτητα μέσα στα έξι χρόνια που προηγήθηκαν από τον θρίαμβο στην Βόρεια Αμερική. Ο φιλελευθερισμός στη Ευρώπη πλήρωσε το τίμημα, όπως και στην Αμερική, και η παλιά τάξη σε πολλά σημεία ήταν ένα σάπιο κουφάρι με ένα επιφανειακό δείγμα δύναμης. Η καταστροφική οικονομική κατάρρευση στην Ευρώπη την άνοιξη του 1999, η οποία ακολούθησε τον θάνατο του Συστήματος στην Βόρεια Αμερική, βοήθησε πάρα πολύ στο να προετοιμάσουμε τις Ευρωπαϊκές μάζες για την τελική κυριαρχία της Οργάνωσης. Αυτή η κυριαρχία ήρθε με μια μεγάλη, πανευρωπαϊκή εφόρμηση το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1999, όταν ένας τυφώνας αλλαγών σάρωσε την ήπειρο, καθαρίζοντας μέσα σε λίγους μήνες τα σκουπίδια μιας χιλιετίας ξένης ιδεολογίας και πάνω από έναν αιώνα βαθύτατης ηθικής και υλικής παρακμής. Το αίμα πλημμύρησε τους δρόμους πολλών μεγάλων Ευρωπαϊκών πόλεων μέσα σε μια στιγμή, όταν οι προδότες της Φυλής, οι γόνοι ολόκληρων γενεών δυσγο-

νικής αναπαραγωγής και ορδές από μετανάστες συνάντησαν την κοινή μοίρα τους. Μετά ήρθε η μεγάλη αυγή της Νέας Εποχής πάνω από τον Δυτικό κόσμο.

Το μοναδικό κέντρο εξουσίας πάνω στην γη το οποίο δεν ήταν κάτω από τον έλεγχο της Οργάνωσης στις αρχές του Δεκεμβρίου του 1999 ήταν η Κίνα. Η Οργάνωση ήθελε να αναβάλει την λύση του κινέζικου προβλήματος για αρκετά χρόνια, όμως από μόνοι τους οι κινέζοι ανάγκασαν την Οργάνωση να πάρει άμεσα και δραστικά μέτρα. Φυσικά οι κινέζοι είχαν εισβάλει στις ασιατικές περιοχές της Σοβιετικής Ένωσης αμέσως μετά το πυρηνικό χτύπημα της 8ης Σεπτεμβρίου 1993, όμως μέχρι το φθινόπωρο του 1999 παρέμεναν ανατολικά των Ουραλίων, σταθεροποιώντας την τεράστια κατακτημένη περιοχή. Όταν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και του φθινοπώρου του 1999 το ένα Ευρωπαϊκό έθνος μετά το άλλο απελευθερωνόταν από την Οργάνωση, οι κινέζοι αποφάσισαν να αρπάξουν την Ευρωπαϊκή Ρωσία. Η Οργάνωση απάντησε σε αυτή την κίνηση μαζικά, χρησιμοποιώντας πυρηνικούς πυραύλους για να εξουδετερώσει τις πρωτόγονες δυνατότητες των κινέζων σε πυραύλους και στρατηγικών βομβαρδιστικών, όπως και για να χτυπήσει έναν αριθμό νέων κινέζικων στρατιωτικών συγκεντρώσεων δυτικά από τα Ουράλια. Δυστυχώς αυτή η ενέργεια δεν αναχαίτισε την κίτρινη πλημμύρα που ξεχύνονταν βόρεια και δυτικά από την Κίνα.

Η Οργάνωση χρειαζόταν ακόμα χρόνο για να αναδιοργανώσει και να επαναπροσανατολίσει τον Ευρωπαϊκό πληθυσμό και πάλι κάτω από τον έλεγχό της πριν μπορέσει να αντιμετωπίσει με συμβατικό τρόπο τον τεράστιο αριθμό του κινέζικου πεζικού που ξεχυνόταν από τα Ουράλια μέσα στην Ευρώπη. Όλος ο αξιόπιστος στρατός της εκείνη τη στιγμή δεν ήταν αρκετός ακόμα και για σκοπιές μέσα στην καινούργιες απελευθερωμένες και ακόμα όχι εντελώς ήρεμες περιοχές της ανατολικής και νότιας Ευρώπης.

Έτσι, η Οργάνωση κατέφυγε σε έναν συνδυασμό χημικών, βιολογικών και ραδιολογικών μέσων, σε τεράστια κλίμακα, για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Σε μια περίοδο μεγαλύτερη των τεσσάρων χρόνων περίπου 16 εκατομμύρια τετραγωνικά μίλια της επιφάνειας της γης, α-

πό τα Ουράλια Όρη μέχρι τον Ειρηνικό και από τον Αρκτικό Ωκεανό μέχρι τον Ινδικό Ωκεανό, είχαν στειρωθεί εντελώς. Έτσι δημιουργήθηκε η Μεγάλη Ανατολική Έρημος.

Μόνο κατά την τελευταία δεκαετία ορισμένες περιοχές της Ερήμου χαρακτηρίσθηκαν ασφαλείς για αποικισμό. Ακόμα όμως, είναι "ασφαλείς" μόνο ως προς την έννοια ότι τα δηλητήρια που σκορπίστηκαν εκεί πριν ένα αιώνα είχαν μειωθεί τόσο ώστε να μην είναι πια επικίνδυνα για την ζωή. Όπως ξέρουμε όλοι, οι ομάδες των μεταλλαγμένων που περιπλανιούνται στην Έρημο παραμένουν μια απειλή και ίσως χρειαστεί άλλος ένας αιώνας μέχρι να εξοντωθεί και ο τελευταίος από αυτούς και ο Λευκός αποικισμός να εγκαθιδρύσει και πάλι την ανθρώπινη παρουσία σε ολόκληρη αυτή την αχανής περιοχή.

Ήταν όμως το 1999, σύμφωνα με την χρονολογία της Παλιάς Εποχής - μόλις 110 χρόνια μετά την γέννηση του Μεγάλου Άνδρα - που το όνειρο ενός Λευκού κόσμου έγινε επιτέλους πραγματικότητα. Και ήταν η θυσία των ζωών αμέτρητων χιλιάδων γενναίων ανδρών και γυναικών της Οργάνωσης κατά την διάρκεια των χρόνων που προηγήθηκαν η οποία κράτησε αυτό το όνειρο ζωντανό μέχρι την πραγματοποίησή του που δεν μπορούσε πια να την αρνηθεί κανείς.

Ανάμεσα των αμέτρητων χιλιάδων ο Έρλ Τέρνερ δεν έπαιξε μικρό ρόλο. Πέρασε στην αθανασία εκείνη την σκοτεινή ημέρα του Νοεμβρίου πριν 106 χρόνια όταν ολοκλήρωσε πιστά την υποχρέωσή του προς την Φυλή του, την Οργάνωση και το Ιερό Τάγμα το οποίο τον δέχτηκε στις τάξεις του. Και πράττοντας έτσι βοήθησε πάρα πολύ στο να εξασφαλίσει ότι η Φυλή του θα επιβιώσει και θα ακμάσει, ότι η Οργάνωση θα πετύχαινε τους παγκόσμιους πολιτικούς και στρατιωτικούς στόχους της και ότι το Τάγμα θα εξάπλωνε την σοφή και ωφέλιμη κυριαρχία του πάνω στην γη για πάντα.